

BURMESE CLASSIC .COM

၂၀၁၄ခုနှစ်၊ ဝပြီလ၊ အတွဲ (၈)၊ အမှတ် (၉)

ဝပြီလ

အနုပညာ

မဂ္ဂဇင်း

2014

သီတင်း

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ

အတွဲ(၈)၊ အမှတ်(၉)

ဝိ.တာဝန်အစုစုသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	... ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	... ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာ အာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	... ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုပြုဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 မိမိတို့တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့်မိမိတို့တော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 မိမိတို့၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချောခွဲကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ခု

မိမိတို့တော် တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး အဓိကထား စည်းလုံးညီညွတ်မှု ခိုင်မာရေး
 ပြည်ထောင်ပြည်ဝင်သာ ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး
 နှစ်ဆယ့်နှစ်အခြေခံ ဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော
 မိမိတို့တော်သစ်တည်ဆောက်ရေး

မီးဖွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ခု

မိမိတို့နိုင်ငံကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနှင့်
 ဓာတ်အားစွမ်းအင်နှင့် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း
 သက်ဆုံး ဦးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
 အချက်အလက်များနှင့် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
 ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများစိတ်ချစွာ
 ရယူ ဦးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
 မိမိတို့တော်၏ စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည်
 မိမိတို့တော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ခု

တစ်နိုင်ငံတစ်လုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့်အကျင့်စာရိတ္တပြောင်းလဲရေး
 အချိန်တော် ဇာတိဂုဏ် ပြင်းမာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ
 အချိန်အရေအတွက်များမပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
 တစ်နိုင်ငံတစ်လုံး၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ခြင်းသည် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ်ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
 တစ်နိုင်ငံတစ်လုံး၏ ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် လောလုဆိုင်ရေး

ကျေးဇူးရှင်မိဘနှစ်ပါးအား ဂိုဏ်းသမ္မတနိုင်ငံ
 လက်ဆယ်ဖြာထိပ်မှာမိုးရွာ
 ရှိခိုးပူဇော်ကန်တော့ပါ၏ ။

သက်တော်မြဲဂါထာ

- အဋ္ဌာနပေတံ ဘိက္ခုဝေ အနဝကာသော။
- ယံ ပရုပက္ကမေန ဓာဏဂတံ ဇီဝိတာ ဝေါရာယယျ။
- အနုပက္ကမေန ဘိက္ခုဝေ ဓာဏဂတာ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ။
- ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္တိ မေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

မာတိကာ

ဘာသာရေးဘုရားသမိုင်း

- ရွှေတိဂုံကုန်းတော်ပေါ်မှ ရာဇမုနိ ... သက်နှင်းဆွေ(ပုပ္ပါး) ၆
- ဆန္ဒထုတ်ဖော် နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်. ပန်းတနော်နောင်လတ် ၁၆
- သမိုင်းဝင်မျောလေးမျော ပုဒ္ဓရုပ်ပွားလေးဆူဘုရားများ ... မြို့ရွှေဝေ(ကျုံးမင်း) ၄၀
- သရေခေတ္တရာခေတ် သမိုင်းဝင် ရွှေပလ္လင်မှော် ... ဦးကျော်(မြည်) ၅၆
- ဟိုပုံးသီရိမင်္ဂလာ ရွှေချမ်းသာဓမ္မတော်ဘုရားကြီး ... ဗေဒသုတေသီဆရာမျိုး ၆၄
- ရွှေဟောင်းသမိုင်းဝင် အောင်တော်မူစေတီတော်နှင့်. မောင်ထည်ဝါ(မှော်ဘွယ်) ၁၃၄

ဘာသာရေးသုတ/ရသဆောင်းပါး

- မာဗ္ဗာလုမာကျော်ကြားသော ဒီဝါမြေဆရာတော် ... စိန်ကျော်ဦး ၁၂
- မန်တယ်နှင့်ဆန်တယ် ... ဗေဒတ္တာရှင်ရွှေပြည်သာ ၁၉
- ကမ္ဘာ့ကျော်သောကျော်ကြီး. မင်းထက်ကျော်(B.Sc) ၃၀
- မြို့ရွှေဝေရာသီ ... ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင် ၃၄
- မာတိကာ၏တော်ကမ္ဘာ ... ခေတ္တရာဆရာကျော် ၄၆
- ဆုံပွယ်တန်ခိုးနှင့်တို့၏ဝမ်းအား ... တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ ၄၉
- ဘုရားရှင်၏ အရပ်မှတ်နှာနှင့်တိုက်ကွင့်တရား ... ကိုနေဦးမောင် ၅၉
- အသော်သားနှင့်သားချစ်မောင် ... ကိုအေးမြင့်(ရှေး/သူ) ၈၁
- မြတ်သတိတော်အိုး(၁) ... ဆန်းဝင်း(အောင်မြေ) ၉၇
- ဝင့်ကြေးတူသည် ... သက်ငြိမ်းဦး ၁၁၄

မန္တန်၊ ဂါထာ၊ ကျင့်စဉ်

- ဘေးရန်ကင်းပဓာရဏ ... ကိုဖိုးတင်အောင် ၆၁
- အဆီးအတား အန္တရာယ်များမှ. ခုန်ပန်းဝင်(ကြို့ပင်ကောက်) ၇၄
- အံ့ဖွယ်ရှစ်ပါးနှင့်. ကိုရွှေမြသန်း(သမိုင်း) ၁၀၂
- သီဟဟဟုမင်းကြီး အမြဲရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်သော. ဆရာမင်းသူဖြူ ၁၀၉
- အတိုက်အခံကြိုနေရသူများအတွက် ... ဝသုန်ဟိန်းထက် ၁၁၃
- ပဌာန်းဆရာတော်ကြီးနှင့်ဂန္ထီရမြို့တော် ... တက္ကသိုလ်သီရိစေတနာ ၁၂၅
- အလုပ်ကောင်းကိုရ အလုပ်ကောင်းမှာမြဲ ... သက်နှင်းဆွေ(ပုပ္ပါး) ၁၆၂

တိုင်းရင်းဆေး

- ဆေးစွမ်းထက်မှန် တရုတ်နံနံ ... သျှင်ထွေး(သန်လျင်) ၁၁၁
- ကြစုပင်ခေါ် ဖန်ခါးသီး ... နောင်းသစ် ၁၂၉
- ငှက်ဖျားပျောက်ဆေး ... ဦးကိုလေး(ဆန်းတစ်ပင်) ၁၆၀
- ဝဲနှင်းခွဲ အစိုနာအတွက် ဆေးတစ်လက် ... မိုးဟိန်းကျော်(လှပတ္တာ) ၁၉၂
- ရေယုန်နာပျောက်ဆေးတစ်နည်း ... ကိုသက်ရှည် ၂၄၇
- ရာသီအေးအေး ချင်းပြုတ်ရည်နွေးနွေး ... စ.မ အောင် ၂၅၅
- ဥရ-ပါးသော ရောဂါပျောက်ဆေး ... ဧရာမြေထွန်းထွန်း ၂၉၄
- အစာအိမ်အချဉ်ဖောက် ဝွံ့၍သောက် ... လှစွမ်းမြင့်(နတ်လောက်) ၂၉၈
- အရက်၏ဆိုးကျိုးကြောင့်. ဧရာမြေလှော်ဝေ ၂၈၀
- ဆေးဖက်ဝင်ပေါက်ပန်းဖြူ ... တော်လှိုင်ဆွေ ၃၁၃

www.burmeseclassic.com

ဗုဒ္ဓဝင်ရသ

ညောင်ဝင်စောင့်နတ်ထံ သားဆုပန်ကြသူများ ...	ကျော်သန်းစံ	၅၃
ညောင်ပင်မင်းသမီးလေးလို လှချင်ရင်... ..	သန်းဝင်း	၇၈
အဘိုးမုတ် တစ်ဖန်ပြန်သော် ...	ပေါ်လွင်ဦး(ရေး)	၁၀၆
နွားနီလမ်းသို့ ကူးခဲ့လေသော ခေမာမိဖုရား ...	မောင်သာမန်(ဖီးကုန်း)	၁၃၉

အထွေထွေသုတ၊ ရသဆောင်းပါး

အဘိဓိတ်စေသည့်အကြောင်းများ ...	နန္ဒာဦးကျော်	၁၃၁
အထက်ဝိဇ္ဇာစောင့်ဂျီနှင့်... ..	မျိုးမောင်မောင်(ကပခ)	၁၄၄
အဏှကာခေါင်းလောင်း ဆော်မောင်းလိုက်ပြီ ...	သဲတစ်ပွင့်	၁၅၄
အနိကြယ်ထူးဆန်း အင်တာနက်ပုံရိပ်များ ...	မောင်ဝေဖေား	၁၈၆
အသုဘနှင့်မိရိုးဖလာ အယူအဆ... ..	ပဥ္ဇသီ	၂၀၆
ပိညာဉ်ပုံရိပ် ...	ဌေးအောင်သင်း	၂၀၉
စာအုပ်စင် ...	သုတအံ့	၂၁၂
စမ်းကြိုးမြေ့ သည်းခြေစစ်မစစ်... ..	ညွန့်ဝင်း(နတ္တလင်း)	၂၂၃
၂၀၁၄ ကောဇာ ပြုတ်စီး ပြုတ်မြင်များနှင့်... ..	ဦးဇေယျာကို	၂၃၅
ဇာဆန်းထွေလာ ဤကမ္ဘာ ...	မောင်လင်းအောင်	၂၆၂
ဇာပြန်မာဘုရင်များနှင့်... ..	လှစံ(ပညာရေး)	၂၇၅

ဂမ္ဘီရဆန်းကြယ်ပတ္တမြား

အိမ်ဝင်ပုတီး... ..	နန်းပွင့်စံ(အင်းတော်လေး)	၉၂
အသေခံက သူတို့ဝိညာဉ် ...	မင်းရဲကျော်	၁၂၀
အောက်ကြိုးရဲ့ကျေးဇူး ...	စိုးယဉ်ထွန်း	၁၄၈
နင်းဆီနီအိပ်မက် ...	စိုးဝေ	၁၅၆
ဇီးချောင်းမောင်စိန် ...	မင်းတိုင်ပင်(မြရောင်မြေ)	၁၇၈
ထမလွန်သို့ အလည်တစ်ခေါက်ရောက်ခဲ့သူ ...	မောင်မောင်စိုးအောင်	၁၈၈
တောင်ဘို့တစ်လုံးနှင့်လူခြောက်ယောက် ...	မောင်ထွဋ်ကောင်း	၂၀၁
သူနယ်မြေ သူပိုင်နက် ...	ကိုဘုန်းဝေ	၂၁၅
ဆင်းနင်းသရက်ပင်နှင့်ထိပ်နီကြီး ...	လွမ်းသျှင်နောင်(မဟာသာဇွာ)	၂၂၆
ဆဗ္ဗသတ္တာ... ..	သုခ	၂၄၁
ဆိတ်နန်းသို့ပြန်ကြလေပြီလား ...	မင်းကိုဇော်	၂၅၆
ဆူပြည်က သမီးအတွက် ...	တင်မောင်မောင်(ပေါက်ကုန်း)	၂၇၁
ဆာလေးဝင်ပေါက်မှ ဝင်နိုင်ထွက်နိုင်သော... ..	မင်းဟိန်းထိပ်	၂၈၁
ဆန်ညှုတာမြင်တွေ့ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်ဆန်း ...	တင်မောင်မောင်သန်း(သုံးဆယ်)	၂၈၆
အစောင့်အရှောက်လည်းကြောက်ပါသည် ...	မောင်မြင့်မား(ဗိုလ်ကလေး)	၂၉၅
အိမ်ပြင်သွားသောတောင်း ...	ဂါဦးနွန်းကို	၂၉၉
အိမ်ရာခွံမှ လွတ်မြောက်ရာလမ်း ...	မြမြလှိုင်	၃၀၄
အိမ်လင်းတ ...	ထွန်းတောက်	၃၀၉

05 JUL 08

အယ်ဒီတာချုပ်
 မောင်ညိုအေး (ခန့်အပ်)
တာဝန်ဆောင်တာ
 ပြည်နယ် (M.D.)
ပုံနှိပ်ရေး
 ဝန်ထမ်းအဖွဲ့
ပုံနှိပ်ရေး
 ဝန်ထမ်းအဖွဲ့ A7 Group
အယ်ဒီတာချုပ် - မိမိလေး ထုန်လေး
ပြန်လည်ထုတ်ဝေသူ - ယဉ်မင်းဆု
ပုံနှိပ်ရေး - ကျော်မင်းမောင်
ပုံနှိပ်ရေး - မောင်မြင့်ဌေး
အတွင်းရေးမှူး
 ဝင်းသိန်း မောင်မြင့်ဌေး၊ ရန်နိုင်ဦး၊ သန့်စင်၊
 ရဲရင့်နိုင်၊ အောင်နိုင်လတ်၊ ကျော်ဦး၊ စက္ကူ၊
 ကျော်စိုးညိုနိုး၊ ဆူးထက်အောင်၊ ပညတ်၊
တာဝန်ရှိသူ - (၂၂၀၀)ကျပ်
အုပ်စု - (၅၀၀)

ထုတ်ဝေသူ
 ဦးညိုအောင် (၀၄၄၃၇)
အယ်ဒီတာချုပ် - မောင်ညိုအေး
 အမှတ်-၁၅၅၊ ဘဏ်လမ်း(၃)၊ (၃၀)လမ်း(အထက်)
 ဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ဇွန်း - ၇၃၀၇၀၇၇၀
အတွင်းရေးမှူး - တီဖီညွန့် (A7 Group)
အုပ်စု - ဦးတင်လှ
ပုံနှိပ်ရေး
 ဒေါ်ကျင်လှ(ကောင်းစံပုံနှိပ်တိုက်)
 အမှတ်(၂၇၉/ခ) ၄၀-လမ်း၊
 အမှတ်(၉)ရပ်ကွက်၊ ကျောက်တံတား။
 မန္တလေး
 ထွန်းဦးစာပေ
 နဂါးစာပေ
 ရှမ်းတောင်၊ ကယား၊ ဝိလျံနာစာပေ
 မော်လမြိုင်၊ ကျော်ကျော်၊ နေဇေး
 မြည်၊ သုခ၊ နေဇေး
 နေပြည်တော်၊ မြတ်ရွှေတောင်စာပေ
 နေပြည်တော်ပျဉ်းမနား၊ ပြုံးဝေလွင်စာပေ
 ပဲခူး၊ သရင်
 ယသံတ၊ တာလေးမောင်

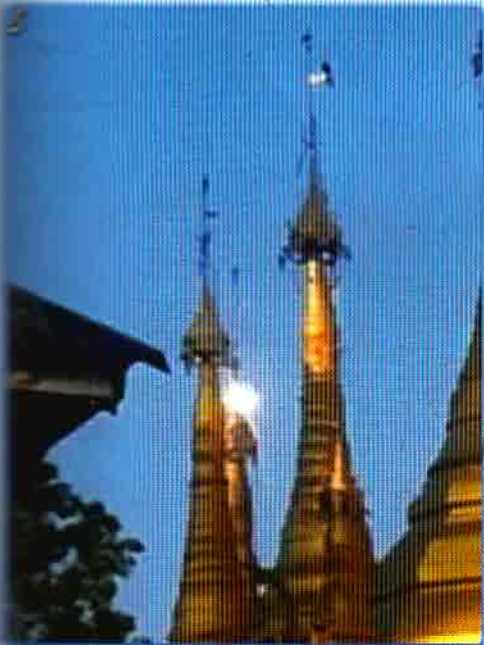
BURMESE CLASSIC

အဆောင်၊ အစီအရင်၊ ယတြာ

- အကြံပြုစာမျက်နှာ ... ခေတ္တရာဆရာကျော် ၀၈၃
- ဘင်နှင့်ခိုက်ကိုဝေဖန်ခြင်း ... သစ္စာဝါဒီမြတ်စောလင်း ၀၉၉
- သူတို့နိုင်လို့ အမြစ်ပြိုဟန် ... ဆရာဦးမြတ်စံ ၂၂၄
- ငွေလည်ပတ်ဖို့လိုချင်ရင်... .. မောင်တင်ကြွယ်(မြည်) ၂၅၃
- အဖြေများစွာ အလယ်ကိန်းမှာ ... ကျော်မိုးလွင်(ဝါးခယ်မ) ၂၆၉
- ချိန်စက်လို့ အိမ်တက်စို့ ... ဝဋ္ဋိရဆရာပွင့် ၂၈၅
- ဝယ်သူမပြတ်ရန် အစီမံ ... ဝသုန်တိန်းထက် ၂၉၂

အသုံးချပညာရပ်များ

- ၂၀၀၄၊ မတ်လ၊ ကောင်းကင်ပြိုဟန် ရပ်တည်မှု ... ဦးဇေယျာကို ၀၆၈
- ၀၂ ရာသီ လက်ပိုင်ရှင်တို့၏ နက္ခတ်ကကြမ္မာ ... တက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင် ၀၉၅
- ၂၀၀၄၊ မတ်လ၊ ၀၂ ရာသီခွင်နှင့် သင့်ကံတရား ... ဆရာတက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင် ၂၂၀
- ဘဝပုစ္ဆာအဖြေရှာ ကဏ္ဍ ...
- ၂၀၀၄၊ မတ်လအတွက် လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝ ...
- အောင်မြင်စေမည့် (ကာကု၊ဖွင့်)နဝင်းယတြာအစီအရင်များ... ဆရာမြတ်ထွင်ခေါင် ၂၂၁
- နာမကျန်ဆန်း ... ဝဋ္ဋိရဆရာလှမျိုး ၂၅၀
- ခုနစ်ရက်သားသမီး ကံကြမ္မာဟောစာတမ်း ... အောင်အတိတ်၊ ခောင်နိမိတ်ဆရာ ၃၁၅

အရန်စေတီငယ်မှ ရောင်ခြည်တော်ကွန့်မြူးနေပုံ
ရွှေစာရံဘုရား၊ ထထုံမြို့။

ဓမ္မဒါန

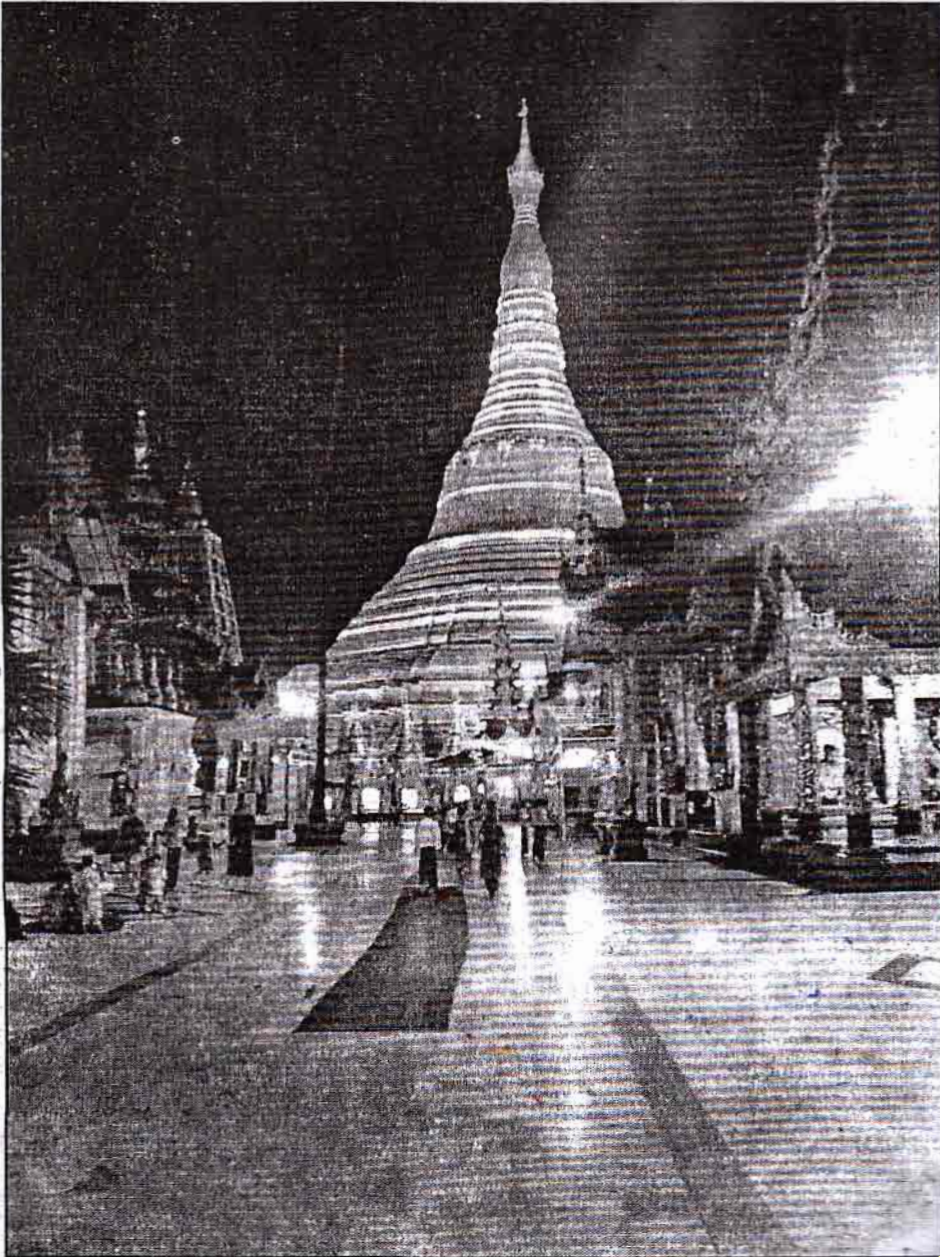
BURMESE CLASSIC

ရာဇစုန်ဘုရား
ရွှေတိဂုံစေတီတော်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်။

ရွှေတိဂုံကုန်းတော်မှ စာအုပ်အဖွဲ့

| သက်နှင်းဆွေပုပ္ပိုး |

(၁)

ဟိုတုန်းကတည်းက ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ ရောက်လျှင် ကျွန်တော် စိတ်ဝင်တစား သွားဖြစ်သည့်နေရာ တစ်နေရာ ရှိသည်။

နောင်တော်ကြီးစေတီ၏ မြောက်ဘက်ကပ်လျက်တွင် အမြဲလိုလို စိမ်းစိုအုပ်ဆင်းနေသည့် ပန်းရုံကြီးတစ်ခုရှိသည်။ ထိုပန်းရုံကြီးက ဘာပန်းပင်ဆိုတာပင် ယခုအထိ ကျွန်တော် မသိပါ။ သို့သော် ထိုပန်းရုံကြီးကို ကျွန်တော် စိတ်ဝင်တစား ရှိခဲ့သည်။

ဟိုတုန်းကတော့ ပန်းရုံသာမက၊ အခြားသစ်ပင်ကြီး တချို့လည်း ရှိနေသေးသည်ဟု ကျွန်တော်ထင်သည်။ အရာ အားလုံးကိုတော့ ကျွန်တော် မမှတ်မိတော့ပါ။ အမှန်ကို ဝန်ခံရလျှင် ထိုပန်းရုံကြီးကို စပြီး သတိထားဖြစ်ချိန်က ကျွန်တော့်အရွယ် တော်တော်ငယ်သေးသည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် က ရန်ကုန်မှာအမြဲနေခဲ့သူမဟုတ်သဖြင့် ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်သို့ ရောက်သည့် အရေအတွက်ကလည်း နည်းခဲ့သည်။ မှတ်မှတ်ရရဆိုလျှင် ခုနစ်တန်းကျောင်းသား အရွယ်လောက်မှာ ရန်ကုန်ကို စပြီး ရောက်ဖူးခဲ့တာ ဖြစ် သည်။ ထိုနောက် တက္ကသိုလ်တက်ဖို့ ပြင်ဆင်နေသည့် အချိန်၊ ကျွန်တော့်အသက် ၁၇နှစ်လောက်တွင် ရန်ကုန်မှာ ပြုလုလောက် နေဖြစ်ခဲ့စဉ်က ထိုပန်းရုံကြီးကို သတိထားဖြစ်ခဲ့ တာ ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ဘုရားတက်ဖြစ်တိုင်း ဘာရယ် မဟုတ်ဘဲ ထိုပန်းရုံအောက်မှာ ထိုင်ဖြစ်သည်။ ထိုပန်းရုံ အောက်မှာက ရေတွေ စိမ့်ယိုနေသည့် ရေထွက် စမ်းတွင်း သေးသေးလေး ရှိသည်ဟု ကျွန်တော် မှတ်မိနေသည်။ ထို ရေထွက် စမ်းရေတွင်းလေးမှ ရေအေးအေးလေးတွေကို လက်ခုပ်ဖြင့် ခပ်ယူပြီး မျက်နှာကို ဆွတ်၊ ဆံပင်တွေကို သပ်၊ မျက်စဉ်းခပ်၊ နည်းနည်းလောက်သောက်တာမျိုးတွေ လုပ်ခဲ့ဖူးတာ မှတ်မိနေသေးသည်။ အန္တရာယ်ကင်းအောင် လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနေရာတွင် ကျွန်တော် လုံးဝ မမေ့နိုင်သည့်အရာ တစ်ခုလည်း ရှိသေးသည်။ ကျွန်တော် အလွန်ကြောက်သည့် မြွေတွေ ရှိနေခြင်းပင်။ မြွေက သက်ရှိမြွေတော့ မဟုတ်။ လွန်စွာ လက်ရာမြောက်သည့် ကျောက်ဆစ်ရုပ်တု မြွေတွေ ဖြစ်သည်။ နှစ်ကောင်ဟု ထင်သည်။ ရေတွေ စိုနေသည်။ မြွေ၏ မျက်လုံးတွေ အသက်ဝင်နေတာကိုလည်း ခပ်ရေးရေး မှတ်မိနေပါသေးသည်။

ငယ်စဉ်ကတည်းက မြွေကို ကျွန်တော် အလွန် ကြောက်ပါသည်။ မြွေရုပ်ကိုပင် စေ့စေ့မကြည့်ဝံ့။ သို့သော် ထိုအချိန်က ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ရောက်တိုင်း ထိုမြွေရုပ်တွေ အနားသို့ ဘာကြောင့် ဝင်ထိုင်ဖြစ်သည် မသိ။ ထိုရေစင်ကို လည်း ဘာကြောင့် သောက်သုံးခဲ့မိသည် မသိ။

ထိုနေရာနှင့်လည်း ဘာကြောင့် အကျွမ်းတဝင် တရင်း တနီးဖြစ်နေခဲ့သည် မသိ။ ကျွန်တော့် မသိစိတ်က စေ့ဆော် ခဲ့တာပဲလား။ သေချာတာကတော့ ထိုနေရာလေးကို ယနေ့ တိုင် ကျွန်တော့်မှတ်ဉာဏ်ထဲတွင် သံယောဇဉ်ကြီးမားစွာပင် ပြက်ပြက်ထင်ထင် မှတ်မိနေခဲ့လေသည်။

(၂)

ကျွန်တော့်အသက် ၂၉နှစ်လောက်အရွယ်၊ စရဏ လမ်းကြောင်းပေါ်သို့ တစိုက်မတ်မတ် လျှောက်နေမိချိန်တွင် ရွှေတိဂုံသို့ တစ်ခေါက်ရောက်ပြန်သည်။ ထိုအချိန်က ရှမ်း ပြည်နယ်ဘက်တွင် အခြေချ နေထိုင်နေချိန်ဖြစ်ရာ ရန်ကုန်နှင့် အတော်အလှမ်းဝေးသွားခဲ့သည်။ ရန်ကုန်ကို တကူးတက လာပြီး သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မှတ်မှတ်ရရ ဆိုရလျှင် ထိုနှစ်တွေက ရန်ကုန်သို့ သုံးခေါက်တိတိရောက် ဖြစ်သည်။ ရွှေတိဂုံကို ဖူး သစ္စာပြု အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး ချက်ချင်း ပြန်ရသည်။

မနက်ပိုင်း ရထားမှ ဆင်းသည်နှင့် ခရီးဆောင်အိတ် ကြီးကို လွယ်ပြီး ရွှေတိဂုံကို ဝင်ဖူးသည်။ သစ္စာပြုတာတွေ

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တာတွေ ပြုရသည်။ ပြီးလျှင် ည-ရထားဖြင့် ဖြစ်သည်။ တတိယမြောက်အခေါက်မှာတော့ ကိုးရက် ထောက် ကြာကြာနေပြီ။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင်လည်း ကျွန်တော် တခုတ်တရ ရောက် သွားဖြစ်ခဲ့သည်မှာ ထိုပန်းရုံလေးပဲ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုပန်းရုံလေးက ပုံစံပြောင်းသွားခဲ့လေပြီ။ မြွေရုပ်တွေလည်း မရှိတော့။ သစ်ပင်တချို့လည်း မရှိတော့။ ပန်းရုံကြီးသာ ရှိ နေသည်။ ပန်းရုံကတော့ အောက်မှာ အင်္ဂတေခုံနှင့် ပိုပြီး သပ်ရပ်သွားသည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုပန်းရုံအနီးမှာ ထိုင်ပြီး ပန်းရုံကြီး အောက်သို့ လှည့်ကာ ကျကျနန ကန်တော့ဖြစ်ခဲ့သည်။

“မောင်သက်နှင်းဆွေ... ရွှေတိဂုံဘုရားကို ရောက်ရင် အဲဒီနေရာကို ရောက်အောင်သွား။ အဲဒီ ပန်းရုံကြီးအောက် ဆည်တည်မှာ အခု ဆရာတို့ ခံယူထားတဲ့ ပညာရပ်ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ရှိတယ်။ အထူးသဖြင့် ဆရာတို့ ပညာရဲ့ ဆေးတော်တွေကို အဲဒီပန်းရုံအောက်က လိုက်ဂူလေးမှာ ဌာပနာပြီး သိမ်းဆည်းထားခဲ့တယ်လို့ ဆိုတယ်။ ဆိုလိုတာ တ အဲဒီနေရာဟာ ဆရာတို့ ခံယူထားတဲ့ ပညာရပ်ရဲ့ လျှို့ဝှက် ချက် နေရာထူးတစ်ခုပဲ”

ကျွန်တော်ဆရာက ထိုသို့ မှာကြားလိုက်ကတည်းက ကျွန်တော် သံယောဇဉ်ရှိခဲ့ဖူးသည့် ထိုနေရာလေးသည် ကျွန်တော်အတွက် ပိုပြီး အဓိပ္ပာယ်ရှိသွားခဲ့လေတော့သည်။

“မြွေရုပ်တွေကလည်း ဆရာတို့ ပညာရဲ့ သင်္ကေတ တစ်ခုမဟုတ်လား။ အဲဒီအောက်မှာ မြွေအစစ်တွေ ရှိတယ် လို့လည်း ပြောကြတယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီ စမ်းရေတွင်းက ရေစင်တွေက သိန္နီအစွမ်းရှိတယ် ဆိုပါတော့။ အဓိကက တော့ အဲဒီနေရာကို ရောက်ရင် ဆရာသခင်တွေကို ကန်တော့ ပို့ မမေ့နဲ့။ မေတ္တာခံယူဖို့ မမေ့နဲ့။ ပညာခံယူဖို့ မမေ့နဲ့။ သစ္စာခံယူဖို့ မမေ့နဲ့။ ပြီးတော့ သက်ဆိုင်ရာ ဆရာတွေနဲ့ ပညာရပ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အစောင့်အရှောက် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကိုရော၊ မြွေတွေ၊ နဂါးတွေကိုရော အထူးအာရုံပြုပြီး မေတ္တာ ပို့သတာ၊ အမျှဝေတာတွေ လုပ်ဖို့ မမေ့လေနဲ့”

ကျွန်တော်ဆရာက ထိုသို့ အတိအကျမှာကြားလိုက် လေသည်။

သို့သော် ရေထွက်စမ်းတွင်းမှ ရေစင်တွေလည်း မရှိ တော့။ မြွေတွေလည်း မရှိတော့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ထိုနေရာ လေးသည် ကျွန်တော်အတွက် လေးလေးနက်နက် အဓိပ္ပာယ်ရှိနေသည့် နေရာထူးလေး ဖြစ်နေတာကတော့ အမှန်ပင်။

(၃)

၂၀၁၃ - မိုးရာသီတစ်နေ့မှာ ဖြစ်သည်။

ရာဇမုနိဘုရားကို ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီးချိန်မှာ ပန်းရုံ လေးဘက်သို့ လှည့်ပြီး ဆရာသခင်တွေကို အာရုံပြုကာ ကျွန်တော် ကန်တော့လိုက်သည်။

ထိုပန်းရုံနှင့် ကပ်လျက်၊ နောင်တော်ကြီးဘုရားပရိဂူဇာ ကို ကျောပေးထားပြီး ရာဇမုနိဘုရား တည်ရှိနေသည်။

“အဲဒီပန်းရုံကို ဘာဖြစ်လို့ ကန်တော့တာလဲ ဆရာ” ကျွန်တော်တပည့် ကိုစိုင်းငွေလင်းဦးက ကျွန်တော်ကို ထိုသို့ မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ဒါက ဆရာတို့ ခံယူထားတဲ့ လောကီပညာ၊ ဂန္ဓာရီ ပညာတွေနဲ့ ဆိုင်တဲ့ ဆရာတွေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ အမှတ်အသား နေရာတစ်ခုမို့ ကန်တော့တာပါကွာ။ မေတ္တာလည်း ခံယူ တယ် ဆိုပါတော့။ ကုသိုလ်အဖို့ဘာဂကိုလည်း အမျှပေးဝေ တာလည်း ပါတာပေါ့”

ကျွန်တော်ရှင်ပြလိုက်တော့ သူကလည်း ပန်းရုံလေး ဘက်သို့ လှည့်ပြီးထိုင်ကာ ကျကျနန ကန်တော့လေသည်။

ကျွန်တော်အပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးမားစွာဖြင့် နှစ်ရှည် လများ အပြုလိုလိုလိုက်ပါပြီး ပါရမီပြည့်ပေးနေသူတွေထံ မှာ သည်တပည့် လူငယ်လေး၊ ဧရာဝတီဘဏ်မှာ တာဝန် ထမ်းဆောင်နေသည့် ကိုစိုင်းက ထိပ်ဆုံးမှာ ရှိနေသည်။ လွန်ခဲ့သည့် ၁၀နှစ်ကျော်လောက်က ရှမ်းပြည်နယ်မှ ရန်ကန်

သို့ ကျွန်တော် အပြီးပြောင်းလာခဲ့ပြီး နှစ်လောက်အကြာတွင် စိုင်းငွေလင်းဦးလည်း ရန်ကုန်သို့ စုန်ဆင်းလာခဲ့သည်။ ဘဏ်တစ်ခုမှာ အလုပ်လုပ်ရင်း အလျဉ်းသင့်တိုင်း ကျွန်တော် ဆီ ရောက်လာတတ်သည်။ ကျွန်တော် ဘုရားသွားလျှင်လည်း လိုက်ပါ အော်ဟစ်ပေးတတ်သည်။ ကျွန်တော် စာပေတိုက်၊ မဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ ဂျာနယ်တိုက်တွေဆီ သွားလျှင်လည်း သူ ပါလာတတ်သည်။ ကျွန်တော် ကော်ဖီဆိုင်ထိုင်လျှင်လည်း သူ ပါတတ်သည်။

အမှန်တော့ စိုင်းငွေလင်းဦးက ကျွန်တော်ထံမှ လောကီပညာရေး၊ ကဗျာကိစ္စ၊ စာကိစ္စတွေနှင့် ပတ်သက်၍ ရော ဘာပညာမှ သင်ယူခဲ့တာ မဟုတ်။ သူ့အလုပ် သူ့လုပ်ရင်း ကျွန်တော်အပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးစွာဖြင့် အလျဉ်းသင့်တိုင်း ကျွန်တော့်ဘေးမှ လိုက်ပါအော်ဟစ်ပြီး ပါရမီဖြည့်ပေးနေခြင်းသာဖြစ်သည်။ ယခု နောက်ပိုင်းနှစ်တွေမှာ ကျွန်တော်က တပည့်ချွေရဲသင်းပင်းတွေနှင့် မနေဖြစ်တော့ဘဲ တစ်ကိုယ်တော် သီသန့်သွားလာနေဖြစ်သည်။ သို့သော် စိုင်းငွေလင်းဦးကမူ ကျွန်တော့်အနားမှာ ဟိုတုန်းကလိုပဲ တပု တွဲတွဲရှိနေပြီ။ သူလည်း ဘဏ်တစ်ခုမှာ အရာရှိငယ် တစ်ဦးဖြစ်နေလေပြီ။ ခေတ်အပြင် စူးရှ ထက်မြက်သည့် ပညာတတ် လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အတွက် ဘယ်နေရာမှာဖြစ်ဖြစ် အလိုက်တသိ တာဝန်ကျေတတ်သည်။

“အေးကွာ၊ ကြိုကုန်း တစ်ခုတော့ ပြောပြထားဦးမယ်။ အဲဒီ လောကီပညာနဲ့ ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စတွေကိုတော့ မင်း သိပ်စိတ်ဝင်စားဖို့ မရှိဘူး ထင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဟောဒီ ရာဇမုနိဘုရားကတော့ မင်းတို့လို ရာထူးဌာနနဲ့ရနေ ဆိုင်တဲ့ သူတွေအတွက် အရေးပါတဲ့ နေရာထူးတစ်ခုပဲ။ အဲဒါလေးကိုတော့ မှတ်ထားသင့်တယ်”

ထိုနေ့က မိုးကလေး ခပ်ရွေရွေရွာနေသည့်နေ့ ဖြစ်သည်။ တနင်္လာနေ့ဖြစ်၍ ဘုရားပေါ်မှာ လူရှင်းနေသည်။ စိုင်းငွေလင်းဦးက အလုပ်မှ ခွင့်တစ်ရက်ယူပြီး ကျွန်တော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေသည့်ကိစ္စအတွက် ကန်တော့ပွဲတွေ ပြင်ဆင်တာမှအစ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေချိန်မှာပါ ဘေးမှစောင့်ပြီး ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးနေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ပြီး၍ ဘုရားလှည့်ရင်း ရာဇမုနိဘုရားရှေ့မှာ ခဏဝင်ထိုင်ဖြစ်ခိုက် စကားပြောဖြစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ရာဇမုနိဘုရားရှေ့မှာ မိုးလုံသည့် အမိုးတစ်ခုရှိသည်။ အောက်မှာလည်း အခင်းကော်ဇောတွေ ကျကျနနခင်းထားသည်။

“ဟုတ်... ဆရာ။ ဟိုတုန်းက နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ လူကြီးတချို့ ဒီဘုရားကို ကိုးကွယ်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာတော့

ကြားဖူးတယ်”

ဟု စိုင်းငွေလင်းဦးက ပြောသည်။

“အဲဒါလည်း ဟုတ်ချင် ဟုတ်မှာပေါ့ကွာ။ ထားလိုက်ပါ။ သူများ ကိုးကွယ်လို့ လိုက်ကိုးကွယ်တာ၊ ပူဇော်တာမျိုး မလုပ်ပါနဲ့။ ကိုယ့်ဘာသာ ယုံကြည်သက်ဝင်လို့ ပူဇော်တာပဲ ကောင်းပါတယ်။ ဆရာကတော့ ရာဇမုနိ ဆိုတဲ့ ဘွဲ့အမည်တော်ကို အဓိကထားပြီး ပူဇော်ဖြစ်တာပါ”

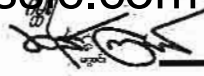
အမှန်ကို ဝန်ခံရလျှင် ကိုယ်လုပ်ချင်တာတွေ စွတ်လုပ်နေပြီးမှ ကိုယ်ရာထူးတည်မြဲဖို့၊ တိုးတက်ဖို့ ဘုရားကို ခုတ်လုပ်ကာ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သော အတ္တအစွယ်ပြုးသည် လူကြီးမျိုးတွေကို ကျွန်တော် လုံးဝ သဘောမကျပါ။ ထိုလူမျိုးတွေ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တိုင်း လိုက်ပြီး ဆည်းကပ်တာမျိုးလည်း လုံးဝ မလုပ်ချင်ပါ။

သို့သော် သည်ရှုပ်ပွားတော်ကိုတော့ ကျွန်တော်သဒ္ဓါစိတ်ကကို အလိုလိုကြည်နူးကာ အလေးအမြတ်ထားမိနေခဲ့သည်။

“ဆရာမိတ်ဆွေတချို့ကို ဒီဘုရားမှာ လာပြီး ပူးဖို့၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဖို့၊ သစ္စာပြုဖို့၊ ပွဲလှူဖို့၊ ဆုတောင်းဖို့ အကြံပေးခဲ့ဖူးတယ်။ တော်တော်များများလည်း ထူးခြားသွားခဲ့ကြတယ်”

စိုင်းငွေလင်းဦးက ကျွန်တော်စကားကို စူးစူးစိုက်စိုက်နားတောင်နေသည်။ အပြင်မှာ မိုးလေးက တပွဲပွဲရွာနေသည်။

www.burmeseclassic.com

“အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အလုပ်ကိစ္စ အခက်အခဲ ခြုံနေတဲ့သူတွေ၊ အလုပ်လျှောက်ပြီး အလုပ်မရဘဲ ဖြစ်နေ ခဲ့သူတွေ၊ ရာထူးလျှော့ကျမလို ဖြစ်နေတဲ့သူတွေ၊ ရာထူး ဆက်ဖို့ ဖင်နှေးနေတဲ့ သူမျိုးတွေကို ဒီဘုရားမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ခဲ့တိုက်တွန်းခဲ့ဖူးတယ်။ ထူးခြားသွားကြတာ လက်တွေ့ပါပဲ။ အချို့ဆိုရင် စင်ကာပူလို နိုင်ငံရပ်ခြားမှာ ရောက်နေကြတာ။ ဆရာက အွန်လိုင်းကနေ ဒီဘုရားရဲ့ ပုံတော်ကို ပို့ပေးပြီး ကြည့်ညိုခိုင်း။ ပူဇော်ခိုင်းလိုက်တယ်။ တတ်နိုင်သလောက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး ဆုတောင်းခိုင်းလိုက်တယ်။ ထူးခြားသွား ကြတာပါပဲ”

ကျွန်တော်သည် ပြောနေရင်းနှင့် ရာဇမုနိ ရုပ်ပွားတော် မြတ်၏ မျက်နှာတော်ကို လှမ်းပြီး ကြည့်ညိုဖြစ်ပြန်သည်။

“ဒါလည်း ရှေးဟောင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူပဲဖြစ် သေးမယ် ထင်တယ်နော် ဆရာ”

ဟု စိုင်းငွေလင်းဦးက တွေးတွေးဆဆ ပြောသည်။

“ဟုတ်မှာပါ။ အမှန်ပြောရရင် ဒီဘုရားသမိုင်းကို ဆရာ သိတာ။ လေ့လာကြည့်မိတာမျိုးလည်း မရှိခဲ့ပါဘူး။ ဆရာ မိတ်ဆက် ယုံကြည်မိတ်၊ အားကိုးစိတ် အလိုလိုဖြစ်နေလို့ ကိုယ်တိုင်လည်း ပူးပြီး သူများတွေကိုလည်း တိုက်တွန်းနေ ခြင်းပါပဲ”

ကျွန်တော်စကားအဆုံးတွင် စိုင်းငွေလင်းဦးက...

“ဒါနဲ့ ဆရာ၊ ဒီအတိုင်းပူးပြီး ဆုတောင်းရုံပဲလား။”

တခြားကျင့်စဉ်အနေနဲ့ လိုက်နာစရာရော ရှိသေးလား။”

ဟု မေးလေသည်။

“ရှိတယ်၊ ရှိတယ်။ အဲဒါကလည်း အရင်ကတည်းက မင်းသိပြီးသားကိစ္စပါ။ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီးကို ၂၁ ခေါက် ပူဇော်တာပဲလေ။ ဒါပေမယ့် ဒီဘုရားမှာ အလုပ် ကိစ္စအတွက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး ဆုတောင်းတော့မယ် ဆိုရင်တော့ အဲဒီထက်ပိုပြီး အသေးစိတ် ဆောင်ရွက် စရာလေးတွေလည်း ရှိတယ်။ ကြုံတုန်း မင်းလည်း မှတ် ထားလေ။ လိုအပ်တော့ ဆောင်ရွက်ရတာပေါ့။ မင်းမိတ်ဆွေ တွေကိုလည်း ပြောပြပေးရတာပေါ့”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်တော်က ရာဇမုနိဘုရားတွင် အလုပ် ကိစ္စအတွက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သင့်ပုံလေးကို ပြောပြမိလိုက် သည်။

“အလုပ်ကိစ္စက သိပ်အရေးကြီးနေတယ်။ ရာထူးက လည်း ကြီးကြီးမားမား အနေအထားရှိတယ် ဆိုရင်တော့ ကန်တော့ပွဲပါ လှူပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သင့်တယ်။ ကန်တော့ပွဲ ဆိုတာကတော့ ဟောဟို ဘုရားစောင်းတန်းမှာ ရောင်းပေး နေတဲ့ ပွဲကိစ္စ ဝယ်ပြီး ပူဇော်လို့ ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ ကန်တော့ပွဲမှာ ခပ်ကြီးကြီး တံခွန်လုံးအဖြူ (၉)လုံးတိတိကို ပွဲရဲ့ ပတ်ပတ်လည်မှာ လှလှပပ ဝေဝေဆာဆာဖြစ်အောင် ထိုးစိုက် ပြင်ဆင်ပြီး ပူဇော်ပေးသင့်တယ်။

ပြီးတော့ အဲဒီအချိန်မှာ သောက်တော်ရေ ၆ခွက်တိတိ လှူသင့်တယ်။ သစ္စာပန်းခိုင် ၂၁ခိုင်ကိုလည်း ပန်းအိုးနဲ့ ပူဇော်သင့်တယ်။ အလင်းတိုင်ကိုတော့ ၆တိုင်ထုပ်ထဲက အတိုင်အတုတ် ၆တိုင် ပူဇော်သင့်တယ်။ အမွှေးတိုင်က လည်း ၆တိုင်ပေါ့ကွာ။ ပြီးမှ ပွဲနဲ့အတူ အဲဒါတွေကို ဒီဘုရား ရှေ့မှာ အဆင်ပြေပြေ တင်တင်တယ်တယ်လေးဖြစ်အောင် ပူဇော်လှူဒါန်းပြီး ကျကျနန ဘုရားရှိခိုးလိုက်ပေါ့။ ပြီးရင် အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာကို လေးလေး နက်နက် ဆုတောင်းလိုက်ပေတော့။ ဆုတောင်းတယ် ဆို တာ အတုမရှိတဲ့ ဘုရားရှင်ရဲ့ တန်ခိုးတော် မေတ္တာတော် ကို ခံယူပြီး ကိုယ်ဖြစ်ချင်တဲ့ ကိစ္စကို အလွယ်တကူ ဖြစ်လာအောင် ကိုယ်အတွင်းစိတ်မှာ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း အတည်ပြုပေးလိုက်တာလို့ ဆိုပါတော့။ ဒါပေမယ့် အဲဒီထက် ပိုပြီးလေးနက်တဲ့ အကြောင်းတရားတွေလည်း အများကြီး ရှိနေပါသေးတယ်”

စိုင်းငွေလင်းဦးက ကျွန်တော်ပြောတာတွေကို စိတ်ဖြင့် အသေအချာမှတ်နေလေသည်။ ပြီးမှ...

“အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဖို့ကရော ဆရာ”

ရှင်ဖြူရှင်လှဘုရား (၄၇၄-၁၃၂၇)အား
အသစ်တစ်ဖန် တည်ဆောက်ပြုပြင်ခဲ့သော

(ဂုဏ်ဇာတိ ကျော်ကြားသော)
ဒီပဲမြေ ဆရာတော် အရှင်နန္ဒာသီရိ၏
ထေရုပုတ္တိအကျဉ်း

စိန်ကျော်ဦး(10D)

ရှင်ဖြူရှင်လှစေတီတော်ကြီးကို အလောင်းစည်သူမင်း
သက္ကရာဇ် ၄၇၄ ခုနှစ်တွင် တည်ထားကိုးကွယ်
တော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“ရှင်ဖြူရှင်လှ” ဟူသော ဘွဲ့အမည်ခေါ်တွင်ရခြင်း
ကြောင့်မှာ အလောင်းစည်သူမင်းတရားကြီး ဖောင်စင်ကြာ
ဇေယျဒိပ်သို့ လှည့်လည်တော်မူရာ ဇေယျသပြေပင်သို့
အရောက်တွင် သိကြားမင်းက ဆက်သံသည့် ဘုရားသခင်
သတ်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်က ထိုင်တော်မူသော မြကော့က
ဗုဒ္ဓဖွဲ့၍ ထုလုပ်ထားသည့် “ရှင်ဖြူ” ဘွဲ့တော်ရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား
သတ်တစ်ဆူနှင့် ဇေယျသပြေပင် တောင်ကိုင်းမှ ဖြတ်၍
ထုလုပ်ထားသည့် “ရှင်လှ” ဘွဲ့တော်ရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ

အဆိုပါ အုတ်ပုံအုတ်ပြစ်နေသော ရှင်ဖြူရှင်လှစေတီ
တော်ကြီးကို ၁၃၂၄ ခုနှစ်တွင် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဒီပဲခေါင်
ချောင် သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တစ်ပါးဖြစ်တော်မူသည့်
ဆရာတော် အရှင်နန္ဒာသီရိ မထေရ်မြတ်က ကြီးစွာသော
လုံ့လ ဥဿဟဖြင့် အသစ်တစ်ဖန် ပြုပြင်တည်ဆောက်ခဲ့ရာ
ယခု ဖူးမြင်နေရသည့် ကြည်ညို သပ္ပာယ်လှစွာသော စေတီ
တော်ကြီးအစား သုံးနှစ်အတွင်း အံ့ဩလောက်အောင် ပြီးစီး
အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး သာသနာ့ကျက်သရေဆောင်
အဆူဆူသော ဘုရားစေတီတော်အပေါင်းတွင် ရှင်ဖြူရှင်လှ
ဘုရားကြီးမှာ တစ်ဆူအပါအဝင်ဖြစ်ပြီး ရှင်ဖြူရှင်လှဘုရား
ကြီး၏ ဆွမ်းတော်ကပ်ပွဲရက်မှာ နှစ်စဉ် တော်သလင်း
လကွယ်နေ့ဖြစ်ပါသည်။

ဖွားမြင်တော်မူခြင်း

ဆရာတော်လောင်းလျာကို အဖ ဦးဖိုးရှောင်၊ အမိ
ဒေါ်ချင်းတို့မှ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၈ ခုနှစ်၊ နှောင်း
တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၁၂ရက်၊ စနေနေ့နံနက်တွင် စစ်ကိုင်း
ခရိုင်၊ မြောင်မြို့နယ်၊ ပေါက်ချောင်းကျေးရွာ၌ မီးရှူးသန့်စင်
ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

မွေးချင်းညီအစ်ကိုမောင်နှမ ၆ဦးရှိရာတွင် စတုတ္ထ
မြောက် သားရတနာဖြစ်ပါသည်။ ငယ်မည်မှာ “မောင်ပေါ”
ဖြစ်ပါသည်။

ထည့်သွင်းဌာပနာ၍ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သဖြင့် “ရှင်ဖြူ
ရှင်လှဘုရားကြီး” သို့မဟုတ် “ရှင်ဖြူရှင်လှ စေတီတော်ကြီး”
ဟူသော ဘွဲ့အမည်ခေါ်တွင်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားစေတီတော်ကြီးမှာ ပြင်းထန်စွာ အကြိမ်ကြိမ်
ဆွမ်းသောက်ခြင်းဖြင့် လျှင်လျင်ပျက်စီးခဲ့ရာ
၁၉၅၆ ခုနှစ် သာသနာပြု ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်တို့ အကြိမ်ကြိမ်
ပြုပြင်သော်လည်း ပြီးမြောက်အောင်မြင်ခြင်းမရှိဘဲ အုတ်ပုံ
အပေါ် ငုတ်တိုကြီး ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။

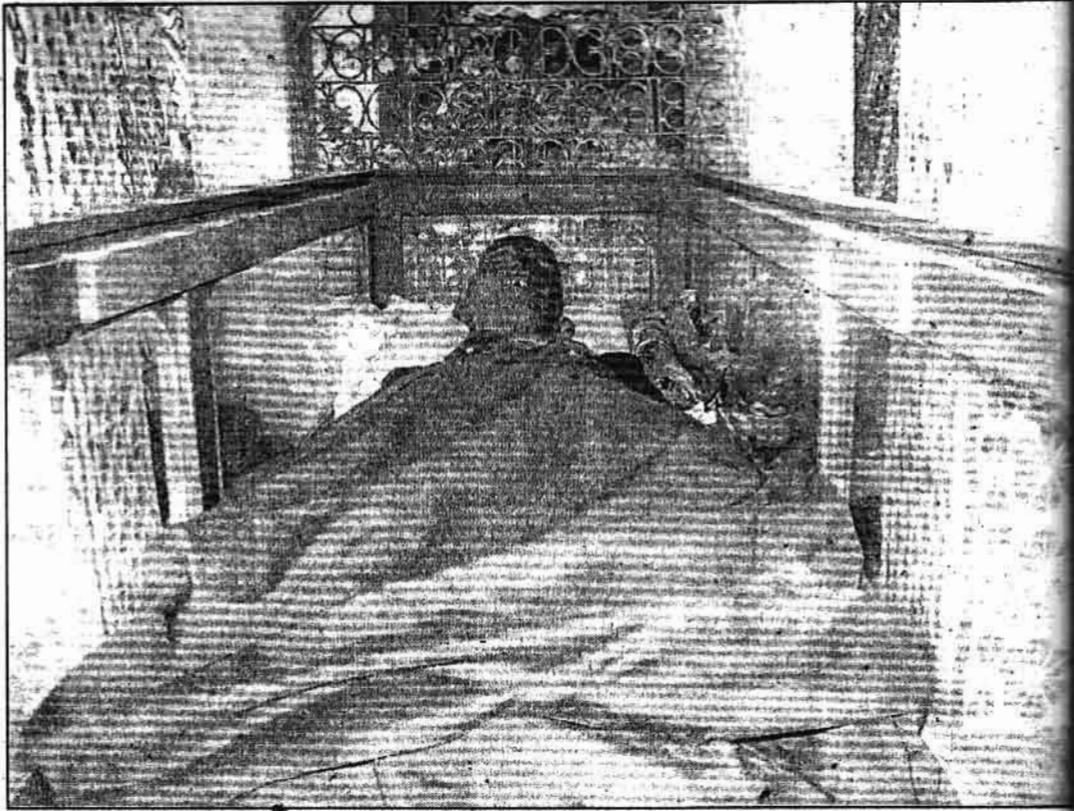
သာသနာ့ဘောင်သို့ ရောက်တော်မူခြင်း

ဆရာတော်လောင်းလှာ သက်တော် ၁၄ နှစ်အရွယ်တွင် ရွာထိပ်ရှိ ဖောင်တော်ဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးကောလာသထံ ရှင်သာမဏေပြု၍ သာသနာ့ဘောင်သို့ ရောက်တော်မူပါသည်။ ဘွဲ့အမည်မှာ ရှင်နန္ဒာသီရိ ဖြစ်ပါသည်။

ရှင်သာမဏေဘဝတွင် စစ်ကိုင်းတောင်ကိုး ရတနာရုံပီရေကန်ချောင်ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဉာဏိန္ဒာဘိဝံသထံတွင် ပိဋကတ်စာပေများ သင်ယူပါသည်။

ဘဝနတ်ထံပျံလွန်တော်မူခြင်း

သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ကြီးစွာသော လုံ့လဥပဿဟဖြင့် ပြီးမြောက် အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်တော်မူနိုင်သော ဒီပါမြေချောင်ဆရာတော် အရှင်နန္ဒာသီရိ မထေရ်ဖြစ်သည်။ သက်တော် (၇၀) ဝါတော် (၅၀)အဝင် ၁၃၄၇ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁ရက်နေ့ နံနက် ၁၀နာရီ ၅၅မိနစ်အချိန်တွင် စစ်ကိုင်းမြို့၊ ထူပါရုံ ရွှေကျောင်းကြီးစာသင်တိုက်၊ ရတနာပုံ အုတ်ကျောင်းတော်၌ ဘဝနတ်ထံ

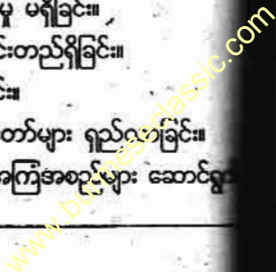
ကောစာသက္ကရာဇ် ၁၂၉၈ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် စစ်ကိုင်းတောင်ကိုး၊ ရတနာရုံသီချောင် ဆရာတော် အရှင်ဉာဏိန္ဒာဘိဝံသကို ဥပဇ္ဈယ်ပြု၍ အဆိုပါကျောင်း ဓါယိကာမများဖြစ်သည့် ဒေါ်ဆင့်၊ ဒေါ်ကောင်းမိ ညီအစ်မနှစ်ဦး၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟဖြင့် ကိုရင် နန္ဒာသီရိသည် ရဟန်းတော် ဦးနန္ဒာသီရိအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပါသည်။

ရဟန်းသိက္ခာ နှစ်ဝါအရတွင် ရေကန်ချောင် ဆရာတော် အရှင်ဉာဏိန္ဒာဘိဝံသ၏ မိန့်ကြားချက်အရ မန္တလေးမြို့အနောက်ပြင် ချမ်းသာကြီးအနောက်တိုက် စာချဆရာတော် ဦးလက္ခဏထံတွင် ဇီကာကျော်စာဝါလိုက်ပါသည်။

ပျံလွန်တော်မူပါသည်။ ဆရာတော်၏ ဥတုရုပ်ကလာပ်တော်ကို ရှင်ဖြူရှင်လှတုရား၏ မြောက်ဘက် မြေမေတ္တာမိမာတော်တွင် ပူဇော်နိုင်ပါသည်။

ရုပ်ကလာပ်တော်၏ ထူးခြားချက်များ

- ၁။ ဆေးရည်မစိမ့်ဘဲ ပုပ်သိုးမှု မရှိခြင်း။
- ၂။ သွားတော်များ နဂိုအတိုင်းတည်ရှိခြင်း။
- ၃။ ဆံတော်များ ရှည်လာခြင်း။
- ၄။ ခြေသည်း၊ လက်သည်းတော်များ ရှည်လာခြင်း။
- ၅။ အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ လုပ်ငန်း အကြံအစဉ်များ ဆောင်ရွက်

ပါက ထူးခြားစွာ အောင်မြင်ခြင်း။

ဒီပါမြေချောင် တည်တော်မူခြင်း

သက္ကရာဇ် ၁၃၀၂ ခုနှစ်တွင် ရဟန်းတော် ဦးနန္ဒာသီရိသည် မူလ သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူရာ ရတနာရုံသီရိကန်ချောင်၏ အနောက်ဘက် ကုန်းမြင့်မြေရှိ ပြိုကျ ဖျက်စီးလျက်ရှိသော ရှင်ဖြူရှင်လှဘုရားကြီး၏ အနောက်

မြောက်ဘက် ရာဟုထောင်ရှိ ကမ်းပါးယံစောင်းကို ဖဲ့လျက် ဒီပါမြေချောင်ကို တည်တော်မူပါသည်။ လေးကျွန်းဒီပါ တစ်ကမ္ဘာလုံး ငြိမ်းချမ်းသာယာ မြေစေရန် ရည်ရွယ်၍ ဒီပါမြေချောင် ဟု ရဟန်းတော် ဦးနန္ဒာသီရိကိုယ်တော်တိုင် သမုတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ရဟန်းသိက္ခာ ၅၀၀ တွင် ရဟန်းတော် ဦးနန္ဒာသီရိသည် ဒီပါမြေချောင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးနန္ဒာသီရိအဖြစ် ရောက်တော်မူပါသည်။

ဆရာတော် ဦးနန္ဒာသီရိသည် ၁၃၀၇ ခုနှစ်တွင် ဒီပါမြေချောင်ကို ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်အဖြစ် ဖွင့်လှစ်ပါသည်။ စာသင်တိုက်ဖွင့်လှစ်ပြီး တစ်နှစ်အကြာတွင် စာသင်တိုက်ကို ညီတော် ဦးသုဇာတနှင့် သီတင်းသုံးဖော်တို့အား လွှဲအပ်၍ ဆရာတော် ဦးနန္ဒာသီရိသည် ပရိယတ္တိစာပေ ဆက်လက် ဆည်းပူးရန် ပခုက္ကူ စာသင်တိုက်ကြီးများသို့ ကြွတော်မူပါသည်။ ထိုသို့ ကြွတော်မူပြီး ၄ နှစ်ခန့် ကြာညောင်းသောအခါ ဒီပါမြေချောင်သို့ ပြန်လည်ကြွရောက်တော်မူပြီး ရဟန်းငယ်၊ သာမဏေတို့အား ပရိယတ္တိစာပေသင်ကြား ပို့ချတော်မူပါသည်။ ဒီပါမြေ စာသင်တိုက်သည် စာအောင် သံဃာအများဆုံး အောင်ချက်အကောင်းဆုံးဟု ထင်ရှား ကျော်ကြားပြီး အနိရု ပထမပြန် ငယ်၊ လတ်၊ ကြီးနှင့် ဓမ္မာစရိယများ ဆည်းပူးစေခဲ့ပါသည်။

ဘုရားစေတီတော်များ

ပြုပြင်တည်ဆောက်တော်မူခြင်း

ဒီပါမြေချောင် ဆရာတော် ဦးနန္ဒာသီရိသည် ရဟန်းသိက္ခာဝါတော် ၂၆၀၀ အရ သက္ကရာဇ် ၁၃၂၄ ခုနှစ်မှ စတင်၍ ယိုယွင်းပျက်စီးနေသည့် ဘုရားစေတီများ ပြုပြင် တည်ဆောက်ခြင်း သာသနာပြု လုပ်ငန်းများကို ၁၃၄၅ ခုနှစ်အထိ ၂၁ နှစ်တိုင်တိုင် ကြိုးစားသော လုံ့လ ဥဿဟဖြင့် ပြီးမြောက်အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်နှင့် စရဏတရားတို့ကြောင့် ဆရာတော်၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများမှာ ပြီးပြည့်စုံစွာ စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့သည်ချည်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော် ဦးနန္ဒာသီရိ ပြုပြင်တည်ဆောက်တော်မူခဲ့သည့် ဘုရားစေတီတော်ကြီးများမှာ -

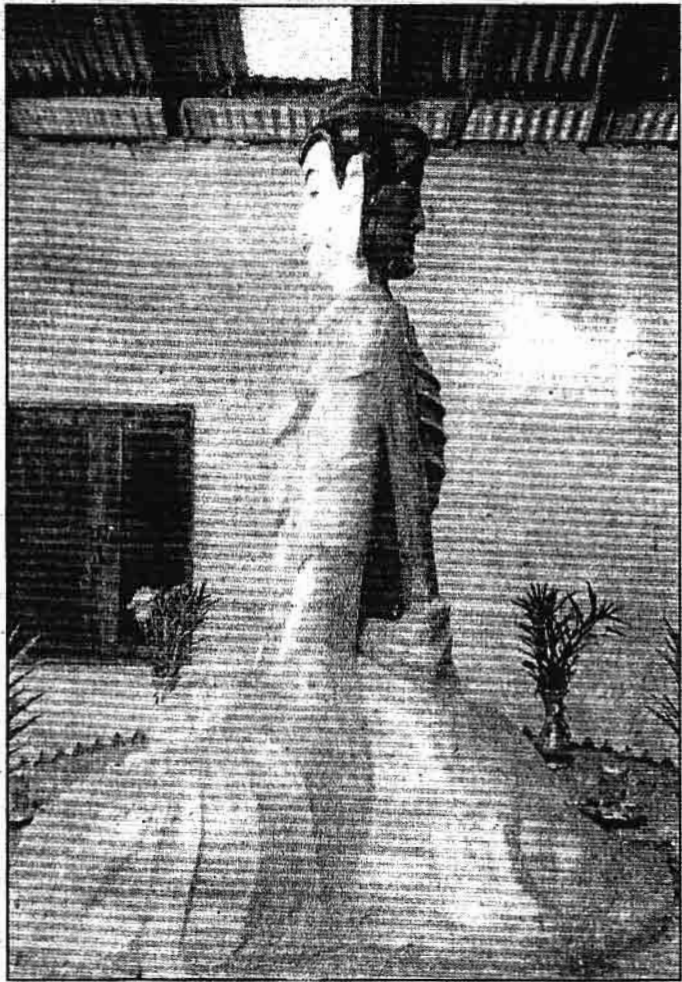
- ၁။ စစ်ကိုင်းတောင် ရှင်ဖြူရှင်လှ ဘုရားကြီး
- ၂။ စစ်ကိုင်းမြို့၊ ပွဲဆိပ်ရပ် ထူပါရုံဘုရား
- ၃။ စစ်ကိုင်းမြို့၊ ရွှေကျောင်းလောကမာရဇိန်
- ၄။ စစ်ကိုင်းမြို့၊ လောကချမ်းသာဘုရား
- ၅။ စစ်ကိုင်းမြို့၊ လောကရန်အောင်ဘုရား
- ၆။ စစ်ကိုင်းမြို့၊ စေတီလှ
- ၇။ စစ်ကိုင်းမြို့၊ ထုံးဘိုရပ်၊ လုံးတော်ကြီးဘုရား
- ၈။ အင်းဝမြို့၊ ဆင်ကျွဲ၊ လောကသရဖူ စေတီတော်
- ၉။ အင်းဝမြို့၊ ဈေးချိုတိုက်နယ်၊ တုဿစေတီတော်
- ၁၀။ အင်းဝမြို့၊ ဈေးချိုတိုက်နယ်၊ တိဿစေတီတော်
- ၁၁။ အင်းဝမြို့၊ ဈေးချိုတိုက်နယ်၊ ဇိနစေတီတော်
- ၁၂။ အင်းဝမြို့၊ ဈေးချိုတိုက်နယ်၊ လောကမာန်အောင်စေတီတော်
- ၁၃။ အင်းဝမြို့၊ ဈေးချိုတိုက်နယ်၊ ငါးမာရ်အောင် စေတီတော်
- ၁၄။ အင်းဝမြို့၊ ဈေးချိုတိုက်နယ်၊ တ၀ဂူစေတီတော်တို့ ဖြစ်သည်။

စိန်ကျော်ဦး (10D)

ဆန္ဒထုတ်ဖော် နှစ်တိုက်တစ်စိတ် ဝုဒ္ဓုပိတုဆင်းတုတော်

ပန်းတနော် နောင်လတ်

၁၉၇၀-၇၁ ပညာသင်နှစ်ကနေ ၁၉၇၅-၇၆ ပညာသင်နှစ်အထိ ရော့ဝတီတိုင်း၊ မအူပင်ခရိုင်၊ ပန်းတနော်မြို့နယ်၊ အင်းမကျေးရွာ၊ အခြေခံပညာ အလယ်တန်းကျောင်းမှာ စာရေးသူက မူလတန်းပြ ဆရာအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်က စာရေးသူက ကံ့ကော်ကျောင်းရဲ့ ဦးစီးပဏန နာယက ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဓမ္မနရဲ့ အရိပ်

အာဝါသမှာ ဒိုလုံပြီး တပည့်အဖြစ် အေးငြိမ်းစွာ နေခဲ့ရတာပါ။

စာရေးသူနဲ့ အတူတူ တပည့်ဖြစ်သူတွေကတော့ မောင်အောင်မင်း၊ မောင်တင်လှိုင်၊ မောင်သိန်းထွန်း၊ စပိုကြီးလို လူသိများခဲ့တဲ့ မောင်သန်းဦး စတဲ့သူတွေပါပဲ။

ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝေယျာဝစ္စအားလုံးကို လိုလေသေးမရှိအောင် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ခဲ့တဲ့ ကပ္ပိယကြီး

www.burmeseclassic.com

အတော့ ဘကြီးခိုလို ခေါ်တဲ့ ဘကြီး ဦးစိန်ခိုဖြစ်ပါတယ်။

အခုအခါမှာ ရောဝတီတိုင်းက ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး ဖြစ်နေပါပြီ။ အင်းမ အခြေခံပညာ အလယ်တန်းကျောင်းက အင်းမ အခြေခံပညာ အထက်တန်းကျောင်း ဖြစ်နေပါပြီ။ အင်းမရွာလည်း စံပြကျေးရွာဖြစ်နေခဲ့ပါပြီ။ စာရေးသူကိုယ် တိုင်ကလည်း မူလတန်းကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဘဝနဲ့ သက် ပြည့် အငြိမ်းစား ပညာရေးဝန်ထမ်းဖြစ်နေတာ ငါးနှစ်သက် တမ်းထဲ ရောက်နေပါပြီ။

စာရေးသူတို့ တပည့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတွေရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်တဲ့ ကံ့ကော်ကျောင်းရဲ့ ဦးစီးပဓာန နာယက ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုမနလည်း ပျံလွန်တော်မူပြီးပါပြီ။ ဆရာ ဆော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသုမန ဘဝနတ်နန်း စံမြန်းတော်မူခဲ့တာက အာဇာနည်ကလေး ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း ၅ရက်၊ ခုနစ်သက္ကရာဇ် (၇-၁၂-၂၀၁၃) စနေနေ့၊ ည ၈နာရီအချိန် မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘဝနတ်နန်း စံမြန်းတော်မူသွားတဲ့ ကျေးဇူးရှင် ဆရာ ဆော်တရားကြီး ဘဒ္ဒန္တသုမနရဲ့ ရုပ်ကာလာပံတော်နဲ့ ပတ်သက် တဲ့ စံကျောင်းတော်ပင် အစီအစဉ်၊ အန္ဓိမအင်္ဂါ ဈာပနအစီ အစဉ် အစရှိတဲ့ အစီအစဉ်အားလုံးကို လိုလေသေးမရှိ အောင် ဦးစီးဆောင်ရွက်ပေးတော်မူခဲ့တာက အင်းမ စံပြကျေး ရွာ မွေ့သုခကျောင်းရဲ့ ဦးစီးပဓာန နာယက ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တအဂ္ဂဝံသပါပဲ။

မွေ့သုခကျောင်းရဲ့ ဦးစီးပဓာန နာယက ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တအဂ္ဂဝံသ ဆိုတာ သာသနာဓဇ မြွေစရိယ၊ မဟာသဗ္ဗမ္ဘ ဘာတိကဇေ၊ ရွှေကျင်နိကာယ ရတ္တညဉ္စမဟာ နာယက၊ ဗြဟ္မိယ သံယာနာယက(ရွှေကျင်) ဥက္ကဋ္ဌ၊ ပန်းတနော် ကျောင်းကုန်း၊ ကျုံပျော်၊ အိမ်ဖဲ၊ ဓနုဖြူ၊ ငါးမြို့နယ်လုံးဆိုင်ရာ အင်းမ ဝိနည်းပြန်ဌာနရဲ့ မဟာနာယက ဆရာတော်ဖြစ်ပါ တယ်။

သာသနာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တော်များစွာ ဆက်ကပ်တော် မြင် ခံယူတော်မူခဲ့ရပြီးဖြစ်တဲ့ သာသနာ့ အာဇာနည် ဆရာ ဆော် ဘဒ္ဒန္တအဂ္ဂဝံသက သူ့ရဲ့ ဆန္ဒ စေတနာအရ တည်လှူ ဖွဲ့စည်းတော်မူတဲ့ “နန်ကိုယ်တစ်စိတ် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်” နဲ့ ပတ်သက်လို့ စာရေးသူကို အခုလို ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။

ကျုပ်က မွေ့သုခကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးနေတုန်း ဆင်ညှာ သန်းခေါင်ယံအချိန်မှာ ဒါတိုင်းလိုပဲ ဝိပဿနာ အာဇာနည်တရားကို ရှုမှတ်ပွားများ ဆင်ခြင်ခဲ့တယ်။ ဆင်ခြင်

နေဆဲ စိတ်ထဲ သန့်စင် ကြည်လင်နေပေမယ့် ဆင်ခြင်ပြီးတဲ့ အချိန်မှာ တွေးမိတာက လောကလူသားတွေမှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ သောကာ၊ ပရိဒေဝတွေ တယ်များပါလား။ ဒါကြောင့် လူအမျိုးမျိုး စိတ်အထွေထွေဖြစ်နေတာပဲ။ လူ တွေ ဘယ်လောက်ကွဲကွဲ စိတ်တစ်မျိုးတည်း ဖြစ်နေရင် သိပ်ကောင်းမယ်။ ဖြစ်နေတဲ့ စိတ်က ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝအောင် တူတူညီညီ စည်းစည်းရုံးရုံး ဆောင်ရွက်တဲ့ စိတ်ရှိရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ။ အဲဒီလို စိတ်ကူးမိခဲ့တယ်။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း ဘဝသံသရာမှာ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင် မှာ ရှိတဲ့ လူတွေ၊ ကိုယ်နဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရတဲ့ လူတွေ အားလုံးက ကိုယ်နဲ့အတူတူ ကိုယ့်လိုပဲ ကောင်းကျိုးဆောင် ရွက်တဲ့ စိတ်တစ်စိတ်တည်းရှိပြီး ကောင်းကျိုးဆောင်ရွက်တဲ့ လူတွေ ဖြစ်စေချင်ခဲ့တယ်။

ကျုပ်တို့ ကိုးကွယ်တော်မူတဲ့ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်တိုင်ကလည်း သတ္တဝါတိုင်းကို လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတွေကို ကောင်းတဲ့ စိတ်၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုတဲ့ စိတ်တွေ မွေးပြီး ကောင်းမှုသုခကို ရစေချင်တဲ့ စေတနာ မေတ္တာထားတော်မူတာပဲ။

အဲဒီလို တွေးမိပြီး ရဟန်းသံယာတော်တွေ၊ ရှင်သာ မဏေတွေ၊ သီလံရှင်တွေ၊ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတွေတို့

မြတ်စွာဘုရားသခင်က ကိုယ်ခန္ဓာတွေ ဘယ်လောက်ကွဲကွဲ
ကောင်းတဲ့စိတ် တစ်စိတ်တည်းရှိဖို့ ကိုယ်နှစ်ကိုယ် ရှိတာ
တောင်မှ ကောင်းတဲ့စိတ် တစ်စိတ်တည်း ထားကြဖို့ ဆုံးမ
တော်မူတဲ့အနေနဲ့ ပြသတဲ့ သဘောနဲ့ “နှစ်ကိုယ်တစ်စိတ်
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်” ကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ဦးစီးပြီး ဉာဏ်
တော် ဉာဏ်မြင့်တဲ့ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော် တည်လှူ
ပူဇော်တာ ဖြစ်တယ်။

* အင်းမ စံပြကျေးရွာ၊ ဓမ္မသုခကျောင်းရဲ့ သာသနာ့မြေ
ထဲမှာ နှစ်ကိုယ်တစ်စိတ် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော် တည်လှူ
ပူဇော်တာက ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၁ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆုတ်
မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တအာဂုံဝံသက သူကိုယ်တိုင် ရေးသား
ပူဇော်တော်မူတဲ့ “နှစ်ကိုယ်တစ်စိတ် ဘုရားရှိခိုး” ကို အခုလို
ရွတ်ဆိုပြပြီး စကားနိဂုံး အဆုံးသတ်ခဲ့တော့တာပါ။

နှစ်ကိုယ်တစ်စိတ် ဘုရားရှိခိုး

- ဒွိဓာကာယ ဇကစိတ္တံ၊
- ဆဗ္ဗဿ ဒုက္ကရ ကာရိယံ၊
- မဟာဗောဓိ အာလပ္ပိတ္တာ၊
- ဝန္ဓေ ဘဂါန မာလယံ။

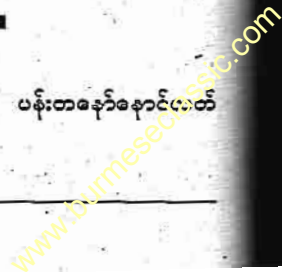
ဆဗ္ဗဿ - ရက်၊ လ၊ ခုနှစ် သက္ကရာဇ် တွက်စစ်စုရုံ၊
ခြောက်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး၊ ဒုက္ကရ ကာရိယံ - လူသာမန်
တို့ ကျင့်ကြံဖို့ဝေး ကြံတွေးရုံမျှ ကြက်သီးထလောက်စရာ
အကျင့်တော် အပြုပြုကို မညာမသက်၊ ကျင့်ဖို့အတွက်ဖြင့်
သက်ရွယ် ၂၉နှစ် ပျံ့နှံ့နန်းယံ၊ ငယ်တုန်းရွယ်တွင်၊ ရင်ဝယ်
လိုက်ဖို့၊ သံဝေပိုဖို့၊ သူအိုတစ်ပြာ၊ သူနာတစ်ထွေ၊ သူသေ
တစ်ခန်း၊ ရဟန်းတစ်သွယ်၊ တကယ်ပုံရိပ်၊ နတ်မြတ်တော်
ကြောင့်၊ ရွှေစိတ်မသာ၊ တောသို့ခွာလျက်၊ တောင်တော်
ထက်တွင် ဇွဲစိတ်ယှဉ်၍၊ ရိုးတွင် ရေ၊ လူလုံးမလှ၊ ပိန်လျှလျ
ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဖြစ်ရန် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်၊ အားထုတ်တော်မူနေ
ပုံကို လည်းကောင်း...။

မဟာဗောဓိ - ရာသုံးခုကြီး၊ ကဆုန်လပြည့်၊ ဆင်မင်း
နေတွင်၊ ဗောဓိပင်ခြေ၊ ပလ္လင်ဗေဒထက်၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ
ထိုင်နေလျက်၊ ငါးထွေမာန်စစ်၊ ရန်အညစ်ကို၊ ခေတ်ဇာတိ
လုံး၊ ပဲ့တင်ချိုးအောင်၊ ချေမှုန်းဖျက်ရှင်း၊ အောင်ပွဲခင်းကာ၊
ပုဒိအာဟု၊ သုံးပြာဉာဏ၊ ကိုယ်ပိုင်ရလျက်၊ အရဟတ္တမဂ်
ဉာဏ်၊ သဗ္ဗဉာဏ်ရှင်၊ ဘုရားသခင်အဖြစ်သို့၊ စင်စစ်မသွေ၊
ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ပေသော၊ ဘဂါန မာလယံ - ဘုန်းတော်
ခြောက်စုံ၊ တန်ခိုးဂုဏ်တို့၊ လွှမ်းခြုံတည်ရာ၊ မဟာပုရိသ၊
အာညေဟု၊ ကမ္ဘာတန်ဆာ၊ ရတနာအထွဋ်၊ အတုလွတ်ကင်း၊
တရားမင်းကြီး ဖြစ်တော်မူပုံကို လည်းကောင်း...။

အာလပ္ပိတ္တာ - စိတ်မှာ အာရုံ၊ စွဲမြဲထုံ၍၊ ယုံကြည်
လေးစား၊ အစသဒ္ဓါပွားလျက်၊ ဒွိဓာကာယ ဇကစိတ္တံ -
ကိုယ်က နှစ်ကိုယ်၊ စိတ်က တစ်စိတ်၊ ပုံရိပ်ထူးခြား၊ နှစ်ကိုယ်
တစ်စိတ်၊ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကြီးကို၊ အဟံ - အံ့ဩ
စရာ ဖူးရပါသဖြင့်၊ စိတ်မှာ ရွှင်ဘို၊ ပီတိရွှန်းစို၊ ကြည်ညို
သဒ္ဓါ၊ ကိုယ်မှာ ပြည့်လုံ၊ အမှန်မသွေ၊ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရပါပေသော်
ဘုရားတပည့်တော်သည်...။

ဝန္ဓေ ဝန္ဓာမိ - ခြောက်နှစ်ကြာညောင်း၊ ဘုရား
အလောင်းတော်၊ ဖြစ်ကြောင်း မျှော်၍၊ အဖော်မရှိ တစ်ကိုယ်
တည်းဖြင့်၊ ဉာဏ်ကြီးမျှော်မြင့်၊ ကျင့်ကြံတော်မူသဖြင့်၊ ငါးဝ
ရန်မာန်၊ အောင်ပွဲခံလျက်၊ ဉာဏ်တော် သဗ္ဗညုတ၊ ကိုယ်တိုင်
ရ၍၊ ကိုးဝဂုဏ်တော်၊ ပြည့်စုံကျော်ကြား၊ မြတ်ဘုရားကို၊
လေးစားကြည်ညို၊ သဒ္ဓါပိုလျက်၊ လက်ဆယ်ပြာ ထိပ်မှာ
မိုးပြီး ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ ဘုရား။

ပန်းတနင်္ဂနာင်လတ်

မေတ္တာ

၂၆
ဇွန်လမ်းနှင့်
ကန်လမ်း

သာသနာတော်နှစ် ၂၅၄၈ ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၆၆ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း ၄ရက်(၁၂-၄-၂၀၀၅)နေ့တွင် တနင်္သာရီတိုင်း၊ မြိတ်မြို့နယ်၊ ကျောက်ဖြူတောင်ရွာ၊ သစ်ညီနောင်၊ ရွှေပြည်သာ မေ့ရိပ်သာကြီးအတွင်းမှ ဦးစိုးကြီး+ ဒေါ်ညွန့်ရီ မိသားစုများက ဆရာတော်အား သိက္ခာထပ်၊ ရဟန်းခံ၊ သီလရှင်ဝတ်၊ ၄၇သိန်းတန် ကျောင်းဆောင်သစ် တစ်ဆောင်၊ ကျမ်းစာအုပ်များ၊ ရန်ကုန်မြို့ရှိ မန္တလေးကျောင်း အတွက် အသံပမ်းစက်တစ်လုံး၊ လျှပ်အိမ်ခြင်း၊ ရေစက်ချ အလှူတရားပွဲတွင် ဟောကြားအပ်သော "စုန်လမ်းနှင့် ဆန်လမ်း" တရားတော်။

အဲဒီလမ်းနှစ်လမ်းမှာ များသောအားဖြင့် လူသားတွေ ဟာ စုန်လမ်းကို အလိုက်များကြတယ်။ ဆန်လမ်းကို သိပ် ပြီးတော့ မလိုက်ဘူး။

စုန်လမ်းဆိုတာ အကုသိုလ်လမ်း၊ ဆန်လမ်းဆိုတာ ကုသိုလ်လမ်း။ ရေစုန်ဟာ သိပ်သက်သာတာ။ ဘာမှ လှော်စရာ ခတ်စရာ မလိုဘူး။ အသာလေး လှေပေါ်ထိုင် လိုက်သွားရင် ပါသွားတာပဲ။ ဒါပေမယ့်လို့ စုန်လမ်းရဲ့ နောက်ဆုံး ပန်းတိုင်က သမုဒ္ဒရာထဲ ရောက်ပြီးတော့ လှိုင်းတွေ၊ ဝဲတွေ ရိုက်ပြီးတော့ ရေနစ်ပြီး သေရတယ်။

ရေဆန်ကျတော့ ကူးခတ်ရတာလည်း ပင်ပန်းတယ်။ လှေကိုလည်း လျှာထွက်မတတ် လှော်ရတယ်။ သိပ်ပင်ပန်း ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လို့ ဆန်လမ်းရဲ့ နောက်ဆုံး ပန်းတိုင်က ရေသည် မြင့်ရာကနေ နိမ့်ရာကို စီးဆင်းတဲ့အတွက်ကြောင့် ဆန်လမ်းရဲ့ အဆုံးကျတော့ ရေတွေ စတင်စီးဆင်းရာ တောင်ထိပ် ကမ်းပါးပေါ် ရောက်သွားတယ်။ ရေတံခွန်အပေါ် ဆုံး ရောက်သွားတာပေါ့။ အဲဒီကျတော့ သာယာလှပတဲ့ ရှုခင်းတွေကို တောင်ပေါ်ကနေ ကြည့်ခွင့်ရမယ်။ ဒါက ဥပမာ ပေးလိုက်တာပေါ့။

ပရိသတ်တို့ရေ... စုန်လမ်းဆိုတာ အကုသိုလ်လမ်းကို ပြောတာ။ အင်မတန်မှ လွယ်ကူတယ်။ ဆိုကြပါစို့။ အရက်သောက်ဖို့ ဘာမှ မခဲယဉ်းဘူး။ အရက်သမားတွေ ပေါလိုက်တာ။ အရက်သောက်ဖို့ သင်တန်းတက်စရာ မလိုဘူး။ ဖဲရိုက်ဖို့၊ နှစ်လုံး၊ သုံးလုံး ကစားဖို့၊ လောင်ကစားလုပ်ဖို့ ဘာမှပင်ပန်းစရာမလိုဘူး။ တအားပေါတာ။ ချဲ့သမားတွေ အများကြီးပဲ။ ဒါ စုန်လမ်းကို ပြောပြနေတာ၊ လွယ်ကူပုံ။

အပါယ်ကျမယ့် လမ်းတွေ ဘယ်လောက်လွယ်သလဲ။ အပျော်အပါး မိန်းမတွေ လိုက်စားဖို့ ဘာမှ သင်တန်းတက် စရာမလိုဘူး။ လွယ်လွယ်လေးပဲ။ အကုသိုလ်အလုပ်တွေက အပါယ်ကျမယ်လေ။ ဒါ စုန်လမ်းခေါ်တယ်။

ကုသိုလ်လမ်းက ဆန်လမ်းပဲ။ ဒါနပြုကြတယ်။ သီလဆောက်တည်ကြတယ်။ ဘာဝနာပွားကြတယ်။ အဲဒါ ဆန်လမ်း။ လူတိုင်း မလုပ်နိုင်ဘူး။ ခဲယဉ်းတယ်။

အဲဒီ ဆန်လမ်းရဲ့ နောက်ဆုံး ပန်းတိုင်က လူချမ်းသာလည်း ရမယ်။ နတ်ချမ်းသာလည်း ရမယ်။ မိမိက ဆုတောင်းတတ်ပြီးတော့ ဝိပဿနာတရားတွေ နာကြား ရှုပွားမယ်ဆိုရင် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာထိ ပို့ပေးမယ်။ အဲဒါ ဆန်လမ်း။

တခြားပုဂ္ဂိုလ်များ မဆိုထားနဲ့၊ လင်မယားပင် ဖြစ်စေကာမူ၊ လမ်းသွားတာချင်း မတူရင်၊ ကုသိုလ်လမ်းနဲ့ အကုသိုလ်လမ်း လျှောက်လှမ်းပုံချင်းမတူရင် ရောက်တဲ့ ဘုံဌာနချင်းလည်း တူမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တော့ ပုံစံတစ်ခု ထုတ်ပြမှာပေါ့။

ဗာရာဏသီပြည်မှာ နန္ဒိယနဲ့ ရေဝတီ ဆိုတဲ့ လင်မယားနှစ်ယောက်ရှိတယ်။ နန္ဒိယက ဆန်လမ်းလျှောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်။ ရေဝတီက စုန်လမ်းလျှောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်။ သူတို့ မရခင်စပ်ကြားတုန်းက နန္ဒိယဟာ အင်မတန်လိမ္မာတဲ့ လူလိမ္မာလေး တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။

မိဘနှစ်ပါးကို လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေး၊ စီးပွားရေးကိုလည်း ရှာတယ်။ ကုသိုလ်လည်း ရှာတယ်။ စီးပွားရေးလည်း ရှာတယ်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်များကို လူပရမတ္ထလို့ ခေါ်တယ်။

ယောဂီတို့ရေ... လူလေးမျိုးရှိတယ်။ တရားနာရင်းနဲ့ ဒုလ္လဘ ဦးစင်းများလည်း စဉ်းစား။ ငါတို့ဟာ တရားမနာခင်အချိန်တုန်းက ဘယ်လူထဲမှာ ပါသလဲ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စစ်ပါ။

- (၁) လူငရဲသား၊
- (၂) လူတိရစ္ဆာန်၊
- (၃) လူပြိတ္တာ၊
- (၄) လူပရမတ္ထ...

တဲ့။ အဓိပ္ပာယ်လေး နားထောင်ပါ။

လူငရဲသား ဆိုတာ ငရဲကျသွားရင်လေ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်များဟာ ဆင်းရဲတွေကို ဆက်တိုက် ခံစားရတယ်။ နားချိန်မရှိဘူး။ ငရဲရှစ်ထပ်ရှိတယ်။ လူပြည်နဲ့ အနီးဆုံး ငရဲကို သိခွင်းငရဲခေါ်တယ်။

လူပြည်က နေပြီတော့ ယူနေတာတစ်သောင်းငါးထောင်
အရပ်မှာ ရှိတယ်။ တစ်ယူနေတာမှာ မိုင်အားဖြင့်
ခွဲခွဲရှိတယ်။ သိပ္ပိုင်းငရဲဟာ သက်တမ်းအတိုဆုံးပေါ့။

သူနဲ့တဲ့ ငရဲတွေက သက်တမ်းရှည်ရှည်သွားတယ်။

ငရဲကို ကျသွားပြီဆိုရင် ငရဲခံရမယ်။ ငရဲသားရဲ့ ခန္ဓာ
အင်္ဂါကြီးဟာ ခြောက်မိုင်လောက် ကြီးမားတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်
ဖြစ်သွားတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ ကြီးသွားသလဲတဲ့။ သူ့ကို

အနံ့ ခုတ်၊ လှံနဲ့ ထိုးကြတဲ့အခါမှာ မလွတ်အောင်ပေါ့။

အင်္ဂါကြီးကို ခုတ်လို့ ထိုးလို့ရအောင် အကုသိုလ်ကံက သူ့ရဲ့
ခန္ဓာကိုယ်ကို အကြီးကြီးလုပ်ပေးလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဓားနဲ့
ဆတ်တဲ့အခါမှာ၊ လှံတွေနဲ့ ထိုးကြတဲ့အခါမှာ ပိုပြီးတော့

အထူအထပ်အောင် အကုသိုလ်ကံတွေက သူ့ရဲ့ ခန္ဓာတစ်ကိုယ်
အတို အသားနုတွေဖြစ်အောင် လုပ်ပေးလိုက်တယ်။

အသားနုဆိုရင် ထိရင် ပိုနာတယ်လေ။ ပိုနာအောင်
အကုသိုလ်ကံ ဖန်တီးပေးတာ။ သိပ်ကြောက်ဖို့ ကောင်း
တယ်။ ရောက်လာတဲ့ ငရဲသားကြီးကို နိပ်စက်မယ် ငရဲ

အသားနုက ပက်လက်လှန်လိုက်တယ်။ ပက်လက်လှန်ပြီး
လာတဲ့ ထန်းသီးလုံး ပမာဏရှိတဲ့ သံချိုကြီး ငါးချောင်းနဲ့
အနုထုရိုက်တယ်။ ရင်ဘတ်မှာ တစ်ချက်ရှိက်တယ်။ မြေ

ကြီးနဲ့ တပ်ပြီးတော့ မလှုပ်နိုင်အောင်ပေါ့။ လက်ကြီး ကား
အပြားတွေ လက်နှစ်ဖက်မှာ တစ်ချက်စီ ရိုက်တယ်။

အထောက်ကားပြီးတော့ ခြေထောက်နှစ်ဖက်မှာ တစ်ချက်
စီ ရိုက်တော့ လှုပ်လို့ မရတော့ဘူး။

အဲဒီအချိန်ကျမှ ငရဲကောင်တွေက အဲဒီ ငရဲသားကို
အဖျားနဲ့ ဖြတ်ကြတယ်။ လှံတွေနဲ့ ထိုးကြတယ်။ ဓားတွေ
နဲ့ ခုတ်ကြတယ်။ ပုဆိန်တွေနဲ့ ခုတ်ကြတယ်။ ဟာ... အော်

အော် ဆူသံပြီး သွေးတွေလည်း ပေကျဲလို့။

အဲဒီလို အခုတ်အထစ်ခံရတာ သေလည်း မသေရဘူး။
အသားထောက် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အကုသိုလ်လဲလို့။
အသားရင် တော်သေးတယ်။ မသေရဘူး။ အကုသိုလ်ကံ

က အဲဒီ သိပ္ပိုင်းငရဲရောက်သွားရင် နှစ်ပေါင်း လူသက်နဲ့
လူသက် အနှစ်ကိုးသန်း ဆက်တိုက်ခံရတယ်။ မနားရဘူး။
ငြင်းစားကြည့်စမ်း ပရိသတ်တို့။ အဲဒီ ငရဲသားအနေနဲ့

အဲဒီ ငရဲခံနေရတဲ့ အချိန်အတွင်းမှာ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ
လုပ်လို့ လုပ်ခွင့်ရရဲ့လား။ မရဘူးနော်။

အဲဒီအတိုင်းပါပဲ။ တချို့လူသားတွေဟာ လူတော့ လာ
အသား အိပေမယ်လို့ ဘာသာရေးလည်း ဘာမှမသိ။
အဲဒီအတိုင်းအတွား အပေ အမေတွေက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်

လို့သာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လိုက်ရတယ်။ ဘာစာပေမှလည်း
မဖတ်၊ တရားလည်း မနာ၊ ပညာရှိထံလည်း မမေးမြန်းတော့
ဘာမှမသိဘူးပေါ့။

အဲဒီတော့ သူ ဘာလုပ်လဲ။

ဟာ... ငါတို့ လူ့ဘဝအနှစ်သာရဆိုတာ စီးပွားဥစ္စာ
ရွှေငွေတွေပဲ ဆိုပြီးတော့ တစ်သက်လုံး ရှာနေတယ်နော်။
ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အများကြီးရှိပါတယ်။

အခု ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ပိုဆိုးပေါ့။ အဲဒီလို ရှာဖွေတဲ့အခါမှာ
မကောင်းတဲ့နည်းနဲ့ စီးပွားရှာတယ်။ သူများအသက်သတ်ပြီး
တော့ စီးပွားရှာတယ်။ သူများဥစ္စာနီးပြီးတော့ စီးပွားရှာတယ်။
သူများကို လိမ်ညှာပြီးတော့ စီးပွားရှာတယ်။

ဒီတော့ ဥပဒေနဲ့ ပြီးပြီးတော့ ဟော... ထောင်ကျရော။
ထောင်ကျတော့ ရဲဘက်စခန်းပို့၊ ထောင်သားများ၊ ရဲဘက်
စခန်းက ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်တွေ
လုပ်ခွင့်ရရဲ့လား။ မရဘူးနော်။

ဟော... ငရဲသားတွေနဲ့ သွားမတူဘူးလား။ ဒါကြောင့်
အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်များကို မှတ်လိုက်စမ်းပါ။ လူငရဲသားလို့။ အဲဒီလို
ကိုယ် မဖြစ်အောင် ကြိုးစားနော်။

လူတိရစ္ဆာန်။ တိရစ္ဆာန်ဆိုတာ အိပ်တယ်၊
စားတယ်၊ ကာမဂုဏ်ခံစားတယ်။ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ
ဘာမှမလုပ်ဘူး။ ထို့အတူပဲ တချို့လူသားဟာ စီးပွားရေးတော့

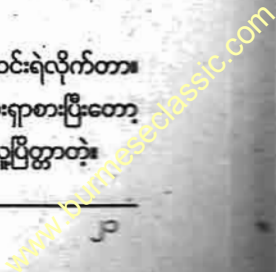
ရှာလိုက်တာ၊ သိန်းပေါင်း ရာနဲ့ ထောင်နဲ့ သောင်းနဲ့ချီပြီးတော့
ချမ်းသာတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ ဘာလုပ်သလဲ။ အိပ်တယ်၊
စားတယ်၊ ကာမဂုဏ်ခံစားတယ်။ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ

ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်ဘူး။ လုပ်ချင်စိတ်လည်း မရှိဘူး။ အဲဒီလို
နဲ့ သေသွားတယ်ပေါ့။ အဲဒီလို လူစားမျိုးဟာ ဗုဒ္ဓက လူအစစ်
မဟုတ်ပါဘူးတဲ့။ လူတိရစ္ဆာန်တဲ့။

လူပြိတ္တာ။ ပြိတ္တာဆိုတာ တစ္ဆေ့ သရဲ၊ မှင်စာ၊
ဥစ္စာစောင့်၊ အားလုံးဟာ ပြိတ္တာထဲမှာ ပါတယ်။ အဲဒီ
ပြိတ္တာတွေဟာ သူတို့ရဲ့ ဝမ်းရေးလေးကို တစ်သက်လုံး
ရှာရတာ။ ဘယ်တော့မှလည်း မဝဘူး။

လူတွေ ထွေးတဲ့ တံတွေးတွေ၊ နှပ်တွေ၊ သလိပ်တွေ
ကို လျှောက်ကောက်စားရတယ်။ ဝလည်း မဝဘူး။ ဝမ်းရေး
လေးကို ရှာစားရင်းနဲ့ သေသွားကြတယ်။ ဘာကုသိုလ်မှ
လုပ်မသွားနိုင်ဘူး။

ထို့အတူပဲ၊ တချို့ လူသားတွေကျ ဆင်းရဲလိုက်တာ။
ဘာကုသိုလ်မှ မလုပ်နိုင်ဘူး။ ဒီ ဝမ်းရေးရှာစားပြီးတော့
သေသွားကြရတယ်။ အဲဒီလူသားမျိုးကို လူပြိတ္တာတဲ့။

လူပရမတ္တ ဆိုတာ စီးပွားရေးကို သမ္မာအာဇီဝကျကျ ပေါ့ ကောင်းတဲ့နည်းနဲ့ အပြစ်ကင်းတဲ့ အလုပ်နဲ့ လူတန်းစေ နေနိုင်အောင် ရှာဖွေတယ်။ ဒါတင်ပဲလား၊ မပြီးသေးဘူး။ ငြော်... ဒီ စီးပွားဥစ္စာတွေ ငါတို့တစ်ဘဝတာ သုံးရတာ။ သံသရာမပါဘူး။ သံသရာမှာက ဒါနဲ့ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်တရားတွေပဲ ပါတာ။ စီးပွားရေး၊ ကုသိုလ်ရေး နှစ်မျိုး လုံး ကြီးစားနိုင်တဲ့ လူသားက လူပရမတ္တဖြစ်တယ်။

အခုလို ကျောင်းအလှူဒါနဟာ အင်မတန်မှ အကျိုး အာနိသင် ကြီးမားပါတယ်။ ကောင်းကျိုးရတဲ့ သာဓက နှစ်ခု ပြောပြမယ်။ ပထမတစ်ခုက ပန်းဒကာ ကိုတင်မြင့်တဲ့။

သူက စာရေးဆရာပေါ့။ မြစ်ကြီးနားမှာ အိမ်တန်းနဲ့ နေရတယ်။ ဒကာကြီးက စက်ချုပ်တယ်။ နောက်တော့ ငွေလေး စုဆောင်းမိတော့ စာအုပ်လေးပါ အရောင်းအဝယ် လုပ်တယ်။ နို့ဆီလည်း အရောင်းအဝယ်လုပ်တယ်။ သူက လူပရမတ္တ ဆိုတော့ စီးပွားရေးလည်း ရှာတယ်။ ကုသိုလ် ရေးလည်း ရှာတော့ ဒီဒကာကြီးဟာ တရားတွေ လိုက်စား တယ်။ မိုးကုတ် ဝိပဿနာတရားဆို ဟောနိုင်တယ်။

အဲဒီလို ကြီးစားလိုက်တာလေ။ စီးပွားရေးတွေ တက် လာလိုက်တာ။ နောက်ဆုံး သူတို့ဟာ ကိုယ်ပိုင်တိုက်တွေ၊ ခြံတွေ ဝယ်ဖို့ ပိုက်ဆံပြည့်စုံလာတယ်။ ဒါ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ် ၂၀ လောက်ကပေါ့။

အဲဒါနဲ့ သူတို့ မြစ်ကြီးနားမြို့မှာ တိုက်နဲ့ ခြံဝယ်ဖို့ လိုက်စပ်တာလေ။ အဲဒါရောပဲ ဝယ်လို့မရဘူး။ ဘယ်သူမှ မရောင်းဘူးတဲ့။ ဒီတိုက်တစ်လုံးဝယ်ဖို့ စရန်သတ်ပြီး နောက် နေ့ သွားဝယ်၊ မရောင်းတော့ဘူးတဲ့။

လင်မယားနှစ်ယောက်လုံးက -

“ဟယ်...ငါတို့ ဘယ်လိုအကုသိုလ်တွေ ရှိပါလိမ့်။ သူများအိမ်တန်းနေတာ ကြာပြီ၊ အခု ကိုယ်ပိုင်တိုက်နဲ့ ခြံနဲ့ နေချင်လို့ ဝယ်တော့လည်း ရောင်းမယ့်သူက တစ်ယောက် မှ မရှိဘူး။”

ဒကာကြီးက ရဟန်းဘဝလည်း နေဖူးတယ်။ ဗုဒ္ဓစာပေ တွေလည်း သင်ဖူးတော့ သူ့မိန်းမကို တိုင်ပင်တယ်။

“မိန်းမ... မင်းနဲ့ ငါနဲ့ဟာ အတိတ်ဘဝတုန်းက အဆောက်အအုံလှူဖူးတဲ့ ဒါနမရှိလို့ အခုလို အိမ်ဝယ်တိုင်း မရဖြစ်နေတာ။ မင်း သဘောတူရင် ငါတို့ တိုက်နဲ့ ခြံ ဖယ်တော့ဘူး။ အဲဒီတိုက်နဲ့ ခြံဝယ်မယ့်ငွေတွေကို ဘုန်းကြီး ကျောင်းဆောက်လှူပစ်မယ်”

မိန်းမကလည်း သဘောတူတယ်။ လှူပါတဲ့။

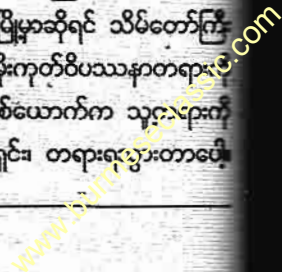

လင်မယားနှစ်ယောက် စိတ်တူကိုယ်တူနဲ့ စာသင် တိုက်တစ်တိုက်သွားပြီးတော့ တစ်ထပ်တိုက်ကျောင်း တစ်ကျောင်းဆောက်လုပ်လှူပစ်လိုက်တာ။ အိမ်အတန်းနဲ့ပဲ ဆက်နေမယ်ဆိုပြီးတော့ ဝမ်းသာအားရ လှူလိုက်တယ်။

အဲဒီတော့ မှတ်လိုက်ကြ၊ အဲဒီလို ဒါနပြုတိုင်းပြုတိုင်း ကုသိုလ်ပြုတိုင်းပြုတိုင်း ဇော (၇)ချက်ရှိတယ်။ အဲဒီဇော (၇)ချက်မှာ စေတနာ (၇)ချက် စေတယ်။

အဲဒီ ဇော (၇)ချက်မှာ ပထမဇော စေတနာလေးက ဒီဘဝမှာ ကောင်းကျိုးပေးတယ်။ သတ္တမဇော စေတနာလေး က ဒုတိယဘဝမှာ ကောင်းကျိုးပေးတယ်။ အဆောက်အအုံ လှူတယ်ဆို အဆောက်အအုံတွေ ပြန်ပေးတာပေါ့။ အလယ် ဇော ၅ချက် စေတနာက တတိယဘဝက စပြီးတော့ နိဗ္ဗာန် မရမချင်း လိုက်ပြီးတော့ ကောင်းကျိုးပေးတယ်။

သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက် စေတနာက ထက်သန် ကောင်းမွန်လိုက်တာက ဒီဘဝမှာတင် သူတို့ကို ကောင်းကျိုး ပေးတယ်။ အဲဒီလိုနေရင်းနဲ့ ဒီဒကာကြီးက တစ်ခါတော့ မြစ်ကြီးနားမြို့က ဥပမာ- ဗြိတိန်မြို့မှာဆိုရင် သိမ်တော်ကြီး ဘုရားလိုပေါ့။ ဘုရားမှာ သူက မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရားဟော ပေးတယ်။ အဘွားကြီးတစ်ယောက်က သူ့အဖေကို နာပြီးတော့ အသိဉာဏ်တွေ ရှင်း တရားရေးသွားတာပေါ့။

အဲဒါမှာ အဘွားကြီးက ဝမ်းသာပြီးတော့ “ငါ့ကို အပါယ်တံခါး
ပိတ်အောင် ဟောပေးတယ်။ ငါ့သားလေး မင်း ငါ့အပေါ်
ကျေးဇူးကြီးတယ်။ အဘွားမှာ သားသမီးမရှိတော့။ အဘွားနေ
တဲ့ တိုက်နဲ့ ခြံကို ငါ့သားကို ပေးပါတယ်” ဆိုပြီး ပေးတယ်။

အဲဒါ ပန်းဒကာ ကိုတင်မြင့်တို့ လင်မယားနှစ်ယောက်
အမည်နဲ့ တိုက်နဲ့ ခြံကို လွှဲပေးလိုက်တယ်။ အခု သူတို့
တိုက်တွေ ခြံတွေ ရသွားတယ်။ အဲဒါ ပထမဇော စေတနာ။
ဒီဘဝတင် ကောင်းကျိုးရသွားတယ်။

သူတို့ရဲ့ သတ္တမဇော စေတနာက သူတို့ နောက်
ဘဝကျရင်လည်း အဲလို အဆောက်အအုံတွေ ရဦးမယ်။
အလယ်ဇော ၅ချက်စေတနာက သူတို့ နိဗ္ဗာန်မရောက်မချင်း
ရဟန္တာမဖြစ်မချင်း လိုက်ပြီးတော့ ကောင်းကျိုးတွေ ပေးဦး
မယ်။

ဒါကြောင့် အခု ဒီက ကျောင်းအလှူရှင် ဝိသားစုများ
လည်း ဝမ်းသာကြပေါ့။ ဒီအကျိုးတွေ ငါတို့ရမယ်ဆိုပြီးတော့
နော် အဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို လှူပရမတ္ထလို ခေါ်တယ်။

နောက်တစ်ယောက် နန္ဒိယ သူကြွယ်။ စီးပွားရေးလည်း
စွယ်တယ်။ ကုသိုလ်ရေးလည်း ရှာတယ်။ အဲဒါနဲ့ နန္ဒိယ
အရွယ်ရောက်လာတော့ မိဘနှစ်ပါးက အိမ်ထောင်ချပေး
ချင်တယ်။

“ငါ့သား မင်းကို အိမ်ထောင်ချပေးချင်တယ်”

“အမေ... အိမ်ထောင် မချနဲ့။ စိတ်ချင်း သဘောချင်း
အခု ကောင်းတာ။ မတူရင် မကောင်းဘူး”

“ဟာ... တူတာ ရှာမှာပေါ့ သားရယ်”

အဲဒါနဲ့ ရေဝတီ ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးကို သူတို့ သွားပြီး
ပေးကြတယ်။ ရေဝတီနဲ့ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းတဲ့အခါ နန္ဒိယ
က ပြတ်ပြတ်သားသားပြောသတဲ့။

“မိန်းကလေး... ငါ့က ရတနာသုံးပါးနဲ့ မိဘကို
အမြဲထား ဦးထိပ်မှာ ထားတယ်။ မင်း ငါ့ကို ယူချင်ရင် ငါ့
ရတနာသုံးပါးနဲ့ ငါ့မိဘများကို ဦးထိပ်မှာ ထားပြီးတော့
ကြည့်နိုင်ရင် မင်း ငါနဲ့ ပေါင်းလို ရမယ်”

အဲဒါ အမှန်ကတော့ ရေဝတီက လုံးဝ သဒ္ဓါတရား
မရှိဘူး။ ဒီပေမယ့်လို နန္ဒိယ သူကြွယ်တို့က ချမ်းသာကြွယ်ဝ
တာနဲ့ နန္ဒိယရဲ့ အမေ အဖေတွေကလည်း သင်ထားတယ်။

“သမီး... ရတနာသုံးပါးကို ကြည့်ညှိလိုက်။ အမေ
အဖေတို့ကိုလည်း လေးလေးစားစား ပြုစုလိုက်။ ဒါဆို
အမေတို့ ယုမှာ”

ဆိုတော့ သူကြွယ်ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ဥစ္စာစည်းစိမ်တွေကို
သူက လိုချင်တာနဲ့ပဲ “ကျွန်မလည်း ကြည့်ညှိပါတယ်” ဆို
ပြီးတော့ ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်ပေါ့လေ။ ယူလိုက်ကြတယ်။

ယူပြီးတော့ နန္ဒိယက ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်လေ။
အဝေးသွားရတယ်ဆိုတော့ အဲဒါ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်လည်း
သွားရော ရေဝတီကို အကုန်မှာခဲ့တယ်။

“ငါ့မိဘနှစ်ပါးကို သေချာလုပ်ကျွေးပါ။ ငါ့အိမ်မှာဆိုရင်
ရဟန်း သံဃာတွေ အမြဲတမ်း ဆွမ်းခံလေ့ရှိတယ်။ ဆွမ်းစား
လည်း အမြဲတမ်း ကြွကြွတယ်။ မင်း သေသေချာချာ လုပ်
ကျွေးပါ။ ပြုစုပါ။ လှူဒါန်းပါ။ တောင်းစားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ
ငါ့အိမ်ကို အမြဲလာတယ်။ အဲဒါ မင်း ကျွေးမွေးပါ”

ဟု မှာပြီးတော့ ထွက်သွားရော။

အဲဒါ ပရိသတ်များရေ... ဟန်ဆောင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆို
တာ ကြာရင် ပေါ်တာပဲ။ အကြာကြီး ဟန်ဆောင်လို့ မရ
ဘူး။ ခဏပဲ။

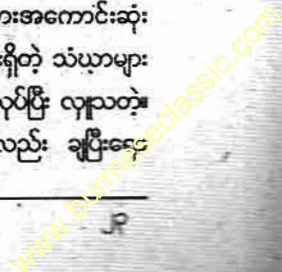
နန္ဒိယ သူကြွယ်လည်း သွားရော အဲဒီ ရေဝတီဟာ
သူပုကတိ စိတ်တွေ ပေါ်လာရော။ သူလည်း စည်းစိမ်တွေ
ကိုရရော။ အဲဒီမှာတင် ရဟန်း သံဃာတွေကို လုံးဝ
မလှူတော့ဘူး။ အလှူတွေ ဖြတ်ပစ်လိုက်တယ်။ တောင်းစား
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ လာရင်လည်း သူ့အစေခံတွေကို ရိုက်နက်
လွှတ်ခိုင်းတယ်။ ဘာဒါနမှ မပြုတော့ဘူး။ အဲဒီမှာတင် ရဟန်း
သံဃာတွေ ဆိတ်သုဉ်းသွားတယ်။

နန္ဒိယသူကြွယ် ပြန်လာပြီး အဲဒီသတင်းကြားတော့
တစ်ခါတည်း ဆူပူကြိမ်းမောင်းတော့တာပေါ့။

“မင်း ဟန်ဆောင်တာပဲ။ လင်မယားဘဝရောက်မှတော့
နှင်ချလိုတော့ မကောင်းဘူး။ ဒါပေမယ့် မင်းစေတနာ မင်းကို
အကျိုးပေးပြီ”

ဆိုပြီးတော့ အဲဒီနေ့က စပြီး နန္ဒိယသူကြွယ်က
ရေဝတီကို လုံးဝ ပိုက်ဆံပေးမကိုင်ဘူး။ သူ့ကို ကျွန်မနေရာ
မှာပဲ ထားလိုက်တော့တယ်။ ဇနီးမယားနေရာကို မထား
တော့ဘူး။ အဲဒါ ရတနာသုံးပါးအပေါ် မကြည့်ညှိတဲ့ ဆိုးကျိုး
ဟာ ဒီဘဝမှာတင် မကောင်းကျိုးပေးတယ်။

နန္ဒိယသူကြွယ်ကိုယ်တိုင်ပဲ မသေမချင်း စီးပွားလည်း
ရှာ၊ ကုသိုလ်လည်း ရှာ၊ အမေ-အဖေကိုလည်း ကျွေးမွေးပေါ့။
နောက်ဆုံး သူက ကုသိုလ်ထဲမှာ အားအကောင်းဆုံး
ကုသိုလ်ကို ငါလုပ်မယ်ဆိုပြီး ဘုရားအမှုရှိတဲ့ သံဃာများ
အတွက် လေးထပ်ကျောင်းကြီး ဆောက်လုပ်ပြီး လှူသတဲ့။
ကျောင်းဆောင်လည်း လှူပြီး ရေစက်လည်း ချပြီး

လူသက်နဲ့ဆိုရင် နှစ်ပေါင်း သုံးကုဋေနဲ့ အနှစ် ခြောက်သန်း အသက်ရှည်တဲ့ တာဝတိံသာနတ်ဘုံမှာ နန္ဒိယသူကြွယ်နေဖို့ အတွက် ဗိမာန်ကြီး ကြိုပြီးတော့ ပေါက်တယ်။ ကြည့်နေရင် အလှူရှင် မသေသေးဘူး။ ဗိမာန်ပေါက်နေပြီ။ ကျောင်းအလှူ၊ ဒါနဟာ အဲသလောက် အားကောင်းပါတယ်။

အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်သိလဲဆိုတော့ အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကြီးက လက်တွေ့ တရားတွေ အမြဲတမ်း ဟောလေ့ ရှိတယ်။ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်က နတ်ပြည်ကိုလည်း သွားတယ်။ သွားပြီးရင် နတ်သမီးတစ်ယောက်ကို သွားမေး တယ်။ သူ့ဗိမာန်ကြီးက လှလိုက်တာ။ ရွှေဗိမာန်ကြီးပေါ့။ ရှင်မောဂ္ဂလာန်က မေးတယ်။

“အသင်နတ်သမီး... အသင် လူ့ဘဝက ဘာကုသိုလ် လုပ်ခဲ့လဲ”

“တပည့်တော်မ... တခြားကုသိုလ် မလုပ်ခဲ့ပါဘူး။ ကိုယ့်ကို ရှာဖွေကျွေးမွေးတဲ့ လင်သားဟာ အိမ်ဦးနတ်ပဲ ဆိုပြီး ကိုယ့်ရဲ့ လင်သားကို တပည့်တော်မဟာ ရှိသေ့ခဲပါ တယ်။ လင်က ဘယ်လောက်ပင် ဆူဆူဆဲဆဲရိုက်ရိုက် တပည့်တော်မ ဒေါသ မဖြစ်ဘူး။ သည်းခံခဲ့တယ်။ အဲဒီလို လင်သားကို သည်းခံခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကြောင့် နတ်ပြည်ရောက် တာ”

တဲ့။ ရှင်မောဂ္ဂလာန် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက နောက် နတ်သမီးတစ်ယောက်ကို သွားမေးတယ်။

“နင်...ဘာကြောင့် နတ်ပြည်ရောက်ရသလဲ”

“တပည့်တော်မကတော့ ဆွမ်းခံတဲ့ ကိုယ်တော်တစ်ပါး ကို သရက်သီးတစ်လုံးလှူခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီအလှူကို တပည့် တော်မ သတိရလို့ အခု နတ်ပြည်ရောက်တယ်”

ဆိုတယ်။ လိပ်စာလည်း မေးတယ်။ ဘယ်ရပ်ကွက်၊ ဘယ်မြို့ပေါ့။

ရှင်မောဂ္ဂလာန်က လူ့ပြည်ကျတော့ ပြန်ဟောတယ်။

“မင်းတို့ ကုသိုလ်လုပ်ကြနော်။ ဘယ်မြို့၊ ဘယ်ရပ် ကွက်က ဘယ်သူဟာ ဆွမ်းခံကိုယ်တော်တစ်ပါးကို သရက် သီးတစ်လုံးလှူတာနဲ့ နတ်ပြည်ရောက်သွားပြီ။ ဘယ်သူက တော့ ယောက်ျားကို သည်းခံလို့ နတ်ပြည်ရောက်တယ်”

အကုန်ပြန်ဟောတယ်ပေါ့။ ဒါကြောင့် လူတွေဟာ သဒ္ဓါတရားပိုဖြစ်ကြတယ်။

ရှင်မောဂ္ဂလာန်က ငရဲလည်း သွားတယ်။ တန်ခိုးကြီး တာကို။ ငရဲသွားပြီးရင်လည်း မေးတယ်။

“မင်းက ဘာပြုလို့တုန်း”

“တပည့်တော်ကတော့ အရှင်ဘဝက ဂေါပက လူကြီး ပါ ဘုရား”

“ဘာလို့ ငရဲကျတုန်း”

“တပည့်တော် ဘုရားပစ္စည်းတွေ၊ ကျောင်းပစ္စည်းတွေ စားခဲ့ပါတယ် ဘုရား။ ဒါကြောင့် ငရဲကျတာပါ ဘုရား”

လူ့ပြည်ကျတော့ ဟောကောင်တွေ...ဟိုမှာ ဂေါပက တွေ ငရဲရောက်နေပြီ။ ဘယ်ရပ်ကွက်က ဘယ်သူဆိုပြီး အတိအကျဟောတာ။ နာမည် ဘယ်သူပေါ့။ ဘယ်လိုစား ခဲ့တယ်။ အခု ငရဲမှာ ဘယ်လိုခံရတယ်ဆိုပြီး ရှင်မောဂ္ဂလာန် က ဟောတော့ ဂေါပကတွေလည်း ကြောက်လန့်ပြီး လှ ကောင်းတွေ ဖြစ်ကုန်တာပေါ့။

ရှင်မောဂ္ဂလာန်က အဲလိုပဲ နတ်ပြည်တက်တက်သွား တော့ ဗိမာန်ကြီးတစ်ခုကို သွားတွေ့တယ်။ ပိုင်ရှင် နတ်သား နတ်သမီး မရှိဘူးလေ။ အခြွေအရံတွေပဲ ရှိတယ်။ အဲဒီတိုင်း ရှင်မောဂ္ဂလာန်က မေးတယ်။

“အခြွေအရံ နတ်သမီးတွေ... ဗိမာန်ကြီးကို ဘယ်သူ ပိုင်တာလဲ”

“အရှင်ဘုရား... ပြီးခဲ့တဲ့ရက်က ကျောင်းရေစက်ခ လှူတဲ့ နန္ဒိယသူကြွယ် ပိုင်တာပါ။ သူ့အတွက် ကြိုပြီးတော့ ဗိမာန်ပေါက်တာ”

တဲ့။ ဩ...အံ့ဩစရာပဲ။ အဲဒါ လူ့ပြည်ပြန်ရောက် တော့ ဘုရားကို သွားပြီးမေးတယ်။

“မြတ်စွာဘုရား... လူ့လောက လူ့သားတစ်ယောက် ဟာ ကျောင်းအလှူဒါန၊ အဆောက်အအုံဒါနပြုပြီးတော့ အဲဒီအလှူရှင် မသေခင် နတ်ပြည်မှာ ဗိမာန်ပေါက်တယ်ဆို တာ ရှိပါသလား ဘုရား”

ဘုရားရှင်က ရှင်မောဂ္ဂလာန်ထက် အရှင်မြင်တာပေါ့။

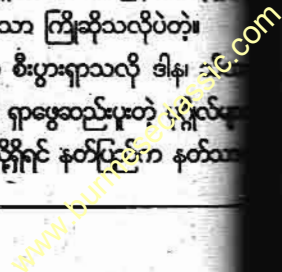
“မောဂ္ဂလာန်... သင်ကိုယ်တိုင် နန္ဒိယ သူကြွယ်ရဲ့ ဗိမာန်ကို တွေ့ခဲ့ပြီမဟုတ်လား။ ငါ့ကို ဘာလို့ မေးသလဲ”

“တွေ့ခဲ့ပါတယ် ဘုရား”

“အေး၊ ဗိမာန်ပေါက်နိုင်တယ်”

အဲဒီမှာ မြတ်စွာဘုရားက ဂါထာတစ်ဂါထာဟောတယ်။ ဂါထာရဲ့ အဓိပ္ပာယ်လေးကတော့ ဒီအိမ်က နေပြီ တော့ အဝေးထွက်သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပေါ့လေ။ ပြန်လာလို့ဆို အိမ်သားတွေဟာ ဝမ်းပန်းတသာ ကြိုဆိုသလိုပဲတဲ့။

လူ့ဘဝနေတဲ့အခိုက်မှာ စီးပွားရှာသလို ဒါန၊ သူ့ဘာဝနာကုသိုလ်တွေကိုလည်း ရှာဖွေဆည်းပူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မူ သေတဲ့အခါ နတ်ပြည်ရောက်လို့ရှိရင် နတ်ပြည်က နတ်သား

နတ်သမီးတွေက ဝမ်းပန်းတသွာ ကြိုဆိုတယ်ဆိုတဲ့ ဂါထာ
ကို ဟောတော်မူပါတယ်။

အဲဒါနဲ့ ဆိုကြပါစို့။ သက်တမ်းကုန်တဲ့အခါမှာ သေ
ထွန်းတော့ နန္ဒိယသူကြွယ်က နတ်ပြည်ရောက်သွားတယ်။
ရေဝတီက ကျန်ခဲ့တယ်။ ယောက်ျားသေတော့ စည်းစိမ်
ဥစ္စာအားလုံးကို ရေဝတီ ပိုင်သွားတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ရေဝတီက အပြုံးနဲ့ သံယာတွေကို
ပေးတယ်။

“နင်တို့ ရဟန်းတွေကြောင့် ငါ့ယောက်ျားက ငါ့ကို
မယားနေရာက နတ်ပယ်ပြီးတော့ ကျွန်မနေရာမှာ ထား
တယ်။ နင်တို့ကို ကလဲ့စားချေမယ်”

ဆိုပြီးတော့ အလှူခံလာတဲ့ ရဟန်းတွေကို ဆဲဆို
ထွတ်တယ်။

တောင်းစားတဲ့ သူတောင်းစား ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရိုက်နှက်
ထွတ်တယ်။ လူတွေကို ရဟန်းသံယာတွေကို ကြည့်ညှိ
ချက်အောင် လုပ်တယ်။ ပထမတစ်ရက် ရဟန်း သံယာတွေ
က တကယ်ကို ကြည့်ရိုက်နဲ့ ဘုဉ်းပေးပြီးတော့ ကြွတယ်။
သူတို့ လူတွေ အထင်မှားအောင် ထမင်းဟင်းတွေကို ကြမ်း
ပြင်ပေါ် ပစ်ချ။ ညှစ်ပတ်အောင် လုပ်ပြီးတော့ ဘေးက
သူတွေကို ခေါ်ပြတယ်။

“တွေ့လာ။ ကျွန်မယောက်ျား ကိုးကွယ်တဲ့ ရဟန်း
သံယာတွေ ဘယ်လောက် ညှစ်ပတ်လဲ။ ဘယ်လောက်
အဆင့်အတန်းမရှိလိုက်သလဲ။ ကြည့်စမ်း။ တိရစ္ဆာန်တွေ
စားသလို စားသွားတာ”

ဆိုပြီး လူတွေကို ပြ သူ့ဘက် ပါအောင် လိမ်ညှာပြီး
တော့ ပြောတယ်။ အဲဒါနဲ့ သူ့အိမ်မှာ နန္ဒိယသေတဲ့အချိန်
က စပြီးတော့ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်မှ မရှိတော့ဘူး။
ဒီလိုစုံတွဲမျိုးကို “လင် နတ်သား၊ မယား သူသေကောင်” လို့
ခေါ်တယ်။

နောက်တစ်ခုက မယား နတ်သမီး၊ လင် သူသေ
ကောင်။ မယားက ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်တွေ
ဝါသနာပါတယ်။ လင်က လုံးဝ ဝါသနာမပါဘူး။ မယားက
သေရင် နတ်သမီးဖြစ်လိမ့်မယ်။ လင်ကတော့ အသေ
ကောင်ကြီးလိုပဲ ကုသိုလ်မတိုးဘူး။ အဲလိုစုံတွဲမျိုးကိုတော့
မယား နတ်သမီး၊ လင် သူသေကောင်တဲ့။

တံတိယမြောက်ကတော့ လင် သူသေကောင်၊ မယား
သူသေကောင်။ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး ဘာသာရေး
ဝါသနာပါဘူး။ ဒီလို စားသောက်၊ ဒီလိုနေ၊ ဒီလိုသေသွားကြ
အပါယ်သွားကြတာပဲ။ နှစ်ယောက်လုံး ကုသိုလ်တွေ မတိုး
လို့၊ လူသေကောင်နဲ့ တူလို့၊ ဒီစုံတွဲမျိုးကိုတော့ လင် သူ
သေကောင်၊ မယား သူသေကောင်တဲ့။

နောက်ဆုံး လင် နတ်သား၊ မယား နတ်သမီး။
လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး ညီလိုက်တာ၊ သဒ္ဓါတရားချင်း၊
အကြည်ညိုပုံချင်း တူကြတယ်။ နှစ်ယောက်လုံး ကုသိုလ်
တွေ လုပ်ကြတယ်။ နှစ်ဦးလုံးဟာ နတ်သား၊ နတ်သမီးတွေ
ဖြစ်ကြမှာမို့ လင် နတ်သား၊ မယား နတ်သမီးလို့ ခေါ်တယ်။

နန္ဒိယသူကြွယ်တို့ ဇနီးမောင်နှံဟာ လင် နတ်သား၊
မယား သူသေကောင်ဖြစ်တယ်။ နောက်ဆုံး ယောဂီတို့ -
သူရဲ့ အကုသိုလ်ကံတွေက ကြီးမားလွန်းအားကြီးတော့
ဝေသဝဏ်နတ်မင်းကြီးက ဗာရာဏသီဘေးက လူတွေပါ
သံဝေဂ ရအောင်၊ ရတနာသုံးပါးကို ရေဝတီကဲ့သို့ မစော်
ကားနိုင်အောင်၊ မနှိပ်စက်နိုင်အောင်ဆိုပြီးတော့ စံပြအနေနဲ့
ငရဲချတော့မယ်။

အမှန်ကတော့ ငရဲကျမယ့် အကုသိုလ်ကံက ရှိပြီး
သားပါ။ ဒါပေမယ့်လည်း သူ ငရဲကျတာကို တစ်ပြည်လုံး
သိသွားစေချင်တယ်။ ဒါကြောင့် အင်မတန်ကြီးမားတဲ့
ဘီလူးကြီးများက ဗာရာဏသီပြည်ထဲမှာ လှည့်ပြီးတော့
တစ်မြို့လုံး ကြားအောင် ဟစ်ကြွေးကြပါတယ်။

ပရိသတ်များ... ဒါ ဒဏ္ဍာရီမဟုတ်ဘူး။ တကယ် ဖြစ်ရင်။ ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင် ပြန်ဟောခဲ့တာ။ ဘယ်လို ဟစ်ကြွေး လဲဆိုတော့...

“ဗာရာဏသီ ပြည်သူပြည်သားတို့... ရတနာသုံးပါးကို စော်ကားတဲ့ ရေဝတီကို ဒီနေ့က စ နောက် ဂုရုတ်မြောက် နေမှာ ဘီလူးများကိုယ်တိုင်လာပြီးတော့ အရှင်လတ်လတ် ဘင်ပုပ်ငရဲကို ဆွဲပြီးချွယ်မယ်”

“လို့ တစ်ဖြိုးလုံးကြားအောင် ဟစ်ကြွေးသွားတယ်။ ရေဝတီလည်း ကြားသွားတော့ ကြောက်လိုက်တာ။ အဲဒီကျ တော့ သူက ချမ်းသာတာကို။ ခုနစ်ထပ်တိုက်ကြီးရဲ့ အပေါ် ဆုံးထပ် တက်ပြီးတော့ ခေါ်လို့မရအောင် တံခါးပိတ်နေ တယ်။ ရပါမလား။”

ယောဂီတို့... အပါယ်လေးဘုံဆိုတာ မရှိဘူးလား။ အကုသိုလ်မလုပ်ရင် ကျပါမလား။ အခု ရေဝတီမြစ်ကြီး ရှိတယ်။ ပင်လယ်ကြီး ရှိတယ်။ အဲဒီရေထဲကို မဆင်းရင် ရေနစ်စရာမလိုသလား။ ရေထဲဆင်းမှ နစ်မှာ။ ဒီအတိုင်းပါပဲ။ အပါယ်လေးပါးရှိတယ်။ ကြောက်စရာမလိုဘူး။ အကုသိုလ် လုပ်မှ ကျမှာ။ အကုသိုလ်မလုပ်ရင် မကျဘူး။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား။

အခု ရေဝတီ အကုသိုလ်လုပ်တယ်လေ။ ကျရမှာ ပေါ့။ ဘီလူးတွေက ဆွဲမချလည်း ကျမှာပဲ။ ဘီလူးတွေက ကျန်တဲ့ လူတွေပါ သံဝေဂ ရစေချင်လို့ ဟစ်ကြွေးပြီးတော့ ကို ပြောတာ။ သူသေရင် ကျမှာပါပဲ။ သူလုပ်တဲ့ အကုသိုလ် ကံက ချတာပါ။ အပေါ်ယံကြည့်ရင်တော့ ဘီလူးတွေက ငရဲဆွဲချတယ်။ တကယ်အတွေးအခေါ်နဲ့ ကြည့်ရင်တော့ သူလုပ်တဲ့ အကုသိုလ်ကံက ဆွဲချတာပါ။

ခုနစ်ရက်လည်းပြည့်ရော ဘီလူးကြီးနှစ်ကောင်ဟာ ကောင်းကင်ကနေ ရောက်လာပြီးတော့ သူတို့တန်ခိုးနဲ့ တံခါး ဖွင့်စရာမလိုဘူး။ လက်မောင်းနှစ်ဖက်က ကိုင်ပြီး ဆွဲခေါ် သွားတယ်။ အားလုံးမြင်ကြရတယ်။ ငရဲတန်းမကျဘူး။ နတ် ပြည်ခေါ်သွားတယ်။ သူ့ကို လက်တွေ့ ပြချင်လို့။

တာဝတိံသာနတ်ပြည်ရောက်တော့ နတ်သမီး တစ်ထောင်နဲ့ နတ်စည်းစိမ်တွေ ခံစားနေတဲ့ သူ့ယောက်ျား နန္ဒိယကို ရေဝတီက မှတ်မိတယ်။ နတ်ပြည်ဆိုတာ ချမ်းသာ အပြည့်။ စားချင်တာ အကုန်စားလို့ရတယ်။ နတ်ဩဇာ ဆိုတာလေ ဖြူဖွေးပြီး အိနေတာပဲတဲ့။ စားချိန်မှာ စားလိုက် ရုံပဲ။ ရှာဖွေစရာမလိုဘူး။ နတ်ဩဇာ စားမယ်ဆို အနား ရောက်လာ စာလိုက်ရုံပဲ။ ပြီးတော့ အညစ်အကြေးစွန့်စရာ

မလိုဘူး။ လူတွေလို မိခင်ဝမ်းထဲမှာ ဆယ်လ၊ ပျင်းနေအောင် မနေရဘူး။ နတ်သမီးဖြစ်မယ်ဆိုရင်လည်း သဂ-နစ်အရွယ် ရောက်ပြီးသားပေါ့။ ဝိမာန်ပဒေသာပင်တွေ အကုန်ရှိပြီးသား သွားဖြစ်တယ်။ ချမ်းသာတွေ ပြည့်လို့။ ဆင်းရဲချိန် တစ်ချိန်မှ မရှိဘူး။ တာဝတိံသာဆိုရင် လူ့သက်နဲ့ နှစ်ပေါင်း သုံးကုဋေနဲ့ အနှစ်ခြောက်သန်း အသက်ရှည်တယ်။

အဲဒီတော့ နတ်စည်းစိမ်တွေနဲ့ ခံစားနေတာလည်း မြင်ရော ရေဝတီက ဘေးက ဘီလူးကြီးနှစ်ကောင်ကို ပြော တယ်။

“အဲဒါ ကျွန်မ လူ့ဘဝက ယောက်ျားပဲ။ ကျွန်မကို နတ်ပြည်မှာ ထားခဲ့ပါ”

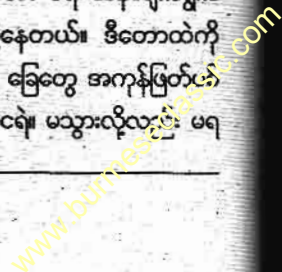
“အောင်မာ... အခုမှ အကောင်းကြိုက်တယ်။ နင်နဲ့ မတန်ဘူး။ နင့်ကို သံဝေဂ ရအောင် ပြတာ။ ကုသိုလ်ကံဟာ ကောင်းကျိုးပေးပြီးတော့ အကုသိုလ်ကံဟာ မကောင်းကျိုး ပေးတယ်ဆိုတာ နင့်ကို ခေါ်ပြတာ။ ဒီနေရာ နင်နေရာ မဟုတ်ဘူး”

တဲ့။ အဲဒီ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကို ခေါ်ပြပြီးတော့ ရေဝတီကို ဘင်ပုပ်ငရဲကို ဆွဲခေါ်သွားတယ်။ ဘင်ပုပ်ငရဲ ဆိုတာ အညစ်အကြေးတွေ၊ ပိုးလောက်တွေ အပြည့်ရှိနေ တယ်။ ညစ်ညမ်းတဲ့ အနံ့တွေလည်း ရှူရတယ်။ အော်ကလီ ဆန်စရာတွေပေါ့။ ပြီးတော့ ဘင်ပုပ်ငရဲမှာ ရှိတဲ့ ပိုးလောက် တွေက ရေဝတီရဲ့ အသားတွေကို ဖောက်စားတယ်။ သေ လည်း မသေရဘူး။

ငရဲကြီးရှစ်ထပ်ရှိတယ်။ ငရဲတစ်ထပ် တစ်ထပ်မှာ ငရဲငယ် ငါးထပ် ခြံရံတယ်။ ဘင်၊ ပြာ၊ လက်၊ သန်၊ ကြိမ် ပတ်ရံ။ ဘင်ဆိုတာ ဘင်ပုပ်ငရဲ၊ ပြာဆိုတာ ပြာပူငရဲ၊ ပြာ တွေက ပူနေတယ်။ အဲဒီပြာထဲ ထည့်လိုက်ရင် ခန္ဓာကိုယ် က ကြေသွားတာပေါ့။

လက်ဆိုတာ လက်ပံတော့ ငရဲ။ လက်ပံတော့မှာ အပင်ကြီးတွေ ရှိတာ။ အပင်အောက် ထိုင်တာနဲ့ အပေါ်က လက်ပံပွင့်ရဲ့ အပွင့်တွေ၊ အရွက်တွေ၊ အသီးတွေဟာ လက်နက်တွေချည်းပဲ။ စားတွေ၊ လှံတွေ၊ ပေါက်ဆိန်တွေ ဖြစ်လို့။ အဲဒါတွေ ပြုတ်ကျတော့ လက်တွေ၊ ခြေတွေ၊ ခေါင်းတွေ ပြတ်၊ အဲလိုခံရတာပေါ့။ ဒါက လက်ပံတော့ငရဲ။

သန်ဆိုတာ သန်လျက်ရွက်တော့ ငရဲ။ သန်လျက်ရွက် တောက အရွက်တွေက စိမ်းလို့နေတယ်။ ဒီတော့ထဲကို သွားတဲ့ ငရဲသားတွေရဲ့ လက်တွေ၊ ခြေတွေ အကုန်ဖြတ်ပစ် တာပဲ။ အဲဒါ သန်လျက်ရွက်တော့ငရဲ။ မသွားလို့လည်း မရ

၁၇

ကြိမ်ဆိုတာ ကြိမ်ပိုက်ချောင်းငရဲ၊ အဲဒီချောင်းကြီးထဲမှာ ကြိမ်တွေ ရှိတယ်။ ရေဆာတယ်ဆိုရင် အဲဒီကြိမ်ပိုက်ချောင်းထဲ ပစ်ချလိုက်တာပဲ။ အဲဒီကြိမ်တွေကလည်း လက်ထိရင် လက်ပြတ်၊ ခေါင်းထိ ခေါင်းပြတ်ပဲ။ ပြတ်လည်း မသေရဘူး။ အသစ်ပြန်ဖြစ်၊ အသစ်ပြန်ခံရတာပဲ။

အဲဒါက ငရဲကြီးတစ်ထပ်ကို ကျပြီးရင် အရန် ငရဲငယ် ငါးထပ်မှာ အဆစ်ထပ်ပြီးတော့ ခံရပါတယ်။ အဲဒါ ယောဂီတို့ ရှေးဝယ်တဲ့အခါ အဆစ်မတောင်းဘူးလား။ များများ တောင်းထားကြ၊ ငရဲကျရင်လည်း အဆစ်ပေးတယ် သိလား။ ငရဲကြီးတစ်ထပ်ပြီးရင် အဆစ်ငါးထပ် ငါးထပ် ပြန်ခံရတယ်။

အခု ဒီ သစ်ညီနောင် ဓမ္မရိပ်သာကြီးထဲမှာ တရားဆန်းဖွင့်တာ သာမန်ကာလှုံကာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီ အပါယ်ငရဲကို လုံးဝမကျစေတဲ့ တရားတွေ ပေးမှာ၊ ဟုတ်လား။ အပါယ်မကျတာလောက် ဝမ်းသာစရာကောင်းတာ ရှိရဲ့လား။ ဒါကြောင့် ဝိပဿနာတရားများကို စိတ်ပါလက်ပါ နာကြနော်။ ဘယ်တော့မှ ငရဲမသွားရဘူး။ ဒါကြောင့် အပါယ်ငရဲမကျခြင်းအကျိုးက ဦးပဉ္စင်း တစ်ပြည်လုံး လှည့်ပြီးတော့ တရားပြပေးနေတာ။ ဦးစင်း ခြိတ်ရောက်ကတည်းက ပြောတယ်လေ။ ဦးစင်းမှာ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး၊ ဖုလ္လင်းလေးပါ မလိုပါဘူး။ ရန်ကုန်မှာ နေလည်း ဖိဖျာတစ်ချပ်နဲ့ အိပ်တာပဲ။ ကော့သောင်းမှာ နေလည်း ဖျာတစ်ချပ်စာပဲ အိပ်တာပဲ။ ခြိတ်မှာလည်း ဖျာတစ်ချပ်စာပဲ။ ဘာမှ မထူးပါဘူး ဟုတ်လား။

ဘာဖြစ်လို့ ခြိတ်ကို လိုက်လာတုန်းဆိုတော့ အခုလို အကာ အကာမများ အဲလို အပါယ်ငရဲတွေ မသွားစေချင်ဘူး။ ဒီ ဝိပဿနာတရားတွေ သိရင် ဘယ်တော့မှ အပါယ်မကျတော့ဘူး။ ငရဲ ဘယ်တော့မှ မသွားရတော့ဘူး။ အဲဒီ ငရဲကို မသွားအောင် လုပ်ပေးတာကလည်း ဟောဒီ ဝိပဿနာတရားပဲ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် အပါယ်ငရဲ မကျတာဟာ ဝထမနိဗ္ဗာန်၊ ဟို ရုပ်တွေ နာမ်တွေ မရှိ ချုပ်ပျောက်တာက ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်ဘူး။ အဲဒါ ရဟန္တာတွေ သွားတဲ့ နိဗ္ဗာန်။

ယောဂီတို့... ပုထုဠိဘဝက နေပြီးတော့ သေတာပန်ဖြစ်ရင် ပထမ ခံစားရမှာ အဲဒါပဲ။ အပါယ် ဘယ်တော့မှ မသွားရတော့ဘူး။ ကဲ - ဝမ်းသာစရာ မကောင်းဘူးလား။ အဲဒါ တရားသာ သေချာနာ၊ သေချာရုံမှတ်၊ ဘယ်တော့မှ အပါယ်မသွားဘူး။

ကြည့်စမ်း၊ အခုတော့ ရေဝတီ အပါယ်သွားရတော့

မယ်။ ဘင်ပုပ်ငရဲနား ရောက်လာကြတာပေါ့ သူ့သွားရမယ် နေရာကျတော့ အိုး... ပုပ်စော်တွေက နံနေတာပေါ့ နှစ်ပေါင်းများစွာက ခံခဲ့တဲ့ ငရဲကြီးကို။

အဲဒီကျမှ ရေဝတီက ငိုပြီးတော့ တောင်းပန်တယ်။
“ကျွန်မကို ပြန်ပြီးတော့ လှူပြည်ပို့ကြပါ။ ကျွန်မ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ပါတော့မယ်။ ကုသိုလ်တွေ လုပ်ပါတော့မယ်။ ကျွန်မကို ပြန်ပို့ကြပါ။”

လို့ တောင်းပန်ပါတယ်။ ဘယ်ရတော့မတုန်း။ သူ့ အကုသိုလ်က များနေပြီလေ။ အဲဒီမှာတင် ရေဝတီရဲ့ လက်နှစ်ဖက်ကို ဘီလူးကြီးနှစ်ကောင်က ကိုင်ပြီး ဘင်ပုပ်ငရဲထဲ ပစ်ချလိုက်တာပေါ့။ အခုထိ ဘင်ပုပ်ငရဲမှာ ခံနေရတယ်။ အကုသိုလ်မကုန်မချင်း မလွတ်သေးဘူး။ နှစ်ပေါင်း (၂၅၄၀) နှစ် ရှိပါပြီ။

ဒါကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒီလင်မယားနှစ်ယောက်ကို ကြည့်လိုက်လို့ရှိရင် တစ်ယောက်က ဆန်လမ်း၊ တစ်ယောက်က စုန်လမ်းနော်။ စုန်လမ်းဆိုတာ မလွယ်ဘူးလား။ မျှောလိုက်ရုံပဲ။ အရက်သောက်ဖို့ လွယ်တယ်။ အပျော်အပါး လိုက်စားဖို့ လွယ်တယ်။ လောင်းကစားလုပ်ဖို့ လွယ်တယ်။ သူများဥစ္စာနိမ့်ဖို့ လွယ်တယ်။ မကောင်းတာ လုပ်ရတာ ဘာမှ မပင်ပန်းဘူး။ လုပ်တဲ့လူလည်း ပေါတယ်။ အခု ဇုလ္လတာများ ဒီတရားလေးကို သေချာမှတ်သွားကြ။ စုန်လမ်း မလိုက်ကြနဲ့။ အပါယ်ငရဲကျတော့လည်း လွယ်တယ်။ အပါယ်ငရဲမှာ အများကြီးပဲ။

အေး၊ နတ်ပြည်တို့၊ နိဗ္ဗာန်တို့ကျတော့ ရောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နည်းပြန်ရော။ ဆန်လမ်းလေ။ ပင်ပန်းတယ်။ ဒါကြောင့် ဆန်လမ်းကို ကြိုးစားပြီးတော့ လုပ်ကြ၊ ဟုတ်လား။ ကဲ - လင်္ကာလေး ဆိုကြည့်။

**စုန်လမ်း ဆန်လမ်း ဤနှစ်လမ်း
ခွဲခြမ်းသိပြီးသော်၊
စုန်လမ်းမလိုက် ဆန်လမ်းလိုက်
အကြိုက်မှန်စေသော်၊
စုန်လမ်းလိုက်က အပါယ်ကျ
ဆန်က နိဗ္ဗာန်နော်။**

စုန်လမ်းလိုက်ရင်တော့ အပါယ်လေးပါး လားကြလိမ့်မယ်။ ဆန်လမ်းကို လိုက်ရင်တော့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာထိ ခံစားရလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနေ့က စပြီးတော့ စိတ်အလိုကို လုံးဝ မလိုက်ကြပါနဲ့။ ဆန်လမ်းကို လိုက်နိုင်အောင် ကြိုးစားကြစေချင်တယ်။ ဒါ ဦးစင်းတို့ကိုယ်တိုင်ရော၊ ယောဂီများရော

ဒီလိုပဲ။ ကြိုးစားခဲ့ကြရတာပါပေါ့နော်။ မကြိုးစားဘဲနဲ့တော့ ဆန်လမ်း မရောက်ပါဘူး။ အဲဒီတော့ ကြိုးစားခဲ့သမျှ ကောင်း ကြိုးဆိုတာ ကိုယ်ပဲ ခံစားကြရတာပါ။ ဆန်လမ်းကို ကြိုးစား ကြပြီဆိုရင်လည်း ယောက်တို့ရေ... ဆုတောင်းမှန်ဖို့ လို တယ်။

ဒါန ပါရမီပြုကြပြီဆိုရင်လေ တကယ်ဆုတောင်းရမှာ က နိဗ္ဗာန်၊ အေး၊ လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာတွေကို တောင့်တ မယ်ဆိုလို့ရှိရင် အဲဒီ ဒါနမျိုးဟာ ပါရမီမထိုက်တော့ဘူး။ မှတ်သွားကြနော်။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ရပါစေလို့ ဆုတောင်းပြီး တော့ ပြုတဲ့ ဒါနကျတော့ ပါရမီထိုက်တယ်။ ဆိုလိုတာက တော့ ဒါနတိုင်း ပါရမီမထိုက်ဘူး။ ဒါနတိုင်း ပါရမီအမည် မရဘူး။

ဘယ်လိုဟာမျိုးက ပါရမီထိုက်သလဲဆိုရင် ဘာမှ မလိုချင်ဘဲနဲ့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ချမ်းသာရင်ပြီးရောဆိုတဲ့ စိတ် နဲ့ ပေးကမ်းလှူဒါန်းရင် ပါရမီထိုက်တယ်။ ဟုတ်လား။

လူသိများချင်တယ်။ နာမည်ကြီးချင်တယ်။ နောင်ဘဝ ချမ်းသာချင်တယ်။ ကျော်ကြားချင်တယ်ဆိုတဲ့စိတ်တွေ ပါရင် အဲဒီဒါနဟာ ပါရမီမထိုက်ဘူးတဲ့။ ရိုးရိုးဒါနပဲ ဖြစ်တယ်။

ပါရမီထိုက်တဲ့ ဒါနနဲ့ ပါရမီမထိုက်တဲ့ ဒါနက ဘာကွာ လဲဆိုတော့ ပါရမီမထိုက်တဲ့ ဒါနက သူလိုချင်တဲ့ လူချမ်းသာ

နတ်ချမ်းသာတော့ ပေးတယ်။ သို့သော် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ မပေးဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူက ဒါနပြုကတည်းက ငါကောင်းစားဖို့ဆိုတာ ပါလာတယ်။

ငါဆိုတာက အတ္တဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ။ ကောင်းစားဖို့ က လောဘ။

ဒိဋ္ဌိနဲ့ လောဘ ဦးဆောင်တဲ့အတွက်ကြောင့် သူ့ရဲ့ ဒါနဟာ လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာပဲ ပေးတယ်။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ မပေးဘူး။

ပါရမီထိုက်တဲ့ ဒါနကျတော့ သူက စလှူကတည်းက အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ချမ်းသာရင် ပြီးရော၊ ကိုယ့်အတွက် ဘာမှ မလိုဘူး။ ဘာမှ ဆုမတောင်းဘူး။ သူ ဆုတောင်းရင်လည်း နိဗ္ဗာန်ပေါ့။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ အတုံးအခဲမဟုတ်ပါဘူး။ ကိလေသာ ကုန်ပါစေလို့ ဆုတောင်းတာနဲ့ အတူတူပါပဲ။ ကိလေသာကုန် မှ နိဗ္ဗာန်ရောက်တာ။

ဒါကြောင့် နိဗ္ဗာန်ဆုတောင်းပြီးတော့ ပြုတဲ့ ဒါနမျိုးကျ တော့ ပါရမီထိုက်တယ်။ သူ့ရဲ့ ဒါနဟာ လူချမ်းသာ၊ နတ် ချမ်းသာပေးသလို၊ ငါကောင်းစားဖို့ဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိနဲ့ လောဘ မပါတဲ့အတွက်ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာလည်း ပေးတယ်။ ဒါကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမများက ဒါနပြုတဲ့အခါမှာ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို ဆုတောင်းတတ်ဖို့ လိုတယ်။ ဆုတောင်းတတ် ရင် ယောက်တို့ရေ - လှူဖွယ်ဝတ္ထုက များစရာ၊ ကောင်းစရာ မလိုဘူးဗျာ။ စေတနာကောင်းဖို့ပဲ လိုတယ်။

ဥပမာတစ်ခုပေးကြပါဖို့။
ဥပရိပုဏ္ဏာသပါဠိတော်၊ ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ်မှာ ဆို ထားတာ ရှိတယ်။ အဲဒါ ဘာလဲဆိုတော့ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ် ၁၄ ယောက် ရှိတယ်။

- * တိရစ္ဆာန်၊
- * သီလမရှိသော လူမိုက်၊
- * သီလရှိသော လူသူတော်ကောင်း၊
- * သာသနာပအခါ ကိလေသာကင်းကြောင်း ကျင့် သော ရသေ့၊
- * အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ရှစ်ယောက်၊
- * ပစ္စေကဗုဒ္ဓါခေါ် ဘုရားငယ် (သီးခြားဘုရား)၊
- * သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်...

ဆိုပြီး ရှိတယ်။ အဲဒီ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ် ၁၄ဦးထဲမှာ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကောင်ကို ကျွေးမွေးလှူဒါန်းလိုက်ရင် ဘဝတစ်ရာ ချမ်းသာတဲ့ ကောင်းကျိုးတွေ ရတယ်။ ဒါကြောင့် အိမ်က ခွေးလေး၊ ကြောင်လေးတွေကို အစာကျွေးရင်

အစာခွက်လေး သေချာပြောင်အောင် ဆေးပြီးတော့ လူ
တစ်ယောက်ကို ကျွေးသလို မြတ်မြတ်နိုးနိုး ရိုရိုသေသေ
ကျွေးရတယ်။

တစ်ခါ သီလမရှိတဲ့ လူခိုက်ကိုလည်း ကျွေးပါ။ သူ့ကို
ကျွေးရင် ဘဝတစ်ထောင် ချမ်းသာတဲ့ ကောင်းကျိုးတွေကို
ရတယ်။

သီလရှိတဲ့ လူသူတော်ကောင်းကို ကျွေးရင် ဘဝ
တစ်သောင်း ချမ်းသာတဲ့ ကောင်းကျိုးတွေ ရတယ်။
သဘာဝမှာ ကိလေသာကင်းအောင် ကျင့်တဲ့ ရသေ့ကို
ကျွေးလျှင် ဘဝပေါင်း ကုဋေတစ်သိန်း ချမ်းသာတဲ့ ကောင်း
ကျိုးတွေ ရတယ်။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ၈-ယောက်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါခေါ် ဘုရား
သံသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၊ ဒီ ၁၀ဦးမှာတော့ ဘယ်သူ့ကို
ကျွေးလျှင် ဘဝပေါင်း ဘယ်ရွှေဘယ်ယူ ချမ်းသာမယ်လို့
ကျွေးရမလော့နင်ဘူးတဲ့။ ပုထုဠေ့ ရဟန်း သံဃာများဟာ
သဘာဝပန်အရိယာထဲမှာ ပါတယ်လို့ မှတ်ခဲ့။

အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ် ၁၄ဦးရှိတဲ့အထဲမှာ ဘုရားရှင်
တော်မြတ်ကြီးကလေး အကျိုးကြီးတဲ့ဟာကို ရွေးလျှင်
အလှူခံ ဟောတာမဟုတ်ပါဘူး။ အကျိုးကွာခြားပုံကို သိစေ
ချင်လို့ ဟောတာဖြစ်ပါတယ်။

ယောဂီတို့အနေနဲ့ အကျိုးကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရွေးမယ်ဆို
လောဘာ ပါသွားမယ်။ အဲလို မရွေးရဘူး။ ပုံစံလေး ပြ
မယ်။ ပါရမီထိုက်သော ဒါနနဲ့ မထိုက်သော ဒါန၊ ရှင်းသွား
တယ်။

အခု ယောဂီတို့ရှေ့ သာသနာပမှာ ဈာန်ရနေတဲ့
အလှူတစ်ပါးတွေနေပြီ။ တစ်ခါ ဟိုဘက်မှာလည်းပဲ ခွေးလေး
တစ်ကောင်ဟာ အစာငတ်ပြီးတော့ လမ်းဘေးမှာ လဲနေ
တယ်။ အဲဒီတော့ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်နစ်ယောက်တွေ ပြီ။

ဈာန်ရတဲ့ ရသေ့ကို လှူရင် ဘဝ ကုဋေတစ်သိန်း
ရသေးမယ်။ အစာငတ်ပြီးတော့ လဲနေတဲ့ ခွေးလေးကို
ကျွေးရင် ဘဝတစ်ရာ ချမ်းသာမယ်။ စီးပွားတွက် တွက်မယ်
ဆိုတော့ ရသေ့ကို လှူချင်စိတ်တွေ မပေါ်နိုင်ဘူးလား။
အလှူပေးတာ အဲဒီရသေ့ကို ပုံလှူကြတယ်တဲ့။ ဘဝ ကုဋေ
တစ်သိန်းချမ်းသာချင်တာလေ။ ခွေးကျွေးရင် ဘဝတစ်ရာပဲ
ရသေးမယ်ဆိုတော့ သိပ်မလှူချင်တော့ဘူး။

အဲဒီအချိန်မှာ ယောဂီတို့က ဘဝ ကုဋေတစ်သိန်း
ရသေးတာကိုပဲ ယူမယ်ဆိုပြီး ငတ်ပြီးတော့ လဲနေတဲ့
ရသေ့ကို မကျွေးဘဲ၊ ဈာန်ရတဲ့ ရသေ့ကို သွားလှူလိုက်

မယ်ဆိုရင် ယောဂီများရဲ့ ဒါနဟာ ပါရမီ မထိုက်သော ဒါန
ဖြစ်သွားတယ်။ ပါရမီမထိုက်တော့ဘူး။ အဲဒီ ဒါနဟာ
နိဗ္ဗာန်မပို့တော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ငါကောင်းစားဖို့
ဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိနဲ့ လောဘာ ပါသွားလို့ပဲ။ သူလိုချင်တဲ့ ဘဝ
ကုဋေတစ်သိန်းချမ်းသာတဲ့ ကောင်းကျိုးတော့ ရတယ်။ နိဗ္ဗာန်
မရောက်ဘူး။ နိဗ္ဗာန်မရောက်ရင် အို၊ နှာ၊ သေ ဒုက္ခတွေ
ကင်းပါ့မလား။ ဒါ အပြေပဲ။

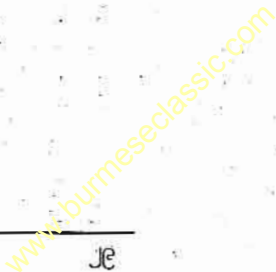
အဲဒီမှာ “ဪ... အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ချမ်းသာရင်
ပြီးရော။ ဟိုမှာက ပိုနေတာ။ မလိုဘူး။ ဒီမှာ လိုနေတဲ့
အစာမစားရရင် သေမယ်ခွေးလေးပဲ လှူမယ်ဆိုရင် ယောဂီ
တို့ရဲ့ ဒါနဟာ ပါရမီထိုက်သော ဒါနဖြစ်သွားပြီ။ ငါကောင်းစား
ဖို့ဆိုတဲ့ ငါဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိလည်း မပါဘူး။ ကောင်းစားဖို့ဆိုတဲ့
လောဘာလည်း မပါဘူး။ ဒါကြောင့် အဲဒီ ဒါနရှင်ဟာ ဖြစ်ရာ
ဘဝမှာ လှူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာလည်း ခံစားရသလို၊
နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်း ရောက်တယ်မဟုတ်လား။

ဒါကြောင့် ဒီကနေ့က စပြီး ယောဂီများဟာ ဆန်လမ်း
ကို လိုက်ပြီး ဒါနပြုတဲ့အခါမှာ ပါရမီထိုက်တဲ့ ဒါနဖြစ်အောင်
အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ် တကယ်လိုတဲ့ နေရာကို ရွေးပြီးတော့
လှူတတ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

- * သဘောထား သေးသိပ်သောသူသည်
သူတစ်ပါးကို အပြစ်သာ မြင်လေ့ရှိ၏။
- * သဘောထားပြည့်ဝသောသူများကား
မိမိအပြစ်ကိုသာ မြင်လေ့ရှိ၏။
- * သဘောထားအပြည့်ဝဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်များကား
မည်သူ့ကိုမှ အပြစ်မမြင်တော့။ ။

* * *

မေတ္တာရှင်ရွှေပြည်သာ

၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာနှင့် မြန်မာတွင် ထင်ရှားကျော်ကြားသူအချို့ ကွယ်လွန်သွားကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးအချို့ ပျံ့လွန်တော်မူကြသည်။ ဘာသာရေးနှင့် ကြည့်လျှင် ကမ္ဘာကျော် သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာ၊ ပခုက္ကူဆရာတော်ဘုရားကြီး၊ မင်းကျောင်းဆရာတော် စသည်တို့ ပါဝင်သည်။ စာပေပညာရှင်ကြီးများဖြစ်သည့် ဒဂုန်တာရာ၊

နိုင်ငံရေးတွင် ဆရာ မောင်ဝံသာ၊ ရဲဘော်သုံးကျိပ် နောက်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဗိုလ်ရဲတွင် စသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပါဝင်သည်။ ယခု စာရေးသူအနေဖြင့် ဝိပဿနာတရား နည်းဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာ၏ ဓမ္မခရီးအကြောင်း လေ့လာမှတ်သားမိသမျှ ပြန်လည်ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသား ကမ္ဘာကျော် သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်

ကမ္ဘာကျော် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် ဝိပဿနာဆရာကြီး
ဦးဂိုအင်ကာ၏ ဓမ္မခရီး
(၁၉၂၄-၂၀၁၃)

မင်းထက်ကျော် (ဗြ.၆၉)

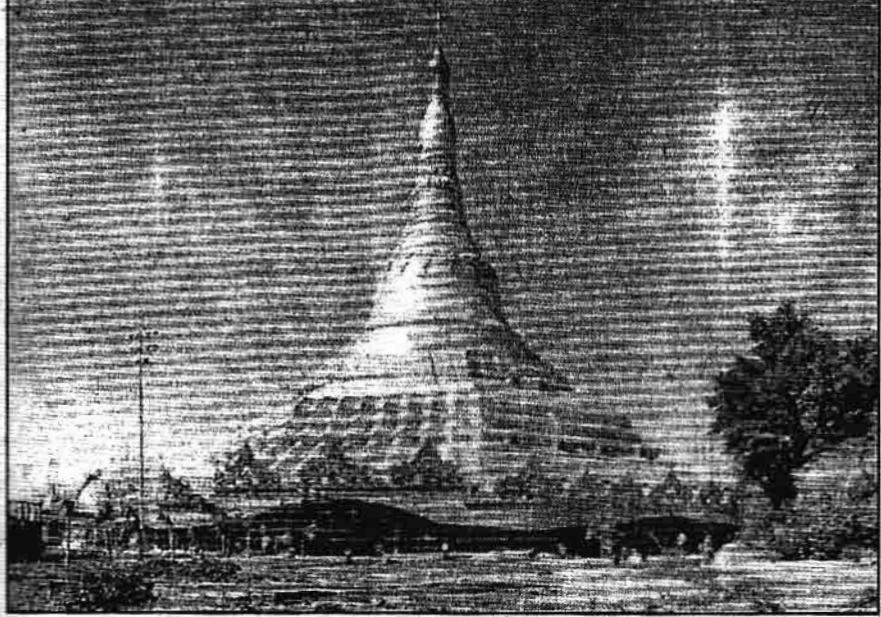
ဝိဿနာတရားနည်းပြ ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာကို ၁၉၂၄ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးမြို့၌ ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ အမည်အပြည့်အစုံမှာ ဆရာတော်ဘုရား ဦးဂိုအင်ကာ (Satya Narayan Senka) ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်ကပင် ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာ ခံစားခဲ့ရပြီး လူငယ်ဘဝ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးဘဝ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာတွင် ပြင်းထန်သော ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာကြောင့် နည်းခြားသို့ လှည့်လည် ဆေးဝါးကုသခံခဲ့ရသော်လည်း ဆရာတော်ဘုရားကင်းခဲ့ပေ။

ထို့ကြောင့် ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် အင်းယားမြိုင်လမ်းရှိ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဝိပဿနာရိပ်သာ(IMC)တွင် လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ အနာဂါမ် ဆရာသက်ကြီး၏

စာတမ်းများကို ဟိန္ဒူဘာသာဖြင့် ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။ ၁၉၆၉ ခုနှစ်မှစ၍ အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ပြီး ဝိပဿနာတရား များ ဟောပြော ပြသရင်း တရားစခန်းများ ဖွင့်ကာ ဗုဒ္ဓ သာသနာပြုခဲ့သည်။

၁၉၆၉ ခုနှစ်မှ စတင်ခဲ့သော ဦးဂိုအင်ကာ၏ အိန္ဒိယ သာသနာပြုလုပ်ငန်းသည် ၁၀နှစ်အတွင်း လွန်စွာတိုးတက် စည်ပင်လာပြီး ယခုအခါ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံပေါင်း ၁၀၀ ၌ ရိပ်သာ ပေါင်း ၁၈၀ ကို ဘာသာစကားပေါင်း ၅၆မျိုးဖြင့် ပြသလျက် ရှိသည်။ ဆရာကြီးမရှိသောအခါ တပည့်များမှ ဆက်လက် ပြသပေးနေ၏။ ပိဋကတ်သုံးပုံကိုပင် ဘာသာစုံပြန်ကာ ဝိပဿနာ ဓမ္မစာပေများကို ပြန်ပွားအောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး

ကမ္ဘာဝိပဿနာစေတီတော်ကြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ဖွမ်ဘိုင်းမြို့

တရားနည်းဖြင့် ဆရာကြီး ဦးဘခင် ညွှန်ကြားချက် အရ တရားကျင့်ကြံရာမှ ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာပျောက်ကင်း သည့် ထိုအချိန်မှစ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် တရားတော်များကို လေ့လာပြုစုပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာစစ်စစ်တစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဆရာတော်ဘုရားသည်မှာ ယုံကြည်မှု(သဒ္ဓါ)ပေါ်တွင် အခြေခံ ခြေမာနိုင်ငံတွင် လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့် ပြုထားပါ သော ဘာသာတစ်ခုနှင့် တစ်ခု လေးစားမှုရှိလျှင် ဝိပဿနာ နည်းဦးဂိုအင်ကာသည် ဆရာရင်း ဦးဘခင်ထံ၌ ၁၀ နှစ်မျှ ဟိန္ဒူ ယောဂီများကို ဝိပဿနာပြန့်ပွားအောင် ကြိုးပမ်းရင်း ဗုဒ္ဓတရားတော်နှင့် ပတ်သက်၍ စာအုပ်

မြန်မာနိုင်ငံတွင်ပင် ဝိပဿနာရိပ်သာပေါင်း ၂၈ ခု ဖွင့်လှစ် နိုင်ခဲ့သည်။ တရားနည်းပြ ဆရာများကို ဖွေးထုတ်ပေးခဲ့သည်။ ဦးဂိုအင်ကာ၏ လုပ်ဆောင်ချက်တစ်ခုမှာ အကျဉ်း ထောင်များအတွင်း တရားစခန်းများ ဖွင့်လှစ်သင်ကြားပေးခဲ့ ပြီး ဝိပဿနာ သုတေသနစင်တာကိုလည်း တည်ထောင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ စာရေးသူအနေဖြင့် ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာ ဦးဆောင်ပြုလုပ်သော အိန္ဒိယနိုင်ငံအကျဉ်းထောင်တွင် ဖွင့် လှစ်သည့် ဗီစီဒီ တရားဓမ္မခွေ ကြည့်ရပါသည်။ ဆရာကြီး သည် ဓမ္မနှင့် ဘာသာရေးကို ခွဲခြားပြသသွားသည်။ ဆရာ ဖြစ်ပြီး ဘာသာပြန်သော ဓမ္မနှင့် ဂိုဏ်းဂဏဝါဒ ဟောပြော

ချက်တွင်...

“ဓမ္မနဲ့ ဘာသာရေးကို ဆရာကြီးအနေနဲ့ ဘယ်လို ညီမျှခြင်း ချပြနိုင်ပါသလဲ”

“ကောင်းပါပြီ။ ဘာသာရေးဆိုတာကို ဟိန္ဒူဘာသာ၊ ခါးမဟုတ် ဗုဒ္ဓဘာသာ စသည်ဖြင့် ယူဆတဲ့အခါမှာ ဘာသာ ရေးဟာ ဓမ္မနဲ့ လုံးဝ ဆန့်ကျင်သွားပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ဘာသာ ရေးကို သဘာဝ တရားကြီးရဲ့ နိယာမ ဥပဒေသအဖြစ် သဘာဝတရားကြီးရဲ့ စကြဝဠာတစ်ခုလုံးနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ နိယာမ ဥပဒေသအဖြစ် မှတ်ယူမယ်ဆိုရင်တော့ ဒါဟာ ဓမ္မနဲ့အတူတူပါပဲ”

ဟု ဖြေထားသည်။

ဆရာကြီး ပါရဂူ ဘာသာပြန်ထားသော ဦးဂိုအင်ကာ ၏ ဒီဟာမေ့ ကဗျာစာအုပ်တွင် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ နှစ်ဘာသာ တွဲ လိုရင်းတိုရှင်း ရေးသားဖော်ပြပေးထားတာ ဖတ်မှတ်ရပါ သည်။ မြန်မာလို ရေးထားတာကို ကောက်နုတ် ဖော်ပြပေး ပါမည်။

* လူလူချင်း ခွဲခြားမှု မပြုခြင်း၊ အားလုံး၏ ကောင်း ကျိုးကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ဓမ္မစစ်၊ ဓမ္မမှန်ဖြစ်၏။

* ဂိုဏ်းဂဏထချင်း၊ ဘာသာချင်း၊ အမျိုးဇာတ်ချင်း မခွဲခြားဘဲ အားလုံးနှင့် ဆိုင်ခြင်း၊ အားလုံးအတွက် ဖြစ်ခြင်း သည် ဓမ္မစစ်၊ ဓမ္မမှန် ဖြစ်၏။

စသည်ဖြင့် ဓမ္မအကြောင်းများစွာ ရေးသားဖော်ပြထား သည်။

ထို့ကြောင့် အိန္ဒိယအကျဉ်းထောင်ကြီးအတွင်း ဘာသာမျိုးစုံ၊ လူမျိုးပေါင်းစုံ ဒုစရိုက်သမားများ နေထိုင်ရာ နေရာတွင် ဝိပဿနာတရားကို အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်

နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီးသည် ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ ငြိမ်းချမ်းရေးညီလာ ခံတွင် ၂၀၀၀ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၌ ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်များအား ငြိမ်းချမ်းရေးတရားဓမ္မ ဟောကြားခဲ့ပါသည်။ ဓမ္မအကြောင်း အရင် နိဒါန်းပြီး ရှင်းပြပြီး သူလိုချင်သော၊ ဖြစ်စေချင်သော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ မဂ္ဂင်လမ်းပေါ် ဆွဲခေါ်သွားပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ သည် အဓမ္မဝါဒ မဟုတ်။ ငြိမ်းချမ်းရေးဝါဒ (မေတ္တာဝါဒ) ဖြစ်သည်။ ဥပမာ အကြောင်းပြ ဂိုဏ်းဂဏဝါဒလည်း မဟုတ် ပါ။ တရားစစ်၊ တရားမှန် ရတနာသုံးပါး ဦးထိပ်ထား ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု စိတ်ထဲမှာ စွဲမြဲနေဖို့ လိုသည်။ ပါးစပ် က ဘုရား... ဘုရားဟောပြီး ဝမ်းထဲက ကားရားကားရား လုပ်နေသော အတ္တဝါဒိတွေ များစွာရှိသည်။ အချို့ ဗုဒ္ဓ သာသနာ(ရတနာသုံးပါး)အကြောင်းပြ လုပ်စား၊ ရိုက်စားနေ ကြသည်။ အချို့ အယူအဆများနေကြသည်။ ဂဏန်းသုံးလုံး နှင့် သာသနာ့အလံပုံ ကပ်ထားမှ ဗုဒ္ဓဘာသာအိမ်ဖြစ်မည် ဟု ယူဆသည်။ ဒီကြားစဲ ဆွေးပူအောင် လှုံ့ဆော်ပေး သော သီချင်းကလည်း ရှိသေးသည်။

ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းမှ ထိပ်သီးခေါင်းဆောင်များနှင့် ဆွေးနွေး ပွဲ၌ ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာသည် “ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှု ဆိုင်ရာ ဘာသာရေးအနာဂတ်”၊ “သေခြင်းအကြောင်းနှင့် သေခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော အယူအဆ စွဲလမ်းမှုများ” “ဒေါသစိတ်နှင့် ယင်းကို မည်သို့ ထိန်းချုပ်နိုင်ပုံ” စသည့် ခေါင်းစဉ်များအပြင် ငြိမ်းချမ်းရေးညီလာခံတွင် ကိုယ်တွင် ငြိမ်းချမ်းရေး(စိတ်နှလုံးထဲမှာ ငြိမ်းချမ်းမှုရှိအောင်) ဘာသာ အသီးသီး ခေါင်းဆောင်ကြီးများအား ဗုဒ္ဓ၏ ငြိမ်းချမ်းရေး မေတ္တာနှင့် ခန္တီ (သည်းခံခြင်း)တရားတို့ကို ဟောပြောခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံမှ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ဝိပဿနာတရားတော် အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ ပြန်လည်ပံ့ဆောင် ရောက်ရှိခြင်း အထိမ်း အမှတ်အဖြစ် ရွှေတိဂုံပုံတူ ဝိပဿနာ လိုဏ်ဂူတော်ကြီးကို အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ မွန်ဘိုင်းမြို့ ဂိုဏ်းအေး ဗုဒ္ဓဗိမာန်တော်မြတ်

ဥပဒေရေးရာ ဝိပဿနာ ဝိပဿနာ ဝိပဿနာ သတ္တဝါတို့
တော်မြတ်ကြီးကို မြန်မာ့သုခုမ လက်ရာများဖြင့် တည်
ကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအားလုံး ဝိုင်းဝန်း
သိမ်းစောင့်ရှောက်သင့်ပါသည်။

အိန္ဒိယအစိုးရမှ ချီးမြှင့်သော အရပ်သားများဆိုင်ရာ
တော်မြတ် အမြင့်ဆုံးဖြစ်သည်။ Padma Bhushan
ဆု ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရမှလည်း သာသနာပြု
ဆု (မဟာသဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဇောဘွဲ့) ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ အချို့
အောင်တွင် "ဝဏ္ဏကျော်ထင် မဟာသဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဇော
ဘွဲ့ဝိပဿနာ ဆရာကြီး" ဟု ရေးကြသည်။ အမှန်တော့
ဘွဲ့ကလည်း တရားသမားအတွက် ပညတ်တွေသာ ဖြစ်
သည်။

ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်သည် ပါရမီဓာတ်ခံ ပါရှိခဲ့ပြီး မိမိ
တို့အား သံသရာလွတ်မြောက်ရေးနှင့် အခြားသူများ လွတ်
မြောက်ရေးအတွက် ဗောဓိစိတ်ဓာတ်(ဗောဓိစိတ္တ) ထူထောင်
ပေးအားထုတ်ခဲ့သည်။

ဆရာကြီးသည် နှစ်ပေါင်း ၆၀နီးပါး တရားဓမ္မဟော
သင်ကြားပို့ချ စသည့် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ကြီးစား
ဆောင်ရွက်ရင်း ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ ၂၉ရက်၊
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ၄၀မိနစ်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ မွန်ဘိုင်းမြို့ရှိ သူ၏
အိမ်တွင် လူကြီးရောဂါဖြင့် တစ်ဘဝ၊ တစ်သာသနာ၊
အမှုအရာပိုင်းသွားရာပါသည်။ ခန္ဓာဝန်ချခိုက်တွင် အသက်
၇၀ နီးပါးရှိပြီ။ ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်က၏ ရုပ်ကလာပ်
အိန္ဒိယနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ဈာပနအဖြစ် (၁-၁၀-၂၀၁၃)
၁၀ နာရီတွင် မီးပျိုဟ်ခဲပြီး အိန္ဒိယတစ်နိုင်ငံလုံးရှိ
လူကြီးကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးသော ယောဂီများ၊ မိသားစုဝင်
အဖွဲ့ဝင်များ၊ စာပေဂီတ အနုပညာရှင်များ၊ ဘာသာ
ဆိုင်ရာဆောင်ရွက် တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်ဟု သတင်း
ရရှိသည်။ ထိုနေ့တွင် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဝိပဿနာရိပ်သာ
အဖွဲ့တွင်လည်း သံဃာတော် ငါးပါးပင့်ဖိတ် ဆွမ်းကပ်
ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

၂၀၁၀-၂၀၁၃၊ တနင်္လာနေ့တွင် ဆရာကြီး၏ အရိုး
အစိတ်အပိုင်းမှ ရန်ကုန်သို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။ (၈-
၂၀၁၃) အင်္ဂါနေ့နံနက်တွင် ၃၇၊ သာယာဝတီလမ်း၊
အလယ်ကွက်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်ရှိ သံဃာအပါး ၉၀ကို ဆွမ်း
ကပ်ခဲ့သည်။ ဗိုလ်တထောင်ဆိပ်ကမ်းမှ ရန်ကုန်မြစ်
အရိုးပြာအချို့ကို မျှောသည်။

ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်က၏ သားကြီးဖြစ်သည့် B.L

(Goenka) ဦးမောင်ရွှေ (ဗန္ဓုလအုပ်စု ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းစု)
မိသားစုနှင့် မွေမိတ်ဆွေများ တွေ့ဆုံမည့် (၉-၁၀-၂၀၁၃)
နေ့တွင် မြစ်ကြီးနား မြစ်ဆုံတွင် ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်က၏
အရိုးပြာအချို့ကို ရေမျှောပြီး (၁၀-၁၀-၂၀၁၃)နေ့တွင်တော့
သီတာဂူ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဒေါက်တာ အရှင်ဉာဏိဿရ
ဆရာတော်ကြီး၏ အစီအစဉ်ဖြင့် မွေးဇာတိ မန္တလေးမြို့တွင်
ကျန်ရှိသော အရိုးပြာများကို ရေမျှောခဲ့သည်။

မွန်ဘိုင်းရှိ ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်က၏ နေအိမ်တွင်
ကျန်ရစ်သူ မိသားစုတို့သည် ဆရာကြီးအား ရည်စူး၍
ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ပြုလုပ်ကာ အမှုအတန်းပေးဝေခဲ့ပါ
သည်။

ဗုဒ္ဓ၏ တရားသဘောအရ "သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စာ"
မည်သည့်အရာမှ မတည်မြဲ။ ဖြစ်ပျက်တတ်သော သဘော
ရှိသည်ဟု ဆိုထားသောကြောင့် သက်ရှိသက်မဲ့ အရာဝတ္ထု
အားလုံး တစ်နေ့ ပျက်စီးမည်မှာ သေချာပါသည်။ ထို့ကြောင့်
ရုပ်နှင့် နာမ် တည်မြဲနေချိန်တွင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ
ဟောကြားသော ဝိပဿနာတရား နာယူမှတ်သားပြီး ဆရာ
ကြီး ဦးဂိုအင်ကကဲ့သို့ ကိုယ်တွေ့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကာ
သာသနာအကျိုး အများအကျိုး၊ ငြိမ်းချမ်းရေး ဆောင်ရွက်
နိုင်ကြပါစေသတည်း။ ■

မင်းထက်ကျော်(B.Sc)

www.burmeseclassic.com

ယခင်လမှ အဆက်...

(၃) မုဒိတာပွားပုံ

“မုဒိတာ” ဆိုတာ ကိုယ့်အထက်က လူတွေ၊ ကိုယ့်ထက် ပြည့်စုံတဲ့၊ ချမ်းသာတဲ့ လူတွေကို “ချမ်းသာမြဲချမ်းသာကြပါစေ” လို့ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာနဲ့ နှလုံးသွင်းနိုင်တဲ့ သဘော ပဲဆိုတာကို ပထမပိုင်းမှာ ပြောခဲ့ပါပြီ။

အဲဒီမှာ ကိုယ့်ထက်သာတဲ့ လူတွေကို ထုတ်ပြရတာ ကတော့ မေတ္တာ၊ ကရုဏာတို့နဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီး မုဒိတာဖြစ်သွားစေဖို့ လွယ်ကူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေအနေနဲ့ အထူးထုတ်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မြဟာ စိန်တရာဆိုတာ ပုဂ္ဂိုလ်မရွေး

ဝပွာစရိယ ဦးဌေးလှိုင်
ဗြဟ္မစိန်
တရားဝေ

ဘဲ အားလုံးသော သတ္တဝါတွေမှာ ပွားများသင့်တဲ့ တရားဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်နဲ့တန်းတူ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရော၊ ကိုယ့်အောက်က ပုဂ္ဂိုလ်တွေရော၊ အဲဒါတွေကို အာရုံပြုပြီး မုဒိတာကို ပွားနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် စ,စချင်း ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်အောက်က ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို စဉ်းစားကြည့်လိုက်ရင် ဝမ်းမြောက်ဖို့ထက် သနားဖို့က သာပြီးနီးစပ်နေပါတယ်။ တန်းတူ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အတွက်ဆိုရင်လည်း မေတ္တာပွားဖို့က သာပြီး နီးစပ်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပထမပိုင်းတုန်းက သရုပ်ဖွဲ့ပြရာမှာ ကိုယ့်ထက်သာတဲ့သူတွေကိုသာ မုဒိတာပွားစရာ ဝမ်းမြောက်စရာ ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်နဲ့ ထုတ်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ထက်သာ မနာလို ဆိုတဲ့ စကားပုံ အတိုင်း အများအားဖြင့် သတ္တဝါတွေမှာ ကိုယ့်ထက် သာတာ ကို မြင်ရ ကြားရ သိရရင် မျက်မှန်းကျိုးမှု၊ မနာလိုမှုက ဖြစ်တတ်တယ်။ အဲဒီ မနာလိုမှုဟာ မှီတာရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူပဲ။ ဒီ မနာလိုမှုဟာ ဘာမှ အကျိုးမခံစားရဘဲနဲ့ သက်သက် အကုသိုလ်ပွားတဲ့ သဘောပါပဲ။ သူက မျက်မှောက်ဘဝမှာလည်း မကောင်းကျိုးတွေကို ပေးတတ် တယ်။ နောင် တမလွန်ဘဝမှာလည်း အပါယ်ဆင်းရဲ၊ သံသရာဆင်းရဲတွေကို ပေးတတ်တယ်။ အဲဒါကို ပုံစံပြရ ရင်...

သူများမနာလို ကိုယ်အကျိုးမရှိ

(၁) ရှေးတုန်းက ဘုရင်တစ်ပါးကို ရေချိုးပြီးခါစမှာ မောင်းမငယ်တစ်ယောက်က သူ့လက်ကို မီးအိုးကင်းမှာ ကင်ပြီးတော့ အဲဒီလက်နဲ့ ပွတ်တိုက် ဆုပ်နယ်ပြီး ပြုစုနေ သတဲ့။ အဲဒါကို မိဖုရားကြီးက မနာလိုတဲ့အတွက် အဲဒီ မောင်းမရဲ့ ကိုယ်ပေါ်မှာ မီးအိုးကင်းထဲက မီးကျိုးတွေနဲ့ လောင်းချလိုက်တယ်။ အဲဒီ မကောင်းမှုကြောင့် အဲဒီ မိဖုရား ကြီးဟာ ငရဲမှာ ကျရောက်ပြီး အနစ် သိန်းပေါင်းများစွာ ခုက္ခခံရပြီးတဲ့နောက် ရာဇဂြိုဟ်မြို့အနီး ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှာ ရဲရဲတောက်နေတဲ့ မီးကျိုးတွေနဲ့ အလောင်းခံနေရပြီး ပြိတ္တာ ကြီး ဖြစ်နေရာတယ်။

(၂) နောက်ပြီးတော့ ကသပမြတ်စွာဘုရားလက်ထက် တော်က ရဟန်းတစ်ပါးဟာလည်း ရဟန္တာတစ်ပါးကို မနာ လို ပြစ်မှားခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်ကံကြောင့် ငရဲမှာ ကျရောက်ပြီး တဲ့နောက် ယခု ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်မှာ “လော သကတိဿ”ဆိုတဲ့ လူဖြစ်လာပြီး အကြီးအကျယ် ခုက္ခ ရောက်ရရာတယ်။ အဲဒီ လောသကတိဿ ပဋိသန္ဓေ နေကတည်းက သူ့မိဘတွေနဲ့တကွ အိမ်ခြေ တစ်ထောင်ရှိ တဲ့ တစ်ရွာလုံးဟာ မီးဘေး၊ မင်းဘေး၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး ဘေးတွေ သင့်ကြရတယ်။ ဒါနဲ့ ရွာကို နှစ်ပိုင်းခွဲလိုက်တယ်။

အဲဒီအခါကျတော့လည်း သူပါတဲ့ အပိုင်းမှာ ခုက္ခ ရောက်ကြရပြန်တယ်။ ဒါကြောင့် နောက်လည်း ထပ်ကာ ထပ်ကာ ရွာကို ခွဲကြရပြန်တယ်။ ခွဲတိုင်း ခွဲတိုင်း သူပါတဲ့ အပိုင်းမှာ ခုက္ခရောက်ရတာချည်းပဲ။ နောက်ဆုံးကျတော့ သူ့မိဘတစ်အိမ်တည်း တစ်ပိုင်းဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီအခါမှာ လည်း သူတို့တစ်အိမ်တည်း ခုက္ခရောက်ကြရတယ်။ ဒါ ကြောင့် လောသကတိဿ စကားပြောနိုင်တဲ့အခါကျတော့

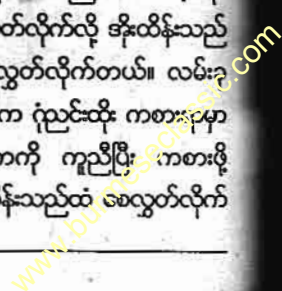
မိဘတွေလည်း သူ့ကို စွန့်ပစ်ပြီး သင့်တော်ရာ ထွက်သွား ကြတယ်။

လောသကတိဿလည်း ခွက်ကလေးတစ်ခုနဲ့ ရောက်တတ်ရာရာ သွားပြီး တောင်းရမ်းစားနေရရာတယ်။ တစ်နေ့မှ ၀၀လင်လင် စားရတယ်လို့ မရှိဘူးတဲ့။ နောက် တစ်ချိန်မှာ အရှင်သာရိပုတ္တရာက သူ့ကို သနားလို့ ရှင်ရဟန်း ပြုပေးထားတယ်။ ရဟန်းဖြစ်တဲ့အခါလည်း သူ့မှာ ၀၀ လင်လင် စားသောက်လောက်အောင် ဆွမ်းမရရာဘူးတဲ့။ သူနဲ့အတူတူ ဆွမ်းခံသွားရင် အခြား ရဟန်းတော်တွေတောင် ဆွမ်းကောင်းကောင်းမရကြဘူးတဲ့။ နောက်ဆုံး ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု မည့်နေ့မှာတောင် အရှင်သာရိပုတ္တရာက သူ့ဆီ အပို့ခိုင်း လိုက်တဲ့ ဆွမ်းဟာ သူ့ဆီ မရောက်ဘူး။ သူ့ကို အမှတ်မရ ဘဲ လမ်းတွင် စားပစ်လိုက်တယ်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာက လာပြီးမေးမှ ဆွမ်းမစားရသေးမှန်း သိရတာနဲ့ သံဝေဂ ဖြစ်တော်မူရတယ်။ အချိန်ကလည်း နေ့မွန်းလွဲနေတာနဲ့ စတုမဇ္ဇဆွမ်းကို ခံယူလာပြီး အရှင် လောသကတိဿကို ကျွေးရတယ်။ ဒါတောင် သူ့လက်ထဲ ပေးလိုက်ရင် ကွယ်ပျောက်သွားမှာစိုးလို့ အရှင်သာရိပုတ္တရာ လက်ထဲကပဲ ယူစားစေတယ်။ သူ့တစ်ဘာလုံးမှာ အဲဒီ တစ်နေ့ပဲ ၀၀လင်လင် ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ရသတဲ့။ အဲဒီ နေ့မှာပဲ ပရိနိဗ္ဗာန်တော်မူရတယ်။ ဣဿာဆိုတဲ့ မနာ လိုမှုဟာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရမည့်နေ့ထိအောင်လိုက်ပြီး မကောင်း ကျိုးပေးတယ်ဆိုတော့ အင်မတန်ကို ကြောက်စရာကောင်း ပါတယ်။

(၃) ဘုရားလက်ထက်တော်ကာလက ကောသလီပြည် မှာ “ယောသက”ဆိုတဲ့ ကျောင်းဒကာ သူဌေးတစ်ဦးရှိခဲ့ တယ်။ ငယ်စဉ်တုန်းက သူ့ကို မွေးစားတဲ့ အဘ သူဌေးကြီး က သားရင်းကလေး ရလာတဲ့အခါ ယောသက သူငယ်ကို မလိုလားတာနဲ့ ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် သေရာသေကြောင်း ကြံစည်ပြုလုပ်တယ်။ ဒါပေမယ့် သေကံမရောက် သက် မပျောက်ဆိုတာလိုပဲ သူ့မှာ သေဖို့ရာ ကံက မပါတဲ့အတွက် သေဘေးမှ လွတ်ခဲ့တယ်။

အဲဒီ ခြောက်ကြိမ်ထဲမှာ တစ်ကြိမ်ကတော့ အိုး ဖုတ်တဲ့ ဖိုကြီးထဲမှာ ထည့်ပြီး မီးဖုတ်လိုက်လို့ အိုးထိန်းသည် ထံ ယောသက သူငယ်ကို စေလွှတ်လိုက်တယ်။ လမ်းခွဲ လတ်မှာ သူဌေးကြီးရဲ့ သားအရင်းက ဂုံညင်းထိုး ကစားမှာ ရှုံးနေလို့ သူ့အစ်ကို ယောသကကို ကူညီပြီး ကစားဖို့ တောင်းပန်တယ်။ ဖခင်က အိုးထိန်းသည်ထံ စေလွှတ်လိုက်

အကြောင်း ပြောတော့ အဲဒီ သူဌေးသားအရင်းက “ဂုံ ညင်သာ နိုင်အောင် ထိုးရစ်ပါ။ သူ သွားပေးပါမယ်” ဆိုပြီး အဲထိန်းသည်ထံ သွားတယ်။ အိုးထိန်းသည်ကလည်း အဲဒီ သူငယ်ကို ယောသကပဲလို့ ထင်ပြီး သူဌေးကြီးရဲ့ အမိန့် အတိုင်း အိုးဖိုထဲ ထည့်ပြီး မီးဖုတ်လိုက်တယ်။

အဲဒီအကြောင်းကို သူဌေးကြီး သိရတဲ့အခါ အသွန်အက် စိတ်ဆင်းရဲ ခုက္ခရောက်ရရှာတယ်။ စိတ်နှလုံး နှစ်ခြင်း ရောဂါဝေဒနာ အကြီးအကျယ်စွဲကပ်ခံရတယ်။ သူ့ဘာသာမှာ အဲဒီရောဂါနဲ့ပဲ သေသွားရရှာတယ်။ ဒါလည်း သေရုံမရဲ့ မကောင်းကျိုးပဲ။

ဒါကြောင့် သူများ မနာလို၊ ကိုယ် အကျိုးမရှိလို့ ခြေထောက်ပြုကြတယ်။

တစ်ခါက ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းမှာ နေထိုင်တစ်ပါးရှိသတဲ့။ အဲဒီ ဖိုးသူတော်က “သူများ မသေဘဲ ကိုယ်အကျိုးမရှိ” ဆိုတဲ့ စကားပုံလေးကို မကြာ မကြာ ခြေထောက်ဆိုပြီး တရားနှလုံးသွင်းနေသတဲ့။ အဲဒီကျောင်းမှာ ဖိုးသူတော် သွားလာဝင်ထွက်နေတဲ့ ဒကာမကြီးတစ်ယောက် ရှိသတဲ့။ ဖိုးသူတော် ရွတ်ဆိုနေတဲ့ စကားကို ခဏခဏကြားရ တဲ့။ သူတို့ စောင်းပြီး ရွတ်ဆိုနေတယ်လို့ ထင်ပြီး ဖိုးသူ တော်အပေါ်မှာ ရန်ကြီးဖွဲ့ထားသတဲ့။ ဒါနဲ့ ဒီဒကာမကြီးက ဖိုးသူတော် အဆိပ်ထည့်ပြီး ဖိုးသူတော်ကို လှူသတဲ့။ ဖိုးသူ တော်ကလည်း မရစူး အထူးရတဲ့ မုန့်ပဲလို့ အလေးအမြတ်

ပြုပြီး ဘုရားမှာ ဆွမ်းတော်ကပ်လိုက်သတဲ့။ မုန့်လှူတဲ့ ဒကာမကြီးရဲ့ သားကလည်း အဲဒီကျောင်းမှာ ကျောင်းသား အဖြစ် ရှိနေတဲ့အတွက် အဲဒီကျောင်းသားက ဆွမ်းတော်တင် ထားတဲ့ အဲဒီမုန့်ကို ကောက်ပြီး စားမိလို့ အဆိပ်သင့်ပြီး သေရှာသတဲ့။ ဒီတော့ မုန့်လှူတဲ့ ဒကာမကြီးက ဖိုးသူတော် မသေဘဲ သူ့သားသာ သေနေတာကို တွေ့ရတဲ့အတွက် မနာလို ကိုယ် အကျိုးမရှိ ဆိုတဲ့ ဖိုးသူတော် ကမ္မတ္တန်းကို သဘောပေါက်ပြီး “ဦးသူတော် ကမ္မတ္တန်း ငါ့ကို ရမ်း ဖြန့်ဖြန့် ကွဲလေပြီ” လို့ မြည်တမ်း ငိုကြွေးရှာသတဲ့။

ယခု ပြောခဲ့တာတွေဟာ မုဒိတာ ပွားစေမည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှာ မုဒိတာရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူဖြစ်တဲ့ ဣဿာ ဆိုတဲ့ မနာလိုမှုကို အပြစ်မြင်ပြီး မုဒိတာပွားစေနိုင်ဖို့ သာဓက တွေပါပဲ။

သူတစ်ပါး ကြီးပွား ချမ်းသာတာကို ဝမ်းမြောက် ကြည်သာနိုင်တဲ့ မုဒိတာ တရားကတော့ အင်မတန် အေး ချမ်းပါတယ်။ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာနေတုန်းလည်း စိတ်ထဲ မှာ အေးမြပါတယ်။ မည်သူမှာ စီးပွားဥစ္စာတွေ တိုးတက်နေ သတဲ့။ လုပ်ငန်းတွေ အောင်မြင်နေသတဲ့။ စာမေးပွဲအောင် သတဲ့။ တွဲထူးရသတဲ့။ ရာထူးတိုးသတဲ့ စသည်ဖြင့် ကြားရ၊ တွေ့ရ၊ သိရရင် “ကောင်းပါပေတယ်၊ ကောင်းပါပေတယ်၊ ကြီးပွားမြဲ ကြီးပွားပါစေ၊ ချမ်းသာမြဲ ချမ်းသာပါစေ၊ ရထား တဲ့ ရာထူးဌာနန္တရနဲ့ တည်မြဲပါစေ” စသည်ဖြင့် ဝမ်းမြောက် ကြည်သာ သဘောတူတာဟာ မုဒိတာပဲ။ အင်မတန် ကြည်လင်အေးမြပါတယ်။ ဝိုက်ဆံတစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မကုန် ရဘဲနဲ့ ကြီးပွားချမ်းသာကြောင်း ကုသိုလ်တွေ တသွင်သွင် ဖြစ်ပွားနေပါတယ်။ သိပ်နေရာကျတာပဲ။

သူများအလှူမှာ မနာလိုသူ၊ ဝမ်းမြောက်သူ

ဒီ မုဒိတာကို ပွားစေတတ်တဲ့အတွက် ကောင်းကျိုး ချမ်းသာကို မျက်မှောက်ဘဝမှာလည်း ရတတ်ပါတယ်။ နောင် တမလွန်မှာလည်း ရတတ်ပါတယ်။

* မျက်မှောက်မှာ အကျိုးရပုံကတော့ အသဒိသ ဒါနဝတ္ထုဖြင့် ထင်ရှားပါတယ်။ ပဿေနဒီ ကောသလမင်း ကြီးက “တစ်နေ့တည်းနဲ့ ၁၄ကုဋေအကုန်ခံပြီး အသဒိသ အလှူတော်ကြီးကို ပေးလှူတယ်” လို့ ဆိုပါတယ်။ အဲဒါကို “ကာဠ” ဆိုတဲ့ အမတ်ကြီးက “ဘဏ္ဍာတော်ငွေတွေ ၁၄ ကုဋေ အလဟဿ ပျက်စီးသွားတယ်” လို့ ကဲ့ရဲ့ ဝေဖန်

တယ်။ “ငဏ”ဆိုတဲ့ အမတ်ကြီးကတော့ “ပြည်ရှင်မင်းမိုသာ ဒီလိုအလှူကြီးကို ပေးလှူနိုင်တာပဲ။ ငါလည်း ဒီလိုအလှူကြီးကို ပေးလှူချင်ပါတော့တယ်” လို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓု အနမောဒနာပြုတယ်။ အဲဒီအကြောင်းလည်း ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီး ကြာသီရတအခါ ကဲ့ရဲ့တဲ့ ကာဠအမတ်ကြီးကို ပြည်နှင့် ဒဏ်ပေးတယ်။ အနမောဒနာပြုတဲ့ ငဏအမတ်ကြီးကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မင်းအဖြစ်ပေးပြီး မိမိလိုပဲ အသဒိသ အလှူကြီး ပေးလှူစေသတဲ့။ ဒါဟာ မုဒိတာရဲ့ အကျိုးကို မျက်မှောက်ဘဝမှာ ရပုံ သာဓကပါပဲ။

* နောင်တမလွန်မှာ အကျိုးရပုံတွေကတော့ အလွန်ပဲ များပါတယ်။ ဘုရားလက်ထက်တော်တုန်းက အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဟာ ဝိသာခါရဲ့ ကျောင်းအလှူကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အနမောဒနာပြုရုံသက်သက်နဲ့ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှာ အင်မတန် ကြီးကျယ်တဲ့ နတ်ဘုံဗိမာန် အခြေအရံတွေနဲ့တကွ ဂုဏ်သိန်ကြီးတဲ့ နတ်သမီးဖြစ်နေတယ်။ နောက်ပြီးတော့ အချို့လူတွေဟာ ကုသိုလ်ကံမရှိတဲ့အတွက် ဗြတ္တာဘဝရောက်ပြီး စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့နဲ့ အတိဒုက္ခရောက်နေရာမှာ ဆွေမျိုးညတိ မိတ်သင်္ဂဟများက ဒါနကုသိုလ်ပြုပြီး အမျှပေးဝေတဲ့အခါ သာဓုအနမောဒနာ ပြုကြရတဲ့အတွက် နတ်စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေကို ချက်ချင်းပဲ ရသွားကြတယ်။ ဒါတွေဟာ ဒီနေရာတွေမှာ သက်သေ သာဓကတွေပါပဲ။

အဲဒီ ကုသိုလ်ရေးမှာသာ မဟုတ်သေးပါဘူး။ လောက ရေးရာတွေမှာလည်း သူများ ကြီးပွားချမ်းသာတာကို ဝမ်းမြောက် ကြည်သာနိုင်တဲ့အတွက် နတ်ရွာသုဂတိကို ရောက်ရတဲ့အပြင် လူ့ဘဝရောက်လာတဲ့အခါမှာလည်း သူများထက် အခြံအရံပေါများပြီး ကြီးပွားချမ်းသာကြောင်းကို “စူဠကမ္မ ဝိဘင်္ဂသုတ်” မှာ မြတ်စွာဘုရားက အထင်အရှားဟောထားပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီ မုဒိတာ တရားဟာ ကုသိုလ်ရေး စပ်ပြီးတော့ဖြစ်ဖြစ်၊ လောကရေးရာနဲ့ စပ်ပြီးတော့ ဖြစ်ဖြစ် ပွားများသင့်ကြောင်း အင်မတန် ထင်ရှားနေပါတယ်။

ပွားများပုံကတော့ ဒီ မုဒိတာမှာလည်း မေတ္တာ၊ ကရုဏာတို့လိုပဲ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံအားဖြင့် သုံးမျိုးရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကြီးပွားချမ်းသာနေတဲ့သူကို ကြီးပွားမြဲ ကြီးပွားချမ်းသာအောင် ကိုယ်နဲ့ အကူအညီပေးစရာ အခွင့်

ပေါ်လာရင် ကိုယ်နဲ့ အကူအညီပေးပါ။ အဲဒါက ကာယကံ မုဒိတာတဲ့။

နှုတ်နဲ့ အကူအညီပေးစရာရှိရင် စွမ်းနိုင်သမျှ ပြောဆိုပြီး အကူအညီပေးပါ။ ဥပမာ - လူတစ်ယောက်မှာ ရာထူးဂုဏ်သိန် စည်းစိမ်ဥစ္စာ တည်မြဲရေးအတွက် မိမိက ဝင်ရောက်ပြီး ကူညီပြောဆိုပေးမှ ဖြစ်မည်ကိစ္စဆိုရင် ကူညီပြောဆိုပေးပါ။ လူတစ်ယောက်ကို အကြောင်းမဲ့ သိက္ခာကျအောင် ပြောဆိုနေကြတာကို ကြားရလျှင် စွမ်းနိုင်ပါက အမုန်ကို ရှင်းလင်းဖော်ထုတ်ပြီး ထိုသူရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထောက်ခံ ပြောဆိုပါ။ ဒါကတော့ ဝစီကံ မုဒိတာတဲ့။

မနောကံ မုဒိတာ ပွားများတာလည်း ရှိတယ်။ ပွားပုံကတော့ ဈာန်ရအောင် ပွားများတာလည်း ရှိတယ်။ ပါရမီဖြစ်၊ ကုသိုလ်ဖြစ် ပွားများတာလည်း ရှိတယ်။ ဒီနှစ်မျိုးထဲက ဈာန်ရအောင် ပွားများနည်းကိုတော့ ယခုအချိန် အနည်းငယ်အတွင်းမှာ ပြောပြလို့ မပြည့်စုံနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ပါရမီဖြစ်၊ ကုသိုလ်ဖြစ် ပွားများပုံကိုပဲ ပြောမယ်။

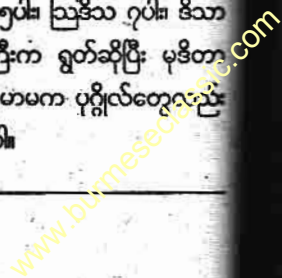
ကြီးပွားချမ်းသာတဲ့သူတွေကို မြင်တွေ့ရတိုင်း၊ ကြားသိရတိုင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိဘဲ “ဝမ်းမြောက်မြဲ ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပါစေ၊ ကြီးပွားမြဲ ကြီးပွားကြပါစေ၊ ချမ်းသာမြဲ ချမ်းသာကြပါစေ” လို့ နှလုံးသွင်း ပွားများရမယ်။

၅၂၈-သွယ် ဝမ်းသာခြင်း

အဲဒီလို တစ်မိနစ်လောက် နှလုံးသွင်း ပွားများနေရင် အဲဒီ တစ်မိနစ်လောက်အတွင်းမှာ မုဒိတာ ဘာဝနာ ကုသိုလ်တွေ ဖြစ်တယ်။ ဆယ်မိနစ်လောက် နှလုံးသွင်း ပွားများနေရင် ဆယ်မိနစ်လောက် မုဒိတာ ဘာဝနာ ကုသိုလ်တွေ ဖြစ်တယ်။

အဲဒါဟာ သွားရင်းလာရင်းလည်း တွေ့မြင်ရ၊ ကြားသိရတဲ့ သူတွေကို အာရုံပြုပြီး နှလုံးသွင်း ပွားများနိုင်တယ်။ စရိတ်စခ မကုန်ဘဲနဲ့ ကြီးပွားချမ်းသာကြောင်း ကုသိုလ်တွေ ဖြစ်ပွားတယ်။ အဲဒီလို နှလုံးသွင်းနိုင်တာကို ပြန်လည်စဉ်းစားကြည့်ရင်လည်း အင်မတန် ဝမ်းသာစရာကောင်းတယ်။ တကယ်ကို ကောင်းတဲ့ အလုပ်ပါပဲ။

ယခု ပဋိသန္ဓိဒါမင် ပါဠိတော်က မေတ္တာ ဘာဝနာ အရာမှာ ပြထားတဲ့ အနောဒိသ ၅၂ပါ၊ ဩဒိသ ၇ပါ။ ဒိသာ ဖရဏ ၁၂၀ တို့အရနဲ့ ဘုန်းကြီးက ရွတ်ဆိုပြီး မုဒိတာ ပွားမယ်။ တရားနာနေကြတဲ့ ဓမ္မမာမက ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်း စိတ်နဲ့ လိုက်ပြီး မုဒိတာပွားကြပါ။

- (၁) အားလုံး သတ္တဝါတွေ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိ၊ ကြီးပွားမြဲ ကြီးပွားချမ်းသာကာ ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပါစေ။
- (၂) အားလုံး သက်ရှိသူတွေ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိ၊ ကြီးပွားမြဲ ကြီးပွားချမ်းသာကာ ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပါစေ။
- (၃) အားလုံး ထင်ရှားဖြစ်သူတွေ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိ၊ ကြီးပွားမြဲ ကြီးပွားချမ်းသာကာ ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပါစေ။
- (၄) အားလုံး ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိ၊ ကြီးပွားမြဲ ကြီးပွားချမ်းသာကာ ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပါစေ။
- (၅) အားလုံး ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောဂိုသူတွေ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိ၊ ကြီးပွားမြဲ ကြီးပွားချမ်းသာကာ ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပါစေ။

ဒါက အနောဒိသ မုဒိတာ ၅ပါးတဲ့။

- (၁) အားလုံး အမျိုးသမီးတွေ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိ၊ ကြီးပွားမြဲ ကြီးပွားချမ်းသာကာ ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပါစေ။
- (၂) အားလုံး အမျိုးသားတွေ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိ၊ ကြီးပွားမြဲ ကြီးပွားချမ်းသာကာ ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပါစေ။
- (၃) အားလုံး အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိ၊ ကြီးပွားမြဲ ကြီးပွားချမ်းသာကာ ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပါစေ။

- (၄) အားလုံး ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိ၊ ကြီးပွားမြဲ ကြီးပွားချမ်းသာကာ ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပါစေ။
- (၅) အားလုံး နတ်၊ ဗြဟ္မာတွေ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိ၊ ကြီးပွားမြဲ ကြီးပွားချမ်းသာကာ ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပါစေ။
- (၆) အားလုံး လူသားတွေ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိ၊ ကြီးပွားမြဲ ကြီးပွားချမ်းသာကာ ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပါစေ။
- (၇) အားလုံး အဖယ်ဘုံသူ၊ အပါယ်ဘုံသားတွေ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိ၊ ကြီးပွားမြဲ ကြီးပွားချမ်းသာကာ ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပါစေ။

ဒါက ဩဒိသ မုဒိတာ ၇ပါးတဲ့။ ခုနက ၅ပါးနဲ့ ပေါင်းလိုက်ရင် မုဒိတာ ၁၂ပါးဖြစ်ပါတယ်။

“အရှေ့အရပ်က အားလုံး သတ္တဝါတွေ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိတဲ့ ကြီးပွားမြဲ ကြီးပွားချမ်းသာကာ ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပါစေ” စသည်ဖြင့် အရပ်ဆယ်မျက်နှာထဲက တစ်မျက်နှာ၊ တစ်မျက်နှာမှာ မုဒိတာ ၁၂ပါးစီ ဖြစ်ပါတယ်။ အရပ်ဆယ်မျက်နှာလုံးမှာ ဆိုတော့ မုဒိတာပေါင်း ၁၂၀ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ ၁၂၀ ကတော့ အရပ်ဆယ်မျက်နှာနဲ့ ဖြန့်တာမို့ “ဒီသားဖရဏ မုဒိတာ” လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ပထမ ပွားခဲ့တဲ့ အနောဒိသ၊ ဩဒိသ မုဒိတာ ၁၂ပါးနဲ့ ပေါင်းလိုက်ရင် မုဒိတာပေါင်း ၁၃၂ ပါး ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ ၁၃၂ ပါးဟာ အမှန်စင်စစ်တော့ မုဒိတာကမ္မဋ္ဌာန်းနဲ့ ဈာန်ရပြီးတဲ့အခါ ဈာန်ကစားတဲ့ အခြင်းအရာတွေသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဈာန်မရပါဘဲနဲ့ ယခုပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ပွားတာကတော့ ဝါရမီဖြစ် ကုသိုလ်ဖြစ်မျှပါပဲ။

ကဲ - ယခု ဘုံနားကြီးက ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားတွေအားလုံးကို အာရုံပြုပြီး မုဒိတာ ပွားလိုက်မယ်။ စိတ်နဲ့ လိုက်ပြီး နှလုံးသွင်း ပွားဖျားကြပါ။

“အားလုံး မြန်မာနိုင်ငံသူ၊ နိုင်ငံသားတွေ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိတဲ့ ကြီးပွားမြဲ ကြီးပွားချမ်းသာကြပါစေ။ ဝမ်းမြောက်မြဲ ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပါစေ”

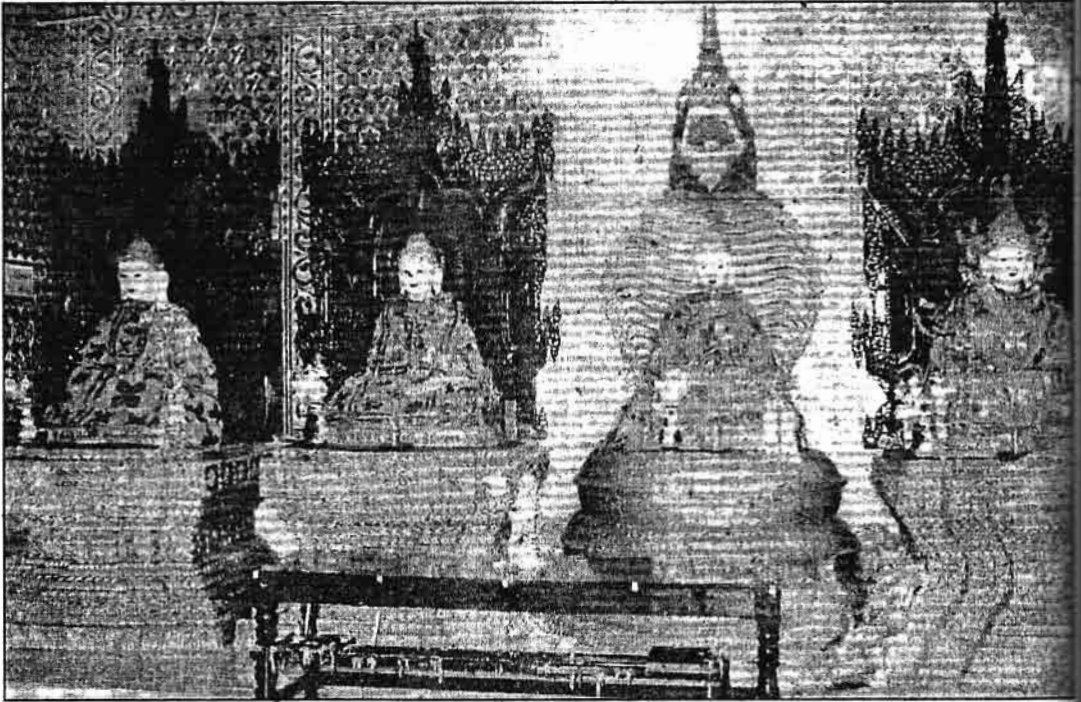
(ဗြဟ္မစိုရတရားတော် တတ်ယပိုင် ပြီး၏။) ■

* * *

ဓမ္မာစရိယ ဦးဌေးလှိုင်
| ဓမ္မာစရိယ ဦးဌေးလှိုင်၏ “ရတနာသုံးပါးကျေးဇူး (ကိုးကွယ်တွေဝတ္ထုများ)စာအုပ်မှ ကူးယူဖော်ပြပါသည်။ |

ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းဒေသကြီး သုံးတိုင်း၌ ကိန်းဝပ်နေတော်မူသော
ဆမိုင်းဝင် မျောလေးမျော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား
လေးဆူဘုရားများ
မြမူဇေ (ကျုံမင်း)

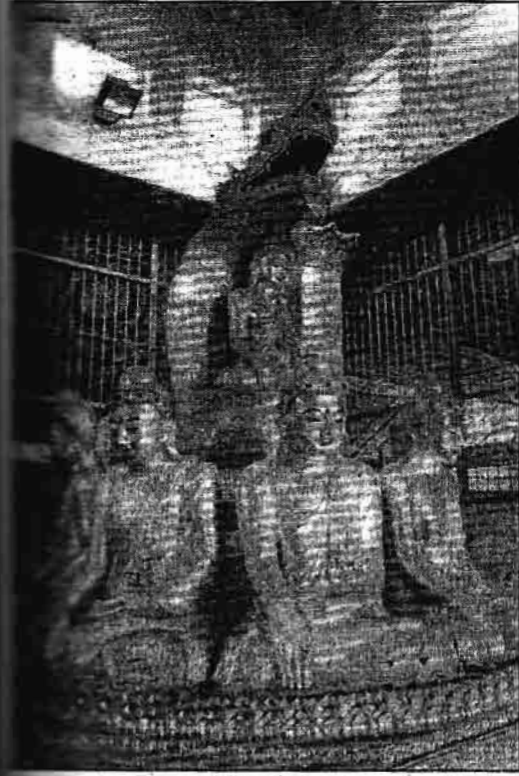

မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက္ခမိမြို့၊ ကျိုက္ခမိရေလယ်ဘုရားရှိ 'မျောလေးမျော' ရုပ်ပွားတော်များ

တတိယ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း ပြီးဆုံးသောအခါ “အသောက” မင်းကြီး၏ သားတော် “အရှင်မဟိန္ဒ” အမှုပြုသော ရဟန္တာငါးပါးတို့သည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ သာသနာပြုရန် ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်သည် သီဟိုဠ်၌ တိဿမင်းကြီး နန်းစံနေသောအချိန်ဖြစ်ပါသည်။

အသောကမင်းကြီးကို ကြည်ညိုသော တိဿမင်းကြီးသည် သူ ကြည်ညိုသော မင်းကြီးကဲ့သို့ပင် “ဒေဝိနိပိယ တိဿ” ဟူသောဘွဲ့ကို ခံယူကာ သာသနာတော်ကို အထူးအလေးထား ကြည်ညိုစွာဖြင့် ဘုရား၊ ပုထိုး၊ စေတီ၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်များကို အကြိမ်ကြိမ်ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းခဲ့လေသည်။

ဒေဝိနိပိယ တိဿမင်းကြီးသည် ဗုဒ္ဓသာသနာကို

ကျိုက္ခမီရေလယ်ရုပ်ပွားဆော်

...တိုးစား သက်ဝင်သည်နှင့်အမျှ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ...
...ကိုယ်ပွားများ ထုလုပ်ကိုးကွယ်လိုသော ...
...ပြင်ပြလာသောကြောင့် သာသနာပြုရန် ရောက် ...
...အရှင်မဟိန္ဒနှင့် တိုင်ပင်သောအခါ သဘောတူညီ ...
...ခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့် အရှင်မဟိန္ဒက ဘုရားရှင် ...
...တော်အဖြစ် ပွင့်တော်မူခဲ့ပြီးသော ကကုသန်၊ ...
...ကဿပ၊ ဂေါတမ ဟူသည့် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ...
...ပုံတော်တူများ ထုလုပ်၍ ကိုးကွယ်ရန် ခွင့်ပြုတော် ...

...အခါ ဒေဝါနိပိယ တိဿမင်းကြီးက ကြီးစွာသော ...
...ဖြစ် ထုလုပ်ရန် ပြင်ဆင်လာသောအခါ သိကြား ...
...လည်း ပါဝင်ကူညီဆောင်ရွက်ခဲ့သည်မှာ ရုပ်ပွား ...
...ထုလုပ်ရန် ကရမက်သားအနစ်၊ နံသာဖြူအနစ်၊ ...
...အနစ်တို့ကို ရှာဖွေပေးခဲ့၏။ မင်းကြီးကလည်း ...
...အမော်များနှင့် ကြီးစား၍ သွန်းထုခဲ့ရာ ...
...ပြီးမြောက်ခဲ့၏။

...တော်မြတ် လေးဆူတွင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ...
...ဆတ်တော်၊ မွေတော်၊ ဗောဓိရွက်တို့ကို ဂတနာ

ခုနစ်ပါးဖြင့် ဆေးကြောပြီး ဌာပနာသွင်း၍ ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။
ရုပ်ပွားတော်မြတ် လေးဆူကို ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲများ ပြုလုပ်ကာ
ပူဇော်မှုများကို ၁၅ရက်တိုင် ပူဇော်မှု ပြုခဲ့ပါသည်။

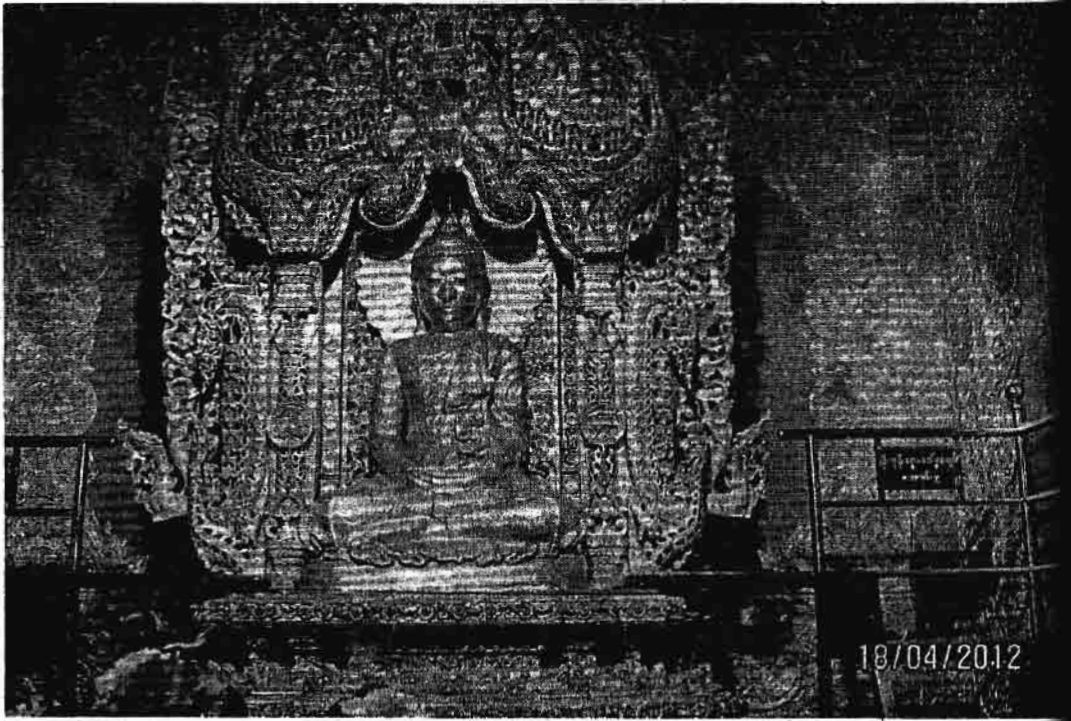
ထိုကဲ့သို့ ပူဇော်မှုများအပြီးတွင် အရှင် မဟိန္ဒ၏ အဆို
အမိန့်ဖြင့် ရုပ်ပွားတော်မြတ်လေးဆူကို အရပ်ဒေသအသီးသီး
သို့ သာသနာပြု သာသနာပြုပွားစေရေးအတွက် ပို့ဆောင်
သင့်ကြောင်း မိန့်ကြားလာသောကြောင့် ရုပ်ပွားတော်မြတ်
လေးဆူအား သမုဒ္ဒရာခရီးဖြင့် သာသနာတည်တဲ့ ပြန်ပွားရာ
အရပ်သို့ တည်ပါစေသားဟု အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် မျှောကြွစေရန်
စီစဉ်ကြလေသည်။

ဤအစီအစဉ်ကို သိကြားမင်းကြီးကလည်း နှစ်သက်
သောကြောင့် ရုပ်ပွားတော်များကို လိုက်ပါ စောင့်ရှောက်ရန်
သာသနာပြု နတ်မင်းကြီးလေးပါးကို ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူစီ
တွင် လိုက်ပါ စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ပေးခဲ့၏။ ရုပ်ပွားတော်
များ ရေ၌ မျောနိုင်ရန်အတွက် ကျွန်းတုံး၊ သင်္ကန်းတုံး၊
ကျောက်လှည်းဘီးများကို ပြင်၍ အစီအစဉ်ပြုကာ ပြင်ဆင်
လိုက်သောအခါ ကျွန်းတုံးပေါ်တွင် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ၊
သင်္ကန်းတုံးပေါ်တွင် ရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆူ၊ ကျောက်လှည်းဘီး
ပေါ်တွင် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို တင်၍ ကြီးစွာသော ပူဇော်မှု
အဓိဋ္ဌာန်များပြုကာ မျှောတော်မူခဲ့ပါသည်။

ရုပ်ပွားတော်မြတ်များသည်လည်း သာသနာတော်
အရည်တည်တဲ့ ပြန်ပွားရာဒေသများဆီသို့ ဦးတည်၍ မျှော
လေပြီဟူသော ဝမ်းမြောက်မှုများဖြင့် ကျေနပ်ခဲ့လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ အပြောကျယ်လှစွာသော သမုဒ္ဒရာခရီးဖြင့်
ရေအလျဉ်တွင်း မျှောခဲ့ရသည့် ရုပ်ပွားတော်မြတ်များကို
မည်သို့သော တိုင်း၊ နိုင်ငံတွင် တည်လေသနည်းဟု ကြည့်
သောအခါ...

- (၁) ကျွန်းတုံးပေါ် တင်၍ မျှောခဲ့သော ရုပ်ပွားတော်သည် ပုသိမ်မြို့သို့ လည်းကောင်း၊
- (၂) သင်္ကန်းတုံးပေါ် တင်၍ မျှောခဲ့သော တစ်ဆူသော ရုပ်ပွားတော်သည် ထားဝယ်နယ် ရှင်မုတ္တီးရွာ၌ လည်းကောင်း၊
- (၃) ထိုသင်္ကန်းတုံးပေါ်မှာပင် တင်၍ မျှောခဲ့သော ရုပ်ပွားတော်သည် ကျိုက္ခမီပင်လယ်ပြင်၌ လည်းကောင်း၊
- (၄) ကျောက်လှည်းဘီးပေါ် တင်၍ မျှောခဲ့သော ရုပ်ပွားတော်မြတ်တစ်ဆူသည် ကျိုက်ထိုမြို့၌ လည်းကောင်း။

18/04/2012

ကျိုက်ထိုမြို့ရှိ ကျိုက်ပေါလောမဲ့ရှင်တော်ရုပ်ပွားတော်

အထူးထူးသော တင့်တယ်မှုများဖြင့် တည်နေခဲ့ရာ ကာလကြာရှည်လာသည်နှင့်အမျှ တန်ခိုးတော်များ ဖြိုးလှူ၍ ဖူးမြော်သူများ အထူးစည်ကားစွာဖြင့် မျောလေးမျောရုပ်ပွားတော်များအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့ရပါသည်။ ထိုလေးဆူရုပ်ပွားတော်များကို ကွယ်မှုများကို ကြည့်ညှိ သဒ္ဓါပွားခြင်းများဖြင့် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ဖူးမြော်နိုင်ကြပါရန် ရေးသားပူဇော် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ကျွန်းတုံးပေါ် တင်၍ မျောခဲ့သော ရုပ်ပွားတော်မြတ်

သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၇ ခုနှစ်တွင် သီဟိုဠ်နိုင်ငံ အနုရာမမြို့တော် မွေ့ကောလဆိပ်ကမ်း၌ ရဟန်းရှင်လူ မင်းနှစ်ထွား ပြည်သူအများ စည်ကားစွာဖြင့် ရုပ်ပွားတော်လေးဆူကို မဟာသဗ္ဗဒ္ဓရာမသည် တိုင်းခြားပြည်ရွာသို့ မျှော်တော်မူရာ ကျွန်းတုံးပေါ် တင်၍ မျောလိုက်သော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်သည် ပုသိမ်မြို့မှာ အမည်တွင်သော ကော့သမိန်မြို့အနီး မိုင် ၆၀ ခန့်အကွာ ဘုန်းတော်ပြည်ရွာ တစ်ဖက်ကမ်း ကျောက်ကလစ်ကြီးအနီး ဆိုက်ရောက်လာခဲ့၏။

ရွာသူရွာသား လူအများကလည်း ရေလမ်းခရီးဖြင့် သပ္ပာယ်စွာသော တင့်တယ်မှုဖြင့် ထူးခြားစွာ ဆိုက်ကပ်လာ

သည့် ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ကန်သုံးဆင့် တောင်ပေါ်ကျောင်းဝိုင်းအတွင်းရှိ ဂူလိုဏ်ကျောင်းကြီးအတွင်းသို့ ပို့ဆောင်၍ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၄၅၅ ခုနှစ်၊ ဘုရင်မကြီး ရှင်စောလက်ထက်၌ ပုသိမ်မြို့သို့ ပင့်ဆောင်လာခဲ့ပြီး ရွှေမှဓမ္မာစေတီကြီး ပရဝဏ်အတွင်းသို့ ပင့်ဆောင်ကာ “သီဟိုဠ်” ရုပ်ပွားတော်အဖြစ် ကိုးကွယ်ခဲ့ကြပါသည်။

မင်းအဆက်ဆက်ပြောင်းခဲ့သည်နှင့်အမျှ တန်ဆောင်မျိုးစုံ၊ နေရာမျိုးစုံသို့ ပြောင်းရွှေ့ ပူဇော်ခဲ့ကြရာမှ နှစ်ကာလရှည်ကြာလာသောအခါ ရုပ်ပွားတော်မြတ် ကိန်းဝပ်ရာ၊ တည်နေရာကိုပင် အတိအကျ မသိနိုင်အောင် တိမ်မြုပ်ခဲ့ရလေသည်။

နောက်ပိုင်းကာလတွင် သာသနာအကျိုးကို ကြည့်ရှုစွာ သယ်ပိုးလာကြသော ကုသိုလ်ရှင်များ၏ သဒ္ဓါစွမ်းအားဖြင့် ကြိုးပမ်းမှုများကြောင့် သမိုင်းဝင် ထင်ရှားခဲ့သော “ဘုန်းတော်ပြည် သီဟိုဠ်ရှင်” ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ရသောကြောင့် ယခုအခါ ပုသိမ်မြို့၏ ကျက်သရေအောင်ရွှေမှဓမ္မာစေတီတော်မြတ်၏ တောင်ဘက်မှ ဝိနာတိုက်တွင် တင့်တယ်စွာ စံနေတော်မူနေပြီဖြစ်ပါသည်။

မွန်မင်းဆက်များဖြင့် သာသနာကြွယ်ဝသော ရေထဲ

အသေကြီး၊ ပုသိမ်မြို့တွင် ဤကဲ့သို့ မျောလေးမျော
သင်္ဘော အထင်ကရ ရုပ်ပွားတော်မြတ်တစ်ဆူ ကိုန်းဝပ်
ကြောင်း မသိသူများ ရှိနိုင်ပြီး သိသူများလည်း ရှိနိုင်မှာ
ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် တိုင်းဒေသကြီးအတွင်း၌ မှီတင်း
မသိကြသော စာရေးသူတို့လို ရောဝတီဖွားများအဖို့
တစ်ခါတစ်ခေါက်သွားရောက် ဖူးမြော်သင့်ပါသည်။

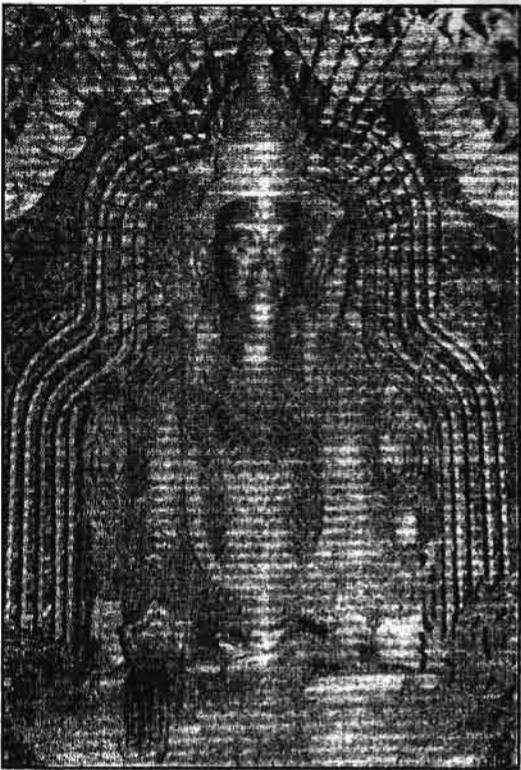
**သင်္ကန်းတုံးပေါ် တင်၍ မျှောခဲ့သော
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်**

ထားဝယ်မြစ်အတွင်း သင်္ကန်းတုံးပေါ်တွင် ရုပ်ပွားတော်
မြတ်တစ်ဆူနှင့် ကျောက်ဖျာတစ်ချပ်ပါသော ဖောင်တော်
တစ်ဖောင် မျောလာရာ "ဒေဝီကင်း" ရွာသူကြီး လက်ျာပျံချီ
တို့က ဆယ်ယူရန် တာဝန်ပေးလာသောကြောင့် ဦးမုံမုံ
သူတို့အဖွဲ့အား အင်အားများစွာဖြင့် ပင့်ဆောင်သော်လည်း မရ
ဘဲနောက်ထိုကြောင့် "စောသီလ" မင်းကြီးကိုယ်တိုင် လာ
ဆောင်လည်း မရဖြစ်နေပြီ။ ဖောင်တော်မှာ ရွှေဂူတောင်
ပေါ်၌ "စော်ဝချောင်း" အတွင်းသို့ ဝင်သွားလေသည်။

ထိုအခါ ရွာသားများက သင်္ကန်းတုံးကို ကြီးနှင့် ချည်
၍ ပင့်ဆောင်ပြန်၏။ သို့သော် ပင့်၍မရဖြစ်နေသောကြောင့်
ထိုကြောင့် စောသီလနှင့် လူအင်အားများစွာ ဝင်၍ ကူညီ
ပင့်ဆောင်ခဲ့ပါသော်လည်း မရရှိသော အခြေအနေဖြစ်နေခဲ့
၏။ ထိုအချိန်တွင် ရှင်မုတ္တီးရွာဟု အမည်တွင်မည့် မုတ္တူသခ
မုတ္တူမြို့နေ သီလရှင် အဘွားအို "မယ်သေ"၊ လူအမည်
မသိမိသေး ဟူသော အမည်ရှိ အဘွားအို၏ အိမ်မက်အရ
အမည် ခနစ်ပင်နှင့် သင်္ကန်းတုံးကို ချည်ပြီး အစိစွန့်ပြု၍
မျောလာအခါ မင်းကြီးနှင့် နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားများက
ပင့်၍ ပြင်တုဆွဲရာ အမယ်အို သီလရှင်ဘက်သို့ ပါသွား၏။

ဖောင်တော်ဆိုက်လာသောအခါ ဖောင်တော်ထက်မှ
ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို နန်းတော်ကုန်းသို့ ပင့်ဆောင်ကာ
အထက်တက်ရာ ၈၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်
နေ့ ၅ရက်နေ့တွင် သိမ်တော်ကြီးဆောက်၍ ကိုးကွယ်ခဲ့
ကြပါသည်။

ရုပ်ပွားတော်မြတ်သည် ရတနာကိုးပါးဖြင့် စီခြယ်ထား
သော ဖောင်တော် အလွန်သပ္ပာယ်သော အသွင်ရှိသဖြင့် မသမာ
သူများ ပင့်ဆောင် ဖျက်ဆီးကြမှာကို စိုးရိမ်ခဲ့သဖြင့် မူလ
ရုပ်ပွားတော်ကို ငုံ့၍ ရုပ်ပွားတော်ထုကာ ကိုးကွယ်ထားခဲ့သည်
ဖြစ်သောအခါ ဖူးတွေ့ကြရမည့် ရုပ်ပွားတော်ပင် ဖြစ်ပါသည်။
အခုအခါ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးသည် ထားဝယ်မြို့မှ

ထားဝယ်မြို့ရှိ ရှင်မုတ္တီးရုပ်ပွားတော်

ရှင်ကိုးရှင် စာရင်းဝင်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ မျောလေးမျော
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား စာရင်းဝင်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ထားဝယ်မြို့
ရှင်မုတ္တီးကျေးရွာတွင် ရှင်မုတ္တီးဘုရားအဖြစ် ဂုဏ်သတင်း
ကြီးစွာ တည်ရှိ စံနေတော်မူပါသည်။

ထားဝယ် ရှင်ကိုးရှင် ဘုရားဖူးခရီးစဉ်ပါ ရုပ်ပွားတော်
ဖြစ်ပြီး ဘုရားဖူးများဖြင့် အခါမလပ် စည်ကားနေသောကြောင့်
ဓမ္မဓိတ်ဆွေများလည်း တစ်ခါတစ်ခေါက် ဘုရားဖူးရောက်
စေချင်ပါသည်။

**သင်္ကန်းတုံးပေါ် တင်၍ မျှောခဲ့သော
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်တစ်ဆူ**

သင်္ကန်းတုံးပေါ်တွင် ထပ်မံ တင်၍ မျှောခဲ့သော ဗုဒ္ဓ
ရုပ်ပွားတော်မြတ်တစ်ဆူသည် ကျိက္ခမီမြို့နှင့် မနီးမဝေး
ရေလယ် ကျောက်ဆောင်တန်းများပေါ်တွင် ကမ်းရေပြင်နှင့်
အလံ ၅၀ခန့်အကွာ၌ တည်နေခဲ့ပါသည်။ ကမ်းခြေနှင့် မနီး
မဝေးဖြစ်သောကြောင့် သူငါအများမှ တွေ့မြင်သွားပြီး
ထူးဆန်းစွာ ဆိုက်ကပ်နေသော ဖောင်တော်အား လူအင်အား
ဖြင့် ကုန်းမြေပေါ်သို့ ဆွဲတင်ကြသော်လည်း နေရာမရ

ပုဘိမ်မြို့ရှိ သီဟိုဠ်ရှင်ရုပ်ပွားတော်

ရုပ်တန်နေ၏။

ထိုအခါ အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသော မုဆိုးမတစ်ဦးက သစ္စာပြု တိုင်တည်ကာ မိမိကိုယ်တိုင် အပ်ချည်ပင်များဖြင့် ငင်၍ သက်န်းတုံးကို ရစ်ပတ်ကာ ကုန်းမြေတွင် ရုပ်တန်နိုင်အောင် ဆွဲယူလိုက်သောအခါ ဖောင်တော်ကြီးသည် အရှည်တည်နိုင်မည်နေရာ၌ တည်ခဲ့သောကြောင့် ထိုနေရာ၌ ဝတ်ကျောင်းတော်ကြီးဆောက်၍ လှူနိုင်ရန် ကြိုးစားခဲ့ကြရာ သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၇ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်နေ့၌ စံမြန်းတည်နေတော်မူနိုင်ခဲ့ပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၈၈ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁၁ရက်နေ့ ည ၁၁နာရီတွင် ဆီမီးပူတော်ရာမှ မီးခဲခြင်း ခံခဲ့ရပြီး ကျောင်းဆောင် ပြာသာဒ်ကြီး မီးလောင်ခဲ့ရလေသည်။ ဝံသာနခေါင်းဆောင် ဦးချစ်လှိုင် ကြီးမှူးသော ကျိုက္ခမိမြို့မှ စေတနာရှင်များ ပါဝင်ကာ အုတ်ဂန္ဓကူဒီတိုက်သစ် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ရာ ယနေ့တိုင် ဖူးတွေ့ရသော အုတ်ကျောင်းတော်ကြီးဖြင့် စံနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျိုက္ခမိမြို့၏ ကျက်သရေဆောင် အံ့ဖွယ်ထူးခြား

ကျိုက္ခမိ ရေလယ်ဘုရားသည် သီဟိုဠ်မှ မျောကြွလာသော “မျောလေးမျော” ဘုရားအဖြစ် တင့်တယ်စွာ စံနေပါသည်။

ကျောက်လှည်းဘီးပေါ် တင်၍ မျောခဲ့သော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်

သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၇ ခုနှစ်တွင် သီဟိုဠ်မှ မျောကြွလာသော ရုပ်ပွားတော်မြတ်လေးဆူအနက် ထူးဆန်းစွာ ကျောက်လှည်းဘီးပေါ်တွင် တင်၍ မျောလိုက်သော ရုပ်ပွားတော်မြတ်မှာ နှစ်ပေါင်း ၅၆၆နှစ် ကြာသည့်အထိ ပျောက်ကွယ်၍ နေခဲ့လေသည်။

သာသနာသက္ကရာဇ် ၈၀၃ ခုတွင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်တစ်ဆူ ကျိုက်ထိုမြို့ အရှေ့တောင်ဘက်၊ ဇီးမြို့ကုန်း ချောင်းရိုးအတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာစဉ် ဘုရားသုံးဆူတောင်ပေါ်သို့ ဧဝံယကွကြီးက လှမ်း၍ မြင်သောကြောင့် စဉ်းစားလိုက်သည်မှာ...

“ရှေ့တူရုမှ ပေါလောမျောလာသည်မှာ ကျောက်လှည်းဘီးကြီးပင် ဖြစ်၏။ ကျောက်ဖြစ်ပါလျက် ရေထဲ မမြဲဘဲ ရေပေါ် ပေါ်နေခြင်းမှာ ထူးဆန်းလှ၏။ ထိုအပေါ် ပါလသည်ကရာ လူလော၊ နတ်လော၊ နဂါးလော မသိ၊ ပုံဟူကတော့ တင်ပျဉ်ခွေပါတကား။ အလွန်လည်း ငြိမ်သက်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သာ ရောက်လာလိုက ငါသည် တန်ခိုး ညှိနှိုင်းတော့မည်။ ထို့ကြောင့် ဝေးရာသို့ သွားစေအံ့”

ဟု စဉ်းစားပြီး ပင်လယ်တွင်သို့ မျောစေရန် ပြန်တွင်လိုက်၏။ သို့သော် မအောင်မြင်ခဲ့ချေ။ သာသနာစောနတ်မင်းကြီး၏ စောင့်ရှောက်မှုဖြင့် ဇီးမြို့ကုန်း ချောင်းအတွင်းသို့သာ ပြန်ဝင်သွားပြန်၏။ ထိုအခြေအနေကို လူထွန်နေသူ ဦးထွန်းမောင်မှတစ်ဆင့် ပြောဆိုမှုဖြင့် လူထူးသိသွားကာ လာရောက်ဖူးမြော်ခဲ့ကြလေသည်။ ကျိုက်ထိုမြို့မြို့သားများမှ ကုန်းပေါ်သို့ ပင့်ဆောင်ကြသော် နေရာမရ ရုပ်တန်နေ၏။

ထိုသတင်းအား မြို့တွင်းမှ သူဌေးကြီး ဦးဘိုးထောင့်နှင့် ဇနီး ဒေါ်လုံမတို့နှင့် မင်းကြီး ဗျူ၏ နားသို့ပါ ရောက်ခဲ့ပြီး မင်းကြီးကိုယ်တိုင် လာရောက် ဖူးမြော်ကာ ကိုယ်တိုင် ရေသို့ ဆင်း၍ ပင့်ဆောင်ဆွဲယူသော်လည်း မရဖြစ်နေခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန် ထူးဆန်းသော အိပ်မက်ကို ရထားဒေါ်လုံမက ရေထဲ ဆင်းပြီး ကျောက်လှည်းဘီးကြီးကို ဆွဲချည်ဖြင့် ရစ်ကာ ပင့်ဆောင်ရန် ပြုလုပ်နေစဉ် သူအများ

www.burmeseclassic.com

ရယ်ပြုကာ မသိသလို နေခဲ့ကြ၏။ ဒေါလုံမကမူ လုပ်
အတိုင်း လုပ်ကာနေ၏။ စိတ်ထဲမှ နေပြီး...

ဘုရားတပည့်တော်မသည် အိပ်မက်အရ ဘုရား
အကာဖြစ်ထိုက်ပါက အပ်ချည်ကြီးဖြင့် ဆွဲရုံနှင့် ကမ်းသို့
ပြောက်ပူပါဘုရား။

ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆွဲယူသောအခါ ကျောက်လှည်းဘီး
နှိပ်နှိပ်အတူ ရုပ်ပွားတော်မြတ်မှာ ကမ်းသို့ ကပ်ငြိကာ
အပ်ချည်ကွေးခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါကျမှ လူအများက ကူညီ၍
ကန်ခြင်းရာသို့ မတင်ကာ နံ့သာများဖြင့် ရုပ်ပွားတော်မြတ်
အား သန့်စင်ခဲ့၏။ လူသူအများမလည်း ကမ်းလုံးညွတ်မှု
ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်သည်လည်း သက်တော်ထင်ရှား
အရောင်ကဲ့သို့ မျက်တောင်တော်များ တပျပ်ပျပ်ခတ်လေ
သည်။ ဤမြင်ကွင်းကို မြင်တွေ့ရသော မင်းကြီး ဗျူနှင့်
အခြားအပြည်သားများမှ ပီတိတွေ ဝေကာ ဖူးမဝဖြစ်နေခဲ့ကြ
သည်။ အထူးထူးသော ပူဇော်ခြင်းများဖြင့် စံကျောင်း
အဖြစ် ဂန္ဓကုဋီတိုက်သို့ ပင့်ခဲ့ကြ၏။ အမွှေးနံ့သာများ
ပူဇော်သောအခါ ထူးဆန်းစွာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်မှာ ရုပ်ပွား
တော်မြတ်၏ ယာဘက် မျက်လုံးတော်အထက်နားတွင်
အညှစ်စက်တစ်ခုပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရာ အထပ်ထပ်
အညှစ်ဆေးကြောသော်လည်း ပျက်ပြယ်သွားခြင်း မရှိသော
အပြင် မဲ့ရင်တော်ဟု ယူဆကာ နေခဲ့ကြ၏။ နောင်သော
အခါ ထိုမဲ့တော်မှာ အခါအားလျော်စွာ ရွှေလျားသည်ကို
သတိထားမိခဲ့ကြ၏။

မဲ့တော်ပြည့် ရွှေသင်္ကန်းကပ်လျှိုးသောအခါ မဲ့
တော်မှာ ပို၍ထင်ရှားလာသောကြောင့် “မဲ့ရင်တော်”ဟု

လက်ခံခဲ့ကြပါသည်။ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကိုလည်း “ကျိုက်
ပေါလော မဲ့ရင်တော်”ဟု ဘွဲ့တော်တင်ခဲ့ကြလေသည်။
မျှော်လေးမျှော် ရုပ်ပွားလေးဆူတွင် တစ်ဆူအပါအဝင် ကျိုက်
ပေါလော မဲ့ရင်တော်ဘုရားမှာလည်း ထင်ထင်ရှားရှား လူသိ
များသော ဘုရားတစ်ဆူအဖြစ် ဘုရားဖူးများ စည်ကားလှပါ
သည်။ ကျိုက်ထိုမြို့၏ ကျက်သရေဆောင် ဘုရားအဖြစ်
သာသနာတည်သရွေ့ တည်ရှိ ကိန်းဝပ်နေမှာ ဖြစ်ပါသည်။

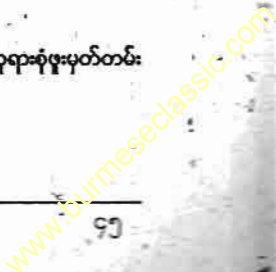
တစ်မြို့ တစ်ရွာ၊ တစ်တိုင်းခြားစီတွင် တည်ရှိ ကိန်းဝပ်
နေသော မျှော်လေးမျှော် ရုပ်ပွားတော်များကိုယ်စား ကျိုက္ခမီ
ရေလယ်ဘုရားတွင် ကိုယ်စားတော် ကိုယ်ပွားလေးဆူ ရုပ်ပွား
တော်များကိုလည်း ဖူးတွေ့ရပါသည်။ အကြောင်းဆုံ၍
တစ်မြို့စီ လှည့်လည်ဖူးမြော်ရန် အခြေအနေမပေးသူများ
အတွက် ဤစာကို ဖတ်ရှုခြင်းဖြင့် ကြည်နူးသဒ္ဓါပွားများနိုင်
ကြပါစေတည်း။ ■

* * *

မြမဇူဝေ(ကျမဇေး)

မိုးငြိမ်းမှု

- ထားဝယ် ရှင်ကိုးရှင်ဘုရားဖူးခရီးမှ ရှင်မုတ္တီးဘုရားဖူးမှတ်တမ်း။
(စာရေးသူ၏ ဘုရားဖူးခရီးများ)။
- ကျိုက္ခမီ ရေလယ်ဘုရားဖူးခရီး (စာရေးသူ၏ ဖွန်+ကရင်
ဘုရားဖူးခရီး)။
- ပုသိမ်မြို့တွင် နေထိုင်ခဲ့စဉ် (သီဟိုဠ် ရှင်ရုပ်ပွား ကိန်းဝပ်နေသော
ပုသိမ်-ရွှေပုဇွန်ဘုရားဖူးမှတ်တမ်း)။
- ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူးခရီးစဉ်မှ ကျိုက်ထိုမြို့ ဘုရားဖူးမှတ်တမ်း
(စာရေးသူ၏ ဘုရားဖူးခရီး)။

ရဟန်းသား၏ ဓာတ်ကမ္ဘာ

ခေတ္တရာ ဆရာကျော်

နိဒါန်း

တစ်ချိန်က “ရဟန်း သံဃာ၏ ဓာတ်ကမ္ဘာ” ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဂမ္ဘီရမဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၂၁၉)တွင် ကျွန်ုပ် ရေးသားခဲ့ဖူးသည်။ ရုပ်ဓာတ်သဘော လောကီနော၍ ဆရာ တော်ကြီးမှ ပိန့်ကြားခဲ့ပုံဖြစ်သည်။

ယခု ထိုခေါင်းစဉ်ဖြင့်ပင် နာမ်ဓာတ်သဘော ဟော ပြောခဲ့ပုံကို ဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်းကြီးမှ တင်ဆက်ပါရစေ။

ရဟန်းသား

“ရဟန်းသား” ဟူသော အမည်မှာ ရွှေတောင်ချမ်းသာ ကြီး ဆရာတော်၏ ကလောင်အမည်ဖြစ်သည်။ ဘွဲ့တော်မှာ ဘဒ္ဒန္တဝိရဖြစ်၍၊ ယနေ့တွင် ဝါတော် ၆၅ဝါ၊ သက်တော် ၈၅နှစ်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ကျမ်းစာအုပ်ငါးအုပ်ရေးခဲ့ပြီး ဓာတ် ကမ္ဘာဌာန်းကို ကိုယ်တိုင်ကျင့်ပွားလျက် နိဗ္ဗာန်ခရီးလမ်းကို လျှောက်လှမ်းနေသော ရဟန်းတစ်ပါးဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတော်မှ ဆက်ကပ်လျှောက်ခံသော အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၈ ခုနှစ်တွင် ရရှိခဲ့သည်။ ရွှေတောင်မြို့နယ် သံဃာ့နာယက ဥက္ကဋ္ဌလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ “ဘုန်းကြီးစီးတာ တရားကျင့်ဖို့ ကွယ်” ဟူသောစိတ်ဖြင့် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ပြည့်၊ နယုန်လ ကွယ်နေ့တွင် အရည်ဝါသီ တောရပ်ပို့ဖို့ နိက္ခမ ပါရမီပြောက် အဓိဋ္ဌာန်ပေါက် တောထွက်တော်မူခဲ့သည်။

ထိုတောတွင်း၌ပင်လျှင် “အကျော်စူဠာ မြတ်သဒ္ဓါ ဝိက္ခမုတ္တိ” စေတီတော်မြတ်ကြီးကို အဓိဋ္ဌာန်ထား တည်ထား တော်မူခဲ့ရာ ထီးတော်တင်ရန် အဆင်သင့်ပင် ရှိတော့သည်။ ထိုထီးတော်ကို မည်သူမဆို လာရောက်လှူဒါန်းနိုင်သဖြင့် ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသူ အလှူရှင်များအား နှိုးဆော်ပေးလိုက်ရပါ သည်။

နိဗ္ဗာန်ဓာတ်

ရုပ်ဓာတ်၊ နာမ်ဓာတ်လို့ နှစ်မျိုးရှိရာမှာ ရုပ်ဓာတ် အကြောင်းကို မကျဉ်းမကျယ်ပြောခဲ့ပြီးပြီ။ ခု နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ကို ပြောမယ်။

နိဗ္ဗာန်ဓာတ်တို့ဆိုတာ နာမ်ဓာတ်တစ်မျိုးပါ။ အလွန် ထူးခြားတဲ့ ဓာတ်တစ်မျိုးပါ။ နာမ်ဓာတ်ဆိုပေမယ့် ဒီကမ္ဘာ လောကထဲက နာမ်ဓာတ်မဟုတ်ဘူး။ ဒါကိုက ဆန်းမနေဘူး လား။ ဒီလောကထဲက မဟုတ်ရင် တခြားလောကထဲကလို့ ဆိုရပေမယ့်ပါ။

ဒီကမ္ဘာလောကထဲမှာ ရှိတဲ့ နာမ်ဓာတ် ၅၃မျိုးထဲမှာ စိတ်ဆိုတဲ့ နာမ်ဓာတ်က အဓိက အကျဆုံးပဲ။ ဒီ စိတ်ဆိုတဲ့ နာမ်ဓာတ်က အလွန်ဆန်းကြယ်ပြီး တန်ခိုးကြီးတယ်။ မြေလျှိုး မိုးပျံ့တယ်ဆိုတာ ဒီစိတ်ပဲပေါ့။

စိတ်တန်ခိုးဟာ အာကာသထဲမှာရော၊ မြေပေါ် မြေအောက် ရေပေါ်၊ ရေအောက် ဘယ်နေရာမှာမဆို အစွမ်းပြနိုင်တယ်။ အဲဒီတော့ စိတ်တန်ခိုးကို လိုချင်ကြမှာပေါ့။ လိုချင်ရင် ရမယ်။ ဒါပေမယ့် လွယ်လွယ်နဲ့တော့ မရနိုင်ဘူး။

ရှေးတန်းက ဇနပဒ ကလျာဏီ ဆိုတဲ့ အလှမယ်လေး ဆစ်ယောက်ရှိတယ်။ ဒီမိန်းကလေးအလှကတော့ တစ်နိုင်ငံထဲ ဟိုးဟိုးကျော်သတဲ့။

တစ်နေ့ အဲဒီမိန်းကလေး မြို့တစ်မြို့ကို ရောက်လာတယ်။ လူတွေအားလုံး မြင်အောင်ဆိုပြီး စင်မြင်ပေါ်မှာ အလှမယ်လေးကို ထားတယ်။ အလှမယ်လေး နေတဲ့ စင်ကြီးနဲ့ လူပုဂံသတ်တွေ ကြည့်နေတဲ့ နေရာရဲ့အကြားမှာ သူ့သွားလမ်းလေး ထားတယ်။

အဲဒီမှာ ဘုရင်က ရာဇဝတ်သားကို အဲဒီလူသွားလမ်းအတိုင်း သွားခိုင်းတယ်။ အလွတ်သွားခိုင်းတာတော့ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလူရဲ့ လက်ထဲမှာ ဆီခွက်တစ်ခုကိုင်ခိုင်းတယ်။ ဆီကို ဆီခွက်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းနဲ့အညီ ထည့်ထားတယ်။ အဲဒီခွက်ထဲက ဆီနည်းနည်းလေး ဖိတ်တာနဲ့ ဖိတ်တဲ့ နေရာမှာတင် ထည့်ပင်းကို ဓားနဲ့ ပိုင်းမှာ။ အဲဒီတော့ ရာဇဝတ်သားဟာ ဆီခွက်ထဲက ဆီဖိတ်မှာနိုးပြီး ဂရုတစိုက် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ သွားရတာပေါ့။ စင်မြင်ပေါ်က အလှမယ်လေးကိုလည်း ကြည့်ချင်လိုက်တာမှ လွန်ရော။ မကြည့်ရဲဘူး။ တစ်ချက်ငဲ့ ကြည့်လိုက်တာနဲ့ ဆီဖိတ်မှာပဲ။ စုဝေးရောက်ရှိနေတဲ့ နေထိုင်ကြီးကိုလည်း ကြည့်ချင်တာ အူအသည်းကို ယားပေးတာပဲ။ မကြည့်ရဲဘူး။ နည်းနည်းလေးမှ သတိလွတ်လို့ မဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်ကို အတည်ငြိမ်ဆုံးထားပြီး ဆီခွက်ထဲက ဆီဖိတ်အောင် ကိုင်လို့ လျှောက်ခဲ့တယ်။

အဲဒီမှာ ရာဇဝတ်သား ထိန်းထားတဲ့ စိတ်သဘာဝကို ကြည့်စမ်း။ အဲဒီလို စိတ်ကို ထိန်းထားနိုင်မယ်ဆိုရင် စိတ်တန်ခိုးရနိုင်သား။ ဒါပေမယ့် ရာဇဝတ်သားက ပရိသတ်အပြင်ဘက်ရောက်ရုံလောက်ပဲ စိတ်ကို ထိန်းရတာ။ တန်ခိုးဆိုရင်သူက ဒါလောက်နဲ့တော့ မရဘူး။

စိတ်ကို ဘယ်ကိုမှ မလွင့်အောင် ထိန်းပြီးတော့ အမှတ်တည်သော အာရုံပေါ်မှာ အချိန်တော်တော်ကြာအောင် နှုတ်စိုက်ထားနိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ လိုချင်တဲ့ စိတ်တန်ခိုး ရနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီ တည်ငြိမ်နေတဲ့ စိတ်ရဲ့ အထွင်အထိပ်ကို "အပ္ပနာဇော" လို့ ခေါ်တယ်။ ချွန်စိတ်လိုလည်း ခေါ်တယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ရနိုင်ဖို့ မလွယ်တော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် အပ္ပနာအဆင့် မရောက်တောင်မှ စိတ်ကို အလွန်ငြိမ်သက်အောင် ကြိုးစားနိုင်ရင် အလွန်ထူးခြားတဲ့ အောင်မြင်မှုကိုတော့ ရနိုင်တယ်။ ဓာတ်ကမ္ဘာထဲမှာတော့ စိတ်ဟာ အလွန်ကို အရေးပါတယ်။

စိတ်ကို နိုင်ရင် ဆင်းရဲကင်းနိုင်တယ်။ လူတွေဟာ ဘယ်သူမှ ဆင်းရဲမကင်းကြဘူး။ ကျိကျိတက်အောင် ဝတ္တည်းချမ်းသာနေကြတဲ့ လူတွေက သူတို့ ဘာဆင်းရဲမှ မရှိဘူးလို့ ထင်ကြတယ်။ အဲဒါကိုက ဆင်းရဲနေတာ။ အဲဒီဆင်းရဲကို တွေ့အောင် ရှာနိုင်ရင် အဲဒီတော့မှ ချမ်းသာအစစ်ကို တွေ့ရမှာ။

သတ္တဝါတွေက လက်ရှိ ပစ္စုပ္ပန်အာဝကို သိပ်ပြီး မက်မော တွယ်တာနေကြတာ။ နောက်ဘဝ ဘယ်လိုနေနေ၊ ခုဘဝကောင်းရင် ပြီးရောဆိုပြီး တွယ်နေလိုက်ကြတာ။ တကယ်တော့ ခုဘဝဆိုတာ ပုံဖော်ပြီးသားကြီးဖြစ်နေပြီ။ တော်ရုံပဲ မက်မောသင့်တာပေါ့။ အလွန်အမင်း မက်မော တွယ်တာနေတာကို နည်းနည်းလေးလျှော့ပါ။ နည်းနည်းလောက်တိုးပြီး ကြိုးစားအားထုတ်မယ်ဆိုရင် လူဖြစ်ရကျိုး နပ်တာပေါ့။

နိဗ္ဗာနဓာတ်ဆိုတာ ချမ်းသာအစစ်ပဲ။ တစ်ချက်လောက်လေး အာရုံမိလိုက်ရင်ကိုပဲ အနည်းဆုံး အပါယ်ဆင်းရဲတော့ ငြိမ်းသွားတယ်။

လူတွေ သေသမျှ ဆင်းဆင်းရဲရဲနဲ့ အဆင်းရဲဆုံးဘဝ တွေကို ရောက်တာက များသတဲ့။ ဘယ်လောက်များလဲ ဆိုရင် လူတစ်ထောင် တစ်သောင်းသေ တစ်ယောက်တလေ တောင် လူပြည်၊ နတ်ပြည် ပြန်မရောက်ဘူးတဲ့။ ကမ္ဘာနဲ့ ချီပြီး ပြောတာပါ။ ပြန်ဖြစ်ဖို့ မလွယ်တဲ့အကြောင်း၊ မလွယ်ပုံတွေကို သိချင်ရင် ဝိဋကတ်တော်တွေနဲ့ ရင်းနှီးအောင် လုပ်ပါ။

ဒီအကြောင်းတွေကို ဇွတ်ခိုတ်ပြီး ငြင်းပယ်တဲ့ လူတွေလည်း ရှိမယ်။ သူ့ထိုက်နဲ့ သူ့ကံလို့ပဲ အောက်စမ့ရတာပေါ့။ အင်မတန် အကုသိုလ်ကံ ပြင်းထန်ကြလို့ပဲ။

နိဗ္ဗာနဓာတ်ကို တစ်ချက်ကလေးလောက် အာရုံမိလိုက်ရင် နောက်ဘဝအဆက်ဆက် ဘယ်တော့မှ အပါယ်ငရဲ မရောက်တော့ဘူး။ လူပြည်၊ နတ်ပြည်ရောက်လည်း သိမ်သိမ်ငယ်ငယ် မဖြစ်ဘူး။ လူ့အစစ်၊ နတ်အစစ်ကို ဖြစ်တာ။ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဆိုတာ အဲသည်လောက်ကို အားကိုးပါ။

တယ်။ ဒီဇာတ်နဲ့ တွေ့ရင်တော့ စိတ်သာချပေတော့။
 “ဘာတွေကို စိတ်ချရမလဲ” လို့ မေးရင် “အကုန်လုံး
 ပဲ စိတ်ချရတယ်” လို့ ဖြေမယ်။
 “ဒါဖြင့် မသေချင်ပါ ဘုရား”
 “မသေတဲ့ နေရာအထိ အရောက်ပို့ပေးမှာ”
 “အိုလည်း မအိုချင်၊ နာလည်း မနာချင်”
 “မသေတဲ့ နေရာတောင် ရောက်နိုင်သေးတာ။ မနာ၊
 မသေလောက်ကတော့...”

“သားတွေ မယားတွေနဲ့လည်း ပျော်ပျော်ပါးပါးနေချင်
 ပါတယ် ဘုရား”
 “စိတ်ချလက်ချ နေနိုင်ပါတယ်”
 “ချမ်းလည်း ချမ်းသာချင်ပါတယ် ဘုရား”
 “ချမ်းသာတယ်ဆိုတာ စိတ်အဓိကပဲ။ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်နဲ့
 တွေ့ပြီးရင် ချမ်းသာတော့တာပဲ။ စိတ်ချမ်းသာရင် ဘာမှ
 လိုလေသေးမရှိတော့ပါဘူး။

စိတ်ချမ်းသာဖို့က စိတ်ကို ထိန်းနိုင်ရမယ်။ အရာရာ
 မှာ စိတ်ကြောင့် ဆင်းရဲတယ်။ အဲဒါ စိတ်ကို မနိုင်လို့။
 ကိုယ်စိတ်ကို ဘာပြုလို့ မနိုင်ရမှာလဲ။ အချို့က ကိုယ်ကိုယ်
 ကို အထင်ကြီးတယ်။ မနိုင်လို့ဘဲ ဆင်းရဲနေကြတာ။

စိတ်ရဲ့ လှည့်စားမှုက ကြောက်စရာကောင်းတယ်။
 ဝိအောင် လုပ်တာလည်း သူပဲ။ ရယ်အောင်လုပ်တာလည်း
 သူပဲ။ ဟန်ဆောင်နေတာလည်း သူပဲ။ ပဋာစာရီကို စဉ်းစား
 ကြည့်နိုင်တယ်။ စိတ်လှည့်စားမှုတွေ တွေ့ရနိုင်တယ်။

**အနို့ဘူတော အယ် လောကော၊ တနကေတ္တ
 ဝိပဿတိ။**

**သကုဏော ဇာလမုတ္တော၊ အပေါ့သဂ္ဂါယ
 ဂစ္ဆတိ။**

ဤလူအပေါင်းသည် ပညာမျက်စိကန်းတွေသာ များ
 ကြ၏။ အနည်းအပါး တစ်ယောက်စ၊ နှစ်ယောက်စလောက်
 ပဲ ထူးထူးခြားခြား ကြည့်တတ် မြင်တတ်၏။ ၎င်းကုသိုလ်
 ပိုက်ကွန်ထဲက လွတ်ထွက်သွားနိုင်တဲ့ ၎င်းဆိုတာ အနည်း
 ငယ်မျှ ရှိသလို လူအနည်းအပါးလောက်ပဲ လှူပြု၍ နတ်ပြည်
 ကို ရောက်ကြတယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက ဟောပါတယ်။

အနွှ ပုထုဠင်္ဂလောကဆိုတာ မမြင်မစမ်းနဲ့ လမ်းသွား
 နေကြတာပါပဲ။ ဒါကြောင့် ခရီးထောက်တွေ နားနားပြီး
 သွားရပါလိမ့်မယ်။ ခွေးဘဝလား။ နွားဘဝလား။ လူ့ဘဝလား။
 နတ်ဘဝလား။

အဲဒီ ခရီးထောက်ဘဝဆိုတာကလည်း စမ်းတဝါးဝါး
 ပါပဲ။ တကယ်တော့ အနွှပုထုဠင်္ဂဆိုတာ အမှောင်တိုက်ထဲ

ရောက်နေတာပါပဲ။ အလင်းရောင်ပြုမှ မြင်ရမှာ။ ဒါလည်း
 ကြည့်တတ်ပါမှနော။ သတိမမူ ဂူမမြင်တဲ့။ သတိမထားရ
 မြွေကိုတောင် နင်းမိမှာ။

မြင်တယ်ဆိုတာ စိတ်ပဲ။
 စိတ်ကို မနိုင်ရင် မမြင်သေးဘူး။ စိတ်ကို မနိုင်တာဟာ
 အလင်းရောင်နဲ့ မတွေ့သေးတာ။ တွေ့အောင်မှ မရှာကြ
 တာ။ ဘယ်တွေ့မလဲ။

တွေ့အောင်ရှာ တွေ့မှာပဲ။ အလင်းဓာတ်ကို တွေ
 ရင် အကုန်မြင်ပြီ။ ဘာမှ ဖုံးကွယ်မထားနိုင်ဘူး။

အလင်းဓာတ်တွေရင် အာနိသင်ကြောင့် ဖုံးကွယ်ထား
 တာတွေ အကုန်မြင်ပြီ။ မြင်သမျှထဲမှာ “ငါ” လို့ ခွဲယူချင်စရာ
 ကောင်းတဲ့အရာ တစ်ခုမှမပါဘူး။ အကျိုး၊ အပဲ၊ အစုတ်
 အပြတ်ချည်းပဲ။

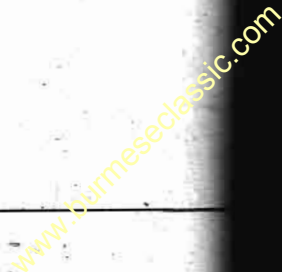
ဒီလိုသာ မျက်ဝါးထင်ထင်မြင်ပြီးရင် တစ်လောက
 လုံးမှာ ချမ်းသာပါတယ်ဆိုတဲ့ ချမ်းသာဟူသမျှတို့ထက်
 အပေါ်စီးက နေပြီး ချမ်းသာတဲ့ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ဆိုတဲ့ ဓာတ်ထူး
 ဓာတ်မြတ်ကို တွေ့ ကြမှာပါ။

ဒီ ချမ်းသာဟာ ဘယ်ချမ်းသာမှုနဲ့မှ မတူလို့ “ပရသု
 လို ဘုရားဟောတော်မူခဲ့တယ်။

နိဗ္ဗာန် ဓာတ်ထူးဓာတ်မြတ်ရရှိအောင် ကျင့်ယူရတယ်
 နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ စိတ်ကူးယဉ်သဘောတရားမဟုတ်ဘူး။ တယ်
 လို့ လောကီအာရုံတွေနဲ့မှ နှိုင်းယှဉ်ဖော်ပြလို့ကို မရဘူး။
 အဆုံးစွန်သော ပြီးပြည့်စုံမှုဖြစ်တယ်။ ပွားများအားထုတ်
 ကြည့်မှ သိနိုင်တယ်။ ပွားများအားထုတ်မှု မရှိဘဲ ဘယ်
 ဘာသာစကားနဲ့မှ နိဗ္ဗာန် (ဝါ) နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်
 အမှန်ကို အပြည့်အစုံဖော်ပြနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

ကံကောင်းလို့ ဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ တွေ့တယ် မှတ်ကြ
 ဗုဒ္ဓက ကဏ္ဍာအလိုက် တရားတော်တွေကို အပြည့်အစုံ
 ဟောတော်မူပြီးသား။ မသိသေးသူ၊ မသိနိုင်သူ၊ သိခွင့်မရ
 တွေ အတော်ကို ကုသိုလ်ကံ ညံ့ကြလို့ပဲ။ ဒါကြောင့် ကြ
 စားကြပါ။

ဓမ္မဇရာဓဇရာ

မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ

တဏှသိုလ်သျှင်သီရိ

(ဓမ္မာစရိယ၊ဘီအေ)

အံ့ဖွယ်တန်ခိုးရှင်တို့၏စွမ်းအား

Illustration by a.m.h.k.v.v.a. ၉၅၄၆၇၅၁၂၃၄

ရှေ့လ (အံ့ဖွယ် သက်စွန့်လှူဒါန်းသူ...) မှ

တုလပဏ္ဍိတသည် မိမိပိုင်ဆိုင်သော ရွှေတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နောက်ဆုံးကျန်သော သာမဏေကို မိမိ၏ အသက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အံ့ဖွယ်ထူးဆန်း လှူဒါန်းပေးပြီးသောအခါ သူသတ်သမားတို့သည် တုလပဏ္ဍိတထံသို့ လာရောက်ကြပြီး ကြီးဖြင့် ချည်နှောင်တုပ်ကာ သုသာန်သို့ ထုတ်ယူသွားကြသည်။

ထိုသတင်းသည်လည်း တစ်မြို့လုံး ပျံ့နှံ့သွားပြီး အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက်ဖြစ်ကာ တစ်မြို့လုံးသည်လည်း တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားလေသည်။ တုလပဏ္ဍိတကို သုသာန်သို့ ခေါ်ထုတ်သော သတင်းကို ကြားရသော တုလပဏ္ဍိတ၏ မိခင်သည် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ရင်ကို ပုတ်ခတ်

လျက် ဖရိုဖရဲသော ဆံပင်တို့ဖြင့် ငိုကြွေး မြည်တမ်းကာ သားနောက်သို့ လိုက်လေသည်။

ကြီးဖြင့် တုပ်နှောင်းထားသော သားကို တွေ့မြင်ရ သောအခါ...

“သား... မေမေထံ ပြန်လာပါ။ သားကို မြင်ရသည် မှာ စိတ်မချမ်းသာစရာချည်းပါလား။ မိခင်မှာ အရွယ်က ကြီး၊ အားက နည်းပြီး မိခိုတွယ်တာစရာ မရှိပါ။ ယနေ့ နက်ဖြန် သေမည်လည်း မသိပါ။ သားကို ချမ်းသာသမျှ ပေးခဲ့ပါသည်”

ဟု ငိုကြွေးမြည်တမ်း ပြောကြားနေသည်။ တုလပဏ္ဍိတ သည် မိခင်၏ စကားမဆုံးခင်ပင်...

“မိခင်... မငိုကြွေးပါလင့်။ ကျွန်ုပ်သည် သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်အတွက် အသက်ကို စွန့်ပါသည်။ သို့အတွက် မိခင် ပြန်ပါလော့”

ဟု ပြောသည်။

တုလပဏ္ဍိတ သုသာန်သို့ ရောက်သောအခါ အသင့် ရှိသော တံကျင်တိုင်သို့ သွား၍ တံကျင်ကို ကိုင်ကာ...

“အို... သစ်သား၊ သင်ကား အလွန် ဘုန်းကံနည်းလှ သည်။ လူတို့သည် အခြားသစ်ပင်၊ သစ်သားတို့ကို ယူ၍ ဘုရား အစရှိသည်တို့ကို လှူရန် ကျောင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ကြကုန်သည်။ သင်ကား ဤ မစင်ကြယ်သော လူသတ်ရာ၌ တည်ရပေ၏”

ဟု ပြောဆိုလေသည်။

ထိုနေ့၌ပင် တုလပဏ္ဍိတ၏ ဖခင် သုဇာတ ပုဏ္ဏား သည် လေအပြည့် ရွှေတို့ဖြင့် ပါဠိပုတ်ပြည်မှတစ်ဆင့် စိန္တမြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည်။ လူအပေါင်းသည် သုဇာတ ပုဏ္ဏားကို မြင်သောအခါ တုလပဏ္ဍိတအခြေအနေတို့ကို ပြောပြကြသည်။

ဖခင် သုဇာတ ပုဏ္ဏားကြီးသည် သား၏ သတင်းစုံ ကို ကြားရသောအခါ ကြီးစွာသော တုန်လှုပ်ချောက်ချားမှု ဖြင့် သုသာန်သို့ အလျင်အမြန်လိုက်လေသည်။ သား၏ အခြေအနေကို တွေ့မြင်ရသောအခါ အလွန်ပင် ဝမ်းနည်း ကြေကွဲတုန်လှုပ်စွာ ခံစားရပြီး သူသတ်တို့ထံ လျင်မြန်စွာ သွား၍...

“အသင်တို့... ငါ့သားကို မပျက်စီးစေပါလင့်။ ငါ၏ သားကို ယခုပင် ငါ ကယ်ယူပါမည်”

ဟု ပြောဆိုတားမြစ်ပြီးနောက် မင်းကြီးထံသို့ အလျင် အမြန်ပင် သွားရောက်တွေ့ပြီး မင်းကြီးကို ရှိခိုးကာ...

“အရှင်မင်းကြီး... ကျွန်ုပ်ကို သနားသောအားဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ ခုခံစွာသော သားကို မပျက်စီးပါစေလင့်။ ကျွန်ုပ် သည် သားကို ဝယ်ယူပါမည်”

ဟု အသနားခံ လျှောက်ထား တောင်းပန်သည်။

“ပုဏ္ဏား... သင်၏ သားကို လွတ်စေလိုက် သင့်သား ၏ အလေးချိန်ပမာဏညီသော ရွှေကို ပေးလော့”

“အရှင်မင်းကြီး... ကောင်းပါပြီ၊ ပေးပါမည်”

သုဇာတ ပုဏ္ဏားကြီးသည် မင်းထံမှ စကားကို ကြား ရသောအခါ လှေမှ ရွှေတို့ကို ယူစေပြီးလျှင် သားကို ရွှေနှင့် အမျှ ချိန်တွယ်ကာ မင်းကို ပေးသည်။ ထို့နောက် သားကို အိမ်သို့ ပြန်ခေါ်ခဲ့လေသည်။

သံဃာတို့အကြီးအကဲ နာဂဒီပ မထေရ်ကြီးသည် ရဟန်းတို့ကို ခေါ်ယူကာ...

“ငါ့ရှင်တို့ ငါတို့သည် အမျိုးကောင်းသားကို အပိုပြ အသက်ချမ်းသာရာကို ရခဲ့ကြသည်။ ငါ တိုက်တွန်းပါ၏ မမေမလျော့သော ဝီရိယဖြင့် တရားကို ကြိုးစားအားထုတ် ကြကုန်လော့”

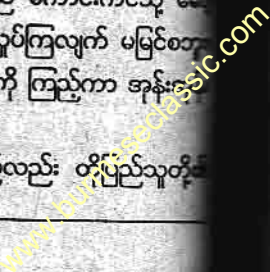
ဟု အဆုံးအမ ဩဝါဒကို ပေးလေသည်။

ထို့နောက် ၃၂၀ ပါးသော ရဟန်းတို့သည် အသက် ၂၀ ပြည့်လာသော ရှင်သာမဏေကို ရဟန်းပြုပေးကြပြီး နောက် သစ်ပင်တစ်ပင်လျှင် တစ်ပါးစီတိုင်လျက် ကမ္မတ္တန် တရားကို ကြိုးစားအားထုတ်ကြရာ မကြာခင် အားထူး အာသဝေါကင်းသော ရဟန္တာဖြစ်ကြလေသည်။

ရဟန္တာမထေရ်တို့သည် သမာပတ်ကို ဝင်စားပြီးလျှင် သမာပတ်မှ ထကာ ကောင်းကင်စွန်းဖြင့် ဆွမ်းခံဝင်ရန် စီစဉ်နေစဉ် တစ်ခုသော အရပ်၌ ရုန်းနေကြကာ တချို့သော ရဟန္တာကား ကောင်းကင်၌ စကြာသွားနေကြသည်။ တချို့ သော ရဟန္တာကား ကောင်းကင်၌ ရပ်နေကြသည်။ တချို့ သော ရဟန္တာကား နေ၏ အနီးသို့ သွားနေကြသည်။ တချို့ သော ရဟန္တာကား တောင်ထိပ်၌ ရပ်နေကြသည်။ ရဟန္တာ တို့သည် အထူးထူးသောစွာနိဗ္ဗာန်တို့ဖြင့် ထွက်ချိန္တာချီ ပြုလုပ် နေကြသည်။

ထိုအခါ ပြည်သူများတို့သည် ကောင်းကင်သို့ မြောက် ကြည့်ကြကာ တအံ့တဩ တုန်လှုပ်ကြလျက် မမြင်စော့ ထူးကဲသော ရဟန္တာတို့၏ တန်ခိုးကို ကြည့်ကာ အနားငြိမ်း ကျွက်ကျွက်ဖြစ်နေကြရသည်။

ထိုအခါ စိန္တမင်းကြီးသည်လည်း တိုးပြည်သူတို့၏

အနီးအနားကျွက်ကျွက်အသံကြောင့် စုံစမ်းသော် မိမိ၏ မြို့
ဆွေ ထူးဆန်းသော ရဟန္တာတို့ ကောင်းကင်၌ စုန်ကစား
နေသည်ကို တွေ့မြင်ပြီးလျှင် အလွန်ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့
လေသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးမွေးညင်းထမိလေ
သည်။

သို့အတွက် အမတ်တို့ကို ခေါ်ယူ တိုင်ပင်သည်။
“အမတ်တို့... ဤဒို့သူတို့သည် ကောင်းကင်မှ လာ၍
ငါတို့ သတ်လိမ့်မည်လား မသိ။ ငါတို့ အဘယ်သို့ ပြုလုပ်
ကြမည်နည်း။”

“မြတ်သော မင်းကြီး... ကျွန်ုပ်တို့လည်း မသိနိုင်ကြ
။ ဤပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ဆက်စပ်သော တုလပဏ္ဍိတကို ခေါ်ယူ
သင့်ပါသည်။”

“ဤသို့ဆိုလျှင် တုလပဏ္ဍိတကို အမြန်ခေါ်ကြပါ။”
အမတ်တို့သည် တုလပဏ္ဍိတကို မင်းအမိန့်ဖြင့် ခေါ်
ဆိုကြသည်။ တုလပဏ္ဍိတသည် မင်း၏ အမိန့်ဖြင့် မင်းထံ
ဆရာသောအခါ ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍ သင့်ရာနေရာ၌ ထိုင်ကာ
စောသည်။

“ပညာရှိ... သင်၏ ဒို့သူတို့သည် ငါတို့ကို သတ်ဖြတ်
၏ ကောင်းကင်ခန့်ဖြင့် လာနေကြပြီ။ ငါတို့ကို သင် ကယ်မ
ဆောင်ရှောက်ပါလော့။”

ဟု မင်းကြီးက တောင်းပန်စကား ပြောဆိုသည်။
မင်းကြီး၏ စကားကို ကြားရသောအခါ တုလပဏ္ဍိတ
သည် မျက်နှာကြည့်ရှင်၍ ဝမ်းမြောက်သွားမိသည်။ ဝမ်းသာ
သော ဝိတိအဟုန် တသုန်သုန်တိုက်ခတ် ခံစားမိသွားပြီး -

“မြတ်သော မင်းကြီး... ဤကိစ္စအတွက် မည်သို့မျှ
မနိုးစိတ်ပါလင့်။ ကျွန်ုပ်၏ အရှင် ရဟန္တာများသည် သင်တို့
အား ဆင်းရဲပေးရန် မဟုတ်ပါ။ သူတို့၏ ကြီးမြတ်သော
သန်ခိုးတော်ကို ပြသရန် ဤအရပ်သို့ ကြွလာခြင်းဖြစ်ပါသည်။”

ဟု လျှောက်ထားပြီးလျှင် မင်းရင်ပြင်၌ နေရာထိုင်ခင်း
တို့ကို ပြင်ဆင်ပြုလုပ်ပေးရန် လျှောက်ထားသည်။ မင်းကြီး
ထည်း တုလပဏ္ဍိတ အကြံပြုသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်
ဆောင်ရွက်လေသည်။

နေရာထိုင်ခင်း ပြင်ဆင် ခင်းကျင်းပြီးသောအခါ တုလ
ပဏ္ဍိတသည် ကောင်းကင်သို့ မော်ကြည့်လျက် လက်အုပ်
နီကာ ရှိခိုးပြီးလျှင်...

“ဘုရားရှင်၏ တပည့်သာဝကဖြစ်သော အရှင်မြတ်တို့
သည် ဤအရပ်သို့ သက်ဆင်းကြွတော်မူပါ ဘုရား။”
ဟု လျှောက်ထားလိုက်လေသည်။

ရဟန္တာမထေရ်တို့သည် တုလပဏ္ဍိတ၏ ပင့်လျှောက်
သံကို ကြားသိကြ၍ ကောင်းကင်မှ သက်ဆင်းကာ နန်းရင်
ပြင် ဆင်းထားသောနေရာသို့ စုဝေးရောက်ရှိကာ သီတင်းသုံး
နေထိုင်ကြလေသည်။

ထိုအခါ မင်းကြီးနှင့်တကွ မင်းပရိသတ်တို့သည်
တုလပဏ္ဍိတနှင့်အတူ ရဟန္တာတို့ကို ရှိခိုး ပူဇော်ကြသည်။
မင်းနှင့်တကွ၊ မင်းပရိသတ်တို့၏ ရှေ့တွင် သံဃာ
မထေရ်ကြီး အရှင်နာဂဒိပ က မင်းကြီးအား...

“မင်းကြီး... ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည် အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့
အကြင် မကောင်းမှုကို ပြုမိ၏။ ထို မကောင်းမှုကံသည်
အကျိုးမရှိဘဲ အခါခပ်သိမ်း ဆင်းရဲကို ရောက်စေတတ်ပါ
သည်။”

မင်းကြီး... ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည် စိတ်စေတနာ
နှင့်တကွ ဆင်ခြင်၍ အကြင် မကောင်းမှုကို ပြု၏။ ထို
မကောင်းမှုသည်လည်း အကျိုးမရှိဘဲ မကောင်းဘုံသို့
ရောက်ရ၏။

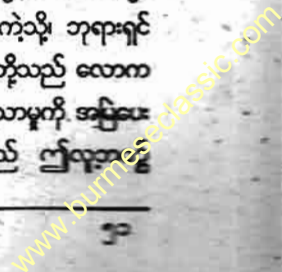
မင်းကြီး... အကြင်သူသည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ
ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်၏။ ထိုသူသည် အပါယ်
လေးပါးသို့ မကျရောက်ပါ။ ထိုသူသည် နတ်ပြည်သို့သာ
အမြဲသွားရပါသည်။

မင်းကြီး... လောက၌ မြတ်စွာဘုရားဟူသည် မင်္ဂလာ
တစ်ပါးဖြစ်၏။ လောကသုံးပါး၌ အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။ မြတ်စွာ
ဘုရား၌ ဆည်းကပ်ခြင်းကို အစွဲပြု၍ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ
လွတ်ကင်းနိုင်၏။

မင်းကြီး... လောက၌ တရားတော်သည် မင်္ဂလာ
တစ်ပါးဖြစ်သည်။ “နက်နဲ၏။ လူသားတို့ သိမြင်နိုင်ခဲ့၏။
တရားတော်ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းကို အစွဲပြု၍ ဆင်းရဲ
အပေါင်းမှ ကင်းလွတ်နိုင်၏။

မင်းကြီး... လောက၌ သံဃာတော်သည် မင်္ဂလာ
တစ်ပါးဖြစ်ပါသည်။ မြတ်သော သံဃာတော်ကို ဆည်းကပ်
ကိုးကွယ်ခြင်းကို အစွဲပြု၍ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ ကင်းလွတ်နိုင်
၏။

မင်းကြီး... လယ်ယာတို့၌ ကောင်းစွာ စိုက်ပျိုးအပ်
သော မျိုးစေ့ကောင်းတို့သည် လူတို့အတွက် ကောင်းစွာ
စားသုံးရန် အသီး စသည်တို့ကို ပေးသကဲ့သို့ ဘုရားရှင်
သာသနာတော်၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုတို့သည် လောက
၌ သတ္တဝါတို့၏ လိုအင်ဆန္ဒအတိုင်း ချမ်းသာမှုကို အမြဲပေး
နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ပညာရှိသောသူသည် ဤလူ့ဘဝ၌

ကောင်းပုများကို ပြု၍ စည်းစိမ်ခွမ်းသာတို့ကို ခံစားပြီးလျှင်
သေခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်နိုင်သည်။

ဟု တရားတော်ကို ဟောကြားပြောပေးတော်မူသည်။
မင်းကြီးသည် မထေရ်မြတ်၏ တရားကို နားကြားပြီး
နောက် ကြည်ညို ခြတ်နိဗ္ဗာန်သောစိတ် တရားစွာဖြစ်ပေါ် ခံစား
နိုင်လေသည်။

“ဤမြို့၌ နေကြကုန်သော လူအပေါင်းတို့သည် မိမိ
တို့၏ အသက်ကို စောင့်ရှောက်ကုန်လျက် ရတနာသုံးပါး၌
ကြည်ညိုကြစေကုန်။ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် သဒ္ဓါတရားနှင့်
ပြည့်စုံကြကုန်လျက် မိမိတတ်စွမ်းသမျှ အလှူကို ပြုကြစေ
ကုန်။”

ဟူ၍ မင်းကြီးက တစ်မြို့လုံးကို စည်လှည့်လည်စေ
သည်။

ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားသည် ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ပြီး
ထွက်ပြေးရာ လမ်းခရီး၌ပင် မြေမျို၍ အစိစိငရဲသို့ ကျ
ရောက်ရလေသည်။

မင်းကြီးသည် တုလပဏ္ဍိတကို စစ်သူကြီးအရာ၌
ခန့်ထားပေးပြီးနောက်တွင် ရဟန္တာတို့ သီတင်းသုံး နေထိုင်
ရန် မိမိ၏ မြို့တံခါးအနီး၌ စိန္တာရာမ ကျောင်းတိုက်ကို
ဆောက်လုပ်ကာ နာဂဒီပ မထေရ်အား ပေးလှူသည်။ ရဟန္တာ
တို့အားလည်း ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် မပြတ်ပူဇော် လှူဒါန်းလေ
သည်။

တုလပဏ္ဍိတ စစ်သူကြီးသည်လည်း ရဟန္တာများကို
အလှူကြီး ပေးလှူသည်။ မြို့သူ မြို့သားတို့သည်လည်း
ရဟန္တာများအား မပြတ်ပေးလှူကြလျက် အသက်ထက်ဆုံး
နေကြရပြီ။ နောက်ဘဝတွင် နတ်ပြည်၌ နတ်စည်းစိမ်တို့ကို
ခံစားကြရတော့သည်။

တက္ကသိုလ်သျှင်သီဒီ(ဓမ္မာစရိယ၊ တိ-၈၈)

ကျမ်းကိုး
- အာဒိတ္တဝဂ္ဂ၊ တုလပဏ္ဍိတ ဇာတက။

၉၀၃

သိဒ္ဓိ

ဣန္ဒိတံ

ခုနစ်ရက်သားသမီးများအားလုံးအတွက် ဆရာအောင်ကျော်ဇော

(မြန်မာ့စွဲရာ ပေဒင်ပညာနှင့် ဓာတ်ဂိုက်ဓာတ်ဆင် စိတ်မနောပညာရှင်)

- ▶ သင့်စီးပွားရေးနှင့် အလုပ်အကိုင်
- ▶ အိမ်ထောင်ရေးနှင့်အချစ်ရေး
- ▶ ငွေရေးကြေးရေးကံကြမ္မာ
- ▶ ဘဝကံအနိမ့်အမြင့် အတက်အကျကို ဇာတာအရ ဆန်းစစ်အကြံပေးသည်။
- လိုအပ်သော အစီအမံယတြာပြုပေးသည်။
- ကလေးနာမည်ပေး၊ ဟောစာတမ်း၊ အိမ်အရောက်ပို့ပေးသည်။

ဆက်သွယ်ရန်
ဖုန်း - ၀၉ ၂၅၄၁၈၃၄၆၅

ညောင်ပင်စောင့်နတ်ထံ
ဘားဆုပန်ကြသူများ
ကျော်သန်းစံ

W
H
A
P
A
N
G

လောက၌ လူတို့သည် တအင်ကြံ့တွေ့ရသော မိမိတို့၏ အခက်အခဲများမှ လွတ်မြောက်လိုသော ဆန္ဒရှိကြသည်။ ထိုသို့ ရလို့ ဖြစ်လိုသော လျှို့ဝှက်ဆန္ဒ ဆုတောင်းများကို တောင့်တလေ့ရှိကြ၏။ လောက ဝေါဟာရအားဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ဟု မှားယွင်းစွာ နားလည်နေကြ၏။ ဆုပန်ကြပုံမှာ...

“ကျွန်ုပ် မည်သို့ ဖြစ်ချင်၊ ရချင်ပါတယ်။ ဖြစ်ရင်၊ ရရင် မည်သို့ ပ,သပါမည်။ အရှင်ကြီး မ,စပါ။ စာမေးပွဲအောင်မှာဖြင့် ဒီကျောက်တုံးကြီး ပေါ့ပါစေ”

ဟူ၍ စသည်ဖြင့် အတွင်းကိုတော် လျှို့ဝှက်ပြီး ဆုတောင်းတတ်ကြသည်။ အမျိုးမျိုးသော ထပ်မံ ကတိပြုချက်များကို ပါ ပေးတတ်ကြသေး၏။

ဘုရားပွင့်တော်မူခါနီးကာလက သုတတာ သူဌေးသမီးသည် ညောင်ပင်စောင့်နတ်အား သားဆုပန်ရာ “ယသ” ဟူသော သံတိုသားကို ဖွားမြင်၏။ ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်သဖြင့် မိမိထားခဲ့သော ကတိအတိုင်း အနှစ် ၂၀လုံးလုံး အဆိုပါ ညောင်ပင်စောင့်နတ်ကြီးအား ကဆုန်လပြည့်နေ့တိုင်း သွား၍ ပ,သခဲ့သည်။

ထိုသို့ ဆုတောင်း ဆုပန်ခြင်းမျိုးသည် ရှေးအခါကလည်း ရှိခဲ့ဖူး၏။ ယခုအခါတွင်လည်း ရှိနေကြသည်ပင်။

ကံ-ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်မှုနည်းသူ၊ အသိဉာဏ်ခေါင်းပါးသူတို့၏ အလေ့အထပင်ဖြစ်၏။ လူသားတို့ကမ္ဘာ၌ လူသားတို့ အသိမပြည့်စုံမီ၊ နတ်ကိုးကွယ်စဉ် ခေတ်က အမှုအကျင့်များဖြစ်၏။ ထို လျှို့ဝှက် ဆုတောင်းသည် ရံခါ အပြစ်ကြီးသော ဆုတောင်းခြင်းသာဖြစ်ပုံကို ဟတ္ထိပါလဇာတ်၌ ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူခဲ့လေသည်။

ဗာရာဏသီပြည်၌ မင်းနှင့် ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကြီးတို့သည် သားသမီးမထွန်းကား၍ အမွေဆက်ခံမည့်သူ မရှိသဖြင့် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြနေခိုက် ဆုပေးနိုင်သည်ဆိုသော ညောင်ပင်စောင့် နတ်ကြီးနှင့် ပုရောဟိတ်တို့ တွေ့ဆုံကြပုံမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှ၏။

ပုရောဟိတ်ကြီးသည် ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ဘောဂရွာသို့ သွားပြီး ပြန်လာရာတွင် မြို့အဝင်၌ အလွန်ဆင်းရဲသော သား ဥယျောကမိခင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို တွေ့၏။ သားအကြီးက အိုးခွက်အဝတ်အစားထမ်း၏။ မိခင်၏ ခါး၌ တစ်ယောက်ပွေ့ခိုလျက် တစ်ယောက်နိမ့် မြင့် ကြီး၊ ငယ် အံ့ဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရ၏။ သို့သော် ကလေးတို့ဖခင်ကိုတော့

မတွေ့ရသဖြင့် ပုရောဟိတ်ကြီးက မေးမြန်းလေသည်။
“ဟေ့ - သူဆင်းရဲမ၊ သင့်ယောက်ျား ဘယ်သွားနေလဲ”

“အရှင်ပုဏ္ဏားကြီး ... ကလေးများရဲ့ ဖခင်ကတော့ အမြဲရယ် မရှိပါဘူး။ ဒီမြို့အဝင် ညောင်ပင်ကြီးမှာ သွားပြီး ဆုတောင်းတိုင်း ပေးလို့၊ ရှုတဲ့ ကလေးတွေချည်းပါပဲ”

ဟု ပြောပြလေ၏။ ထိုအခါ ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားက ညောင်ပင်ကြီးဆီသို့ သွားကာ...

“ဧီ... ညောင်ပင်စောင့် နတ်မင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ဝိသုကာရီ ဘုရင်ကြီးဟာ နှစ်စဉ် တစ်ထောင်အကုန်အကျခံ၍ နတ် ပ,သခဲ့တယ်။ သင် မရဘူးလား။ ဘုရင်ကြီးက တော့ သားဆုပေးဘဲ၊ အဘယ်ကြောင့် သူဆင်းရဲမလဲ။ ဘာကျေးဇူးရှိလို့ သားဆုပေးရသလဲ။ ဒီနေ့က စပြီး ခုနစ်ရက်အတွင်း ဘုရင်ကြီးကို သားဆုပေးရင် ပေး၊ မပေးရင် သင် ဗိမာန်အား တစ်ခုမကျန် ရိုက်ချိုးပစ်မယ်”

ဟု ပုရောဟိတ်က ကြိမ်းမောင်းလေ၏။ ထို့နောက်...

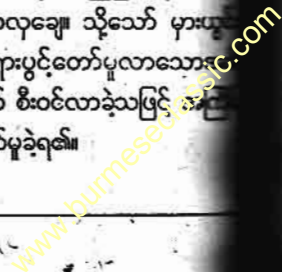
“နတ်ဖြန် ခုနစ်ရက်ပြည့်တော့မယ်”

ဟု ဆိုကာ လာရောက် သတိပေး ကြိမ်းမောင်းပြန်၏။ ညောင်ပင်စောင့်နတ်သည် မိမိ မ,စ၍ ရခြင်းမဟုတ်သဖြင့် သားရအောင် မဖန်တီးနိုင်သည့်အတွက် စိတ်ညစ်နေရ၏။ ထို့ပြင် ဗိမာန်ကိုလည်း ဖျက်ဆီးခံရတော့မည်ဖြစ်၍ စိုးရိမ်တကြီး နတ်မင်းကြီး လေးပါးထံ သွားရောက်အကူအညီ တောင်းရလေ၏။ နတ်မင်းကြီးများလည်း မတတ်နိုင်ကြ။ ထို့နောက် နတ်စစ်သူကြီး ၂၈ နှင့် သီကြားမင်းထံသို့ သွားရောက်၍ အသနားခံ၏။

သူတို့လည်း ရှင်ဘုရင်ကြီးအား သားသမီးရစေရန် မတတ်နိုင်ကြချေ။

ထိုသို့ အသိဉာဏ်နည်းသော လူတို့သည် ထင်မြင်ရာ အတွင်းကျိတ် ဆုတောင်း၍ အကြောင်းအထက် ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည် မစဉ်းစားဘဲ မှားမှားယွင်းယွင်း ပြင်းပြသော အယူစွဲများ ဝင်ကုန်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရင်သည် နေရာများစွာ၌ အပြစ်မကင်းသော ဆုတောင်းမှုကို ဟန့်တားတော် မူခဲ့ရလေသည်။

အဆိုပါ နတ်ကို ဖြစ်စေ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော လောကီတန်ခိုးရှင်ကို ဖြစ်စေ၊ တိုင်တည်၍ ဆုတောင်း ဆုပန်ခြင်းသည် မထောင်းသာလှချေ။ သို့သော် မှားယွင်းသော အယူအစွဲသည် ဘုရားပွင့်တော်မူလာသောအခါ သာသနာတော်သို့ပင် ရိုက်ခတ် စီးဝင်လာခဲ့သဖြင့် အပြစ်ကြိမ်ဖယ်ထုတ် ရှင်းလင်းတော်မူခဲ့ရ၏။

ဘုရားပေးသော သားလိုချင်သူ

မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က ဗောဓိမင်းသား ဘုရား ရှိခဲ့ဖူး၏။ သူသည် ကိုန်းဘာသာဝင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဒုတိယသို့ သက်ဝင်လာသည်မှာ မကြာသေးပေ။ မြတ်စွာ ဘုရားကိုလည်း ကြည်ညိုခါစ ရှိသေးသည်။ အရာရာကို ငြိမ်းတိုးတက်အောင် မစနိုင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးဟုလည်း မှားနေပုံရသည်။

သူတို့ ဇနီးမောင်နှံ၌လည်း သဘောတူထားသော ဆန္ဒ တစ်ခုရှိနေကြစဉ် ကောကနဒ (ခေါ်) ကြာနန်းပြာသာဒ်ကို သောက်လုပ်ပြီးစ၊ နန်းသစ်တက်ပွဲ ဆွမ်းကျွေးရန် ဘုရား အမှုရှိသော သံဃာတော်များကို ပင့်ဖိတ်ကြ၏။

ကောင်းမွန်စွာ ချက်ပြုတ် စီမံ၍ ကြာနန်းပြာသာဒ်ကို သွင်း လှေကားရင်းထိအောင် ဖိတ်ဖိတ်တောက် ဝတ်ဖြူစင် ခြယ်များ ခင်းထား၏။ ဗောဓိမင်းသားသည် ဘုရားရှင်ကို ခေါ်၍ ကြိုဆို၍ လာရာ၊ လှေကားရင်းသို့ရောက်လျှင် ဘုရား မှာသည် အဝတ်ဖြူအခင်းကို မနင်းဘဲ လှေကားခံ၌ ရပ်တန့် သူတော်မူ၏။

“မြတ်စွာဘုရား... တပည့်တော်ကို ချီးမြှောက်သနား သောအားဖြင့် အဝတ်ဖြူအခင်းပေါ် နင်းကြွတော်မူပါ”

ဟု လျှောက်ထား၏။

ဘုရားရှင်ကား ရပ်မြဲ ရပ်တော်မူကာ နောက်တော်က ဝတ်ပိလာသည့် အရှင်အာနန္ဒာအား လှည့်၍ ကြည့်တော်မူ နိုင်သည်။ ဘုရား၏ အလိုတော်ကို သိသော အရှင်အာနန္ဒာ ဝတ် ဗောဓိမင်းသားအား မိန့်တော်မူသည်။

“မင်းသား... မြတ်စွာဘုရားဟာ နောင်လာ နောက် တော်မူရုံ အကျိုးကို သနားငဲ့မျှော်တော်မူလေ့ ရှိတယ်။ အခင်းတွေကို ရုပ်သိမ်းလိုက်ပါ”

ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဤ၌ ဗောဓိမင်းသားတွင် လျှို့ဝှက် အတွင်းကျိတ် အထောင်းတစ်ခုရှိ၍ ယခုကဲ့သို့ တခမ်းတနားလုပ်ထားသည် ခြင်္သေ့ မြတ်စွာဘုရား သိတော်မူ၏။ ထိုဆုတောင်းကား... “ငါတို့အား သားယောက်ျားရမည်ဆိုပါက ဒီအခင်း မှားကို မြတ်စွာဘုရား နင်းကြွတော်မူပါစေ။ မရနိုင်ပါမူ မနင်း ကြပါစေသား”

ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ပေါရိသာဒလို မလုပ်နဲ့

ပေါရိသာဒသည် တောကြီးအတွင်း ညောင်ပင်ကြီး တစ်ပင်၏ အခေါင်းပါးပျဉ်အကြားတွင် ပုန်းအောင်းကာ သူများကို လိုက်လံ သတ်စားနေ၏။ တစ်နေ့တွင် ခြေထောက် ကို ရှားထုတ်ရုံရာ ခြေဖမိုးထိ ဖောက်ထွက်သွား၏။ ထိုကြောင့်

အစာရာမထွက်နိုင်ဖြစ်နေသည်။ ခုနစ်ရက်လုံးလုံး ညောင်ပင် ခေါင်းထဲ၌ နေရ၏။

ထိုသို့ ဒုက္ခရောက်နေစဉ် ညောင်ပင်စောင့်နတ်အား အားကိုးစိတ်ဝင်လာသည်။

“အရှင်နတ်မင်းကြီး... ခုနစ်ရက်အတွင်း ကျွန်ုပ်၏ အနာ ပျောက်ကင်းအောင် မ.စပါ၊ ပျောက်ကင်းပါက သင်၏ ညောင်ပင်ကို ငမ္မူဒီပါအတွင်းရှိ တစ်ရာတစ်ပါးသော မင်းတို့ ရဲ့ လည်ချောင်းသွေးဖြင့် ဆေး၍၊ အူဖြင့် ရစ်ပတ်ကာ၊ အသားဖြင့် ပ.သ၍ ပူလေပါမယ်”

ဟု ဆုတောင်းလျက် ကတိပြုလိုက်သည်။

ပေါရိသာဒသည် ခုနစ်ရက်လုံးလုံး အစာမစားရသဖြင့် သွေးသားခန်းခြောက်ကာ အနာပျောက်သွားသည်ကို ညောင် ပင်စောင့်နတ်က မိမိဆုတောင်းတိုင်း မ.စသည်ဟု ထင်မှတ် သွား၏။

ထိုအချိန်မှ စ၍ တစ်ရာတစ်ပါးသော မင်းများကို တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ဖမ်းဆီးကာ ညောင်ပင်၌ ယပ်ပူလေရန် စောက်ထိုးမိုးမျှော် ချိတ်ဆွဲထား၏။ ပေါရိသာဒ သည် မီးဖို၍ အသားကင်ရန် တံစို့များ လုပ်နေသည်ကို မြင်သော ညောင်ပင်စောင့်နတ်မင်းကြီးသည် မိမိတာဝန် မကင်းဖြစ်ကာ စိုးရိမ်ပူပန်နေရသည်။

“အို... ခက်တာပဲ၊ သူ့အနာပျောက်ကင်းအောင် ငါ ကူညီ မ.စခဲ့ရတာ မဟုတ်ပါဘဲ၊ ကိုယ်စိတ်နဲ့ကိုယ် အယူမှား ပြီး သတ္တဝါတွေ ဒုက္ခရောက်ကုန်ကြတော့မယ်။ ငါလည်း မကယ်ဆယ်နိုင်ပါကလား”

ဟု စဉ်းစား ပူပန်နေ၏။

ထိုနောက် စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးပါးနှင့် သိကြားမင်းကြီးတို့ထံ သွား၍ ပေါရိသာဒကို ဟန့်တားပေး ပါရန် တောင်းပန်လေသည်။ နတ်မင်းကြီးလေးပါးနှင့် သိကြား မင်းကြီးတို့ကလည်း မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ဘဲ ရိုကြလေ သည်။

ထို့ကြောင့် ဘုရားအလောင်း မဟာသုတဘောမမင်း တရားဟောပြုမှ လွတ်ကင်းချင်သာရာရကြသည်။ ဆုတောင်း ဆုပန်း၊ ကတိခံ မှားခြင်းနှင့် အယူမှားခြင်းတို့သည် အန္တရာယ် များဖြင့် ရောပွားနေသည့်အတွက် အဘယ်မျှ ကြောက်လန့် ဖွယ်ရာကောင်းကြောင်း သိသာနိုင်ပါသည်။

ကျော်သန်းစံ

ကျမ်းကိုး
- ရတနာသုံးပါးကျမ်းမှ

သရေခေတ္တရာခေတ် သမိုင်းဝင် ရွှေပလ္လင်မှော်

ဦးကျော် (ပြည်)

အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခုဖြင့် ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။

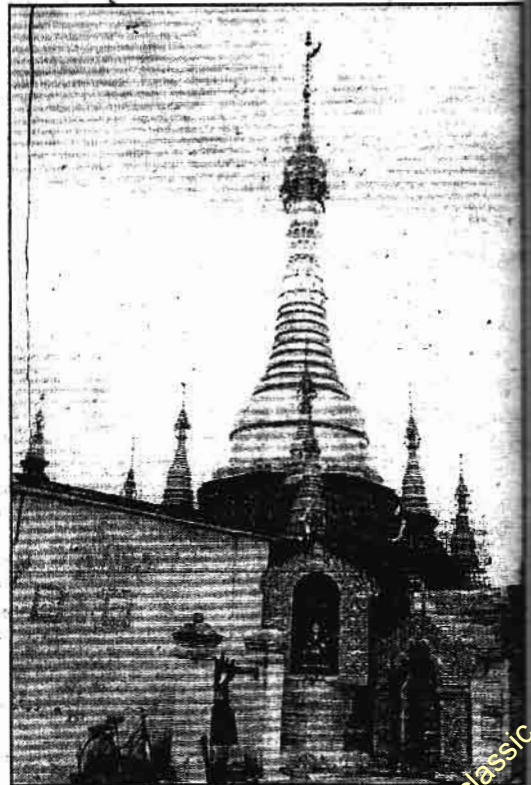
ပြည်သို့ ရောက်သည့်အခိုက် နဝင်းရပ်ကွက်နှင့် ရွှေကူရပ်ကွက်၊ ကျောင်းအိုးရပ်ကွက်အစပ်ဆုံတွင် တည်ရှိသော သမိုင်းဝင် “ရွှေပလ္လင်မှော် ဘုရား” သို့လည်း ရောက်အောင် သွားခဲ့သည်။

ဘုရားတွင် အဓိဋ္ဌာန်မဝင်ခင် ဘုရားသမိုင်းကို အရင် ရှာသည်။ ကျွန်ုပ်၏ အဓိဋ္ဌာန်၌ သမိုင်းဝင် ဘုရားဖြစ်ရမည် ဟူသော အချက်၊ ပညတ်အဓိပ္ပာယ်ကောင်းရမည်ဟူသော အချက်နှင့် ပြည်(ပြေမြို့) ဖြစ်ရမည်ဟူသော အချက်များ ပါဝင်နေသည်။

ရွှေပလ္လင်မှော်သည် အဓိပ္ပာယ်ကောင်းသည်။

ရွှေပလ္လင်မှော်ဟု ကျွန်ုပ်ယူသည်။ ပလ္လင်မှာ ကြီးမြတ်သူတို့ နေရာ၊ ဌာန၊ အထိုင်ဖြစ်သည်။ ရွှေဟူသော ဓာတ်သက်ပါ စီးဝင်သည်။ မှော်မှာ ဖန်ဆင်းပြခြင်း၊ ဖြစ်ခြင်း၊ ပြုစားခြင်း၊ အတတ်ပညာ၏ သရုပ်သဘောဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကောင်းသော ဓာတ်သက်များ စီးဝင်နေလေပြီ။ ဤသည်မှာ လောကီအယူဖြစ်သည်။

လောကသားမှန်သမျှ လောကီနှင့် ကင်း၍ မရ။ လက်ခံသည် ဖြစ်စေ၊ လက်မခံသည် ဖြစ်စေ၊ ကျင့်သုံးသည်

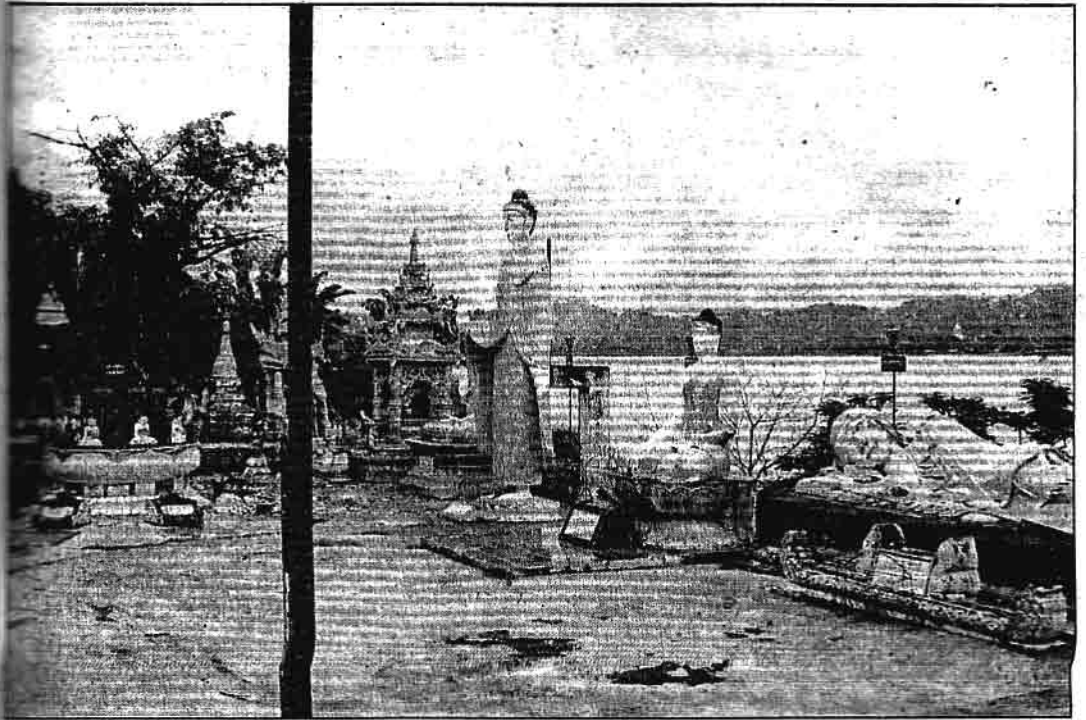

ဖြစ်စေ၊ မကျင့်သုံးသည် ဖြစ်စေ၊ ဓာတ်သက်စီးဝင်နေမှုသည် စကြဝဠာ၏ နိယာမ ဖြစ်သည်။ စကြဝဠာထဲရှိ သက်ရှိ သက်မဲ့အရာမှန်သမျှ တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းဖြင့် ကြီး နှင်ကဲ့သို့ ဆက်စပ်ယှက်နွယ်နေမည်မှာ ဂန္ဓာရီရုပ်ဝန်း နယ်ပယ်က လက်ခံ ယုံကြည်ထားသည် မဟုတ်လော။

ရွှေပလ္လင်မော်ဘုရားနှင့် ပြည်(ပြေ)မြို့ဟူသော ဓာတ် သက်နှစ်ခု စီးဝင်မှုအားကို အစွမ်းသတ္တိအဖြစ် ရအောင် ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါဖြင့် ယူရမည်ဖြစ်သည်။ နဝင်းရုပ်မှာ တည်ရှိ မြင့်ကပင် တစ်ဖုထူးသည်ဖြစ်ရာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လျှင် နဝင်း ဖြစ်ရမည်။ ပုတီးကိုးပတ်၊ ကိုးကြိမ်၊ ကိုးရက် စသည်ဖြင့်

မကုန်နိုင်။ ယုံကြည်နှစ်သက် မြတ်နိုးခြင်းဖြင့် ကျင့်ပွားနိုင်မှ အကျိုးထက်သန်သည် ဖြစ်၏။ စိတ်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ချမ်းသာမှု ကို ရပြီး ကာယဗလ၊ ဉာဏဗလများဖြင့် ပြည့်စုံစေကာ လောကီပညာ၊ လောကုတ္တရာပညာဉာဏ်များပင် ပွင့်လန်း စေ၍ မဂ်အခြေ၊ ဖိုလ်အခြေသို့ပင် ဆိုက်ကပ်နိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုသည် ဖြစ်သည်။

ကျင့်ပွား အားထုတ်မှု မစခင် ကိုယ်ခန္ဓာသန်ရှင်းစေ ရမည်။ ယုံကြည်သဒ္ဓါဖြင့် ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ နံ့သာ ကပ်လျှပေးရမည်။ အနည်းဆုံး ၁၀၈ လုံး ပုတီးဖြင့် ကိုးပတ် စိပ်နိုင်ရမည်။ အထူးအကျိုးကျေးဇူးလိုလားပါက ဓမ္မခန္ဓာ

အနည်းဆုံး ဝင်သင့်သည်။ ကျွန်ုပ်ကတော့ ရန်ကုန်မှ လာရသည်ဖြစ်ရာ ကိုးရက် ဝင်နိုင်။ ကိုးကြိမ်ဝင်သည်။ တစ်ကြိမ်ကို ပုတီးကိုးပတ်ဖြစ် သည်။ ပုတီးစိပ်ကျင့်စဉ်မှာ “သုဂတော” ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ် သရာသခင်ကတော့ “မဟာဓလျာသိဒ္ဓိကာမဒ၊ ဒမာလိနိ ဝိထာတော်” ဟု မိန့်သည်။

သုဂတော သုဂတဓာနံ၊ သုဂတော သုန္ဒရီပီစ နိဗ္ဗာနံ သုဂတော ယာတိ၊ သုဂတော တေ နုမာ။

ဤဂါထာ၏ အကျိုးထူး၊ အကျိုးမြတ်များကား ပြော

ရှစ်သောင်းလေးထောင် လုံးရေရအောင် စိပ်ရသည်။ ဂါထာတစ်ပိုဒ်ဆုံးလျှင် သုဂတော ငါးချက်မိသည်။ ၁၀၈ ခေါက်တွင် သုဂတောဂုဏ်တော် ၅၄၀ ဖြစ်သည်။ ပုတီးပတ်ပေါင်း ၁၅၆ပတ် စိပ်သော် ဓမ္မခန္ဓာ ရှစ်သောင်း လေးထောင်ပြည့်သည်။ ကြီးစားကြည့်ပါ။ အောင်မြင်မှုများ တစ်သီကြီးရပေလိမ့်မည်။

ရွှေပလ္လင်မော်၏ သမိုင်းကြောင်းကို အကျဉ်းရေးပြော လိုပါသေးသည်။ ကျောက်စာချပ်မှ ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ရေးပြောပါမည်။

**သရေခေတ္တရာ သပိုင်းဝင် ရွှေပလ္လင်မှော်
စေတီတော်မြတ်ကြီး သပိုင်းဖော်ကွန်း**

သာသနာတော်နှစ် ၁၂၆၊ ဘီစီ ၄၁၈ ခုနှစ်တွင် ခုတ္တဘောင်မင်းကြီးသည် ရွှေဆံတော် စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ဒုတိယမြောက် ဘုရားဒါယကာအဖြစ် တည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူပြီးနောက် ခုတ္တဘောင်မင်းကြီး၏ အလယ် နန်းပတော်မိဖုရားကြီး ပန်ထွာမင်းသမီး (သို့မဟုတ်) ဇိဿနိ မိဖုရားကြီးသည် ဗုဒ္ဓသာသနာဦးက ဆံတော် ၄ဆူ ကိန်းဝပ် အပူလေးခံခဲ့သည့် ရွှေရောင်အဆင်းရှိ ကျောက်ပလ္လင်နှစ်ခု နှင့် ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော် ၁၀၈ ဆူကို ပလ္လင် (၂)ခုပေါ် တွင် (၅၄)ဆူစီ ကိန်းဝပ် ဌာပနာ၍၊ သာသနာတော်နှစ် (၁၂၇)ခု၊ ဘီစီ (၄၁၇)တွင် စေတီတည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့ သည်။ ဘွဲ့တော်မှာ ထိုစဉ်က “ရွှေပလ္လင်မှော်” သမုတ်ခဲ့သည်။ ကိုလိုနီခေတ်တွင် “ရွှေပလ္လင်မှော်” ဟူသောဘွဲ့ တွင်ခဲ့သည် မှာ ယနေ့တိုင်ဖြစ်သည်။

**နောက်ပိုင်း ပြုပြင်တည်ဆောက်သည်
ဘုရားဒါယကာများ**

ပုဂံပြည်ကြီး စတင်တည်ထောင်တော်မူသော သမုဒ္ဒ ရာဇမင်းကြီး၏ သမက်တော် ပြည်ဘုရင် သီဟသူ (သတိုး သီဟ ဓမ္မရာဇာ)သည် ပုဂံသက္ကရာဇ် ၈၁ခုနှစ်တွင် လည်း ကောင်း...

ပြည်ဘုရင် မင်းကြီးမျက်နှာရှည် (၇၃၉/၇၅၀)သည် လည်းကောင်း၊ ပြည်ဘုရင် ဆင်ဖြူရှင် သတိုးမင်းစော (၈၄၄/ ၈၈၈)သည် လည်းကောင်း...

ဆင်ဖြူရှင်များရှင် ဘုရင့်နောင် ကျော်ထင်နော်ရထာ ၏ ညီတော် ပြည်ဘုရင် သတိုးဓမ္မရာဇာ (၉၁၃/၉၅၀)သည် လည်းကောင်း...

အင်းဝမြို့တည် ညောင်ရမ်းမင်းတရား၏ သားလတ် သာလွန်မင်း(သီရိသုဓမ္မရာဇာ မဟာဓိပတိ) (၉၉၁/၁၀၁၀) သည် လည်းကောင်း၊ ဗဒုံမင်း ခေါ် ဘိုးတော်ဘုရား (၁၁၄၃/ ၁၁၈၁) အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ စတုတ္ထ သားတော်သည် လည်းကောင်း...

မင်းမိဖုရားများက သားစဉ်မပြတ် တည်ဆောက်ပြုပြင် မွမ်းမံ ထိန်းသိမ်းခဲ့ရာမှ ခရစ်နှစ် ၁၈၅၂ ခုနှစ်၊ အောက်တို ဘာ ၉ရက်နေ့တွင် ပြည်မြို့သည် အင်္ဂလိပ်လက်အောက် ကျန်သဘောက်အဖြစ် ကျရောက်ချိန်မှ စ၍ ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူများက ယနေ့တိုင် စေတီတော်မြတ်ကြီးအား ဘက်စုံ ပြုပြင်မွမ်းမံ တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။

ပြည်ဘုရားဖူး အကျဉ်းထူးချွန်ရင်

အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ပြည်သို့ ဘုရားဖူးလာကြသူ များအနေဖြင့်လည်း ရှေးဟောင်းသပိုင်းဝင် ရွှေပလ္လင်မှော် စေတီတော်သို့ တစ်ခါတစ်ခေါက်အရောက်လာရင်း အဓိဋ္ဌာန် လည်း ဝင်ဖြစ်အောင် ဝင်ကြဖို့ တိုက်တွန်း နှိုးဆော်အပ်ပါ သည်။ အထူးသဖြင့်...

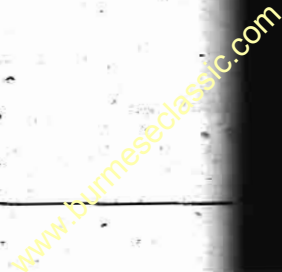
- (၁) ရာထူးတိုးသင့်သော်လည်း မတိုးသေးသူများ
- (၂) အလုပ်လျှောက်ထားသူများ။
- (၃) ဘာလုပ်လုပ် အခွင့်အလမ်း ပိတ်ဆို့နေသူများ
- (၄) အဟန့်အတား၊ အနှောင့်အယှက်၊ အတိုက်အခံ များနေသူများနှင့်
- (၅) ဖွားလာတာ အညံ့ကြုံနေသူများ...

အထူးလာရောက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သင့်ပါသည်။ ဖော်ပြပါ သုဂတော ဂါထာဖြင့်ပင် ဝင်ရပါမည်။ “မွေးနေ့ဆောင် နံအောင်” ဟူသော သဘောအရ မွေးနေ့မှ စ၍လည်းကောင်း၊ သို့ မဟုတ် တြိရန်းနေ့၏ စတုရန်းအချိန်တွင် လည်းကောင်း အဓိဋ္ဌာန် စတင်လျှင် ပိုသင့်မြတ်လှပါသည်။

- * တနင်္ဂနွေသားသမီး အင်္ဂါနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီခွဲအတွင်း။
- * တနင်္လာသားသမီး ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီခွဲအတွင်း။
- * အင်္ဂါသားသမီး ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီခွဲအတွင်း။
- * ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး သောကြာနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီခွဲအတွင်း။
- * ကြာသပတေးသားသမီး စနေနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီခွဲအတွင်း။
- * သောကြာသားသမီး တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီခွဲအတွင်း။
- * စနေသားသမီး တနင်္လာနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီခွဲအတွင်း။

* * *

ဦးကျော်မြင့်

သဗ္ဗညုတ ရွှေဥဇာန်တော်ရှင် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
ဆဋ္ဌဝန်ကျောင်းတော်မှ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်သော
အောင်မြင်ပုံဖြစ်ပါသည်။ မြို့တံခါးအနီးတွင် အရပ်မျက်နှာများ
သို့ လှည့်ပတ်ရှိခိုးနေသော “သိဂါလ” သတို့သားအား ဘုရား
နှင့် တွေ့မြင်မိလေသည်။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် သိဂါလ
သတို့သားအား မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် အရပ်မျက်နှာ
အတွက် ရှိခိုးသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူပါသည်။

သိဂါလ သတို့သားသည် တပည့်တော်၏ ဖခင်
ကြွယ်ကြီးက သေခါနီးတွင် အရပ်ခြောက်မျက်နှာကို စိတ်
၌ ရှိခိုးပြီး နေရစ်ပါဟု မှာကြားထားခဲ့ပါသည်။ လေးစား
သိက်နာသည့်အနေနှင့် ယခုလို ပြုလုပ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
အရှင်ဘုရားဟု ပြန်လည်လျှောက်ထားလေသည်။

**ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏
အရပ်မျက်နှာနှင့်
တိုယ်ကျင့်တရား
ကိုရေးစဉ်(ပခုက္ကူ)**

သိဂါလ သတို့သားကို ချားရှင်က...
“သင့်ဖခင်ပြောတဲ့ အရပ်မျက်နှာဆိုတာ ရိုးရိုးအရပ်
မျက်နှာမဟုတ်ဘူး။ ရှိခိုးပါဆိုတာလည်း လက်အုပ်ချီပြီး
ရှိခိုးခိုင်းတာ မဟုတ်ဘူး။ ငါဘုရားရဲ့ သာသနာတော်မှာ
အရပ်မျက်နှာဆိုတာ ရှိတယ်”
ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီး သိဂါလ ဝါဒသုတ်ခေါ်သော

လူ့ကျင့်ဝတ် တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူပါသည်။
“သူ့ကြွယ်သား သိဂါလ... ငါဘုရားရဲ့ သာသနာမှာ
အမျိုးကောင်းသားများဟာ (၁) ညစ်ညူးသော ကံလေးပါ။
(၂) အဂတိတရား လေးပါ။ (၃) စည်းစိမ်ပျက်ကြောင်း
ခြောက်ပါ။ စုစုပေါင်း အကြောင်းတရား တစ်ဆယ့်လေးပါးကို
ရှောင်ကြဉ်ပြီး အရပ်မျက်နှာခြောက်ပါး လုံခြုံစေရမယ်”
လို့ ဟောကြားတော်မူပါသည်။

ညစ်ညူးသောကံလေးပါး ဆိုသည်မှာ ကမ္ဘာလွန်သူ
ကို လူဆိုးလူညစ်ဖြစ်စေသည်ကိုဖြစ်သည်။

- (၁) သူ့အသက်သတ်ခြင်း။
- (၂) သူ့ဥစ္စာခိုးယူခြင်း။
- (၃) သူ့သားမယားကို ပြစ်မှားခြင်း။
- (၄) လိမ်ညာပြောဆိုခြင်းတို့ ဖြစ်၏။

ထိုအပြစ်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား
ရှင်က ဟောတော်မူပါသည်။

အဂတိလေးပါး မလိုက်စားနှင့် ဆိုခြင်းမှာ -

- (၁) ချစ်ခင်၍ ဘက်လိုက်ပြီး အမှားစီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း
(ဆန္ဒကတိ)။
- (၂) စိတ်ဆိုး၍ မုန်း၍ ဘက်လိုက်ပြီး အမှားစီရင်
ဆုံးဖြတ်ခြင်း (ဒေါသကတိ)။
- (၃) ကြောက်ရွံ့၍ ဘက်လိုက်ပြီး အမှားစီရင် ဆုံးဖြတ်
ခြင်း (ဘယကတိ)။
- (၄) မသိ နားမလည်၍ ဘက်လိုက်ပြီး အမှားစီရင်
ဆုံးဖြတ်ခြင်း (မောဟကတိ)တို့ ဖြစ်သည်။

စည်းစိမ်ပျက်ကြောင်း ခြောက်ပါး ဆိုသည်မှာ -

- (၁) အရက်သေစာ(မှူးယစ်ဆေးဝါး) သောက်စား
သုံးစွဲခြင်း။
- (၂) အချိန်မဲ့ အခါမဲ့ သွားလာလည်ပတ်ခြင်း။
- (၃) ပွဲလမ်းသဘင် အကြည့်အရှုများခြင်း။
- (၄) လောင်းကစားခြင်း။
- (၅) မကောင်းသော မိတ်ဆွေနှင့် ပေါင်းသင်းခြင်း။
- (၆) ပျင်းရိခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

အရပ်မျက်နှာ ခြောက်မျက်နှာဆိုသည်က မြတ်စွာ
ဘုရားရှင် သာသနာအရပ် ခြောက်မျက်နှာကို ဆိုလိုတော်
မူခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းအရပ်မျက်နှာများကား...

- (၁) အမိအဖတည်းဟူသော အရှေ့အရပ်။
- (၂) သားမယားတည်းဟူသော အနောက်အရပ်။
- (၃) ဆရာသမားတည်းဟူသော တောင်အရပ်။
- (၄) ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေတည်းဟူသော မြောက်အရပ်။
- (၅) ရဟန်းသံဃာတည်းဟူသော အထက်အရပ်။
- (၆) လက်အောက်ငယ်သားတည်းဟူ အောက်အရပ်

တို့ပင် ဖြစ်သည်။

မိဘသည် သားသမီးများ၏ အရှေ့အရပ်ဖြစ်ပါသည်။
သာသမီးသည် မိဘ၏ အနောက်အရပ်ဖြစ်ပါသည်။

မိဘက သားသမီးအပေါ် မိဘဝတ္တရားနှင့်အညီ ပြုကျင့်

မည်ဆိုလျှင် အနောက်အရပ်ကို လုံခြုံစေခြင်း မည်ပါသည်။
သာသမီးကလည်း မိဘအပေါ် သားသမီးဝတ္တရားနှင့်အညီ
ပြုကျင့်မည်ဆိုလျှင် အရှေ့အရပ်မျက်နှာအား လုံခြုံစေခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

အတတ်ပညာသင်ပြပေးသူ ဆရာသမားများသည်
တပည့်များ၏ တောင်အရပ်မျက်နှာမည်၏။ တောင်အရပ်
မျက်နှာမည်သော ဆရာသမားများအပေါ် တပည့်ဝတ္တရား
အညီ ပြုကျင့်နေထိုင်ခြင်းသည် တောင်အရပ်ကို လုံခြုံစေ
ခြင်းမည်လေသည်။

မိတ်ဆွေသင်္ဂဟများ၊ ဆွေမျိုးဉာတိများကမူ မြောက်
အရပ်မျက်နှာဖြစ်၏။ မိတ်ဆွေတုနှင့် မိတ်ဆွေစစ် နှစ်မျိုး
အနက် မိတ်ဆွေစစ်ကိုသာ အပေါင်းအဖော်ပြုရမည်။
မိတ်ဆွေတုကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားရှင်
ဟောကြားတော်မူပါသည်။

အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသည့် ရဟန်းသံဃာတော်
များသည် အထက်အရပ်ဖြစ်ပါသည်။ ရဟန်းတော်များသည်
မိမိတို့ထံ ဆည်းကပ်လာသူ ဒါယိကာအပေါင်းတို့အား
ဘာသာရေးအသိပညာ သင်ပြပေး၍ လူအများ၏ ဆရာပြု
တော်မူပါသည်။ အကျင့်သီလအားဖြင့်လည်း လူအများထံ
မြင့်မြတ်ပါသည်။

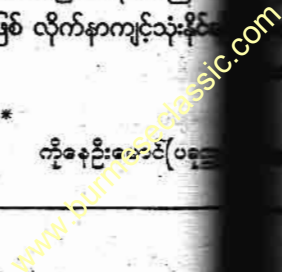
* ဒါယိကာအပေါင်းတို့သည် အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်
သော ရဟန်းသံဃာတော်များအား ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်
လှူဒါန်းခြင်းအားဖြင့် လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာအပြင် နိဗ္ဗာန်
ချမ်းသာအထိ ရနိုင်သည်။ ရဟန်း သံဃာတော်များသည်
လူအပေါင်းတို့၏ ကျေးဇူးရှင်များလည်း ဖြစ်တော်မူပါသည်။
မိမိတို့၏ ကျေးဇူးရှင် ရဟန်းသံဃာတော်မြတ်များ
အပေါ် ပြုကျင့်ရမည့် လူ့ကျင့်ဝတ်တရားနှင့်အညီ ပြုကျင့်
နေထိုင်ခြင်းသည် အထက်အရပ်ကို လုံခြုံစေခြင်း ရှိကြောင်း
မည်လေ၏။

သို့ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားရှင်က အရပ်မျက်နှာရှိခြင်း
နှင့် လုံခြုံစေခြင်းတရားတော်ကို သိဂီလ သတို့သားအား
အကြောင်းပြုပြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ သား
လူမှုရေးတရားသက်သက်သာသာမက၊ မဂ်ရောက် ဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်မြင်သည်အထိ အထောက်အပံ့ဖြစ်စေနိုင်သည်။

ကိုယ်ကျင့်တရားများအဖြစ် လိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်
တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

* * *

ကိုးကွယ်ခြင်း (ပဋိပက္ခ)

ပြော၍ မကုန်ဆုံးသောအရာသည် မိခင်တို့၏ အကြောင်းသာလျှင် ဖြစ်၏တဲ။ စာရေးဆရာနှင့် ပြဇာတ်ဆရာ ဖြစ်၍ “ဂေါ်ကီ” က ပြောခဲ့တာပါ။

ဟုတ်ပါတယ်၊ သားသမီးတွေအနေနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ ဘဝ အသက်တာမှာ ပြောလို့ မကုန်ဆုံးနိုင်တာဟာ မိမိတို့ကို မှုထုတ်လိုက်တဲ့ မိခင်တွေရဲ့ အကြောင်းအရာတွေပါပဲ။

သားသမီးတွေရဲ့ အပေါ်မှာ မိခင်တွေရဲ့ ကျေးဇူးတွေက ကုန်နိုင်၊ မခန်းနိုင်လောက်အောင် ရှိနေလေတော့ ဂေါ်ကီ

သည်လို ကောင်းမှုတွေကြောင့် အခုဆိုရင် အမေအသက် က ၈၀ ကျော်လို့ ၅နှစ်ထဲတောင်မှ ရောက်ခဲ့ပါပြီ။

အသက်ကလည်း ကြီး၊ တရားကလည်း ကြီးလေ တော့ ဘယ်သား၊ ဘယ်သမီးဆီကမှ အကူအညီကို မတောင်းခံခဲ့ပါဘူး။ သားတွေ၊ သမီးတွေကသာ နုကျွန်ုပ်ရဲ့ အမေကို အပူကပ်လို့ အကူအညီတောင်းကြတာပါ။ ကျွန်တော်လည်း ပါသလို။

သည်တော့လည်း အမေက ဘာမှမပြောရာပါဘူး။ ဒါပေမယ့်လို့...

...တဲ့ စကားတွေဟာ သစ္စာဆိုက်နေတာ အမှန်ပါ။

ဆိုတော့ အိမ်က အမေရဲ့ အကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း အသက်ပေးပြီး ပြောပြပါမယ်။ အမေက အသက်ကြီးပေမယ့်

သူ့အယူအဆ၊ သူ့ဝါဒတွေနဲ့အတူ၊ စာစစ်သမတ်တည်း အသတ်တဲ့ သူ။ ငြိတော့ ကိုယ့်တရား ကိုယ်ရူ၊ ကိုယ်အမှု

...ရင်း ကိုယ်အလင်းတန်းကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲ ရှာဖွေ

...တော့ ဘယ်သားသမီးမှ အမေပြောတဲ့ စကားကို

...လုပ်ရုံပါဘူး။ အဖေဆုံးပြီးတဲ့နောက်မှာ အမေဟာ ဘုရား၊ တရား

“အေးလေ၊ မင်းတို့က အကြွေးရှင်တွေပဲလေ။ ကြွေး

ကြေအောင်တော့ တို့မိဘတွေက ပြန်ဆပ်ရပေမယ့်”

ဟု ဒါလေးပဲ ပြောရာပါတယ်။ နောက်တစ်ခုရှိတာ

က... “မိဘမေတ္တာကို သိခဲ့ရင်ပဲ အမေက မင်းတို့ကို ပြန်ပြီး

ကျေးဇူးတင်နေရမှာပါ”

တဲ့။ ကျွန်တော်က မွေးချင်းတွေထဲမှာ အကြီးဆုံးသော

သားဖြစ်လို့ အမေ့ကျန်းမာရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အမေ့ကို

အမေကလည်း ပြုံးပြုံးကြီးလုပ်လို့ နားထောင်ရာပါတယ်။
ကျွန်တော်တို့တွေ့ရဲ့ ဘဝမှာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်က လွှဲရင်
ဒီအမေသာ ကိုးကွယ်ရာအစစ်ပဲ။ အမေ တစ်ခုခုဖြစ်သွား
မှာကို စိုးရိမ်မိပါတယ်။ အမေက အသက်လည်း ကြီးပြီ
လေ။ ဆန္ဒသာ ရှိပေမယ့်လို့ ခန္ဓာကြီးက မလိုက်နိုင်တော့
တဲ့ အရွယ်။

နိဗ္ဗာန်တို့အတိုင်း တစ်နေ့မှာတော့ အစာအဆိပ်သင့်
ပြီး အမေကို အိမ်နားက "လောကပါလ" ဆေးခန်းမှာ တင်
လိုက်ရပါတယ်။ အမေကလည်း ညစာဆိုရင် လုံးဝ မစား
ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းက အတော်ကြာခဲ့ပါပြီ။

ဒီတော့လည်း ကျွန်တော်တို့အလစ်မှာ ဆာဆာနဲ့
စားချင်ရာတွေလည်း စားမိမှာပေါ့။ ရုပ်ကို အာဟာရက စောင့်
တယ်မဟုတ်လား။ အမေ့ခမျာ ဝေဒနာ ဘယ်လောက် ခံစား
နေရသလဲဆိုရင် အစာအဆိပ်သင့်မှုကြောင့် ဝမ်းတွေ
တအားလျှော့ပြီး သတိမေ့မြောနေတာကိုက နှစ်ရက်သုံးရက်
လောက် ရှိပါတယ်။ လေးရက်မြောက်တဲ့နေ့မှာ အမေ သတိ
ပြန်ရလာပြီး ဆေးခန်းမှာလည်း ဆက်မထားချင်တာနဲ့ သက်
ဆိုင်ရာ ဆရာဝန်နဲ့ တိုင်ပင်ပြီး အမေ့ကို အိမ်ပြန်ခေါ်ခဲ့ရ
တယ်။

ဒီကတည်းကိုက အမေ့မှာ လူမမာတစ်ပိုင်းဖြစ်သွားရ
ရာပါပြီ။ စားချင်တာလည်းမစားရ၊ သွားချင်တာလည်းမသွားရ၊
အမေ့ခမျာ ဒီအတိုင်းပက်လက်အနေအထားကြီးနဲ့ အိပ်ရာ
ထဲမှာနေလိုက်ရတာ။ အမေ့ကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော့်မှာ
သနားလိုက်ရတာလေ။ အမေ့အစား ကျွန်တော်ပဲဖြစ်လိုက်ပါ
တော့လို့ ဆုတောင်းမိတယ်။

အရေးရယ် အကြောင်းရယ်ကျတော့ သားသမီးတွေ
က အမေ့ဒုက္ခကို ကူညီချင်ကြပေမယ့် တစ်ယောက်မှ
ကူညီနိုင်ကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့မှာလည်း အိမ်ထောင်
သည်တွေဖြစ်နေတော့ မပြောသာဘူးပေါ့။

နောက်ဆုံးမှာတော့ အစ်ကိုကြီးဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်ကပဲ
ကိုယ်လက်အောက်က ညီတွေနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး အမေ့အတွက်
လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်တဲ့ အရာတွေကို သားတစ်ယောက်အနေ
နဲ့ မခွင်းမချန် လုပ်ပေးလိုက်ပါတယ်။

သည်လိုမှ မလုပ်ခဲ့ရင်လည်း အမေ့ ဝေဒနာတွေက
သက်သာလာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်လုပ်ခဲ့တဲ့ အမှုကိစ္စ
တွေက ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တွေကို အောက်မေ့ပြီး
အမေ့ကို ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ပေးခြင်းပါပဲ။

အမေ့ကျေးဇူးကို ဆပ်စရာဆိုလို့ ဒီတစ်နည်းပဲ

ကျွန်တော်မှာ ရှိတော့တာ။ ကျွန်တော် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေး
တာက ဓာရဏပရိတ်တော်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ ပရိတ်တော်
ဟာ မြတ်ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားရဲ့ အာဝေဏိက ဂုဏ်တော်
၁၈ ပါးကို ချီးကျူးပူဇော်တဲ့ ပရိတ်တော်ပေါ့။

ဒီဂုဏ်တော် ၁၈ ပါးဟာ မြတ်ဗုဒ္ဓ ရှင်တော်ဘုရား
သီးခြားကိုယ်ပိုင် ဂုဏ်တော်များ ဖြစ်သလို၊ အခြားမည်သူ
တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ဒီလိုဂုဏ်မျိုးတွေရှိတာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဒီပရိတ်တော်ကို နေ့စဉ်မှန်မှန် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခဲ့ရင်
ဥပစ္ဆေဒကံကံတွေနှင့် မတွေ့ကြုံနိုင်ပါဘူး။ သူ့ဓမ္မတာအ
သေချိန်ကျမှ သေရမှာပါ။

ကျွန်တော်နဲ့ အမေ့တို့ကလည်း တစ်ရပ်ကွက်စီ ခြား
ပြီးနေကြတဲ့သူတွေဆိုတော့ မနက်တိုင်း အမေ့အိမ်ရှိရာက
သွားပြီး အမေ လက်ရှိ ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာဆိုးတွေ ပျောက်
ကင်းသွားစေဖို့ ယုံကြည်စိတ်များစွာနဲ့ ဓာရဏ ပရိတ်တော်
ကို တစ်နေ့တစ်ခေါက် မှန်မှန်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော် ဒီလို ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ် ပူဇော်နေ
ရင် အမေကလည်း မျက်စိကလေးမှိတ်ပြီး ကုသိုလ်စိတ်တွေ
နဲ့အတူ ကုသိုလ်တွေ ပွားများနေပါတယ်။ ကျွန်တော်ထ
လည်း ရွတ်ဖတ်နိုင်သလောက် ရွတ်ဖတ်၊ အမေကလည်း
ကုသိုလ်တွေ ပွားများနိုင်သလောက် ပွားများလိုက်တာ
တစ်လလောက်ကြာတော့ အမေ့ရောဂါဝေဒနာဆိုးကြီးထ
ဘယ်ဆေးဘယ်ဝါးမှ မကုရဘဲ အရှင်းကြီး ပျောက်သွားခဲ့
တယ်။

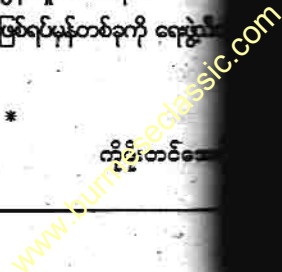
အမေကတော့ ပြောပါတယ်။

"အမေ့သားပေးတဲ့ အသက်ပဲ ကျန်ပါတော့တယ်
သားကို အမေ့ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ မွေးရကျိုးနပ်တဲ့ သား
လေးရယ်"

တဲ့။ တကယ်ပြောတာပါ။ အရေးရယ်၊ အကြောင်းချစ်
ကျရင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်၊ ကျေးဇူးတော်တွေထက်
အန္တရာယ်အပေါင်းကို ကာကွယ်နိုင်တာကတော့ ဓာရဏ
ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်သိလိုက်ရပါပြီ။
စာရူသုများလည်း ဘေးဥပဓိအန္တရာယ် ရန်စွယ်တွေ
မှ ကင်းကြီးစေဖို့ ဓာရဏပရိတ်တော်ကို နေ့နေ့ည
ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ကြပါလို့ တိုက်တွန်း နှိုးဆော်လိုက်ပါတယ်။

(စာရေးသူတို့၏ အိမ်တွင်း ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုကို ရေးခဲ့ပါ
ပါသည်။)

ထို့နဲ့တင်...

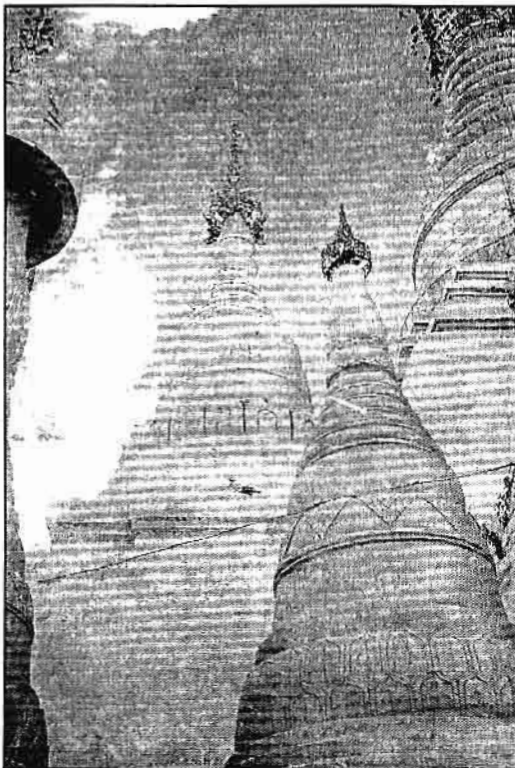

ဆင်လက်တင်ရုပ်ပွားတော်
တိုင်းမြို့ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း။

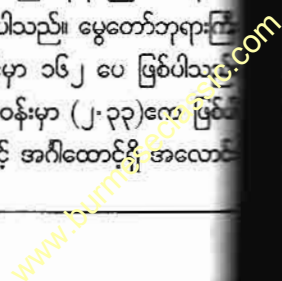
ဟိုပုံး သီရိမင်္ဂလာ ရွှေချမ်းသာ မွေတော်ဘုရားကြီး

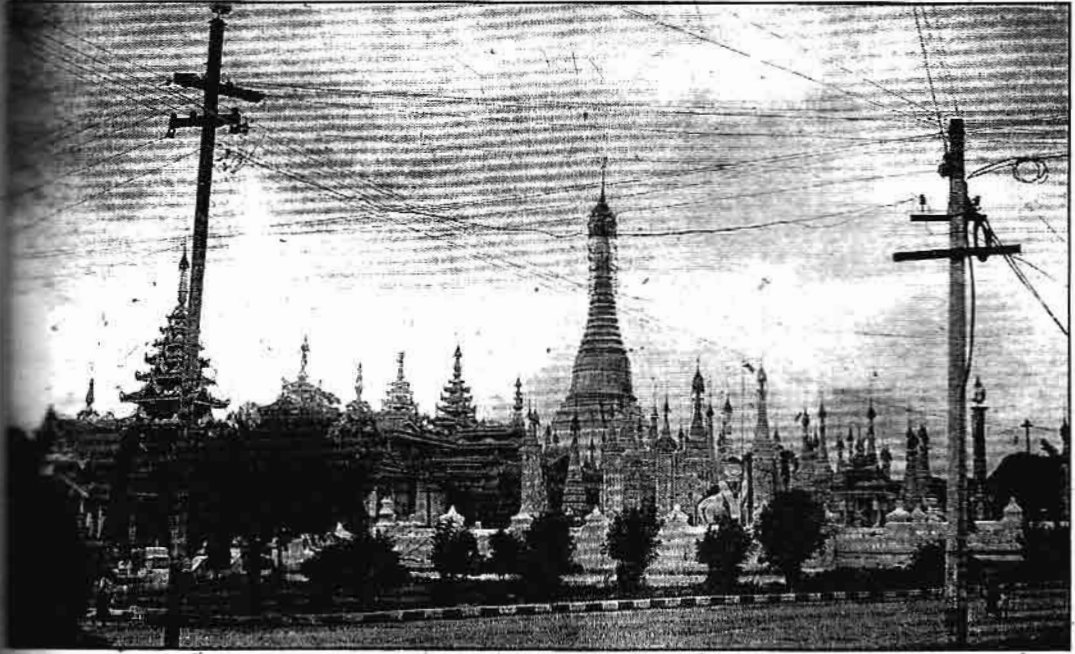
|| မေဒယုတေသီ သရမျိုး ||

စာရေးသူသည် ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ ဟိုပုံးမြို့-
 ဓမ္မပိတ်ဆွေ ဦးစံင်း၏ ဖိတ်ခေါ်ပူဖြင့် ဟိုပုံးမြို့၏ ကျက်သရေ
 ဆောင်ဖြစ်တော်မူသော သီရိမင်္ဂလာ ရွှေချမ်းသာ မွေတော်
 ဘုရားကြီးသို့ ဘုရားဖူးရောက်ရှိခဲ့ရပေသည်။ ဦးအောင်ဆန်း
 လွင်နှင့် ဦးစံင်းတို့သည် စာရေးသူအား လိုက်လံ ဝမ်း
 မြောက်စွာ ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်ကြပြီးလျှင် ဘုရားကြီးဂေါပက
 အဖွဲ့မှ ရုံးအဖွဲ့မှူး ဒေါ်စန်းစန်းလင်းနှင့် ထပ်မံ မိတ်ဖွဲ့ပေး
 သည်။ ရုံးအဖွဲ့မှူးမှ စာရေးသူအား လိုလေသေးမရှိ ဧည့်ဝတ်
 ကျော့ပွန်စွာ ဧည့်ခံပြီးလျှင် လိုအပ်သည့် အထောက်အထား
 အချက်အလက်များကို ပြည့်စုံစွာ ထုတ်ပြ ရှင်းလင်းပြီး
 စာရေးသူ မေးမြန်းသမျှကိုလည်း စိတ်ရှည်လက်ရှည်ဖြင့်
 ဖြေကြားပေးပါသည်။

ထို့နောက် စာရေးသူတို့သည် ဘုရားကြီး၏ ပရဝဏ်
 အတွင်း လှည့်လည်ဖူးမြော်ကြပါသည်။ မွေတော်ဘုရားကြီး
 ၏ လက်ရှိ ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ ၁၆၂ ပေ ဖြစ်ပါသည်။
 သာသနာ့ ပရဝဏ်အကျယ်အဝန်းမှာ (၂-၃၃)ဧက ဖြစ်ပါ
 သည်။ ပင်မ စေတီတော်ကြီးနှင့် အင်္ဂါထောင်ရှိ အလောင်း

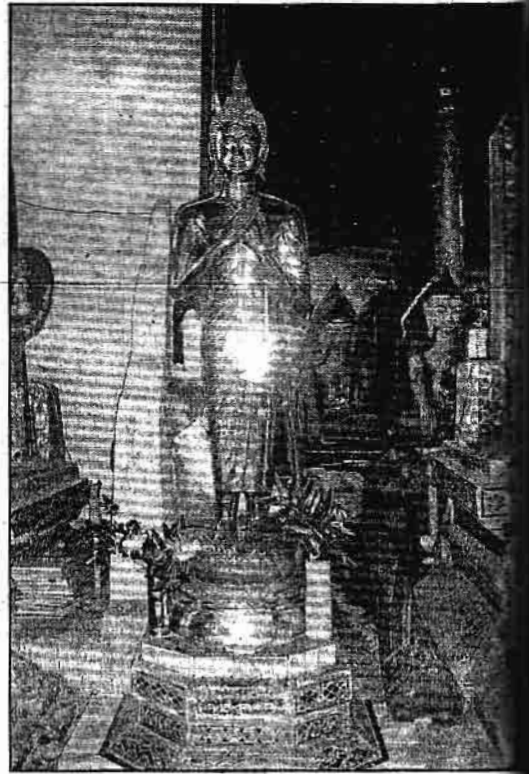
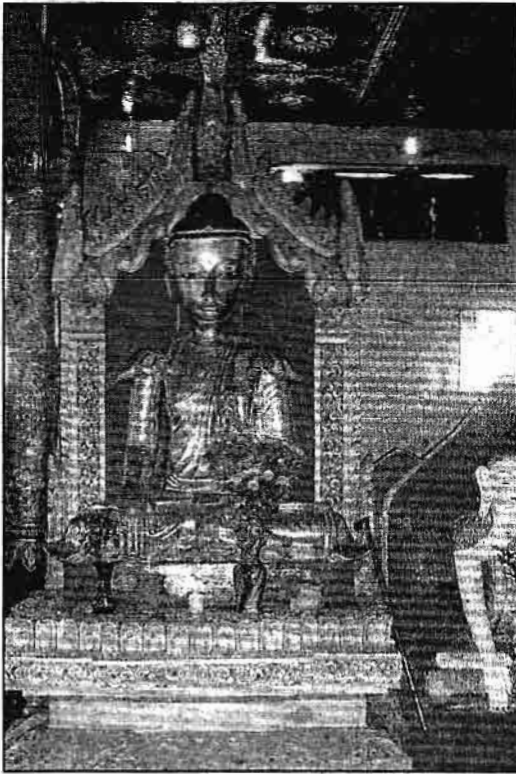

တည်ထောင်ပြီး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော မူလ စေတီတော်
 အဖြစ် အရန်စေတီပေါင်း ၂၃၆ခု တည်ရှိသဖြင့် စုစုပေါင်း
 စေတီတော်မှာ ၂၃၈ ခု ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားဝန်း ပရဝဏ်
 ဝန်းလုံးရှိ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်စား ဆင်းတုတော်ပေါင်းမှာ
 ၁၇၀ ခုဖြစ်ပါသည်။ သာသနာ့အဆောက်အအုံပေါင်းမှာ
 ၁၀၀ ခု ဖြစ်ပါသည်။ လှူဒါန်းထားသော ခေါင်းလောင်းအရေ
 စုစုပေါင်းမှာ စေတီတော်ကြီး၏ ပထမအဆင့်တွင် ၅၁လုံး၊
 ဒုတိယအဆင့်တွင် ၆၂လုံး၊ တတိယအဆင့်တွင် ၅၄လုံး၊
 စတုတ္ထအဆင့်တွင် ၅၂လုံး၊ ပဉ္စမအဆင့်တွင် ၅၉လုံး၊
 ဆဋ္ဌမအဆင့်တွင် ၅၈ လုံး၊ သတ္တမအဆင့်တွင် ၄၁လုံးနှင့် ရှေး
 ခေါင်းလောင်း ၂၃လုံး၊ ကြေးခေါင်းလောင်း ၁၀လုံး၊ စုစုပေါင်း
 ၂၀၄လုံးဖြစ်ပါသည်။ သာသနာရေးဦးစီးဌာနမှ (၇-၁-၁၉၆၀)
 မှစတင် စတင် ဖွဲ့စည်းပေးထားသော စေတီတော် ဝေယျာ
 နာမိတ္တံသည် ယနေ့အချိန်အခါတွင် ဦးသက်ထွန်း ဦးဆောင်
 ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်ရှိန် ဦးဆောင်
 ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ဝေယျာအဖွဲ့ဝင် ၁၅ဦး၊ ဒေါ်စန်းစန်းလင်း ဦးဆောင်
 ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ဝေယျာအဖွဲ့ဝင် ၇ဦး၊ စုစုပေါင်း ၂၂ဦးဖြင့် ဘုရားကြီးအား
 နေ့စဉ် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လျက်ရှိပါသည်။
 ဦးစွာပထမ ပင်မ အာရုံခံအတွင်း၌ ဉာဏ်တော်တူ
 ဉာဏ်မှ ရုပ်ပွားတော် ၁၆ခု၊ ဉာဏ်တော်ထက်ဝက်
 ဉာဏ်မှ ရုပ်ပွားတော် ၅ခု၊ လျောင်းတော်မှ ရုပ်ပွားတော်
 ၁ခု၊ ထိုင်တော်မှ ရုပ်ပွားတော်ပေါင်း ၁၄၅ ခုကို အသွင်

ထူးခြားသော မုဒြာဟန်ပန်မျိုးစုံဖြင့် အားရပါးရ သဒ္ဓါပီတိ
 ထူးကဲသော စိတ်အစုံဖြင့် ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်စွာ ပူးမြော်
 ခွင့် ကြံရပါသည်။ ကြေးဆင်းတု ရုပ်ပွားတော်ကြီးမှာလည်း
 ရောင်တော် တဖိတ်ဖိတ်တောက်ပလျက် ကင်မရာအတွင်း

www.burmeseclassic.com

မှာပင် အလင်းပြန်လျက်ရှိပါသည်။ နီးဘုရားရုပ်ပွားတော်ကြီး မှာလည်း တင့်တယ်သော ဣန္ဒြေကို ဆောင်တော်မူ၍ စာရေးသူတို့၏ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်းမှာသာ ပူဇော် ဖူးမြော်ခွင့်ရနိုင်ပေသော ရိုးရာပညာတစ်ရပ်အနေဖြင့် ဂုဏ်ယူဝံ့ကြွားစွာဖြင့် မုတ်တမ်းတင် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ ယိုးဒယားလက်ရာဖြစ်သော ရုပ်တော်မူ မဟာကရုဏာ မုဒြာ ဟန်ကိုလည်း ဖူးတွေ့ရပါသည်။

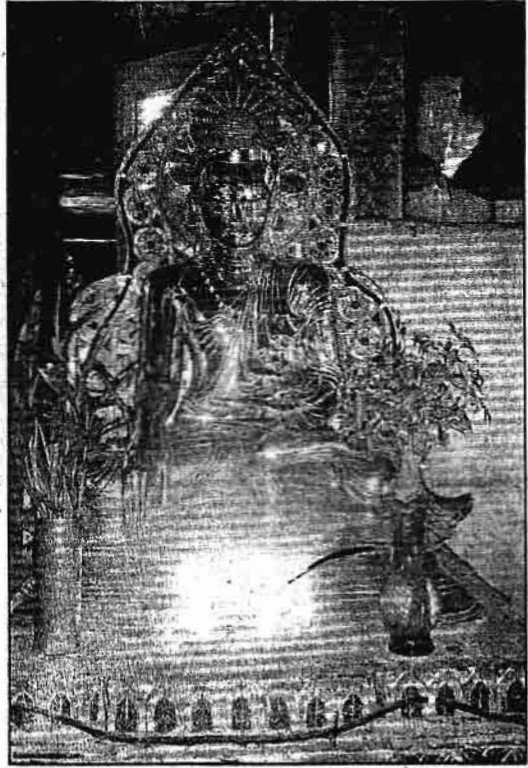
ထိုနောက် စာရေးသူသည် လိုဏ်ဂူတော်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက် ဖူးမြော်ပါသည်။ လိုဏ်ဂူတော်အတွင်း၌ ဟိုပုံး အနောက်ရပ်မှ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် ဦးကျော်သည် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား တော်များအား ရောင်တော်ဖွင့် ကုသိုလ်ယူလျက် ရှိပေသည်။ ထိုနောက် လိုဏ်ဂူအဝသို့ ပြန်အထွက်တွင် လက်ဝဲဘက်၌ လျောင်းတော်မူ၊ ထိုင်တော်မူ၊ ရုပ်တော်မူနှင့် ရဟန္တာများ ပူဇော်ဟန်တို့ကို တစ်စုတစ်စည်းတည်း ဖူးမြော်ရပါသည်။ အဆိုပါ အုပ်စုတွင် ညာတင်ကုတ်တစ်ဆူ ပါရှိသည်ကို ဦးအောင်ဆန်းလွင်မှ ပြသပေးပါသည်။ လက်ယာဘက်တွင် ဆင်လက်တင် ရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြော်ရပြန်ပါသည်။ ထို နောက် မြောက်ဘက်တွင် သီးသန့် ဂူပေါက်ငယ်တစ်ခု အတွင်း သေချာစွာ ငုံ့ဝင်၍ ကြည့်ပါလေမှ မြင်ရနိုင်သော

ရှေးဟောင်း ပေစာကို သမိုင်းဝင် ရှားပါးပစ္စည်းအဖြစ် ခဲလဲ ခဲဆစ် မုတ်တမ်းတင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ နောက်ထပ်တစ်ဖန် မြတ်စွာဘုရားရှင်မှ ငရဲဦး တရားပြဟန်း (အမှတ်စဉ်-၇၄) ကိုလည်း မုတ်တမ်းတင်ဖြစ်ပါသည်။

အရှေ့ဘက် အာရုံခံမှ ထွက်၍ ရင်ပြင်တော်ပေါ်တွင် ဆက်လက်ဖူးမြော်ကြရာ အင်္ဂါထောင့် ရှင်ဥပဂုတ္တကျောင်း ဆောင်၌ ပူဇော်ရန် ဂါထာကို ဖော်ပြထားသည်မှာ -

ဥပဂုတ္တော မဟာထေရော၊
 ဣန္ဒိယာ ဒက္ခိဏာဏ္ဍဝေ၊
 နိမန္တေယျာမိတံ ထေရံ၊
 ဣမံအမှာကမ ဣပံ။

ဟူ၍ ပါရှိပါသည်။

ထို့နောက် ထူးခြားသော ဟန်ပန်အမူအရာဖြင့် သရုပ်
ဆောင်ထားသည့် မနုဿီဟကိုလည်း တွေ့မြင်ရပါသည်။
မိန့်စန်းလင်းမှ သာမန်လူတို့ အမှတ်တမဲ့ မဖူးမြော်ဖြစ်
အလောင်းစည်သူမင်းကြီး ပထမဦးဆုံး တည်ထား
ကွယ်ခဲ့သော သမိုင်းဝင် မူလ စေတီတော်ကို ပြသပေး
သည်။ ထပ်မံ၍ အနောက်တောင်အရပ်မှ ထူးခြား
ကြယ်စွာ မဂ္ဂင်ဖောင်ပေါ်တွင် အောက်ခြေ ပစ္စယံ၌
သီဟ ငှကောင်း အလယ်ပစ္စယံ၌ သာသနာစောင့် နတ်
ဦးပု၊ အထက်ပစ္စယံ၌ နဂါး ငှကောင်း ၎င်းအထက်
ဦးပုရစ်ခွင်ဘုရားနှင့် အထွဋ်စေတီတော် အစရှိသဖြင့်
ဆင့်ဆင့် ပူဇော်ထားရှိပုံမှာ ထန်းပင်နောက်ခံနှင့်တကွ

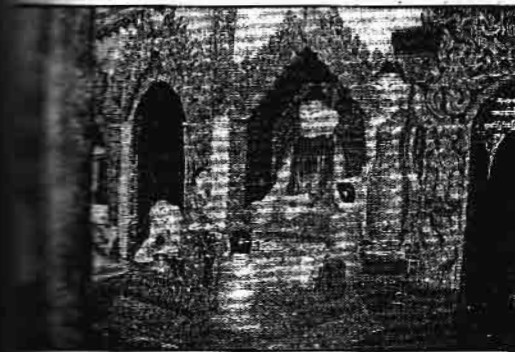
ပြာလဲ့လဲ့ မိုးကောင်းကင်တို့နှင့်အတူ ဘယ်ပန်းချီရေးဖွဲ့၍
မပီပေသော ရှုခင်းကို မှတ်တမ်းတင်ဖြစ်ပါသည်။

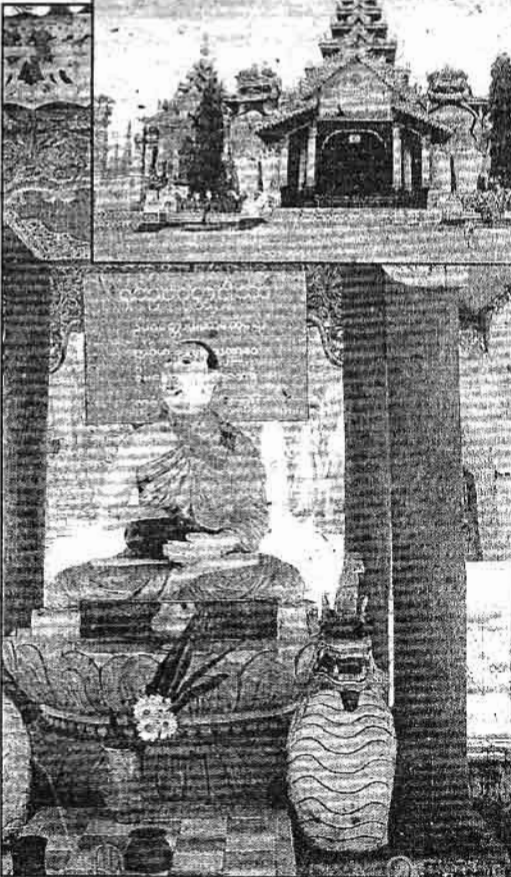
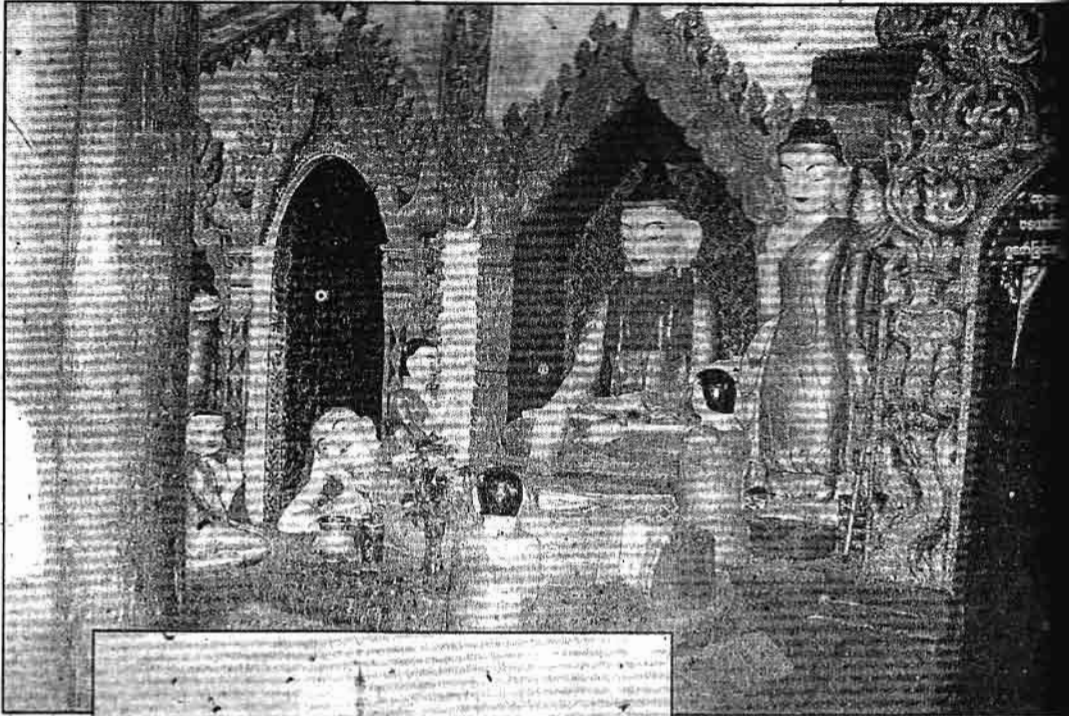
တစ်ဖန် အနောက်အရပ်တွင် ထူးခြားသော နှစ်ကျိပ်
ရှစ်ဆူ တဝဂ္ဂ ရုပ်ပွားတော်မြတ်များကို ဖူးတွေ့ရပြန်ပါသည်။
ဤပုံစံတော်အုပ်စုသည်လည်း မည်သည့်အရပ်တွင်မျှ မဖူး
တွေ့ရဘူးသေးသော စေတီတော်အုပ်စုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ရာဟု
ထောင့်တွင် ဘုန်းမြတ်ကျော် စေတီတော်မြတ်ကြီး တည်ရှိ
ပါသည်။ ထို့နောက် အရှေ့မြောက်အရပ်တွင် ရှင်သီဝလီ
ကျောင်းဆောင်၌ ပူဇော်ရန် ဂါထာကို ဖော်ပြထားသည်မှာ-

သီဝလီစ မဟာလာဘ်၊
နာနာဒေတီ ဝရံ ဝရံ
ဣဒ္ဓိဇိတံ ဒေတီ၊
မဟာသုခံ ဘဝိဿတီ၊

ဟူ၍ ပါရှိပါသည်။

ထို့နောက် စာရေးသူနှင့် ဦးစံဝင်းတို့သည် ဗောဓိပင်
နှင့် ရွှေပုံလွှင်ကို အောင်တော်မူခန်းအား သွားရောက်ဖူးမြော်
မှတ်တမ်းတင်ကြပါသည်။ စာရေးသူတို့ ဂေါပက ရုံးခန်းသို့
ပြန်လည်ရောက်ရှိချိန်တွင် ဂေါပက ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်ရှိန်
ရောက်ရှိနေပါသည်။ လက်ဖက်ရည်၊ မုန့်များနှင့် ညှော်ခံ၍
ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်ရှိန်မှ ...

ရတနာစည် လွိုင်လင်ဆရာတော် ရေးတဲ့ စေတီဘုရား
စည်တွဲ အင်္ဂါ ၁၀ရပ်ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဇိဗ္ဗေတော်
အောင်ကြီးဟာ အင်္ဂါဆယ်ပါးလုံးနှင့် ကိုက်ညီမှုရှိတဲ့အတွက်
အဆင့် ထင်ပေါ် ကျော်ကြားရခြင်းလည်း ဖြစ်ပါတယ်။”

- ၁) စေတီတော်၊
- ၂) ဆင်းတုတော်၊
- ၃) ဇရပ် တန်ဆောင်း၊
- ၄) ခြင်္သေ့၊
- ၅) ခေါင်းလောင်း၊
- ၆) သိမ်၊
- ၇) မဟာရုံ တံတိုင်း၊
- ၈) ဗောဓိညောင်ပင်၊
- ၉) ဥယျာဉ် ရေကန်၊
- ၁၀) တံခွန်တိုင်တို့ ဖြစ်ပါ၏။

“ဒေါ်စန်းစန်းလင်းက သိမ်နဲ့ ဘုရားခန်းကို လိုက်ပြ
ပေးတာပါ။”

“ဟုတ်ကဲ့”
ညနေစောင်းအချိန်တွင် ဒေါ်စန်းစန်းလင်းမှ...
“ဟာ...ဆရာ၊ ထူးဆန်းတာလေး တစ်ခုပြမယ်”

ဟူ၍ ရင်ပြင်တော်၏ အရှေ့မြောက်အရပ်သို့ ဦးဆောင်
ခေါ်သွားခဲ့ပါသည်။ ရင်ပြင်တော်၏ အရှေ့မြောက်အရပ်တွင်
မွေတော်ဘုရားအောင်မြေ၌ ဆုတောင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ပုတီး
စိပ်ဖြစ်ပါသည်။ ဒေါ်စန်းစန်းလင်းမှ စိတ်ရှည်စွာ ရုပ်စောင့်နေ
လျက်...

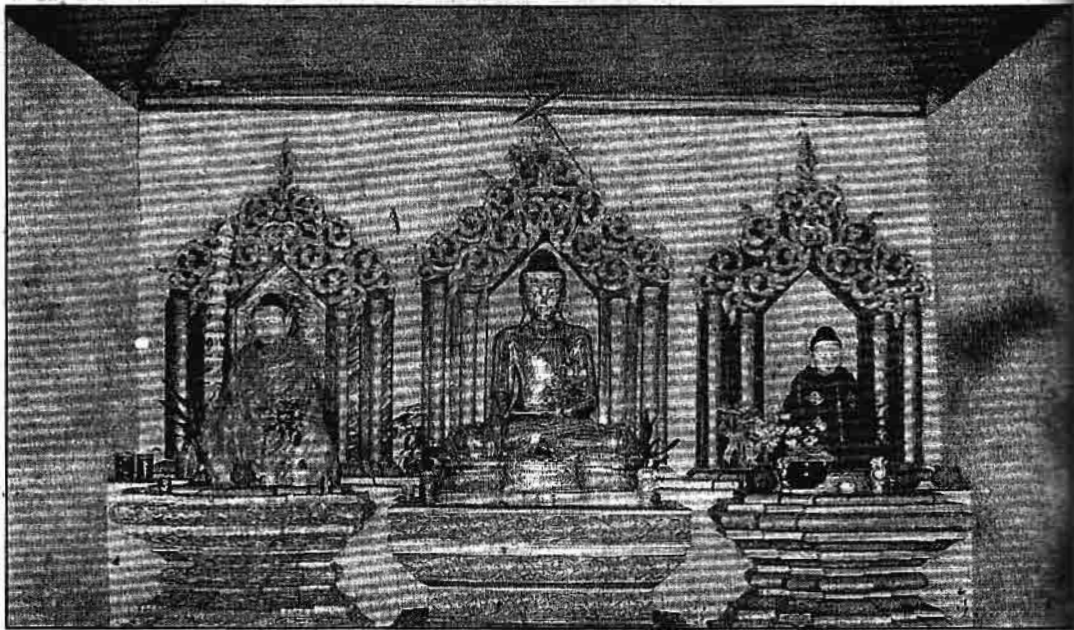
“ဟိုး ကောင်းကင်ပေါ်ကို ကြည့်လိုက်ပါ ဆရာ”

ဟိုပုံမြို့၏ ထက်ကောင်းကင်တွင် သက်တန်းရောင်စုံ
တို့သည် နေဝင်ဖို့အချိန်၌ အရှေ့အရပ်ဆီမှ နေခြည်ကို
ရွှေ့လှည့်လောင်းဘိသကဲ့သို့အလား ရောင်စုံတို့ ဝေဖြာလျက်
လှပစွာ ထိုတက်တည်ရှိပုံမှာ အံ့မခန်း ညနေခင်းဆည်းဆာ
အလှတို့ဖြင့် သီရိမင်္ဂလာ ရွှေချမ်းသာ မွေတော်ဘုရားကြီး

ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ဟိုပုံနယ်ကို အစတည် နယ်စားအဖြစ်
အုပ်ချုပ်ခဲ့သော မြို့စားကြီး ဘဟိုဆန်၏ သား၊ မြေး၊ မြစ်
အနွယ်ဖြစ်သည့် မြို့စားနှင့် တွေ့ဆုံ၍ သာသနာတော် ပြန့်ပွား
ရေးအတွက် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခဲ့ကြပါသည်။

ထို့နောက် သက္ကရာဇ် ၅၁၂ ခုနှစ်တွင် ဉာဏ်တော်
၂၄တောင်အမြင့်ရှိ စေတီတော်ကို တည်ထားတော်မူခဲ့ပါ
သည်။ ၎င်းစေတီတော်အတွင်း အလောင်းစည်သူမင်းကြီး
ပံ့ဆောင်ရယူခဲ့သော ဗုဒ္ဓသရိယ ဓာတ်တော် မွေတော်အစစ်
များအား ဌာပနာထားခဲ့ပြီး “မွေတော်ဘုရား”ဟု ဘွဲ့တော်
သမုတ်ခေါ်ဝေါ် ပူဇော်ခဲ့ကြပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၇၀ ပြည့်နှစ်၊ ဟိုပုံမြို့ကို အုပ်ချုပ်ခဲ့

အား ပူဇော်သမှု ပြုနေသကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ညဘက်
တွင် စာရေးသူအား မွေတော်ဘုရားဝင်းအတွင်း၌ အိပ်စက်
တည်းခိုရန် ဒေါ်စန်းစန်းလင်းမှ စနစ်တကျ ပြင်ဆင်ထားရှိ
ပေးပါသည်။ ထိုညအတွက် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်စက်အနားယူ
၍ နောက်တစ်နေ့တွင် လက်ဖက်ရည်ဖြင့် တည်ခင်း ညှော်ခံ
ပါသည်။

မွေတော်ဘုရားသမိုင်းအစ

ကျန်စစ်သားမင်းကြီး၏ မြေးတော် အလောင်းစည်သူ
မင်းတရားကြီးသည် ပုဂံပြည်ကို ထီးနန်းဆက်ခံ စိုးစံတော်
မူစဉ် တိုင်းခန်းလှည့်လည်ရာမှ ရှမ်းပြည်နယ်၊ ဟိုပုံဒေသသို့

သော မြို့စားကြီး(ခွန်ကြား)သည် အလောင်းစည်သူမင်းကြီး
တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူခဲ့သော စေတီတော်မြတ်ကြီးအား
နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်သဖြင့် အမြင့်ဉာဏ်တော် ဝေ
တောင်အထိ အသစ်တိုးခဲ့၍ အောက်ဆုံး ပထမ ပစ္စယံ
တွင် စေတီရန် ၂၈ဆူ၊ ဒုတိယ ပစ္စယံခံတွင် စေတီရန်
၂၇ဆူ၊ တတိယ အထက်ပစ္စယံခံတွင် စေတီရန် ၂၄
ဆူညှော် စေတီများ ဝန်းရံလျက် ပြန်လည်မွမ်းမံ တည်ထား
ပါသည်။ ထို့နောက် စေတီတော်ကြီးအား အတောင် ၂၀
ပတ်လည်ရှိ တံတိုင်းကြီး တည်ဆောက်ခဲ့ပါသည်ဟု ဆို
၏။

www.burmeseclassic.com

သပုတ်ပူဇော် ဘွဲ့မည်တော်

၁၂၀၇ ခုနှစ်၊ မြို့စားကြီး စောခွန်လောလက်ထက် နှစ်ပြည်နယ် အစိုးရမင်းတို့မှ သမိုင်းဝင် တန်ခိုးကြီးဘုရားများ၏ ဘွဲ့တော်အမည်နာမနှင့် ပွဲတော်များ ကျင်းပသည့် အချိန်အခါကာလတို့ကို မှတ်တမ်းတင်ရန် လိုအပ်ပါသဖြင့် စာရင်းပြုစု၍ တင်ပို့ပေးရန် တောင်းဆိုချက်အရ ဟိုပုံးမြို့၊ မော်အတွင်းရှိ ထေရ်ကြီးဝါကြီး ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၊ သွာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် စေတီတော် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံး တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြပြီးလျှင် ရွှေချမ်းသာ မွေတော်ဘုရားကြီး ဟူသော ဘွဲ့တော်ပညတ်သပုတ်ခေါ်ဝေါ်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး ပြန်ကြား တင်ပြခဲ့ပါသည်။

ပဒေသရာဇ် စော်ဘွားခေတ်

စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်း တာဝန်ပေး

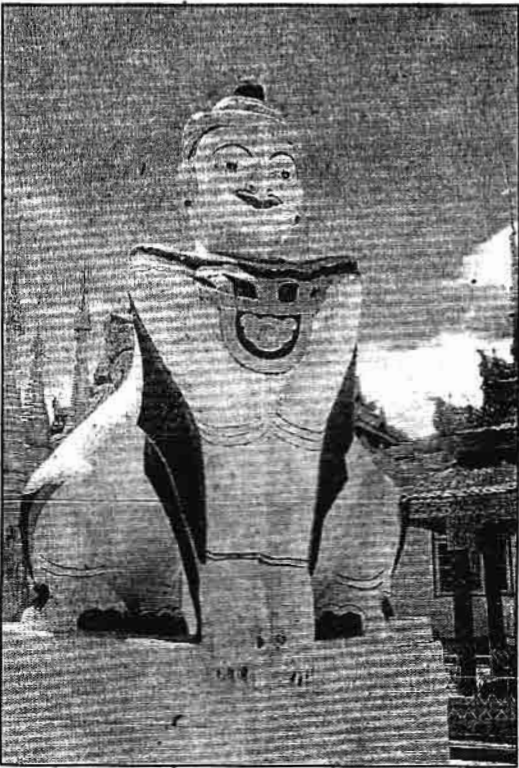
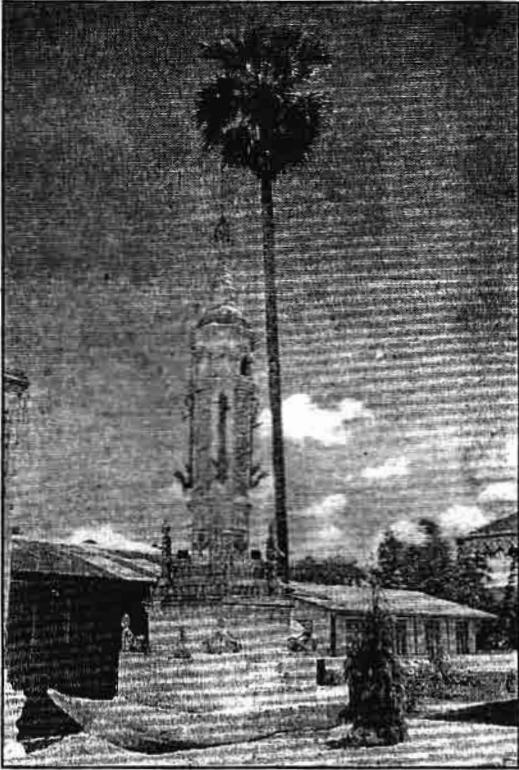
သာသနာဒါယကာအမည်ခံ ဟိုပုံးနှင့် ဟံလုံ၊ နှစ်မြို့စားခွန်လောသည် စေတီတော်ကြီး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ကြီးကြပ်ရန် ရှေးယခင် စော်ဘွား မြို့စားကြီးများ ထုံးတမ်းစဉ်လာရှိသည့်အတိုင်း ဘုရားလူကြီး နှစ်ဦးမှ ငါးဦးအထိ နည်းစားပြီး စေတီတော်၊ ရုပ်ပွားတော်၊ တန်ဆောင်၊ ပြာသာဒ်များ သာသနာပိုင် အဆောက်အအုံများ၊ ပွဲတော်ကျင်းပသည့် ဆရာတော်များပါမကျန် စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းသွားရန် တာဝန်ပေးအပ်ထားခဲ့လေသည်။

မွေတော်ဘုရားကြီး၏ ထီးတော်၊ စိန်ဖူးတော်၊ ငှက်တော်များတော်တို့ကို ကိုးကြိမ်တိတိ လှူဒါန်းပူဇော်ထားပြီး နှစ်ပတ်လည် နှစ်ဝင်ကြေစာတ်ကို ဖော်ဆောင်လျက်ရှိပါသည်။ ဆက်ဆံဆုံးအနေဖြင့် သီရိမင်္ဂလာ ရွှေချမ်းသာ မွေတော်ဘုရားကြီး၏ နာမည်နှင့် ဆုတောင်းဂါထာတို့ကို ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

သီရိမင်္ဂလာ ရွှေချမ်းသာ မွေတော်ဘုရားရှိခိုးဂါထာ

- အောက် စေတီယံ ပုဒ် - မွေတော် ဣတိ သုပါကဋ
- အာဒရံ အဘိ ပူဇော် - သုသဏ္ဍံ သိရိမင်္ဂလံ။
- အောက်စေတီတိ ယောပုဒ္ဓါ - အမှာကံ ဟိုပုံးဌာန်ယော၊
- သောပုဒ္ဓါ သုသမ္ပုဒ္ဓေါ - တသ္မာ ပုဒ် နာမာ မဟံ။
- အောက်စေတီတိ ယောပုဒ္ဓါ - အမှာကံ ဟိုပုံးဌာန်ယော၊
- ဓာယုဓမ္မော သုဓမ္မေဝ - တသ္မာ ဓမ္မံ နာမာ မဟံ။
- အောက်စေတီတိ ယောပုဒ္ဓါ - အမှာကံ ဟိုပုံးဌာန်ယော၊
- ဓာယုသံယော သုသံယောဝ - တသ္မာ သံယံ နာမာ မဟံ။

ဆုတောင်း

အစ္စန္ဒိ နမဿနေယျံ - ဂုဏိန္ဒိ ရတနက္ခယံ။
နမက္ကရာ နာဂာလေန - ဖဠိမိ အမာံ ပဒံ။

အနက်

(၁) ရာဇာမင်းကောင်း အလောင်းစဉ်သူ ကြည်ဖြူ
သဒ္ဓါ ပင့်ဆောင်လာ၍ ဘဂဝါအနစ် ဓာတ်စစ်ဓာတ်သား
ဓာတ်တော်ဘုရားတို့၏ ကောင်းစွာမသွေ တို့ဌာနသို့ ကြွ
ရောက်တော်မူလာခြင်းလည်း ရှိတော်မူပေထသော...

လာရောက်ဖူးမြော် ပူဇော်သူများ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ
ပွားလာအောင် ကျက်သရေမင်္ဂလာအဖြာဖြာရှိတော်မူသော
ကြောင့် သီရိမင်္ဂလာဟူသော ဂုဏ်ထူးဝိသေသလည်း ရှိတော်
မူပေထသော...

တဝင်းဝင်း တထိန်ထိန် တရိုန်ရိုန် တလက်လက်
ပြီးပြီးပြက် ဝါဝါဝင်းတို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင်လင်းသော ရွှေ
အဆင်းရှိတော်မူသောကြောင့် ရွှေချမ်းသာဟူသော ဂုဏ်ထူး
ဝိသေသလည်း ရှိတော်မူပေထသော...

ဗုဒ္ဓမွေတော် ဓာတ်တော်အများ တည်ထား
ကိုးကွယ်ရာအဖြစ်ကြောင့် မွေတော်ဘုရားကြီးဟူ၍ အလွန်
ထင်ရှားကျော်ကြားခြင်းလည်း ရှိတော်မူပေထသော...

“စိတိတဗ္ဗံ ပူဇေတဗ္ဗန္တိ စေတိယံ” ဝိဂျိဟံသံ

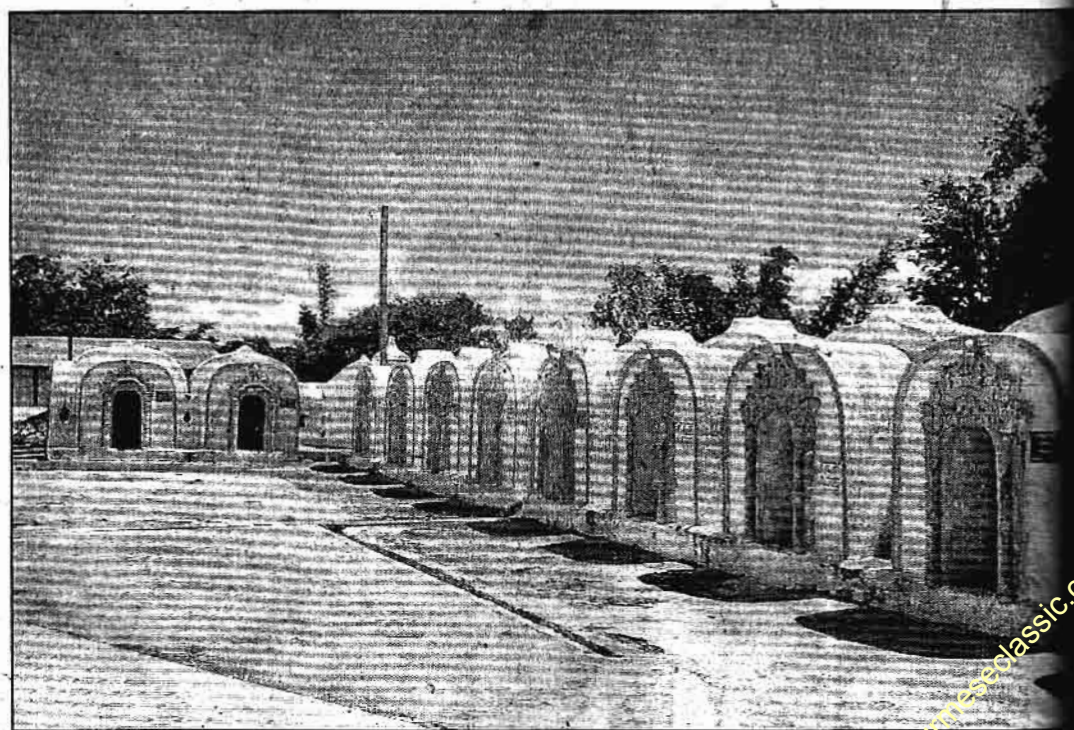
ဗျူပွတ်ကို ရည်မှော်လျက် စေတီတော်တည်းဟူသော
မြတ်စွာ ဘုရားကြီး တပည့်တော်သည် ကာယ ဝစီ မနော
ဒျီလျက် သုံးလီစေတနာ သုံးဖြာခွဲရ ပဏာမဖြင့် ကြည်
သဒ္ဓါ အလွန်ရှိသောစွာ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်ကန်တော့ပါ၏
အရှင်ဘုရား။

(၂+၃+၄) ခြံသူနယ်သား တို့သူငါအများတို့၏ ဘုမိနက်သန်
မြွေအမုန်ကို ရှာကြံသတ်မှတ် ကောင်းမြတ်သော ဟိုပိုးဗြ
တော်အရပ်၌ တည်ရှိတော်မူပေထသော...

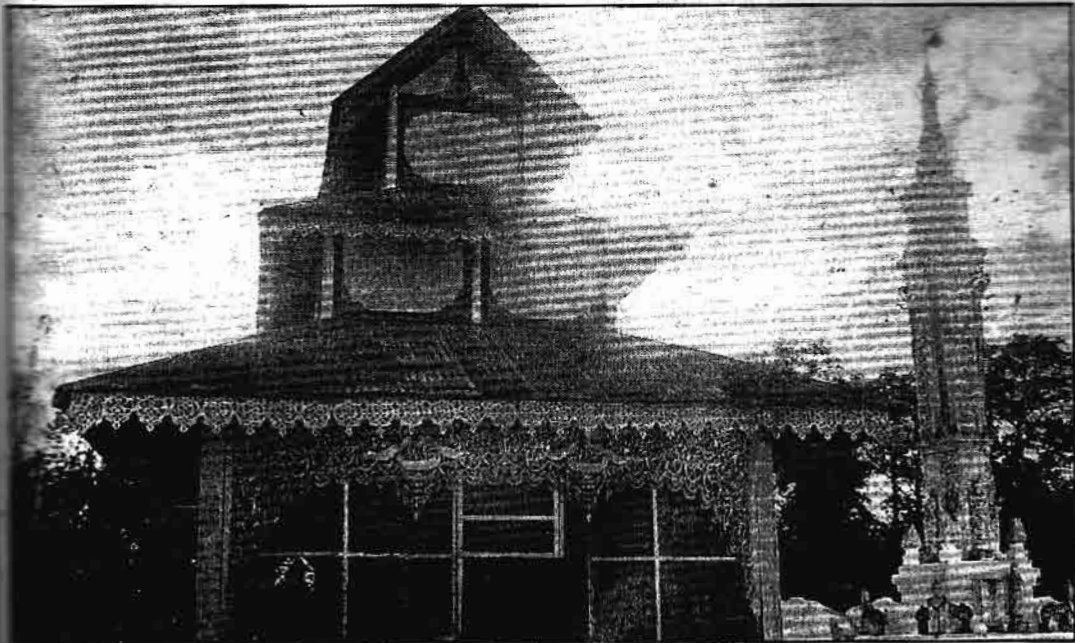
စေတီတော်အတွင်း ဓာတ်တော်မွေတော်များ
သွတ်သွင်းလျက် ဌာပနာခြင်း ပြုတော်မူသည့်အဖြစ်ကြောင့်
မွေတော်ဘုရားကြီးဟူ၍ အသက်သဏ္ဍာန် ရိုဟန်အလား
ဂုဏ်တော်များမကုန် အမှန်ပွားများရပါသော အကြင် မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ကာလနှစ်ပေါင်း လွန်ကြာညောင်းလည်း ခေတ်
ဟောင်းကို ကျော်၊ ခေတ်သစ်ကို မျှော်လျက် ယနေ့သော်တိုင်
ထင်ရှားမသွေ တည်ရှိတော်မူပါပေ၏။

ထိုမွေတော်တည်းဟူသော မြတ်စွာဘုရားသည်
အရဟံ စသည် အပြားကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်အားဖြင့်
ထင်ရှားရှိရ သုသမ္မုဒ္ဓသည်သာလျှင်...

ထိုမွေတော်စေတီတည်းဟူသော မြတ်စွာဘုရား
ကြီး၏ တရားတော်သည် သွက္ကတ စသည် အပြားခြောက်ပါ
သော ဂုဏ်တော်အားဖြင့် ထင်ရှားရှိရ သုဓမ္မသည်သာ

Handwritten signature or mark

မူ...
ထိုမွေတော်တည်းဟူသော စေတီတော်မြတ်ဘုရား

သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းသည် သုပ္ပဋိပန္န စသည်
အပြုကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်အားဖြင့် ထင်ရှားရှိရ သုသံဃ
သည်သာလျှင်...

အကြင်ကြောင့် စင်စစ်မသွေ ရှိရလေ၏။ ထိုသို့
သုပ္ပဋိပန္နဂုဏ်တော်၊ သုဓမ္မဂုဏ်တော်၊ သုသံဃဂုဏ်တော်
အဖြစ်ကြောင့် မွေတော်စေတီတော်တည်းဟူသော
အရာတရားကြီးနှင့်တကွ တရားတော်မြတ်နှင့် သံဃာတော်
အပေါင်းကို တပည့်တော်သည် ကာယ ဝစီ မနောချီ
သုံးလီစေတနာ သုံးဖြာရွှါရ ပဏာမဖြင့် ကြည်စွ
နိသေစွာ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဆုတောင်းအနက်

- စင်စစ်ကေန အမှန်မလွဲ တထစ် ချ စိတ်ဝယ်စွလျှက်။
- ရှိခိုးအပ်၊ ရှိခိုးသင့်၊ ရှိခိုးထိုက် တော်မူသော။
- ဂုဏ်အပေါင်းတို့ကို အစိုးရခြင်း ရှိတော်မူသော။
- ရတနာမြတ်သုံးပါးအပေါင်းကို။

နမက္ကာရော နဘာဝေန - ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော် မာန်လျှော့
ကန်တော့ရသော အာနဘော် ဟုန် တန်ခိုးကြောင့်။

အမတ် ပဒံ - သေခြင်းကင်းရာအမှန် မြတ်
နိဗ္ဗာန်သို့။
ပပေါမိ - ရောက်ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။
(ဝါ) ပစ္စောမိ လေးပါးမဂ်ဉာဏ် အမြင်မှန်ဖြင့် ကေနံမှချ အသော့
ရောက်၍ ဖျက်မှောက်ပြုရပါလို
၏ အရှင်ဘုရား။

◆◆◆

ဤသို့ ရှေးသမိုင်းဝင် ပေါ်လွင်ထင်ရှား အံ့ဖွယ် တန်ခိုး
ကြီးမားသော ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း ဟိုပုံး သီရိမင်္ဂလာ
ရွှေချမ်းသာ မွေတော်ဘုရားကြီးသို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် ဘုရား
ဖူး ကြွရောက်ကြပါရန်အတွက် နိဗ္ဗာန်အကျိုးကို ရည်မှော်၍
ဘုရားဖူးဖိတ်ခေါ်လိုက်ရပါကြောင်း... ■

ဓမ္မဒေသနာတော်အရစွဲ

ကိုးကား ၊
- ဟိုပုံးပြီ။ သီရိမင်္ဂလာ ရွှေချမ်းသာ မွေတော်ဘုရားကြီးသမိုင်း
အကျဉ်း (ဘဏ္ဍာတော်ထိန်း ဝေါဟာရအစွဲ)။

www.burmeseclassic.com

ချစ်မုန်းခင်
(ကြို့ပင်ကောက်-လယ်တီ)

အဆီးအတား အန္တရာယ်များမှ လွတ်တင်းသည့် မဟာတပို့ဒဂါယာ

လူသားများတို့သည် စားဝတ်နေရေးဟူသော အရေး
သုံးပါးအတွက် နေထွက်မှ နေထိုင် သွားလာလှုပ်ရှားရန်ကန်
ရှာဖွေလျက် မိမိဘဝ၊ မိမိ မိသားစုတို့ မတောင့်မတ
သောက်နေထိုင်နိုင်ကြရန် စီးပွားဥစ္စာတို့အား အမျိုးမျိုးရှာဖွေ
လုပ်ကိုင်လျက်ရှိကြသည်။

စီးပွားဥစ္စာရှာဖွေလုပ်ကိုင်ကြရာတွင် တချို့လူများမှာ ကြွေးကြော်ငွေခရီး၊ တချို့လူများမှာ လေးကြောင်းခရီးနှင့် တချို့လူများမှာ ရေကြောင်းခရီးဖြင့် နေ့စဉ်သွားလာ၍ စီးပွားဥစ္စာရှာဖွေလျက်ရှိကြရာ ရေကြောင်းသွား ခရီးသည်တို့မှာ အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ရင်ဆိုင်ကြရလျက်ရှိသည်။

အန္တရာယ်များနှင့် ရင်ဆိုင်သွားလာနေလျက်ရှိကြရာ အဆိုးဆုံးမှာ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်သော လေမုန်တိုင်း ဖြစ်လေသည်။ မြစ်ပြင် ပင်လယ်တွင် သွားလာလုပ်ကိုင် ကြရာလူများမှာ ရုတ်တရက် ကျရောက်လာသော လေမုန်တိုင်းကြောင့် မြစ်ပြင် ပင်လယ်အတွင်း လှိုင်းထန် လေပြင်း မုန်တိုင်းမိပါက အသက်အန္တရာယ်အား စိုးရိမ်ရလေတော့ သည်။

သဘာဝ ဘေးအန္တရာယ်အမျိုးမျိုးတို့မှ ကင်းလွတ်စေ နှိပ်ကွေးတားဆီးပေးရန် ဘာသာတရားများအရ မိမိတို့ယုံကြည်ရာ ဘာသာတရား အဆုံးအမများ ရှိကြလေရာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များတို့အဖို့ အလယ်ခရီးသွားရောက်လေသောအခါ အန္တရာယ်အသွယ် သွယ်ကြားမှ ကင်းပျောက် လွတ်မြောက်စေရန် "မဟာကပ္ပိန ဝဂ္ဂောတော်" နှင့် သမိုင်းစဉ်အကျဉ်းအား ရေးသားဖော်ပြပါ သည်။

ကုက္ကုဒုဝတီပြည်ရှင် မဟာကပ္ပိနမင်းကြီးသည် မြစ်သည်ကျော် လေးဦးတို့ကို စေလွှတ်၍ နေပြည်တော် မြင်းကင်းကျင့်၌ ရတနာသုံးပါးသတင်းကို နေ့စဉ် ခံစမ်းစေခဲ့ သည်။ သို့သော် သတင်းကောင်းကို မရရှိဘဲ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

တစ်နေ့သောအခါ မဟာကပ္ပိနမင်းကြီးသည် အမတ် တစ်ယောက်ခြံရံလျက် မြင်းကိုယ်စီဖြင့် ဥယျာဉ်တော်သို့ ထွက် နှုတ်လာခဲ့သည်။ ထိုအခါ မင်းကြီးသည် နေပြည်တော်နှင့် မြေကွာ ၁၂၀ ကွာဝေးသော သာဝတ္ထိပြည်မှ လာကြသည့် ကုန်သည် ငါးရာတို့ကို တွေ့၍ သတင်းစကား မေးမြန်းလေ သည်။

မင်းကြီးသည် ကုန်သည် ငါးရာတို့ဆီမှ သာဝတ္ထိပြည်၌ ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံယာရတနာ ပွင့်ထွန်းနေ ကြောင်း သတင်းကောင်းကို ကြားလိုက်ရသည်။ ထိုသတင်း ကောင်းအတွက် မင်းကြီးသည် ရတနာတစ်ပါးကို အသပြာ အသိန်းအဖြစ် ဆုတော်ငွေ အသပြာသုံးသိန်းကို ကုန်သည် ငါးရာအား ပေးသနား ပူဇော်လိုက်သည်။

မဟာကပ္ပိန မင်းကြီးနှင့် အမတ်တစ်ယောက်တို့သည် မြစ်ပြင်ပင်ကြား ရောက်ရာနေရာမှပင် မြတ်စွာဘုရား

ထံ ဆက်လက်သွားရောက်၍ ရဟန်းပြုကြရန် ဆုံးဖြတ်ကြ သည်။

သိန္နောမြင်း ကိုယ်စီစီး၍ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ထွက်ခွာ လာခဲ့ကြရာ လမ်းတွင်း တစ်ဂါဝတ်နက်၍ နှစ်ဂါဝတ်ကျယ် သော အပရစ္ဆာမြစ်ကြီး ရှေ့မှ ကာဆီးနေသည်လို တွေ့ကြ ရသည်။ ထိုအခါ မဟာကပ္ပိနမင်းကြီးသည် တစ်ဖက်ကမ်း သို့ ကူးသွားနိုင်ရန် လေ့မရှိ၊ ဖောင်မရှိဖြစ်ပြီး အခက်တွေ့ နေသဖြင့် "ငါသည် ရတနာသုံးပါးကို ရည်စူး၍ တောဝင်လာ သူ စင်စစ်ဖြစ်ပေ၏။ ငါ့အဖို့ ရတနာသုံးပါးတို့၏ အာနဘော် ကြောင့် ဤရေသည် ရေကဲ့သို့ မဖြစ်ပါစေသတည်း" ဟု ဘုရားဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဂါထာကို နှုတ်မှ ရွတ်ဆိုကာ အခြံအရံ အမတ်တစ်ထောင်၊ သိန္နောမြင်းတစ်ထောင်နှင့် တကွ အပရစ္ဆာမြစ်ကြီးကို ဖြတ်ကူးရာ သိန္နောမြင်းတို့သည် မြေပြင်ပေါ်၌ကဲ့သို့ ပြေးသွားကြရသည်။ ခွာများတို့ကိုပင် ရေကြည်တစ်ပေါက်မှ မစွတ်စိုပေ။

ပထမ အပရစ္ဆာမြစ်ကြီးကို ဖြတ်ကူးစဉ် မဟာကပ္ပိန မင်းကြီး ရွတ်ဆိုသော ဂါထာမှာ -
**ဘာဝသောတံ ဟဝေ ဗုဒ္ဓေါ၊
တိဏ္ဍော လောကန္တူ ဝိဒ္ဓ၊
တောန သစ္စ ဝဋ္ဋေန၊
ဂမနံ မေ သမိဇ္ဈတု။ ။**

မြန်မာပြန်

ဗုဒ္ဓေါ- ဗုဒ္ဓမည်ရ လောကထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဟဝေ - စင်စစ်၊ ဘဝသောတံ - ဘဝသုံးသွယ် ရေပြင်ကျယ်ကို၊ တိဏ္ဍောနိဗ္ဗာ - ထုတ်ချောက် ကူးမြောက် တော်မူပြီးလေပြီ။ လောကန္တူ - လောက၏ အဆုံးသို့ ရောက်တော်မူလေပြီ။ ဝိဒ္ဓ - ခပ်သိမ်းသော တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူလေပြီ။ တောန သစ္စ ဝဋ္ဋေန- ဝစ်မင်္ဂလာ ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ - အကျွန်ုပ်၏။ ဂမနံ - မြတ်ဘုရားထံမှောက် သွားရောက်ခြင်းသည်။ သမိဇ္ဈတု - ထမြောက်ကုံလုံ ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

(ရွတ်ဖတ်နည်း။ ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓိဓော၊ တိဏ္ဍော- တိဏ် ထော၊ လောကန္တူ - လောကန်တူ၊ သစ္စ- သစ်စ၊ ဝဋ္ဋေန- ဝင်နေ၊ သမိဇ္ဈတု- သမိဇ်ဈတု ဟု အသံထွက်၍ ဖတ်ရမည်။)

မဟာကပ္ပိနမင်းကြီးနှင့် အမတ်တစ်ထောင်တို့သည် ထိုအပရစ္ဆာမြစ်ကြီးကို ကူး၍ ရှေ့သို့ ခရီးဆက်ခဲ့ရာ ယခုနာ

တစ်ဝက်နက်ပြီး ယူဇနာတစ်ဝက်ခန့် ကျယ်သော နီလဝါ
ဟီနီမြစ်ကြီး ကာဆီးနေသည်ကို တွေ့ကြရပြန်သည်။

မင်းကြီးသည် မြစ်ကို ကူးရန် လှေမရှိ၊ ဖောင်မရှိ
ဖြစ်နေသဖြင့် တရားဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြု၍ ဂါထာကို
နှုတ်မှ ရွတ်ဆိုလျက် အခြံအရံ အမတ်တစ်ထောင်၊ သိန္ဓော
မြင်းတစ်ထောင်နှင့်အတူ နီလဝါဟီနီမြစ်ကြီးကို ဖြတ်ကူးရာ
သိန္ဓောမြင်းတို့သည် မြေပြင်ပေါ်မှာကဲ့သို့ ပြေးသွားကြရသည်။
ခွာများကိုပင် ရေကြည်တစ်ပေါက်မျှ မစွတ်ပေ။

ဓုတ်ယမြောက် နီလဝါဟီနီမြစ်ကြီးကို ဖြတ်ကူးစဉ်
မဟာကပ္ပိနမင်းကြီး ရွတ်ဆိုသော ဂါထာမှာ -

ယဒိ သန္တိဂမော မဂ္ဂေါ။
မောက္ခော စစ္ဆိကံ သုခံ။
တောန သစ္စ ဝဇ္ဇေန။
ဂမနံ မေ သမိဇ္ဈတု။ ။

မြန်မာပြန်

မဂ္ဂေါ- အရိယာမဂ်လေးပါးသည်။ ယဒိ- စင်စစ်၊ သန္တိ
ဂမော- နိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက် ရောက်စေနိုင်၏။ မောက္ခောစ-
အရိယာမဂ်ဖြင့် ရောက်အပ်သော နိဗ္ဗာန်တရားမြတ်သည်
လည်း။ စစ္ဆိကံ သုခံ - ချမ်းသာစစ်စစ် အကန်ဖြစ်၍၊ တောန
သစ္စ ဝဇ္ဇေန - ဝစီမင်္ဂလာ၊ ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-
အကျွန်ုပ်၏။ ဂမနံ - မြတ်ဘုရားထံမှောက် သွားရောက်ခြင်း
သည်။ သမိဇ္ဈတု- ထမြောက်ကဲ့လုံ ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

(ရွတ်ဖတ်ရန်နည်း။ သန္တိ - သန်တိ၊ မဂ္ဂေါ- မဂ်ဂေါ။
မောက္ခော - မောက်ခေါ၊ စစ္ဆိကံ - စစ်စန်တိကံဟု
အသံထွက်၍ ဖတ်ရမည်။)

မဟာကပ္ပိနမင်းကြီးနှင့် အမတ်တစ်ထောင်တို့သည်
နီလဝါဟီနီမြစ်ကို ဖြတ်၍ ကူးပြီး ရှေ့သို့ ခရီးဆက်ခဲ့ရာ
တစ်ယူဇနာနက်ပြီး တစ်ယူဇနာကျယ်သော စန္ဒဘာဂါမြစ်
ကြီး ကာဆီးနေသည်ကို တွေ့ကြရပြန်သည်။ မင်းကြီးသည်
မြစ်ကို လှေမရှိ၊ ဖောင်မရှိဖြစ်နေသဖြင့် သံဃာဂုဏ်တော်ကို
အောက်မေ့ကာ အောက်ဖော်ပြပါ ဂါထာကို နှုတ်မှ ရွတ်ဆို
လျက် အခြံအရံ အမတ်တစ်ထောင်၊ သိန္ဓောမြင်းတစ်ထောင်
တို့နှင့်အတူ စန္ဒဘာဂါမြစ်ကြီးကို ဖြတ်ကူးကြရသည်။ ရှေ့
မှာကဲ့သို့ပင် မြင်းခွာများကို ရေကြည်တစ်ပေါက်မျှ မစွတ်စိ
ပေ။

တတိယမြောက် စန္ဒဘာဂါမြစ်ကြီးကို ဖြတ်ကူးစဉ်
မဟာကပ္ပိနမင်းကြီး ရွတ်ဆိုသော ဂါထာမှာ -

သံဃော ဝေ တိတ္ထ ကန္တာရော၊
ပုညဓေတ္တာ အနတ္တရော၊
တောန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊
ဂမနံ မေ သမိဇ္ဈတု။ ။

မြန်မာပြန်

သံဃော - အရိယာ သံဃာတော်မြတ်သည်။ ဝေ-
စင်စစ်၊ တိတ္ထ ကန္တာရော - သံသရာ ခရီးခဲကို ကူးမြောက်
ပြီး ဖြစ်တော်မူပေ၏။ အနတ္တရော - အတုမရှိ လွန်မြတ်သ
သော၊ ပုညဓေတ္တာ - ကောင်းမှုမျိုးကို စိုက်ပျိုးကြသူရာ
လယ်ယာမြေစစ် ပုညဓေတ်လည်း ဖြစ်ပါပေ၏။ တောန
သစ္စ ဝဇ္ဇေန - ဝစီမင်္ဂလာ၊ ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-
အကျွန်ုပ်၏။ ဂမနံ - မြတ်ဘုရားထံမှောက် သွားရောက်ခြင်း
သည်။ သမိဇ္ဈတု - ထမြောက်ကဲ့လုံ ပြည့်စုံရပါစေသတည်း။

မဟာကပ္ပိနမင်းကြီးနှင့် အမတ်တစ်ထောင်တို့သည်
စန္ဒဘာဂါမြစ်ကြီးကို ဖြတ်ကူးကြပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားထံ
မှောက် ရောက်ရှိကြ၍ တရားနာကြရသဖြင့် အားလုံး
သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ကြပြီး "ဖေ ဘိက္ခု ရဟန်း ဖြစ်
လာကြသည်။ ထိုရဟန်းတော်များအားလုံးသည် ပဋိသန္ဓိ
ပတ္တ ရဟန္တာချည်း ဖြစ်တော်မူကြလေသည်။

မဟာကပ္ပိနမင်းကြီးနှင့် အမတ်တစ်ထောင်တို့သည်
မြတ်စွာဘုရားထံ သွားရောက်ကြကြောင်း ကုန်သည် ငါးရာ
ပြောကြားချက်အရ သိရှိရသော "အနောတဓဇီ" နှင့် အမတ်
ကတော် တစ်ထောင်တို့သည်လည်း မဟာကပ္ပိနမင်းနှင့်
အမတ်တစ်ထောင်နည်းတူ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ လိုက်သွား
ကြလေသည်။

မြတ်စွာဘုရားထံသို့ လိုက်သွားကြရာ မြစ်သုံးမြစ်
ဖော်ပြခဲ့သော ဂါထာ သုံးဂါထာရွတ်၍ ကူးနိုင်ကြသည်။
မြတ်စွာဘုရားထံ ရောက်သောအခါ တရားတော်ကို နာကြ
ရပြီး အားလုံး သောတာပန်ဖြစ်ကြကာ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရ်
၏ ဆောင်ရွက်ပေးမှုကြောင့် အားလုံး ဘိက္ခုနီမ ဖြစ်လာကြ
သည်။

မိမိတို့ ခရီးသွားလာရာတွင် လည်းကောင်း၊ စစ်ထွက်
ရာတွင် လည်းကောင်း၊ ဖော်ပြပါ မြစ်ကူးဂါထာ သုံးဂါထာ
ကို ရွတ်ဆိုသွားလျှင် လမ်းခရီး၌ အဆီးအတား အန္တရာယ်
များ မုချ ကင်းမည်ဖြစ်သည်။ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို အာရုံ
၍ ယုံကြည်စွာ ရွတ်ဆိုရင် ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မစုန်းခင်ကြီး ပင်ကောင်း-လင်း

ဝေသီပန်
စိမ်းရင်းသေးပါး
ဆုတ်လုပ်ရေး

မြတ်သူခ

အမှတ်တံဆိပ်

အဆီကျဆေး

မှတ်ချက်
ပိန်ဆေး
မဟုတ်ပါ

တိုင်လွှဲပေးသည့်ပုံစံအတိုင်း
TMR 008397(0314)

အဝလွန်၍ စိတ်ညစ်နေသူများနှင့်
ပိုက်ပူခါးတုတ်၍ အလိုမကျဖြစ်နေသူများအတွက်
သွေးထဲမှ မလိုအပ်သော အဆီများကို ဖယ်ထုတ်ပေးပြီး
ဆူဖြိုးနေသော ကိုယ်ခန္ဓာကို အဆီကျကျလျစ်လျပ်သွားစေရမည်။

- ကေသီပန်သွေးပုပ်ချဆေး
- ကေသီပန်ဝမ်းပျော့အကြောပြေဆေး
- ကေသီပန်ဆေးပရတ်ဆီ
- မင်းသုခ ခေါင်းကြည်ရုပ်ပေါ့ဆေး
- ရွှေသွေး သူငယ်နာရင်လူးဆေး
- ထူးရှယ် ဒဏ်ကျေလိမ်းဆေး
- မြတ်သူခ အဆီကျဆေး

မြတ်ချမ်းသာဆေးတိုက်
အမှတ် ၇၇၊ စမ်းချောင်းလမ်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း ၀၁-၅၁၁၃၆၇၊ ၅၁၀၆၁၇

စာပေလောကကြီးထဲမှာရော၊ လူ့လောကကြီးထဲမှာပါ ဇာတ်တော်လာအရ
ဇာတ်ကောင်တွေရဲ့ အမည်နာမတွေဟာ မပျောက်မပျက် တည်ရှိနေကြတာကို တွေ့ရပါ
တယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ပြောရရင် အလှူအတန်းရက်ရောသူကို ဝေဿန္တရာ၊
အစားကြီး အစားပုတ်သူကို ငှက်ကာပုဏ္ဏား၊ စကားနည်းသူကို တေမိ မကောင်း
ကြံလို့ ဖျက်လိုဖျက်ဆီးလုပ်သူကို ဒေဝဒတ်၊ မာရ်နတ်၊ အအိပ်ပုတ်သူကို
ကာလနဂါ၊ ရှုမူးရလောက်အောင် လှပသူကို ဥမ္မာဒန္တီလို့ အဲဒီလို ဇာတ်တော်
လာအရဖြစ်တဲ့ ဇာတ်ကောင်တွေရဲ့ အမည်နာမတွေကို တင်စားလို့ သုံးနှုန်း
နေကြပါတယ်။ သိကြမှာပါ။

အဓိက ပြောချင်တာက အဲဒီ ဇာတ်တော်လာအရထဲက ပါတဲ့
ဥမ္မာဒန္တီရဲ့အကြောင်းပါ။ သူမဟာ တွေ့မြင်ရသူအပေါင်း အရှုအမူး
ဖြစ်ရလောက်အောင်ကို လှပနေတာရယ်၊ ဘာကြောင့်များ

သန်းဝင်း (ဆက်)

ဥမ္မာဒန္တီမင်းသမီးလေးလို လှချင်ရင်

SUE
HTET

လောက လှပနေတာလဲ ဆိုတာကိုပါ။

ပတ္တာသန်ပါတ်။ ဥမ္မာဒန္တီဇာတ်တော်လာအရ သိဝိ အရဋ္ဌပုရဋ္ဌိမှာ ကဋေရှစ်ဆယ်လောက် ကြွယ်ဝတဲ့ သူဋ္ဌေကြီးမှာ မြတ်သောအဆင်းကို ဆောင်ပြီး ဆင်တယ်ခြင်း ကျက်သရေမင်္ဂလာနဲ့ ပြည့်စုံလှပတဲ့ ကောင်း ဆင်သော ကြန်အင်လက္ခဏာတို့နဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ သမီး ဆင်သောက မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။ “ဥမ္မာဒန္တီရယ်”လို့ အမည် ခေါ်ကြပါတယ်။

ဥမ္မာဒန္တီဟာ ဝမ်းနစ်အရွယ်ရောက်လေတော့ အလှပေါ် အညှိဆင်ဆိုသလို အလှတွေတိုး ပြီးမောက်လို့ လာပါ သည်။ နတ်သမီးလေးတစ်ပါးလို့ လှပလာပါတယ်။ ရှုချင် မှုမည် ကြည့်ညှိစဖွယ်၊ မြတ်သော အဆင်းတွေနဲ့လည်း ညှိညှိလာခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလို လှပပြီး ချစ်စဖွယ်ကောင်းတဲ့ ဥမ္မာဒန္တီ နဲ့သမီးလေးကို မြင်တွေ့ကြရသူ ပုရိသအပေါင်းဟာ သဘောအားဖြင့် ကိုယ်ကို ဆောင်အံ့သောရာ မတတ် ကြကုန်၏။ သူရာယစ်သောသူများကဲ့သို့ ကိလေသာ နှစ်ယစ်ခြင်းဖြင့် ယစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ သတိကို ဖြစ် ကြောရာ စွမ်းနိုင်သောသူ မရှိကုန်လို့ ဆိုပါတယ်။ သဘော တော့ ဥမ္မာဒန္တီရဲ့ အလှကို မြင်လိုက်ရတာနဲ့ အလှမှာ မှန်ပြီး ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်ကုန်ကြခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ သဘောကို လှပတဲ့ ဥမ္မာဒန္တီပါ။

အဲဒီလိုလှပလွန်းတဲ့ ဥမ္မာဒန္တီကို သူမရဲ့ ဖခင်ဖြစ်တဲ့ သူဋ္ဌေကြီးဟာ ဘုရင် သိဝိမင်းကြီးထံ ချဉ်းကပ် ကျွန်ုပ်မှာ မိန်းမမြတ် ရတနာတစ်ပါးရှိကြောင်း ဆက်တင်ပါတယ်။ သိဝိဘုရင်လည်း သူ့ရဲ့ လက္ခဏာ ရောက်ဟိတ် ပုဏ္ဏားအပေါင်းကို လျှို့ဝှက် စေလွှတ်ပြီး ဆက်လမ်းခြင်း အမှုကို ပြုစေပါတယ်။

ဒီတော့ ဥမ္မာဒန္တီဟာ အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ကို ဝယ်ပြီး ပုဏ္ဏားတို့ ရှိရာကို ရောက်လာပါတယ်။ ပုဏ္ဏား တို့သည် ဥမ္မာဒန္တီကို တရားတစိုက်ကြည့်ကြပြီး မှင်သက် သောလက် ကြက်သေသေသလိုချည်း ဖြစ်နေပါသတဲ့။ သဘောလွတ်လည်း ဖြစ်ကြကုန်ပါတယ်။ မိမိတို့ရတနာ တစ်ခုလည်း စားနေမုန်းကိုတောင် သတိမရကြတော့ပါ သေးဘဲလည်း ထမင်းလှတ်ကို စားအံ့ဟူသော အတွက် မိမိတို့ထံသို့ ထမင်းတွေ တင်ကြကုန်၏။ အချို့သော ပုဏ္ဏားတို့သည် နံရံကို တိုးဝှေ့ကြကုန်

၏။ အဲဒီလို ဥမ္မာဒန္တီရဲ့ အလှမှာ ယစ်ပူးပြီး ရူးသွပ်ကြကုန် ပါတယ်တဲ့။

နောက်ဆုံးပြောရရင် သိဝိဘုရင်ကြီးတောင် ဥမ္မာဒန္တီ ကိုမြင်လိုက်ရတာနဲ့ မစားနိုင်၊ မအိပ်နိုင်နဲ့ သောကရောက်ခဲ့ ရတယ်လို့ဆိုပါတယ်။

ဒါက ဥမ္မာဒန္တီရဲ့ အလှဟာ သာမန် အမျိုးသမီးတွေရဲ့ အလှနဲ့ မတူဘဲ၊ တစ်မှုထူးခြားစွာ လှနေတာ၊ အရူးအမူး ဖြစ်ရလောက်အောင်ကို လှနေကြောင်း ပြဆိုခြင်းပါ။

ဥမ္မာဒန္တီဟာ မြင်ရသူအပေါင်း သတိလွတ်ကင်းဖြစ်ရ လောက်အောင် ဘာကြောင့်လှနေတာလဲ ဆိုတာကို စေ့ငု ကြည့်ကြရအောင်ပါ။

အကြမ်းအားဖြင့် ပြောရရင် ဥမ္မာဒန္တီဟာ ကောင်းမှုကံ စေတနာအကျိုးပေးတစ်ခုကြောင့်ရယ်ပါ။ အဲဒါက ဝတ်ပန်း ဆိုးအဝတ်ကို ပေးလှူခဲ့ခြင်း အကျိုးဆက်အားကြောင့် ဤရွှေဤမျှ လှပနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်တဲ့။

ဆိုရသော် ဥမ္မာဒန္တီဟာ လွန်ခဲ့သော ဘဝအခါက ဗာရာဏသီပြည်ကြီးမှာ ပွဲလမ်းသဘင်ကျင်းပနေလေတော့ ကောင်းမှုကံတွေနဲ့ ပြည့်စုံကြတဲ့ မိန်းမမျိုးတွေဟာ ဝတ်ပန်း ဆိုးအဝတ်တွေကို ဝတ်ဆင်ကြပြီး အဆင်တန်ဆာတွေနဲ့ ကခုန် ပျော်မြူးနေကြတာကို ဥမ္မာဒန္တီတွေ မြင်ခဲ့ရပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ သူမရဲ့ မိဘတွေဆီကို ပွဲလမ်းသဘင်မှာ ဝတ်ပန်းဆိုးကို ဝတ်ပြီး ကခုန် ပျော်ရွှင်လိုပါကြောင်း ပြောပါ တယ်။ မိဘတွေကလည်း...

“ချစ်သမီး... ငါတို့ဟာ အလွန်ဆင်းရဲသူများ ဖြစ် ကြောင်း၊ ထို တန်ဖိုးကြီးလှသော ဝတ်ပန်းဆိုးကို ဝယ်ယူပေး နိုင်ခြင်းမှာ မည်သို့မျှ မစွမ်းနိုင်ပါကြောင်း”

ပြောပြပါတယ်။ ဒီတော့ ဥမ္မာဒန္တီက ...

“ဒီလိုဖြင့် အဖေရယ်၊ သူကြွယ်တို့ရဲ့ အိမ်မှာ အခိုင်း အစေ ကျေးကျွန်ပြုပြီး အဲဒီ ဝတ်ပန်းဆိုးထည်ကို ရအောင် ယူပါရစေ”

လို့ တောင်းပန် တိုးလျှိုးပြောလေတော့ မိဘတို့က လည်း မတားရက်တော့ဘဲ ခွင့်ပြုခဲ့ပါတယ်။

ဥမ္မာဒန္တီဟာ ဝန်ပန်းဆိုးတစ်ထည်ရရှိအတွက် ဥနစ် ကြာတဲ့အထိ သူကြွယ်တစ်ယောက်ရဲ့ အိမ်မှာ ကျေးကျွန် ပြုခဲ့ရပါတယ်တဲ့။ သူကြွယ်ကလည်း ဥမ္မာဒန္တီရဲ့ အောက်ခြေ သိမ်း ကြိုးစားလုပ်ကိုင်မှုတွေကို ကျေနပ်တာရယ်၊ သနား တာရယ်ပေါ့လေ။ သုံးနှစ်မပြည့်ခင်မှာပဲ...

“ကဲ- ရှင်မ... ဝတ်ပန်းဆိုးပေးပါတော့မယ်။ ရှင်မ

ရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကို ခေါ်ပြီး ရေခဲချိုး ဝတ်ဆင်ပေးတော့”
ဆိုပြီး ဝတ်ပန်းဆိုးကို ပေးပါတယ်။

ဥမ္မာဒန္တိကလည်း သူ့ကြွယ်ပြောတဲ့အတိုင်း သူငယ်
ချင်းတွေကို ခေါ်ပြီး ဝတ်ပန်းဆိုးထည်ကို ကမ်းနားစပ်မှာ
ချပြီး ရေဆင်းချိုးပါတယ်တဲ့။

ရေချိုးနေစဉ်မှာ ကသပ်ပဘုရားရှင်ရဲ့ တပည့်ဖြစ်တဲ့
ရဟန်းတစ်ပါးဟာ ခိုးသူတို့မှ သင်္ကန်းကို ယူခဲ့တာကြောင့်
သင်္ကန်း မဆင်မြန်းနိုင်တော့ဘဲ သစ်ခက်၊ သစ်ရွက်တို့ကို
ဖွဲ့သီလို ဝတ်ရုံအဖြစ် ဆင်မြန်းလာတာကို ဥမ္မာဒန္တိက တွေ့
မြင်လိုက်ရပါတယ်။

မြင်လိုက်ရစဉ်အတွင်း ထိုရဟန်း၏ သင်္ကန်းသည်
ခိုးသူတို့၏ ရန်ကြောင့်ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု နလုံးသွင်းလို့ ...

“ငါသည် ရှေးဦးလည်း အလှူမလှူဘူးသောအဖြစ်
ကြောင့် အဝတ်တန်ဆာနည်းပါးခြင်း ဖြစ်ခဲ့ရလေ၏။ ထို့
ကြောင့် ငါသည် ကြံတုန်းကြံခိုက် အလှူဒါနပြုရတော့မည်”
ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ ဝတ်ပန်းဆိုးထည်ကို နှစ်ပိုင်းဖြတ်၍ တစ်ပိုင်း
ကို...

“အရှင်ဘုရား... တပည့်တော်မရဲ့ အလှူကို လက်ခံ
တော်မူပါ ဘုရား”

ဟု ခိုကာ ရှိခိုးပူဇော်ပြီး ဝတ်ပန်းဆိုးထည် အဝတ်
တစ်ပိုင်းကို လှူလိုက်ပါတယ်။

မထေရ်သည်လည်း တင့်တယ် လျောက်ပတ်သော
ဖုံးကွယ်ရာအရပ်သို့ သွားကာ သစ်ခက် သစ်ရွက်ဝတ်စုံကို
စွန့်၍ တစ်ပိုင်းသော ဝတ်ပန်းဆိုးကို သင်္ကန်း၏ အစွန်း
တစ်ဖက်ကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်ပြီး တစ်ဖက်စွန်းကို ရုံကာ ထွက်
လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ဝတ်ပန်းဆိုးတည်းဟူသော
သင်္ကန်းအရောင်ကြောင့် ထိုမထေရ်မြတ်၏ ကိုယ်လုံးသည်
တက်သစ်သော နေလှလင်ကဲ့သို့ တစ်ခဲနက် နီမြန်းသော
အရောင် ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။

ဥမ္မာဒန္တိလည်း တအံ့တဩဖြစ်ကာ ဖူးမြော်ပြီး ...

“မထေရ်သည် ယခင် တွေ့မြင်စနှင့် မတူ၊ တစ်မူ
ထူးခြားတင့်တယ်တော်မူနေပါတယ်။ တက်သစ်စ နေလှလင်
ကဲ့သို့လည်း တောက်ပသော ရောင်ခြည်တော်များ ထွက်
ပေါ်နေပါတယ်။ ဤဝတ်ပန်းဆိုးထည်တစ်ပိုင်းကို ထပ်မံပြီး
လှူဦးမှ”

ဟု ကြည်ညိုစိတ်စိတ်ညွတ်ကာ ထပ်မံပြီး လှူလိုက်
ပြန်ပါတယ်။ ပြီးနောက် ပီတိအဟုန်နဲ့ ...

“အရှင်မြတ်ဘုရား... တပည့်တော်မသည် ဤဝတ်

ပန်းဆိုးကို ဝတ်ဆင်ချင်လွန်းဆန္ဒ အားကြီးလို့၊ သူ့
တစ်ယောက်ရဲ့ နေအိမ်မှာ ဥနစ်ခန့်မှု ကျေးကျွန်ပြု အထူး
အကျွေးအမှုကို ပြုခဲ့ရပါတယ်။ အခု အရှင်မြတ်အား ကြည်
ညိုစိတ် ပြင်းပြစွာဖြင့် ပေးလှူဒါန်းပါတယ်။ ဤကုသိုလ်
စေတနာအကျိုးအားကြောင့် ဘုရားတပည့်တော်မသည်
ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း မြတ်သောအဆင်းကို ဆောင်နိုင်သ
ဖြစ်ရပါလိမ့်။ ဘုရားတပည့်တော်မကို မြင်တွေ့ရသူ ပုဂ္ဂိုလ်
အပေါင်းတို့သည် စွဲလမ်းနှစ်သက်ခြင်း ဖြစ်ရပါလိမ့်”

ဟု ဆုတောင်းသစ္စာပြုခဲ့ပါတယ်။ မထေရ်မြတ်သည်
လည်း တောင်းသည့်ဆုအတိုင်း ပြည့်စုံစေဟူ၍ အနမောဒ
ပြုကာ ကြွမြန်းတော်မူခဲ့ပါတယ်။

သူမလည်း သေလွန်သောအခါ နတ်ပြည်၌ ကျစ်လျစ်
၍ လှူပြည်သို့ ရောက်လတ်သော် အဓိဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်ပြည်၌ လှပသော
အဆင်း၊ တင့်တယ်မှုအပေါင်းနှင့် ခညောင်း ပြည့်စုံသော
ဥမ္မာဒန္တိမင်းသမီးလေးတစ်ပါး ဖြစ်လာခဲ့ပါတော့တယ်။

သို့ကလို ဥမ္မာဒန္တိအမျိုးသမီးသည် မြင်ရသူ ပုဂ္ဂိုလ်
အပေါင်းတို့ စိတ်လွတ်လက်လွတ်ဖြစ်ရလောက်အောင် ချစ်
ခြင်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းသည်ကား သံယံက ဒါနတည်း
သော မထေရ်မြတ်အား ဝတ်ပန်းဆိုး(သင်္ကန်း)လှူခဲ့ခြင်း
စေတနာအကျိုးအားကြောင့် ဖြစ်ခဲ့ရပါကြောင်း သိမြင်
လောက်ပါပြီ။

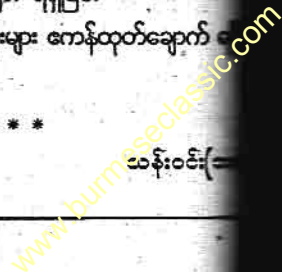
အချုပ်အားဖြင့် ဆိုရသော် သင်္ကန်းလှူခြင်း၏ ကျေး
မြတ်သော အကျိုးသည်ကား “ရွှေညို အဆင်း၊ မြူကြေး
၍၊ ရောင်ဝင်းထိန်ပ၊ နူးညံ့ရ၏။ မကသိန်းဖိုး၊ ပုဆိုးရ
ညိုရွှေဖြူနီ၊ ဤရှစ်လီ၊ ကျမ်းညီသင်္ကန်းလှူခြင်းတည်း
၍ ကျမ်းဂန်လာရှိပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့...

- ၁။ အဆင်းလှူခြင်း
- ၂။ မြူအညစ်အကြေးကင်းသော ကိုယ်ရှိခြင်း
- ၃။ ကိုယ်မှ အရောင်အရှိန်အဝါတောက်ခြင်း
- ၄။ တန်ခိုးအာနာဘော်ရှိခြင်း
- ၅။ သိမ်မွေ့ နူးညံ့သောကိုယ်ရှိခြင်း
- ၆။ ဝါရွှေသော အဝတ်ပုဆိုးများ ရရှိခြင်း
- ၇။ မြူသော အဝတ်ပုဆိုးများ ရရှိခြင်း
- ၈။ နီသော အဝတ်ပုဆိုးများ ရရှိခြင်း

စသည့် အကျိုးကျေးဇူးများ ကော်နထုတ်ချောက်
ပါကြောင်း ...

* * *

သန်းဝင်း(=

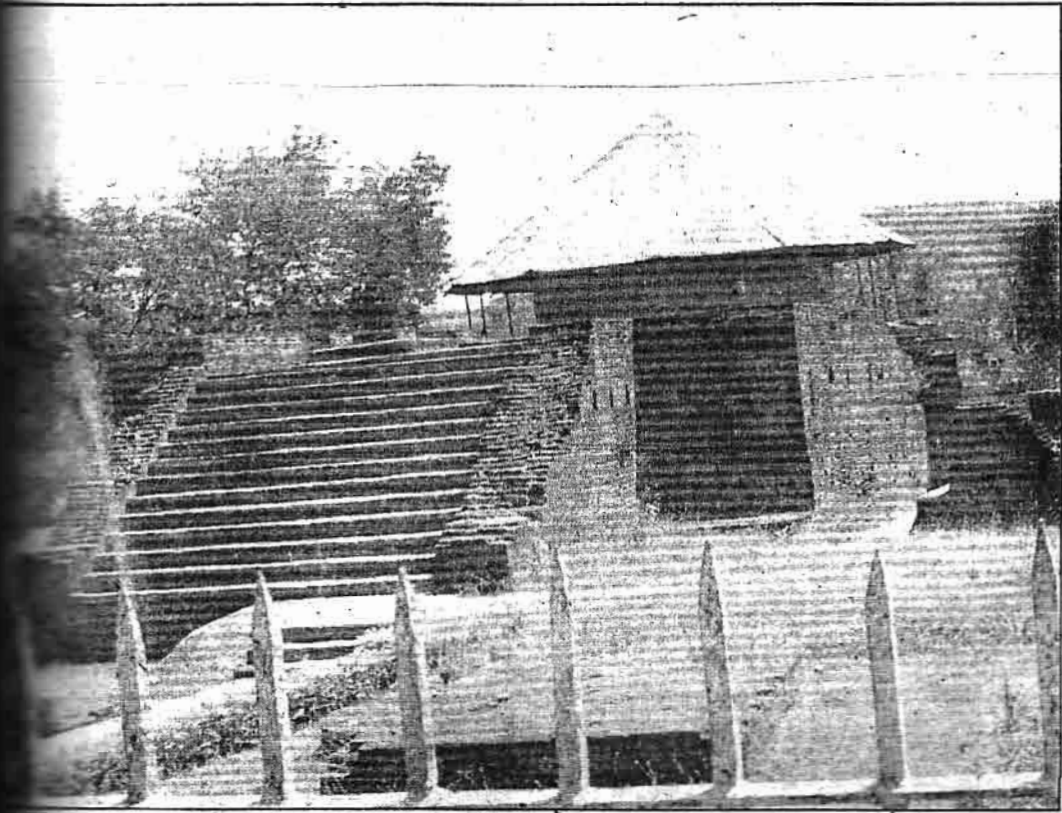

စိုင်းအေးမြင့် (မတော်စိတ္တ ရေး-သူ)

အပျော်သား

သားချစ်ပခင်

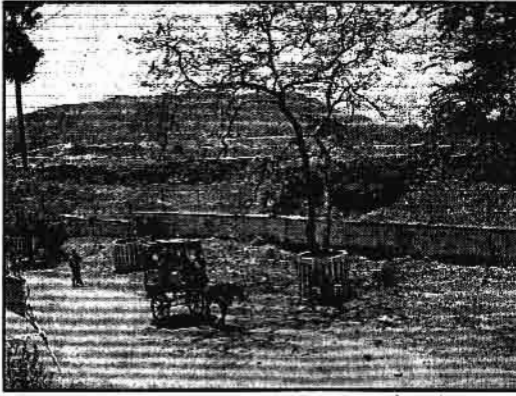

အဇာတသတ်ဓာတ်တော်တိုက်

အဇာတသတ်မင်း၏ ခံတပ် (ရာဇဂြိုဟ်မြို့သစ်) ၏ သရက်တောဥယျာဉ်မှ ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့သည့် သာသနာ့ဘက်ဘေးတွင် ကျောက်တုံးမြင့်မြင့်ကြီးများ ဆုံထားသည့် လေးထောင့် ပန္နက်ကွက်တံတိုင်းကို ခုတ်ဖျက်၍ အဇာတသတ်မင်း၏ နန်းတော်သစ် နေရာချထားသည်။ အဇာတသတ်၏ ခံတပ်ဟုလည်း ခေါ်ကြ၏။ ကျောက်တုံးများဖြင့် တည်ဆောက်ထားကာ၊ ထို

အပေါ်မှ အုတ်မြို့ကို ထပ်ဆင့်ပြုလုပ်ထား၏။ သို့ရာတွင် အုတ်များကို ဖျက်ယူကြသဖြင့် အနည်းငယ်သာ ကျန်ရှိတော့သည်။ မြို့ရိုးထု ၁၅-၁၈ပေနှင့် အချို့နေရာများတွင် ၁၁ပေခန့်ပင် မြင့်နေသေးသည်။ ရှေးကမူ ၁၈တောင်မျှ မြင့်သည်ဟု ကြားဖူးသည်။ ခံတပ်မြို့မှာ တစ်ခိုင်ပတ်လည် ရှိ၏။ မြို့၏ တောင်ဘက်အထွက် ကားလမ်းအနောက်တွင် ရှေးဟောင်း မြို့တံခါးပေါက်ရှိသည်။ လက်ရှိ လူနေရပ်ကွက်မှာ

www.burmeseclassic.com

အာဇာတသတ်နန်းတော်ရာအသစ်

ထိုခံတပ်၏ မြောက်ဘက်တွင် ရှိနေသည်။

ထိုအချိန်က ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင် မီး ခဏခဏလောင်ရာ အာဇာတသတ်မင်းက မီး စလောင်သည့်အိမ်ကို မြို့ထဲမှာ မထား။ မြို့ပြင်ထွက်နေရမည်ဟု အမိန့်တစ်ခုထုတ်ခဲ့၏။ တစ်နေ့ အာဇာတသတ်မင်း၏ နန်းတော်မှပင် မီး စတင် လောင်ရာ မင်းလည်း သူ့အမိန့်ကို သူ ပြန်လေးစားသည့်အနေ နှင့် ကတိတည်စွာဖြင့် နန်းတော်ရာအသစ်ကို မြို့ပြင်ထွက် ဆောက်တော်မူခဲ့လေသည်။ (မြန်မာပြည်တွင်လည်း ရခိုင် ဘုရင်တစ်ပါးသည် နန်းတော်တိုင်တွင် ကွမ်းစားပြီး ထုံးတို့ ပိသူကို လက်ညှိုးဖြတ်ပြီး အပြစ်ဒဏ်ပေးမည်ဟု အမိန့် ထုတ်ခဲ့ဖူး၏။ တစ်နေ့တွင် သူ့ကိုယ်တိုင် နန်းတော်တိုင်ကို ထုံးတို့ပိသဖြင့် သူ့လက်ညှိုးကို သူ့ကိုယ်တိုင် သန်လျက် တော်ဖြင့် ဖြတ်ခဲ့ဖူးသည်ဟူသတတ်)။

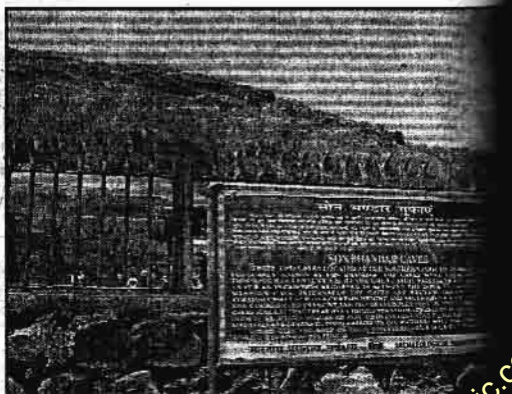
အာဇာတသတ်မင်း နန်းဦးစေတီ

နန်းတော်သစ်နေရာနားတွင် နန်းဦးစေတီရှိသည်ဟု ကြားဖူးသော်လည်း ဆင်း မကြည့်ရသဖြင့် မရောက်ခဲ့ရ။ ထိုစေတီကို "အာဇာတသတ်စေတီတော်" ဟုလည်း ခေါ်ကာ မြို့သစ်၏ အရှေ့တောင်ဘက်တွင် ရှိသည်။ ဓာတ်တော် ဝေရာမှ အာဇာတသတ်မင်း ရခဲ့သော ဓာတ်တော်များကို ထိုစေတီတော်တွင် ဌာပနာသွင်းကာ ကိုးကွယ်ခဲ့မည်ဟု ယူဆရ၏။ စေတီတော်မှာ ကျောက်တုံးများဖြင့် ပန္နက် တည်ထားသော ဖိနပ်တော်သာ ကျန်တော့သည်။ ယခုအခါ ယင်းအပေါ်တွင် ဘာသာခြားများက သင်္ချိုင်းပြုလုပ်ထား၏။ ဖာဟိယန်ကမူ မြို့သစ်အနောက်ဘက်ရှိ စေတီဟောင်းကို အာဇာတသတ်စေတီဟု ဆိုခဲ့သည်။ နန်းတော်ရာ အသစ်ကို ကျော်လွန်လိုက်သည်နှင့် မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကို

ရောက်လေ၏။ ကျောင်းမှခွဲပြီးမှာ သီဟသူဓမ္မ မဏိဇောဓ ရေ သဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ ရွှေမြင်တင် ဦးညို ကြီးကြ ဆောက်လုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ကျောင်းအဝင်ဝတွင် လက်ပွေ့ရှေးသည်လေးများလည်း ဘုရားဖူးများ လာမည် သတင်းကြားရေးထင် အသင်ကြီးရောက်နေလေပြီ။ မြန်မာ ကျောင်းဝမှ ကြည့်လျှင် အာဇာတသတ်မင်း နန်းတော်ရာသို့ ကို လမ်းတစ်ဖက်တွင် ဆီးမြိုင်ရသည်။

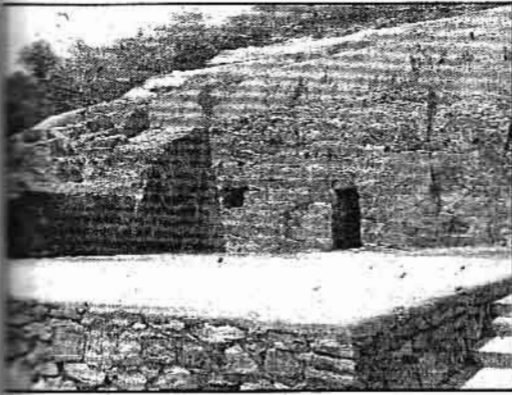
မြန်မာကျောင်းမှာ ကျောင်းဟောင်းတစ်ခုဖြစ်၏။ ကျောင်းတွင် အောင်ချမ်းသာ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သလိုမြင့်အောင်၏ အဘိုးများ လှူခဲ့သော ကျောင်းတိုက် လည်း ရှိသည်။ ပဲခူးခရိုင် ခုက္ကလမြို့မှ ဦးပုတ်ကြီး၊ ဒေါ်ပြု ပုသိမ်ခရိုင် ကန်ကြီးဒေါင်မြို့မှ ဦးရွှေဝင်း၊ ဒေါ်ရွှေနှစ်၊ ရန်ကင်း မြို့မှ ဒေါ်နော်၊ ဦးမောင်ကလေး၊ ဒေါ်ကြော့တို့မှ လှူဒါန်း ဆောက်လုပ်ခဲ့သော ကျောင်းများဖြစ်၏။ ရှေးတိုက်ကျောင်း ကြီးထဲ ဝင်လိုက်သည်နှင့် ညာဘက်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း စာကြည့်တိုက်အခန်းကို မြင်ရ၏။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ချိတ်ထားသည်။ အခန်းဝတွင် ရေးက မြန်မာများ ရှေးခေတ်ဟောင်း အောက်မေ့ဖွယ် အဖြူအခဲ ဓာတ်ပုံဟောင်း များကို စိတ်ဝင်စားစရာ မြင်ကြရသည်။ မနက်စာ ထိုကျောင်းတွင် စားပြီး ဆရာတော်အား အလှူငွေပေးကာ ကန်တော့ကြသည်။

ကျောင်းရှေ့တွင် ဈေးခင်းရောင်းချသည့် လမ်းဆေး ဈေးသည်လေးများထဲမှ အမှတ်တရ ဆေးရောင်စုံ ပို့စက များ စုချုပ်ထားသော စာအုပ်ရှည်လေးကို ဝယ်လိုက်သည့် နာလန္ဒာ၊ ဖိဂဒါဝန်၊ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဗုဒ္ဓဂယာ၊ ကုသိနာရုံ စသည့် နေရာများမှ ပုံများအပြင် ကျောက်ရုပ်တုများ ရှိသည်။

ပိန္နဲသာရ ဆွန်ဘဏ္ဍာတိုက် လူထွင်းကျောက်

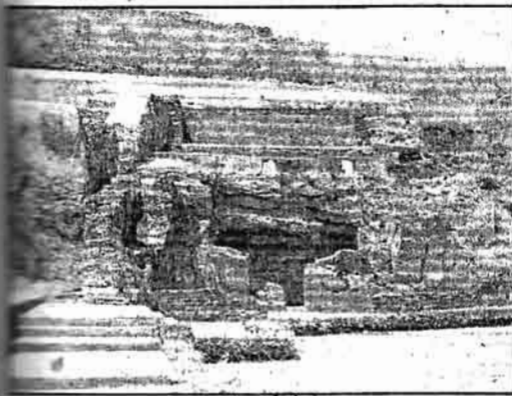
www.burmeseclassic.com

ဗိမ္ဗိသာရ ဆွန်ဘဏ္ဍာတိုက် လူထွင်းကျောက်ဂူ

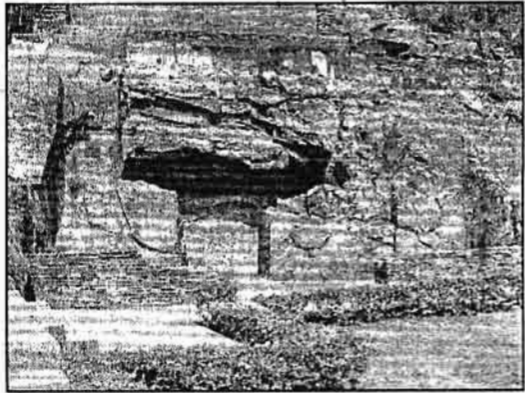
တရားဟောသည်။

ထိုဂူ၏ အရှေ့ဘက် ကပ်လျက်တွင်လည်း အခြား ဂူတစ်ခုရှိသေးရာ အားလုံးပေါင်း ကျောက်လိုဏ်ဂူ နှစ်ခုဖြစ် ၏။ ကပ်လျက်ဂူမှာ အနီးပွင့်နေပြီး ဂူ၏ တောင်ဘက်နံရံတွင် ရုပ်တုများ ရှိသည်။ ရုပ်တုများမှာ ဂျိန်းဘုရား ပဒမပဘူ၊ ပါသနာထနှင့် မဟာဝီရတို့၏ ပုံ (၆)ပုံဖြစ်၏။ အကွရာ များလည်း ရေးထွင်းထားရာ အေဒီ ၃ရာစုခေတ်ကဟု ခန့်မှန်း ရသည်။ မူလ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး ဘဏ္ဍာတိုက်ကို နောင် ခေတ်များတွင် ဂျိန်းဘုန်းကြီးများ ဝင်ရောက်နေထိုင်ခဲ့သည် ဟု ယူဆရ၏။ အနောက်ဘက် ဂူအနီးတွင်လည်း အက် ကြောင်းပေါ်နေ၏။

ဗိမ္ဗိသာရ ဆွန်ဘဏ္ဍာတိုက် လူထွင်းကျောက်ဂူ

ယင်းလိုဏ်ဂူကိုပင် ပထမ သင်္ဂါယနာတင်တော်မူခဲ့ သည့် စရည်းပင်ပေါက်ရာ သတ္တပဏ္ဍိတိုဏ်ဂူဟု အချို့က ဆိုပြန်သည်။ အထောက်အထား ကမ္မည်းစာ မရှိသေးသော် လည်း ဝေဘာရတောင်နံရံတွင် ရှိခြင်း၊ ဘဏ္ဍာတိုက်ရှေ့

ဗိမ္ဗိသာရ ဆွန်ဘဏ္ဍာတိုက် လူထွင်းကျောက်ဂူ

ဘုရားကျောင်းများမှ ပုံများလည်း ပါသည်။ “ကာမသျှတ္တရ” နှင့် “ရတနာကြီး” ဇာတ်အိမ်တည်ရာ ပန်းပုဆရာလေး၏ ဟိန္ဒူ ဘုရားကျောင်းမှ ပန်းပုရုပ်တုပုံများလည်း ပါ၏။

ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ ဆွန်ဘဏ္ဍာတိုက်

ကားများ ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။ ဝေဘာရ ဘဏ္ဍာတိုက်တောင်စောင်း၊ အရှေ့ဘက် တောင်ခြေရင်းမှ ဘဏ္ဍာတိုက်တောင်ကို ထွင်းပြီး ပြုလုပ်ထားသော ဗိမ္ဗိသာရ ဘဏ္ဍာတိုက် (San Bhandar Caves) လိုဏ်ဂူသို့ ရောက်လေ၏။ ဘဏ္ဍာတိုက်သားဂူကြီးတွင် ဝင်ပေါက်ကို ငှထောင့် တိတိရိရိ နှုတ်ထားသည်။ ထိုဂူများသည် ဗိမ္ဗိသာရမင်း အဇာတသတ် မင်း၏ ဘဏ္ဍာတိုက်များဟု ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များက လက်ခံ ကြည်ထားကြ၏။ ဂျိန်းဘာသာဝင်များကမူ ဂျိန်းဘုရား ဇာတ်ဂူများဟု ဆိုကြ၏။ ဂုံထဲတွင် လမ်းညွှန် ဘုန်းကြီးမှ

ဗိမ္ဗိသာရ ဆွန်ဘဏ္ဍာတိုက် လူထွင်းကျောက်ဂူ

www.burmeseclassic.com

ဗိမ္ဗိသာရ ဆွန်ဘဏ္ဍာတိုက် လူထွင်းကျောက်ဂူ

ဗိမ္ဗိသာရ ဆွန်ဘဏ္ဍာတိုက် လူထွင်းကျောက်ဂူ

ဥပစာကွက်လပ်မှာ ပြန်ပြူးသဖြင့် ရဟန္တာ ၅၀၀အတွက် မဏ္ဍပ်ဆောက်နိုင်ခြင်းများက ထိုသို့ တွေးချင်စရာဖြစ်၏။

မြတ်စွာဘုရားအား ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး ကြိုဆိုခဲ့သည် နေရာလေလား

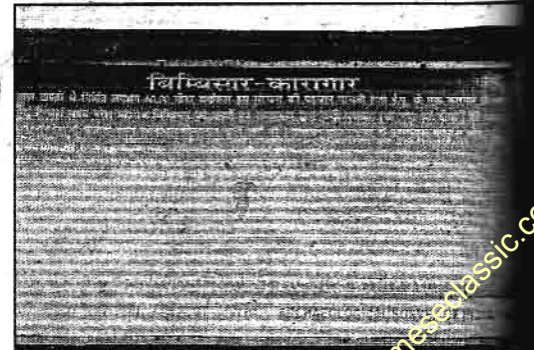
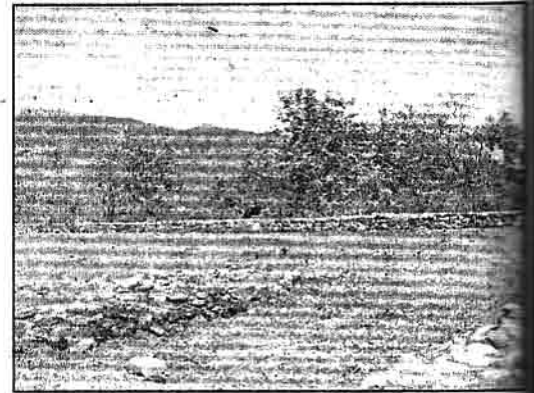
ဆွန်ဘဏ္ဍာတိုက်မှ တောင်ဘက် နှစ်ဖာလုံခန့်တွင် ရာဇဂြိုဟ်သို့ ပထမဆုံး ကြွလာသော ဘုရားရှင်အား ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး ခရီးဦး ကြိုဆိုခဲ့ရာဟုဆိုသော နေရာရှိသည်။ ဒေသခံများက “အခုရ” ဟု ခေါ်ကြ၏။

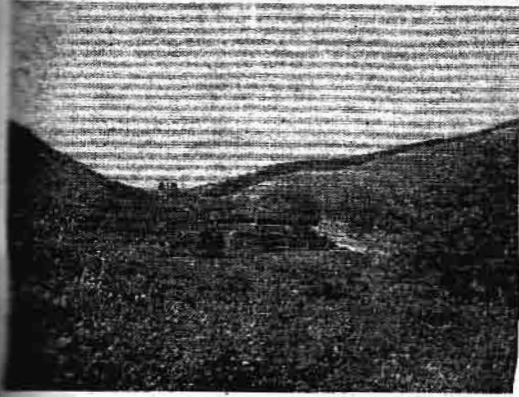
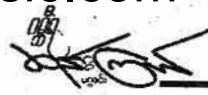
ထိုနေရာမှ တောင်ဘက် တစ်မိုင်ခန့်တွင် ကျောင်းတော်ရာ အုတ်ခုံ၊ အုတ်တိုက်ပျက်များလည်း ရှိသည်။ “မဟာဘာရတ” ကျမ်းအရကား ဇရသန္ဓမင်းကြီးနှင့် ဘိမတို့ နှစ်ဦး ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် တိုက်ခိုက်ကြပြီး ဇရသန္ဓမင်းကြီး ရှုံးနိမ့်ပြီး အသတ်ခံခဲ့ရသော နေရာဖြစ်၏။ ရတီဘူမိ (ရာဇာစစ်ပွဲ ဘူမိ-မြေပြင်-စစ်မြေပြင်) ဟု ခေါ်ကြသည်။ ထိုနေရာသို့လည်း ကိုယ်တို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ မရောက်ခဲ့ရပါ။

ပထမသင်္ဂါယနာတင်ရာ သတ္တပဏ္ဍိတို့ထံ၌ ဘဏ္ဍာတိုက်၏ အနောက်ဘက် ဖြိုင်ခန့်အကွာတွင် ပထမ သင်္ဂါယနာတင်သည့် ပိပ္ပလိကျောက်လိုဏ်ဂူ ရှိသည် ဟု လမ်းညွှန်က နှုတ်ထွက် စကားဖြင့်သာ ညွှန်းလေ၏။ ပြောဖော်ရသည်ပဲ တော်သေး၏ဟု တွေးလိုက်မိသည်။

ပိပ္ပလိဂူမှ အထက်သို့ ဆက်တက်သွားလျှင် ဝေဘာရ တောင်ထိပ် မြေပြန့်သို့ ရောက်မည်။ ယင်းတွင် ကိုရိုးဘုရား ကျောင်းနှင့် မဟာဒေဝ ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းရှိမည်။ ယင်းမှ မြောက်ဘက် အနည်းငယ်ဆင်းသွားလျှင် တောင်ခါးပန်းရိ

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအကျဉ်းချထားခံရသည့် အကျဉ်းထောင်

ရှင်မောဂ္ဂလန်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား
ခိုးသူတို့ရိုက်နှက်နှိပ်စက်ရာတောင်

အတ္ထုပ္ပတ္တိလိုက်ရသို့ ရောက်မည်။ ကိုန်းဘာသာ စာပေများ
နှင့် "ရောဟနိယဂူ" ဟု ခေါ်၏။ ထိုဂူ၌ တရားတော်များကို
အစဉ်တိုင်းစဉ် ရွတ်ဆိုကာ ပထမ သင်္ဂါယနာတင်တော်
မူခဲ့၏။ ထိုသဘာဝ ကျောက်လိုက်ကို ကျီးကန်းပါးစပ်ပုံ
သို့ ကျောက်ဖျာကြီးက ဝိုင်းထား၏။ ကျောက်ဖျာကြီးအောက်
တွင် အတွင်းသို့ ဝင်ရန် ပ.စောက်ပုံ ခွက်ဝင်နေသော
ဆိုင်ခေါင်းပေါက် ဖြစ်၏။ စည်းပင်ကြီးပေါက်ရာဖြစ်သော်
ဆည်း ထိုအပင်ကြီးကား မရှိတော့။ လိုက်ဂူရှေ့ ဥပစာ
မြေကွက်လပ်မှာ ရှေ့ပိုင်း ၂၄ပေ၊ နောက်ပိုင်း ၁၂ပေကျယ်
မည်။ ထိုမြေကွက်လပ် ပြိုကျသွားသဖြင့် ကျောက်နံရံအစား
ဆီး ပြုလုပ်ထားရ၏။ လိုက်ဂူဝတွင် ရွှေမြင်တင် ဦးညိုက
ဘုရားရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ပင့်ဆောင်ပေးထားသည်။ ယင်း
နေရာသို့လည်း ခရီးစဉ်မှ ပို့ပေးခဲ့သဖြင့် စာပေထဲ ပါသမျှ
သာ ကားစီးရင်း စိတ်မှန်းဖြင့် မြင်ကြည့်ရပါ၏။

သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း ဟူသည်ကား

သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းမှာ သဘောတူရာ စုပေါင်းရွတ်ဆို
ခြင်းဖြစ်၏။ ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဓမ္မက္ခန္ဓာ-
ရုပ်သောင်းလေးထောင်တို့ကို အရှည်တည်တံ့စေရန် ရွတ်
ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ကြခြင်းပင်။

ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီး ၃လ၊ ၄ရက်
အကြာတွင် အဇာတသတ်မင်း၏ ပစ္စယာန္တဂ္ဂဟကို ခံယူကာ
ရှင်ဥပါလီ၊ ရှင်အာနန္ဒာတို့ ဦးဆောင်လျက် ရဟန္တာ ၅၀၀တို့သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊
ဝေသာရတောင်နံရံ၊ စည်းပင်ရောက်ရာ သတ္တပတ္ထိလိုက်ဂူ
၌ ပထမ သင်္ဂါယနာတင်တော်မူခဲ့၏။

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီး နှစ်ပေါင်း ၁၀၀
ကြာသောအခါ ဝေသာလီပြည်၊ ဝါလိကာရုံကျောင်းတော်၌
အရှင်မဟာယသ အမှူးပြုသော ရဟန္တာမထေရ်ကြီးများ
သည် ဒုတိယ သင်္ဂါယနာတင်တော်မူခဲ့ကြသည်။

သာသနာနှစ် ၂၃၅ ခုသို့ ရောက်သောအခါ ပိဋကပတ်
နေပြည်တော်၊ အသောကာရုံကျောင်းတော်၌ အရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ မထေရ်အမှူးပြုသော ရဟန္တာမထေရ်
ကြီးများသည် တတိယ သင်္ဂါယနာတင်တော်မူခဲ့ကြသည်။

သာသနာနှစ် ၄၅၀ ခုသို့ ရောက်သောအခါ သီဟိုဠ်
ကျွန်း၊ မာတုလမြို့အနီးရှိ အာလောက လိုက်ဂူ၌ ရဟန္တာ
မထေရ်ကြီးများ စည်းဝေးတော်မူကြ၍ ပထက်အက္ခရာ
ဖြင့် စတုတ္ထ သင်္ဂါယနာတင်တော်မူကြသည်။

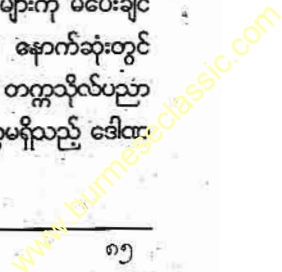
သာသနာနှစ် ၂၄၀၄ ခုတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၊ ရတနာပုံ၊
မန္တလေးနေပြည်တော်၌ ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်များကို
ကျောက်ထက် အက္ခရာတင်၍ သာသနာနှစ် ၂၄၁၅ ခုတွင်၊
မင်းတုန်းမင်းကြီး၏ မြေနန်း ပြာသာဒ်တော်၌ သာသနာပြု
ဆရာတော်ကြီးများ ဖြစ်တိုင်တိုင် ပိဋကတ်သုံးပုံကို စုပေါင်း
ညီညာစွာ ရွတ်ဆို၍ ပဉ္စမ သင်္ဂါယနာတင်တော်မူခဲ့ကြ
သည်။

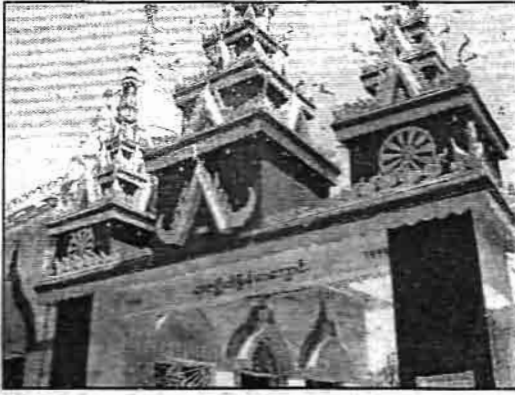
သာသနာတော်နှစ် ၂၄၉၈ ခုတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၊ ရန်ကုန်
မြို့တော် သီရိမင်္ဂလာ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ မဟာပါသာဏ
လိုက်ဂူတော်ကြီးအတွင်း၌ ထေရဝါဒ ရှင်နိုင်မု သံဃာတော်
၂၅၀၀ တို့ စုဝေးကာ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်တော်မူခဲ့ကြသည်။

**အဇာတသတ်မင်း၏ ဓာတ်တော်တိုက်
(သို့မဟုတ်) မဏိယာမတ်**

ရာဇဂြိုဟ်မြို့ဟောင်းအတွင်း ကားလမ်းဘေး၊ ဆွန်
ဘဏ္ဍာတိုက်၏ အရှေ့မြောက်ဘက် မနီးမဝေး၌ ဗုဒ္ဓဘာသာ
ဝင်တို့အဆိုအရ မူလဓာတ်တော်တိုက် ရှိသေး၏။ ကိုန်း
ဘာသာဝင်တို့ကမူ "မဏိယာမတ်ကို ကိုန်း ဘုရားကျောင်း" ဟု
ပြောကြ၏။

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ မလမင်းများ
က သူတို့နှင့် ထိုက်သဖြင့်သာ ကုသိနာရုံတွင် လာရောက်
ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဓာတ်တော်များကို မပေးချင်
ခဲ့။ အခြားမင်းများကလည်း လိုချင်ခဲ့၏။ ဇနုာန်ဆုံးတွင်
ဓာတ်တော်တောင်းခံလာသော မင်းများကို တက္ကသိုလ်ပညာ
သင်စဉ်က ဆရာဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ဩဇာတိက္ကမရှိသည့် ဒေါဏ
ပုတ္တားကြီးမှ ညီမျှစွာ ဝေပေးခဲ့ရသည်။

ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း

ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကြီးက အဇာတသတ်မင်း၏ နောက်၌ ဆက်ခံလျာမည် မင်းတို့သည် သာသနာတော်ကို နှောင့်ယှက်ကြမည်။ ဓာတ်တော်တို့ကိုလည်း ဖျက်ဆီးကြမည်ဖြစ်ရာ ဓာတ်တော်တို့ကို သိမ်းဆည်းထားခဲ့ပါက အသောကမင်းကြီးသည် ထုတ်ယူ ပင့်ဆောင်ပြီးလျှင် ဝဗ္ဗ၊ ဒိပ်ကျွန်းအလုံး ပျံ့နှံ့အောင် ဆောင်ရွက်မည်ကို သိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ရှင်မဟာကဿပ အစီအစဉ်ဖြင့် ကုသိနာ ရုံပြည်၊ ပါဝါပြည်တို့၌ ပြန်ကျနေသော ဓာတ်တော်၊ ဓမ္မတော်များကို အဇာတသတ်မင်းကြီးက စုပေါင်း သိမ်းဆည်းခဲ့သည်။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ အရှေ့တောင်ထောင့်တွင် အတောင် ၈၀ နက်သော ကျင်းကြီးကို တူးစေကာ ပျက်စီးပျောက်ကွယ်ခြင်း မဖြစ်စေရန် မြှုပ်နှံ သိုဝှက်ထားခဲ့၏။ လျှို့ဝှက် ဓာတ်တော်တိုက်ကြီးတစ်ခုကို ဆောက်လုပ်စေခဲ့သည်။ ဓာတ်တော်တိုက်အကျယ်မှာ သီဟိုဠ် မဟာစေတီ၊ စစ်ကိုင်း ကောင်းမှုတော်များတမျှရှိပြီး အတောင် ၈၀ နက်သည်။ ထိုအပေါ်တွင် ကျောက်စေတီငယ်ကို စည်ထားကိုးကွယ်စေ၏။ ထိုတွင်းမှ ရရှိသောမြေများကို အုတ်ပြုလုပ်၍ ယင်းအနီးတွင် မဟာသာဝက ကြီးများ၏စေတီအများအပြားကိုလည်း တည်ဆောက်ထားခဲ့၏။

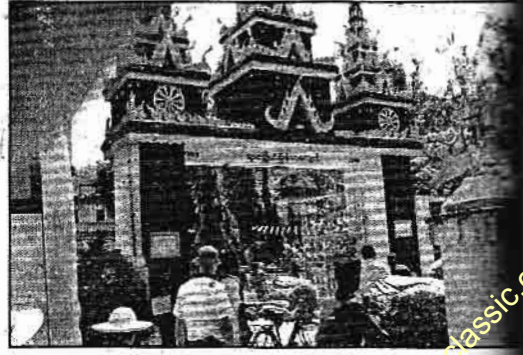
ပြည်သူများကိုမူ ဓာတ်တော် လျှို့ဝှက်မြှုပ်နှံရာဟာ မသိစေဘဲ စေတီများ တည်သည်ဟုသာ အသိပေးခဲ့၏။ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီး နှစ်ပေါင်း ၂၀၀ကျော်အကြာ သာသနာတော်နှစ် ၂၁၈ ခု အသောကမင်းကြီး နန်းတက်သောအခါ ထိုအဇာတသတ်မင်း ဓာတ်တော်တိုက်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိကာ ပြန်လည်ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ တတိယသင်္ဂါယနာတင်အပြီးတွင် ယင်းမှ ဓာတ်တော်များကို ယူပြီး ဝေဠုက မဇ္ဈိမဒေသအပြင် သီဟိုဠ်ကျွန်း မြန်မာပြည် စသည့်

နေရာအနှံ့အပြားတွင် စေတီပေါင်း ၈၄၀၀၀ တည်ဆောက်ရာ၌ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

ထိုနေရာရှိ ပေ ၂၀ မြင့်သော အုတ်ခုံအပေါ်တွင် မူလက ဂျိန်းဘုရားကျောင်းတစ်ခုလည်း ရှိနေ၏။ ယင်းမထီခိုက်စေဘဲ ကျောက်စာဝန် ကန်နှင့်ဟန်က ၁၈၆၁ ခုနှစ်တွင် အနီးအပါးမှနေ၍ ၂၁ ပေအနက်ထိ တူးဖော်ခဲ့၏။ ၁၉ ပေအနက်တွင် လဲလျောင်းနေသော မယ်တော် မာယာပုံ၊ ဗုဒ္ဓဆင်းတုတစ်ဆူ၊ နဂါးခေါင်း ဂုဗပါသော ဂျိန်းဘုရား "ပါသနာထ" ပုံတို့ကို ရရှိခဲ့သည်။ ၁၉၀၅ ခုနှစ်၊ ဖြေဖျက်တူးဖော်ရာတွင်မူ ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသော အုတ်ခုံကို တွေ့ရ၏။ ထိုရုပ်ကြွများမှာ အေဒီ ၅၇၈ လက်ရာ ပန်းကုံးစွပ်ထားသော သူရိယလိင်ပုံ၊ လက်လေးဘတ်ရှိသည့် သရဖူဆောင်းထားသော ဝိသုဒ္ဓိပုံ၊ နဂါးထီး-နဂါးဂဏောသျှ-မဟာပိန္နဲပုံ၊ ကျားရေကို ဝတ်ပြီး ကနေသော သူရိယပုံများ ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် နဂါးပူဇော်ရာတွင် သုံးသော အိုးကွဲများလည်း တွေ့ရသည်။ ထိုအိုးဖျိုးကို ယခုခေတ်တိုက်ဘဂေါက်တွင် နဂါးပူဇော်ရန် သုံးနေကြဆဲ။ ထို့ကြောင့် ယင်းနေရာကို ဂျိန်းတိုက်လည်း မဏိနဂါးမင်း ပူဇော်နေတော်မူသော "မဏိယာမတ် ဂျိန်းဘုရားကျောင်း" ဟု အတည်သတ်မှတ်ကြ၏။

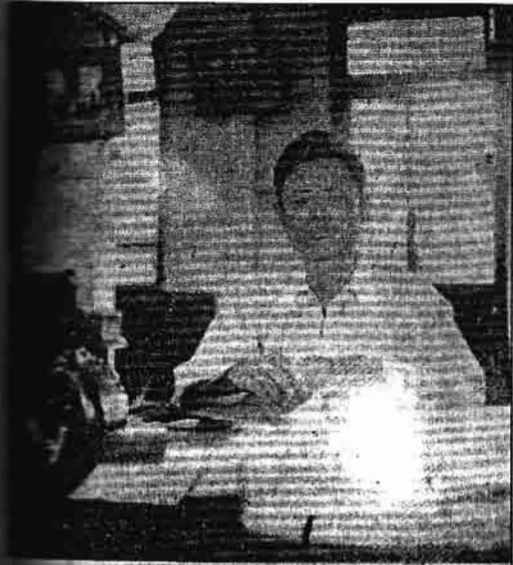
မဟာဘာရတကျမ်းတွင် ထိုမဏိနဂါးနှင့် ဆွာစတီနဂါး(Sivastika-Swastica)တို့က ရန်သူများကို တိုက်ခိုက်ပေးပြီး ပါဠိစာပေများတွင် မဏိမာလာနတ်က ရာဇဂြိုဟ်ကို စောင့်ရှောက်ထားကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ထိုအဇာတသတ်မင်း ဓာတ်တော်တိုက်ဆိုသည်ကိုလည်း အပြင်မှ ကားစီးရင်း ဖြတ်သွားစဉ် အဝေးကြည့်သာ ကြည့်လိုက်ရသည်။ ထဲထဲဝင်ဝင် မကြည့်ရှု မလေ့လာခဲ့ရပါ။

ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း

www.burmeseclassic.com

၁၉၁၅-ဖေဖော်ဝါရီလဆယ့်သုံး

ရာဇဂြိုဟ်မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းစာကြည့်တိုက်

သားချစ် ဖခင်၏ မေတ္တာနှင့် အဖသတ်သား၏ ရက်စက်မှု

ထိုမဏိယာမတ်ကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့ကာ တောင်ဘက်
ထဲသို့ နှစ်စဉ် ဥယျာဉ်နှင့် မနီးမဝေး၊ လမ်း၏ ညာ
ဘက်တွင် ကားရပ်လိုက်၏။ အတွင်းသို့ အနည်းငယ်
ညှောက်ဝင်သွားရာ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို အကျဉ်းချထားရာ
အကျဉ်းထောင် နေရာဟောင်းကို တွေ့ရသည်။ ထိုနေရာကား
အကျဉ်းထောင်နှင့်လည်း မနီးမဝေးဖြစ်၏။ မင်းကြီးက ဂိဇ္ဈကုဋ်
ထောင်ပေါ်ရှိ ဘုရားကျောင်းတော်ရာကို လှမ်းဖူးမြော်နိုင်
သည့်နေရာတွင် အကျဉ်းချထားပေးရန် ကြိုတင်ပြောကြား
ထားသောကြောင့် ဤနေရာတွင် ဆောက်လုပ်ပေးခြင်းဖြစ်၏
ဟု ဆိုကြသည်။

ထိုအကျဉ်းတိုက်နေရာ ပေ ၂၀၀ ပတ်လည်ကို ရှေး
အခါ သူတေသနဌာနမှ လေးထောင့်စပ်စပ် ကျောက်
တိုင်ဖြင့် နံရံလေးဘက် ကာရံပြီး ဒြာသေအာချာ ထိန်းသိမ်း
ခဲ့သည်။ အကျဉ်းတိုက်ကိုကား ကျောက်တုံးများ အခိုင်
အကျော အကွက်ချထားသော ပန္နက်ပုံကိုသာ မြင်ရ
ရ၏။ တစ်နေရာတွင်မူ အောက်ပိုင်းသို့ဆင်း၍ ဝင်သွား
ရသော မြေအောက်ခန်းကို မြင်ရသည်။ ထိုနေရာ
အောက်ခန်းသည် ကျောက်စာဝန် မစ္စတာ ကန်နှင့်ဟန်တို့

တူးဖော်စဉ်က သံလက်ထိတ်၊ သံခြေထိတ်၊ သံခြေချင်းများ
ကိုပင် တွေ့ခဲ့သည်။ ယင်းတို့ကို ဗြိတိသျှ ပြတိုက်များတွင်
ပြသထားသည်ဟု သိရ၏။

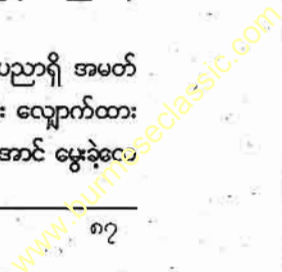
ထိုအကျဉ်းစခန်းနေရာတွင် (ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး
အကျဉ်းတိုက် ထုထည်ကြီးမားသောကျောက်ဖြင့် ဖြူလုပ်
ထားသည့် နံရံကြီးများ ရံလျက်ရှိသော ဤနေရာသည်
အကျဉ်းတိုက်ဖြစ်ဖွယ် ရှိ၏။ ယင်းအကျဉ်းတိုက်၌ အဇာ
တသတ်ဘုရင်သည် သူ့ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား
အကျဉ်းချထားပုံရသည်။ ဤအကျဉ်းတိုက်အခန်းတစ်ခန်းမှ
သံလက်ထိတ်တစ်ခုရရှိသည်။) (Bimbisara-Jail: This
structure has been identified with a jail of 5th
century B.C. where King Bimbisara was kept in
confinement by his son Ajatshatru. It consists
of 200 MTR. Thick stone wall, each arm
measuring about 60.00 MTRS with circular
bastions at corners. During excavation an iron
minacle was found from a cell which also sup-
ports its identification with a jail.)ဟု အပြာရောင်
သံပြားကြီးတွင် အင်္ဂလိပ်၊ ဟိန္ဒူ နှစ်ဘာသာ စာလုံးဖြူများ
ဖြင့် အညွှန်းစာတန်း ရေးထိုးထားသည်ကိုလည်း မြင်တွေ့ခဲ့
ရ၏။

အဖသတ်သားနှင့် အခါပေးဆရာ ရှင်ဒေဝဒတ်တို့ကို
သတိရစရာဖြစ်၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကား မိဘတို့၏ သား
သမီးအပေါ် ထားသော မေတ္တာတရားကြီးမားပုံကို သူမတူ
အောင်ပြခဲ့သူဖြစ်သည်။

အဇာတသတ် မင်းသားသည် မမွေးဖွားမီကပင်
ဖခင်ကို သတ်မည့် ရန်သူ (အ+ဇာတ+သတ္တ) = မ+မွေးဖွား
ခြင်း+ရန်သူ = မမွေးဖွားမီကပင် ရန်သူဖြစ်ခဲ့သည်။ ငယ်ငယ်
ကပင် နားထောင်ခဲ့ဖူးသော ဆရာ ရွှေတိုင်ညွန့်၏ "ဝိစိတြ"
သီချင်းတွင်...

အဇတောယေဝ၊ ပီတုရညောသတ္တ၊ အဇာတော
ယေဝ-မမွေးဖွားမီက၊ ပီတုရညော၊ အဖမင်းမြတ်၏ သတ္တ၊
ရန်သူမည်သတံ၊ အဖကိုသာ သတ်မည်သားလို့ ပုဏ္ဏား
တော်များ ဟောကြားခဲ့တာ ဖခင် ဘုရင်ကြီးမှာ မကြားလို
ပါ... မကြားလိုပါ။"

ဟု ပါရှိ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် ပညာရှိ အမတ်
များက မမွေးဖွားမီကပင် ရန်သူဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထား
သတိပေးသော်လည်း သားတော်ကို လူဖြစ်အောင် မွေးခဲ့လေ

သည်။ သားတော်လေး ငယ်စဉ်က လက်တွင် ခူးပေါက်၍ မသတိလောက်စရာဖြစ်သည်တိုင် ပြည်ပေါက်တာတောင် မျိုကာချရာသည် မင်းကြီးလည်း ဖြစ်ပေ၏။ အရွယ်ရောက် လာသောအခါ မင်းဖြစ်လို၍ ထိုအဖကို သတ်လေ၏။ ထို ပြင် မင်းမဖြစ်မီကပင် သူဌေးတစ်ဦးပိုင် ပစ္စည်းများကို သိမ်းပိုက်ရန် ကြံစည်ထားရာ ဘုရင်ဖြစ်လာသောအခါ ထို ပစ္စည်းများကို သိမ်းယူ၏။ ထို့ပြင် ပါဠိလိဂ္ဂာမှ အများပိုင် ပစ္စည်းများကိုလည်း သိမ်းယူခဲ့သေးသည်။

မင်းကြီးက ချစ်မြတ်နိုးသဖြင့် သားအား အလိုလိုက် ခဲ့သော်လည်း ထိုချစ်သောသားသည် သူ့ကို ဤထောင်၌ အကျဉ်းချကာ သတ်ရက်လေသည်။ ဤနေရာတွင် အဇာ တသတ်သည် အဖအား အစာငတ်၊ ရေငတ်ထားခဲ့၏။ မင်း ကြီးသည် သားအပေါ် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ကြီးစွာထားလျက် သည်းခံနေထိုင်ခဲ့ပေမည်။ ဝေဒေဟီ မိဖုရားကြီးက ခင်ပွန်းလင် မင်းကြီး မသေစိမ့်သော့က အစားများကို ခါးပိုက်ထဲမှာ ဆံထုံး အတွင်းမှာ ဖိနပ်ခြေနှင်းကြားမှာ အမျိုးမျိုးသိုဝှက်ကာ ကိုယ် တွင် လိမ်းကျံကာ ကျွေးမွေးပေးခဲ့လိမ့်မည်။ ကိုယ်စိတ် အာရုံထဲတွင်မူ ဝင်းဦး အဇာတသတ်အဖြစ် သရုပ်ဆောင် သော "ဗိမ္ဗိသာရ" ဇာတ်ကားထဲမှ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအဖြစ် သရုပ်ဆေးသော မောင်တင်မောင်နှင့် ဝေဒေဟီအဖြစ် သရုပ်ဆောင်သော ကြည်ကြည်ဌေးကို ပြန်လည်မြင်ယောင် နေမိသည်။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားအား အလွန် ကြည်ညိုသည်။ သူ့အား အကျဉ်းချထားစဉ်မှာပင် ထိုမြေ အောက်ခန်းလေးမှ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ဘက်သို့ လှည့်ကာ ဘုရား ရှင်ကို လှမ်းပြီး ပူးမြော်လေ့ရှိ၏။ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်သည် အကျဉ်းစခန်း၏ အရှေ့ဘက်တွင် ရှိရာ တောင်ပေါ်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူနေသော ဘုရားရှင် အဆင်းအတက်လုပ် ရင်း စကြိုလျှောက်နေသည်အခါ သင်္ကန်းတော်ကိုပင် လှမ်း မြင်ရသည်။ မင်းကြီးလည်း အကျဉ်းခန်းသံတိုင် ပြတင်းပေါက် မှ လက်အုပ်ချီကာ ဘုရားရှင်ကို ပူဇော် ကန်တော့နိုင်ခဲ့၏။ ဘုရားကို အာရုံပြုရင်း နေခဲ့သော ဗုဒ္ဓဂုဏာဘာဝနာ ပီတိ ကြောင့် အစာမစားရဘဲ အကျဉ်းခံနေရသော်လည်း ချိန် မသွား။ ခွန်အားရှိပြီး ကျန်းမာစွာ အသက်ရှင်လျက်ရှိ၏။ အဇာတသတ်မင်းလည်း ခမည်းတော် စကြိုလျှောက်ခွင့်ရ သဖြင့် အသက်ရှည်နေသည်ဟု ထင်ပြီး မလျှောက်နိုင် အောင် အာဏာပါးကွက်သားများအား ဖခင်မြေဖမ်းကို စားဖြင့် ပွန်းကာ ဆားသိပ်၊ မီးကင်စေခဲ့လေ၏။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအမြင်ဖြင့် အကျဉ်းထောင်နေရာ ကြည့်ကြည့်ရာ အမှန်ပင် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ကို မြင်ရ သည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ သင်္ကန်းစလေးများကိုပင် မင်း မြင်ခဲ့ရသည်ဟု လမ်းညွှန်ဘုန်းတော်ကြီးက ပြောပြ၏။

ဆရာတင်မှားလေသူ အဇာတသတ်မင်းကြီး ထိုနောက် ကုန်ရှုံးတော့ တစ်ခေါက်၊ လင်ကုန်ရှုံး တစ်သက်လုံးမှောက်၊ ဆရာတင်မှားတော့-သံသ တစ်လျှောက်လုံး ပြောင်းဆန်အောင် အနောက်ခံ ကမောက်ကမဖြစ်ခဲ့ရသော အဇာတသတ်ကို ပြလျက် ထာ ဟောသည်။ မိမိကိုးကွယ်အားကိုးရာမှ ဘေးဖြစ်တတ်သူ (ဇာတ် သရဏတော ဘယ်)ဟု သတိချပ်လျက် အာ ရာအစစ်ကို တွေ့အောင်ရှာတတ်ဖို့ လိုကြောင်း၊ လက် အများကြီး မှားခဲ့ရသော ထိုမင်းက နမူနာပြဆိုလျက်

မြတ်စွာဘုရား ကောသလ္လီပြည်တွင် သီတင်းသုံးနေ မှုစဉ် ဒေဝဒတ်သည် ဝေပုလတောင်ခြေ ယခု မြန်မာတော အနီးတွင် သီတင်းသုံးသည်။ အိပ်စက်ချိန်လေးမှ ထာ ကျွတ်ထိုက်သူများကို မနားမနေလှည့်လည် တရားဟော သည် ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညိုသူ များလာရာ ဒေဝဒတ် မနာလိုဖြစ်ကာ အနားယူဖို့ တိုက်တွန်း၏။ မရသော ဒေဝဒတ်သည် အဇာတသတ်မင်းထံ သွားကာ ထာ အမျိုးမျိုးဖန်ဆင်းပြပြီး သိမ်းသွင်းစည်းရုံးခဲ့သည်။ မြေ တန်ခိုးပြခြင်းကို မြင်ပြီးနောက် မင်းသည် အထင်တကြို ဒေဝဒတ်ကို ဆရာတင် ဆည်းကပ်လေတော့၏။ အ တသတ်သည် အဖကို သတ်ကာ မင်းအဖြစ် ရယူနိုင် သို့၊ သူကလည်း ဘုရားရှင်ကို သတ်ကာ ဘုရားရှင် စည်ခဲ့၏။ မသူတော်ဝါဒီကို ယုံကြည်ကာ ဒေဝဒတ်တော့ အတွင်း သက်ဆင်းမိရာ လွန်ကဲစွာ ကိုးကွယ်ရင်း

www.burmeseclassic.com

သတ်သည် ခမည်းတော်ကို သတ်မိခြင်း ပိတုယာတက
ထောက်ကာ အဖသတ်သားဘဝ ရောက်ခဲ့ရ၏။

မကုနိုင်သည့် အဇာတသတ်မင်း၏ ရောဂါ
မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူခါနီး
မင်းလောက်အလိုတွင် ဖြစ်သည်။

ဒေဝကွယ်လွန်သည့်နေ့မှာပင် အဇာတသတ်မင်းတွင်
သေဝယ်ကို ဖွားမြင်သည်။ မိမိရင်မှဖြစ်သော သားတော်
အပေါ် ကြီးမားသော မေတ္တာစိတ်ဝင်မိသည့်၌ မိဘ
အတ္ထာကို နားလည်သွား၏။ အဇာတသတ်လည်း ချစ်ခြင်း
အတ္ထာကြောင့် ဗုဒ္ဓ၏ တပည့် ရဟန္တာများကဲ့သို့ မြင်မြတ်
အစေရန် သားကို ဥဒယဘဒ္ဒ (စိတ်ထားမြတ်သူ)ဟု
အည်ပင်ပေးခဲ့၏။ မင်းကြီးသည် ဒေဝကို သတ်မိခြင်းအား
ဆင်သော နောင်တ ကြီးစွာရလျက် အိပ်မပျော်သော
အကျစ်ကပ်လာသည်။ သူ့မျက်လုံးတို့ကို လှဲချက်ပေါင်း
အထွေထွေထောင်တို့ဖြင့် ထိုးဆွသလို ခံစားနေရသည်။ ဘုရား
အား သတ်ရန် ကြံစည်မှု သံယာသင်းခွဲများဖြင့် သူ့ဆရာ
အဖေတော် မြေမျိုပြီဟု ကြားရသောအခါတွင်မူ ပူပန်ခြင်း
အဖြစ်တော့၏။ အဖသတ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ပစ္စာနန္ဒိယကံ
အောက်က ကြေမျိုလေဦးမည်လားဟု ကြောင့်ကြစိတ်၊
အလည်း သားတော် "အဇိတ"က ပြန်သတ်လိမ့်မည်ဟု
အစိတ်တို့ ဖြစ်လာ၏။ အလွန်ကြောက်လန့်ပြီး နေထိုင်မရ
အထူးအထူး သို့ဖြင့် ထို ပရိဝေဒမီးကို ငြိမ်းအေးသွားစေရန်
အကြံပြုချက်အရ သူ့အကူအညီဖြင့် မင်း
အသတ် လူပရိသတ်များ ခြံရံကာ ဘုရားရှင်ရှိရာ သရက်
အညိုသို့ အားကိုးတကြီး သွားရောက်တော့၏။ ဆီးနင်း၊
အတိမ်၊ သူရိန်၊ မီးခိုး၊ ညစ်မျိုးငါးဝ ကင်းစင်ပသည်
အကြာများပွင့်နေသော တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ည။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသရက်တောကျောင်း၌ မင်း၏
အနာပန်များကို ပြောပျောက်စေ၏။ သာသနာ့ဝန်ထမ်း
အဖော်များ သာသနာ့ဘောင်ဝင်ကာ ရဟန်းဖြစ်ခြင်း၏
အကျိုးအကျိုး၊ သံယာအကျိုးပြု သာမညဖလ ဒေသနာ
အကျိုးတို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့ကာ ချမ်းသာခြင်း အကျိုး
အကျိုးများကို သိရှိစေသည်။ ထိုပြင် မင်းကြီးသိလိုသော
အဇာတနှင့် မင်းပြစ်မင်းဒဏ်မှ လွတ်ကင်းခြင်း စသော
အကျိုးအကျိုး ၁၃ပါးကိုလည်း ရှင်းပြ၏။ တရားဆုံးသော်
အကျိုးသည် အဖကို သတ်မိသော အပြစ်ကို ဝန်ခံပြီး
အကျိုးတော်တည်လျက် ဥပါသကာအဖြစ် ခံယူလေ၏။

ရာဇဂြိုဟ်မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းစာကြည့်တိုက်

စိတ်၏ မငြိမ်းချမ်းခြင်းသည်လည်း အေးငြိမ်း ငြိမ်သက်သွား
၏။ သို့ဖြင့် မင်းကြီးသည် ထိုည၏ လူပုဂ္ဂိုလ်ကို (ရမထိယာ
ဝတ-ရွှေလျော်ဖွယ်ကောင်းသောည။ အဘိရူပါဝတ- အလွန်
လှသောည။ ဒဿနိယာဝတ - ရှုဖွယ်ကောင်းသော ည။
ပါသာဒိကာဝတ - ကြည်လင် ရှုန်းပသောည။ လက္ခဏာ
ဝတ - မေ့မရနိုင်သော ညပါတကား)ဟု စကားငါးခွန်းဖြင့်
ချီးကျူးလိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

ရာဇဂြိုဟ်မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းစာကြည့်တိုက်

တရားထူးရရန်

အပေါင်းအသင်းကောင်းရှိဖို့ လို၏

အဇာတသတ်မင်း ကျောင်းတော်မှ ပြန်ကြွသွားသော အခါ မင်းအား ခေါ်ဆောင်လာပေးသော ဆရာ ဝီဝက၏ ဖိတ်ဆွေစစ်အဖြစ်ကို နမူနာပြုလျက် ဘုရားရှင်က ရဟန်းတော်တို့အား တရားထူးရရန်အတွက် ကလျာဏမိတ္တ (ဖိတ်ဆွေကောင်း)အရေးကြီးပုံကို မိန့်တော်မူသည်။ ဤမင်းသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိကိုယ်တိုင်ပင် ဖျက်ဆီးလိုက်သူ ဖြစ်၏။ အဖအား မသတ်မိခဲ့ပါလျှင် ဤနေရာတွင်ပင် သောတာပတ္တိဉာဏ်အမြင် ရနိုင်ရာ၏ဟုလည်း ဗုဒ္ဓက မိန့်ဆိုခဲ့သည်။

အဇာတသတ်သည် သောတာပန် မဖြစ်သွားသော်လည်း အကျိုးတော့ မနည်းပါ။ ပုထုဇဉ်များတွင် ဘုရားရှင်ကို အကြည်ညိုဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတော့ ဖြစ်သွားခဲ့ကာ၊ စားဝင် အိပ်ပျော်ဖြစ်သွားတော့သည်။ သို့သော် သူ့သားသည်လည်း ဖခင် အဇာတသတ်ကို သတ်ခဲ့ပြန်လေသည်။ သို့ဖြင့် ဖခင်ကို သတ်ပြီး ဘုရင်ဖြစ်လာသူများသည် မင်းငါးဆက်တိုင်တိုင် အဆက်ဆက်လေ့နယ်ဖြစ်လာ၏။ အဖသတ်သားမျိုး အုပ်စိုးခဲ့သော မင်းဆိုးမင်းညစ်များ၏ နန်းသက်ကို ပဉ္စမမြောက် နာဂဒါသမင်းလက်ထက်တွင်မှ သိသူနာဂ အမတ်ကြီးက အဆုံးစီရင်လိုက်နိုင်ခြင်းဖြင့် ပြည်သူများက တွန်းလှန်ပစ်နိုင်ခဲ့၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းဆက် (အဇာတသတ်၊ ဥဒယဘဒ္ဒ၊ အနုရုဒ္ဓါ၊ မုတ္တိုက၊ နာဂဒါသ)လည်း ပြတ်သွားလေတော့သည်။ ထူးခြားသော သာသနာပြုမင်း ဖြစ်လာသဖြင့် အဇာတသတ်သည် ဖခင်အား သတ်မိခဲ့သည် ကံကြောင့် အစိစိရဲခိုကား မကျရောက်တော့ချေ။ သီလဝဇ္ဇ

ပုဂ္ဂိုလ်များအား ပြစ်မှားနှိပ်စက် သတ်ဖြတ်သူတို့ ခံလောဟကုန္တိ ငရဲသို့သာ ရောက်တော့မည်။ နောက်ထပ်ရမိထပ်ဖြည့်သဖြင့် လောဟကုန္တိ ငရဲ၌ (ယနေ့တိုင် မခြောက်သောင်းမျှ) ခံပြီး၍ လွတ်မြောက်လျှင် (ပိဇိတာင် အမည်ဖြင့်) ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မြတ်စွာဘုရား ဗျာဒိတ်ပေးခဲ့သည်။

**အဖသတ်မင်းအဖြစ်မှ သာသနာတော်ကို
စောင့်ရှောက်သူ မင်းအဖြစ်သို့**

အဇာတသတ်မင်းသည် ဘုရားရှင် သာသနာတော်ထိပါးနှောင့်ယှက်လာမှုများကိုလည်း နှိမ်နင်းဖယ်ရှားကာ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သူ သာသနာဒါယကာတစ်ဦးဖြစ်လာ၏။ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း လွန်စွာ ချစ်ကြည်ညိုညို ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကြောင်းကို လျှောက်တင်ပေးမင်းကြီးသည် အလွန်ချစ်သောစိတ်ကြောင့် နှလုံးကွဲစွာ စိုးရသဖြင့် မလျှောက်တင်မီ မျိုးမတ်များက စတုမဂ္ဂဖြင့် ရွှေကျင်းအတွင်းသို့ ပရိယာယ်ဖြင့် ဝင်စေခဲ့လေ၏။ ထိုလျှောက်တင်သည်တိုင် မင်းကြီးသည် သည်းအူပြတ်တစ်ကိုယ်လုံး တုန်လှုပ်လျက် မိန်းမော မေ့မြောသွားလေ၏။ စိမ်ထားသော စတုမဂ္ဂတို့ပင် ကျိုက်ကျိုက်ဆူ၍ အခြေခြင်းခြင်းထွက်လေသည်။ မင်းချင်းစုံတို့လည်း မင်းကြီးအား ချီမ၍ အခြားရွှေကျင်းတစ်ခုသို့ ပြောင်း၏။ သတ်တစ်ဖန်လျှောက်ပြန်သော် ရှေးနည်းတူ မေ့မြောပြန် အမှတ်တမဲ့များ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ကြောင်း လျှောက်မိလှ မင်းကြီးသည် နှလုံးကွဲ၍ ထိုနေရာမှာပင် သေသွားလေသည်။

ထိုသို့ အဖကို သတ်မိသည့်အထိ မိုက်မဲစွာ အာဇာတမိသော အဇာတသတ်မင်းသည် နောက်ပိုင်းတွင် နောင်တရားကို ရင်မှာ ပိုက်ရင်း၊ ပထမ သင်္ဂါယနာတင်ရာတွင်လည်း အစစအရာရာ တာဝန်ယူကာ အောင်မြင်အောင် ကြိုးပမ်းပေးခဲ့သူ သာသနာပြုမင်းတစ်ပါးပင် ဖြစ်လာလေ၏။ အမှားလုပ်ခဲ့မိသည့်တိုင် အသိတရားရရှိန်တွင် ရသည့်အနိမ့်မှ စ၍ ပြုပြင်ခြင်းသည်လည်း ကောင်းသော လုပ်ဆောင်ချက်တစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ အမှားများကို ပြန်မြင်လည်း ပြုပြင်ခြင်းလုပ်ဖို့ လက်နေနေသူများကား အဇာတသတ်ထက် မိုက်မဲသူများသာ ဖြစ်ကြောင်း...

* * *
ဦးအေးမြင့်(မင်းသိဒ္ဓါ၊ နေ

သက်နှင်းဆွေမှအဆက်

ဟု မေးသည်။

“အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဖို့ကတော့ သမ္မုဒ္ဓေ (၂၁)ခေါက် ပူဇော်။
“သာဘဂဝါဏ္ဍတိပိအရဟံ”ဆိုတဲ့ ဂုဏ်တော်ကို နေ့စဉ်
“ (၂၁)ပတ်စိပ်ပြီး အလုပ်ကိစ္စအတွက် ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာ
“ (၂၁)ခွန်းတိတိ ဆုတောင်းရုံပါပဲ”

ဟု ကျွန်တော် ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“၂၁ရက်လုံး ဒီဘုရားမှာ လာစိပ်ရမှာလား ဆရာ”

ဟု သူက ပြန်မေးသည်။

“အဲဒီလိုတော့ မဟုတ်ဘူး။ ပထမဆုံး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တဲ့
နတ်မှာတော့ ဒီဘုရားမှာ စပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းလိုက်။
ဆက်ရက်တွေမှာတော့ ကိုယ်အဆင်ပြေတဲ့ နေရာမှာ
ဆတ်ပြီး ပုတီးစိပ်နိုင်တယ်။ အဆင်ပြေလို့ ကြားရက်တွေမှာ
ဘုရားကို မကြာခဏလာဖူးတာမျိုးလည်း လုပ်နိုင်ပါတယ်။
ဆဲကာကတော့ စပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တဲ့ အချိန်မှာ ထိထိမိမိ
ပူဇော်ပြီး ကျကျနုနု ဆုတောင်းဖြစ်ပို့ပါ။ အဲဒီလို ဆောင်ရွက်
အောင်နေက တနင်္ဂနွေနေ့မနက် (၇:၃၀)နာရီကနေ (၉:၀၀)
ဆဲအတွင်းမှာ စနိုင်ရင် ပိုကောင်းတယ်ကွာ”

မိုးက နည်းနည်းပိုသည်းလာသည်။ မိုးနှင့်အတူ တိုက်
ဆဲလာသည် မိုးသက်လေကြောင့် မိုးရေစက်တချို့က
ကျွန်တော်တို့မျက်နှာတွေဆီ ပြေးဝင်လာသည်။

“တကယ်လို့ အဲဒီလို ၂၁ရက် အဓိဋ္ဌာန် မဝင်နိုင်ဘူး
ဆဲင်တောင် အဲဒီတစ်ရက်မှာတော့ ဒီဘုရားမှာ သေသေ
ဆရာလေး လှူဒါန်းပူဇော်ပြီး ထိထိမိမိလေး ပုတီးစိပ်ပေး
ဆဲတယ်။ အဲဒါလောက်နဲ့လည်း ထူးခြားသွားတတ်တာပါ။
ဆဲကာ လူတွေ နိုင်ငံရပ်ခြားရောက်နေတဲ့ လူတွေကတော့
ဘုရားပုံတော်ကို ကျကျပူဇော်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တာတွေ၊
ဆဲတောင်းတာတွေ လုပ်နိုင်တယ်။ အဲဒါမှာ တစ်ခုပြောပြချင်
ဆဲကာ အဝေးတစ်နေရာရာကနေ ပုံတော်ကို ဖူးမြော်နေ
ဆဲအခါ ပူဇော်နေတဲ့အခါမှာ စိတ်အာရုံက ဒီဘုရားဆီ
သွားပြီး တလေးတနက် ယုံယုံကြည်ကြည် ဖူးမြော်ကြည့်
ဆဲရမယ်”

ပြောပြီး ကျွန်တော်က ထိုင်ရာမှ ထကာ ရာဇမုနိ
ပုံတော်မြတ်ကို ထိခြင်းကြီးငါးပါးနှင့် ဖူးမြော်ကန်တော့
ဆဲင်သည်။ ပြီးမှ ပန်းရုံလေးဘက်ဆီသို့ လှည့်ပြီး လက်
ဆဲညှိုးကာ ကျွန်တော်လောက် ဆရာသခင်တွေကို အာရုံ
ဆဲကန်တော့လိုက်မိပြန်သည်။

(၄)

ထိုနေ့က ရာဇမုနိဘုရားရှေ့က ပြန်ထွက်လာတော့
ဆဲကာ စွာနေဆဲဖြစ်သည်။ စိုင်းငွေလင်းဦးက သူ့ထီးကို ဖွင့်၍

ကျွန်တော့်ဘေးမှ ထီးမိုးပေးရင်း မြောက်ဘက် စောင်းတန်း
ဘက်သို့ လျှောက်ခဲကြသည်။ မိုးရေဖြင့် စွတ်စိုကာ ချော
နေသည့် ရင်ပြင်တွင် ချော်မလဲအောင် ထိန်းပြီးလျှောက်ရ
သည်။ မြောက်ဘက် စောင်းတန်းထိပ်ရောက်တော့
ကျွန်တော် ပြုမူနေကျအတိုင်း စောင်းတန်းမှ ပြန်မဆင်းမီ
ဘုရားဘက်သို့ လှည့်ကာ မိုးရေထဲမှာ ဝင်းလက်နေသည့်
ရွှေတိဂုံရွှေစေတီတော်ကြီးကို အားပါးတရ မော်ဖူးလိုက်မိပြန်
ပါသတည်း။

(မှတ်ချက်။ ရာဇမုနိဘုရားသည် မြောက်ဘက်
စောင်းတန်း၏အနီး ယက္ခမယ်တော်ကြီးနှင့် ခပ်လှမ်း
လှမ်းတွင် ရှိ၏။ နောင်တော်ကြီး စေတီနှင့် ကပ်လျက်
တွင် ရှိပြီး ရာဇမုနိဘုရား၏ ဘေးတွင် ပန်းရုံတစ်ခု
ရှိပါသည်။ မြောက်ဘက် စောင်းတန်းထိပ်မှ လှမ်းကြည့်
လျှင်ပင် ရာဇမုနိဘုရားရှေ့မှ တန်ဆောင်းငယ်လေး
ကို ထင်းခနဲ မြင်သာပြီး အလွယ်တကူ သွားရောက်
ဖူးမြင်နိုင်ပါသည်။)

အားလုံးသတ္တဝါချမ်းသာပါစေ

သက်နှင်းဆွေ(ပုဂ္ဂိုလ်း)

www.burmeseclassic.com

ဆီမိဝင်ပုတီးနှင့် ကြပ်အဘိုးအို

နန်းပွင့်စံ
(အင်းတော်လေး)

တစ်ခါတစ်ရံ၌ အမှတ်မထင်
အကြောင်းကြားခဲ့ရသော အကြောင်း
အရာများသည် ဘဝတစ်ကွေ့၌
အမှတ်ထင်ထင် မမေ့နိုင်သော
အကြောင်းအရာများ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်
တတ်ပါသည်။

ဤသို့သော အကြောင်းအရာ
များနှင့် ကြုံဖူးသူများ ရှိကောင်း ရှိပါ
မည်။ စာရေးသူ၏ ဘဝတွင်
အမှတ်မထင်မှ အမှတ်တရသို့ ဖြစ်ခဲ့ရ
သော ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက်လေး
တစ်ခုရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ မှတ်မှတ်ထင်ထင်
အကြောင်းအရာများ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်
အဖြစ်အပျက်မှာ ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၃၀ ခန့်က
ဖြစ်သည်။ စာရေးသူသည် အင်းတော်
၌ အိတ်မ ရွာသစ်ကုန်းတွင် ကျောင်း
ဆရာ တာဝန်ဖြင့် နေရချိန်က ဖြစ်
သည်။ စာရေးသူနှင့်အတူ တင်တင်
အောင်ဆိုသော သူနာပြုတစ်ဦးလည်း
အောင်သည်။

စာရေးသူနှင့် သားဖွား သူနာပြု
ဆရာအတွက် ညစဉ် အိပ်ဖန်စောင့်
ညွှန်ပေးကြည့်နှစ်ယောက်ကို ထားပေး
ခဲ့သည်။

ရွာထဲမှ အိပ်ဖန်စောင့်များ မလာ
သောအခါ စာရေးသူနှင့် တင်တင်အောင်တို့
အတတ်တတ်ရာရာ စကားများကို ပြော
ကြလေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ ပြောဆိုနေ
ကြသောအခါ အောက်ပါအတိုင်း စကားလမ်း
အကြောင်း ပြောင်းသွားလေတော့၏။

မြို့ပေါ်မှာ ဆရာလုပ်ရတာ
ကောင်းတယ်။ တောမှာ ဆရာလုပ်ရ

တာက မလွယ်ဘူး။ လူနာသွားကြည့်
ရတာကလည်း တစ်ရွာနဲ့ တစ်ရွာသွား
ကြည့်ရတာ။ မြို့မှာလို ကားတွေ
ဘာတွေရှိတာ မဟုတ်ဘူး။ တစ်ခါ
တလေ ခြေကျင်ခရီးသွားရတာ။ တစ်ခါ
တလေတော့လည်း လှည်းကလေး
ဘာလေး အသုံးပြုရတာပေါ့။

ဟု တင်တင်သောင်းက ပြော
လေ၏။

“မှန်ပါတယ် တင်တင်သောင်း
ရယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း ကိုယ့်ရဲ့ လူနာ
ဆိုတော့ ဘယ်လောက်ပဲဝေးဝေး သွား
ကြည့်ရမှာပေါ့။”

ဟု စာရေးသူက ပြောလိုက်လေ
၏။

“ဝေးတာ နီးတာ အကြောင်း
မဟုတ်ဘူး။ တစ်ခါတလေ သိပ်ပြီး
သတိထားရတယ်။”

ဟု သူနာပြု ဆရာမ တင်တင်
သောင်းက ပြောပြန်၏။

“ဘာကို သတိထားရတာလဲ
ဟင်။ လမ်းမှာ လူဆိုးတွေ၊ သူပုန်တွေ
နဲ့ တွေ့မှာကို သတိထားရတာလား။”

ဟု စာရေးသူက ပြန်မေးလိုက်
၏။

“မဟုတ်ပါဘူးဟယ်။ ကျွတ်တွေ
က လူယောင်ဆောင်ပြီး ဆရာတွေ
လာပင့်တတ်တယ်ဟ”

ဟု သူနာပြု ဆရာမ တင်တင်
သောင်းက ပြောလေ၏။

“ကျွတ်ဆိုတာ ဘာလဲဟင်
တင်တင်သောင်း။”

“ကျွတ်ဆိုတာ နာနာဘာဝ
တစ်မျိုးပဲလေ။ သူက လူယောင်ဆောင်
တတ်တယ်။ ရွာတွေ ဘာတွေကို
တောင် ဖန်ဆင်းပြီး ပြန်တယ်။ အဲဒါ
တွေက ဟိုဘက်ရွာမှာ လူနာ အသည်း
အသန်ဖြစ်နေလို့ ဆရာမ လာကြည့်ပါ

ဦးဆိုပြီး လိမ်ညာပင့်သွားတယ်”
“ဒါဆို အဲဒီလိုအဖြစ်မျိုး ဖြစ်ခဲ့
ဖူးလို့လား။”

“ဖြစ်တာပေါ့။ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်
၂၀လောက်က ဒီအိတ်မရွာမှာ ဖြစ်ခဲ့
တာ။ အဘိုး ဦးညိုပြောပြလို့ မှတ်သား
ရဖူးတယ်။”

“ဒါဆို ပြောပြပါဦး။”
◆◆◆

မိုးသည်းညစ် မှောင်မိုက်မှု
ကြောင့် အိတ်မရွာကို လျှပ်ပန်း
လျှပ်နွယ်တို့ လင်းလက်သည့်အခါမှ
သာ မြင်ရပေသည်။

အိပ်တံခါးများကို ဒေါ်သန်းလှ
လှအောင် ပိတ်ပြီး ဘုရားဆီမီးထွန်းညှိ
ကာ ဘုရားတွင် ဆီမီးလှူလိုက်သည်။
ဘုရားစေတီပြုစဉ် ရသရွေ့ ပရိတ်ရွတ်
ဖတ်ပြီးလျှင် ဘုရားဂုဏ်တော်ပုတီး
စိပ်ပြန်သည်။ ဒေါ်နန်းဝါကတော့
ခရစ်ယာန်နွယ်မို့ ဘုရားမရှိခိုးပေ။

ဘုရားကိစ္စများ ပြီးသည်နှင့်
ဒေါ်သန်းလှသည် ဒေါ်နန်းဝါဘေးနား
တွင် ယှဉ်အိပ်လိုက်သည်။ မိုးကလည်း
မိုးဦးလေဦးမို့ သံလဲလှုပ်ရွာနေပေသည်။

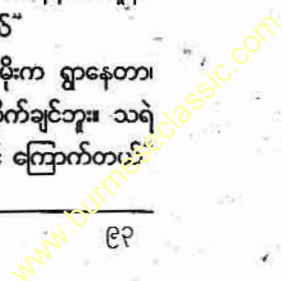
မေးခနဲ ဒေါ်သန်းလှ အိပ်ပျော်
သွားလေ၏။ မည်မျှကြာအောင် အိပ်
သွားသည်ကို မသိလိုက်ပေ။

“ဒေါက်... ဒေါက်...”

တံခါးခေါက်သံကြားတော့ လန့်
နိုးလာမိသည်။ နံဘေးတွင် ရှိသော
ငါးတောင့်ထိုး ဓာတ်မီးဖြင့် ဝင့်ခနဲထိုး
လိုက်ပြီး အိပ်ရာမှ လူးလဲထလိုက်
သည်။

“ဒေါ်နန်းဝါ... ဒေါ်နန်းဝါ လူနာ
လာပင့်တာထင်တယ်။”

“အာ... မိုးက ရွာနေတာ၊
ညကြီးမင်းကြီး မလိုက်ချင်ဘူး။ သရဲ
ကျွတ်တွေဖြစ်နေရင် ကြောက်တယ်။”

“ဒေါ်နန်းဝါရယ်... ဒေါ်သူလာ
ဒေါ်ဖြူတို့ကို မေးပြီး ရွာနားနီးရွာက
လူနာမှန်ရင် လိုက်ပေါ့။ ဒုက္ခရောက်နေ
လို့ လာပင့်တာပဲ”

“ဝိုး...ဝိုး...ဝိုး...”

ခွေးအော်သံ စိမ့်စိမ့်မြမြကြီး
ကြားရပြန်တော့ ကြက်သီးမွှေးညင်းပင်
ဒေါ်သန်းလှလည်း ထမိသည်။

“ဘုတ်...ဘုတ်...ဘုတ်”

တံခါးကို ခေါက်ရုံမက၊ ပုတ်ခတ်
၍ နီးနေသဖြင့် အိမ်တွင်းရှိ အိပ်ဖန်
စောင့်အဖြစ် လာရောက်ကူညီ စောင့်
ရှောက်နေကြသော ဒေါ်သူလာနှင့်
ဒေါ်ဖြူက နတ်သမီး သုံးရာသီခံ မီးခြစ်
ဘူးကလေးထဲမှ မီးခြစ်ဆံတစ်ချောင်း
ကို ယူ၍ ခြစ်လိုက်သည်။ ပြီးနောက်
မီးခွက်တွင် ညှိထွန်းလိုက်လေ၏။

ဒေါ်သူလာက တံခါးကို ဖွင့်လိုက်
သည်။ လူနစ်ယောက်နှင့်အတူ လေပါ
ဝှေ့ခနဲဝင်လာသဖြင့် မီးခွက်ငြိမ်းသွား
ပြန်သည်။

လူနစ်ယောက်က အမှောင်ထဲ
တွင် မားမားကြီး ရပ်နေလေ၏။

တံခါးကို ပြန်ပိတ်ပြီး ဒေါ်ဖြူ
မီးခြစ်ဆံတစ်ချောင်းကို ယူ၍ မီးခွက်
တွင် ညှိပြန်ရသည်။ မီးရောင်ကလေး
လင်းလာမှ ဧည့်သည် လူကြီး
နစ်ယောက်က ဖျာပေါ်တွင် ထိုင်နေကြ
သည်။

ဒေါ်နန်းဝါနှင့် ဒေါ်သန်းလှတို့
လည်း အိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်လာကြ
သည်။

“ဆရာမရယ်... ပိန္နဲကုန်း ကြီး
တံတားမှာ ဦးကြီးတို့က အလုပ်သမား
တွေပါ။ ဦးကြီးသမီးက သားမဖွားနိုင်
ဖြစ်နေလို့ လိုက်ပြီး ကြည့်ပေးပါ”

ထိုအချိန်က မြစ်ကြီးနား-ရွှေဘို
ပျူဟာလမ်းမကြီး ဖောက်လုပ်နေသည်။

လမ်းဖောက်လုပ်သားများ ဖြစ်သည်။
ကောလင်းနယ်နှင့် အင်းတော်နယ်စပ်
တွင်း ကြီးတံတားထိုးရန် ပြုလုပ်နေဆဲ
ဖြစ်သည်။

“ရွာခံ ဘယ်သူပါသလဲ”

“စကားပင်က သာအေးပါတယ်
ဆရာမ”

ဒေါ်သူလာက မီးခွက်ကလေး
မြှောက်ပြပြီး ပြောလေသည်။

သာအေးဆိုသူ၏ မျက်နှာကို
အနည်းငယ်သာ မြင်ရပြီး အလုပ်သမား
ကြီးမျက်နှာမှာ ခေါင်းပေါင်းကြီးကို
ဗရပူပေါင်းထား၍ မျက်နှာကို သဲကွဲ
အောင် မမြင်ရပေ။

“ယောက်ျားကြီးနစ်ယောက်
တည်း ဆရာမ ပုင့်လာလို့ ဘယ်လိုက်
လို့ ဖြစ်ပါ့မလဲ”

ဟု ဒေါ်နန်းဝါက ငြင်းလေသည်။

“ဦးကြီးမိန်းမ ပါပါတယ် တူမ
ကြီး။ အိမ်အောက်က ကျွဲလှည်းပေါ်မှာ
ပါ”

“ပိန္နဲကုန်းတံတားအလုပ်သမား
တွေဆိုရင် ပိန္နဲကုန်းတံတားစောင့်
ထားတဲ့ စစ်တပ်က စစ်မှုတွေ ရိုက်
သွားမပင့်ဘူးလား”

“တူမကြီးရယ်... စစ်တပ်ဆိုတာ
ညကို အနားကပ်လို့ ဘယ်လွယ်
မလဲ။ လူမှာပြီး ပစ်ခဲရင် ဒုက္ခတွေ
မှာပေါ့”

မှန်ပါသည်။ ဤနယ်မြေ
သူပုန်များ သောင်းကျန်းလှသည်။ ဥ
အချိန်မတော် စစ်တပ်နား ကပ်
မလွတ်ပေ။

ဒေါ်နန်းဝါ အတော်ကလေး ငြိ
ပြီး စဉ်းစားနေပြန်၏။

“ဆရာမလေးတို့ရယ်... ငြိ
မနေပါနဲ့ကွယ်။ ဟိုမှာ ကလေးမ
နိုင်တဲ့ သမီးက ဒုက္ခဖြစ်တော့မယ်
မြန်နိုင်သရွေ့ မြန်မြန်လုပ်ပေးပါကွယ်
လူကြီးအား သနားမိသဖြင့်
ဒေါ်သန်းလှက ဒေါ်နန်းဝါကို လိုက်
မည်ဟု ပြောလိုက်၏။

ဒေါ်နန်းဝါက အေးခြင်းတောင်း
ကောက်ကိုင်ပြီး ဓာတ်မီးကို ခြင်း
ထည့်၏။ ဒေါ်သန်းလှကလည်း ဘု
စင်တွင် သိမ်ကိုးသိမ်ဝင်ထားသော
အပ်၊ စိပ်ပုတီးကို ဖိုက်ဆံအိတ်ကလေး
ထဲ ထည့်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် နေ
အောက်တွင် ရပ်ထားသော ကျွဲလှည်း
ကြီးပေါ် တက်ခဲ့ကြသည်။ ကျွဲလှည်း
ကြီးမှာ မိုးရွာမှုကို လုံခြုံစေရန် ထည့်
ပေါင်းမိုးကြီးလုပ်ထားသဖြင့် မှေ
မည်းနေလေသည်။

ဒေါ်သန်းလှနှင့် သားဖွားဆရာမ
ဒေါ်နန်းဝါတို့နစ်ယောက် လှည်း
ရောက်သည်နှင့် ကျွဲလှည်းကြီးပေါ်
စကားပင်မှ သာအေးဆိုသူရော
အိုကြီးပါ တက်လာသည်။ ကျွဲလှည်း
တွင် စောင့်ခြံထားသော ခေါင်း

www.burmeseclassic.com

အဖွဲ့နှင့် အဘွားကြီးတစ်ယောက်ကို
အဖွဲ့သည်။ အဘိုးကြီးသည် လှည်းဦး
အဖွဲ့တွင် လှည်းမောင်းရန် နေရာယူ
အဖွဲ့သည်။ သာအေးဆိုသူမှာ အဘွား
အဖွဲ့တွင် ကပ်၍ထိုင်လေသည်။

ဒေါ်သန်းလှနှင့် ဒေါ်နန်းဝါ အတူ
အဖွဲ့ပေါ် လှည်းတစ်ဖက်တွင် ထိုင်
အဖွဲ့ကြသည်။

ဒေါ်သန်းလှတို့ ထိုင်ပြီးသည်နှင့်
အဖွဲ့သည်ကြီးက တအိအိဖြင့် စ.ထွက်
အဖွဲ့သည်။

“ဇူး...ဇူး...ဇူး...”
တစ်ရွာလုံး ခွေးများ အူလိုက်
အဖွဲ့အသံမှာလည်း ကျောချမ်း စိမ်းမြ
အဖွဲ့သည်။

ဒေါ်သန်းလှသည် သိမ်ကိုးသိမ်
အဖွဲ့သော သိမ်ဝင် ပုတီးကို ပိုက်ဆံ
အဖွဲ့ထဲမှ ထုတ်၍ ဘုရားကို အာရုံပြု
အဖွဲ့အရက်တော်ကိုးပါးကို စိပ်လာခဲ့
အဖွဲ့အိုက်မ ရွာသစ်ကုန်းနဲ့ ကျောင်း
အဖွဲ့အိုက်လျှင် ‘နှစ်မိုင်ခန့် ဝေးသည်။
အဖွဲ့ကုန်းကို ကျွဲလှည်းကြီး ကျော်
အဖွဲ့သည်။

“ဇူး...ဇူး...ဇူး...”
ကျောင်းကုန်းရွာတွင် ခွေးများက
အဖွဲ့အိုက်မ ရွာသစ်ကုန်း ခွေးများ
အဖွဲ့အကြောရည်ကြီးဖြင့် အူကြပြန်
အဖွဲ့အိုက် ဒေါ်သန်းလှတို့ ကြားရပြန်
အဖွဲ့အိုက် ဒေါ်နန်းဝါ ကြောက်၍ ဒေါ်သန်း
အဖွဲ့အိုက် အက်ထားသည်။ ဒေါ်သန်းလှက
အဖွဲ့အိုက် ပုတီးစိပ်မပျက်၊ ဘုရားအာရုံပြု
အဖွဲ့အိုက် ဆက်၍ ပုတီးစိပ်နေသည်။

ကျောင်းကုန်းနှင့် စကားပင်ရွာ
အဖွဲ့အိုက် တစ်မိုင်မျှ ဝေးကွာသည်။ စကား
အဖွဲ့အိုက် လွန်ခဲ့ပြန်သည်။ စကားပင်
အဖွဲ့အိုက် ပထဝီရတ် ရွာ၏ အပြင်
အဖွဲ့အိုက် ဆောင်သဖြင့် ခွေးအသံ မကြား
အဖွဲ့အိုက် သို့သော် ပုပ်ဆော်နဲ့ တူးတူး

ခါးခါးကြီးက မခံမရပ်နိုင်အောင် နံလာ
သည်။ ဘယ်လိုမှ အောင်အီးသည်ခံ
နိုင်စွမ်း မရှိတော့ပေ။ အပုပ်နံနှင့်အတူ
လှည်းကိုလည်း သင်္ကာမကင်းဖြစ်လာ
မိသည်။

လှည်းပေါ် ပါလာသူများမှာ အိပ်
ပိုက်နေကြပေပြီ။ ဒေါ်သန်းလှနှင့် သား
ဖွားဆရာမ နှစ်ဦးသာ နိုးနိုးကြားကြား
ဖြစ်နေပေ၏။

“ကျောင်းဆရာမရေ... ငါတော့
အပုပ်နံကြီး နံတယ်။ တအားအန်ချင်
နေပြီ”

ဟု ဒေါ်နန်းဝါက တိုးတိုးပြော
လာသည်။

“ဒေါ်နန်းဝါ... ဒီက သိမ်ဝင်
ပုတီးနဲ့ အိပ်နေတဲ့ လှသုံးယောက်ကို
ရိုက်။ ငါက သိမ်ဝင်အပုပ်နံ ကျွဲကို ထိုး
မယ်”

ဟု တိုးတိုးကလေး ဒေါ်သန်းလှ
က ပြောလိုက်သည်။

ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ သိမ်ဝင်အပုပ်

ကို ဒေါ်သန်းလှ ထုတ်ယူလိုက်၏။
စိပ်ပုတီးကို ဒေါ်နန်းဝါအား ပေးလိုက်
၏။

ဒေါ်သန်းလှက သိမ်ဝင်အပုပ်နံ
သူတို့ စီးလာသော ကျွဲ၏ တင်ပါးကို
ထိုးချလိုက်သလို ဒေါ်နန်းဝါလည်း သိမ်
ဝင် ပုတီးနဲ့ အိပ်ပိုက်နေသောလူများ
ကို ဝှေ့ယမ်းရိုက်ပစ်လိုက်သည်။

“အောင်မလေး...” လို့ ကျွဲကြီး
တွေ အော်ပြီး မြေကြီးပေါ်ကို ပုံလျက်
သား ကျသွားသည်။

“မနိုင်ဘူးဟေ့” လို့ လှည်းပေါ်က
အိပ်နေသူတွေက အော်ပြီး ပုတ်သင်
ညိုညှပ်ကောင် အသေကလေးတွေ
အဖြစ်နဲ့ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြာကျနေတာ
တွေရသည်။ ကျွဲကြီးတွေလည်း
တဖြည်းဖြည်း ပြာကျသွားသည်။

ဒေါ်သန်းလှနဲ့ ဒေါ်နန်းဝါလည်း
မြေကြီးပေါ် ငုတ်တုတ်။ အံ့ဩ ထိတ်
လန့်ခြင်းနဲ့အတူ မင်သက်နေမိသည်။
မိုးက ဝေါခနဲရွာချလာမှ သတိဝင်လာ
သည်။ ဒေါ်သန်းလှက ဒေါ်နန်းဝါ၏
လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး နှစ်ယောက်သား
မြေကြီးပေါ်မှ ထလိုက်ကြသည်။ ပါလာ
သော ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်ရာ ပုတ်
သင်ညိုညှပ်ကောင်နှင့် ကျွဲနှစ်ကောင်
သေပြီး ပြာကျနေသည်မှအပ ဘာမှ
မတွေ့ရချေ။

သိမ်ဝင်အပုပ်နှင့် သိမ်ဝင် ပုတီးကို
ပိုက်ဆံအိတ်ကလေးထဲ ပြန်ထည့်ပြီး
နှစ်ယောက်သား မိုးထဲလေထဲတွင်
လှည်းလမ်းကြောင်းအတိုင်း သုတ်ခြေ
တင် ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

ထိုအကြောင်းများကို ကြားသိပြီး
နောက် မြို့အစည်းအဝေးသို့ စာရေးသူ
တို့နှစ်ယောက်သွားဖြစ်ခဲ့၏။ အပြန်၌
ရွာမှ အကြိုလွှတ်လိုက်သော လှည်း

www.burmeseclassic.com

သမားများနှင့် အချိန်အဆက်လွဲပြီး
မိုးချုပ်လှန်းပါး ဖြစ်သွား၏။ မိုးကလည်း
မှောင်ကျလာသည်။ အချိန်မရှိတော့
သဖြင့် နှစ်ယောက်သား အားတင်းကာ
လမ်းလျှောက်ပြန်ဖြစ်ခဲ့သည်။

မိုးတွေကလည်း ရွာနေသလို၊
အမှောင်ကလည်း ပိုလာ၏။ ခရီးသုံးပုံ
တစ်ပုံကျိုးလှချိန်မှာပင် အနောက်ဘက်
ဆီမှ မိုးသံလေသံနှင့် ရောပြီး လှည်း
မောင်းသံကို ကြားရတော့၏။

မီးရောင်များကိုလည်း ဝင်းခနဲ
ဝင်းခနဲ တွေ့ရသည်။ စာရေးသူတို့
ခြေကန်သုတ်သော်လည်း လှည်းမောင်း
သံတွေက မကြာခင် မီလာ၏။

“ဆရာမတွေပါကော...”
လှည်းသမား၏ “ဆရာမတွေပါ
ကော” ဟု ပြောလိုက်သော အသံကြား
ရခြင်းသည် ဒေါ်သန်းလှတို့နှားထံသို့
အနုဖြူပုံ ပေါက်ကွဲသံလား ထင်မိ၏။

“ဆရာမတို့...လှည်းပေါ်တက်
ပါ။ ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲ”

ဟု လှည်းသမားက ဆို၏။

ဒေါ်သန်းလှတို့ နောက်ပြန် လှည့်
ကြည့်လိုက်သောအခါ အိုက်မ ရွာသစ်
ကုန်းမှ တိုမှူး၊ ကိုသန်းအောင်၊ ကိုဝင်း
အောင်တို့၏ လှည်းများကို တွေ့ရ၏။

ခရီးကလည်း တော်တော်
ဝေးဝေးကျန်သေးသည်မို့ ကြောက်
ကြောက်နှင့်ပင် လှည်းပေါ် တက်လိုက်
လာခဲ့သည်။

ဤသို့ စီးလာခဲ့ရာ စကားပင်၊
ကျောင်းကုန်းသို့ လွန်ခဲ့ပေပြီ။ အိုက်မ
ရွာသစ်သို့ ရောက်ခါနီးတွင် သိမ်ဝင်
ပုတီးနဲ့ ရိုက်ဆိုသော စကားသံကို ကြား
ယောင်သွား၍လား မသိ၊ တင်တင်
သောင်းက ပုတီးနှင့် နွားကို လှမ်းရိုက်
လိုက်သည်။ စာရေးသူကလည်း သိမ်ဝင်
အပ်နှင့် နွားကို ထိုးလိုက်မိသည်။

နွားများမှာ ရုတ်တရက် ကြီး
လိုက်ရာသဖြင့် တရကြမ်းပြေးလေ
သည်။

“နွားအစစ် လူအစစ်ပဲ တင်တင်
အောင်”

ဟု စာရေးသူမှ ပြောလိုက်
သည်။ ထိုအခါ...

“ဆရာမတို့ ဘာဖြစ်ကြတာလဲ
ဟု ကိုမှူးက မေး၏။

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ရွာရောက်
မိုးလင်းမှ ပြောပြတော့မယ်”

ဟုစာရေးသူမှပြောလိုက်ရာသည်
ကြားဖူးနားဝ ဖြစ်ရပ်မှန် ထင်

လမ်းကို စိတ်စွဲပြီး လာကြိုကြသော
လှည်းသမားများအား အထင်အမြင်
မှားခဲ့ကြောင်း မနက်လင်းမှ တောင်
စကား ဆိုရပေတော့မည်။

* * *
နန်းမွင့်စံ(စာင်းစတင်ရေး)

ရောဂါသင်းရဲခြင်းကင်းဝေးအောင် “ဘုန်းကြွယ်” ဆေးကိုသောက်

ဘရာပဏ္ဍိတ ဒေါ်လှလှကြွယ် ၏

ဘုန်းကြွယ်

ဝမ်းမှန်ဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်- 2011Y 008995

ပင်ရင်း ဘုန်းကြွယ်ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး- အမှတ်(၉၆)၊ ခမရေပင်လမ်း၊ ၂/(က)ရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

ဖုန်း- ၀၁၆၃၅၅၀၁၊ ၀၉ ၇၃၁၇၈၄၅၂ ၊ ၀၉ ၄၄၈၀၂၁၅၂၅

**ဗြဟ္မာ
ကန်တော့ချီး (၁)**

ဆန်ဝင်း (အောင်မြင်)

တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ် ဗေဒင်ဟောခန်းပွင့်ထားသော နတ်စင်လမ်း။ ရွှေရင်အေးမြ ကန်တော်မင်္ဂလာအနီး ကျိရ ရွာ၊ လှိုင်သာယာမြို့နယ်သို့ ဘာသာရေးစာပေများ ဆရာတော် ကြီးများ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများလည်း ရေးသော ဘက် ထရီ မောင်သောင်း(ဟင်္သာတ) ရောက်ရှိလာလေရာ...

“အား... မောင်သောင်း၊ နေကောင်ရဲလား”

“အခုတော့ ကောင်းသွားပါပြီ။ ဟိုတစ်လောက ဆရာ ဆန်းနဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်ပြီး ပြန်လည်သွားရေး လေ့ဖြတ်တာ တစ်လကျော်လောက် ခံလိုက်ရတယ်။ ဒါ အခု ကောင်းသွားတာနဲ့ ဆရာဆန်းဆီက လောကုတ္တရာ ဗဟုသုတတွေ မှတ်ချင်တာနဲ့ လာခဲ့တာ”

“အေး၊ ရှင်းရှင်းပျောက်အောင်တော့ ဆေးစား၊ ဆေး သောက်တွေ သေချာလုပ်ဟေ့နော်၊ ကဲ - သိချင်တာက ဘာလဲ၊ ပြောစမ်း”

“ကျွန်တော်တို့ လူပြည့်ဝန်း မဂ္ဂဇင်းမှာ ဆရာတော်ကြီး တွေ၊ တချို့ စာရေးဆရာကြီးတွေ သမထ ဝိပဿနာတွေ ရေးကြ ဟောကြတာကို ခေတ်လူငယ်တွေက နားလည်း မလည်ကြဘူး၊ ဖတ်လည်း မဖတ်ကြဘူး။ ဒါကြောင့် အခြေခံ ကနေ သိသင့် သိထိုက်တာလေးတွေ မေးချင်တယ်ဗျာ”

“အေး... မေးကွာ၊ လိုက်လည်း မှတ်ကွာ”

“ဒါဆို ကျွန်တော် စ၊မေးတော့မယ်။ ဩကာသ ကန်တော့ချိုးကိုတော့ လူတိုင်း၊ ရွာတိုင်း၊ ရပ်ကွက်တိုင်း၊ မိသားစုတိုင်း ညတိုင်း ရွတ်ဆိုနေကြတယ်ဗျာ။ အဲဒီ ဩကာသ ကန်တော့ချိုးကို ဆရာဆန်း အကျယ်တဝင့် ရှင်းပြပေးပါ”

“အေးကွာ၊ ဩကာသ ကန်တော့ချိုး မဆိုမီ ဘုရား ရှိခိုးတဲ့အခါမှာ ရှေးဦးစွာ အပြစ်ခြောက်ပါးလွတ်အောင် ကေမန္တံ - သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်မှာ နေပါ။ ထိုအရပ်မျိုးမှာ “ဝေးနီးလေညာ မြင့်မှုရာနှင့် မျက်နှာချင်းအပ် နောက်ကျောရပ်ဟု ခြောက်ရပ်ဖြစ်သာ ကင်းစင်ရာ၌” ဆိုသည့်အတိုင်း...

- ဝေး - ဝေးလွန်းသောအရပ်၊
- နီး - နီးလွန်းသောအရပ်၊
- လေညာ - လေညာလေထက်ဖြစ်သောအရပ်၊
- မြင့်မှုရာ - မြင့်သောနေရာ၊
- မျက်နှာချင်းအပ် - မျက်နှာချင်းဆိုင်အရပ်၊
- နောက်ကျောရပ် - နောက်ဘက်

ဟူသော အပြစ်ခြောက်ပါးလွတ်သောအရပ်၌ နေထိုက်၍ “ခြေလက်နဖူး တံတောင်ဒူး၊ ငါးဦးမြေတိစေ” ဟူသော ဆောင်ပုဒ်အတိုင်း ဒူးနှစ်ဖက်၊ လက်နှစ်ဖက်၊ နဖူးတို့ မြေ၌ (သို့မဟုတ်) ကြမ်းပြင်၌ ထိစေ၍ ဦးစွာ ဦးချရမည် ပြီးလျှင်...

ဗုဒ္ဓ ပူဇော် - ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော် ပူဇော်ပါ အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မ ပူဇော် - ဓမ္မတရားတော်မြတ်ကို ပူဇော် ပူဇော်ပါ အရှင်ဘုရား။

သံဃံ ပူဇော် - သံဃံ သံဃာတော်မြတ်ကို ပူဇော် ပူဇော်ပါ အရှင်ဘုရား။

ဦးတော့မှ ဩကာသ ကန်တော့ချိုးကို ဆို၍ ကန်တော့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်”

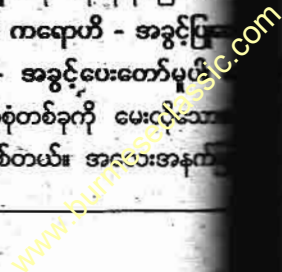
ကန်တော့ချိုး

ဩကာသ...ဩကာသ...ဩကာသ၊
ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ၊
သဗ္ဗဒေါသ ခပ်သိမ်းသောအပြစ်တို့ကို ပျောက်စေခြင်းအကျိုးငှာ၊

ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ၊
တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်
ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာ၊
ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့ကို အရိုအသေ အလေးအမြတ်
လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ပူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့
အရှင်ဘုရား။

ကန်တော့ရသောအကျိုးအားကြောင့် အပါယ်လေး ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရားလေး ဗျသနတရားငါးပါးတို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းမြောက် ဖြစ်၍ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား၊ နိဗ္ဗာန် တရားတော်မြတ် ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။ (ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်အကျမ်း အဆင့်၊ စာ - ၁၀၆)

“ဒီနေရာမှာ မှတ်သားရမှာက ဩကာသ သံဃာပိဋိစကားပါ။ မြန်မာလို အခွင့်လို အဓိပ္ပာယ်ရပါမယ့် ရှိခိုးပါရစေ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါဟု ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပါတယ်။ ပိဋိတော်များတွင် ဩကာသံ ကရောဟိ - အခွင့်ပြုတော်မူပါ။ ဩကာသံ ဒေဟိ - အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ လျှောက်ပါရစေ ဟု တစ်စုံတစ်ခုကို မေးလိုသော အသုံးပြုသော ပိဋိစကားဖြစ်တယ်။ အလေးအနက်

...သြကာသ... သြကာသ ဟူ၍ နှစ်ကြိမ် သို့မဟုတ်
...ခြင်းဆိုလေ့ရှိကြတယ်။”

ဆရာဆန်း... ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့မှာ
... ရှိခိုးခြင်း၊ ခွဲရခဲ ရှိခိုးခြင်းတို့ကို ကျွန်တော်ကြားဖူးပါ
... အဲဒါလေးလည်း ရှင်းပြပါဦး။”

“ဒီနေရာမှာ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ရှင်းပြရရင် စာအုပ်
... အုပ်လောက်ဖြစ်သွားမယ်။ ဒီတော့ လိုရင်းပြောရရင်
... အဲဒါ နိုင်ငံတော်က အသိအမှတ်ပြုထားတဲ့ ဂိုဏ်းကြီး
... (၁) သုဓမ္မာဂိုဏ်း၊ (၂) ရွှေကျင်ဂိုဏ်း၊ (၃) မဟာ
... (၄) မူလဒွါရဂိုဏ်း၊ (၅) အနောက်ဆောင်း ဒွါရ
... (၆) ဝေဠုဝန်ဂိုဏ်း၊ (၇) စတုဘဂ္ဂိက မဂ္ဂင် မဟာသတိ
... ငှက်တိုင်းဂိုဏ်း၊ (၈) ဂဏပိမုတ် ကူးတိုက်ဂိုဏ်း၊
... ဓမ္မယုတ္တိ နိကာယ မဟာရင်ဂိုဏ်းတို့ကို ပြည်ထဲရေးနဲ့
... နာရေးဝန်ကြီးဌာနက (၁-၂-၁၉၈၀)နေ့မှာ အတည်ပြု
... စည်းရုံးပေးခဲ့တယ်။ နောက်ထပ် ဂိုဏ်းသစ်တည်
... နှစ်တော် သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့ကြီးမှာ အဲဒီဂိုဏ်း
... ကိုယ်စားလှယ်တွေ အချိုးကျ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းပြီး
... အဝတ်အစားအဝတ်တို့ကို ဆောင်ရွက်နေခဲ့တာ ဒီနေ့အထိတိုင်

အခုလို တည်ရှိခွင့်ရှိတဲ့ ဂိုဏ်းတွေမှာလည်း ဘုရားရှင်
... ကြားတော်မူသော သုတ်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ
... ကျင့်ကြံမှုနဲ့ အဝတ်အထည် အဆင်အပြင်အားလုံး
... ဘွဲ့ပေးမှုမရှိ ထပ်တူညီမျှဖြစ်တယ်။ ဆရာသမားများကို
... ပြီးတော့ အခုလို ဂိုဏ်းအဖြစ် ကွဲပြားနေတာ။ အဲဒီ
... ကိုးဂိုဏ်းအနက် သုဓမ္မာဂိုဏ်းက သံဃာအများ
... အကြီးဆုံးလည်း ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ သုဓမ္မာဂိုဏ်းက
... ဂိုဏ်းအဖြစ် တည်ရှိနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ရွှေကျင်
... ဖြစ်ပေါ်လာရာက စပြီး သုဓမ္မာဂိုဏ်းဖြစ်လာတာ။ အဲဒီ
... ကို ဂိုဏ်းလိုလည်း ခေါ်ဆိုကြသေးတယ်။

အတ်ဖီမြို့က ဆရာတော် အရှင် ဥက္ကံဝသ မဂလာ
... ကိုစတင် တည်ထောင်တော်မူတယ်။ ထိုဆရာ
... ပြိုင်ဘက် ဆရာတော်ကတော့ ကျီးသဲလေးထပ်
... အရှင်မုနိန္ဒာဘိဝေ ဖြစ်ပါတယ်။

ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့နှင့် ရှိခိုးခြင်းသည်
... ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရ၊ မနောဒွါရတို့နှင့် ရှိခိုးခြင်းသည်
... မှန်မဟူ၍ ထိုဆရာတော်နှစ်ပါးတို့ အငြင်းပွားရာ
... တွင် ကံ၊ ဒွါရ နှစ်မျိုးလုံးပင် မှန်သည်ဟု အဖြေ

ရခဲ့တယ်။
... အဲဒီအချိန်က စပြီး အုတ်ဖိုမှာ ဆရာတော်နှင့် တပည့်
... ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအပေါင်းတို့က “ဒွါရ ဖြင့် ရှိခိုးကြရာ
... မှ “ကံ”၊ “ဒွါရ” ကွဲပြားသွားခြင်းဖြစ်တယ်။

ဒွါရဂိုဏ်းဟာ အုတ်ဖို(အင်္ဂပူ)မှာ ဟင်္သာတ၊ ငလွန်
... ဓနုဖြူမြို့နယ်တို့မှာ ထင်ရှားလာတယ်။ ကျွန်ုပ်လည်း ဒွါရ
... ဂိုဏ်းအယူရှိသူ ဖြစ်ပြီး အင်္ဂပူမြို့နယ်၊ ရောဝတီတိုင်း ဇာတိ
... ဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာပြည်မှာ အလွန်ထင်ရှား နာမည်ကြီးတဲ့
... ဓနုဖြူမြို့ မဟာဗန္ဓုလ ခံတပ်မြို့နယ်မှာ တည်ထားတဲ့ “ဓနု
... ဖြူ” ပါဠိတက္ကသိုလ် တောင်ပေါ် ကျောင်းတိုက်”ဟာ မဟာ
... ဒွါရဂိုဏ်းဝင် စာသင်တိုက်ကြီးဖြစ်ပါတယ်။ ထိုစာသင်တိုက်
... ကြီးမှာ ကျွန်ုပ် အကြီးတန်းအထိ ပညာသင်ကြားခဲ့ဖူးပါတယ်။

ဘာပဲပြောပြော ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ဟူ၍
... လည်းကောင်း၊ ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရ၊ မနောဒွါရ ဟူ၍ လည်း
... ကောင်း နှစ်မျိုးစလုံး ရှိခိုးနိုင်ကြပါတယ်။ ကိုယ်ကြိုက်သလို
... ရှိခိုးနိုင်ပါတယ်။

ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ သဗ္ဗဒေါသ ခပ်သိမ်း
... သောအဖြစ်တို့ကို ပျောက်ပါစေခြင်းအကျိုးစွာ ဆိုရာမှာ -
... ကာယကံမှာ ကာယ - ကိုယ်၊ ကံ - အမှု၊ ပြစ်မှား
... မှု၊ ကိုယ်ဖြင့် ပြစ်မှားမှု။

ဝစီကံမှာ ဝစီ - နှုတ်၊ ကံ - အမှု၊ ပြစ်မှားမှု၊ နှုတ်
... ဖြင့် ပြစ်မှားမှု။

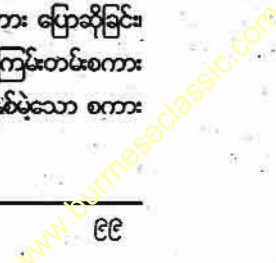
မနောကံမှာ မနော-မန- စိတ်၊ ကံ - အမှု၊ ပြစ်မှားမှု၊
... စိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားမှု။

သဗ္ဗဒေါသမှာ သဗ္ဗ - အလုံးစုံသော၊ ခပ်သိမ်းသော၊
... ဒေါသ - အပြစ်။

အထက်မှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ကာယကံပြစ်မှု၊ ဝစီကံ
... ပြစ်မှု၊ မနောကံပြစ်မှုဟူသော အပြစ်အားလုံးကို သဗ္ဗဒေါသ
... ဟု ဆိုလိုပါတယ်။

ကာယကံပြစ်မှု သုံးပါးမှာ ပါဏာတိပါတ - သူ
... အသက်သတ်ခြင်း၊ အဓိနာဒါနာ - ပိုင်ရှင်က ကိုယ်၊ နှုတ်ဖြင့်
... မပေးသော သူ့ဥစ္စာနီးယူခြင်း၊ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရ - ကာမ
... ဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခြင်းတို့ ဖြစ်တယ်။

ဝစီကံပြစ်မှု လေးပါးမှာ မုသာဝါဒ - မဟုတ်မမှန်
... ပြောဆိုခြင်း၊ ဝိသုဏ္ဍဝါစာ - ကုန်းတိုက်စကား ပြောဆိုခြင်း၊
... ဖရုသဝါစာ - ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်း စသော ကြမ်းတမ်းစကား
... ဆိုခြင်း၊ သမ္ပပ္ပလာပဝါစာ - အကျိုးမရှိ အနှစ်မဲ့သော စကား
... ကို ပြောဆိုခြင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

(စပါးပိန်း စပါးဖျင်းသည် အတွင်း၌ အနှစ်အဆန်မရှိ သကဲ့သို့ အကျိုးမရှိသော စကားကို ပြောဆိုခြင်း။)

မနောက်ပြစ်မှု သုံးပါးမှာ အဘိဓမ္မာ - သူတစ်ပါး ပစ္စည်းကို “ငါ့ဟာဖြစ်လျှင် ကောင်းလေစွ”ဟု မတရား ကြံစည်ခြင်း၊ ဗျာပါဒ - သူတစ်ပါးကို သေကြေ ပျက်စီးစေ လိုခြင်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ - အယူမှားခြင်း (ကံ-ကံ၏ အကျိုးကို မယုံကြည်ခြင်း)တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အထက်ဖော်ပြပါ ကာယကံပြစ်မှု သုံးပါး၊ ဝစီကံပြစ်မှု လေးပါး၊ မနောက်ပြစ်မှု သုံးပါး၊ စုစုပေါင်း ဆယ်ပါးတို့ကို ခုစရိုက် ဆယ်ပါးလို့ ခေါ်ပါတယ်။ (ခုစရိုက်အပိုင်းတွင် ထပ် ရှင်းပါမည်။)

ရတနာသုံးပါး

စိတ်နှလုံး မွေ့လျော်ရွှင်ပျော် နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ တတ်သော သက်ရှိသက်မဲ့ အရာဝတ္ထုမှန်သမျှသည် ရတနာ မည်ပါသည်။

စိန်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်သံပတ္တမြား ရတနာတို့သည် လောကရှိ လူအပေါင်းတို့၏ စိတ်နှလုံးကို နှစ်သက်စေတတ်၊ မွေ့လျော် ပျော်ရွှင်စေတတ်သောကြောင့် လောကီ ရတနာ ဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။ ထို့အတူ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတို့သည် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ စိတ်နှလုံးကို နှစ်သက်စေ တတ်၊ မြတ်နိုးစေတတ်သောကြောင့် လောကုတ္တရာ ရတနာ ဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။

ရတနာ၏ လက္ခဏာသဘော

- * အလေးအမြတ်ပြုခံရခြင်း။
- * အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်ခြင်း။
- * အတုမရှိ အသာဆုံးဖြစ်ခြင်း။
- * တွေ့ခဲ့၊ ကြုံခဲ့၊ ရခဲ့ခြင်း။
- * ဘုန်းကံရှိသူတို့၏ အသုံးအဆောင် (သို့မဟုတ်) ကိုးကွယ်ရာဖြစ်ခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

ဆောင်ပုဒ်မှာ အလေးပြုအပ်၊ ဖိုးမပြတ်သည့် နှိုင်းအပ် ပြိုင်ဖွယ်၊ မရှိကွယ်သား၊ မလွယ်တွေ့ဖို့၊ ရှေးကံချို၊ သည်း၊ လူတို့ သုံးစရာမဟုတ်ပါသည်။ ရတနာပစ္စည်းခေါ်သတည်း။

ဗုဒ္ဓရတနာ

ဗုဒ္ဓသည် အရဟံ စသော ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံ ပြီး ဗုဒ္ဓတရားတို့ကို နာကြားရသူတို့မှာ စိတ်၏ အေးချမ်း သာယာမှု၊ အသိဉာဏ်တိုးတက်မှုတို့ကို ရသောကြောင့် ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်သူတို့ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော

ရတနာဖြစ်၏။ စိန်ရွှေရတနာတို့သည် အဖိုးထိုက်တန် ထိုရတနာအတွက် ဥစ္စာရှင်မှာ စိတ်ချမ်းသာမှု အကျိုးခံ ရသကဲ့သို့ ဘုရားရှင်ကို ဖူးတွေ့ရာ ကိုးကွယ်ရာ ဆည်းကပ် သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လောက သံသရာ နှစ်ဖြာအကျိုး ရကြသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ဗုဒ္ဓရတနာသည် တန် မဖြတ်နိုင်သော ရတနာဖြစ်ပါသည်။

ပြည်တန် ပတ္တမြားသည် အခြား တန်းတူရတနာ နိုင်သကဲ့သို့ ဘုရားရှင်၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဂုဏ် တူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကတွင် မရှိ၊ သို့မဟုတ် သည် အတုမရှိ ရတနာဖြစ်ပါသည်။

ပြည်တန် ပတ္တမြားကို တွေ့ဖို့ ကြံဖို့၊ ခဲယဉ်းသက် လေးအသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းကြာအောင် ပါရမီဖြည့် မှ ဘုရားဖြစ်လာရသော ဗုဒ္ဓမည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးနှင့် တွေ့ ကြုံဖို့၊ ဖူးတွေ့ဖို့ အလွန်ခဲယဉ်းလှ၏။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓမည် ရတနာဖြစ်ပါသည်။

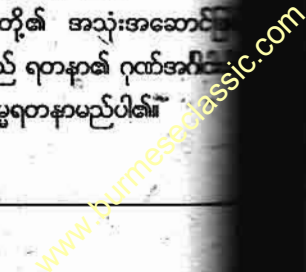
လောက၌ ကျောက်သံ ပတ္တမြား စိန်၊ ရွှေရတနာ ကို လူသာမန်တို့ မသုံးနိုင်၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝသူတို့သာ ဆောင်နိုင်သကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓရတနာကိုလည်း ဘုန်းကံရှိသူတို့ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်နိုင်သောကြောင့် ရတနာမည်ပေး လောကတွင် လူနေအားဖြင့် အထက်တန်းကျကျ နေ စားသောက်နိုင်သည်မှန်သော်လည်း ဗုဒ္ဓရတနာကို မကြည့်၍ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခွင့် မရကြပေ။

ဓမ္မရတနာ

မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပရိယတ္တိ ဤဆယ်မျိုးကို ဓမ္မဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။ ဝိပဿနာ ဓမ္မကို ရိုသေလေးမြတ်စွာ နာယူမှတ်သားအပ်၊ ကျင့် ပွားများအပ်၏။

တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်လောက်အောင် အဖိုးထိုက်တန် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တရားတော်ကို မဆိုထားဘိ၊ ပရိယတ္တိ တော်များသည်ပင် အတုမရှိ အသာဆုံး တရားတော် ပေ၏။ ထိုတရားတော်ကို ဘုရားပွင့်မှ ကြားသိရသော တော်ဖြစ်ရကား၊ ဘုရားရှင်ကို ဖူးတွေ့ဖို့ မလွယ်သလို တော်ကိုလည်း ကြားနာရဖို့ မလွယ်ကူချေ။

ထိုတရားတော်ကို ဘုန်းကံနည်းသူများ မသိနိုင် စွဲနိုင်။ ဘုန်းကံရှိသောသူတို့၏ အသုံးအဆောင် ဤသို့လျှင် တရားတော်သည် ရတနာ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ဖြည့်စုံလေသောကြောင့် ဓမ္မရတနာမည်ပါ၏။

သံယရတနာ

သမ္မတနှင့် အရိယာ နှစ်ဖြာသော သံယာတော် အရှင်
သူမြတ်အပေါင်းသည် သံယရတနာမည်ပါတယ်။ ထိုသံယ
ရတနာသည် ရိုသေလေးစားထိုက်၏။ မရိုမသေလုပ်လျှင်
ထိုမရိုမသေလုပ်သူအား လောကကြီး၌ ကြီးပွားခြင်း၏
အန္တရာယ်ကို ဖြစ်စေ၏။ နောင်သံသရာ၌လည်း မကောင်း
ကျိုးကို ခံစားရ၏။ သံယာတော်ကို ရိုသေလေးမြတ် ဆည်း
တပ်သူမှာ လောကသံသရာ နှစ်ဖြာသောအကျိုးကို ရစေ
နိုင်ပါသည်။

သံယရတနာသည် ဗုဒ္ဓရတနာပေါ်ထွန်းချိန်မှာသာ
တွေ့ကြုံရ ဖူးမြော်ရသောကြောင့် အလွန်တွေ့ကြုံရခဲသော
အရာလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို သံယရတနာကို ဘုန်းကံကြီးသူ လူသားတို့သာ
တွေ့နိုင်၊ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်နိုင်သောကြောင့် သံယ

ရတနာသည် ဘုန်းကံရှိသူတို့သာ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်၏။

“ဆရာဆန်းရှေ့... အခြေခံကျကျ ဗုဒ္ဓဘာသာပီပီ
ထိထိမိမိ သိသင့်သိထိုက်တာက ဒီက စသကုံးဗျ။ ကောင်း
ဗျ။ သေသေချာချာရေးတဲ့သူ မရှိသေးလို့ သေချာမသိသေး
တာ။ အခု သိပြီဗျာ”

“က - သေသေချာချာရေးမှာမို့လို့ သေချာမှတ်ဗျို့။
“ဟတ်ကဲ့ ဆရာဆန်း ကျွန်တာကို နောက်လမှ ဆက်
မှာလား”

“မှန်တယ်၊ ရတနာသုံးပါးပဲ ရောက်သေးတာလေ”
“ကောင်းပါပြီ ဆရာရယ်” ■

ရှေ့လ ဆက်ပါဦးမည်

ဆန်းဝင်း(အောင်မြေ)

“ အာစရိယဂုဏ် အဟံ ဝန္တာမိ ”

ဂန္ထီရဆရာလှမျိုး (B.Sc) လယ်ပြု(ငြိမ်း)

ဂန္ထီရအမည်ခွဲ - အောင်ကောင်းမြ (သာကေတ)

(၇)နေ့သားသမီးများ တစ်စုံတစ်ယောက်တာ ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်နှင့် အကျိုးပေးလုပ်ငန်း၊ စီးပွားရေး၊
ထောင်ရေး၊ တစ်နှစ်တာဆောင်ရန် ရှောင်ရန်နှင့် လုပ်ငန်းစီးပွားအခြေအနေ ကြိုတင်သိထားစေရန်။
ကျမ်း + သက္ကတ ပညာရပ်များဖြင့် ညှိနှိုင်းတွက်ချက်ပေးမည်။ ချစ်သူအိမ်ထောင်ဘက်များအတွက် မင်္ဂလာ
တိုင်နှင့် မင်္ဂလာအစီအရင်၊ နဝင်းဓာတ်ယတြာအဖြေရှာ (ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး) ကံပွင့်လာဘ်ပွင့် အန္တရာယ်ကင်း
အစီအရင်များ အထူးဆောင်ရွက်ပေးသည်။

(၁)နှစ်စာ ဟောစာတမ်း၊ ကလေး၊ ဆိုင်၊ လုပ်ငန်း အမည်ပေး၊ မင်္ဂလာအခါရွေး
ဆွေးနွေးမည်ရက်ရွေးခြင်း၊ စနစ်တကျတွက်ချက်ရေးသားပေးမည်။ ရပ်ဝေးမှ မေးလိုက ငွေကြိုတင်ပေးပို့၊
တိုင်တိုင်လာလိုပါက ကြိုတင် ဖုန်းဆက်သွယ်ပါ)

ဟောခန်းလိပ်စာ

အမှတ် (၁၇)၊ အောင်သပြေအနောက် (၁)လမ်း၊ ၇/အရှေ့ရပ်ကွက်၊ သာကေတမြို့။
ဖုန်း - ၀၉၄၂၀၀၄၇၈၆၉

လမ်းညွှန်

၃၅၊ ၆၅၊ ၃၂၊ ရွှေဧည့်သည်(၂)၊ ၄၈(အထူး)၊ ၁၇၃၊ ၂၁၆၊ ၅၇၊ ၁၄၆၊ ၈၉၊ ၄၆(စိမ်း)၊ ၁၈၁
များစီး၊ တာမွေ-သန်လျင်-ကျောက်တန်း-ခရမ်း-သုံးခွကားများစီးပါက (၈)ဂိတ်မှတ်တိုင်ဆင်းပါ။
၃၄၊ ၆၂၊ ၁၀၆ ကားများစီးပါက ဓမ္မာရုံမှတ်တိုင်ဆင်းပါ။

ပန်းချီ စံလွင်မောင်

အံ့ဖွယ်ရှစ်ပါးနှင့် လတ်ပျစ်တစ်တွက် တူသိုလ်တျင့်စဉ်

ကို
ရွှေ
မြ
သန်း

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဝဇ္ဇီတိုင်း အတွင်းရှိ ဆင်ရွာ၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ရဟန်းတော်များကို...

“ချစ်သား ရဟန်းတို့... ဆင်ရွာ၌ နေသော ဥက္ကသုက္ကယ်ကို အံ့ဖွယ်ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသောသူဟူ၍ မုတ်ယူကြရမည်”

ဟု အကျဉ်းချုပ် မိန့်ကြား၍ အကျယ်မဟောဘဲ ကျောင်းတော်တွင်းသို့ ဝင်ကြွတော်မူလေသည်။

ထိုနောက် ရဟန်းတော်တစ်ပါးသည် နံနက်ခါ ဥက္ကသုက္ကယ်အိမ်သို့သွား၍...

“သူကြွယ်...သင့်ကို မြတ်စွာဘုရားက အံ့ဖွယ်တရာ ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသူဟူ၍ ဟောကြားအပ်ပြီ။ ထိုအံ့ဖွယ်တရာ ရှစ်ပါးတို့အား အဘယ်နည်း”

ဟု မေးမြန်းသည်တွင် ဥက္ကသုက္ကယ်မှ...

“အဘယ်ကဲ့သို့သော အံ့ဖွယ်တရားရှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူဟု တပည့်တော်အား မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည်တို့ အတိအကျ မသိရသော်လည်း တပည့်တော်မှာ ထင်ရှားရှိသော အံ့ဖွယ်တရားရှစ်ပါးတို့ကို နာကြားနာလုံးသွင်းတော်မူ

ဟု လျှောက်ထားပြီးလျှင် အောက်ပါအတိုင်း အံ့ဖွယ်တရားရှစ်ပါးတို့ကို အကျယ်လျှောက်ဆိုလေတော့၏။

* တပည့်တော်သည် ကံကော်တော ဥယျာဉ်ထဲမှာ နေထိုင်သောကံစား ပျော်ပါးနေစဉ် မြတ်စွာဘုရားကြွလာသည်ကို ပထမအကြိမ် အဝေးကပင် မြင်လျှင်မြင်ချင်း အရက်ပြုပျောက်၍ ကြည်ညိုခြင်း သဒ္ဓါတရား ကောင်းစွာဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။

ဤကား ပထမ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။

* မြတ်စွာဘုရားအား ထို ပထမ တွေ့ရသောအခါမှာ မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်၍ တရားနာသောအခါ သဘာဝပန်ဖြစ်ပြီး မြေပွစရိယ ပဉ္စသီလကို ဆောက်တည်၍ ထိုင်သုံးပါသည်။

ဤကား ဒုတိယ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။

* တပည့်တော်၌ မယားလေးယောက်ရှိရာ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် “ငါသည် မြေပွစရိယ ပဉ္စသီလကို ဆောက်တည်ထားပြီ။ သင်တို့သည် ဤအိမ်မှာ နေလိုသူသည် အလိုရှိသလို စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို သုံးစွဲ၍ ထုတ်လဲကောင်းမှုပြုကာ နေနိုင်သည်။ မိဘထံ ပြန်လိုသူသည် ပြန်နိုင်သည်။ အခြား ယောက်ျားတစ်ပါးကို ယူလိုသူသည် ပြန်နိုင်သည်။ အဘယ်သူ့အား ပေးရမည်ကို ပြောကြားနိုင်သည်” ဟု မေးသောအခါ အကြီးဆုံး မယားက “အကျွန်ုပ် ဤမည်သောသူအား ပေးပါ” ဟု ပြောသည်တွင် ထို ယောက်ျားကို ခေါ်စေ၍ လက်ဝဲလက်ဖြင့် မယားကြီးကို ချစ်ဦးစွာ လက်ပွဲလက်ဖြင့် ရေကရားကို ကိုင်၍ ယောက်ျားအား စွန့်လှူပေးကမ်းလိုက်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပြုပေးကမ်းလိုက်ရသည့်အတွက် အနည်းငယ်မျှ စိတ်ပျော်ခြင်း မရှိပါ။

ဤကား တတိယ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။

* တပည့်တော်၏အိမ်တွင် ရှိသော ရိသမျှ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော သီလဝံတို့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဆုံးမခြင်း အတူသုံးဆောင်ရန် ရည်သန် ဆုံးဖြတ်ပြီး

ဤကား စတုတ္ထ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။

* တပည့်တော်သည် ရဟန်းတော်တစ်ပါးထံ ချဉ်းကပ်လျှင် ရှိသောစွာ ချဉ်းကပ်ပါသည်။ မရှိမသေ မချဉ်းကပ်ပါ။ ထိုအရှင်မြတ်က တရားဟောလျှင်လည်း ရှိသောစွာသာ တရားနာပါသည်။ မရှိမသေ တရားမနာပါ။ ထိုအရှင်မြတ်က တပည့်တော်အား တရားမဟောလျှင် တပည့်တော်ကပင် ထိုအရှင်မြတ်အား တရားဟောပါသည်။

ဤကား ပဉ္စမ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။

* တပည့်တော်အိမ်သို့ လှူဒါန်းရန် သံဃာတော်ကို ပင့်ဖိတ်လိုက်လျှင် နတ်များက ကြိုတင် လာရောက်၍ “သူကြွယ်... ဤမည်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကား အရိယာကြီးများ ဖြစ်ကြ၏။ ဤမည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ပုထုဇဉ် သီလဝံတို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ဖြစ်ကြ၏။ ဤမည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကား ဒုဿီလ ဖြစ်၏” ဟု အလျင်လက်ဦး ပြောကြားလာကြသည်။

ထိုသို့ နတ်များ ကြိုတင်ပြောကြားလာခြင်းမှာ တပည့်တော်အဖို့ အံ့ဖွယ်မဟုတ်ပါ။ အံ့ဖွယ်ကောင်းသော အကြောင်းမှာကား တပည့်တော်သည် သံဃာအား လှူဒါန်းသောအခါ သံဃာကို ဆွမ်းပြုသောအခါ “ဤပုဂ္ဂိုလ်အား အရိယာ သီလဝံတို့ဖြစ်၍ များများလှူမည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား ပုထုဇဉ်ဖြစ်၍ နည်းနည်းလှူမည်” ဟူ၍ စိတ်ဖြစ်ခြင်း အလျဉ်းမရှိပါ။ စင်စစ်မှာ အရိယာ သီလဝံတို့ ဒုဿီလ မခြားနား၊ တူမျှသောစိတ် ရှိ၍သာ လှူဒါန်းပါသည်။

ဤကား ဆဋ္ဌမ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။

* တပည့်တော်ကို နတ်များက လာရောက်၍ “သူကြွယ်... မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်သည် ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော တရားဖြစ်သည်။ သွားကွာတဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော တရားဖြစ်သည်” ဟု ပြောကြားကြပါသည်။ ယင်းကဲ့သို့ နတ်များ လာရောက်ပြောကြားခြင်းမှာ တပည့်တော်အဖို့ အံ့ဖွယ်မဟုတ်ပါ။ အံ့ဖွယ်ကောင်းသော အကြောင်းမှာကား ထိုကဲ့သို့ နတ်တို့က လာ၍ပြောကြားလျှင် “အသင် နတ်မင်းတို့က ဤသို့ ပြောသည်ဖြစ်စေ၊ မပြောသည် ဖြစ်စေ၊ စင်စစ်ကား မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော တရားသည် သွားကွာတဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော တရားသာ ဖြစ်၏” ဟု တပည့်တော်က ပြောကြားလိုပါသည်။ (နတ်ပြောမှ ယုံကြည်ခြင်း မဟုတ်၊ ကိုယ်တိုင်သိ၍ ယုံကြည်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုခြင်း။)

ဤကဲ့သို့ နတ်တို့နှင့် အတူအပြန် စကားပြောရခြင်း အတွက် ငါ့ကို နတ်တို့ ဆည်းကပ်လာပေသည်။ ငါကား နတ်တို့နှင့် စကားပြောရသူဖြစ်သည်ဟူ၍ စိတ်တက်ကြွခြင်း (မာန်မာန) အလျဉ်းမရှိပါ။

ဤကား သတ္တမ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။

* အကယ်၍များ မြတ်စွာဘုရား၏အရင် တပည့်တော်မှ ဦးစွာသေသွား၍ မြတ်စွာဘုရားက "ဥက္ကသုကြွယ်မှာ ဤကားမာတို့ တစ်ဖန် ယဇ်သန္ဓေ အနေလာရန် သံယောဇဉ် ငါးပါးအလျဉ်းမရှိ အနာဂါမ်ဖြစ်သည်" ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားမူပါလျှင် အထူးအဆန်း အံ့ဖွယ်မဟုတ်ပါ။ ဗျာဒိတ်စကားမကြားမီ သုကပင် တပည့်တော်သည် အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေပါသည်။

ဤကား အဋ္ဌမ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ဥက္ကသုကြွယ်၏ ကံ့ကော်တော ဥယျာဉ်ထဲ၌ မူးယစ်သောက်စားနေစဉ် မြတ်စွာဘုရားကြွလာသည်ကို အဝေးက မြင်ရုံမျှဖြင့် အရက်မှူး ပြေပျောက်၍ ကြည့်ညိုခြင်း သဒ္ဓါတရား ကောင်းစွာဖြစ်ပွားခဲ့သည် ပထမအံ့ဖွယ်တစ်ပါးမူ စ၍ အံ့ဖွယ်ရှစ်ပါးတိုင်အောင် အစဉ်အဆက်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကို နည်းနာယူ မှတ်သားပြီး မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူသည် "လက်ဖျစ်တစ်တွက် ကုသိုလ်ကျင့်စဉ်" ကို ပြုကျင့်နေထိုင်ကြမည်ဆိုပါက လွန်ကဲ ထူးမြတ်လွန်း၍ ဤရွှေ ဤမျှ ရေတွက်မရနိုင်အောင် များပြားသော အကျိုးကျေးဇူးများကို ရရှိခံစား ခံစားနိုင်ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

လက်ဖျစ်တစ်တွက် ကုသိုလ်ကျင့်စဉ်ဆိုသည်မှာ ဝေလာမ သုတ်တွင် ဘုရားအလောင်းတော် ဝေလာမ ပုဏ္ဏားသည် ရွှေအပြည့်နှင့် ရွှေခွက်ပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင်၊ ငွေအပြည့်နှင့် ငွေခွက်ပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင်၊ ရတနာ ခုနစ်ပါးအပြည့် ကြေးခွက်ပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင်၊ တန်ဆာအပြည့်အစုံဆင်ပြီးသော ဆင်၊ မြင်း၊ ရထား၊ နွား၊ သတို့သမီး ပလ္လင်ပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင် ဆယ်ထည် တစ်စုံစီ ပြုထားသော ပုဆိုးပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင် နှင့်တကွ ထမင်းရေချောင်းစီး အလှူကြီး (မဟာဒါနအလှူတော်ကြီး) ကို ခုနစ်နှစ်နှင့် ခုနစ်လတိုင် ပေးလှူဖူးသည်။ သို့သော်..

* ထို ဝေလာမ ပုဏ္ဏား ပေးလှူသော အလှူကြီးထက် တစ်ယောက်သော သောတာပန်အား တစ်ကြိမ်မျှ ဆွမ်းလှူခြင်းက မြတ်၏။

* သောတာပန်တစ်ရာအား လှူဒါန်းခြင်းထက် သကဒါဂါမ်တစ်ယောက်အား ဆွမ်းတစ်ကြိမ်လှူဒါန်းခြင်းက မြတ်၏။

* သကဒါဂါမ်တရားအား လှူဒါန်းခြင်းထက် အနာဂါမ်တစ်ဦးအား ဆွမ်းတစ်ကြိမ်လှူဒါန်းခြင်းက မြတ်၏။

* အနာဂါမ်တစ်ရာအား လှူဒါန်းခြင်းထက် ရဟန္တာတစ်ပါးအား ဆွမ်းတစ်ကြိမ်လှူဒါန်းခြင်းက မြတ်၏။

* ရဟန္တာတစ်ရာအား လှူဒါန်းခြင်းထက် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ပါးအား ဆွမ်းတစ်ကြိမ်လှူဒါန်းခြင်းက မြတ်၏။

* ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ရာအား လှူဒါန်းခြင်းထက် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်းတစ်ကြိမ်လှူဒါန်းခြင်းက မြတ်၏။

* မြတ်စွာဘုရားတစ်ပါးတည်းအား လှူဒါန်းခြင်းထက် ဘုရားအများရှိသော သံဃာတော်များအား ဆွမ်းတစ်ကြိမ်လှူဒါန်းခြင်းက မြတ်၏။

* ဘုရားအများရှိသော သံဃာတော်များအား လှူဒါန်းရသော အကျိုးထက် စတုဒီသာ သံဃာကို ရည်၍ ကျောင်းဆောက်လှူဒါန်းခြင်းက မြတ်၏။

* စတုဒီသာ သံဃီယကျောင်းထက် တစ်ကြိမ်မျှ သရဏဂုံကို ဆောက်တည်ခြင်းက အကျိုးမြတ်၏။

* သရဏဂုံဆောက်တည်ရသော အကျိုးထက် သရဏဂုံနှင့်တကွ ခံယူဆောက်တည်ရသော ငါးပါးသီလအကျိုးက မြတ်၏။

* ၎င်း ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလထက် သီလနှင့်တကွ မေတ္တာစိတ်ကို တစ်ခဏမျှ ပွားများခြင်းက အကျိုးကြီးမြတ်၏။

* သီလနှင့်တကွ မေတ္တာစိတ်ကို ပွားများရသော ကုသိုလ်ထက် လက်ဖျစ်တစ်တွက်၊ လျှပ်တစ်ပြက်မျှ အနိစ္စသည်၊ ဒုက္ခသည်၊ အနတ္တသည်၊ ဝိပဿနာတရားကို ပွားများအားထုတ်ခြင်းက လွန်ကဲ ထူးမြတ်သောကြောင့် ဤရွှေ ဤမျှဟု မပြနိုင်သော အကျိုးရှိပေ၏။

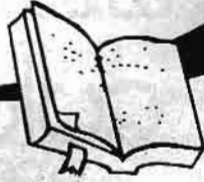
ဤသည်ကား မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် လျှပ်တစ်ပြက် လက်ဖျစ်တစ်တွက် ကုသိုလ်ကျင့်စဉ်ပင် ဖြစ်ပါချေ၏။

ကိုချစ်သန့်

ကျမ်းကိုး - အင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော်(မြန်မာပြန်)နှင့် ဝေလာမ သုတ်။

နေဝေး

စာပေမှ

သတင်းကောင်းပါး ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါသည်

မြို့ရွာကျေးလက်၊ ရပ်ကွက်၊ ကျောင်း၊ ရုံး၊ တပ်တွင်း စာကြည့်တိုက် ဆိုသူများ၊ မိမိအိမ်တွင် စာအုပ်အတားဆိုင် ဖွင့်ပြီး အိမ်တွင်းစရိတ် ရွာလိုသူများ၊ တစ်ဆင့်စာအုပ် ပြန်လည် ရောင်းချလိုသူများအား စေးစားစာပေနှင့် အမြန်ဆုံးဆက်သွယ်ပါရန် လေးစားစွာ ဖိတ်ခေါ်လိုက် သည်။

လစဉ်ထုတ် မဂ္ဂဇင်း၊ ဝတ္ထု၊ ရုပ်ပြ၊ ကာတွန်း၊ ဘာသာပြန်၊ သိုင်း၊ ရသ၊ ပုံပြင်စာအုပ်များ စုံလင်စွာနှင့် လကျော်၊ တိုက်ကျစာအုပ်များ၊ စာအုပ်အဟောင်းများ၊ အသစ်များ လက်လီလက္ကား ဖြန့်ချိရောင်းချ နေပါသည်။

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ

- ☎ - အမှတ်(၁၉၅)၊ (၃၂)လမ်းအထက်၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
☎ - ၀၀-၂၅၄၆၂၅
- ☎(၁) - အမှတ်(၄)၊ ကန်လမ်း၊ ထွန်းသီရိရှပ်ရှင်ရှံရှေ့၊ ပြည်မြို့။
☎ - ၀၉ ၅၃၁၃၃၁၄၊ ၀၉ ၅၃၇၀၅၅၄
- ☎(၂) - အရှေ့မြို့ပတ်လမ်း၊ အ.လ.က-၁၁(ကျောင်းရှေ့)၊ ရှမ်းပြည်နယ်၊
တောင်ကြီးမြို့။ ☎ - ၀၉ ၅၁၀၂၀၇၀
- ☎(၃) - အမှတ်-၅/၆(B) ခရိုင်ရဲတိုက်တန်း၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ မကွေးမြို့။
☎ - ၀၉ ၈၆၂၁၀၆၄

ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ တောင်ညာစံ
ဒေဝီ မဟေသီ မိဖုရားကြီးမှ မွေးဖွားလာသော
သားတော်လေးကို "မဟာပဒမ" ဟု ချစ်စနိုး အမည်
တွင်စေခဲ့သည်။ မင်းသားလေး အရွယ်ရောက်လာ
သော် တက္ကသိုလ်ပြည်တွင် မင်းတို့ တတ်အပ်သော
အတတ်ပညာများကို သင်ကြားပြီး
နေပြည်တော်သို့ ပြန်လာခဲ့
သည်။

မကောင်းမှုကံ တစ်ဖန်ပြန်သော် ပေါ်လွင်ဦး (ရှေး)ဝ ပြ

မင်းသိင်္ခမောင်မြင်လေး

မယ်တော် တောင်ညာစံ ဒေဝီ နတ်ရွာစံပြီးနောက်
သည် မိမိကြိုက်နှစ်သက်သော မင်းသမီးတစ်ယောက်
မိဖုရားမြှောက်ပြီး သားတော် "ပဒုမ" မင်းသားကိုလည်း
အရာ ပေးသနားခဲ့သည်။

တစ်နေ့တွင် မင်းကြီးသည် နယ်ခြားဒေသမှ သူနာများ
သောင်းကျန်း တော်လှန် ပုန်ကန်နေသဖြင့် စစ်ထွက်
သားတော် "ပဒုမ" မင်းသားအား မိဖုရားကို ကြည့်ရှု
ဆောင်ရွက်ရန် မှာပြီး ရှေ့တန်း စစ်မြေပြင်သို့ ထွက်ခွာ
လေသည်။

မိဖုရားသည် ပဒုမ မင်းသား၏ ယောက်ျားပီသသော
အင်္ဂုလကွဏ္ဍာတို့ကို မြင်သော် စွဲလမ်းပြီး သူမနှင့်
ပျော်ပါးရန်အတွက် စွဲဆောင်လေသည်။

အို... မင်းသားငယ်၊ သင်၏ ခမည်းတော် ဗြဟ္မဒတ်
သည် စစ်မြေပြင်တစ်နေရာသို့ စစ်ထွက်သွားကြပြီ။
သင့်နှင့် ငါသည် ကာမဂုဏ်ပျော်ပါး စံစားအံ့"

ဘု ပြောပြီး မင်းသား၏ လက်ကို ဆွဲကာ သလွန်ပေါ်
ထိုင်စေသည်။ မင်းသားသည် မိဖုရားစကား ကြားရ
အလွန်ထိတ်လန့်သွားပြီး ...

အို... မသင့်တော်ပါ။ တော်ပါ မယ်တော်"
ဘု ပြောပြီး မိဖုရားအဆောင်မှ အထိတ်တလန့် ထွက်
လေသည်။

တော့ မိဖုရားသည် သူမ၏ ဆန္ဒကို ငြင်းပယ်ခဲ့သော
အပေါ် အပြီးအတေးကား အလွန်ကြောက်စရာ
ဖြစ်၏။

မင်းကြီး ရှေ့တန်း စစ်စခန်းမှ သူပုန်တို့ကို နှိမ်နင်းပြီး
တော်သို့ ပြန်ရောက်သော် မိဖုရားသည် သူမ၏ အကြံ
အစာအထည်ဖော်ရန် နေမကောင်းပါဟု အကြောင်း

မင်းကြီးအား မကြိုဘဲ အိပ်ဆောင်၌သာ နေလေသည်။
မင်းကြီးက ...

ဘု မိဖုရားကြီး... ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ငါ့ကိုယ်
ထက် ကြိုဆိုခြင်း ပြုသနည်း။ မိဖုရားအား ငါ၏
အရာကို ယခုခေါ်စေ"

ဆင်းမများက...
အလင်မင်းကြီး... မိဖုရားကြီး ကျန်းမာရေးမကောင်း
အဆောင်တော်မှာ လဲလျောင်းနေပါသည် ဘုရား"
ဘု လျှောက်သော် မင်းကြီးသည် အလွန်စိတ်ပူပန်
အိပ်ဆောင်အတွင်းသို့ ချက်ချင်းဝင်ရောက်ခဲ့သည်။
မိဖုရားသည် မိမိအကြံနှင့် မိမိအကြောင်းကြောင့်

မင်းကြီးဝင်လာသော်လည်း မသိချင်ယောင်ဆောင်နေ၏။
မင်းကြီးက အကျိုးအကြောင်းမေးသော်လည်း မကြားဟန်
ဆောင်နေသည်။ မင်းကြီးက အကြိမ်ကြိမ်အခါခါမေးတော့မှ
မိဖုရားသည် ပဒုမမင်းသား မင်းပြစ်မင်းဒဏ်သင့်စေရန်
မဟုတ်မမှန် ချောက်တွန်း ကုန်းချောလေသည်။

"မောင်တော် မင်းကြီး... မောင်တော်ဘုရား စစ်ထွက်
ခိုက် သားတော် အိမ်ရှေ့စံ ပဒုမသည် နမတော်အား ယုတ်
မာသော စိတ်ထားဖြင့် ကာမဂုဏ်အာရုံတော့၌ ပျော်ပါး
စံစားရန် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် စွဲဆောင်၍ မရသော်၊ နမတော်၏
ဆံပင်ကို ဆွဲပြီး ကြမ်းတမ်းစွာ ရိုက်နှက်ပြီး နှိပ်စက်ပါတယ်
ဘုရား"

ဟု ငိုပြီး လျှောက်ထားလေသည်။ ပြီးနောက် မိဖုရား
သည် မိမိကိုယ်မိမိ ကုတ်ဖဲ့ထားသော ဒဏ်ရာအနာများကို
မင်းကြီးအား ပြလေသည်။

မင်းကြီးသည် မိဖုရားကိုယ်မှ ဒဏ်ရာများကို ကြည့်ပြီး
မဲယားစကား အဟုတ်ထင်၍ သားတော် ပဒုမ မင်းသား
အပေါ် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်တော့သည်။

"ဟဲ့ - မင်းချင်းတို့၊ ငမိုက်သား ပဒုမ မင်းသားကို
ဖမ်းဆီး၍ ယခုပင် ငါ၏ ရှေ့တော်မှောက် ခေါ်လာစေ"
ဟု တစ်ချက်လွှတ် အမိန့်ထုတ်တော့သည်။

မင်း၏ ကိုယ်ရံတော် တပ်သားများသည် ပဒုမမင်းသား
ကို ဖမ်းဆီးတပ်နှောင်၍ မင်းကြီးထံ ခေါ်လာခဲ့သည်။
"ပဒုမ... သင်ဟာ ငါ၏ မျက်နှာကိုမှ မထောက်။

ငါ့မယား မိဖုရားအား စော်ကား ပျော်ပါးရန် ကြံ၏။ ငါ၏
ထီးနန်းကိုလည်း သိမ်းပိုက်ရန် ကြံသည်။ သင့်အတွက်
သေဒဏ်မှတစ်ပါး တခြားမရှိ ချောက်ကမ်းပါးမှ တွန်းချ၍
သတ်စေ"

မင်းအမိန့်ကို ကြားရသော မင်းပရိသတ်တို့မှာ ရွှေနန်း
တော်တစ်ခုလုံး အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် ဖြစ်ကုန်ကြသည်။
မင်းသား၏ နောက်ပါ အခြွေအရံတို့ ငိုကြွေးကုန်ကြပြီ။ ပဒုမ
မင်းသားက မဟုတ်ကြောင်း အကြိမ်ကြိမ်တောင်းပန်
လျှောက်ထားသော်လည်း မင်းကြီးကား မယားစိတ်မှန်နေ၍

သားစကား နားမဝင်ဘဲ ချောက်ကမ်းပါးသို့ တွန်းချသတ်
စေခဲ့၏။

ပဒုမမင်းသားသည် တာဏှာကြီးမား မိဖုရား၏ ကုန်း
စကားကြောင့် မိမိသေရတော့မည်။ မိမိအဖို့ မေတ္တာတရား
သည်သာ အားကိုးရာရှိတော့သည်။ မေတ္တာတရားကိုသာ
အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် ပွားများနေတော့သည်။

ပခုမ မင်းသားလည်း ရသေ့ပြုကာ ဟိမဝန္တာတော
တရားအားထုတ်နေလေသည်။ တစ်နေ့သောအခါ ဗာ
ဏသီပြည်မှ မုဆိုးတစ်ယောက်သည် တောလိုက်ရင်း မျက်
လည် လမ်းမှားပြီး ပခုမ ရသေ့အား တွေ့မြင်သော်...

“အသင် ရသေ့သည် ပခုမမင်းသား မဟုတ်လော
ဟု မေးရာ မင်းသား ရသေ့က ဟုတ်မှန်ကြော
ပြန်ပြောလေသည်။

မုဆိုးသည် ဗာရာဏသီပြည်သို့ ပြန်ရောက်သော
ပခုမမင်းသား ဟိမဝန္တာတော၌ ရသေ့ပြုနေကြောင်း၊ တွေ
့ရကြောင်း မင်းကြီးအား လျှောက်တင်လေသည်။

ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မိမိကိုယ်တော်တိုင် ပခုမမင်း
ကို ချောက်ထဲ တွန်းချသတ်သည်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ရသော
ကြောင့် မုဆိုးပြောစကားကို မယုံချေ။ မင်းကြီးသည် မု
ဆိုးအား အကြိမ်ကြိမ်မေးမြန်းပြီးမှ ဟိမဝန္တာတောသို့ လို
သွားရာ ပခုမ ရသေ့ကို တွေ့သဖြင့် အလွန်အံ့သြသွားသော
အဖြစ်မှန်ကို သိရသော် မင်းကြီးသည် မိမိအမှား
ဝန်ချ၍ ပခုမ ရသေ့အား မင်းပြုရန် ဗာရာဏသီပြည်
ပြန်လိုက်ခဲ့ရန် ခေါ်လေသည်။

ထိုအခါ ရသေ့ ပခုမက...

“အသင်မင်းကြီး... ကျွန်ုပ်သည် မီးနှင့် သဏ္ဍာန်
သည့် လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်ကို အလိုမရှိ။ ကာမ
အာရုံသည် အလုံညီးညီး တောက်လောင်နေသော မီး
ပူပြင်းလှချေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဤတောကြီး၌
လောကုတ္တရာ တရားများ ပွားများအားထုတ်ပါတော့မည်
ဟု ပြောလေသည်။ မင်းကြီးက ...

“သားတော် ရသေ့... မိမိသည် မယားစကား ယူ
မိခဲ့သဖြင့် ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် ပြည့်စုံသော သားတော်
ဖြစ်မှားခဲ့မိသည်ကို ခွင့်လွှတ်ပါလော့”

ဟု ပြောကြားပြီး နန်းတော်သို့ ပြန်ရောက်သော် မိ
အား ချောက်ကမ်းပါးမှ တွန်းချသတ်ရန် တစ်ချက်ထွေ
အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

ထိုအခါမှ မိဖုရားသည် မိမိပြုလုပ်သော မကောင်းမှု
အကုသိုလ်ကံသည် မိမိသာ ပြန်ခံရပြီတကားဟု ဝိကြော
ချောက်ထဲ တွန်းချ အသတ်ခံရတော့သည်။

ပေါ်လွင်နီ...
www.burmeseclassic.com

ပခုမမင်းသား ပွားများရသော အကျိုးကြောင့်
တောင်စောင့်နတ်တို့သည် မနေနိုင်ဘဲ တောင်ပေါ်မှ တွန်းချ၍
ကျလာသော ပခုမမင်းသားကို ဆီးခံ ပွေ့ချီ၍ တောင်ခြေ၌
ခွေနေသော နဂါးမင်း၏ ပါးပျဉ်းခွက်၌ တင်ထားလေသည်။
နဂါးမင်းသည် ပခုမမင်းသားအား ဘုန်းရင်ကံရင်
မင်းလောင်းမှန်းသိ၍ နဂါးပြည်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး
မင်းစည်းစိမ်တစ်ဝက်ပေး၍ အုပ်ချုပ်စေသည်။

ကျမ်းကိုး
- ခမ္မပဒ၊ မဟာပခုမမင်းသားဝတ္ထု။

သီဟစတုရင်္ဂါ အမြဲရွတ်ဖတ် သရဏ္ဍာယ်သော မာရဝိဇယ မန္တန် (၅)ဂါထာ

ဆရာ မင်းသုန္ဒ (မန်းတက္ကသိုလ်)

ဆင်းထောင်း သာသနာပိုင် ဆရာတော်က ဘိုးတော်
အား သွင်းတော်မူသော နန်းစဉ်သုံး ဂါထာ
အနက်၊ မာရဝိဇယမန္တန် ငါးဂါထာမှာ သီဟဗဟု
ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်လေ့ရှိသော ဂါထာမန္တန်ဖြစ်သည်။
ဦးကြောင့်လည်း သီဟဗဟုမင်းကြီးသည် ရန်ဟူ
အောင်မြင်တော်မူခဲ့သည်။ ယင်း မာရဝိဇယ မန္တန်
အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

- (၁) ဗုဒ္ဓေါ တိလောက ဘဝအန္တကရော ဥဒန္တံ၊
နာဂံ သသေန အတိကက္ခန္ဓ မာရဒေဝံ၊
ထာမာ သယာတိတဝသေန ဇိနော ဇယန္တော၊
ဧတေန အတ္တု ဇယမင်္ဂလ မဂ္ဂမေကံ။
- (၂) မဂ္ဂင် နာဝ နရဒေဝဟိတာ ဝဟန္တော၊
မောဟဿ သဒ္ဓိတ သဟဿ ဒိယမုတဏှံ။

- ဥပပုတ္တိ ဓံသာနဝသေန ဇိနော ဇယန္တော၊
ဧတေန အတ္တု ဇယမင်္ဂလ မဂ္ဂမေကံ။
- (၃) သက္ကာဒိဝံသ ပဝရော ဂဂနောဝ ပညော၊
သေတ္တာတိ ဣဗမကုဗော ဣယ လောကနာထော၊
သင်္ခါရတေဇေန ဝိဓမေန ဇိနော ဇယန္တော၊
ဧတေန အတ္တု ဇယမင်္ဂလ မဂ္ဂမေကံ။
- (၄) ဆဗ္ဗဏ္ဍရံသိ ပဝရော ဝရထာမ ကာယော၊
နန္ဒံ နိဝဏ္ဏဝိရင် သုဘခန္ဓမာရံ၊
သက္ကာယ ဟေတု ပဇဟေန ဇိနော ဇယန္တော၊
ဧတေန အတ္တု ဇယမင်္ဂလ မဂ္ဂမေကံ။
- (၅) ဗာတ္တိ သလက္ခဏာရော အတုပေတ ပုညော၊
ဗာဠံ မဟန္တဗလင်္ဂ အတိမဂ္ဂမာရံ၊
တိဿော ပရိညကရဏေန ဇိနော ဇယန္တော။

တောန အတ္ထု ဇယမင်္ဂလ မဂ္ဂမေကံ။

ပုခွေ - သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတော်မူပြီးထသော၊
တိလောက ဘဝအန္တကရော - လောကသုံးပါး၌ ဘဝ၏
အဆုံးကို ပြုတော်မူတတ်ထသော၊ ဝိနော - မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ နဂင်္ဂ - ဂိရိမေခလာဆင်ထက်သို့ ဥဒေန္တ - ထက်စီး
လျက်သော၊ သသေနံ - စစ်သည်နှင့် တကွသော၊ အတိ
ကက္ကဋ္ဌ မာရဒေဝံ - အလွန်ကြမ်းတမ်းသော မာရ်နတ်မင်း
ကို၊ ထာမာ သယာတိတဝသေန - အစွမ်းအရာကို လွန်
သော သတ္တိဖြင့်၊ ဇယန္တော - အောင်မြင်တော်မူလေပြီ။
တောန - ဤသစ္စာစကားဖြင့် ဤမာရ်နတ်မင်းကို အောင်မြင်
တော်မူသော တန်ခိုးတော်ကြောင့်၊ မေ - ငါ့အား၊ ဧကံ -
အတုမရှိသော၊ အဂ္ဂံ - မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေသတည်း။

မဂ္ဂင်္ဂ နာဝ နရဒေဝ ဟိတာဝဟန္တော - မဂ္ဂင်တည်းဟူ
သော သင်္ဘောလှေဖြင့် လူ့ နတ်တို့ကို အစီးအပွားဖြစ်သော
နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ဝိနော - မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ မောဟဿ သဒ္ဓိတ သဟဿ ဒိယမုတဏှံ -
မောဟသည် စီရင်အပ်သော တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာ
ဟူသော မာရ်ကို၊ ဥပ္ပတ္တိတံသနဝသေန - ဖြစ်ခြင်းကို
ဖျက်ဆီးတတ်သော သတ္တိဖြင့်၊ ဇယန္တော - အောင်မြင်တော်
မူလေပြီ။ တောန - ဤသစ္စာစကားဖြင့် ဤကိလေသာ
မာရ်ကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားတန်ခိုးတော်
ကြောင့်၊ မေ - ငါ့အား၊ ဧကံ - အတုမရှိသော၊ အဂ္ဂံ -
မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ အတ္ထု-
ဖြစ်စေသတည်း။

သက္ကာဒိဝံသ ပဝရော - သာကီဝင် စသော အနွယ်
ဖြင့် မြတ်တော်မူသော၊ ဝဂဏေဝ ပညော - ကောင်းကင်
ပြင်ကဲ့သို့ ကျယ်သောပညာ ရှိတော်မူသော၊ သေတ္တာတိ ဓူဠ
မကုဇော - မြတ်သသူတို့ထက် လွန်မြတ်သော ဦးစွန်း
မကိုဋ်သဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော၊ တယလောကနာထော -
လောကသုံးပါး၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဝိနော -
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဇဝိမေန - အရှိန်အစောက်ကို ဖျက်
ဆီးသော သတ္တိဖြင့်၊ သခါရံ - သခါရမာရ်ကို၊ ဇယန္တော-
အောင်မြင်တော်မူသောပြီ။ တောန - ဤသစ္စာစကားဖြင့်
ဤသခါရမာရ်ကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
တန်ခိုးတော်ကြောင့်၊ မေ - ငါ့အား၊ ဧကံ - အတုမရှိသော၊
အဂ္ဂံ - မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊
အတ္ထု - ဖြစ်စေသတည်း။

ဆဗ္ဗဏ္ဍရံသီ ပဝရော - ရောင်ခြည်ခြောက်သွယ်
မြတ်တော်မူထသော၊ ဝရဏာမကာယော - မြတ်သော
မြတ်သောကိုယ် ရှိတော်မူထသော၊ ဝိနော - မြတ်စွာဘု
သည်၊ နန္ဒံ - နှစ်သက်ဖွယ်သော၊ နိဝဏ္ဏပိရဝံ - မြူ
ကင်းသော၊ မြသောအဆင်းရှိသော၊ သုဘာဓန္ဒမာရံ -
တယ်သော ဓန္ဒမာရ်ကို၊ သက္ကာယဟေတု ပဇဟေ
သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟူသောအကြောင်းကို ပယ်သော သတ္တိ
ဇယန္တော - အောင်တော်မူလေပြီ။ တောန - ဤသစ္စာစ
ဖြင့် ဤဓန္ဒမာရ်ကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘု
တန်ခိုးတော်ကြောင့်၊ မေ - ငါ့အား၊ ဧကံ - အတုမရှိ
အဂ္ဂံ ၊ မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ
အတ္ထု - ဖြစ်စေသတည်း။

ဗာတ္တိ သလက္ခဏာရော - လက္ခဏာကြီး ၃၂
ဆောင်တော်မူသော၊ အတုပေတ ပုညော - အလွန်
ဘုန်းတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိနော - မြတ်စွာဘု
သည်၊ ဗာဠ - ပြင်းထန်စွာသော၊ ဗဟန္တ ဗလဝံ - ဗု
အားရှိသော၊ အတိမစ္စမာရံ - အလွန်သော၊ မစ္စမာ
တိသော ပရိညကရဏေန - ပရိညဏ်သုံးပါးကို ပြု
သတ္တိဖြင့်၊ ဇယန္တော - အောင်မြင်တော်မူလေပြီ။ တော
ဤသစ္စာစကားဖြင့် ဤ မစ္စမာရ်ကို အောင်တော်မူ
မြတ်စွာဘုရား တန်ခိုးတော်ကြောင့်၊ မေ - ငါ့အား၊
အတုမရှိသော၊ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ
အတ္ထု - ဖြစ်စေသတည်း။

ဤ မာရဝိယေ ငါးဂါထာကို နေ့စဉ် ရွတ်
သရဇ္ဈာယ်ပါက ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရုံမက၊ လာဘ်ထ
ပေါများခြင်း၊ တန်ခိုးအာဏာကြီးမားခြင်း၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ
တက်ခြင်း စသော ကောင်းကျိုးများလည်း ရရှိနိုင်သော
ဤ မာရဝိယေ ဂါထာကို ပဉ္စဝိယေမန္တန် ငါးဂါထာဟု
ခေါ်ကြသေးသည်။

* * *
ဆရာမင်းသဒ္ဓိ(မန်းတက္ကသိုလ်)

ဆေးစွမ်းထက်မှန် တရုတ်နံနံ

သျှင်ထွေး(သန်လျင်)

တရုတ်နံနံပင်ကို လူတော်တော်များများ သိကြ၊ စားသုံးကြမှာပါ။ ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်အဖြစ် ကြော်လှော်ချက်ပြုတ်ရာမှာ သုံးကြပါတယ်။

တရုတ်နံနံပင်မှာ လူသားတို့ကို အကျိုးပြုစေတဲ့ ဓာတ်များစွာပါရှိပါတယ်။ ကိုလက်စထရော့ လုံးဝ ကင်းပါတယ်။ တရုတ်နံနံပင် ဆေးဖက်ဝင်ပုံကတော့ အံ့မခန်းပါပဲ။

တရုတ်နံနံပင်မှာ ဗီတာမင်စီ ပိုလျှံစွာ ပါဝင်လို့ ဘီယံခံအားကို မြှင့်တက်စေရုံမက၊ အအေးမိ နှာစေးဆောင်းဆိုးဆိုတဲ့ ရာသီနာတွေ ကူးစက်နိုင်ခြင်းကို ဟန့်တားပေးပါတယ်။

Fatty အက်ဆစ်နှင့် ပတ်သက်တဲ့ ရောဂါအမျိုးမျိုးကို ဆည်းခံကာကွယ်ပေးနိုင်ပါတယ်။

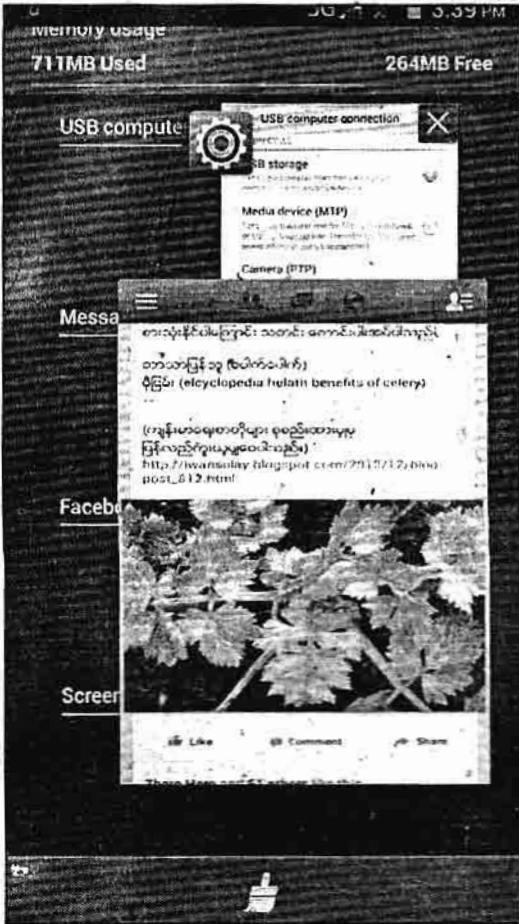
သက်ကြီးပိုင်းတွေမှာ အဖြစ်များတဲ့ အရိုးအဆစ်ရောင်ရောဂါတွေကိုလည်း တားဆီးပေးနိုင်ပါတယ်။

တရုတ်နံနံပင်မှာ ပါရှိတဲ့ Myristicin လို့ ခေါ်တဲ့ အဆေးပြန်လွယ်တဲ့ အဆီက သင်တို့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်ဘဲ အဆီတွေကို ချေဖျက်ပေးပါတယ်။ အဆုတ်ထဲမှာ အမှန်အကျိတ်မဖြစ်အောင် ကာကွယ်နိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အလွယ်တကူ ရှူရှိုက်မိနိုင်တဲ့ မီးခိုးမုသွေး၊ အညော်နံ့ဆိုးတွေရဲ့ ဒုက္ခပေးတဲ့ အာနိသင်ကို ဖျက်ဆီးနိုင်ပါသေးတယ်။

ဦးရေပြား ခြောက်သွေ့ပြီး ဆံပင်ကျွတ်တဲ့သူများ အတွက်လည်း တရုတ်နံနံပင် အဆီကို လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ဆံပင်တွေ နက်မှောင်သန့်စွမ်းစေပါသေးတယ်။ ဒါတင်မက ဆံပင်တွေ တရုတ်နံနံပင်အဆီဟာ သွားနှင့် သွားဖုံးရောဂါ အတွက် ပိုးသတ်ဆေးအဖြစ် အသုံးပြုလို့ ရပါတယ်။

တရုတ်နံနံမှာ ဖောရစ်အက်ဆစ်နဲ့ ပိုတက်စီယမ်တို့ ပြည့်ဝစွာ ပါဝင်နေပါတယ်။ တရုတ်နံနံပင်ကို ပုံမှန်စားသုံးခြင်းဖြင့် သွေးထဲမှာ ရှိတဲ့ PH မဟာဓာတ်ကို ညီမျှစေတယ်။ ကျန်းမာရေးတိုးတက်စေပြီး ထိန်းညှိပေးတယ်။ နှလုံးသွေးကြောအတွက် အဆီပိတ်တာတို့၊ နှလုံးရောဂါကြောင့် လေဖြတ်တို့ကိုလည်း ကင်းဝေးစေပါတယ်။ သွေးတိုးကိုလည်း ကျဆင်းစေပါတယ်။

ဝမ်းလျှော့ခြင်းအတွက် တရုတ်နံနံပင်က ဆေးတစ်ခွက်ဖြစ်သလို၊ အမျိုးသမီးများ ရာသီမလာခင်၊ ရာသီလာစဉ် နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်းနဲ့ သွေးဆုံးကိုင်ခြင်း ဝေဒနာများကိုလည်း သက်သာစေပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

တရုတ်နံနံပင်ကို စားသုံးခြင်း ခံတွင်းနံဆိုးခြင်းမှ ကင်းဝေးစေပါတယ်။ ပိုတက်စီယမ်ရဲ့ ဆိုဒီယမ်များ ပါရှိနေလို့ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း ပိုသျှနေသော အရည်များကို ဆီးအဖြစ် စွန့်ထုတ်ပစ်နိုင်ပြီး အဆိပ်အတောက်ကင်းပြီး ဆီးကိုရှင်စေပါတယ်။

လက်ချောင်းလေးများ အကွေးအဆန်မှာ နာကျင်ကိုက်ခဲတဲ့ ဝေဒနာကို ခံစားနေရင်တော့ တရုတ်နံနံပင်ကို ရေနွေးပူပူမှာ ၁၅ မိနစ်ခန့် စိမ်ပြီး သောက်သုံးလိုက်ရင် သက်သာစေမှာပါ။ အရိုးအဆစ်များ မကွေးနိုင်၊ မဆန်နိုင်ပါက တရုတ်နံနံပင်အမြစ် (သို့မဟုတ်) အစေ့ကို ပြုတ်သောက်ရင် သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

တရုတ်နံနံပင်ဟာ မျက်လုံးကြွက်သားကို အားပေးစေပြီး မျက်စိဝေဒနာများကို အကူညီပေးစွမ်းနိုင်ရုံမက၊ အဖုအကျိတ်များကို ဟန့်တား ကာကွယ်နိုင်ပြီး အနာကျက်အောင်လည်း အံ့မခန်း အကျိုးသက်ရောက်စေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်ထဲက မကောင်းတဲ့ ကိုလက်စထရောတွေကို လျော့ချပေးနိုင်ပါတယ်။ ဧဟူကြီးကင်ဆာ၊ အစာအိမ်ကင်ဆာနဲ့ သားအိမ်ခေါင်းကင်ဆာ၊ အမျိုးသား သုက်ရည်

ဂလင်း ကင်ဆာများကို တရုတ်နံနံပင်အား ပုံမှန်စားသုံးပေးခြင်းဖြင့် ဟန့်တား ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်။

အထက်ဖော်ပြချက်များကတော့ တရုတ်နံနံပင်ကို စားသုံးခြင်းဖြင့် ရရှိစေတဲ့ ကျန်းမာရေးအစွမ်းတွေပါပဲ။ ဒီနေရာမှာ တစ်ခု သတိထားရမှာက ဘယ်အရာမဆို ဆေးအဖြစ် သုံးစွဲရင် လူတိုင်းနဲ့ မတည့်တတ်တာ သဘာဝပါပဲ။

တရုတ်နံနံပင် စားသုံးခြင်းကို အထူးသတိပြု ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်သူများကတော့ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိခင်တွေ၊ မွေးရာပါ သွေးအားနည်းရောဂါရှိသူတွေ၊ ကျောက်ကပ်ရောဂါသည်နဲ့ သည်းခြေအိတ်ဝေဒနာရှိသူတွေကတော့ အထူးကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

ဒီအချက်ကတော့ တရုတ်နံနံပင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သတိထားရမယ့် အချက်ပါပဲ။

သတ္တဝါအားထုံး ကျန်းမာပြီး နှလုံးစိတ်ဝမ်းအေးချမ်းနိုင်ကြပါစေ

သျှင်ဇေယျာ (သန်လျှင်)

ဆရာ ဦးပိုင်ဇအောင် (ဝိဇ္ဇာဘွဲ့) (လက္ခဏာပေဒင်ဟောခန်း)

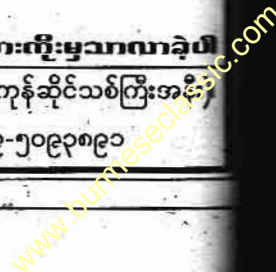
▶ အဆင်မပြေဖြစ်နေလို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေသူများ အမြန်ဆုံးအဆင်ပြေလာဖို့၊ ဒါလောက်တောင် ကံဆိုးနေရသလား ဆိုပြီး အားငယ်နေရသူများ အမြန်ဆုံး ကံကောင်းလာစေဖို့၊ သူများအကြွေးပူတွေရှိရင် အမြန်ဆုံးပြန်ဆပ်နိုင်စေဖို့၊ ကိုယ်ရရန် အကြွေးငွေတွေကိုလည်း လွယ်ကူစွာအမြန်ဆုံးပြန်ရရှိစေဖို့၊ ကိုယ်ဝယ်ယူချင်တဲ့ တိုက်၊ အိမ်၊ တိုက်ခန်း၊ ခြံ၊ မြေ၊ ကား၊ ကျောက်မျက်ရတနာ၊ ဆိုင်ခန်း၊ စက်ရုံ အစရှိတာတွေကို အဆင်ပြေစွာ အမြန်ဆုံးဝယ်ယူရရှိစေဖို့၊ ကိုယ်ရောင်းချင်တဲ့ပစ္စည်းတွေကိုလည်း ကြိုက်ဈေးရပြီး အမြန်ဆုံးရောင်းထွက်သွားစေဖို့၊ ထိထိုးရင်လည်း ဆုလာဘ်ဆုကြီး အမြန်ဆုံးပေါက်နိုင်စေဖို့၊ ထိဆိုင်ကြီးတွေလည်း အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း တိုးတက်အောင်မြင်ပြီး ဆုလာဘ် ဆုကြီးတွေ များများပေါက်အားကောင်းလာဖို့၊ ဈေးဆိုင်ကြီးတွေမှာ လှူဝင်များ လှူစည်ကာ၊ ရောင်းအားကောင်း ငွေဝင်ကောင်းစေဖို့။

ဆရာကြီး ဦးပိုင်ဇအောင် (ဝိဇ္ဇာဘွဲ့) (လက္ခဏာပေဒင်ဟောခန်း)

(ပိတ်ရက်မရှိပါ)

ယုံကြည်အားကိုးမှသာလာခဲ့ပါ

ဟောခန်းလိပ်စာ - တိုက်(၄၀)၊ (B-1)-မြေညီထပ်၊ မဟာမြိုင်အိမ်ရာထိပ်၊ (မဟာရန်ကုန်ဆိုင်သစ်ကြီးအနီး) ဦးဝိစာရလမ်း၊ (၄၁)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံ။ ☎ - ၀၉-၇၃၁၄၇၀၂၄၊ ၀၉-၅၀၉၃၈၉၁

အ တို က် အ ခံ ကြုံ နေ သူ များ အ တွက် မာရဝိဇယဂါထာတော်

ဝ သု န် ဟိ န် ။ ထ က်

ရပ်ရွာထဲ၌ဖြစ်စေ၊ အလုပ်ထဲ၌ဖြစ်စေ မိမိအပေါ်မလို နှစ်ထား အငြိမ်းပေး၍ ပျက်စီးပျက်စီးကြောင်းကို ကြံစည်နေ ခြင်း မိမိဆောင်ရွက်သူများကို စာတိုက်အခံအနောက်ယှက်ပြ နေခြင်း . . . စသောကိစ္စများ၌လွန်စွာ အသုံးတည့်သော ဂါထာဖြစ်သည်။

တကူးတက လိုက်လံဖြေရှင်းစရာမလိုပဲ အတိုက်အခံ ခံ ကင်းစင်ပပျောက်သွားရမည်။ နောင်ယှက်နေသူတို့က နှစ်နှစ်တောင်းပန်လာကြမည်။ သို့တည်းမဟုတ် အဝေးတစ်နေ နေသို့ အကြောင်းအမျိုးမျိုးနှင့် လွှဲပြောင်းသွားရမည်။ ဤသို့သော အကြောင်းကိုတို့ကို ပေးစွမ်းနိုင်သော ဂါထာတော်ဖြစ်ပါသည်။

ဤ “မာရဝိဇယဂါထာတော်” ကို “တိုက်တိုင်းအောင် ခံထား”၊ “ရွှေကြာစမဂါထာ”ဟုလည်း ခေါ်ကြ၏။ စစ်ရေးစစ် ရေး၌ အထူးအောင်မြင်ကျော်ကြားလှသော ဘုရင်နောင်မင်း နောင်ကြီး၏ လက်စွဲဂါထာလည်းဖြစ်ပေသည်။ ဘုရင်နောင် မင်းဘုရားကြီးသည်။ ဤဂါထာကို မိမိနှင့်တကွ တပ်တော် သားအားလုံးကို ရွတ်ဆိုစေခဲ့သည်။ စစ်ချိန်၌လည်း စီးတော် ဆင်၏ ဦးကင်း၌ ရွှေပြားကပ်ကာ ဂါထာကိုပူဇော်တပ်ဆင် ထား၍ ဟု ရာဇဝင်များ၌ ပါရှိသည်။

သာမန်လူတို့အဖို့ နေ့စဉ် ၉ ခေါက်ရွတ်သွားက နှစ်သမျှ ဖယ်ခွာကင်းစင်၍ အတားအဆီးဟူသမျှမရှိ။ အကြံအစည် အလုပ်အကိုင်တို့၌လည်း ခဲရာခဲဆစ်မရှိ။ နေရာမော့စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ အမူခင်းကိစ္စ ကြုံလာရက တစ်နေ့ ပုတီး (၉)ပတ်ဖြင့် (၁၀၀၀) ရက် အထိခွန်ဝင်က အမှုရန်ငြိမ်း သောကအေးမည်ဟု ညွှန်းဆို ထားပါသည်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင်လည်း ကုမ္ပဏီတစ်ခု၌ လုပ်ကိုင် ထားကာ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ဦးမှာ စာရေးသူအပေါ် မှာ အထူးစိတ်ပေးဖြင့် နေ့စဉ်နှင့်အမျှတိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ ပျက်စီး ပျက်စီးကြောင်းကိုလည်း ကြံဆ၍ပြုလုပ်နေခဲ့ပါသည်။

ရန်ကိုရန်ချင်း မတုန်ပြန်လို၍ ခွင့်လွှတ်သည်ခံကာ နေထိုင်နေခဲ့သော်လည်း ထိုကိစ္စကြောင့် စိတ်ညစ်ရသည်မှာ မရှိ။ နေ့စဉ်လည်း စိတ်အနှောက်အယှက် ဖြစ်နေခဲ့ရသည်။

ထိုကြောင့် ဤဂါထာတော်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

စာရေးသူသည် ညစဉ် ဆယ်နာရီအချိန်၌ အချိန်မှန်၊ နေရာမှန်၊ ဂါထာမှန်၊ ဆုတောင်းမှုဖြင့် မှန်လေးမှန်အဓိဋ္ဌာန်ကို ဤဂါထာတော်ဖြင့် ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ၁၀၀ လုံးပုတီးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါသည်။ ပုတီးစိပ်ပြီးသော် အမျှဝေ၊ မေတ္တာပို့ ပြီးနောက် လောကပါလနတ်မင်းကြီးလေးပါးအား တိုင်တည် သစ္စာပြုခဲ့ပါသည်။

အကျွန်ုပ်အား နေ့စဉ်နောက်ယှက်တိုက်ခိုက်နေသော အင်္ဂါသား (-)အား တစ်စုံတစ်ရာနစ်နာစေရန် ဆန္ဒမရှိခဲ့ပါ။ ကိုယ်နှင့်တိုင်းထွာဆဲရေးခြင်းလည်း မပြုခဲ့ပါ။ ထိုမှတစ်ပါး လောက၌ ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံယာရတနာဟူ သော ရတနာမြတ်သုံးပါးသည် အထွဋ်မြတ်ဆုံး ရတနာများ ဖြစ်သည်ဟု သစ္စာဆိုအပ်ပါသည်။ ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကားများကြောင့် ကျွန်ုပ်အပေါ်ကျရောက်နေသော ရန် အပေါင်းမှ ချုပ်ငြိမ်းရပါစေသောဟု တိုင်တည်သစ္စာပြုခဲ့ပါသည်။

မှတ်မှတ်ရရ ပုတီးစိပ်ရက် (၈)ရက်မြောက်နေ့တွင် ထူးခြားမှုကို ကြုံရတော့သည်။ ကျွန်ုပ်အားတိုက်ခိုက်နေသူ သည် စာရင်းဇယားကိစ္စ၌ အမှားများကျူးလွန်မိ၍ ရုံးပြောင်း ခြင်းခံလိုက်ရသည်။ မည်သို့မျှ တန်ပြန်တိုက်ခိုက်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ၎င်းကံအတိုင်း ဝေးရာရောက်သွား၍ ကျွန်ုပ်မှာလည်း သောကငြိမ်း၍အေးချမ်းခဲ့ရပါသည်။

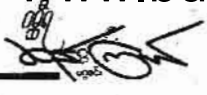
ဤသို့ အကျိုးရှိသော ဂါထာတော်မြတ်ကို အတိုက် အခံ အနှောက်အယှက်ကြုံနေရသူများအတွက် ရည်ရွယ်၍ တင်ပြလိုက်ရပါတော့သည်။

“မာရဝိဇယဂါထာတော်”

ဇိနတိ မာရဝိ ဇိနော၊ ဒယာ လယော၊ ဇိနတ္ထ ဝေဗ္ဗော၊
ဇိနေန ပုဇိတော၊ ဇိနော ရသော နန္တံ၊ ဇနပ္ပ သံသိတော၊
ဇိနဒယော စောရိ ဇိတော နယမဟံ ဟူ၍ ဖြစ်ပါတော့၏။

* * *

ဝသုန်ဟိနိထက်

ဝင်းကြွေးဟူသည်

illustrationby eaungkyaw@421054457

“မကောင်းမှုကို ပြုထားတဲ့သူဟာ ကောင်းကင်ကို ပျံတက်ပေမယ့် မလွတ်၊ သမုဒ္ဒရာကို ဝင်ရောက်ပုန်းသော်လည်း မလွတ်၊ တောင်ကြီးတောင်ကြား ဝင်ပြေးစေကာမူ မလွတ်။ ဤကမ္ဘာတစ်ခုလုံး မိမိပြုလုပ်ထားသော မကောင်းမှုကနေ လွတ်မြောက်ရာလမ်းမှာ သားမြီးဖျားတစ်နေရာ လောက်တောင် မရှိဘူး” လို့ ညွှန်းပြထားပါတယ်။ ဝင့်ကြွေးဆိုတာ အကြွေးယူသလိုပါပဲ။ အကြွေးယူပြီးရင် အကြွေးပြန်ဆပ်မှ ကျေသလို၊ ဝင့်ကြွေးဟာလည်း တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပြန်လည်ပေးဆပ်ကြရမှာတော့ ကေနမလွဲပါပဲ။ ဒါပေမယ့် လူသားအားလုံးက အကုသိုလ်ပြုခဲ့စဉ်ကတော့ အမှတ်တမဲ့ပါပဲ။ အဲဒီ အကုသိုလ်ကို ကိုယ်ပြန်ခံရတော့မှ အမလေးတ၊ နေတတ်ကြပါတယ်။

ဝင့်မှာ အမြဲ ငရဲမှာ အပလိုတောင် ဆိုရိုးစကားလေး ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဝင့်မှာ အမြဲဆိုသည်ကား ဝင့်ဟူသည် လွတ်ရာလမ်းမရှိ။ ရှောင်လွှဲ၍ မရလို့ ဆိုလိုတာပါ။ ငရဲမှာ အပကတော့ အပါယ်လေးဘုံမှ ကင်းလွတ်ခြင်းကို ဆိုလိုပါတယ်။ အကုသိုလ်ပြုမိတိုင်း ငရဲသို့ ကျရောက်ကြရသည် မှန်သော်လည်း ငရဲနှင့် လွဲချင်လွဲတတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပ.တယ်လို့ ဆိုတာပါ။ သာကေများလည်း အများကြီးပါတယ်။ ငရဲကတော့ လွတ်ကင်းနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဝင့်ကတော့ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ရှောင်လွှဲမရနိုင်ပါဘူး။ သူတစ်ပါးအသက်ကို သတ်တာ၊ သူတစ်ပါးကို ကဲ့ရဲ့တာ၊ သူတစ်ပါးပစ္စည်းကို ခိုးတာ၊ သူတစ်ပါးသားမယားကို ပြစ်မှားတာ စတာတွေဟာ ယခုဘဝ၊ နောင်ဘဝတွေမှာ အပြစ်များလှပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆာလောင်နေသောသူဟာ မစင်ကိုတောင် စားဝံ့သလိုပါပဲ။ ထိုအရာတွေကို အဝိဇ္ဇာဖုံးထားတဲ့အတွက် မမြင်နိုင်တော့ပါဘူး။ ဝင့်ကို သုံးသွယ်ရိုက်ဖယ်လို့လည်း မုတ်သားရပါတယ်။ ကမ္မဝင်၊ ကိလေသဝင်၊ ဝိပါကဝင်ဆိုပြီး သုံးမျိုးရှိပါတယ်။

ဝင့်ဆိုသည်မှာ ပုထုဇဉ်တွေသာမက ဘုရား၊ ရဟန္တာတွေ ဘာမှ မရှောင်လွှဲနိုင်သည့် အရာဖြစ်ပါတယ်။ ဝင့်လိုက်ခြင်းအကြောင်းအရာများကတော့ ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးထောင်ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ပြောစရာတွေ အများကြီးဖြစ်ပေမယ့် မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဝင့်တော်များကိုသာ သာဓကအနေနဲ့ ဖော်ပြချင်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားဟာ ဘုရားမဖြစ်ခင် ရှေးရှေးဘဝများစွာက ပြုခဲ့ဖူးသော အကုသိုလ်ကံများကြောင့် ဝင့် (၁၂)ပါးကို ခံစားခဲ့ရပါတယ်။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတဲ့အထိပါ။ ဝင့် (၁၂)ပါးကတော့...

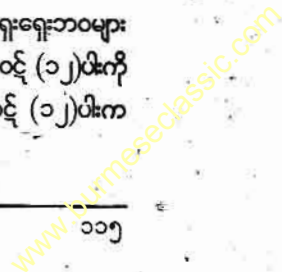
“ဝင့်ဆိုတာ ဘာလဲ။ ဝင့်လိုက်တယ်ဆိုတာကရော။ ခံရမယ်ဆိုတာ ဘာလဲဟင်”

“သော မေးခွန်းများဟာ ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်ကတည်းက မေးဖူးကြလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ငယ်ငယ်ကတည်းက မှတ်စဉ်အဖြစ်အပျက်လျှင် လူကြီးမိဘများက “ဟဲ့ - ဝင့်ဆိုတာတယ်နော်။ သူများအသက်ကို၊ သူများအသားကို၊ စသည်ဖြင့် ဆုံးမကြပါသည်။ ငယ်ငယ်ကတော့ ဘာမှန်းမသိ။ မိဘပြောသော်လည်း မေ့မေ့ပျောက်သော နေခဲ့ကြမိမယ်ထင်ပါတယ်။”

အကယ်တော့ ဝင့်ဆိုသည်မှာ အတိတ်ဘဝက ပြုခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်အမှု၊ ယခုဘဝပြုခဲ့သော အကုသိုလ်အမှုတို့ ခံစားနေရခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်းအတွက် သောကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံများက ဥဘဘုံတွင် အသက်ကျင့်လည်စေပါတယ်။ ဝင့်ဆိုသော စကားဟာ သောကုသိုလ်အမှုမှ ဆင်းသက်လာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဝင့်အားဖြင့်တော့ လည်ပတ်ခြင်း၊ လှည့်လည်နေခြင်း၊ ဝင့်တယ်။ ဝင့်ကို အမျိုးမျိုးသော အဓိပ္ပာယ်ခွဲများလည်း သုံးတာကို လေ့လာသိရှိရပါတယ်။

- မိမိ၏ ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်အတိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးတရား။
- ပြုမိသော မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးတရား။
- ဘဝအဆက်ဆက် ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးတရား။
- ပြုမူကံ၏ အကျိုးသက်ရောက်ခြင်း။
- အကုသိုလ်၊ ကုသိုလ်ကံတို့၏အကျိုး စသည်ဖြင့် လေ့လာ မုတ်သားခဲ့ရပါတယ်။

ဝင့်ကြွေးဟူသည် ရှောင်လွှဲ၍ မရသလို ပယ်ဖျောက်၍ မရသော အရာဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်က မကောင်းမှုမကောင်းမှုကို ခံရမယ်၊ ကောင်းမှုကို လုပ်ခဲ့ရင် ခံရမယ်။ မှန်တစ်ချပ်ကို ကြည့်လိုက်သလိုပါပဲ။ လှအောင် ခြယ်ထားရင် လှမယ်၊ မလှအောင် ခြယ်လည်း မလှဘူးပေါ့။ ရှင်းရှင်းလေးပါပဲ။ မိမိတို့ မကောင်းမှု အကုသိုလ်တွေက အကျိုးတရားက အလွန်ကောင်းပါတယ်။ ဒါကို သတိထားပြီး ပြုမိမယ်။ မြတ်စွာဘုရားက ဓမ္မဒမာ ဝင့်အကြောင်း ပြောထားပါတယ်။

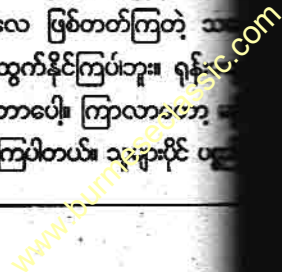
- (၁) ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး နတ္ထစရိယာကျင့်ခြင်း
မြတ်စွာဘုရားဟာ ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်က
“ဇောတိပါလပုဏ္ဏား”ဖြစ်စဉ် ငါ ဘုရားဖြစ်မယ်ဆိုရင် ၆နှစ်
ထက် ကျင့်နိုင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ နှုတ်ဝင်ကြွေး အကုသိုလ်ကံ။
- (၂) စိဉ္စမာထ မိန်းမယုတ်၏ အစွပ်စွဲခံရခြင်း
သေသောက်သမားဘဝက ရဟန္တာကို စွပ်စွဲမိခဲ့သော
အကုသိုလ်ကံ။
- (၃) သုန္ဒရီပရိမိဗိဇယလေးနှင့် အပြောခံရခြင်း
ပစ္စေကဗုဒ္ဓိ အရှင်မြတ်တစ်ပါးကို ဒုဿသီလဟု စွပ်စွဲ
ခဲ့သော အကုသိုလ်ကံ။
- (၄) သုန္ဒရီပရိမိဗိဇယကို ဂေါတမဘုရား တပည့်တို့က
သတ်သည်ဟု အစွပ်စွဲခံရခြင်း
ရသေဖြစ်ခဲ့ဖူးသောဘဝက အခြား စုန်ရ ရသေ့ကို
ငြူစု ပြစ်မှားခဲ့သော အကုသိုလ်ကံ။
- (၅) အေဒတ်က ကျောက်ဖြင့် လှိမ့်ချခြင်းကို ခံရခြင်း
သူကြွယ်ဘဝက ညီကို ကျောက်ဖြင့် ဖိသတ်ခဲ့ဖူးသည်
အကုသိုလ်ကံ။
- (၆) ကျောက်ပဲစဉ်ထိ၍ ခြေထောက်၌ သွေးစိမ်းသွေးခဲ
တည်ခြင်း
နစဉ်ဘဝက ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓိအား ခဲဖြင့် ပစ်ကာ
သွေးယိုစီးအောင် လုပ်ခဲ့မိသော အကုသိုလ်ကံ။
- (၇) ယင်းအနာကြောင့် ဓားဖြင့် အခွဲခံရခြင်း
မင်းဖြစ်သောတစ်ဘဝ၌ လူကို ဓားဖြင့် အရှင်
လတ်လတ် သတ်ခဲ့ဖူးသော အကုသိုလ်ကံ။
- (၈) နာဠာဂီရိဆင်ဖြင့် အတိုက်ခံရခြင်း
ဆင်းထိန်းဘဝဖြစ်စဉ်က ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓိကို ဆင်နှင့်
တိုက်ခဲ့သော အကုသိုလ်ကံ။
- (၉) ဦးခေါင်းတော် ကိုက်ခဲသည့် ဝေဒနာ ခံစားရခြင်း
တံငါဘဝဖြစ်စဉ် ငါးခေါင်းကို ထုခဲမိသည့် အကုသိုလ်
ကံ။
- (၁၀) ဝေရဿုမြို့၌ ဝါတွင်းကာလတွင် မုယောဆွမ်း
ကြမ်းကို ဘုဉ်းပေးရခြင်း
နစဉ် ဘဝတစ်ခု၌ ရဟန်းတော်များ ဆွမ်းစားနေစဉ်
ဆွမ်းကြမ်းစားဟု ကဲ့ရဲ့မိသော အကုသိုလ်ကံ။
- (၁၁) ခါးတော် ကိုက်ခဲနာကျင်မှုကို ခံစားရခြင်း
လက်ဝှေ့သမားဘဝက သူတစ်ပါး ခါးရိုးကို ရိုက်ချိုးခဲ
မိသော အကုသိုလ်ကံ။
- (၁၂) ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီး ဝမ်းသွေးတော်သွန်းရခြင်း

ဆေးဆရာဖြစ်စဉ်ဘဝက ဆေးဖိုးမပေးသူအား ဝမ်း
ဆေးတိုက်ကျွေးခဲ့သော အကုသိုလ်ကံ...
စသော ဝင်္ဂများအား ခံစားခဲ့ရပါတယ်။ ဒါက
မြတ်စွာဘုရား ကြံတွေ့ရတဲ့ ဝင်္ဂပါ။ ဒါ့အပြင် ရဟန္တာ
ထေရ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဝင်္ဂလိုက်ခံရသော အကြောင်း
များစွာလည်း ရှိပါသေးတယ်။ ဥပမာ- ရှင်မောဂ္ဂလာန်
ပါလမထေရ်၊ ဥတ္တရသာမထေရ်၊ မဏ္ဍပျရသေ၊ ဒုက္ခ
ပါရိကာ၊ ခုတ္တရာ၊ သာမာဝတီနီ မာဂဏ္ဍီ၊ သုပုဗ္ဗ နန္ဒ
စန္ဒ၊ ကော့က မုဆိုး စသည်ဖြင့် အများကြီး ရှိပါသေး
ပါ။
ဒါပေမယ့် အဲဒီအထဲက မာဂဏ္ဍီနဲ့ ကော့က
တို့ဟာ ဘဝမခြား၊ လက်ငင်းဒိဋ္ဌ ပြန်လည်ခံစားခဲ့
တယ်။ အထူးခြားဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်များပါ။ စာရေးသူက
ဒီနေရာမှာ တကယ်အဖြစ်အပျက် အမှန်တရားလေး
ကို တင်ပြလိုပါတယ်။ အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်
ဘဝမခြား ဝင်္ဂလိုက်မှုလေးတစ်ခုပါ။

စာရေးသူတို့ ယခင်နေခဲ့ဖူးတဲ့ ရပ်ကွက်မှာ ငါး
သုံးယောက်ရှိပါတယ်။ မိဘနှစ်ပါးရယ်၊ သမီးတစ်ယောက်
ရယ်၊ အားလုံး သုံးယောက်ပေါ့။ မိဘနှစ်ပါးကတော့
ဆိုင်ရာတစ်ခုက ဝန်ထမ်းတွေပါ။ သမီးလေးကတော့
အလုပ်တစ်ခုမှာ အလုပ်လုပ်နေသူပေါ့။ နာမည်က
(အမည်လွှဲ)ပါ။ သူ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ ရုံးတစ်ခုမှာ မန်း
က အုပ်ချုပ်ထားပါတယ်။ သူငွေးက အဝေးရောက်
ဖြစ်ရပ်ကတော့ အဲဒီက စပါတယ်။

ခင်ခင်ဟာ သူ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ရုံးက မန်နေဂျာ
ငယ်ရွယ်သူတို့သဘာဝအရ စိတ်ဝင်စားမိပါတယ်။
တော့ မဆန်းပါဘူး။ လူရယ်လို့ ဖြစ်လာရင် ချစ်တာ
တာက မဆန်းပါ။ ဒါပေမယ့် ဆန်းတာက ထိုမန်နေဂျာ
အိမ်ထောင်ရက်သားရှိခြင်းပါပဲ။ ဒါ့အပြင် သမီး
တစ်ယောက်လည်း ရှိပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ မိန်းမနောက်
လာတာ နောက်ဆုံး ရုံးက လူတွေပါ သိကြမိ
တဖြည်းဖြည်းနဲ့ သူတို့အခြေအနေကို မိဘတွေက
တော့ သူတို့သမီးကို သူတို့ဆုံးမကြပါတယ်။ မရယ်
အချစ်ဆိုတဲ့ ရမ္မာနွဲ့ထဲကို ဝင်တိုးမိခဲ့တဲ့သူမှန်သမျှ
မှန်ပရမချင်း ရုန်းလေနှစ်လေ ဖြစ်တတ်ကြတဲ့ သမီး
အတိုင်း ဘယ်သူမှ ရုန်းမထွက်နိုင်ကြပါဘူး။ ရုန်း
နိုင်တော့ ရှေ့ဆက်တိုးကြတာပေါ့။ ကြာလာတာ
ဘူး။ မခွဲနိုင်တော့ ထွက်ပြေးကြပါတယ်။ သူ့နားပိုင် ပညာ

...တယ်ပေါ့။ ဒါကို မယားကြီးက သိတော့ ပထမ
...ထွက်ပြီး မတွေ့တွေ့အောင်ရှာ၊ နောက် သတ်ပစ်မယ်၊
...ယ်၊ ဘာလုပ်မယ် ညာလုပ်မယ် စသည်ဖြင့် ပုထုဇဉ်
...ဘာဝ ပေါက်ကွဲပါတော့တယ်။ နောက် တဖြည်းဖြည်း
...တာတော့ အနေဝေး သွေးအေးဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း
...ရာဟာ ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ၎င်းနှစ်ကြာပြီးတော့ပေါ့။
...ဒီပေမယ် မဖြစ်တာက ခင်ခင်၊ အခုမှ သူက အပူ
...အထိထားပြီလေ။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဗီဇဟာ ဘယ်သော
...ပြောင်းလွှဲလို့ မရပါဘူး။ လူတစ်ယောက်မှာ ပြောင်း
...ရတဲ့ အရာသုံးခုရှိပါတယ်။ ဆံ၊ သံ၊ ဗီဇပါ။ မိမိဆံပင်
...ယ်လိုမှ ပြောင်းလို့မရပါဘူး။ ကောက်နေတဲ့ ဆံပင်
...ခြေင့်လို့ ရပေမယ်။ နောက် ထွတ်လာတဲ့ ဆံပင်က
...က်ပါ။ အသံလည်း ထိုနည်းအတိုင်းပါ။ ဗီဇလည်း
...တူပေါ့။ ဒါကြောင့် ဟောက်ပြန်တတ်တဲ့ သဘောရှိတဲ့
...ခင်ခင်နဲ့ ရပြီး မကြာပါဘူး။ သူတို့နေတဲ့ မြို့က
...တစ်ဦးနဲ့ ထပ်ပြန်ပြန်ပါတယ်။ အဲဒီအခါ အရှူးမီး
...ဘာ ခင်ခင်ပါ။ မစားနိုင်၊ မအိပ်နိုင် တွေဝေ မိန်းမောပြီ
...ကို စိတ်တိုင်းမကျ၊ ဒေါသတွေထွက်၊ သောကတွေ
...ဒီဒေဝမီးတွေ တောက်ပြီး လူလည်း ကျန်းမာရေး
...သာပါတော့တယ်။ နောက် သူ့အမျိုးသားလည်း
...လေးနဲ့ လိုက်ပြေးသွားတော့ ခင်ခင်တစ်ယောက်
...ောက်ရတဲ့အထိကို ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ နောက် ဆေးရုံက
...တရားစခန်းဝင်း၊ တရားရှာတော့မှ ဝေဒနာ အတော်
...သက်သာခဲ့ပါတယ်။ သူလည်း ပထမဇနီးအတိုင်းပါ။
...ယ် ခံစားချက်တွေက ခုထိ ရင်ထဲ ကျန်ရှိနေတုန်းပါ
...ကို ဝမ်းမျိုနေတုန်းပါ။

...နရာမှာ ခင်ခင် သတိမထားမိတာက လက်ဝင်း
...ခဲ့ရတာက ပျော်ရွှင်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊ ဝင့်ဆိုတဲ့ အရာ
... ဝင့်ဆိုတဲ့ အရာဟာ နေမကျ၊ ညမကျ၊ နှစ်မကျ၊
... ခံစားရတတ်သလို၊ ဘဝခြားမှ ခံစားရတတ်တာမျိုး
... ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ခံစားရပုံ
...တော့ မတူပါဘူး။ သူများပစ္စည်းကို ကိုယ်က လူယူ
... ကိုယ်လက်ထဲ ရောက်နေပေမယ့် တစ်ချိန် ကိုယ့်ဆီ
...များပြန်ယူသွားမှာကိုတော့ ဘယ်သူမှ သတိမထား
...ကြပါဘူး။

...လိုက်တတ်တဲ့ အကြောင်းချည်းပြောနေလို့ အဲဒါ
...အောင် မလုပ်နိုင်ဘူးလား ဆိုတာကို မေးချင်
...လိုလည်း ထင်ပါတယ်။ လုပ်နိုင်ပါတယ်။ ဝိပါက

- ဝင့် ကျွတ်လွတ်နည်း (၇)နည်းရှိပါတယ်။
- ၁။ ကျင့်ဝတ်တရားများကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်း (လူ့ကျင့်ဝတ်၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ်၊ မယားကျင့်ဝတ်၊ လင်ကျင့်ဝတ်၊ ဆရာဝတ်၊ တပည့်ဝတ်၊ မိဘဝတ်၊ သားသမီးဝတ် စသည်။)
- ၂။ ကျမ်းဂန်စာပေများ သင်ကြားပို့ချ၊ လေ့လာဖတ်ရှုခြင်း (ထိုသို့ပြုခြင်းဖြင့် အကုသိုလ်ဝိပါကဝင့်ကို တားမြစ်နိုင်သည်။)
- ၃။ ဓုတင်အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း (ဓုတင် ၁၃ပါးကို ကျင့်ကြံခြင်း)။
- ၄။ ရှာနိဿမာပတ် ဝင်စားခြင်း (ရှာနိဿမာပတ်ဝင်စားခြင်းဖြင့် ကိလေသာ ဝိပါကဝင့် မဖြစ်နိုင်၊ လူတို့နေဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း ပြုလုပ်နိုင်ပါက အကုသိုလ်ကိလေသာ ဝိပါကဝင့် မဖြစ်ပွားနိုင်။)
- ၅။ ဝိပဿနာတရား ရှုပွားခြင်း (ထိုသူသည် ကိလေသာ အကုသိုလ် ဝိပါကဝင့်များကို တားမြစ်နိုင်သည်။)
- ၆။ ကုသိုလ်အသစ်တို့ကို ပြုလုပ်ခြင်း (ကုသိုလ်အသစ်များ ပြုလုပ်ခြင်းသည် အကုသိုလ် ဝိပါကဝင့်များကို တားမြစ်နိုင်သည်။)
- ၇။ ဗြဟ္မာ့ဘုံမှ ဆင်းသက်လာသူဖြစ်ခြင်း (ယင်းဘုံမှ ဆင်းသက်လာသူ စိတ်ဓာတ်စင်ကြယ်သဖြင့် အကုသိုလ် ဝိပါကဝင့် မဖြစ်နိုင်။)

စသည့် ဂုဏ်သည် အကုသိုလ် ကိလေသာ ဝိပါကဝင့်များ မဖြစ်ပွားစေသော နည်းလမ်းများဖြစ်ပါသည်။ ထိုဂုဏ်ထဲမှ တစ်ချက်နှင့်မျှ မကိုက်ညီသောသူသည် မလွတ်ကင်းနိုင်ပါ။ ဝိပါကဝင့်မှ လွတ်မြောက်သည်ဟု ဆိုသည်မှာ မဖြစ်သေးသော၊ ဖြစ်စေနိုင်သော အကြောင်းတရားများကို မပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် လွတ်မြောက်နိုင်သည်ကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ရှိပြီးသော ဝင့်ကြွေးကိုတော့ မည်သူမျှ ရှောင်လွှဲဖယ်ခွာ၍ မရနိုင်ပါ။ ရလည်း မရပါ။ အသွန်ကို ကြောက်စရာကောင်းလှပါတယ်။

ဟာကယ်တော့ လူ့ဘဝဟာ ရခဲလှပါတယ်။ ထိုရခဲသော လူ့ဘဝမှာ လူ့ကျင့်ဝတ်များကို မကျင့်ဘဲ၊ မကောင်းမှု အကုသိုလ်များကို ဝိသနာထုံနေပါက လူ့ဖြစ်ရုံရမည်သာ။ လူတိုင်းက မိမိကိုယ်ကို ကောင်းချင်ကြပါတယ်။ သို့သော် မဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်၊ ဖြစ်ချင်တာ မဖြစ်သည်ကလည်း သဘာဝပင်။ အတိတ်က၏ စီမံစေ့ညွှန်းရာကို လိုက်ပါ နာခံရသဖြင့် ဖန်တီးမရသောကံကို ယိုးမယ်ဖွဲ့မနေဘဲ လက်ရှိ ပစ္စုပ္ပန်ကိုသာ ကောင်းအောင် နေထိုင်သင့်ပါတယ်။ ကံကို ကုနည်း

ကံကို ဆည်း၊ စိတ်လည်း မပေါ့ရာ ဆိုတဲ့ စကားလည်း ရှိပါတယ်။

လောကမှာ လူဖြစ်လာပြီဆိုရင် ငြိမ်းချမ်းချင်ကြပါတယ်။ ထိုအရာကိုလည်း ရှာဖွေတတ်ကြပါတယ်။ တကယ်တော့ ငြိမ်းချမ်းခြင်းဆိုသည်မှာ စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှသာ အားလုံး ငြိမ်းချမ်းမှာပါ။ ကိုယ်စိတ် မငြိမ်းချမ်းရင်တော့ မိမိရော၊ တစ်ပါးသူနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပါ ပူလောင်စေပါ။ ပူလောင်ပြီဆိုရင် သူတစ်ပါးကို ထိခိုက်စေပါတယ်။ ဒါဆိုရင်တော့ ဝိပါကဝဋ်ဘက်ကို ကူးပြောင်းတော့မယ်ဆိုတာ မလွဲပါဘူး။ လောကမှာ ဆိုထုံးလေးတစ်ခုကလည်း ရှိထားပါသေးတယ်။ ပြုသူက ဘယ်လောက်ပဲ ပြောင်းပြောင်း၊ ဖြစ်တဲ့ အရာကတော့ ဒီအရာပါပဲ။

မကောင်းမှု အကုသိုလ်ချည်း ပြုလုပ်နေသူသည်၏ စိတ်အစဉ်သည်လည်း လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စသည်တို့နှင့် ဖုံးလွှမ်းနေတတ်ပါသည်။ ထို့အတူ ကောင်းမှုနှင့်သာ မွေ့လျော်သူ၏ စိတ်ကတော့ ကြည်လင်၊ သန့်ရှင်း၊ အေးမြနေပါတယ်။ လောက သဘာဝအရ အပူနှင့် အအေးကတော့ အမြဲရှိနေတတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျင့်ယူလို ရပါတယ်။ ပူတဲ့အရာကို အေးအောင် ကျင့်လိုရပါတယ်။ ဥပမာ- ထမင်းအိုးလိုပဲပေါ့။ ထမင်းအိုးက တည်တည်ပြီးချင်း ဘယ်သူမှ စားလို့ မရပါဘူး။ အလွန်ပူလောင်နေလို့ပါ။ တဖြည်းဖြည်း အေးသွားမှ စားရပါတယ်။ အဲလိုပါပဲ။ ဘယ်သူမှတော့ ချက်ချင်းကြီး မရနိုင်ပါဘူး။ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် ကျင့်ယူရပါမယ်။ ဒါမှ အေးချမ်းပြီး မိမိရဲ့ လိုချင်တဲ့ ပန်းတိုင်၊ ဒါမှမဟုတ် အရာအားလုံးချုပ်ငြိမ်းရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ရရှိမှာ မလွဲတော့ပါဘူးဗျာ။

ဤစာစုလေးကြောင့် အကုသိုလ်ပြုမည့်သူများ၊ မပြုရသေးသူများ အသိတရားလေးတစ်ချက် ရနိုင်ကြပါစေလို့ ဆန္ဒပြုရပါတယ်ဗျာ။

* * *

သက်ခြိမ်းဦး

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ နှစ်ခန်းနှင့် ပြန်ချိရေး အမှတ်-၁၇၉၊ တတိယထပ်(၆) (၃၁)လမ်း(အထက်) ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁။

ကြာမြောက်သောအခါ တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 1111YR 007860
ထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင် 2/2009 တဆထလ(တိုး) ၁၀၂၄

ကြက်လည်ဆီ သက်သာပျောက်ကင်းချမ်းသာစေရမည် ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကြက်လည်ဆီဆေး

လဆန်းပိုင်းရောက်တိုင်း လေထန်ကုန်းတွင် ရေးဖော် စာရေးဆရာများ
ပြောသည်။ ကိုမင်းဆွေ၊ ကိုသီဟ၊ ကိုကျော်လှိုင်ဦးတို့ကို တစ်ပိုင်းတည်းတွင်
အထိတ်ရသည်။ ကိုမင်းဆွေက...

လာ...ထိုင်၊ ကိုတော်ရဲနိုင်။ မတွေ့ရတာ ကြာပြီ။ ခုပဲ ခင်ဗျားအကြောင်းပြောနေကြတာ။ ခင်ဗျားက တိုင်းရင်းဆေး
အကြံရှိသူဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာအတွက် အကူအညီတောင်းချင်လို့ပါ။
ဘဝတူ ရေးဖော်တွေအတွက် တတ်နိုင်သလောက် လိုအပ်တဲ့ အကူအညီပေးဖို့ အသင့်ပါပဲဗျာ။
ဒီလိုပါ။ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ဆီးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝေဒနာတွေ ခံစားနေရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖြစ်စဉ်တူသလိုလိုနဲ့
ညည်းကွဲပြားနေတယ်ဗျာ။

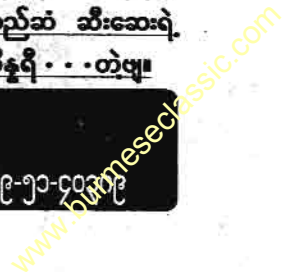
အဖြင့် ကျွန်တော့်ဆီးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဖြစ်စဉ်လက္ခဏာတွေ ပြောပြမယ်။ ဘယ်သူက ဘယ်လိုလက္ခဏာတွေ
တွေ့ရတာ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပြီးမှ ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ ပြောပါမယ်။ နေပူမိုးရွာမရောင်သွားတဲ့သူတွေ အပူအစပ်
နဲ့ ချပ်စာတွေ လွန်ကဲစွာ စားတဲ့သူတွေ၊ မေထုန်မှ လွန်ကဲသူတွေ၊ အညောင်းထိုင်မှု ပျားတဲ့သူတွေဟာ ဆီးပူညောင်းကျ
ဖြစ်တတ်တယ်။ ဆီးပူညောင်းကျရောဂါလက္ခဏာတွေက ကျင်ချောင်းအတွင်း ပိုးကောင်လေးများ သွားနေသလို ရွစ်ရွစ်ဖြစ်ပြီး
ထိတ်တတ်တယ်။ တစ်ပတ်ခန့်ကြာရင် ဆီးထဲမှာ ကစီရည်လို ကျလာတတ်တယ်။ ရေသောက်နည်းတဲ့သူတွေ၊ အပူအစပ်စားလွန်း
သူက ထိန်းတဲ့သူတွေ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါဖြစ်တတ်တယ်။ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါလက္ခဏာတွေက ဆီး မကြာခဏ
ပေးမယ် ဆီးတစ်စက်တစ်စက်ကျတတ်ပြီး ဆီးသွား အားမရခြင်း၊ ဆီးကျန်ခြင်း၊ ကျင်ချောင်း ယားယံခြင်း လက္ခဏာတွေ
တွေ့တတ်တယ်။ ဆီးအောင့် ဆီးချပ်ရောဂါကို အခြေခံပြီး သည်းခြေ လေ ဒေါသနစ်ပါးကြောင့် သလိပ်ဒေါသလွန်ကဲတဲ့
နည်းနဲ့ သက်တတ်တွေဟာ ကျောက်ကပ်က စပြီး ဆီးအိမ်တိုင်အောင် တော်ရည်လိုဖြစ်တဲ့ရောဂါကို ဆီးကျောက်ရောဂါလို
တည်း ကျောက်တည်ရောဂါဖြစ်တော့မယ်သူရဲ့ ဆီးဟာ ဆိတ်ကျင်ငယ်ရည်လို အနံ့ဆိုးခြင်း၊ ဝမ်းဗိုက်တင်းရောင်ခြင်း၊
ဆီးစွာ ဆီးသွားရခြင်း၊ ဆီးသွားစဉ် နာကျင်ခြင်း၊ အစားအစာစားချင်စိတ်မရှိခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်တယ်။ ကဲ-
နာတို့ ဘယ်လိုခံစားနေကြရတယ်ဆိုတာ ပြောပြကြပါ။

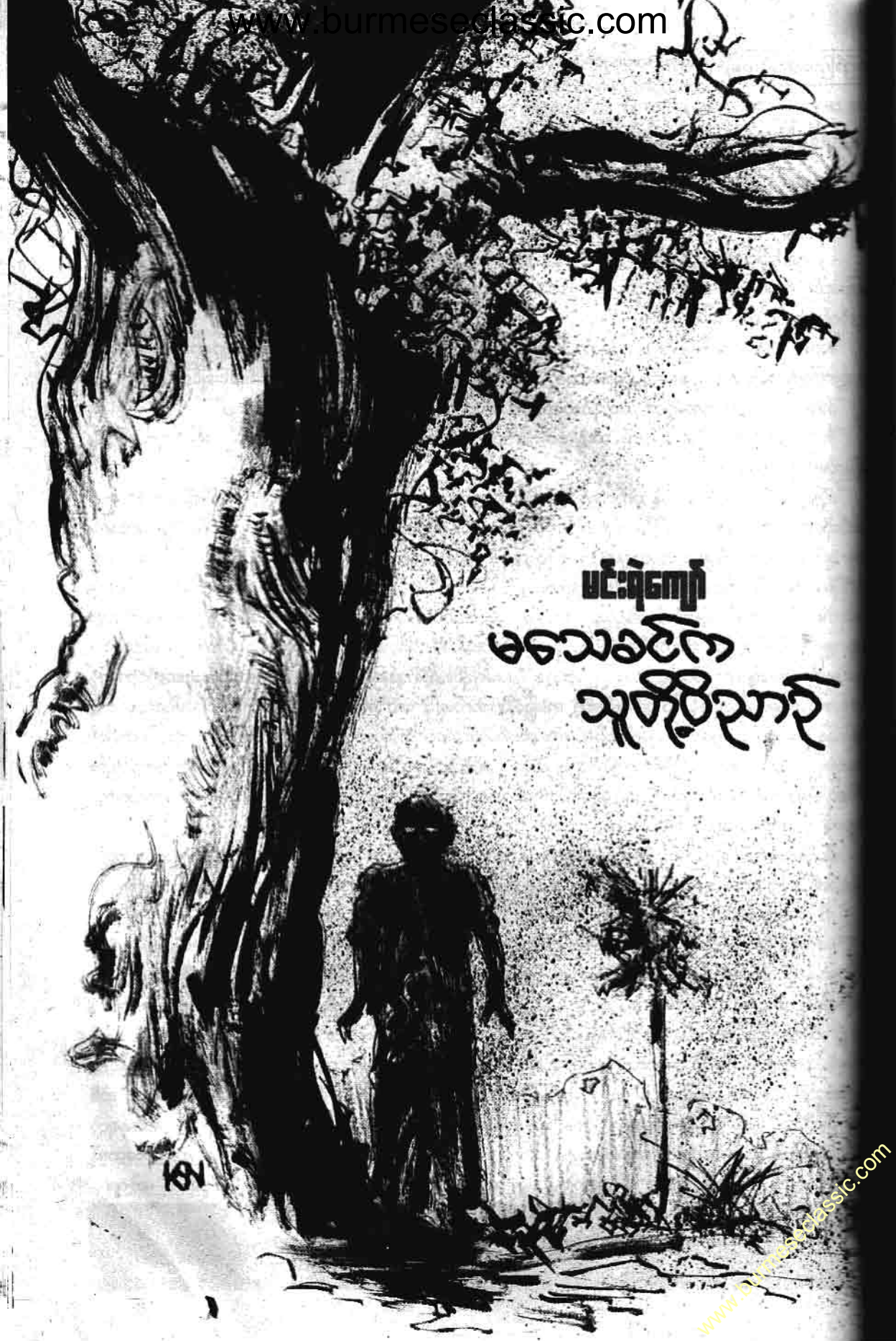
ကိုမင်းဆွေက ဆီးပူညောင်းကျရောဂါလက္ခဏာနဲ့ တူကြောင်း၊ ကိုသီဟက ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါလက္ခဏာနဲ့ တူပြီး
ထုတ်လုပ်ခွင့်ဦးက ဆီးကျောက်တည်ရောဂါလက္ခဏာနဲ့ တူကြောင်း ပြောပြကြပြီး ...

ကဲ - ကျွန်တော်တို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကိုတော်ရဲနိုင် ညွှန်ပြပေးပါဦး။ 117
အလောလောဆယ်တော့ ကိန္နရီအမှတ်တံဆိပ်ကြက်လည်ဆီဆေးကို နီးစပ်ရာ မြန်မာဆေးဖျိုးစုံဆိုင်များမှာ
ဝယ်ယူသောက်လိုက်ပါ။ ကိန္နရီဝတ်ဆေးတိုက်က ထုတ်တဲ့ ကိန္နရီအမှတ်တံဆိပ် ကြက်လည်ဆီ ဆီးဆေးပြားဟာ
အိမ်ထဲမှာ ဆီးကျောက်တည်ရောဂါ၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီခြင်း၊ ဆီးအလွန်နည်းခြင်း၊ ဆီးအလွန်များခြင်း၊ ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊
အောင့် ဆီးအောင့်ခြင်း၊ ဆီးလမ်းကြောင်းပိတ်ပြီး ဆီးမသွားနိုင်ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ သက်လွတ်ခြင်း၊ ဆီးရောဂါကြောင့်
အနံ့နံ့ ပြောခြင်းနဲ့ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါတွေကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဆရာ ဦးလှိုင်မြင့်က
ကြက်လည်ဆီ ဆီးဆေးထုတ်လုပ်တဲ့အပြင် အကြောရောဂါနဲ့ ဆီးရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဆိုတော့ အဲဒီ
ဆေး ဦးလှိုင်မြင့်ရှိတဲ့ ကိန္နရီဝတ်ဆေးတိုက်ကို သွားပြီး ဆရာနဲ့တိုင်ပင် ဆေးစား ဆေးကုသရင် ခင်ဗျားတို့ ခံစားနေရတဲ့
ဝေဒနာတွေ ထိထိရောက်ရောက် သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာပါ။ ကိန္နရီအမှတ်တံဆိပ် ကြက်လည်ဆီ ဆီးဆေးရဲ့
အထိတ်ရခြင်း မှတ်ထားဦးဗျာ။ ဆီးရောဂါမှန်သမျှ ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေရမည် ... ကိန္နရီ ... တဲ့ဗျာ။

ပင်ရင်းဌာန - ကိန္နရီဝတ်ဆေးတိုက်

အမှတ် (၇၄၁)၊ ဓနသိန္ဒိလမ်း၊ (ဂ)ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ် (ကမ္ဘာအေး)၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း- ၀၉-၅၁-၉၀၃၈၉

မင်းရဲကျော်
မသေခင်က
သူတို့ပြောခဲ့

၂၈၇

“လှလှရေ... အစ်ကိုကျော်နဲ့
သက်တို့ လာမယ်ကွ၊ ထမင်းပိုချက်
ထားပါလား။”

“ရော်... ကိုအောင်ကလည်း
အထိအကျပြောနေပါလား။ ဘာလဲ၊
အစ်ကိုကျော် ဖုန်းဆက်ထားလို့လား။”

“ဟဲဟဲ... မဟုတ်ပါဘူး။ စိတ်
ထဲက သိနေလို့။ ထမင်းပိုချက်နော်။
အစ်ကိုကျော်က ဝက်သားဟင်းကြိုက်
လို့ ဝက်သားဟင်းပါ ချက်ထားပါကွာ။”

“ကောင်းပါပြီရှင်၊ ချက်ထားပါ
နော်။”

အိပ်ရာထက် ပက်လက်ဖြစ်နေ
သော ကိုအောင်သန်းသည် ဇနီးသည်
မလှအား အိပ်ရာထက်မှ ပြောနေ
နေပြန်၏။ ကျန်းမာရေး အလွန်ချို့တဲ့
နေသည့် ခင်ပွန်းသည်အား ထပ်တွန့်
သော်လည်းကောင်း၊ ကောင်းပါပြီရှင်နှင့် အဆုံး
သတ်လိုက်၏။

ကိုအောင်သန်းသည် ကွမ်းမစား
လိမ့်မသောက်၊ အရက်ဆို ဝေလာ
လှအေး လှပြောင့်၊ အစိုးရရုံး
ထဲမှာမှ မန်နေဂျာ၊ လုပ်သက်လည်း
အပြည့်သလို၊ သူ့အသက်လည်း ၅၀
ပြည့်ပါပြီ။ ဆေးခွင့်ဖြင့် ဆေးရုံမှ ဆင်း
သော်လည်း နောက်ဆုံးအဆင့်ဖြစ်
နေသည်ကို ဇနီး မလှလှ သိပြီးသား။
အစ်ကိုမှာ အသည်းကင်ဆာ။ အလွန်
ခက်ခဲနေပါက သုံးလပဲဟု ဆိုသဖြင့်
အိမ်တွင် ဆေးကုသရင်း နောက်ဆုံး
အဆင့် စောင့်နေရလေ၏။

မလှလှမှာ ကိုကျော်မင်း၏ ဇနီး
မသက်နှင့် ညီအစ်မနှစ်ဝမ်းကွဲ။
အစ်မတို့က ဗန်းမော်။ ကိုအောင်
အစ်မက ရန်ကုန်သားဖြစ်ပြီး ကိုကျော်
အစ်မလည်း လှည်းကူးသားဖြစ်သည်။

မလှလှနှင့် မခင်သက်မှာ အောက်ပြည်
အောက်ရွာသားတွေနှင့် အိမ်ထောင်ကျ
သလို၊ ဆွေမျိုးဝေးတော့ ညီအစ်မ
အရင်းပမာ အလွန်ချစ်ခင်ကြလေ
သည်။

“ကိုအောင်သန်းနှင့် မလှလှတို့
ဇနီးမောင်နှံတွင် ဘွဲ့ရ သမီးတစ်ယောက်၊
ဒုတိယနှစ် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား
တစ်ယောက်သာ ရှိ၏။ မလှလှသည်
ကုန်ရောင်းချသလို အိမ်တွင် စက်ဘီး၊
ခြံမြေမအာစ အပေါင်ခဲ၏။ ယောက်ျား
၏ လစာလည်း တစ်ပြားမှမထိ။ သူ့
ဆိုင်မှ အမြတ်ဖြင့် ဖူလုံသည့်အတွက်
အတိုးပေး အပေါင်ခဲ။ အတိုးကား
ယောက်ျားလစာထက် ပိုရ၍ နောက်
ဆုံး ဈေးဆိုင်အား အငှားထားလျက်
ကျန်းမာရေးမကောင်းသည့် ခင်ပွန်း
သည်အနားက မခွာတော့။

သူတို့မိသားစု လေးယောက်
သည် အပြုန်းလုံးဝမရှိ။ အသုံးလည်း
အလွန်ချွေတာကြ၏။ နံနက်မိုးလင်း
ထမင်းနှင့် ပဲပြုတ်၊ လက်ဖက်ရည်၊
ကော်ဖီထက် မပို။ ထို့ထက်ပိုဆိုးသည်
ကား အလှူအတန်းဆို တော်တော်လေး
ဝေးဝေးက ရှောင်ဆိုသလို၊ ရန်ကုန်မြို့
ပေါ် နေပါလျက် ရွှေတိဂုံဘုရားပင်
သုံးလေးနှစ်မှ တစ်ခါလောက် ရောက်
၏။ ကျန် ဆူးလေ၊ ကမ္ဘာအေးဆိုတာ
တော်တော်ဝေး၏။ ရသမျှ ရွှေဝယ်စု
သည်။ လက်ဝတ်ရတနာအပြည့်။ ရွှေ
အတုံးလည်း ဝယ်ယူ စုဆောင်း၏။
သမီးနှင့် သားမှာလည်း တက္ကသိုလ်
ရောက်ခဲ့သော်လည်း မိဘနှစ်ပါးအတိုင်း
မသုံးမစွဲကြ။

“ရော်... အစ်ကိုကျော်နဲ့ မမ
သက် တကယ်ရောက်တာပဲအေး။
ကိုအောင်ပြောတာ မှန်တာပဲ၊ မှန်တာပဲ။
ကိုအောင်ရေ... အစ်ကိုကျော်နဲ့ မမ
သက် ရောက်လာပြီပဲ။”

“အေးလေ၊ ကိုအောင်ပြောသား
ပဲ။”

“ဘာတွေပဲ”
“ရော်... မမသက်နဲ့ အစ်ကို
ကျော် လာမယ်လို့ ကိုအောင်က ပြော
တာပဲ။ ဝက်သားဟင်းပါ ချက်ခိုင်းလို့
ချက်ထားတာပဲအေး။”

“အင်း... ကိုအောင်က ဗေဒင်
ဆရာ။ ဒါမှမဟုတ် အကြားအမြင်ရနေ
ပြီထင်တယ် ညီမ လှလှရဲ့။”

ကိုကျော်မင်းမှ မလှလှအား
ပြောရင်း ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်
ကိုအောင်သန်းရ်ရာ အခန်းထဲ ဝင်
လိုက်သည်နှင့် အမြဲပြီးနေလေသော
ကိုအောင်သန်းသည် ဖြူသော အသား
တွေ မည်း၍ နှုတ်ခမ်းတွေ ပြာ၊ ခြောက်
ခြောက်သွေ့သွေ့၊ ဗိုက်ပူပြီး ပိန်လိုနေ
လေ၏။

“ကိုအောင်... နေကောင်းတာပဲ”
“ဟုတ်ကဲ့ မမသက်။ သက်သာ
လို့ ဆေးရုံက ဆင်းခဲ့ပါပြီ။”

“ကိုအောင် ခွင့်ယူထားရတာပေါ့
နော်”
“ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကျော်။
ဆေးခွင့်ပေါ့။”

သူ့စကားသံက တော်တော်လေး
လေသံပျော့နေသည်ကို ကိုကျော်မင်း
သတိထားမိသလို၊ မခင်သက်လည်း
ညှိုးငယ်သောအသွင်သို့ အလိုလို
ရောက်သွား၏။

“ကိုအောင်ရေ... အလုပ်ထက်
ကျန်းမာရေးက အရေးကြီးတယ်။
ကျန်းမာမှု အလုပ်ပြန်ဆင်းပေါ့ဗျာ”

“ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကျော်”
“မောင်ရေ... မိသက် မီးဖိုဘက်
သွားဦးမယ်”

“သွားလေ”
“မမသက်တို့လာမယ်လို့ လှလှ
ကို ပြောတော့ သူ အံ့ဩနေတယ်”

မမသက်ရဲ့ ကျွန်တော် အလိုလိုသိနေတာ...ဟဲဟဲ...

“ဒါပေါ့ ကိုအောင်၊ တစ်ခါတစ်ခါ အလိုလိုသိနေတာတွေဟာ တကယ် ဖြစ်လာတာပဲ”

မိသက် ပြောပြောဆိုဆို လူနာအား မကြည့်ရက်၍ သူ့ညီမရှိသည့် မီးဖိုထဲသို့ ထွက်သွားလေ၏။ ကိုကျော်မင်းနှင့် ကိုအောင်သန်းတို့နှစ်ယောက် တည်း ကျန်ခဲ့စဉ် ကိုအောင်သန်းမှ -

“အစ်ကိုကျော်... ကျွန်တော် အစ်ကိုကျော်ကို ပြောစရာရှိတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ ရောဂါကို ကျွန်တော်သိနေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အားမငယ်ပါဘူး။ လူတိုင်း သွားရမယ့်လမ်းပါဗျာ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ငွေစုနေတာ။ ကလေးတွေရဲ့ နောင်ရေးအတွက်လေ”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ငွေဆိုတာ ဖြန့်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ အခု ကိုအောင်သန်းတို့ လှလှတို့ ပြောသလို သက်သာလို့ ဆေးရုံက ဆင်းလာပြီပဲဗျာ”

“မှန်ပါတယ်။ ဆေးရုံက ဆင်းရတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့် ရောဂါက ကုမရတော့လို့ ဆင်းရတာပါ။ လှလှတို့ သိနေကြပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို မပြောသလို၊ ကျွန်တော်ကလည်း မပြောပါဘူး အစ်ကိုကျော်”

“ကိုအောင်ရယ်”

“တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော် ပြောမယ့် စကားက ကျွန်တော်မရှိတဲ့ နောက်၊ ဟို...လှလှလည်း မရှိတော့ဘူးဆိုရင် သမီးနဲ့ သားကို ဂရုစိုက်ပေးပါဗျာ”

“ကိုအောင်လဲဗျာ၊ အားမငယ်စမ်းပါနဲ့။ ကျွန်တော်တို့ဆိုတာ မိသားစုတွေပဲဗျာ”

“ဒါကြောင့် ပြောတာပါ။ စိစကားကိုတော့ မမသက်နဲ့ လှလှတို့ မသိပါစေနဲ့ဗျာ”

“စိတ်ချပါဗျာ”

ကိုအောင်သန်း စကားက ဆန်းနေ၏။ သူ ပျက်စီးသွားပြီးပါက သူ့ဇနီး လှလှလည်း ပျက်စီးမည်ဟူသော အပြောဖြင့် သူ၏ သားနှင့် သမီးအား ကျွန်တော်တို့ထံ အပ်နှံနေ၏။ မလှလှမှာ ဘာရောဂါမှ မရှိကြောင်း၊ ဆရာဝန်ဖြင့် ဆေးစစ်တော့လည်း ကိုအောင်သန်းကဲ့သို့ အသည်းကင်ဆာ လုံးဝမရှိပါကြောင်း သိထားရ၏။ ကင်ဆာသည် ကူးစက်တတ်သော ရောဂါမဟုတ်ကြောင်းလည်း ကြားဖူးနားဝရှိထား၍ ကိုကျော်မင်းမှ နှစ်သိမ့်စကားဖြင့် ပြောဆိုပြီး အင်းစိန်မှ မြောက်ဥက္ကလာသို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်။

“မိသက်... ကိုအောင်သန်း အခြေအနေ အတော်ဆိုးနေပြီနော်။ မောင်တော့ အားမရဘူးကွာ”

“ရှေး... မောင်ရယ်၊ ဆေးရုံက တောင် ကုသလို့ မရတော့ပါဘူး။ အလွန်ဆုံး သုံးလလို့ ပြောနေပြီပဲ။ အင်း... ညီမလေး လှလှအတွက် စိတ်မကောင်းလိုက်တာ”

“ဟူး...”

ငါးရက်မြောက်သောနေ့မှာတော့ ကိုအောင်သန်းတစ်ယောက် ဆုံးခဲ့လေပြီ။ သေဆုံးခါနီးတွင် သူ အလွန်ချစ်မြတ်နိုးသော ဇနီးအား ပြောပြခဲ့၏။

“လှလှ... ကိုအောင် သွားနှင့် မယ်။ ဟို...ဟိုလေ လှလှကို စောင့်နေမှာပါ”

“ကိုအောင်ရယ်... ဘာမှမပူနဲ့ ကိုအောင်နောက် လှလှ လိုက်ခဲ့မှာပါ။ သမီးနဲ့ သားအတွက်လည်း ယူခဲ့နော်”

“သူတို့အတွက် ရွှေငွေက အစအားလုံး ပြည့်စုံနေကြပါပြီ။ တို့နှစ်ယောက် ရှေ့သွား နောက်လိုက်ပီပီပေါ့”

“စိတ်ချတာပဲနော့”

နောက်ဆုံးစကား ပြောသူက ပြော၊ ကတိပေးသူက ပေးကြဖြင့် ကိုအောင်သန်းတစ်ယောက် လူ့ဘဝထဲမှ အပြီးအပိုင်ထွက်ခွာသွားလေပြီကော။

“မလှလှတို့ကို တို့ပြောတယ်ဟင်းချိုမှန်တွေ့မစားပါနဲ့ ဆိုတာလေ”

“ရှေး... အစ်ကိုကျော်ညီတော်က ဟင်းချိုမှန်မပါရင် မဲစားဘူးလေ။ လက်ဖက်သုပ်ဆိုလည်း ဟင်းချိုမှန်နဲ့ ဆီက နှင်နေအောင် စားတာ။ ဟင်းမရှိရင် ထမင်းကို ဟင်းချိုမှန်ဖြူးပြီး ဆီဆမ်းစားတာ အစ်ကိုကျော်ပဲအေး”

“အခုလို ကင်ဆာဖြစ်ရတာ ဟင်းချိုမှန်ကြောင့်လို့ ပြောချင်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကိုအောင်ဟာ အရက်၊ ဆေးလိပ်၊ ကွမ်းမစားဘဲ ကင်ဆာဖြစ်ရတယ် ဆိုတာကတော့ တစ်တရားခံဟာ ဟင်းချိုမှန်တွေပဲလို့ တို့တော့ ထင်တယ်။ လှလှလည်း မစားနဲ့တော့ကွာ။ ကလေးတွေလည်း မစားစေနဲ့တော့”

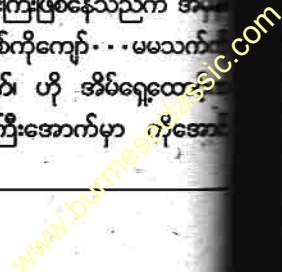
“ဟုတ်...ဟုတ်”

ကတိပေးခဲ့ပါသော်လည်း မလှလှတို့ မိသားစု ဟင်းချိုမှန်ကို တော့ ခံတွင်းတွေနေဆဲပင်။ ကိုကျော်မင်း၏ ဇနီး မခင်သက်ရှေ့မှာတော့ မစား။ ကိုကျော်မင်းတို့ ပြန်သွားပြီဆိုလျှင်တော့ ဆက်လက် စားသောက် သုံးဆောင်နေဆဲပင်။

ကိုအောင်သန်း တစ်လပြည့် လပတ်ဆွမ်းကျွေးသို့ သွားတော့ မလှလှတစ်ယောက် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် သူ့ ကြည့်ရသည်မှာ ကိုကျော်မင်း၏ စိတ်ထဲ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်နေသည်က အနား

“အစ်ကိုကျော်... မမသက်က မပြောနဲ့နော်၊ ဟို အိမ်ရှေ့ထောင့်က ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်မှာ ကိုအောင်

ရောက်ရောက်လာတာပဲ”

“မလှလှကလဲဗျာ၊ မဟုတ်တာ
ဗွဲ့”

“ရော်... အဟုတ်ပြောတာပ။
သာတဲ့ ညနေတိုင်းလိုလို အပင်
အောက်ကနေ ကျွန်မကို ကြည့်နေတာ
ဟိုတစ်နေ့က သားငယ် အိုက်လို့
ပြတင်းတံခါးဖွင့်တော့ ကုက္ကိုပင်
အောက်မှာ လူတစ်ယောက်တွေ့တာပ။
ငယ်က မကြောက်တတ်လို့ သူ့ခိုး
ဆွဲပြီး လက်နှိပ်စာတ်မီးနဲ့ ထိုးကြည့်
တာ ပျောက်သွားတယ်။ နောက်နေ့
နတ် မိုးလင်းတော့ သူ့ခိုးကပ်တယ်
ပြောတာပ။ ကျွန်မ သိနေတာ
အေး ရော်... သားငယ် အိပ်မှုနံနံ
ဖြစ်တာပဲလို့ ပြောလိုက်ရတာပ။
ဘယ်တော့ သူ့ခိုးမဟုတ်၊ ကိုအောင်
အေး”

“မလှလှ... ညီမရယ်”

“ရော်... အဟုတ်ပြောတာပ။
အောင်က ကျွန်မကို သိပ်ချစ်တာ
အေး အင်း... ကျွန်မလည်း လိုက်
သူ့မှာပ။ ကိုအောင် မသေခင် ပြော
တာပ။ ကလေးတွေအတွက် စိတ်
အေးအောင် ရှာဖွေစုဆောင်းတာပ။
အိမ်နဲ့လို့ ပြောတာ အမှန်ပ။ အစ်ကို
ကျွန်မ မမသက်တို့လည်း ရှိနေတာ
အေး ကျွန်မ လိုက်လာမှာပဲလို့
ပြောလို့ သူ လာလာစောင့်တာပဲနော့။
ကျွန်မ အိမ်ခန်းပြတင်းပေါက်ကနေ
ညီပင်ကြီးအောက်ကို ကောင်း
ကောင်းပြင်ရတာပ။ လသာတဲ့ ညတိုင်း
အော်ရောက်နေတာပ။ တစ်ခါတလေ
အိမ်ပေါ်က ဆင်းသွားမလို့ပ။
အောင်က လက်ကာပြတာပအိုး”

မလှလှ ပြောပြမှာ ဝမ်းသာ
နေနေသည်အလား။ ချစ်လင်၏
ကို သူ မြင်တွေ့နေရသည်ကား
သည်လား မသိတော့။

“ဘာ... မေမေလေ၊ ညဘက်
ဆို ခေါင်းရင်း ပြတင်းပေါက်ဖွင့်ပြီးနေ
တယ်။ သမီးက မေမေနဲ့ အိပ်ပါရစေ
ဆိုတော့လည်း သူ့အခန်းထဲ အဝင်မခံ
ဘူး။ နေ့ဘက်တော့ ဝင်လို့ ရတယ်။
ညဘက် အဝင်မခံဘူး။ သူတို့ ခုတင်
ပေါ်လည်း မအိပ်ရဘူးတဲ့ ဘာဘရဲ့”

မလှလှတစ်ယောက် အစွဲကြီး
နေပါကလားဟုသာ တွေးရင်း ကလေး
တွေကိုလည်း နှစ်သိမ့်ခဲ့ရ၏။

ကိုကျော်မင်းတစ်ယောက်
မလှလှတို့အိမ် မရောက်သည်မှာ
တစ်လကျော်ခဲ့လေပြီ။

“မောင်... မိသက် လှလှတို့အိမ်
ရောက်တာပ။ လှလှအိပ်ရာထဲ လဲနေ
တာပ”

“ဘာဖြစ်တာလဲ မိသက်”

“ဖျားတယ်လို့ ပြောတာပ။
ဆရာဝန်ခေါ်ပြီးပြတော့ ဆေးရုံတက်ဖို့
လမ်းညွှန်လည်း မတက်၊ ခက်တာပ”

ကိုကျော်မင်း စိတ်မကောင်းဖြစ်
ရပြီ။ ကိုအောင်သန်း ပြောခဲ့ဖူးသော
စကား တစ်လပြည့်မှာ မလှလှ ပြောပြ
သော ကိုအောင်သန်းတစ်ယောက်
လသာညတွေမှာ ခြံထောင့်က ကုက္ကို
ပင်အောက် ရောက်ရောက်လာတဲ့
သတင်းတွေက ရင်ကို တုန်လှုပ်စေ၏။

“မိသက်... သန်ဘက်ခါ စနေ
ဆိုတော့ တို့ ညအိပ်သွားကြတာပေါ့”

“ကောင်းတာပ။ ကလေးတွေက
လည်း မိသက်ကို မပြန်စေချင်ဘူး”

“ဒါဆိုလည်း မနက်ဖြန် သော
ကြာနေ့ မိသက် သွားနှင့် မောင် စနေ
နဲ့ လိုက်ခဲ့မယ်လေ”

“ကောင်းတာပဲနော့”

သောကြာနေ့ နံနက်မှာတော့
မလှလှတစ်ယောက် သူ့သမီးကို ခေါ်

၍ ပြောလာသည်။ မလှလှ၏ ပြောပုံ
မှာ ကိုအောင်သန်းရှိစဉ်က ပြောသည့်
အတိုင်း ဖြစ်သည်။

“သမီးရေ... နင့်ကြီးမေ လာ
မယ်။ မနက်ဖြန် အစ်ကိုကျော် လာမှာ
သမီးရဲ့”

“မေမေကလည်း ဖေဖေပြော
သလိုပဲနော့ ကြိုသိတာပ”

“အင်း... စိတ်ထဲမှာ ထင်နေ
တာပ သမီး။ မမသက်နဲ့ အစ်ကိုကျော်
လာမှ ပြောစရာတွေ ရှိတာ ပြောရဦး
မယ်”

သမီးဖြစ်သူ မကေသီအောင်
လေးမှာ စိတ်မကောင်း။ သူ့ဖခင် ဆုံးခါ
နီးတုန်းကလည်း ဤကဲ့သို့ ပြောခဲ့ဖူး
၏။ အစစအရာရာ ကြိုသိနေခြင်းကို
မကေသီအောင်က မနှစ်သက်၍
မောင်လေးဖြစ်သူ သီဟအောင်အား
ပြောပြခဲ့သည်။ မောင်နမနစ်ယောက်
စိတ်မကောင်းကြ။ သို့သော် ဗန်းမော်မြို့
ရှိ မလှလှ၏ မိခင်ကြီး ဒေါ်ကြည်ကြည်
လာနေမည်ဆိုသဖြင့် အားတက်နေ
သည်က အမှန်။

“လှလှ... နှစ်တစ်ယောက်တည်း
အိပ်ရတာ ပျင်းမှာပဲ။ ငါ ကူအိပ်တာပ”

“ရော်... ကျွန်မကိုယ်က ဆေးနဲ့
တွေနဲ့ပ။ မအိပ်ပါနဲ့။ မမသက် တစ်
ယောက်တည်း ဒါမှမဟုတ် သမီးနဲ့
အိပ်တာပ”

“အေးပါလေ”

တမင်သက်သက် မလှလှ၏
ဆန္ဒကို သိလို၍ ဝမ်းခြင်းဖြစ်၏။ တူပ
ဖြစ်သူ ကေသီအောင်က ပြောပြ၏။
သူ့တင်ပေါ်သို့ ဘယ်သူမျှ အအိပ်မခံ။
ကိုအောင်သန်းများ သူ့ထံ ရောက်နေ
ရော့သလားဟု။

“အစ်ကိုကျော်ရေ... ကျွန်မ
မေမေ လာနေမယ်ဆိုပေမယ့် သားနဲ့
သမီးက သူ့အဘွားကို စိမ်းတာပ”

အစ်ကိုနဲ့ ပမသက် မကြာမကြာလာ တာပဲ။ နောက်တစ်ခု သမီးကို အိမ် ထောင်ချပေးဖို့လည်း အစ်ကိုကျော်တို့ တာဝန်ယူပေးပါ။

“အို...သမီးကို...”

“ဟုတ်တာပဲ။ သူမှာ ချစ်တဲ့သူ ရှိနေတာ ကြာတာပဲ။ ကိုအောင်လည်း သဘောတူတာပဲအေး။ ကောင်လေးက ရိုးသားတယ်။ ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ပဲ။ အစ်ကိုကျော်”

“အေးလေ၊ မလှလှရဲ့ အမေ ရောက်တော့ တိုင်ပင်ကြတာပေါ့”

“မေတာပဲ။ ညက ဟဲဟဲ... ကိုအောင် လာကြိုတာပဲ။ ကျွန်မ ပြော လိုက်ပြီ။ လိုက်သွားတော့မယ် အစ်ကို ကျော်”

ကိုကျော်မင်းနှင့် မခင်သက် ဘာပြောရမှန်း မသိတော့။ သမီးဖြစ်သူ နှင့် သားဖြစ်သူတို့မှလည်း ညအခါ ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်တွင် လူတစ် ယောက်၊ ပထမတော့ လသာတဲ့ ည။ ယခုတော့ ညတိုင်းလိုလို ရောက်နေ၏။ မလှလှသည် ခေါင်းရင်း ပြတင်းတံခါး ဖွင့်ဖွင့်ပြီး ကြိုနေသည်ကို မောင်နှမ နှစ်ယောက် သိနေကြ၏။ ဘာလုပ်ရ မှန်း မသိတော့။

“ဘကြီးရေ . . . ညကျရင် ကျွန်တော်နဲ့ ဘကြီး ကုက္ကိုပင်အောက် ကို ကြည့်ကြမယ်လေ”

“အေး၊ ရှု...တိုးတိုး”

မလှလှသည် အသည်းကင်ဆာ ဖြစ်သည်မှာ ယခုမှ သုံးလပ် ရှိသေး ၏။ ဆေးကုသမှုတော့ ခံယူ၏။ ဆေးရုံ တော့ မဟက်။ အိမ်နှင့် လုံးဝ မခွာ။ ငွေရေးကြေးရေး စီးပွားရေးကို မစဉ်း စား။ သမီးနှင့် သားအား ပုံအပ်ထားပြီး နောက် လုံးဝ လှည့်မကြည့်တော့။ စိတ်အေးလက်အေး။ ရောဂါဝေဒနာ ခံစားရမှု၊ နာကျင်ကိုက်ခဲမှုလည်း

မပြော၊ သတိမရ။ မနာကျင်ရောသလား မသိ။

တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ဉနာရီတိတိ မှာတော့ မလှလှတစ်ယောက် ကိုအောင်သန်းနောက်သို့ ကောက် ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားလေပြီ။

ကိုအောင်သန်း ဆုံးတာလည်း တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ဉနာရီ၊ ခု မလှလှ လည်း တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ဉနာရီပင်။

“အစ်ကိုကျော်ရေ...စိတ်ချသွား ပြီဗျာ”

“ရှေ့...အစ်ကိုကျော်ပဲ။ ကျွန်မ ကိုအောင်နဲ့ လိုက်သွားပြီ။ အားလုံး စိတ်ချသွားတာပဲ”

“ရှေ့ . . . မေတာပဲ။ အစ်ကို ကျော် ပြောတဲ့ ဟို အချို့ပုဒ်ကို သမီး နဲ့ သား မစားဖို့ မှာခဲ့တာပဲ။ အစ်ကို ကျော်တို့ ဆက်ပြီး လမ်းညွှန်တာပဲနော်”

ကိုကျော်မင်း တနင်္ဂနွေ ဝိုင်းဝိုင်းမှ အိပ်ပျော်သွားစဉ် ကိုအောင်သန်းနှင့် မလှလှတို့လင်မယား နှစ်ယောက် အိမ်ရှေ့ ကုက္ကိုပင်ကြီး အောက်မှ လှမ်းပြောပြီး လက်ကလေး ဝှေ့ယမ်းကာ ကျောပေးထွက်သွား သည်ကိုဖြင့် ကိုကျော်မင်း မျက်ဝါးထင် ထင် မြင်နေဆဲ။

“မိသက်... မောင် အိပ်မက် လား။ ဘာလားမသိဘူး။ ကိုအောင်သန်း နဲ့ မလှလှတို့နှစ်ယောက် မောင့်ကို နှုတ်ဆက်သွားကြတယ်။ မျက်စိထဲမှာ မြင်ယောင်နေတယ်ကွာ”

“ရှေ့...မိသက်လည်း ဒီမနက် စောစောမက်တာပဲ။ သူတို့နှစ်ယောက် ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်ကနေ လက်ပြ နှုတ်ဆက်သွားကြတာပဲ”

“အင်း... သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ချစ်မြတ်နိုးမှု ဘုရားမှာ တိုင်တည်ခဲ့ကြ တဲ့ သေအတူ ရှင်မကွာဆိုတာ ဒါမျိုး

များလားပဲ”

“ဟုတ်တာပဲ။ အင်း...ညီမလေ လှလှတို့ လူ့ဘဝမှာ ချစ်တာတစ်ခု တည်းနဲ့ အသက်ရှင်သွားကြတယ်။ ဘုရားပုထိုး ဘယ်မှ မရောက်ကြဘူး။ အလှူဒါနနည်းတာပဲ။ ဒါ သူတို့ ယုံ ရန်ကုန်နံမြို့က ဘုရားတွေအစုံလည်း မရောက်။ ပုဂံဒေသလည်း တစ်ခေါင်း မှ မရောက်တာတော့ စိတ်မကောင်း ပအေး”

“အေးလေ၊ သူတို့နှစ်ယောက် အတွက် သမီးနဲ့ သားကို ပြော မယ်။ ဘုရားအလှူ။ သံဃာအလှူ ဒါနယူကြ။ မိဘနှစ်ပါးအတွက် ရည် ခြိုး လှူဖို့ တိုက်တွန်းရမယ် မိသက်”

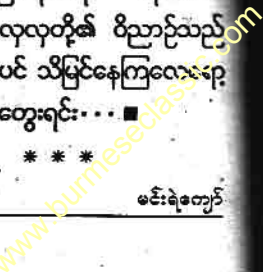
“ဟုတ်တာပဲ။ သမီးလေးနဲ့ သား လေးတို့က ဝိသနာပါကြပါတယ်။ ထူး ခိုင်းတာပဲ။ ရက်လည်ပြီးရင် မိသက် ကလေးတွေ ခေါ်ပြီး ရွှေတိဂုံ၊ ကမ္ဘာ အေး၊ ဆူးလေ၊ ဗိုလ်တစ်ထောင်ဘုရား တွေမှာ သူတို့နှစ်ယောက်အမည် ရွှေသင်္ကန်းကအစ သွားလှူမယ် မောင်”

“ကောင်းတယ် မိသက်။ လှူ တိုင်း ကိုအောင်သန်းနဲ့ မလှလှတို့ အမည်ကို ခေါ်ပြီး အမျှပေးဝေမိ ခေါင်းလောင်းထိုးပြီး လှူပေးလိုက်ပါ ကွာ”

“စိတ်ချပါ မောင်”

ကိုကျော်မင်းနှင့် မခင်သက်တို့ နှစ်ယောက်၏ ရင်ထဲဝယ် အခွဲအလပ် ကြီးသည့် မလှလှဟု ထင်ရသော် လည်း သူတို့နှစ်ယောက်ကို အထိ အကျ အိပ်မက်ပေး နှုတ်ဆက်မှုကိုဖြင့် တအံ့တဩဖြစ်ရသလို၊ ကိုအောင် သန်းနှင့် မလှလှတို့၏ ဝိညာဉ်သည် မသေခင်ကပင် သိမြင်နေကြလေးရဲ့ သဲလားဟု တွေးရင်း...

* * *

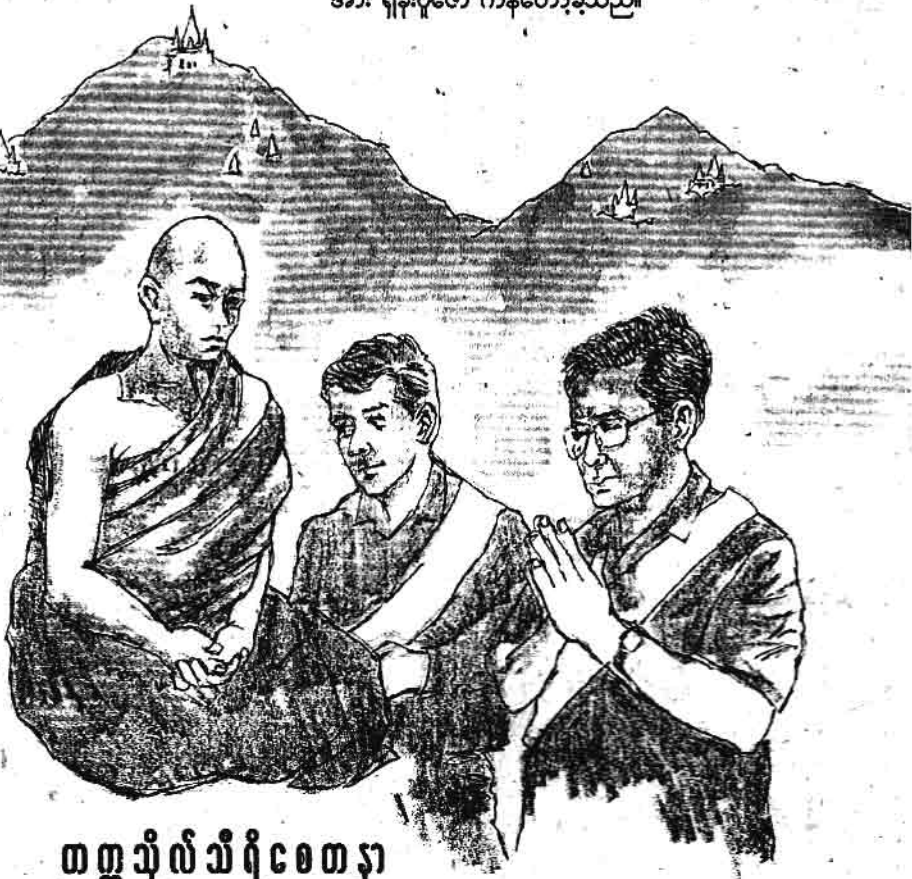

ကျွန်တော်သည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း နံနက်တစ်ကြိမ်၊
ညတစ်ကြိမ် ရတနာမြတ်သုံးပါးအား ရိုသေလေးမြတ်စွာ
ရိုခိုးဦးချ ပူဇော်ကန်တော့ပြီး ဝတ်ပြုခဲ့သည်။

လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား နေ့စဉ်
နေ့တိုင်း သံတာဝတရားက ထောက်ပံ့ပေးထားသော ကောင်း
သော ကုသိုလ်တရား သုံးပါး၊ မကောင်းသော အကုသိုလ်
တရားသုံးပါးနှင့် အာရုံခြောက်ပါးတို့ကို အခြေခံထားပြီး မြတ်
ဗုဒ္ဓရှင်တော် ဟောကြားတော်မူသော ပစ္စန်း ၂၄ ပစ္စည်းကို
တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် ရွတ်ဆိုပူဇော်ခဲ့တာလည်း သုံးနှစ်ကျော်ခဲ့ပြီ။

မှတ်မှတ်ရရ (၂၀-၈-၂၀၁၂)ညတွင် နတ်မြတ်
နတ်ကောင်း၊ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား မိမိနှင့်အတူ
ကုသိုလ်ယူကြဖို့ လေးစားစွာ ပင့်ဖိတ်ပြီး ရတနာမြတ်သုံးပါး
အား ရိုခိုးပူဇော် ကန်တော့ခဲ့သည်။

တစ္ဆေသိုလ်သီရိဇေတနာ

ပဋ္ဌာန်းဆရာတော်ကြီးနှင့် ဂန္ထိရပြုတော်

၂၄ ပစ္စည်း ပစ္စန်းဒေသနာတော်ကိုလည်း ဌာန် ကရိုဏ်းကျအောင် ပီပြင်စွာ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီး လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား မေတ္တာပို့သ အမျှဝေကာ အိပ်ရာဝင်ခဲ့တော့သည်။

အိပ်ရာထက်တွင် ခေါင်းအုံးပေါ် ဦးခေါင်းချပြီး လက် နှစ်ဖက်ကို မိမိရင်ဘတ်ပေါ် တင်ကာ ဝင်လေ၊ ထွက်လေ ကို ရှုမှတ်နေစဉ်မှာပင် အသိစိတ်တို့ ဝေဝါးလာကာ မှေးစက် ပျော်ခဲ့ပြီ။

“စာရေးဆရာ... ကျွန်ုပ်အတူ ဘုရားဖူးလိုက်ဖို့ လာ ခေါ်တာပါ”

ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် ဖိုးသူတော်တစ်ယောက်က သူ နှင့်အတူ ဘုရားဖူးလိုက်ဖို့ လာခေါ်နေသည်။

“ဘယ်အရပ်၊ ဘယ်ဒေသကို ဘုရားဖူးသွားမှာလဲ ဦးသူတော်”

“စာရေးဆရာ မရောက်ဘူးသေးတဲ့ အနောက်ရိုးမ ကို သွားမှာပါ။ အဲဒီမှာ ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့ စေတီတော်၊ ပုထိုးတော်တွေကို ဖူးမြော်ရင်း သက်တော်ရှည် ပစ္စန်း ဆရာတော်ကြီးကိုလည်း ကိုယ်တိုင်ဖူးတွေ့ရအောင် လာခေါ် တာပါ”

“သိပ်ကောင်းတာပဲ ဦးသူတော်၊ ဒါနဲ့ တောတောင်ခရီး ဆိုတော့ ရိက္ခာထုပ် လိုမှာပေါ့”

“ရိက္ခာထုပ်ဖို့ မလိုအပ်ပါဘူး စာရေးဆရာ။ ခရီးက ဝေးပေမယ့် ပစ္စန်းဒေသနာတော်ရဲ့ ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့ တန်ခိုးတော်ကြောင့် အချိန်တိုအတွင်းမှာ မပင်ပန်းဘဲ ရောက်သွားမှာပါ”

ဦးသူတော်က ရှေ့မှ သွားပြီး၊ ကျွန်တော်က နောက် မှ လိုက်ရာ မကြာမီအချိန်အတွင်း ရိုးမတောင်ခြေသို့ ခရီး ပေါက်ခဲ့သည်။ ထူးခြားနေတာက ခြေတစ်လှမ်းကို တစ်မိုင် လောက် ခရီးပေါက်နေသည်။

တောင်စဉ်တောင်တန်းတို့ အဆင့်ဆင့် မြင့်တက်ကာ မော်ကြည့်၍ မဆုံးနိုင်အောင် သဘာဝ ဖြစ်တည်နေသော ရိုးမတောင်၊ သစ်ပင်ကြီးငယ်တို့ အံ့ဆိုင်ကာ ညိုမှိုင်းနေပြီး ကျော့ငှက်မျိုးစုံတို့၏ အော်မြည်သံ၊ တွန်ကြားသံများကလည်း တောတောင်၏ အလှကို ပဏာရစေတော့သည်။

ဒီအချိန်မှာပဲ အေးမြမြနှင့် ဝေဝါးလာသော လေပြည် လေညင်းတို့က တောပန်း တောင်ပန်း ရနံ့မျိုးစုံတို့ကို ခိုတွဲ ခေါ်ယူကာ ကျွန်တော်အား လာရောက်ထိတွေ့ ပွေဖက်ပြီး

နှုတ်ဆက်နေကြသည်။

“စာရေးဆရာ... ဒါ ရိုးမတောင်စဉ် တောင်ထိ ပါပဲ။ ဒီ တောင်တန်းသုံးခုလောက် ကျော်ပြီးတာနဲ့ ဝါး များ လာရောက်ဖူးပြောကြတဲ့ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် စေတီတော်၊ ပုထိုးတော်ကြီးတွေကို အံ့မခန်းအောင် ရုတော့မှာပါ”

“ထူးခြား ဆန်းကြယ်လွန်းတဲ့ ပစ္စန်းစေတီ၊ ပုထိုးတော်ကြီးတွေကို ဖူးတွေ့ရမှာမို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်း ဖြစ်မိပါရဲ့ ဦးသူတော်”

“ဒါပေမယ့် ဒီလောက်တောင် ကြီးမားသော တောင်တန်းကြီးသုံးခုကို ကျော်ဖြတ်ဖို့ကိုတော့ စိတ်မ အားငယ်ပြီး မဝံ့မရဲဖြစ်လာပါတယ်”

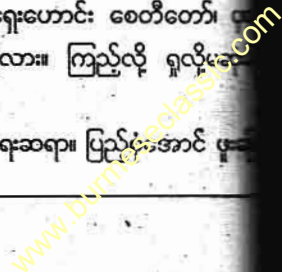
“စာရေးဆရာရဲ့ သာမန်လူသားတို့ မရောက်နိုင် ပါရမီရှင်များသာ လာရောက်နိုင်တယ်လေ။ မိမိရဲ့ ကုသ ကောင်းမှုကို အာရုံပြုပြီး တည်ကြည် ငြိမ်သက်တဲ့ သူ တရားနဲ့ တစ်ခါခုန်လိုက်ရင် တစ်တောင်ကျော်နိုင်ပါသေး တယ်။ ဦးသူတော်က စကားပြောနေရင်းမှ လျင်မြန်စွာ ကျော်လိုက်ရာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစွာနဲ့ တောင်ထိပ်ပေါ် ရောက်ရှိပွားသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဦးသူတော် ပြောထားတဲ့ စေတီ အတိုင်း မိမိပြုခဲ့သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အာရုံပြု စိတ်ကို တည်ကြည် ငြိမ်သက်အောင် ထားပြီး ခုန်လှ လိုက်ရာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစွာဖြင့် တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ရောက် ပြီ။

ဦးသူတော်နှင့် ကျွန်တော် ခုန်ကျော်လိုက်၊ ခုန်လှ လိုက်နဲ့ပဲ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း တောင်စဉ်တောင်ထိ တို့ ဝန်းရံကာ သစ်ပင်ကြီးငယ်မျိုးစုံတို့ မြသားအစိမ်းဆေး ဝတ်ရုံကို လွှမ်းခြုံထားပြီး တောပန်း တောင်ပန်းမျိုးစုံ မွှေးရနံ့သင်းထုံစွာဖြင့် ဖူးပွင့်နေသော ရိုးမတောင်၊ တောင် တောင်တန်းတို့၏ အလယ်၊ လွင်ပြင်ကျယ်ကြီးပေါ်၊ ပစ္စန်းစေတီတော်များ၊ ပစ္စန်းပုထိုးတော်ကြီးများ၊ တန်ဆေး များ၊ ပြာသာဒ်များဖြင့် ခုံသားထည်ဝါစွာ တည်ရှိနေသော ရင်သပ်ရှုမော အံ့ဩဖွယ်ရာ ရှေးဟောင်း မြို့တော်ကြီး ရောက်ရှိပြီ။

“ဦးသူတော်... ရှေးဟောင်း စေတီတော်၊ တော်တော်တွေက များလှချည်လား။ ကြည့်လို့ ရှုလို့မရဘဲ အောင် များလှပါလား”

“ဟုတ်ပါတယ် စာရေးဆရာ။ ပြည်ပင်းအောင် ဖူး

သို့မဟုတ်ဆိုရင် ရက်အတော်ကြာအောင် အချိန်ပေးရ

ဟိုရှေ့က ပုထိုးတော်ကြီးရဲ့ တန်ဆောင်း ပြာသာဒ် ရွှေရောင်တွေ ဝင်းအိနေတာပဲ”

တာဝတ်သာ နတ်ပြည်ကို ရောက်နေတာလားလို့ မေးရမယ်ဟေ့ ဦးသူတော်”

စာရေးဆရာကလည်း နတ်ပြည်မှာ နတ်သမီးတွေနဲ့ တွေ့ရမှာပေါ့။ ဒီလို ရေးဟောင်း စေတီ ပုထိုးတော်ကြီးတွေကို မတွေ့နိုင်ပါဘူး”

ဒီ ပုထိုးတော်ကြီးမှာပဲ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ပူဇော်တာပဲဦးမယ်။ ခဏထိုင်စောင့်ပေးပါ ဦးသူတော်”

ကောင်းပါပြီ စာရေးဆရာ၊ စိတ်အေးချမ်းစွာနဲ့ အာရုံစူးစိုက် ထိုင်စောင့်ပေးပါမယ်”

ကျွန်တော်လည်း မြတ်ဗုဒ္ဓရှင်တော် ရုပ်ပွားတော်တို့တွင် ရိုသေစွာ ထိုင်နေပြီး ရတနာမြတ်သုံးပါးအား နှစ်ခြိုက် ရိုနှိုးကန်တော့လိုက်ပါတော့သည်။

အနုတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ၊ ဗုဒ္ဓေါမေ သရဏံ ဣတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

အနုတဂ္ဂေ - ယနေ့ယခု ဤအချိန်အခါမှ အစပြု၍ အသက်ထက်ဆုံး အသက်ထက်ဆုံး၊ ဗုဒ္ဓေါ - ဘုရားရှင်မြတ်ကြီးသည်။ မေ - တပည့်တော်၏။ အည - သောသရဏံ - ကိုးကွယ်ရာဟူသည်။ နတ္ထိမရိပါ

နန္ဒ - ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို၊ သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ - ဆည်းကပ်ပါ၏ အရှင်

အနုတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ၊ ဓမ္မောမေ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

အနုတဂ္ဂေ - ယနေ့ယခု ဤအချိန်အခါမှ အစပြု၍ အသက်ထက်ဆုံး ဓမ္မော - တရားတော်မြတ်သည်။ မေ - တပည့်တော်၏။ အည - တစ်ပါးသော

သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာဟူသည်။ နတ္ထိ - မရှိပါ ဘုရား။ သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ - ဆည်းကပ်ပါ၏ အရှင်

အနုတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ၊ သံယောမေ သရဏံ သံယံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

အနုတဂ္ဂေ - ယနေ့ယခု ဤအချိန်အခါမှ အစပြု၍ အသက်ထက်ဆုံး သံယော - သံယာတော်သည်။ မေ - တပည့်တော်၏။ အည - တစ်ပါး

သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာဟူသည်။ နတ္ထိ - မရှိပါ ဘုရား။ သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ - ဆည်းကပ်ပါ၏ အရှင်

အနုတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ၊ သံယောမေ သရဏံ သံယံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

အနုတဂ္ဂေ - ယနေ့ယခု ဤအချိန်အခါမှ အစပြု၍ အသက်ထက်ဆုံး သံယော - သံယာတော်သည်။ မေ - တပည့်တော်၏။ အည - တစ်ပါး

သော၊ သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာဟူသည်။ နတ္ထိ - မရှိပါဘုရား။ ဓမ္မ - တရားတော်မြတ်အပေါင်းကို၊ သရဏံဣတ္ထိ - ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ - ဆည်းကပ်ပါ၏ အရှင်မြတ်ဘုရား။

ကျွန်တော်သည် ရတနာမြတ်သုံးပါးအား ရိုသေစွာ ရိုနှိုးပူဇော် ကန်တော့ပြီး ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းကိုလည်း သုံးကြိမ်ရွတ်ဆိုပူဇော်မိသည်။

လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား မေတ္တာပို့သပြီး အမျှဝေသည်။ ဘုရားဝတ်ပြုပြီးချိန်တွင်...

“သာဓုပါ စာရေးဆရာ၊ ဘုရားဝတ်ပြုပြီးရင် ပဋ္ဌာန်းဆရာတော်ကြီးရှေ့မှောက် အရောက်သွားပြီး ဂါရဝပြုကြပါဦးစို့”

“ပဋ္ဌာန်းဆရာတော်ကြီးက ဘယ်မှာ သီတင်းသုံးနေတာလဲ ဦးသူတော်”

“ဒီ ပုထိုးတော်ကြီးနံဘေးက ကျောက်လိုဏ်ဂူကြီးအတွင်းမှာ သီတင်းသုံးနေပါတယ်”

ဦးသူတော် ညွှန်ပြရာကို ကြည့်လိုက်တော့ ကျောက်သား ကျောက်တုံးကြီးများ အဆင့်ဆင့်စီထပ်ကာ သဘာဝဖြစ်တည်နေသော ကျောက်သားလိုဏ်ဂူတော်ကြီးကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

လိုဏ်ဂူကြီးနံဘေးဝန်းကျင်တွင် တောင်လေပင်များ ပူးတံချီကာ အစီအရီ ဖူးပွင့်နေကြသည်။

ကျောက်လိုဏ်ဂူကြီးအတွင်း ကြီးမားသော ကျောက်သလွန်ညောင်စောင်းထက်တွင် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လှသော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ထိုင်လျက်ရှိနေသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ဦးသူတော်က ဆရာတော်ကြီးအား ရိုနှိုးဦးချ ဂါရဝပြုကြစဉ် ဆရာတော်ကြီးမှ စကားပြောသံကို စတင်ကြားရသည်။

“ဒါယကာကြီး... ဘုရားဖူး ရောက်လာပြီလား”

“မှန်ပါ၊ ရောက်လာပါပြီ ဘုရား”

“ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်း ရွတ်ဆိုခဲ့တာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ”

“သုံးနှစ်ကျော်ပါပြီ ဘုရား”

“ပျက်ကွက်တဲ့ ရက်များ ရှိသေးလား”

“ပျက်ကွက်ရက် မရှိပါဘူး ဘုရား။ နေ့စဉ် တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် မှန်မှန်ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါတယ် ဘုရား”

“ကောင်ပြီ ဘုန်းကြီး သာဓုခေါ်ပါတယ်။ ဒါယကာကြီး ရှေ့နှစ် ဒီအချိန် ဘုရားဖူးလာတော့မှ အပြန်ကျရင် ဒါယကာကြီးနဲ့အတူ လိုက်လာပြီး ဒါယကာကြီးနေအိမ်မှာ ဘုန်းကြီး

ပတ္တန်းဒေသနာတော်ကို ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါဦးမယ်။ အခုတော့ ပြန်ပေးဦး ဒါယကာကြီး”

ကျွန်တော်နှင့် ဦးသူတော် ဆရာတော်ကြီးအား ရှိခိုး ဦးချ ကန်တော့ကြပြီး ပူကြီးမှ ပြန်ထွက်လာကြရာ ပူကြီး အဝအရောက်တွင်...

“စာရေးဆရာကို လက်ဆောင်ပစ္စည်းနှစ်ခု အမှတ်တရ ရှိအောင် ကျုပ်ပေးလိုက်ပါဦးမယ်”

“ဘာလက်ဆောင်ပစ္စည်းများလဲ ဦးသူတော်”

“စာရေးဆရာတို့ လောကမှာတော့ အကျိုးထူးမှာပါ။ ဟောဒီက ဒေဝီရုပ်တုလေးနှစ်ခုပါပဲ”

ကျွန်တော်က ဘယ်လက်ကို ပြန်ပေးရာ ဦးသူတော် က ဒေဝီရုပ်တုနှစ်ခုကို လက်ဝါးပြင်ပေါ် ထည့်ပေးပြီး ကျွန်တော်လက်ကို ဆုပ်ထားစေသည်။

“စာရေးဆရာရေး... ရှေ့မှာ ပြန်ဆုံတွေ့မယ်။ လာခဲ့ တဲ့ ခရီးစဉ်အတိုင်း နေရပ်ကို ပြန်ပေးဦးတော့။ အပြန်ခရီးစဉ်

မှာ လုံခြုံ ချောမွေ့ဖို့ ကျုပ် မေတ္တာပို့သလိုက်ပါတယ်။
“ကောင်းပါပြီ ဦးသူတော်။ ရှေ့နှစ် ဒီအချိန်မှာ မေ့ရှင်နေမယ်။ လာခေါ်ပါဦး”

ကျွန်တော်လည်း ဦးသူတော်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်ကောင်းမှုကို အာရုံပြုကာ တည်ကြည် ငြိမ်သက်သမာဓိဖြင့် တောင်ပေါ်မှ တောင်အောက်သို့ ခုန်ဆင်း ငြိမ်ခနဲဖြစ်သွားပြီး သတိထားကြည့်မိတော့ အိပ်ရာမေ့ယာပေါ်မှာ။

အနီးနားက လက်ကိုင် တယ်လီဖုန်းမှ နာရီကို လိုက်တော့ နံနက် ၅နာရီထိုးနေပြီ။

တစ်သက်တာတွင် သတိတရရှိနေဦးမည့် ရှေးကမ္ဘာရီ မြို့တော်ကြီးသို့ ဘုရားဖူးတစ်ခေါက် ရောက်ရှိခဲ့ပါပြီ။

ဓမ္မာသိုလ်သီရိဓမ္မာ

သင့်ဘဝကို မြန်နှိုးမြင့် အောင်မြင်ချင်တယ်ဆိုရင်

ခေတ္တရာဆရာကျော်

[အာကာသနက္ခတ္တဗေဒကျမ်းကျင်ပညာရှင်]

နှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ဖို့ မမေ့ပါနှင့်.....
သင့်ဘဝတိုးတက်ပြောင်းလဲစေမည့် အချိန်ကောင်း၊
အခါကောင်းကို ဆရာက တိတိကျကျချသိနေသည်။
သင့်ဘဝတက်လမ်းတံခါးကို ဆရာကူညီ၍ ဖွင့်ပေးမည်။

ဟောစာတမ်း၊ အမည်ပေး ပို့ပေးသည်။

Open Daily

အမှတ် (၁၄၃၂)၊ ဂန္ဓမာလမ်း၊ (၄၁)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၁-၅၅၀၆၆၄၂၊ ၀၉-၇၃၁၀၆၃၅၄၊ ၀၉-၂၅၀၂၇၃၆၇၇

မြန်မာ့ဆေးပုဂံဝင်

ကြာစုပင် မန်ခါးငယ်ပင်

နောင်းသစ်

Item Name	- Terminalia citrina Roxb
(ကြာစုပင် မန်ခါးငယ်ပင်)
Category	- Raw Material
Botany Term	- Terminalia citrina Roxb
Species Family	- Coombertaceae

မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြားပေါက်ရောက်သည်။ သဘာဝအလျောက် ပေါက်ရောက်သည်။

*** အပင်**

အပင်ကြီးမျိုး ဖြစ်၏။ ပေ ၆၀ မှ ၈၀ အထိ မြင့်သည်။ ဖန်ခါးထက် ပင်စည် ပိုဖြောင့်သည်။

*** အရွက်**

ရွက်ဆိုင် ထွက်သည်။ (၃-၆)လက်မအထိ ရှည်၍ ရွက်ရင်းများ ပြောင်ချော တောက်ပသည်။ လှံစွပ်ပုံ မြက်ကျယ်၍ ရှည်မျောမျော ထိပ်ချွန်ဖြစ်သည်။ ရွက်ညှာ (၁-၂) လက်မခန့် ရှည်သည်။ အရွက်နား ချောသည်။

*** အပွင့်**

အပွင့်သေးငယ်သည်။ ဝါပိုင်းပိုင်းအရောင် ရှိသည်။ ပွင့်ညှာမဲ့ပြီး တစ်ပင်တည်းတွင် အဖိုပွင့်၊ အမပွင့် ပါရှိသည်။ တန်ခူး၊ ကဆုန်လတွင် ပွင့်သည်။

*** အသီး**

အသီး နှစ်လက်မနီးပါးရှိ၍ ရှည်မျောမျောမှ လှံစွပ်ပုံ အတိ ရှိသည်။ ဖန်ခါးသီးထက် ငယ်သည်။ ၅တောင့် ရှိသည်။ ဆောင်းရာသီတွင် သီးမှည့်၏။

*** အသုံးဝင်ပုံ အသီးအာနိသင်**

မြန်မာ့ဆေးကျမ်းများအလိုအရ ကြာစုသီးသည် ချဉ်၊ ဖန်၊ ခါး၊ ဆိမ်၊ စပ်သော အရသာငါးမျိုးရှိ၏။ အဖန်သည် အားအကြီးဆုံးဖြစ်၏။ ဝမ်းမီးကို တောက်စေ၍ သွေးသောက်လျှင် ဝမ်းသက်၏။ ပြုတ်စားလျှင် ဝမ်းချုပ်၏။ ဖျော်စားလျှင် လေ၊ သွေး၊ သည်းခြေ ဒေါသသုံးပါးကို နိုင်၏။ အသက်ကို ရှည်စေ၏။ မျက်စိနာနှင့် သင့်၍ အသံကို ကောင်းစေ၏။

*** အသီးအသုံးပြုပုံ**

၁။ ပျားရည်နှင့် ကြာစုသီးပွန်ကို လျက်ပေးသော် လေရောဂါ ပျောက်၏။

၂။ ကြာစုသီးကို ထုစုခြ၍ ဆေးတံတွင် ထည့်သောက်သော်

ပန်းနာရောဂါ ပျောက်၏။

၃။ ကြာစုသီးကို မုန့်ကျွဲသည်းကဲ့သို့ ကျိုစားသော် ဝမ်းတဆစ်ဆစ်သက်သော ရောဂါ၊ အစာမကြေ ဝမ်းသက်ရောဂါ ပျောက်၏။

၄။ အသားကျယ်ပြန့်စွာစားတတ်သော အနာကို ကြာစုသီးငါးခွက်တစ်ခွက်တင် ပြုတ်၍ ဖန်ရေဆေးပေးရ၏။

၅။ ကြာစုသီးကို ရေနှင့် သွေး၍ ပျားရည်၊ နှမ်းဆီတို့နှင့် ရောပြီး မီးလောင်သော နေရာ၊ ရေခွေးပူလောင်သော နေရာတို့၌ လိမ်းကျံပေးရ၏။

၆။ ကြာစုသီးပွန်ဖြင့် သွားတိုက်သော် သွားဖြူ၏။ သွားထောင့်ပျောက်၏။ အသီးကို ရှားစေးနှင့် ပြုတ်ဝဲသော် သွားဖြူ၏။ ကြာစုသီးကို ငါးခွက်တစ်ခွက်တင် ကျို၍ ပျားရည်သောက်သော် အမျိုးမျိုးသော ခံတွင်းရောဂါများ ပျောက်၏။

၇။ ကြာစုသီးနှစ်ကို ကြိတ်၍ ခေါင်းတွင် လိမ်းပေးသော် ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ရောဂါ ပျောက်ကင်း၏။

၈။ ကြာစုသီးကို တစ်ညလုံး ရေနှင့်စိမ်ပြီး နံနက်တွင် ဖန်စိမ်ရည်နှင့် မျက်စိကို ဆေးကြောပေးသော် မျက်စိအေး၍ အမြင်သန်၏။

၉။ ကြာစုသီးပွန်ကို မုန့်ကျွဲရွက် ညှစ်ရည်ဖြင့် ၇ကြိမ်တော် ၇ကြိမ် နေလှန်းပြီး ပျားရည်နှင့် တေ၍လျက်သော် သွေးအန်၊ သွေးလှံရောဂါ ပျောက်၏။

၁၀။ ကြာစုသီးပွန်ကို ပျားရည်နှင့် လျက်လျှင် လည်းကောင်း၊ ထန်းလျက်နှင့် တေ၍ အလုံးပြုစားလျှင် လည်းကောင်း အစာအိမ်အချဉ်ပေါက်ရောဂါ ပျောက်၏။

၁၁။ ကြာစုသီးကို နွားကျင်ငယ်ရေနှင့် ပြုတ်၍သောက်သော် သွေးအားနည်းရောဂါ၊ အချို့ အဟောရောဂါပျောက်၏။

နောင်

လာဘ်ပိတ်စေသည့် အကြောင်းများ

နန္ဒာဦးကျော်

နန်ရက်သားသမီးများထဲမှ တချို့သည် မိမိထံ ဝင်စရာ ငွေများ မဝင်ခြင်း၊ ရစရာရှိသည့် ငွေများ တိတိကျကျ ကြိုတင်ကန်ကန်မရရှိခြင်း၊ ကျိန်းသေပေါက် ဝင်ရမည့် ငွေကြေးထာဘ်လာဘများ တော့လွဲ အံ့ချော်နေတတ်ကြခြင်း ဖြစ်တတ်ကြတော့ရမိရန်များစွာအခါ “လာဘ်တွေကလည်း ဝင်ရတာ မဝင်ဘူး။ ပိတ်နေလိုက်တာ” ဆိုပြီး ခိုညည်း ညည်းညူနေကြသည်ကို ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မကြာ မြင်တွေ့ကြားသိနေရပါသည်။

သောက်ဆိုင်ရာ ကျွမ်းများတွင် အောက်ဖော်ပြပါ အပြု အနေအထိုင်၊ အစားအသောက်များ ဆင်ခြင်သတိထား မိမိထံ ဝင်ရောက်လာမည့် ငွေကြေးလာဘ်လာဘ မဝင်တတ်ကြဘဲ လာဘ်လာဘများ ပိတ်ဆို့နေသလို ဆောင်သင့်သည်ကို ဆောင်၊ ရှောင်သင့်သည် ဆောင်နိုင်ကြစေရေး တင်ပြပေးအပ်ပါသည်။

- ကျောင်းပစ္စည်း အိမ်မှာ မသုံးရ။
- ဆွမ်းတော်တင် မစားရ။
- ညည်းနေ့တွင် ခေါင်းမလျှော်ရ။

- ဘုရားညောင်ရေအိုး စုမထားရ။
- လင်၏ လက်ယာဘက် ဇနီးမအိပ်ရ။
- ကိုယ်ထက် အသက်ရှည်၊ ဂုဏ်သိက္ခာကြီးမြင့်သူ ထက် မြင့်သောနေရာတွင် မထိုင်ရ။
- တစ်ချိန်တည်း (သို့) တစ်နှစ်တည်းမှာ “သုံးမင်္ဂလာ” မပြုလုပ်ရ။
- ဝါတွင်း အိမ်ထောင်မပြုရ။
- ဝါတွင်း အိမ်မပြောင်းရ။
- ဝါတွင်း ခေါင်းအုံး မချုပ်ရ။
- ညဘက်အခါ သန်းမရှာရ။
- အချိန်အားအားရှိတိုင်း သန်းဥ မဆွဲရ။
- ညအချိန်တွင် လေမချွန်ရ။
- ညဘက်တွင် ဓားသွေးခြင်း မပြုရ။
- ညအချိန်တွင် လက်သည်း ခြေသည်း မညှပ်ရ။
- ညအချိန်တွင် ဆံပင်၊ မုတ်ဆိတ် မရိတ်ရ။
- ဈေးရောင်းသော ဆိုင်ခုံပေါ်တွင် လက်မထောက်ရ။
- ပြာသိုလနှင့် တပေါင်းလတွင် အိမ်မပြောင်းရ။

- အိမ်ထောင်ဘက်တွင် ဘူးသီး မစိုက်ရ။
- ကျောက်နီလက်စွပ်နှစ်တွင်း ထပ်မဝတ်ရ။
- ထမင်းစားနေရင်း ပါးစပ်မှ "တပျပ်ပျပ်" နှင့် မမြည်ရ။
- ထမင်းစားနေရင်း ငွန်းသံ မမြည်စေရ။
- ထမင်းစားလျှင် လူကြီးအလျှင်(အရင်) ဟင်းမနှိုက်ရ။
- ထမင်းစားလျှင် မိမိက လူကြီးအလျှင် မစားရ။
- မိန်းမဖြစ်သူက မိမိယောက်ျားကို ခြေဖြင့် မကန်ရ။
- အိမ်ပေါ်တွင် ခြေသံပြင်းပြင်း မနင်းရ။
- အပျိုစင်များ ပန်းနှိန့် မပန်ရ။
- ချစ်သူအချင်းချင်း လက်ကိုင်ပဝါ လက်ဆောင် မပေးရ။
- မျက်ရည်ခဲခဲပဲသူနှင့် အိမ်ထောင်ပြုပါက အိမ်ထောင် မမြဲတတ်။
- ထမင်းစားပွဲနှင့် မီးဖိုထဲတွင် အိပ်မက်မက်သည့် အကြောင်း မပြောရ။
- မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ ကျင်းပနေစဉ် အိုးခွက်ပန်းကန် များ မကွဲစေရ။
- မင်္ဂလာဆောင်မည့် သတို့သား၊ သတို့သမီးတို့ကို တစ်ခုလပ်၊ မုဆိုးမတို့က ခြယ်သပြင်ဆင်ခြင်း မပြုလုပ်ပေးအပ်။
- နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့မှာ ပိုက်ဆံ(ငွေ)မသုံးရ။
- အသုဘအိမ်သို့ သနပ်ခါးလိမ်း၊ ပြင်ဆင်ပြီးမသွားရ။
- အသုဘချလျှင် ဦးခေါင်းကို နှုတ်က မထားရ။
- အကျီနောက်ကွဲကို ခဏခဏ မဝတ်ဆင်အပ်။
- အိမ်ရှေ့မှာ အသုဘချသွားစဉ် အိပ်မနေရ။
- အိမ်ရှေ့က အသုဘချသွားစဉ် အဝတ်များ ထွက် မလှန်းရ။
- အသုဘခေါင်းမလဲရ။
- အိမ်သို့ လာလည်ခိုက် ကွယ်လွန်သွားသော "ဧည့် အသုဘ" ကို အိမ်ပြင်မှာ အလောင်းပြင်ရမည်။
- ခေါင်ရမ်းပန်း မပန်ရ။
- အသုဘကို ရက်စုံမထားရ။
- မင်္ဂလာဆောင်သို့ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မသွားရ။
- ညအခါ ကိုယ်ဝန်ဆောင်တွေ အိမ်ပြင်မထွက်ရ။
- ညမှောင်လျှင် ကလေးငယ်ကို အိမ်ပြင်သို့ ခို့မသွားရ။
- ညအချိန် အိမ်ပြင်မှာ ဆံပင်မဖြန့်ရ။
- ညဘက်တွင် သားစိမ်း၊ ငါးစိမ်းကို အိမ်တွင်းသို့ ယူဆောင်မလာရ။

- လှေကားထစ်ကို "စုံ" မထားရ။
- ဧည့်သည်များကို မီးမစိုက်ရ။
- အိပ်ရာထ မျက်နှာမသစ်ဘဲ အစာမစားရ။
- နတ်အုန်းဆွဲထားသည့်အခန်းတွင် လင်စုံမယားထည့် မအိပ်ရ။
- နတ်နှင့် နဂါး မလှည့်စားရ။
- စလောင်းဖုံးနှစ်ချပ်ကို မတီးရ။
- ဖိနပ်နှစ်ခုကို မတီးရ။
- မီးဖိုမှာ လူနှစ်ယောက်ပြိုင်ပြီး မီးမပူတ်ရ။
- စလောင်းဖုံးကို ဖိုခနောက်ပေါ် မအုပ်ရ။
- ယောက်မနှင့် ထမင်းအိုးနှုတ်ခမ်း မရိုက်ရ။
- ထမင်းချက်ရင်း သီချင်းမဆိုရ။
- ထမင်းစားရင်း သီချင်းမဆိုရ။
- အိမ်သားတစ်ဦး နေမကောင်းဖြစ်နေလျှင် ခေါင်း မလျှော်ရ။
- အိမ်သားတစ်ဦး ခရီးသွားနေလျှင် ခေါင်းမလျှော်ရ။
- ထာဘီစောက်ထိုး မဝတ်ရ။
- အိမ်ရှေ့ ငှက်ပျောပင် မစိုက်ရ။
- ကိုယ်ဝန်ဆောင်ထားသော မိန်းမ နှုတ်လျှာ မကြာ တမ်းရ။
- လက်ဖက်စားပြီး ကလေးကို မနမ်းရ။
- ကတ်ကြေး၊ ကွမ်းညှပ်တို့ကို မည်သည့်အရာမှ မပါဘဲ မညှပ်ရ။
- သစ်နှစ်ဖက်ကြား ဝါးညှပ်ရ။
- အိမ်တွင်းမှာ ငယ်မခတ်ရ။
- အလှူမဏ္ဍပ်ဆောက်လုပ်ရာတွင် တိုင်ကြီးတွေမ တိုင်ကလေး မစိုက်ရ။

* * *

နန္ဒာဦးထွန်း

ခုနစ်ဆူဘုရားရှင်ဗားတော်
တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ရှေးဟောင်း သမိုင်းဝင်
အောင်တော်မူစေတီတော်နှင့်
မျှော်စုဘုရားများ

မောင်ထည်ဝါ (ပျော်ဘွယ်)

ယိုးဒယား-မြန်မာ မီးရထားလမ်းဖောက်လုပ်ခြင်းမှတ်တမ်း၊
ဓမ္မရက္ခိတ၊ ဓမ္မဝိလာသတို့မှာ အထူးထင်ရှားသည်။

စာရေးဆရာကြီး လင်းယုန်သစ်လွင် ကွယ်လွန်ခြင်း
အမှတ်တရအခမ်းအနား ပြီးသွားသောအခါမှာတော့ ကဗျာ
ဆရာ မောင်မိုးလှိုင်(သစ္စာမြေ)၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ဥက္ကလာပ
စေတီတော်ကြီးအား လှည့်လည်ဖူးမြော်ကြည့်ညှိခဲ့ကြသည်။
ဥက္ကလာပစေတီတော်ကြီး ဖြစ်တည်လာပုံကို ဆရာ မောင်မိုး
လှိုင်က ရှင်းလင်းပြောပြရာမှ ဥက္ကလာပမြို့ ပေါ်ပေါက်လာပုံ
ကို တစ်စွန်းတစ်စ သိရှိခဲ့ရသည်။

၁၉၅၈-၅၉ ခုနှစ်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်း၏ အိမ်စောင့်
အစိုးရလက်ထက်၌ ရန်ကုန်မြို့တော်အတွင်းရှိ ကျေးကျော်
တံအိမ်များ၊ လမ်းဘေး ရွေးဆိုင်များ၊ ဘုရားကျောင်းဝင်း

သွန်ခဲသော စက်တင်ဘာလအတွင်းက အမျိုးသား
ဆရာကြီး “လင်းယုန်သစ်လွင်” ကွယ်လွန်ခြင်း
အမှတ်တရ ဂုဏ်ပြုခြင်းအခမ်းအနားသို့
ရောက် ဂါရဝပြုရန် ဖိတ်ကြားချက်အရ စာရေးသူလည်း
ဥက္ကလာပမြို့၊ ဥက္ကလာပ စေတီတော်ကြီး ပရဝဏ်
ဓမ္မာရုံကြီးသို့ သွားရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုဓမ္မာရုံ
ကွယ်လွန်သူ ဆရာကြီး လင်းယုန်သစ်လွင်အတွက်
အနားပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
စာရေးဆရာကြီး လင်းယုန်သစ်လွင်ကား မြန်မာစာပေ

ထူးချွန်ထင်ရှား လေးစားအပ်သော စာရေးဆရာ
ဖြစ်သည်။ ဆရာကြီးသည် ဘဝသရုပ်ဖော်စာပေ
သောသည့် ထူးချွန်သော ဂန္ထဝင် စာရေးဆရာကြီး
အမှတ်ပြုထားခြင်း ခံရသူဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့်
ပြည်သူများနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော လူတန်းစား
ထောင့်ထောင့်ကို ဝီပြင်စွာ ရေးသားဖော်ကျူးခဲ့သော
သမင်တမန်လမ်းပေါ်ဝယ် “သောင်းဒီပိမြေ”

အတွင်း ဝင်ရောက် တံထိုးနေထိုင်သူများ၊ တိုက်အို တိုက်
ပျက်ထဲမှာ နေထိုင်သူများ၊ အခိုက်ပုံများ စသည်ဖြင့် မြို့ပျက်
ကြီးပမာ ဖြစ်နေသောကြောင့် ရန်ကုန်မြို့တော် သာယာလှပ
ရေးအတွက် ထိုအချိန်က ရန်ကုန် မြို့နိစီပယ်မင်းကြီး
ဗိုလ်မှူးကြီး ထွန်းစိန်က ဥက္ကလာပ၊ သာကေတ၊ သုဝဏ္ဏ
မြို့သစ်များကို ထူထောင်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအခါ
တောင်ဥက္ကလာပမြို့သည် အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ပွံ့ဖြိုးတိုးတက်

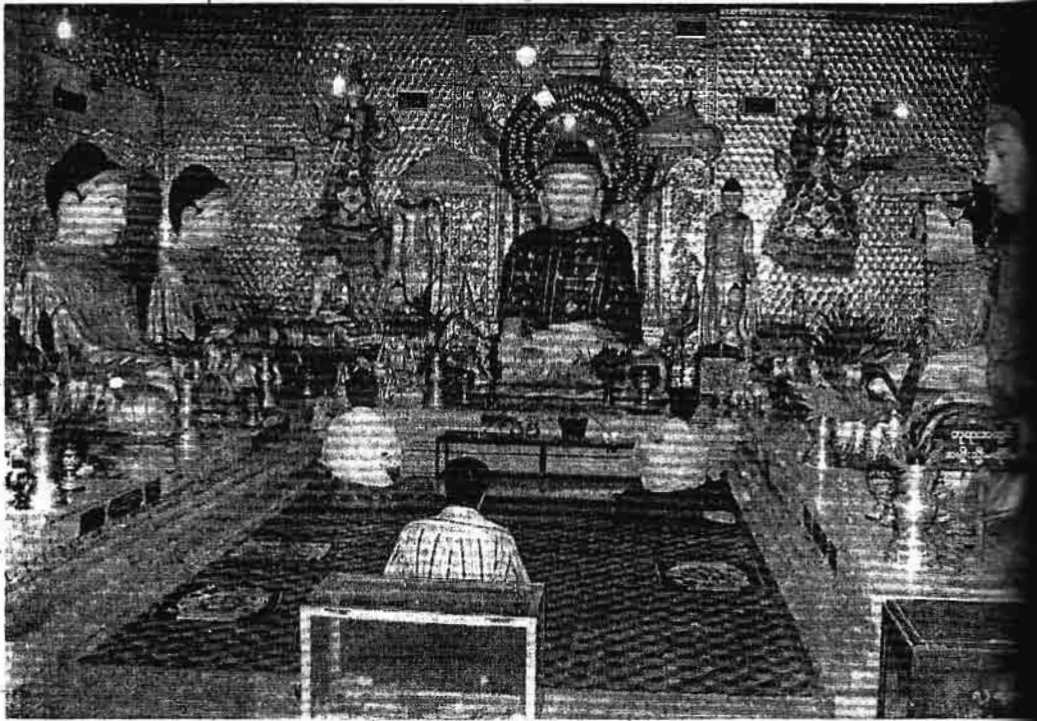

နေပြီး နှစ်ပေါင်း ၅၄နှစ်ကာလကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။
မြို့ကျက်သရေဆောင် ဥက္ကလာပစေတီတော်ကြီး ဖူးမြော်
ကြည်ညိုပြီးသောအခါ ဆရာ မောင်မိုးလှိုင်က စေတီကြီးနှင့်
လမ်းတစ်လမ်းသာ ခြားနေသည့် ခုနစ်ဆူ ဘုရားများနှင့်
အောင်တော်မူ စေတီတော်သို့ ပို့ဆောင်ပေးသဖြင့် ဖူးမြော်
ကြည်ညိုခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။

တောင်ဥက္ကလာပမြို့ တည်ထောင်ပြီးသည်မှ စ၍
နှစ်ပေါင်း ၃၅နှစ်တိုင်မျှ ဘုရားစေတီတော် ကြီးကြီးမားမား
တည်ထားကိုးကွယ်နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ နဝတ
အစိုးရလက်ထက်ရောက်မှ ဥက္ကလာပစေတီတော်ကြီးကို

ပြဆိုထား၏။

ဟံသာဝတီမင်းများလက်ထက် ဤမြင်သာစွာ
သည် စည်ပင်သာယာ ဝပြောခြင်း လူဦးရေများပြားလာ
လယ်ယာစီးပွား ဖွံ့ဖြိုးလာခြင်း ကုန်းလမ်းရေလမ်း ခြေ
ခြင်း၊ အရောင်းအဝယ် ကုန်သွယ်စီးပွား ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုး
ခြင်း စသည့် တိုးတက်လာသော အခြေအနေကောင်
ကြောင့် အင်္ဂုမြို့နယ်အတွင်း ကြီးကျယ်သော နိဂုံး ဇန
ဖြစ်ဟန်တူသည်။ ယင်း မြင်သာရွာဖွား သွေးချင်း
လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မွန်လူမျိုးစုများ ဖြစ်ကြသည့်အ
ကိုးတောင်ပြည့် စေတီတော်နှင့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် ခုနစ်

တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း တောင်
ဥက္ကလာပမြို့၏ နယ်နိမိတ်အတွင်း ပါဝင်သော ငမိုးရိပ်ချောင်း
လက်ယာဘက်ကမ်းအနီးရှိ မြင်သာရွာကြီး၏ ရွာဦးရွာထိပ်
တွင် ခုနစ်ဆူဘုရားရုပ်ပွားတော်များနှင့် ဉာဏ်တော် ၉တောင်
ခန့်ရှိသော အောင်တော်မူ ရှေးဟောင်းစေတီငယ်တစ်ဆူမှာ
သမိုင်းဝင် ရှေးဟောင်း စေတီတော်အဖြစ် တည်ရှိနေသည်
မှာ ယနေ့တိုင်ပင်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ စေတီတော်နှင့် ခုနစ်ဆူ
ကုန်သော ရုပ်ပွားတော်များသည် ရှေးရှေးကာလ ရာမညတိုင်း
ဟံသာဝတီမင်းများလက်ထက်ကပင် တည်ရှိခဲ့သော ဘုရား
စေတီများဖြစ်ကြောင်း သမိုင်းဟောင်းများက မှတ်တမ်းတင်

ကို သားစဉ်မြေးဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုရ
ဤစေတီတော်သည် ရှေးဟောင်း စေတီတစ်ဆူဖြစ်
ကို သာဓကအနေဖြင့် စေတီတော်တည်ရာ၌ အ
သော အုတ်ချပ်ကြီးများက သက်သေပြလျက်ရှိသည်။
အုတ်ချပ်ကြီးများ၏ အလျား ၁၀လက်မ၊ အနံ ၅
အထူ ၂လက်မရှိသော ရှေးရှေးကာလ ဟံသာဝတီ
အုတ်ချပ်ကြီးများပင် ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ခုနစ်ဆူသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များမှာ
နာဠိယသုတ်တော်လာ ဘုရားခုနစ်ဆူပင်ဖြစ်လှ
ဘုရား၊ သို့ခီဘုရား၊ ဝေဿဘုဘုရား၊ ဝကုသု

www.burmeseclassic.com

ကလေးတို့က ဘုရားရှင်တို့
 တော်များပင် ဖြစ်သည်။ တောင်ဥက္ကလာပမြို့ တည်
 ကာလတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ခြံသူခြံသားများသည်
 တော်တစ်ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်ရန် သဒ္ဓါဆန္ဒ ပြင်းပြ
 ကြသော်လည်း အထမမြောက်နိုင်သေးသောကြောင့်
 အောင်တော်မူ စေတီတော်နှင့် ရှေးဟောင်း
 တော် ခုနစ်ဆူတို့အား မြို့ကျက်သရေဆောင်အဖြစ်
 ကွယ်ပုတော်ခဲ့ကြရသည်။ သို့ဖြစ်၍ မြင်သာ မြို့ဦးကျောင်း
 နှစ်ရာ ၁၄ရပ်ကွက်၊ ၁၀ရပ်ကွက်၊ ၇ရပ်ကွက်များမှ
 သာဝင် ပြည်သူတို့က ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ၊ ဝါးရုံ

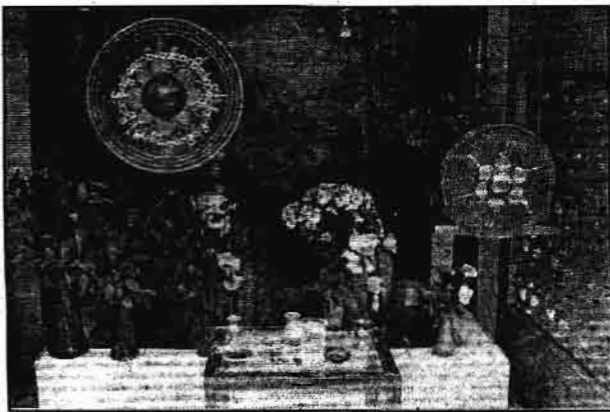
က လွန်စွာပင် ဆုတောင်းပြည့်ဝပါကြောင်း ကိုယ်တိုင်တွေ့
 ကြုံ ခံစားဖူးသူများ၏ ပြောပြချက်များကြောင့် စေတီတော်
 နှင့် ခုနစ်ဆူ ရုပ်ပွားတော်များထံပါး၌ လာရောက်ပူဇော် ဆုပန်
 သူများ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သူများ ပုတီးစိပ် မေတ္တာပွားသူများနှင့်
 နေ့စဉ် စည်ကား သက်ဝင်နေပါသည်။ အထူးအားဖြင့်
 အထက်ဝိဇ္ဇာလမ်း လျှောက်လှမ်းကြသော သူတော်စင်
 ပုဂ္ဂိုလ်များ မကြာခဏလာ၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လေ့ရှိကြောင်း
 သိရသည်။

“လှေဦးသာ၊ လှည်းဦးသာ” သိုက်စာအရ(သိုက်သမိုင်း
 ဖော်ပြချက်အရ) ရှေးရှေးကာလက မြင်သာရွာကြီးမှ

နတ်ထွင်ရှင်းလင်း၍ ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် အောင်တော်
 မှုကို ငုံ့၍ အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်တည်ဆောက်ခဲ့ရာ
 ဇူလိုင်လ ၉တောင်မှ ၂၂တောင်၊ ၃၃ပေအမြင့်သို့
 ပြုပြင်တည်ဆောက် ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား
 နှစ်ဆူမှာလည်း အောင်တော်မူ မြေများပင် ဖြစ်
 ရုပ်ပွားတော်မြတ်များသည် အလယ်ဗဟိုတွင် တစ်ဆူ
 သုံးတော်မူပြီး ယာဘက်တွင် သုံးဆူ၊ ဝဲဘက်တွင်
 သီတင်းသုံးတော်မူလျက် ရှိသည်။
 ရှေးဟောင်း အောင်တော်မူ စေတီတော်နှင့် ခုနစ်ဆူ
 ရုပ်ပွားတော်များသည် ရှေးရှေးသော ကာလကတည်း

အထက်လှည်းကူးသို့ လှည်းကောင်း၊ အောက်ဘက်
 သင်္ဂလျင်၊ ဒလသို့ လှည်းကောင်း လှေဦးသာခဲ့ပါသည်။
 မြင်သာရွာကြီးမှ ကုန်းလမ်းအားဖြင့် ရန်ကုန်(ခရံ)
 ဘက်သို့ လှည်းဦးသာခဲ့ပါသည်။ သိုက်လို လှေဦးသာ၊ လှည်း
 ဦးသာအရပ်သို့ ဟံသာဝတီမင်းဆက်၏ မင်းပျိုမင်းလွင်တစ်ပါး
 ဖြစ်သော စာနုယဉ်မင်းသားသည် ကိစ္စမြားမြောင် လူတို့
 တောင်၏ ပူလောင်သောက ဒုက္ခအဝဝကို ငြီးငွေ့ကာ
 သံဝေဂတရားများ ရရှိပြီး ရသေ့ ရဟန်းပြုရန် ရောက်ရှိလာ
 ခဲ့သည်။ ထိုလှေဦးသာ၊ လှည်းဦးသာအရပ်သို့ ရောက်သည်
 နှင့် စာနုယဉ်မင်းသားသည် ခုနစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့

နှင့် ကိုးတောင်ပြည့်စေတီတော်ကို တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

အနီးကပ်ဆုံး ဘုရားသမိုင်းဖြစ်သော တိုးချောင်ကလေး အရပ်၌ ရှိသည့် ယောက်ကော်ကျွန်းတွင် ထင်ရှားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တစ်ပါး ပေါ်ထွန်းခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရသေ့ဝတ်ဖြင့် တရားအားထုတ်ခဲ့ရာ ရှေးဘဝ ပါရမီကောင်းခဲ့သူဖြစ်သောကြောင့် တရားထူးကို ရရှိခဲ့သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ငမိုးရိပ်ချောင်းတစ်လျှောက်ရှိ မြင်သာရွာ၊ စစ်ပင်ရွာ၊ ထားဝယ်ချောင်ရွာ၊ ဘားလားရွာ စသည့် ကျေးရွာ များက ဆည်းကပ်ကိုးကွယ် ကြည်ညိုကြသည်။ အဆိုပါ ရသေ့ကြီးသည် အကျင့်သီလ စရဏ စွမ်းအားကြောင့် ဈာန်ကစားနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးတစ်ပါးဟု ယုံကြည်နေ ကြသည်။ ရသေ့ကြီး၏ ဩဝါဒအရ မြင်သာရွာ၌ ခုနစ်ဆူ သော ဘုရားများနှင့် အောင်တော်မူစေတီကို တည်ထား ကိုးကွယ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုထားပြန်သောကြောင့် ဈာန်ရ ရသေ့ကြီးမှာ ဈာန်ယဉ်မင်းသားဖြစ်ဟန်ရှိကြောင်း ယုံကြည် နေကြသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ခေတ်အဆက်ဆက်တွင် ဗုဒ္ဓ

မြတ်စွာ သာသနာတော်ကြီး အရှည်အခန့် တည်တံ့ အလေးထား ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသော မင်းသား မင်းမြတ်များနှင့် စေတနာရှင် ပြည်သူတို့၏ ကေုာ်ကြောင့် ရှေးဟောင်း သမိုင်းဝင် အောင်တော်မူစေတီ နှင့် ခုနစ်ဆူဘုရားများမှာ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းနှင့် သူ တင့်တယ်လျက်ရှိနေရာ လာရောက် ပူးမြော်ကြပေ ပရိသတ်တို့မှာ ကြည်ညို၍ မကုန်း၊ ဖူး၍ မဝဖြစ်နေရေ သည်။

အကယ်၍ တောင်ဥက္ကလာပမြို့၊ ဥက္ကလာပ စေ တော်ကြီးသို့ ဘုရားဖူးရောက်ရှိခဲ့ပါက ရှေးဟောင်း ဆု ဖြည့် အောင်တော်မူစေတီနှင့် ခုနစ်ဆူဘုရားတို့ ပူးဖြစ်အောင် ပူးမြော်ကြပါရန် တိုက်တွန်းရေးသား သည်။

မောင်ထင်ဝါ(ဇေဉ်)

ကျမ်းကိုး

- ရန်ကုန်တိုင်း၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့၊ ဥက္ကလာပ စေတီ သမိုင်း။

နိဗ္ဗာန်တမ်းဆို
တူးခွဲလေသော
ခေမာမိဗုရား
လောကီတပည့် (ဝိကျန်း)

SUE
HIET
AUNG

သောက်ရှူးသော်တာ၊ လအခါသို့၊ ကြင်လျာဆုံစည်။
ရွှေဖွင့်တည်းဝယ်၊ စုလည်း မဆင် နောက်ထံရှင်နှင့် မြင်လျှင်
ပင်ကို ကြီးပါလိုလည်း။ ကုသိုလ်ကြမ္မာ၊ မမိပါခဲ့ သည်းလျာ
မချွတ်၊ နောင်မင်းမှတ်သည်၊ မိုးနတ်သူဇာဟောင်လော။

သူမ၏ အလှအပတရားသည် သော်တာ လဝန်းကြီး
ပမာ ဝင်ဝင်ထည့်ထည့်ဖြင့် ကြည့်လင် သန့်စင်နေပါ၏။
သူမသည် လူစင်စစ်မ ဟုတ်ပါလေစလား။ တာဝတိံသာ
နတ်ပြည်မှ နတ်သက်ကြော့ခဲ့သည် မိုးနတ်သူဇာတစ်ပါးဟု
ထင်မှတ်မှားလောက်ပါ၏။ သူမအား မြင်တွေ့ရသည့် မည်သူ
မဆို သူမ၏ လှပမှုကြောင့် မတ်တတ်မှ ယိုင်နဲ့ခွေလဲ
မေ့မောသွားနိုင်သည်မှာ သေချာနေပါ၏။

ယခုလည်း ကြေးမုံပြင်ပေါ်၌ သူမကိုယ်တိုင် သူမ၏
အလှအပအား မယုံနိုင်စရာ ငေးမောကြည့်နေပါ၏။ သူမ၏
ကြော့ရှင်း သပ်ရပ်၍ နက်မှောင်သော ဆံကောသာအား
ဖြန့်ကျက်လျက်၊ ကြော့လွင့်သော လည်တိုင်လေးဖြင့် ဦးခေါင်း
လေးအား မော့လိုက်သည့်အခါတွင် ရတနာခုနစ်ပါးအား
ဇမ္ဗူရစ်ရွှေဖြင့် မှန်းထုံလျက် ပန်းပုထုလုပ်ထားသည်။ ပန်းပု
သူဇာအလား ထင်မှတ်မှားရပါ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ပုရိသများ
သာမက၊ ဣတ္ထိယများပင်လျှင် သူမ၏ သဘာဝအလှတရား
အား မြင်မိလေသမျှ ရင်သပ် ရှုမောကြရချည်းတည်း။

မိုးနတ်သူဇာပမာ ရက်စက်စွာ လှပနိုင်လွန်းသည့်
သူမသည် ရာဇနွယ်ဝင် မင်းသမီးလေးတစ်ပါးဖြစ်ပါ၏။ သူမ
၏ ဖခမည်းတော်သည် မဇ္ဈိမဒေသရှိ သာဂလပြည်ရှင်
မန္တရာဇ်မင်းကြီးဖြစ်ပါ၏။ သူမ၏ အမည်က “ခေမာ” ဟူသော
ပညတ်ရှိ၏။ ခေမာသည် ကပ်ကျော် မင်းသမီးလေးများလား
မဆိုနိုင်ပါပေ။ မင်းသမီးလေး မွေးဖွားသောကာလ၌ သာဂလ
ပြည်၌ ကျရောက်သော မကောင်းသည့် ဘေးဥပဒ်အစွဲကပ်
သောရောဂါများ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းမှ ကင်းကွာ
စင်ကြယ်စ ပြုနေသောအချိန်ဖြစ်၏။ ထိုသို့သော ကပ်ကျော်
မင်းသမီးလေးအား ဖခမည်းတော် ဘုရင်ကြီးမှ ဟူးရားပုဏ္ဏား
ပညာရှိများ၏ ဇာတာစစ်ဆေးမှုဖြင့် ခေမာဟူသော အမည်
ကို မှည့်ခေါ်စေခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ပျိုဖျစ်နုနယ် လှသွေးကြွယ်သည့် အပျိုစင်မှပင်
မည်သည့်လှပပျိုဖြူနှင့်မှ တူနိုင်မမီနိုင်ဟူသော ထင်တစ်လုံး
သည် ခေမာအတွက် မာနသဖွယ် ထင်ဟပ်စေခဲ့သည်။

ဇမ္ဗူတစ်လူတွင် သူမလောက် ချောမောလှပသူ မရှိဟု
မိမိကိုယ်မိမိ အထင်ကြီးခဲ့ပါ၏။ ခေမာ အရွယ်ရောက်လာ
သည့်အခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် အစိုးရသည့် မိမိသာရမင်း
နှင့် သင်မြတ်ခြင်းနှင့်အတူ လက်ထပ်ဆောင်နှင့်ခဲ့သည်
ကြောင့် အဂ္ဂမဟေသီ ဒေဝီရတနာ၏ ချမ်းသာစည်းစိမ်ထံ
ရရှိခဲ့စားရပေသည်။

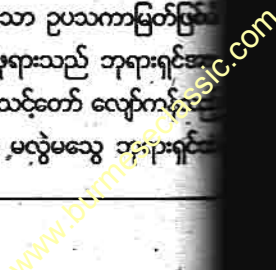
ထိုစဉ်ကာလတွင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်
ဝယ် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားရှင်သည် ဝါတွင်း သုံးလေးဝါရသည်
တိုင် သီတင်းသုံးနေပါ၏။ ဥပုသ်သီတင်းရက်မြတ်များတွင်
သာမက၊ တခြားသောရက်များ နေ့များတွင်လည်း ဘုရင်မင်း
မြတ်နှင့်တကွ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ဘုရားရှင်
ထံပါးမှ တရားဒေသနာများကို နာကြားလေ့ရှိသော်လည်း
ခေမာမိဖုရားမှာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ထံ မလာဝံ့ပေ။

ခေမာတစ်ယောက် ဘုရားရှင်ရှေ့ မည်သည့်အတွက်
မလာဝံ့သည်ဆိုသော တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်ဆိုသကဲ့သို့
ကြားရသည်က ဘုရားရှင်သည် အံ့ဆင်းလှသောသူတို့၏
အဆင်း၌ အပြစ်ကို တင်ဖွဲ့၍ ကဲ့ရဲ့တော်မူတတ်သည်ဟု
သော စကားကြောင့်ပင်ဖြစ်ပါ၏။ အကယ်၍သာ ဘုရားရှင်
သို့ ငါသွားသည်ရှိသော် ငါ့ကိုလည်း အဆင်းလှခြင်း၌ အပြစ်
ကို ရှာ၍ ကဲ့ရဲ့လိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်မှားလျက်ရှိ၏။ ထို့
ကြောင့် ခေမာသည် အဆင်းရူပကာတို့ဖြင့် ယစ်ဖူးသော
အလှမာနတို့ဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ ဖူးမြော်ခြင်းက မသွား
နေလေ၏။

မိမိသာရမင်းကြီးသည် သူ၏ မိဖုရား ခေမာ ချောမော
လှပသည်ကို သိပါ၏။ ထို ချောမောလှပခြင်းအပေါ် ခေမာ
တစ်ယောက် မာန်ယစ်၍နေသည်ကိုလည်း သိပြန်ပါ၏။ ထို
အလှမာန်ကြောင့် ဘုရားရှင်အား သွားရောက်ဖူးမြော်ခြင်း
မရှိသည်ကို မင်းကြီးသည် ကျေနပ်ခြင်းမရှိ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ
ဘုရားရှင်အား မိမိကဲ့သို့သော မင်းကောရင်သည်ပင် သွား
ရောက်ဖူးမြော်၍ တရားဒေသနာများ နာကြားသကဲ့သို့ မိမိ
၏ မိဖုရားကိုလည်း မိမိကဲ့သို့ပင် ဖူးမြော်စေချင်သည်။

ထို့ကြောင့် မိမိသာရမင်းကြီးသည် ဤသို့တွေးထား
စဉ်းစားလျက် အကြံထုတ်ရတော့သည်။

“ငါသည်... မြတ်စွာဘုရားရှင်အား အသက်ဆံ့ဖွား
ထား၍ ကိုးကွယ် လုပ်ကျွေးနေသော ဥပသကာမြတ်ဖြစ်
၏။ ငါကဲ့သို့သော မင်းကြီး၏ မိဖုရားသည် ဘုရားရှင်အား
ဖူးမြော်ခြင်းက မသွားဘဲ နေသော်၊ သင့်တော် လျော်ကန်
ကိစ္စမဟုတ်။ မိမိ၏ မိဖုရားအား မလွဲမသွေ ဘုရားရှင်ထံ

ရောက်ဖူးမြင်ရမည်ဟု အာဏာဖြင့် မိန့်မှာပြန်ပါက
ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းမှ မိမိ၏ မိဖုရားအား ကဲ့ရဲ့လှောင်
ခြင်းကြံပေတော့မည်။ မလှသာ မလွန်သာသော ယရိယာယ်
ဆန်တစ်ရာဖြင့်သာ အမာတစ်ယောက် မြတ်စွာဘုရားရှင်
ဆီ ရောက်စေအံ့”

ဟု တွေးတော ကြံစည်မိ၏။

သို့ဖြင့် မင်းကြီးသည် စဉ်းစားမိသော အကြံအစည်
အကောင်အထည်ဖော်သည်အနေဖြင့် ရတု၊ ကဗျာ၊
သဘာဝ၊ သီချင်း ဖွဲ့တတ်ကုန်သောသူတို့အား ဝေဠုဝန်
ဥယျာဉ်ပေါ်၌ စိတ်နှလုံး ကြည်မွေ့စေရန် သီဆိုစေခဲ့ပေ၏။
ထိုသူတို့ သီဆိုခဲ့ကြသည့် လင်္ကာဂီတ၏ အနက်မှာ-
သဟာယကာ - အို...ခင်ပွန်းတို့၊ ယေန - အကြင်
သူသည် ရမ္မ - ပန်းရက်ခြွေသုံး ပျားပိတုန်း ကျေးငှက်
သွေးကာယက်၍ နှစ်သက်မွေ့လျော်ဖွယ်လည်း ရှိထသော၊
သကာလယံ - ဘုရားမြတ်စွာ စောသေတ္တာ၏ ဣရိယာ
ဆောင် မှုတတော်မူရာလည်းဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝန် - ဝေဠု
ဝန်၏ ဥယျာဉ်တော်သို့ နဒိဋ္ဌ - ရောက်ပေါက် ကိုယ်ထင်
မြင်ရလေ၊ တေန - ထိုသူသည်၊ နန္ဒနံ - နတ်သိကြားတို့
ဖန်တီးရာ နန္ဒဝန်မည်တွင် နတ်ဥယျာဉ်ကို နဒိဋ္ဌ - မမြင်ရ
မည် မည်၏။ ဣတိ - ဤသို့၊ မယံ - ငါတို့သည် မညာ
သေ မှတ်ထင်ကုန်၏။

ယေနနရေန - အကြင်ကညွန့် လူတံခွန်သည်၊ နရ
မ္မ - လူအပေါင်းတို့ နှစ်လိုစဖွယ် တင့်တယ်စွာထသော၊
နန္ဒနံ - နတ်တို့ရပ်ဌာန နန္ဒဝန်လည်း မလွန်နိုင်အောင်
တိုင်သောရနံလည်း ရှိထသော၊ ဝေဠုဝန် - ဝေဠုဝန်ခေါ်
ဥယျာဉ်တော်ကို ဒိဋ္ဌ - ပေါက်ရောက်ကိုယ်ထင် မြင်သည်ဖြစ်
အတိုင်း တေန - ထိုသူသည်၊ အမရိန္ဒ သူနန္ဒနံ - မအိုမသေ
သေတတ်ငြား နတ်သိကြားတို့ ကစားရွှင်ပြရာလည်း ဖြစ်
သော နန္ဒနံ - နန္ဒဝန်မည်သည့် နတ်ဥယျာဉ်ကို၊ သုဒိဋ္ဌ -
သီတိုင်ထုတ်ချောက် ရောက်၍ထင်းထင်း မြင်သည်မည်၏။
ဒေဝါ - နတ်ရွာပျော်ပါး နတ်အများတို့သည်၊ နန္ဒနံ-
မည်သည့်ဥယျာဉ်ကို ဝိဟာယ - စွန့်ခဲ့၍၊ မဟီတယံ - မြေအပြင်
သို့ ထုတ်ပစ်ရာ - သက်လာကြကုန်၍၊ ရမ္မ - နှလုံးမွေ့
သော် ပျော်ပျော်ဖွယ် ရှိထသော၊ ဝေဠုဝန် - ဝေဠုဝန်
ဥယျာဉ်ကို၊ ဒိသ္မာ - မြင်ကုန်၍၊ သုဝိမိတာ - ငါတို့နတ်ပင်
အောက်အောင် ထူးဆန်းပေစွာ သာယာလှဟု အံ့ဩကြကုန်
သည့် နတပေန္တိ - ရောင်ရဲမပြေ ပျော်ကြပေကုန်၏။
ရာဇပုညေန - ငါတို့သနင်း မင်း၏ဘုန်းတော် အာန

ဘော်ကြောင့် နိဗ္ဗတ္တံ - ကောင်းစွာဖြစ်ထသော၊ ဗုဒ္ဓပုညေန-
ဘုရားရှင်ဂုဏ် ဘုန်းတော်ဟုန်ဖြင့်၊ ဘူသိတံ - တင့်တယ်လှ
စွာ တန်ဆာဆင်အပ်ထသော၊ ဝဿဝနဿ - ထိုဥယျာဉ်၏
နဿသံ - အကြွင်းမဲ့သော၊ ဂုဏ သဉ္ဇယံ - ဂုဏ်ကျေးဇူး
အပေါင်းကို၊ ကော - အဘယ်သူသည်၊ ဝတ္တာ - ရတုကဗျာ
လင်္ကာသံချို ဖွဲ့ဆိုနိုင်ပေအံ့နည်း။

စသည် ဂီတ လင်္ကာများအား ရေးစပ် သီကုံးလျက်
များစွာသော နန်းသူနန်းသား၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့အား
ချီးမွမ်းသီကုံးစေပေသည်။

ဂီတ၊ လင်္ကာ၊ ကဗျာသံချိုတို့ဖြင့် ဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်
ကြီး၏ နေချင်စဖွယ်များအား သီကုံးကြသည့် တေးသံများ
ကို ကြားရသော ခေမာသည် ဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်နှင့် ပတ်
သက်၍ စဉ်းစားမိပေ၏။

“ငါတို့ရဲ့ ဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်ကြီးကတော့ ကဗျာ၊ လင်္ကာ
ဂီတတွေ ရေးစပ် အဖွန်းတင်လောက်အောင် ခန့်ညား
ထည်ဝါစွာနဲ့ အသရေဖြင့် တင့်တယ်ဟန် ရှိချေတော့မည်။
ရှေးယခင်ကကဲ့သို့ သာမညတော့ မဖြစ်နိုင်။ ငါသွားကြည့်ပါ
လျှင် သင့်လိမ့်မည်”

ဟု စဉ်းစားပြီး ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးထံပါး ချဉ်းကပ်လျက်
ဥယျာဉ်တော်အတွင်း ကစားထွက်လိုကြောင်း လျှောက်ထား
၏။ မင်းကြီးမှလည်း မိမိဆင်သောအကွက်သို့ ဝင်သည်ဖြစ်၍
ခေမာအား ...

“သင် မိဖုရား...ဥယျာဉ်တော်သို့ သွားခဲ့ပါမူ မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ခဲ့လော့”

ဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း ခေမာမိဖုရားကြီးက
မင်းတရားကြီးအား မည်သို့မျှ ပြန်လည် မလျှောက်သည့်ပြင်
ဆိတ်ဆိတ်ဖြင့်သာ ရှိခိုး၍ ရံရွှေတော်များဖြင့် ဥယျာဉ်သို့
ထွက်ခွာခဲ့၏။

သို့သော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် မိဖုရားကြီးအနား
ခစား၍လိုက်မည့် မှူးမတ်များအား...

“မိဖုရားသည် ဥယျာဉ်တော်သို့သွားလျက် ဘုရားရှင်
အား မဖူးမြင်ဘဲ ပြန်လာခဲ့ပါမူ မင်းပြစ် မင်းဒဏ်ဖြစ်စေအံ့”
ဟု မိန့်မှာလိုက်သည်။

ခေမာနှင့် သူမ၏ အခြွေအရံတို့သည် ဥယျာဉ်တော်
သို့ ရောက်၍ တစ်နေ့ပတ်လုံး ဥယျာဉ်တော်၌ ပျော်ဖြူး
ရွှင်လန်းခဲ့ကြသည်။ ညချမ်းအခါ နန်းတော်သို့ ပြန်ရန်
စီမံရာတွင် ခေမာအား မှူးမတ်များမှ စိုးရိမ်တကြီးဖြင့်
မင်းတရားကြီး အမှာရှိခဲ့သည်ကို လျှောက်ထားခဲ့ပါ၏။

“အရှင်မိဖုရား... ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးက အကျွန်ုပ် တို့အား ဖုတ်တော်မူလိုက်ပါသည်။ ဘုရားရှင်အား မဖူးမြင်ဘဲ ပြန်လာခဲ့သည်ရှိသော် မင်းဖြစ်မင်းအဖော်ကို ဆက်ဆက်ခံရ တော့မည်”

ဟု လျှောက်သည့်အခါ ခေမာသည် မင်း၏ အာဏာ အား မလွန်ဆန်သာခြင်းကြောင့် ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရင်း သို့ ဝင်ခံရတော့သည်။

ပုဗ္ဗဘုရားရှင်သည် ခေမာနှင့် ပတ်သက်သည့် အတ္ထုပ္ပတ္တိအလုံးစုံကို သိထားတော်မူသဖြင့် ခေမာမိဖုရား အား သူမနှင့် ထိုက်တန် လျှောက်ပတ်သော တရားစကား များကို ဟောကြားခွင့်ရအောင် လူနှင့် မမျှ။ နတ်ထက် လှသော မိန်းမကညာအား ရတနာအတိ ဝီခြယ်သော ယပ် ပြင် ခတ်စေလျက် ကိုယ်တော်၏ ခြေတော်ရင်း၌ ဖန်ဆင်း၍ ထားလင့်၏။

ခေမာသည် ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရင်း၌ မြတ်စွာဘုရား ရှင်အား ယပ်ခပ်၍နေသော မိန်းမလှလေးအား မြင်လျှင် စိတ်နလုံး ညှိုးလျော်လျက် စိတ်၌ ဖြစ်မိလေ၏။

“ဤလူဌာန၊ လူ့လောကမှာ ငါထက်သာ၍ အဆင်း အဝါလှပသောမိန်းမ ဘယ်မှာမှ မရှိဟု ငါထင်ထားခဲ့တာ မှားပါပကော။ ငါ့ရဲ့ အလှ၊ ငါ့ရဲ့ အဆင်းဟာ အခု မြင်နေရ တဲ့ မိန်းမနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပါက ငါ၏ အလှအပပျားသည် ရွှေဟင်္သာ နှင့် လင်းပြာငှက်ကဲ့သို့ အဆင်းသဏ္ဍာန် ကွာခြားလှပါတိ။ ဒီလောက် လှပချောမောသည့် အဆင်းသဏ္ဍာန်ရှိသော မိန်းမ သည် ဘုရားရှင်ထံပါး၌ အလုပ်အကျွေးပြုခြင်းမှာ မတန် သကဲ့သို့ ဖြစ်ချေသည်။ ဒီအတိုင်းဆိုပါက ငါ့ရဲ့ အလှအဆင်း နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါ့ရဲ့ မာန်တက်နေခြင်းသည် လွန်စွာ မဆီ လျော်ကဲ့သို့ဖြစ်ရ၏။”

ဟု ဝမ်းနည်းစွာ တွေးတောလျက် ထိုမိန်းမလှအား ဝန်တိုစိတ်များဖြင့် တစ်စိုက်မတ်မတ် ကြည့်ရှုနေခဲ့သည်။

ခေမာသည် ထိုမိန်းမလှအား ကြည့်နေစဉ် လျှပ် တစ်ပြက်ပင် ထိုမိန်းမလှသည် အသက်အရွယ် ရင့်ရော်၍ ကြီးလာပြီးနောက် သားသည်အမေကဲ့သို့ ဖြစ်လာ၏။ ယင်း နောက် အတန်ငယ် ကြာသည့်အခါတွင် ဆံဖြူ သွားကြော အရေတွန့်တို၊ အိုသောအရွယ်ကို ရောက်၍၊ မဲ့မည်း အပြောက်ထ၍ ပါးစပ်မှ အရိအရည်တို့သည် ယိုစီးကျကျန် ၏။ ထို့နောက် ခေတ္တခန့် အချိန်အတွင်း ယပ်နှင့်တကွ ဘုရားခြေရင်း၌ပင်လဲ၍ တညည်းတွားတွားနာပေ၏။

မိန်းမလှ၏ မြင်ကွင်းများ တစ်ခန်းပြီး တစ်ခန်း မြင်ရ

သကဲ့သို့ လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း တွေ့မြင်လိုက်ရသော ခေမာမိဖုရားကြီးသည် လွန်စွာ ချောက်ချားသွား၏။ ထိုသို့ ချောက်ချားခြင်းနှင့်အတူ မိန်းမလှ၏ အနုအရွယ် အချောအထူ တို့၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းကို မြင်မိလိုက်သည့်ခဏ ခေမာမိဖုရား ကြီးသည် ပါရမီရင့်သန်သူဖြစ်ရကား ယထာဘူတကျသော ဉာဏ်များ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

“နစ်သက်-ရှုချင်ဖွယ် တင့်တယ်ခြင်း၏ အထွင်ထွ် ရောက်သော ထိုမိန်းမလှ၏ကိုယ်သည် ထိုထိုသော သတ္တု၏ ဖြင့် ဖောက်ပြန် ပျက်စီးရသလို ငါ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း တစ်ချိန်သောကာလတွင် ထိုမိန်းမလှကဲ့သို့ ယိုယွင်း ဖောက် ပြန်၍ ကျန် ပျက်စီးခြင်းကို မလွှဲမသွေရောက်ရလိမ့်မည် ငါ့ကိုယ်၌က ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အလှတရားအပေါ် မှားယွင်း ချွတ်ချော်တဲ့ အတွေးအခေါ်အယူအဆတွေနဲ့ မာန်ထောင့် လွှားမိခြင်းကိုက ငါ့ရဲ့ မဟာအမှားပဲ”

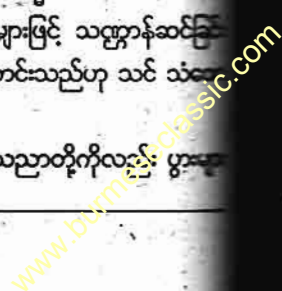
ဟု တွေးခေါ်မိပြီး ကြက်သီး တလိုက်လို့က်ထလှည့် ဆူလိုက်ဘနန်းသော သံဝေဂများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏။

သံဝေဂ ရနေပြီဖြစ်သော ခေမာမိဖုရားကြီးအား မြတ်စွာဘုရားရှင်မှ တရားအမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးတော်မူ ပါ၏။

“ခေမာမိဖုရား... ကိုးဆယ်ခြောက်ပါးသော ဝေဒနာ တွေ အချိန်မရွေး စုစည်းရောက်လာတတ်သော အညစ် အကြေးတို့၏ စုဝေးရာဖြစ်ပြီး၊ စင်ကြယ်မှု မရှိတဲ့ ညှိဆီ စက်ဆုပ် အပုပ်နဲ့ တလှိုင်လှိုင်နဲ့ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို စေ့စပ်စပ် သေသေချာချာ ကြည့်ပါဦးလော့။ ဒွါရ ကိုးပေါက်၊ မစင်အတိများ ယိုစီးကျပြီး လွန်စွာဖောက်ပြား မျှေးမတင် ရှူးဖူးဖွယ်ရာ အညစ်အကြေးတွေ စုစည်းရာဖြစ်တဲ့ ဒီခန္ဓာ ကိုယ်ကို ဆင်ခြင်မှု နည်းပါးပြီး ပညာမဲ့ကြတဲ့ လူများက တို့က ယောင်မှားစွာနဲ့ အလွန်စုံမက် နစ်သက်နေကြတယ်။

ခေမာမိဖုရား... ထိုအကြောင်းတွေကို ကြည့်ပါ။ ဒီခန္ဓာကိုယ်ဟာ အပုပ်ကောင် ရုပ်ဆောင်နေသည် ဆိုသည် ကို မိမိ၏ စိတ်ထဲတွင် နေ့ညမပြတ် ဖြစ်ပါစေ။ တစ်ခုတည်း သော အာရုံကို ခံစားနိုင်သည့်စိတ်ကိုသာ အဓိက ထား ကောင်းစွာ တည်ကြည်တုံ့စိတ်ဖြင့် သံဝေဂတရား ပွားများ စေ။ သင်၏ သတိသံဝေဂ၌ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ ဆံကေသာ၊ ထာ သည်း ခြေသည်းမှအစ လှပမှုများဖြင့် သဏ္ဍာန်ဆင်ခြင် များသည် လွန်စွာပြီးငြေ့ဖွယ်ကောင်းသည်ဟု သင် သံဝေဂ ရပါလော့။

ခေမာမိဖုရား... အနိစ္စသညာတို့ကိုလည်း ပွားများ

ကံ့ဝံသန္တာအတွင်း၌ မွေးဖွား ကိန်းအောင်းနေ
သနအား စွန့်လွှတ်လိုက်ပါလော့။ ထို မာနဟူသည်
စွန့်ခြင်းကြောင့် ကိလေသာ တဏှာမီးတို့သည်
ပြိုငြိမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေလတ္တံ့။

မေမာမိဖုရား... ပင်ကူသည် မိမိပြုအပ်သော ကွန်
ပျော်ကို အစဉ်တစိုက် လိုက်နေဘိသကဲ့သို့ ရာဂရမ္မက်
နှစ်သက် တပ်ပြီကုန်သော အကြင်လူတို့သည် မိမိပြု
သော ရာဂအလျဉ်သို့ အစဉ်တစိုက် လိုက်ကြပေ၏။
တဏှာ ကိလေသာအလျဉ်များကိုလည်း ဖြတ်၍
ကင်းကုန်ရ၏။ ယင်းကြောင့် ကာမဂုဏ် ချမ်းသာ
ယယ်၍ တရားအားထုတ် ကျင့်ကုန်ပါလော့။

ဘုရားရှင်၏ တရားတော်များ နာကြားနေသည်
သည် ပါရမီရင့်သန်သူဖြစ်ခြင်းကြောင့် သံဝေဂ များစွာ

အနောက်တွင်ကား ဘုရားရှင်၏ ဒေသနာတော်ကို
သည် ခေမာ မိဖုရားကြီးသည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး
များခြင်း ကင်းကွာလျက် သောတာပတ္တိမဂ်မှ စ၍
တိုင်း၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေတော့၏။

ဘုရားအမှန်ကို ရရှိပြီဖြစ်သော ခေမာ မိဖုရားသည်၊
ဘုရားရှင်အပေါ်၌ အတွေးအခေါ် မှားယွင်းလျက်
မြင်လွှဲများသော အပြစ်များကို ကန်တော့ခြင်းတရား
တရားအား ဤသို့ လျှောက်၏။

ဘုရားခပ်သိမ်းကို မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
သည် အရှင်မြတ်အား ညွတ်တွားရိုကျိုး ရှိခိုးကန်
၏။ မဟာကရဏာ၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူသော
ဘုရား သံသရာတည်းဟူသော ဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်ကူး

တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ လူ နတ် မြဟ္မာ
တို့ကို ခေမာအမြိုက် နိဗ္ဗာန်ဆိုက်အောင် ဆောင်
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား... အကျွန်ုပ်သည်
အား ကံသုံးပါးဖြင့် ညွတ်တွားရိုကျိုး ရှိခိုး

သော်လည်း ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ရှုံးခြင်း
လျှောက် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကို မအပ်မရာထင်၍
တရားမှ မရောက်ဘဲ နေမိချေသည်။ ဤအဖြစ်ကို
သည်ခံတော်မူပါ။ ဒကာတော်မကိုလည်း မြှောက်စား

လျှောက်၏။

သည် လျှောက်ထားပြီးသော ခေမာသည် မိမိ၏

အယုသင်္ခါရကို ဆင်ခြင်ခဲ့ရာ ရဟန္တာဖြစ်သော လူတို့မည်
သည်ကား ထိုဖြစ်သည့်နေ့ပင် ရှင်ရဟန်းသော်လည်း ပြုရာ၏။
သို့တည်းမဟုတ်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်သော်လည်း ပြုရာ၏။ သို့ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့် ဤ၌ ကြာမြင့်စွာ မနေဘဲ မင်းကြီးထံ ပြန်၍
ခွင့်ပန်အံ့ဟု ကြံစည်လျက် မြန်ဆန်စွာပင် နန်းတော်သို့
ဝင်ခဲ့လေ၏။

ဗိဒ္ဓိသာရမင်းကြီးသည် ထွန်းလင်း တင့်တယ်သော
အရိယာတို့၏ ဣန္ဒြေဖြင့် ခေမာ မိဖုရားလာသည်ကို မြင်
လျက် စိတ်ထဲ၌ ကျေနပ်စွာဖြင့်...

“နမတော် ခေမာ... ယနေ့ သင် ဥယျာဉ်သို့ သွား
သော် ဘုရားရှင်အား ပူးမြင်ခဲ့ပါ၏လား”

ဟု မေးလိုက်ပါ၏။ ခေမာ မိဖုရားမှလည်း...

“အရှင်မင်းတရား... ဘုရားရှင်ကို အရှင်တို့ ပူးမြင်ရ
ခြင်းသည်ကား ကြီးမားသော အကျိုးမရှိ။ အကျွန်ုပ်၏ ပူး
မြင်ရခြင်းသည်သာ လွန်စွာ အကျိုးရှိပေသည်။ အကျွန်ုပ်
အား ယနေ့မှပင် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရအောင် ချီး
မြှောက်တော်မူပါ”

ဟု မင်းတရားကြီးအား လျှောက်ထားလိုက်သည်။

ဗိဒ္ဓိသာရမင်းကြီးသည် ခေမာမိဖုရား၏ စကားကြောင့်
ကျေနပ်အားရစွာဖြင့် ရတနာအတိတ်မှန်းသော ရွှေထမ်းစင်ဖြင့်
ဆောင်စေ၍ တစ်ထောင်မျှလောက်သော ဘိက္ခုနီမတို့အား
အရာသီးသီး ချီးမြှောက်တင်သောအခါ ခေမာ ထေရီမှာ...

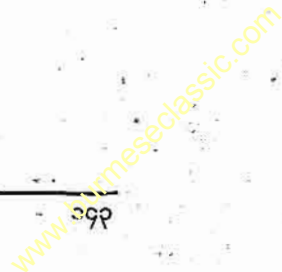
တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခုဝေ မမ၊ သာဝိကာနံ မဟာပညာနံ၊
ဘိက္ခုနီနံ ယဒိဒံ ခေမာ...

ဟူ၍ မဟာပညာ တေဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူခြင်း
ခံရပါ၏။

ရတနာသုံးပါးကို ဦးထိပ်ထားလျက်

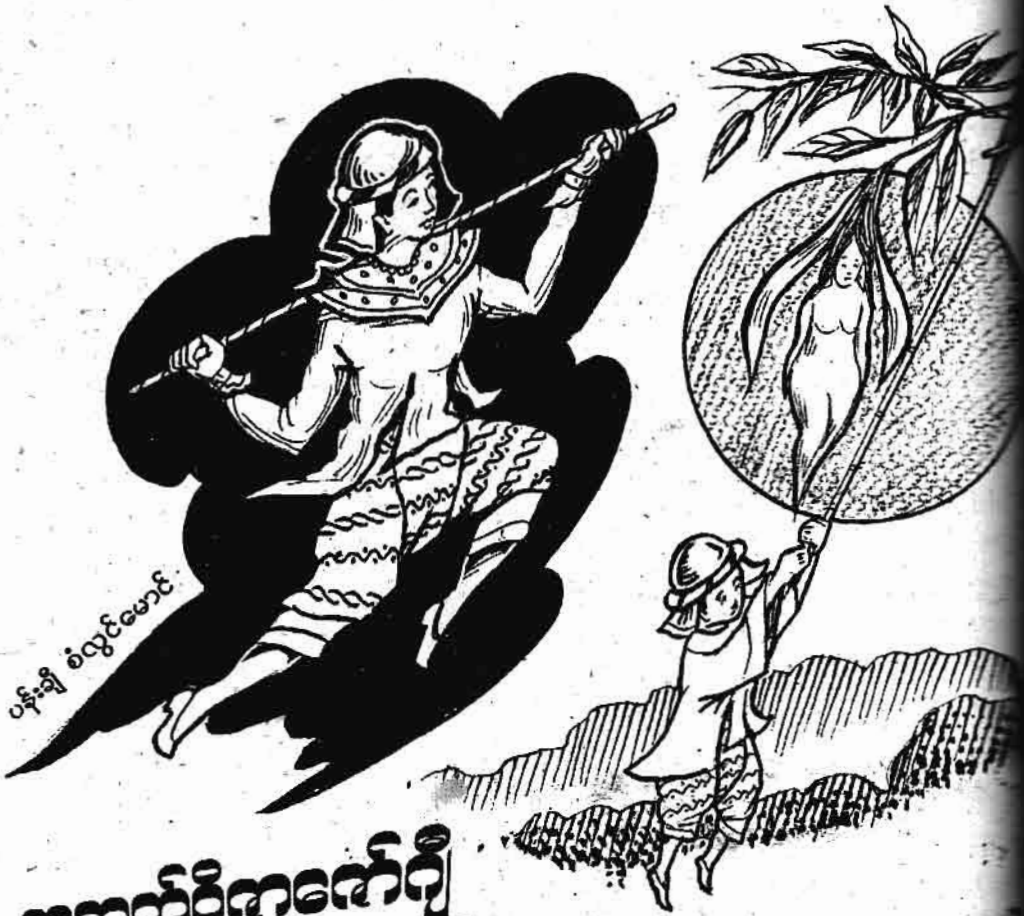

မောင်သာမန်(စီးကုန်း)

တစ်နေ့သော အခါသမယတွင် ကျွန်တော်သည် အိမ်ရှေ့ လေသာဆောင်တွင် ထိုင်၍ အနားယူနေပါသည်။ ရုံးပိတ်ရက်လည်း ဖြစ်၍ တခြား ဘာတာဝန်ကိုမှ ခေါင်းထဲ ထည့်မထားဘဲ စိတ်အေးချမ်းသာစွာ အနားယူရင်း ပရိတ် တရားတော်များ ဖတ်ရှုနေပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ အနားယူနေ စဉ် ကျွန်တော်နှင့်အတူ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော ကိုမျိုးအောင် ရောက်လာပါသည်။ ထို ကိုမျိုးအောင်မှာလည်း ရုံး ပိတ်ရက်များတွင် ဘာသာရေး၊ လူမှုရေးကိစ္စရပ်များနှင့် ဆက်နွှယ်နေသော ဖြစ်စဉ်များကို ဆွေးနွေးတိုင်ပင်နေကျ မိတ်ဆွေများဖြစ်သည်။

အထက်ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီ
နှင့်
အောက်ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီ

မျိုးမောင်မောင်
(က.ပ.စ)

ကျွန်တော်လည်း ကိုမျိုးအောင် ရောက်လာပြီဖြစ်၍
တစ်ခုခုတော့ စူးစမ်းလေ့လာရန်၊ မေးမြန်းရန်
သိလိုသည်ဟု ယုံကြည်ထားပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်
သုရောက်လာလျှင် "ဆရာကြီးကို ကျွန်တော်စိတ်
ချင်းလင်းတာလေးတွေ သိချင်လို့ လာခဲ့တာပါ" ဟု
လေ့ရှိသောကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်တော်က
သူ မေးသမျှ သူ သိလိုသမျှကို အတတ်နိုင်ဆုံး
ပြောကြားပေးလေ့ရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ ထို
ကျွန်တော်ကလည်း ...

ဘာဟေ - မောင်မျိုးအောင် ဘာများ တိုင်ပင်ဆွေးနွေး
ရုံနဲ့ပြန်ပြီလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး။

နီဒါန်းပျိုး၍ လမ်းပွင့်ပေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ
အောင်မှ...

တိုတစ်နေ့က စာအုပ်တစ်အုပ်မှာ ဝိဇ္ဇာတော်ဂျီ
ရေးထားတာကို ဖတ်လိုက်ရတယ်ဗျ။ ကျွန်တော်
အထက်က အထက်ဘိုးတော် ဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်း
ဝိဇ္ဇာဂိုဏ်း ဘိုးတော်တွေရှိတာ သိထားဦးသားပါ။

တိုတို့တွေနဲ့ တမူ ထူးခြားနေတာ တွေ့ရတယ်။ အဲဒါ
အခြေသလဲဆိုတာ ဆရာကြီးများ သိမလားလို့ မေးချင်
ချင်တာလားတာပဲ ဆရာကြီး။

အမေးနီဒါန်း စခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း သူ့လိုပဲ ထို ဝိဇ္ဇာ တော်ဂျီကိုစွဲကို
လေ့လာခဲ့ပါသည်။ ဇာတ်ပွဲ ရုပ်ရှင်၊ ရုပ်သေး၊ ဗီဒီယို

များတွင် ခေတ်ဟောင်းမှအစ ယနေ့ခေတ်ထိ
ကျွန်တို့များအကြောင်း ကပြတင်ဆင် ဖျော်ဖြေနေကြ

တတ်ကျွမ်းပြခြင်း မရှိပေ။ သို့ပါသော်
ကျွန်တော် လေ့လာဖတ်ရှု မှတ်သားမိသမျှ ပြောပြ

ပါသည်။

ကိုမျိုးအောင်၊ ကျွန်တော်လည်း အဲဒီ ဝိဇ္ဇာ
အကြောင်းကို တော်တော်လေး လေ့လာထားတယ်။
ချင်တယ်ဆိုရင် ရှင်းပြရမှာပေါ့ဗျ။ ဟုတ်ပြီလား။

များသည် သမထအလုပ်ကို စတင်၍ လုပ်ရပေ
သမထအလုပ်မှာ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားခဲ့သော
ဗုဒ္ဓဗျာဓိနည်းများကို ခေါ်ပါသည်။ သမထအလုပ်
ထွက်ရလမ်းနှင့် ယှဉ်သောအလုပ်နှင့် မယှဉ်သော
အလုပ် နှစ်မျိုးရှိသည်။ ထွက်ရလမ်းနှင့် ယှဉ်သော
အလုပ်မှာ အထက်ဝိဇ္ဇာပညာကို အခြေခံ၍ နှစ်

ဓာတ်များဖြင့် ပွားများအားထုတ်ကြသော (လောကီ သမထ)
အလုပ်မျိုးကို ခေါ်သည်။

တောရကျောင်းများ၊ ဂူ၊ ချောင်များတွင် သူတော်
ကောင်း ယောဂီများ အားထုတ်သော သမထအလုပ်သည်
ထွက်ရလမ်းနှင့် မယှဉ်သော သမထအလုပ်မည်၏။ သမထ
အလုပ်သည် ဗုဒ္ဓါနုဿတီ၊ အာနာပါနု၊ မေတ္တာကမ္မတ္တန်းနှင့်
ပင် ထွက်ရလမ်းအလုပ်နှင့် ပြည့်စုံနိုင်၏။ ဗုဒ္ဓါနုဿတီ
ကမ္မတ္တန်းသည် ထွက်ရ၏ အခြေခံဖြစ်သော ဝေဒသိန္နီ၊
ဣန္ဒြေသိန္နီ၊ ဗြဟ္မသိန္နီ၊ ဇော်သိန္နီ၊ ဝိဇ္ဇာသိန္နီဟူ၍ ငါးပါးပေါက်
နိုင်သည်။

မေတ္တာကမ္မတ္တန်းမှာကား ပေါက်ရောက်ပြီးသော သိန္နီ
တို့ကို အထူးသဖြင့် ပေါ်လွင်စေသည်။ နာမ်သိန္နီဆယ်ပါးမှာ
ဝိပဿနာလုပ်ထုံးလုပ်နည်းဖြင့် ပေါက်နိုင်သည်။ ဤလုပ်ရပ်
များသည် သာသနာပြု ဝိဇ္ဇာခိုင်လမ်းအတွက် အထက်ဝိဇ္ဇာ
ကြီးများ၏ လမ်းညွှန်ချက်ဖြစ်သည်။ ဝိဇ္ဇာလမ်းစဉ်ကို အား
ထုတ်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပထမဦးဆုံး ပုဗ္ဗကိစ္စငါးပါးနှင့်
ပြည့်စုံရမည်။

- (၁) ခန္ဓာငါးပါးကို မြတ်စွာဘုရားနှင့် အထက်ဝိဇ္ဇာ
ကြီးများထံ အပ်ရမည်။
- (၂) အလုပ်ချိန်နှင့် နေရာကို အထူးအလေးထား
ခွဲခြားမှတ်သားထားရမည်။
- (၃) မိမိလုပ်နိုင်သလောက် အချိန်ကို အဓိဋ္ဌာန်ယူရ
မည်။
- (၄) ကမ္မတ္တန်းအလုပ်နှင့် ညီညွတ်အောင် ဂရုဓမ္မ
တရားနှင့် ပြည့်စုံရမည်။
- (၅) ဆီမီးထွန်း၍ ရတနာသုံးပါးအား ပူဇော် ကန်တော့
ရမည်။

ထိုအလုပ်သည် အနောင်အယုတ်အန္တရာယ် အလွန်
များ၏။ ထို့ကြောင့် အထက်ဝိဇ္ဇာကြီးများက ကမ္မတ္တန်းတရား
မစီမံ ပုဗ္ဗကိစ္စငါးပါးပြည့်စုံအောင် ဆောင်ရွက်ထားရမည်ဟု
အကြံပေးခဲ့၏။ ဝင်လေ၊ ထွက်လေနှင့် ဣရိယာပုတ် မျှတရန်
လိုအပ်၏။ ထိုကဲ့သို့ ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်၍ အဖျက်
အန္တရာယ်များ လွတ်မြောက်သော် ဦးစွာ ဒေဝသိန္နီခေါ် ပထမ
နှစ်ပါးပညာရရှိပေမည်။

ထိုကဲ့သို့ အဆင့်ဆင့် ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ခဲ့ပြီး
ဝိဇ္ဇာတော်ဂျီအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။ ထိုရောက်ရှိခဲ့သော
ဝိဇ္ဇာတော်ဂျီများမှ အထက်နှင့် အောက် နှစ်လိုင်းကွဲပြား
ခြားနားသွားကြသည်။ လူသတ္တဝါတို့၏ အသက်ကို ကယ်

တင်နိုင်ရန် ဆေးဝါးများ စုဆောင်း၍ သူတို့၏ အာဏာစက် များဖြင့် မိန်းမပျိုပြီး ဖော်စပ်ကြသည်။ ထိုအချက်မှာ တူညီသော ဦးတည်ချက်တစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ကြသည်။

အောက်ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီများသည် သူတို့အတွက် အန္တရာယ် ဟူသမျှ ကာကွယ်နိုင်ရန် အဆောင်အယောင်နှင့် အစောင့်အရှောက်များ ထားရှိသည်။ ကာမဂုဏ်အာရုံကို တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ခံစား စံစားကြသည်။ ထို ကာမဂုဏ်ခံစားကြပုံမှာလည်း စိုးရူးယခင်က ဟိမဝန္တာတောထဲတွင် သူ့ယောင်မယ်ပင်ဟူ၍ ရှိသည်ဟု ဆိုထား၏။ ထိုအပင်၏ အသီးတောင်များသည် ဣတ္ထိယ မိန်းမပုံသဏ္ဍာန် ခန္ဓာကိုယ်အချို့အစားနှင့် တူသည်ဟု ဖော်ပြထား၏။ ထိုအပင်ကြီးတွင် မိန်းမပျိုများ ခိုတွဲနေသည်နှင့်လည်း တူ၏။ အသီးအရွယ်အစားမှာလည်း လေးမေလောက် ရှိသည်။ အသီးအညှာမှာ ဦးခေါင်းမှ ဆံပင်ကို စုချည်ထားသကဲ့သို့ ထောင်၍ အညှာပမာရှိနေသည်ဟု ဖတ်ရှု မှတ်သားရပေသည်။

ထိုအပင်အောက်သို့ အောက်ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီ ရောက်ရှိလာပြီး သူတို့၏ ဆေးကြိမ်လုံးနှင့် ထိုသူ့ယောင်မယ်သီးအား တို့ထိ၍ အသက်သွင်းလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ သက်ရှိထင်ရှား

မိန်းမပျိုတစ်ဦးဖြစ်လာပြီး အပင်မှ ပြုတ်ကျလာသော ထိုမိန်းမပျိုအား သူ့ယောင်မယ်ဟု တင်စားခေါ်ဆိုထား ထိုသူ့ယောင်မယ်နှင့် ခုနစ်ရက်တစ်ပတ်ပြည့်အောင် ဂုဏ် ခံစား၏။ ခုနစ်ရက်ပြည့်သောအခါ အလိုအလျောက် သေဆုံးသွား၏။ ထိုသေဆုံးသွားသော သူ့ယောင်မယ် ပြေမြုပ် သင်္ဂြိုဟ်လိုက်၏။ ထို သူ့ယောင်မယ်သည် ကောင်းကင်သို့ အပုပ်နဲ့ထွက်သည်ဟုလည်း လေ့လာရပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်ခံစားပြီးလျှင် ဇော်ဂျီ၏ နေရာဌာနသို့ ပြန်သွား၏။

အထက်ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီတို့မှာ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ ဂုဏ်အာရုံလည်း မခံစားပေ။ အန္တရာယ် ကာကွယ်အဆောင်အယောင်နှင့် အစောင့်အရှောက်များလည်း ရှိပေ။ သူတို့အား နတ်သီကြားနှင့် သက်ဆိုင်ရာ ပုဒ်များမှ စောင့်ရှောက်ကြပေသည်။

စာပေဝိသနာရှင်အပေါင်း ဗဟုသုတ ရစေရန် မှတ်သားမိသမျှ စုစည်းတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မျိုးစော

အတိတ်ကံဘဝတစ်ခုမှာ
သင်နှင့် ကျွန်ုပ် ဆုံတွေ့ခဲ့ဖူးတယ်ဆိုရင်တော့ ...
ဒီဘဝမှာလည်း ပြန်ပြီးရေစက်ဆုံကြဦးမှာပါ။

ဆရာမြတ်ထွဋ်ခေါင်

(မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒပညာရှင်)
ဂမ္ဘီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်

ဟောကြားချိန် - နေ့စဉ် မနက်(၉)နာရီမှ ညနေ(၄)နာရီထိ။
(တနင်္လာနေ့တိုင်း ဟောခန်းပိတ်သည်)

ဟောခန်းလိပ်စာ - ကျိုက္ကစံဘုရားအနောက်ဘက်မုခ်၊ ဘိုလူးညီနောင်ဓာတ်ခန်းအနီး
သယ်န်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၇၃၀ ၂၅၉၉၄

E-mail - myat htut 2009 @ gmail com. သင်တန်းသား လက်

ပူရောဟိတ်လက္ခဏာဆရာကြီး ဆရာစန္ဒြ၏သား

ဆရာဒေဝ A.G.T.I (Civil)

လက္ခဏာနှင့် နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာရှင်

၂၉	၁၄	၆
၈၅		၃
	၀	၈

အမှတ် ၄၅၊ ဓမ္မစေတီလမ်း (တော်လှန်ရေးပန်းခြံရှေ့) Sweet Centre နှင့် ကပ်လျက်

မြန်ကုန်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၅၀၅၁၄၁။

E.mail; sayadeva@myanmar.com.mm, Internet- http://www.sayadeva.com

ယတြာမချေတဲ့ဆရာ

လွတ်လပ်ရေးမရမီကပင် ဆရာစန္ဒြသည် လက္ခဏာ၊ ဗေဒင်ဟောပြောခဲ့ပြီး (၁၉၀၁) ခုနှစ်မှစ၍ ဘုန်းကြီးဝတ်ခဲ့ရာ (၁၉၉၂) ခုနှစ်တွင် (၁၁) ဝါရသောအခါ လွန်တော်မူခဲ့သည်။

ဆရာစန္ဒြ၏သား ဆရာဒေဝသည် (၁၉၇၇) ခုနှစ်မှစ၍ ပခင်နှင့်အတူ လက္ခဏာဟောပြောခဲ့ပြီး၊ (၁၉၈၁)ခုနှစ်မှစ၍ ယခုလိပ်စာတွင် ဟောပြောနေခဲ့ပါသည်။

ဆရာစန္ဒြ၏မြေး၊ ဆရာဒေဝ၏သား၊ ဆရာဗြဟ္မသည် (၁၉၉၇) ခုနှစ် အထက်၍ (၁၄-၁၀-၂၀၀၃) နေ့အထိ လက္ခဏာဗေဒင်ဟောပြောခဲ့သည်။ (၁၉၉၇-၁၀-၂၀၀၃)တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

ဆရာစန္ဒြ၊ ဆရာဒေဝ၊ ဆရာဗြဟ္မတို့သည် လက္ခဏာဗေဒင်ဟောပြောရာတွင် ယတြာလုံးဝ မချေပေးပါ။ ဓာတ်ဆင်၊ ဓာတ်ရိုက် လုံးဝလုပ်မပေးပါ။ အဆောင်အယောင်၊ ဂါထာများကို မရောင်းပါ။ ထိပေါက်ကိန်းရှိလျှင်လည်း ထိပေါက်မည့်အထိ နှိပ်အခါအသက်ပိုင်း၊ လပိုင်းကိုသာ ဟောကြားပေးပါသည်။ ထိနံပါတ်တွက်မပေးပါ။ ထိမရောင်းပါ။ မေးသူ၏ဖြစ်လိုသော ဆန္ဒကိုဖြစ်အောင် ဘာကိုမျှလုပ်မပေးပါ။ ဘယ်အသက်ပိုင်းမှာ ဘာဖြစ်နိုင်သည်ဟု လက္ခဏာဗေဒင်ဟောပြောခြင်း မရှိသန်ပြင့်သာ ရပ်တည်ဟောပြောသော ဆရာများဖြစ်ကြောင်း ကြေညာအပ်ပါသည်။ ခင်ဗျား။

ရှမ်းစုရွာထိပ်မှ ညောင်ပင်ကြီးက
တံတေးသိန်းတန် ဆိုသော နိုင်ငံကျော်
အဆိုတော်ကြီး သီဆိုခဲ့သည့် သီချင်းနှင့်
ပြဇာတ်ထဲမှ ထွေညှိနှင့် ယှဉ်တွဲ၍ ပါခဲ့
သော ညောင်ပင်ကြီးဖြစ်သည်။ ရွာထဲ
တွင် ရက်ကန်းစင်များ ရှိပြီး ရက်ကန်း
ရက်သူများ၊ လယ်ယာလုပ်သူများ၊
ရာသီပင် ခြံစိုက်သူများ၊ နှစ်ရှည်ပင်

နှစ်ပတ်ပြန်

ကောက်ကြီး၏ကျေးဇူး

မန်းချိုဆောင်နိုင်လတ်

ခြံပိုင်များ ကွမ်းခြံစိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်သူများ ရှိသည်မှာဖြစ်သည်။ ရှမ်းစုရွာဟု အသိများကြသော်လည်း ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများက ဆယ်ယောက် တစ်ဆောက်၊ တစ်ရာ တစ်ဆယ်ပင် မရှိထားပေ။ ရွာ၏ အရှေ့နောက် တောင်ခြေက ပတ်လည်တွင် လယ်ကွင်းများ၊ စိုက်ပျိုးခြံများ၊ ကွမ်းစိုက်ခြံများ ရှိသည်။ နေ့၏ တောင်ဘက်ခြမ်းတွင် အတော်ကြီးကျယ်ဝန်းသည့် ကွမ်းခြံကြီးတစ်ခြံ၊ ခြံပိုင်ရှင်က ဦးပိုးနှင့် ဒေါ်ပိုင်ကြည့်ခြံဖြစ်ပြီး ကံဘဲမြို့နယ်ခွဲတွင် တံခြားသစ်နှင့် တိုက်တာဖြင့် နေထိုင်ကြသည်။ ကွမ်းခြံတွင် ဦးလှဖေ၊ ကိုထူး၊ မောင်ရွှေ မောင်ပိုင်တို့ ရှိသည်။ ခြံ၏ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် တဲကလေးတစ်ခုရှိသည်။ ယခင်က ထိုတဲပိုင်ရှင်က ကွမ်းခြံအလုပ်သမား ငကောက်ကြီး ဖြစ်သည်။

ယခုတော့ ထိုတဲပိုင်နဲ့နဲကလေး ဖြန့်ပြင်ပြီး ရွာထဲမှ ဒေါ်သန်းမယ် ဆိုသူ နေသည်။ ဒေါ်သန်းမယ်က သားထောက်သမီးခဲ မရှိသူ။ ကွမ်းခြံ ခုပြီး ခြင်းနှင့် ထည့်ထားသော ကွမ်းများကို ရွာထိပ် လှည်းဆိပ်သို့ ပို့သယ်၍ ပို့သူ။ ကွမ်းကျကွမ်းနုများကို သူ့ရှင် အခြောက်လှန်းပြီး ပရဆေး ဖြစ်စေရန်တွင် ရောင်းသည်။

♦♦♦

“ဖောက်...ကျွတ်...ကျွတ်... နှင်း...ကျွတ်...”
 “ကိုလှ... တော်ကွမ်းခြံထဲက ဘာသံလဲ မသိဘူး”
 “ကြွက်တွေနဲ့ တူပါတယ်ကွာ”
 “တော်ကလည်း ကွမ်းခြံထဲက တွေ့တာပဲတော့ ကွမ်းပင်တွေ သေရော ဒေါ်သန်းမယ်က ကွမ်းခြံအလုပ်

အပြင်၊ ကွမ်းခြံပိုင်ရှင် ဦးပိုးနှင့် မိသားစုများ ခြံထဲ လာလျှင်လည်း ချက်ပြုတ်လုပ်ကိုင်ပေးရသည်။ ခြံပိုင်ရှင် ဦးပိုး၏ ဇနီး ဒေါ်ပိုင်ကြည်က စားစရာများ ပေးသလို၊ အဝတ်အထည်များလည်း ယူလာပေးသည်။ ငွေကြေးလည်း ပေးသည်။ ကွမ်းခြံတွင် အလုပ်လုပ်၍ နေသော လူပျိုကြီး ဦးလှဖေနှင့် လူမသိသူမသိ ဇာတ်လမ်းအစဖြစ်သည်။

ဦးလှဖေနှင့် ဒေါ်သန်းမယ်တို့က သူတို့၏ လေးဆယ်ကျော် ဆက်ရက် တောင်ပံကျိုးနှင့် ငါးဆယ်ပြည့်ပြီး ကြောင်ထီး၏ ဇာတ်လမ်းကို မည်သူမှ မသိဟု ထင်နေကြသည်။ နက်နက် ရှိုင်းရှိုင်းကြီး မဟုတ်ပေမယ့် မျက်လုံး အကြည့် အခေါ်အပြောတို့ကို ရိပ်ဖမ်းသံဖမ်းတော့ သိနေကြသူများက ကိုတင်ရွှေ၊ ကိုထူးနှင့် မောင်ပိုင်တို့ ဖြစ်ပြီး ယနေ့ည၏ မေးစက်ရာ တဲရိပ်မှာ သက်ကြီးပျူဟာခင်းနေကြသည့် ဖြစ်အင်ကို အစအဆုံး သိနေမြင်နေသူက ရှိသည်။ ရိုးတွင်းချဉ်ဆီ အီအီ ဆိမ့်ဆိမ့်အချိန်ကျမှ “ဖောက်...ကျွတ်... ကျွတ်... ဖျစ်...ကျွတ်...” ဆိုသည့် အသံက အနှောင့်အယှက်ပေးလာသည်။ ဦးလှဖေ ထွေးပွေ့ထားသည့် ရင်ခွင်ထဲမှ ဒေါ်သန်းမယ်က စိုးရိမ်တကြီးနှင့် မေးလိုက်ပေမယ့် ဦးလှဖေက လွယ်လင့်တကူ ပြောလိုက်သော စကားကြောင့် ဒေါ်သန်းမယ်က ပြန်၍ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“မယ်သန်းကလဲကွာ၊ ကြွက်ရှိရှိ မရှိရှိ အရေးလုပ်စရာလား”
 “ကျုပ်က စိုးရိမ်လို့ပါတော်”
 “ဘာ စိုးရိမ်ရမှာလဲ။ ကိုလှတစ်ယောက်လုံး ရှိနေတာပဲ”
 “အဲဒီ ရှိနေတာကြီးက ငြိမ်ငြိမ်မှ မနေဘဲတော့”

ရယ်သံက တုန်တုန်ခိုက်ခိုက် ထွက်လာသလို၊ ဘေးသံတစ်သံက ထပ်ပေါ်လာသည်။ ရေသန်ဘူး(ပလတ်စတစ်)ကို ညှစ်နေသည့်အသံ။

“ဖောက်...ဖောက်...ကျွတ်... ကျွတ်”

“ရှပ်...ရှပ်...ကျွတ်...ကျွတ်”
“တယ်အနှောင့်အယှက်ပေးတာပဲကွာ”

“ဟုတ်ပါရဲ့တော်၊ ဘာသံမှန်း မသိဘူး”

“ဖောက်...ကျွတ်...ကျွတ်”
 အသံက ပီပီသသကြီး ထပ်ပေါ်လာသည်။ ဦးလှဖေက မုဆိုးကို ပြင်တတ်ပြီး တဲလေးပေါ်က ဆင်းလာကာ ဘေးဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ လမိုက်ည၏ အမှောင်ထဲတွင် ဘာကိုမှ သံသယကွဲကွဲ မမြင်ရပေ။

“မယ်သန်းရေ... ကိုလှ ပြန်မယ်ကွာ”

“တော်က ကိစ္စစိစွပြီးတာနဲ့ ပြန်မယ်၊ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း မဲနေရဲဘူးတော့”

ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်ပါသည်။ အခါတိုင်းညတွေမှာ ဒေါ်သန်းမယ်တစ်ယောက်တည်းက ဘာချိုးချိုးချွတ်ချွတ်အသံမှ မကြားရပေ။ ယနေ့ည၏ မုဆိုးမတစ်ဝမ်းကွဲဖြစ်ရသည့် ညကျခါမှပဲ ထူးခြားသည့်အသံက ဆက်တိုက် ကြားနေရသည်။

ဒေါ်သန်းမယ်က လေးဆယ်စွန်းသော အသက်နှင့် အသားဖြူဖြူ အရပ်အမောင်းနှင့် တင်းသည့်နေရာ တင်း၍ သနပ်ခါးအဖွေးသားနှင့် မရှိပေမယ့် သပ်သပ်ရပ်ရပ် နေတတ်သူ။ မုဆိုးမသက် ငါးနှစ်ကျော် မွေးမြူထားသမျှ လေးငှေ့က ဦးလှဖေအတွက် ဖြစ်သွားသည်။

အရပ်အဟောင်း မြို့ခြံစားမားနှင့် ကွမ်းပပြတ်ဝါးသည့် လူပျိုကြီးကလည်း ခဝါးချသည့်။ အနောင်အယုက်ပေး သည့်အသံကြောင့် တဲကလေးပေါ်ကို ပြန်၍တက်လိုက်ပြီး ခေါ်သန်းမယ်၏ ဘေးတွင် လှဲချလိုက်သည်။

လူသူ မသိစေချင်ပေမယ့် ခေါ်သန်းမယ်၏ တဲကလေးတွင် လူပျို ကြီး ဦးလှဖေတစ်ယောက် မိုးလင်း နံနက် ၅နာရီထိုးမှ ကွမ်းခြံထဲက သူ၏ တဲကို ပြန်ရောက်ခဲ့သည်။

ကွမ်းခြံပိုင်ရှင်များဖြစ်သည့် ဦးပိုး ဒေါ်ဝိုင်းကြည်တို့မိသားစု ရောက်ရှိ လာကြပြီး ကွမ်းခြံကိုလည်း ကြည့် သည်။ ဦးလှဖေ နေသည် တဲရှေ့တွင် ဖျာခင်း၍ ရေခွေးကြမ်းအိုးနှင့် လက်ဖက်သုပ်၊ မုန့်ပဲသရေစာတို့ကို စားနေကြသည်။ ခေါ်သန်းမယ်က ဒေါ်ဝိုင်းကြည် ဝယ်လာသော ဟင်းစား များကို နံနက်စာအတွက် ချက်ပြုတ် နေသည်။ ဦးပိုးက ကွမ်းခြံကို ကြည့်ရှင်း မှ နောက်မှ လိုက်လာကြသော ဦးလှဖေ ကိုတင်ရွှေ၊ ကိုထူးနှင့် မောင်ပိုက်တို့အား...

“ကိုလှဖေရော၊ မောင်တင်ရွှေ ရော ဒီတစ်ခါ ကွမ်းခူးရင် အထူးသတိ ထားပြီး လူသန်သန်ကို ခူးခိုင်း။ ကွမ်း တွေက ဈေးကောင်းလာပေမယ့် ကွမ်း ခြံတွေ အရမ်းပျက်တယ်။ ဟိုဘက်က ခြံအသစ်ပျိုးဖို့ တိုင်ထောင်ပြီးပလာ။ ပင်ထောင်ကွမ်းပျိုးကို ဖျာပုံဘက် သွား ကြည့်ပါလား။”

“ဟုတ်ကဲ့ ကိုကြီးပိုး။ တင်ထွန်း ကို မအူပင်နဲ့ ဖျာပုံဘက်ကို လွှတ်မလို့ ဝါ”

“အင်း...ကောင်းတယ်။ ခြေဖျက် ကျပ်တို့ပြန်ရင် မသန်းမယ်ကို ခေါ် သွားပြီး အိမ်ရှင်းခိုင်းမလို့၊ ခြံအလုပ်

မရှိတူးနော်”
“ဟုတ်ကဲ့ သူ့အလုပ် မရှိသေး ပါဘူး”

ဦးလှဖေက ခြံရှင် ဦးပိုးပြော၍ သာ ပြောလိုက်ရသည်။ ခေါ်သန်းမယ် နှင့်က ဇာတ်လမ်းအစပင် ရှိသေး သည်။ ခြံပိုင်ရှင်က အိမ်ရှင်းဖို့ ခေါ်သွား မည်တဲ့။ ဘယ်နရက်လဲဟုတော့ ဦးလှ ဖေက မမေးပါ။ မေးရန်လည်း မသင့် ပါ။ ရှိပါစေ၊ နောက်ရက်တွေ...ရက် တွေ ရှိသည်ပဲလေ။

ညနေစောင်းတွင် ခြံပိုင်ရှင် ဦးပိုး တို့မိသားစုက ကားရပ်ထားသည့် ရှမ်းစု ရွာအဝင်မှ ညောင်ပင်ကြီးအောက်သို့ ပြန်ကြရာ ခြံထဲမှ ဦးလှဖေအပါအဝင် အားလုံးလိုက်ပို့ကြသည်။ ဦးလှဖေ၏ မျက်လုံးအကြည့်ကို ခေါ်သန်းမယ်က သိလိုက်သည်။

ည၏ လရောင်က ပိုးတဝါး။ တိမ် တို့က လကို ကွယ်မြှုပ်၍ လောက မြေပြင်ကို မမြင်ရအောင် လုပ်နေသည်။ ဒါပေမယ့် လကလည်း တိမ်တို့ကြားမှ မြင်ရသလောက် ပြောက်တိပြောက် ကျားကလေးပဲ။ ကောင်းကင်ပေါ်က ဆင်း၍ ကြည့်နေသည်။ ကွမ်းခြံ၏ အဝင်အထွက် အပေါက်မှာ ရေခွေး ကြမ်းအိုးနှင့် ထိုင်နေသော ဦးလှဖေက ခေါ်သန်းမယ်၏ တဲကလေးကို လှမ်း ကြည့်၍ မနေညက အဖြစ်အကြောင်း ကို တွေး၍ ပြန်ရည်ရင်ဖို့ ခံစားနေမိ သည်။

“ဖောက်...ကျွတ်...ကျွတ်... ကျွတ်”

“ရှပ်...ဖလပ်...ဖလပ်...ရှပ်”
ရေသန်ဘူးကို ညစ်၍ ကွမ်းခြံရှေ့ လှမ်းလှမ်းမှ ဖြတ်လျှောက်သွားသလို ရိုးတိုးရိပ်တိပ် မြင်လိုက်ရသဖြင့် ဦးလှ

ဖေက ကြားလိုက်မိတဲ့ အသံကို သိ မထားမိဘဲ လူရိပ်ကိုသာ အာရုံစိုက် စိတ်ထဲက ခေါ်သန်းမယ်တစ်ယောက် အလုပ်ပြီး၍ ညမအိပ်ဘဲ ပြန်လာသော ဟုလည်း ထင်လိုက်မိပြီး ထိုင်ထဲ ထ၍ ခေါ်သန်းမယ်၏ တဲအိမ်ကလေး ဆီသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

“ဖောက်...ကျွတ်...ကျွတ်... ကျွတ်”

“ရှပ်...ဖလပ်...ဖလပ်... ကလီ...ကလီ...ကလီ...”

“ဟော... မယ်သန်းက ခြံ ရောက်နေတာကို။ မီးလည်း မထွန်း ငါ့ဆီကို တန်းမလာဘူး။ ပင်ပန်းပင် ပန်းပင် တူတယ်”

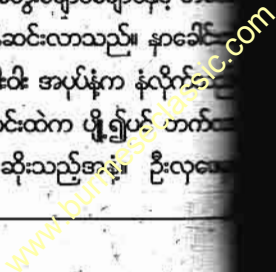
ဦးလှဖေက တဲရှေ့တွင် မြင်လိုက်ရင်း ကြားရသည့်အသံကို ထင်ကြမ်းအား နင်းသွားသံဟုပဲ ထင် အသံပေး၍ မခေါ်ဘဲ တဲလေးပေါ်မှ လှမ်းတက်လိုက်သည်။ မှောင်ထဲမှ တစ်ခုခုကို ခြေထောက်နှင့် တိုက် လိုက်သလိုမျိုးဖြစ်၍ ဦးလှဖေက မိမိပိုက်ထဲမှ မီးခြစ်ကို ထုတ်ပြီး မီးခြစ်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟင်...”

ဦးလှဖေ ခလုတ်တိုက်မိသည့် ပျော့ပျော့အေးအေးနှင့် သေချာစွာ တိုက်မိပါလျက် ယခုတော့ ဘာ ရှိမနေခြင်းအတွက် မစဉ်းစားတတ် အောင် ဖြစ်သွားသည်။

“ငါ အမြင်မမှားဘူး။ နာကြာ မလွဲဘူး။ သူ့ခိုးဆီရအောင်လည်း မယ်သန်းက ဘာရှိလို့လဲ”

အတွေးချောင်ချောင်နှင့် တဲပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလာသည်။ နာခေါင်း ကို စူးစူးထိုးထိုး အပုပ်နံ့က နံလိုက်လာ သည်ချောင်းထဲက ဖျို၍ပင် ဘက်ထဲ အောင် ဆိုးသည်အားနဲ့ ဦးလှဖေ

ဆက်ကို မကြည့်ဘဲ ကွမ်းခြံကို ပြန်
လာခဲ့သည်။

◆◆◆

ရှမ်းစုရွာ၏ တစ်ဖက်ရွာသို့ ဦးလှ
ထံသို့ လုပ်သော ကွမ်းခြံနားမှ ဖြတ်
သွားဖြတ်လာ ပြုကြသူများ ရှိသည်။
အခြားလမ်းမှလည်း သွားလို့လာလို့
သည်။ ယခုတစ်လော စကားသံများ
ဆက်လာသည်မှာ ဦးပိုး၏ ကွမ်းခြံနား
သရဲခြောက်သည်ဟူသော စကား

ကျုပ်ဗျာ...တစ်နေ့ညနေက
ညနေညးခိုးချင်သွားတယ်။ ငါးထမ်းပြီး
အပြန် နိုင်က ဟင်းစားပေးလို့ ငါးတွဲ
ခွဲပြီး ပြန်လာတာ။ ငါးကို လိုက်
သလို ကျုပ်မှာ ပြေးလိုက်ရတာ”

“ဟုတ်မယ်။ တစ်လောက
ကျုပ်နဲ့ သိန်းရှင်တို့ ဈေးရောင်းအပြန်
ဆက်ကျလို့ ဦးပိုးကွမ်းခြောက်က ပြန်
ရေညှန်ဘူးနဲ့ နောက်က ပစ်ပေါက်
သက်တာ လူတော့ မထိဘူး။ နှစ်
ဆက်ကြားထဲက ထွက်သွားတယ်။
အပြန်ကြည့်တော့လည်း ဘာမှမရှိဘူး”

“အင်း... ဟိုအရင်က အဲဒီနား
ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး”

“ဟိုတဲကလေးက မိန်းမကြီးက
မွေးထားသလား မသိဘူး”

“အင်းလေ သူကျတော့ ဘာမှ
ဖြစ်တူးနော်”

◆◆◆

ဒေါ်သန်းမယ်တစ်ယောက်
အဲဒီဘဲမှာ နှစ်ရက် သုံးညအိပ်ပြီး ပြန်
ဆက်လာသည်။

“ဟော... ဒေါ်လေးသန်း ပြန်
ပြန်”

မောင်ပိုက်၏ အော်ပြောလိုက်
ကြောင့် ဝါးတိုင်ထူနေသော ဦးလှဖေ
ခြံသို့ လှမ်းကြည့်ပြီး ပြေးလိုက်

သည်။ ဒေါ်သန်းမယ်ကလည်း အထုပ်
အပိုးနှင့် လက်ဆွဲခြင်းကို ဆွဲ၍ ဦးလှဖေ
တို့ ဝါးတိုင်ထူနေရာသို့ လျှောက်လာ
ပြီး...
“ကိုလှတို့၊ မောင်တင်ရွှေတို့ဖို့ပါ
လက်ဖက်အစုံနဲ့ လက်ဖက်ခြောက်ရော၊
ထန်းလျက်ပါ ထည့်ပေးလိုက်တယ်။
ဖယောင်းတိုင်အကြီး သုံးထုပ်လည်း ပါ
တယ်”

“ဒေါ်လေးသန်း လုပ်ကိုင်ပေးတာ
သဘောကျပြီး ခေါ်ထားနေဦးမယ်”
“အမယ်လေး... မောင်ထူးရယ်၊
ဒေါ်လေးက မနေနိုင်ပါဘူး။ ကိုယ့်ဘာ
ကိုယ် ရိုဂို၊ မရိုဂို အေးအေးပဲ ကောင်း
တယ်”

ဒေါ်သန်းမယ်ရဲ့ စကားကြောင့်
ဦးလှဖေက ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်လိုက်
သည်။

အလုပ်နားကြပြီး ဦးလှဖေ၏
တဲလေးတွင် စုထိုင်ပြီး ရေခွေးကြမ်းနှင့်
လက်ဖက်သုပ် ထန်းလျက်တို့ကို မြည်း
ကြသည်။ ဒေါ်သန်းမယ်က သူတဲလေး
သို့ ပြန်သွားသည်။

ရေချိုးပြီး သနပ်ခါးအဖွေးသားနှင့်
မီးဖိုချောင်လေးထဲတွင် ရေခွေးအိုးတည်
နေသည်။ ညကျလျှင် ဦးလှဖေက
ရောက်လာဦးမည်။

အလုပ်သိမ်း၍ ကိုတင်ရွှေ၊
ကိုထူးနှင့် မောင်ပိုက်တို့က ရှမ်းစုရွာ
ထဲသို့ ပြန်သွားကြသည်။ ဦးလှဖေက
လည်း ရေချိုး အဝတ်လဲပြီး ထမင်းစား
ရန် ပြင်သည်။ ထမင်းစားခါနီး ဒေါ်သန်း
မယ်ကို သတိရသဖြင့် ထမင်းစားခေါ်
ရန် ထွက်လာသည်။

“မယ်သန်းရေ... မယ်သန်း၊
ဘာချက်လဲ။ မချက်ရသေးရင် ကိုလှ
တဲမှာ ထမင်းလာစားပါလား”

“ကိုလှ... တော်ကလည်း

လာရင်းနဲ့ ထမင်းဟင်းယူလာပြီး ဒီမှာ
ပဲ စားလိုက်ပါလား”

“အေးဟာ၊ ကိုလှ မေ့သွားတယ်။
နေ...နေ ပြန်ယူလိုက်မယ်။ ဖယောင်း
တိုင် ရှိရဲ့လား”

“ရှိတယ်။ ရေခွေးလည်း တည်
ပြန်ပြီ”

“အေးအေး”

ဦးလှဖေက တဲသို့ ပြန်ပြီး ထမင်း
နှင့် ဟင်းကို ယူပြီး ဒေါ်သန်းမယ်နှင့်
လက်စုံစားကြသည်။

“မယ်သန်းရယ်... တစ်ရက်
အောက်မေ့တာ၊ သုံးညနဲ့ နှစ်ရက်
တောင်ပဲ”

“ကိုလှရယ်... သူတို့က တိုက်နဲ့
သာ နေတာ၊ အထဲမှာ ကြွက်သိုက်ကျ
နေတာပဲ။ ရှင်းလိုက်ရတာ၊ ဒါတောင်
မပြန်ပါနဲ့ လုပ်နေလို့၊ အလုပ်ရှိရင်
လာလုပ်ပေးပါ့မယ်လို့ ပြောရတယ်”

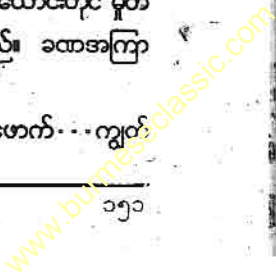
“အဟဲ... အဲဒါကြောင့်...”

“ဟင်း... အပြောက၊ ခြေထဲ...
ကိုလှ၊ ဟိုလေ... ကျုပ် ရွာထဲက
ဖြတ်လာတော့ လူတွေက ကျုပ်ကို
ကြည့်ပြီး တိုးတိုးတိတ်တိတ် လက်
ကုတ်ပြီး ပြောကြတယ်။ ကျုပ်တို့
အကြောင်းများ ကိုလှ ဘယ်သူ့ကို
ပြောမိသေးလဲ”

“ကိုလှ မပြောပါဘူး မယ်သန်း
ရယ်”

ဦးလှဖေက ဒေါ်သန်းမယ် မရှိ
သည့်ရက်က အဖြစ်တွေကို ပြောရန်
စိတ်ကူးပြီးမှ ကြောက်သွားမှာစိုး၍
မပြောဘဲ နေလိုက်သည်။ မောင်ရိပ်
သန်းစအချိန်တွင်ပင် ဦးလှဖေနှင့်
ဒေါ်သန်းမယ်တို့က ဖယောင်းတိုင် မှတ်
၍ မီးငြိမ်းလိုက်သည်။ ခဏအကြာ
တွင်...

“ဖောက်...ဖောက်...ကျွတ်”

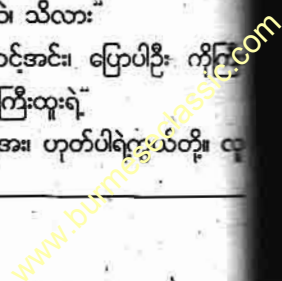

...ကျွတ်...ကျွတ်...
 “ရှပ်...ဖလပ်...ကျွီ...ကျွီ”
 ဆိုသည့် အသံက မြည်လာ
 သည်။ ဦးလှဖေရော၊ ဒေါ်သန်းမယ်ပါ
 ငြိမ်၍ နားထောင်လိုက်ပြီး...
 “ကို...ကိုလှ...ဟို...ဟို...
 ...သ...သရဲလား”
 “နေဦး၊ သရဲမဟုတ်ဘူး။ ဟေ-
 ဘယ်သူလဲ”
 “ဖောက်...ကျွတ်...ကျွတ်...
 ...ကျွတ်”
 “အေ...ရှပ်...ဖလပ်... ကျွီ
 ...ကျွီ...”
 တဲကြမ်းဝါးခင်းကို နင်းလျှောက်
 သံ၊ လေချဉ်တက်လိုက်သည့် အနံ့က
 အရက်နဲ့ ချဉ်စူးစူး၊ ရေသန့်ဘူးကို
 ညှစ်သံက ကြားနေရသည်။ အရက်နဲ့
 ရမှ ဦးလှဖေက သတိရသွားသည်။ ဒါ
 ငကောက်ကြီး။
 “မယ်သန်း...လား...လား၊
 သရဲခြောက်တာ၊ သရဲ”
 ဦးလှဖေနှင့် ဒေါ်သန်းမယ်တို့မှာ
 ဖိသိပ်တံသီနှင့် တဲလေးပေါ်မှ ဆင်းပြေး
 လာကြသည်။
 ကွမ်းခြံထဲမှ ဦးလှဖေ၏ တဲပေါ်
 တွင် ဒေါ်သန်းမယ်ရော၊ ဦးလှဖေပါ
 တုန်တုန်ခိုက်ခိုက်နှင့် ပူးကပ်ထိုင်ပြီး
 အနီးမှ ဖယောင်းတိုင်ကို မီးထွန်းလိုက်
 သည်။ ဒေါ်သန်းမယ်က...
 “ကို...ကိုလှ၊ ဘာမြင်လိုက်လို့
 လဲဟင်”
 “ကြမ်းခင်းကို နင်းပြီး တက်လာ
 တဲ့ အရိပ်၊ လေ...လေချဉ်တက်တဲ့
 အရက်နဲ့နဲ့ ရေ...ရေသန့်ဘူးကို ညှစ်
 တဲ့ အသံကြောင့် ငကောက်ကြီးမှန်း
 သိလိုက်တာ”
 “အဲဒီ ငကောက်ကြီးဆိုတာ”
 “အင်း... တခြားရွာက၊ ဦးပိုး

ကွမ်းခြံမှာ အလုပ်လာလုပ်တဲ့သူ။ ကိုလှ
 မရောက်ခင်က လုပ်တဲ့ လူ။ အလုပ်
 ထက် အရက်ကို ပိုမက်တယ်။ ရေသန့်
 ဘူးနဲ့ ထည့်ပြီး ပါးစပ်နဲ့ မပြတ်အောင်
 သောက်တယ်။ အခု မယ်သန်းနေတဲ့
 တဲက ငကောက်ကြီးရဲ့ တဲလေ”
 “ဟင်...”
 ဒေါ်သန်းမယ်က ဦးလှဖေ စကား
 ကြောင့် အနားကို ကပ်ပြီး တိုး၍ထိုင်
 လိုက်သည်။
 “အဲ...သေတော့လည်း အဲဒီ
 တဲကလေးမှာ သေတာ။ ဘယ်သူမှ
 မသိဘူး။ အပုပ်နဲ့ထွက်လာမှ ကွမ်းခြံ
 ထဲက သိပြီးတော့ သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ရတာ။
 နောက်တော့ ကိုလှတို့ ဒီခြံမှာ လုပ်
 တော့ လူဟောင်းတွေ ထွက်သွားကြပြီ”
 “ဟင်း...ကိုလှရယ်၊ အဲဒါများ
 ကျုပ်ကို အစကတည်းက မပြောဘူး”
 “အစက ဘာမှ မဖြစ်တာဘဲ
 မယ်သန်းရယ်”
 “ဒါဆိုရင် အခုမှ ဘာဖြစ်ရတာ
 လဲ”
 ဒေါ်သန်းမယ်၏ အမေးကို
 ဦးလှဖေမှာ ပြန်ပြောရန် ခက်နေသည်။
 မပြော၍လည်း ရမည်မဟုတ်ပါ။
 ဒေါ်သန်းမယ်တစ်ယောက် ကွမ်းခြံပိုင်
 ရှင် ဦးပိုးတို့တိုက်တွင် သွားလုပ်ကိုင်
 ပေးသည့် ညနှင့် နောက်ညများတွင်
 အတော်ကို သိသိသာသာ ခြောက်လှန့်
 ခဲ့သည်။
 အမှန်က ဦးလှဖေနှင့် ဒေါ်သန်း
 မယ်တို့ တဲကလေးပေါ်တွင် ချစ်ဗျူဟာ
 စလိုက်သည့် ညကပင် ငကောက်ကြီး
 က ရေသန့်ဘူးကို ညှစ်၍ အသံနှင့်
 ခြောက်ခဲ့သည်။ နောက်တော့ အနံ့ပါ
 ပေး၍ ခြောက်သည်။ ယခုလည်း
 ရေသန့်ဘူးကို ညှစ်၍ အသံပေး
 ခြောက်၊ အရိပ်အရောင်ပါ ပြု အနံ့ပါ

ပေးခြင်းဖြစ်သည်။
 “အဟီး...ကိုလှရဲ့ ကျွန်
 မှာ ဘယ်လိုပြန်နေရမှာလဲတော့”
 “မငိုပါနဲ့ မယ်သန်းရယ်။ ဒီ-
 ဒီမှာပဲ ကိုလှနဲ့ နေတာပေါ့”
 “ဟင်...ကိုလှ၊ ရှင်...ရှင်
 က ကျုပ်ကို တကယ်ယူမှာလား”
 “အေးပါ မယ်သန်းရယ်။ ကို-
 က တကယ်သံယောဇဉ်ဖြစ်တာပေါ့”
 “အဟင်း...ဒါဆိုလည်း ပြီး
 ဦးလှဖေနှင့် ဒေါ်သန်းမယ်
 ကျန်သော ညတစ်ဝက်ကို ခရီး
 လိုက်ကြလေသည်။

 နောက်တစ်နေ့တွင် ကွမ်းခြံ
 ရှင် ဦးပိုးနှင့် ရှမ်းစုရွာမှ ဦးအုပ်ထွေ
 ဦးအုန်းမောင်၊ ဒေါ်မိချုပ်၊ ဒေါ်ကရင်
 ကိုတင်ရွှေတို့နှင့် ကိုထူး၊ မောင်ပိုက်
 မိသားစုများနှင့် ကွမ်းခြံမှ ဦးလှဖေ
 တဲတွင် လက်ဖက်ရည်၊ မုန့်လက်သံ
 ရေနှေးကြမ်းတို့ တိုက်ကျွေး ညှစ်ခံ
 ဦးလှဖေ လူပျိုကြီးနှင့် မုဆိုးမ ဒေါ်သန်း
 မယ်တို့ သက်ကြီးမာလာဆောင်အခါ
 အနားဟု ပြောရမည်။
 “အဟဲ... ဦးလေးလှက လူပျို
 ကြီး လူထွက်၊ ဒေါ်လေးသန်းက
 မုဆိုးမတစ်ဝမ်းကွဲအဖြစ် အသိအမှတ်
 ပြုပွဲပေါ့နော်”
 မောင်ပိုက်၏ စကားကြောင့်
 ဦးလှဖေက အံ့ကြိတ်၍ လက်သီးဆုပ်
 ပြုသည်။ ဒေါ်သန်းမယ်က ခေါင်းငွေ့
 ပြုံးနေသည်။ ကိုတင်ရွှေနှင့် ကိုထူးတို့
 က တစ်ပြိုင်တည်းပင်...
 “မောင်ပိုက်... အဲဒါ ဘယ်သူ
 ကျေးဇူးလဲ၊ သိလား”
 “ဟင်အင်း၊ ပြောပါဦး ကိုကြီး
 တင်၊ ကိုကြီးထူးရဲ့”
 “အေး၊ ဟုတ်ပါရဲ့ကွယ်တို့။ လူ

လည်း ကျွတ်၊ သန်းမယ်လည်း
 မပဲ့တဲ့ အကြောင်း”
 မောင်ပိုက်နှင့် ဒေါ်ခွဲတို့က
 ချစ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျန် လူများ
 စားရင်းသောက်ရင်းမှ ကြည့်
 ကိုတင်ရွှေက...
 အဟဲ... အဲဒါ ငကောက်ကြီး
 နေလေ”
 ဟင်...ငကောက်ကြီး”
 ငကောက်ကြီး...ဟုတ်လား”
 အင်း...လုပ်...လုပ်ပါဦး”
 ကြီးအကြောင်း”
 ကိုတင်ရွှေက သူ ကြားဖူးထား
 ကွမ်းခြံအလုပ်သမား အရက်
 ငကောက်အကြောင်းကို
 တစ်ရပ်တစ်ရွာက ဆို
 ဘယ်အရပ်ဒေသကမှန်း မသိ
 ဟောပြီး ဦးပိုး ကွမ်းခြံတွင်
 လုပ်၍ နေမလင်း ညမလင်း
 သောက်သည်။ ဒေါ်သန်းမယ်
 တဲကလေးတွင် သေဆုံးပြီး
 သိပြီး သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ရသူ
 ကို ပြောပြသည်။
 သူပေက ဒေါ်သန်းမယ်ကို
 ညွှန်လိုက်ပြီး ပြုံးပြသည်။
 သန်းမယ်က ကိုယ်ကို ကျုံ့၍
 ညွှန်သည်။
 ဆိုရင် ငကောက်ကြီးဖူးစာ
 ဘာတဘူး။ ဖူးစာဆိုပြီးမှ ညား
 ကောက်ကြီးကျေးဇူး”
 အားလုံးက ရယ်ကြသည်။
 မောင်က ရေနှေးကြမ်းခွက်ကို
 လှည့်၍...
 နေ့ကွဲ! ငကောက်ကြီးက
 မောင်ကိုင်း အတော်ကြာတဲ့
 မလှန်နဲ့ ဆိုတော့ သူ
 ကန်နေကြတယ်။ အခု

မသန်းမယ်က သူနေခဲ့၊ သေခဲ့တဲ့ တဲ
 လေးမှာ လာနေတော့ အားကိုးတကြီး
 နဲ့ အကူအညီတောင်းတာပါ။ အဲဒါကို
 ခြောက်တယ်။ လှန်တယ်လို့ ဖြစ်လာ
 ထာပဲ။ နာနာဘာဝ ပရလောကသား
 သရဲ တစ္ဆေ ပြိတ္တာ ဆိုတာက ထိကိုင်
 တွယ်လို့မှ မရတာ။ အရိပ်အယောင်ပြ
 တာရယ်။ အသံပေး၊ အနံ့ပေးလို့ ရတာ
 ရယ်။ ဝင်ရောက်ပူးကပ်ပြီး ဖြစ်ချင်တာ၊
 လုပ်ချင်တာ၊ လိုအပ်တာကို ပြောဆို
 တောင်းခံလို့ပဲ ရတယ်။ အဲဒီလို အရိပ်
 အယောင်ပြ၊ အနံ့ပေး၊ အသံပေးရင်
 သရဲခြောက်တယ်။ တစ္ဆေခြောက်တယ်
 ဆိုပြီး သရဲဏာဂုံ မရှိတဲ့ လူတွေက
 ကြောက်လန့်ကြတာပါ။ ပြီးတော့ ဝင်
 ရောက် ပူးကပ်ပြီး ငိုရယ် ခုန်ပေါက်
 အော်ဟစ်ရင်လည်း သရဲပူးတယ်၊
 တစ္ဆေပူးတယ်။ သေတော့မှာပဲ ဆိုပြီး
 တွေ့ကရာ ဆရာတု၊ ဆရာလိမ်တွေကို
 ခေါ်ပြု၊ ဆရာတု၊ ဆရာလိမ်တွေက
 ရိုက်နှက်ပြီး သူတို့လုပ်ထားတဲ့ ပေါက်
 ကရဆေးဝါးတွေ တိုက်တော့ ဒဏ်ရာ
 ရ၊ ရောဂါဖြစ်တော့ သရဲသတ်လိုဆိုပြီး
 နာမည်ကြီးသွားရော။ အမှန်ကတော့
 နီးစပ်ရာကို အားကိုးတကြီးနဲ့ အကူ
 အညီတောင်းတာပါ။ အခုပဲ ကြည့်၊
 ငကောက်ကြီးဆိုရင် သေတော့ ဦးပိုး
 က ကွမ်းခြံအလုပ်က ထုတ်ပယ်လား။
 သက်ပျောက်ခွမ်း ဒါနဲ့ မြေချဆွမ်းဒါနဲ့
 ရက်လည်ဆွမ်းဒါနဲ့အလှူနဲ့ အမျှဝေ
 သလား။ ကောင်းပြီ၊ ဒါနဲ့ရင် အရင်
 ဘာလို့ အသိမပေးလဲ။ သဘောက
 မခြောက်မလှန်လဲလို့ မေးစရာရှိတယ်။
 ဘဝပြောင်းသူ၊ ပိညာဉ်ဘဝရောက်ကြ
 သူတွေဟာ အရာတိုင်းကို မေ့တတ်ကြ
 တယ်။ ကာလအပိုင်းအခြားတော့ မရှိ
 ဘူး။ သတိရတဲ့အခါ ဘာလုပ်ပေး၊
 ဘာလှူပေး၊ ဘာကိုတော့ ဘယ်မှာ

ထားခဲ့တာတို့ကို အသိပေး ပြောဆို၊
 တောင်းတတ်ကြတယ်။ အဲဒါပဲ”
 “အေးဗျာ၊ ကိုကြီးအုန်းမောင်
 ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှင်းပြပဲ သဘောလည်း
 ပေါက်တယ်။ သိလည်း သိတော့တယ်။
 ဟုတ်တယ်။ ကျုပ်ကွမ်းခြံထဲမှာပဲ ဆွမ်း
 ကပ်လှူပြီး ငကောက်ကြီးကို အမျှဝေ
 တော့မယ်”
 ကွမ်းခြံပိုင်ရှင် ဦးပိုးက ပြော
 လိုက်သလို၊ ဦးအုပ်ထွေးကလည်း
 ခေါင်းတငြိမ်ငြိမ်နဲ့...
 “အင်း... ကိုအုန်းမောင် ပြော
 သလို လုပ်သင့်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်
 လည်း ဒီရက်ထဲမှာ သရဲခြောက်တယ်။
 သရဲခြောက်တယ်လို့ အသံထွက်လာ
 တာကိုး”
 “ကဲပါဗျာ၊ ကိုလှပေနဲ့ မသန်း
 မယ်တို့ရဲ့ မင်္ဂလာညမှာမှ ဒီကိစ္စကြီး
 ပြောရတာ မကောင်းပါဘူး”
 လူကြီးတွေ တစ်ယောက် တစ်
 မျိုးစီ ပြောပြီးတော့ မောင်ပိုက်က
 လက်ဖက်ရည်နှင့် မုန့်စားပြီး...
 “ဟာ...ကောင်းပါတယ်။ ဘ
 အုန်းမောင် ဧပြီတာ။ ဗဟုသုတ ရပါ
 တယ်။ ငကောက်ကြီးကိုလည်း
 အားလုံးက ဦးလေးလုကိုယ်စား။
 ဒေါ်လေးသန်းတို့ရဲ့ ကိုယ်စားပါ ကျေးဇူး
 တင်ကြပါ”
 မင်္ဂလာညဦးကလေး၏ ကွမ်းခြံ
 ထဲမှ တဲကလေးပေါ်တွင် သရဲခြောက်
 ခံရ၍ ညားသောသူနှစ်ယောက်နှင့်
 ကျန်လူများကပါ ကွမ်းခြံပိုင်ရှင် ဦးပိုး၏
 တူ မောင်ပိုက် ပြောလိုက်သည်ကို
 သဒ္ဓါဘာကျ၍ ရယ်လိုက်ကြလေ
 သည်။
 * * *

ဦးလှိုင်ဆွန်း

ကရုဏာခေါင်းလောင်း ဆော်မောင်းလိုက်ပြီ

သံတစ်ပွင့် (ကြာဖူး)

တယ်လီဖုန်းသံ မြည်လာသည်။ ညက ညဉ့်နက်သည် ဖြစ်၍ အိပ်ယာထ နောက်ကျသွား၏။ အိပ်ယာမှ ကပျာကယာထတော့ မျက်လုံးများပင် ကျိန်းစပ်၍နေသည်။ မျက်လုံးအစုံကို ပွတ်သပ်ရင်း ကမန်းကတန်း မျက်နှာသစ်ရ ၏။ အိမ်ထဲမှ ပြေးထွက်လာတော့ အိမ်ရှေ့တွင် ယာဉ်မောင်း ကိုဇာနည်ကို တွေ့ရသည်။ ကားနားရောက်တော့ ဆရာ တော်က ခေါင်းခန်းတွင် ထိုင်စောင့်နေ၏။ ဆရာတော် ဆိုသည်ကား သီတာဂူ(ကြာတစ်ပွင့်) ရွှေပြည်ဟိန်းဆရာတော် ပင်။

ဆရာတော်အား လက်အုပ်ချီရင်း ကားပေါ်ပြေးတက်ရ သည်။ မနက်စောစော ဝေလီဝေလင်းကြီးတွင် ကားက ပြည်လမ်း၊ မင်္ဂလာဒုံ၊ ထောက်ကြံ့မှ မော်ဘီလမ်းကြောင်း သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ကားပေါ်၌ လိုက်ပါရင်း မနေ့က စကားကို အမှတ်ရမိသည်။ “ဒီမနက်စောစော နံနက် ၃နာရီ လောက် လမ်းထိပ်က စောင့်မည်” ဟူ၍ ဆရာတော်မှာထား သည့်စကားကို ဒီနံနက် ၃နာရီထိုးမှ အမှတ်ရမိသည်။ အိမ် ရှေ့သို့ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်ရောက်လာတော့မှ အရမ်းကို အားတောင့်အားနာ ဖြစ်သွားမိသည်။

ဆရာတော်၏ကားနှင့် ခရီးသွားသည်မှာ အတော်လေး အဆင်ပြေ ခရီးတွင်လှသည်။ လမ်းမပေါ်တွင် ကားက တရိပ်ရိပ်ပြေးရင်း နတ္ထလင်းကျော်တော့ ဆရာတော်၏ အရုဏ်ဆွမ်းကိစ္စကို လျှောက်ရ၏။ ရှေ့နားကျမှ ဟူ၍ အမိန့် ရှိရာ ပေါင်းတည် ကားဂိတ်သို့ ရောက်တော့ မြန်မာဆိုင်း ကောင်းကောင်းမှာ ထမင်းသုပ်ကို ကပ်ရသည်။ ပေါင်းတည် ထမင်းသုပ်ကလည်း နာမည်ကြီးပဲ မဟုတ်လား။ အရုဏ်

ဆွမ်းကိစ္စပြီး၍ နာရီကြည့်တော့ နံနက် ၇နာရီထိုး ဆရာတော်မှ ကမ္ဘာကျေးရွာသား တပည့်ဖြစ်သူအား တောင် ထန်းကုန်းရွာသို့ ဘယ်လိုသွားရမည်ကို ဖုန်းဆက် လေသည်။

ပြည်ရေခဲမြေ ဆိုင်းဘုတ်လွန်သည်နှင့် ကားထဲ ဘယ်တက် မြေသားလမ်းအတိုင်း ချီဝင်ခဲ့ရသည်။ လမ်း ဈေးအပြန် အမျိုးသမီးတစ်ဦးအား ဓာတ်ပုံနှင့် စာရွက်စာ များ ပြု၍ မေးရသည်။ တစ်ဦးမေး၍ မရ၊ နှစ်ဦးမေး၍ သုံးဦးမြောက်မှာ ဓာတ်ပုံနှင့် စာတွေကို ပြုမှ သေ ရလိုက်သည်။ စာက ဆောင်းပါးထဲမှ စာရေးသူ အပိုင် ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဖေါ်မေမြင့်ဆိုတော့ လူတို့ သိကြပါသည်။

ဆောင်းပါးဆိုသည်ကလည်း မြတ်မင်္ဂလာစာအုပ် အတွဲ (၂၈)၊ အမှတ် (၁၀)၊ ၂၀၁၃၊ ဧပြီလထုတ်၊ ဆေး ရှင်က စောစောက ဆရာမကြီး၊ ကလောင်အမည်ကား မဂျီမဖြူ(ရွှေတောင်)ဖြစ်ပြီး ဆောင်းပါးအမည်က “က ဖြစ်ဖွယ် ကျော့ရင်းစံ”ဆိုသည် ဆောင်းပါးဖြစ်သည်။

ဆောင်းပါးတွင် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ အနောက် ပြည်ခရိုင်၊ ရွှေတောင်မြို့နယ်၊ ထန်းကုန်းအုပ်စု၊ ထန်း ကျေးရွာနေ မောင်ကျော်စိုး၊ မဥမ္မာချိုတို့၏ ဇနီး သိသားစုအကြောင်းကိစ္စပင်။ ဇနီးမောင်နှံတို့သည် ငယ်စု များဖြစ်ကြပြီး ယောက်ျားလုပ်သူက အသက် ၂၇၊ ဇနီးသည်ကတော့ ၂၂နှစ်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ကျေး တောသူ့တောင်သား ဆင်းရဲသားများဖြစ်ကြသည့်အခေ ဘဝကို ရိုးစင်းစွာ လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြသည်။

သူတို့၏ ဇနီးမောင်နှံတွင် ပထမဆုံး သမီးဦး မွေးဖွားသည်။ နာမည်လေးက ချစ်စရာလေး ကျေး

www.burmeseclassic.com

ကလေးကလည်း ချစ်စရာကောင်းသည်ထက် ကရုဏာ
ကြော့ကွဲဖွယ် ကောင်းလှပေသည်။ သမီးဦးလေးကို
ဆောင်ဆေးရုံတွင် ခက်ခက်ခဲခဲ ခွဲစိတ်၍ မွေးရသည်။
အဖိုးအဖို သမီးဦးရတနာကို ရ၍ အတိုင်းအဆမရှိအောင်
မြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ရသလို၊ သမီးလေးအဖြစ်ကို ကြည့်
လျှင် အထွဋ်အထိပ်ရောက်အောင် ကြော့ကွဲ ရင်နာရပါ၏။
အဖိုးအဖိုဆိုစေကာမူ မိဘတိုင်း ကိုယ်သာသမီးကို အရမ်း
ကြိုပေသည်။ ကျော့ရှင်းစံ၏ မိဘများအဖို့ သမီးဖြစ်သူ
ချစ်သည်ထက် သနားကရုဏာသက်သည်ကား ပိုပေ
သည်။

ကျော့ရှင်းစံ၏ ဘဝပေးကုသိုလ်ကား အနုလှပ
မွေးရာပါ လက်နှစ်ဖက်လုံး လက်ကောက်ဝတ်သာသာ
ဆက်က ပြတ်ပြီး တုံးတိတ်ဖြစ်နေသည်။ ညာဘက်ခြေ
ထောက်တွင် ဇူးဆစ်အထိသာ ရှိပြီး၊ ဘယ်ဘက်ခြေသည်
ပျက်အနုထားဟု ဆိုရသော်လည်း ပိန်လို့၍ ခြေချောင်း
ချောင်းမူသာ ပါရှိသည်။ ဤမိသားစုတွင် မိဘနှစ်ပါး
အဖိုးအဖို ခံစားကြည့်မည်ဆိုက သားသမီးရတနာ ဈေးဦးပေါက်
ညီကား သိမ်ဖျင်းနံ့ချာလွန်းလှသည်ဖြစ်ပြီး၊ ကလေးငယ်
အဖိုးအဖို ခံစားကြည့်မည်ဆိုလျှင်လည်း တကယ်ကို ရင်နာ
သွားမည်ပင်ရှိစေကာမူ၊ တစ်မိသားစုတည်းဖြစ်လာ
သည့်ဘဝတွင် ကံတူ အကျိုးပေးဟူ၍သာ၊ ဖြစ်သမျှ
ကြောင်း အကောင်းလိုသာ မှတ်ရပေတော့မည်။

ကျော့ရှင်းစံလေး၏ အဖြစ်သနပ်ကို ကာယကံရှင်
အဖိုးအဖို မဆိုထားဘိ သွေးမတော် မျိုးမစပ်သည့် ဆောင်းပါး
ကိုယ်တိုင် ရင်နာအောင် ခံစားရပါ၏။ သည့်အတွက်
အဖိုးအဖို သည်ဆောင်းပါးအား ရေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့
ကျော့ရှင်းစံအား တွေ့မြင်ကြသူတိုင်း ကရုဏာစိတ် ယိုဖိတ်
အာမုန်ပင်။ ဤဆောင်းပါးရှင် မဂျိုးဖြူ (ရွှေတောင်)
ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကြောင့် ယုက်နွယ်လာသည့် သမုဒယ
ဖြစ်သည်ကား ရွှေပြည်ဟိန်းဆရာတော်သို့ ကူးစက်
ရခြင်းပင်။

ဆောင်းပါးရှင် ဆရာမကြီးကိုယ်တိုင် အားရဝမ်းသာ
ကျော့ရှင်းစံတို့၏ အိမ်သို့ လိုက်ပို့ပါသည်။ ဆရာမ
အိမ်ရှေ့မှ လှမ်းအသံပြုရာ ကျော့ရှင်းစံတို့သား
အဖိုးအဖို ထွက်လာခဲ့သည်။ နေအိမ်မှာ ကြီးကျယ်
လှသည်တော့ မဟုတ်။ တောနေ မိသားစုအဖို့ နေသာ
တော်တော် ရှိလေသည်။ ကလေးငယ် ကျော့ရှင်းစံလေး
အဖိုးအဖို သားလေး ညှိစိတ်စိတ် မျက်နှာကလေးက ပြည့်ပြည့်

ဖောင်းဖောင်းလေးဖြင့် ချစ်စရာကောင်းလှသည်။ ချစ်မွေးပါ
သော ကလေးငယ်ဟုပင် ဆိုရပေမည်။ သို့သော်လည်း
ကိုယ်လက်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းကတော့ ဆောင်းပါးထဲ ပါသည့်
ဓာတ်ပုံထဲက အတိုင်းပင်။ လူကိုယ်တိုင်အား တွေ့မြင်ပြီ
ဆိုပြန်တော့ ကရုဏာက ပို၍သက်ဝင်မိပြန်သည်။

ဆရာမကြီးကိုယ်တိုင် ကျော့ရှင်းစံလေး၏ အဖြစ်သနပ်
ကို ဆရာတော်အား လျှောက်ထားတင်ပြရာ ဆရာတော်မှ
အသင့်ပါလာသော ကားပေါ်မှ ဦးချွန်အား ချခိုင်းလေသည်။
သည်တော့မှ ကိုလှအေးလည်း “ဪ... ဒီလိုပါလား” လို့
သိလိုက်ရ၏။ ရန်ကုန်ကတည်းက ဦးချွန်သည် ကားပေါ်မှာ
တရောက်ရောက်နှင့် ပါလာခဲ့ပေမယ့် ဘာအတွက်ရယ်တော့
မသိ အခုမှ ရှင်းသွားလေပြီ။ မိမိလည်း ဆရာတော်နည်းတူ
ပင် ထပ်တူထပ်မူ ကရုဏာဖြစ်မိသည့်အတွက် အဖြူရောင်
သဲတစ်ပွင့် ပရဟိတအဖွဲ့အတွက် ငွေတစ်သောင်းကို
ကလေးအမေ မဥမ္မာချို၏ လက်ဝယ်သို့ ထောက်ပံ့လှူဒါန်း
ခဲ့ပြီး ရင်တွင်းမှ ဓမ္မတ္တဝေမျှရင်း သာဓုခေါ်ဆိုမိလေသည်။

တကယ်တော့ မွေးရာပါ အင်္ဂါချို့တဲ့စွာ ဘဝကို ရင်
သန်ရမည့် ကျော့ရှင်းစံလေး၏ ဘဝအနာဂတ် သာယာလှပ
ဖို့ တစ်နည်းအားဖြင့် ဖူးပွင့်ဝေဆာဖို့ ဥယျာဉ်များများဖြစ်
သည့် မိဘများ၌ တာဝန်ရှိသည်ကား အမှန်ပင်။ သို့သော်
လည်း မိဘများကလည်း တောသူတောင်သား ဆင်းရဲနွမ်းပါး
ဖြစ်သည်ထက်၊ လုပ်ခင်းကိုင်ခင်းမရှိသော ကြုံရာကျပန်း
အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်နေကြသူများပင်။

ကျော့ရှင်းစံ သမီးငယ်လေး၏ မိဘများအဖို့ မတတ်
သာသည်က များနေပါ၏။ သည့်အတွက်ကြောင့် ကျော့ရှင်းစံ
သမီးငယ်လေး၏ အနာဂတ်အရေး ရင်အေးစေဖို့ ပညာ
ရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ဘဝရပ်တည်နိုင်ရေးအတွက် လူသား
အခွင့်အလမ်း စာနာထောက်ထားသောအားဖြင့် သဒ္ဓါကြည်လင်
ကရုဏာသက်ဝင်ကြကုန်သောသူအပေါင်းတို့မှ ကြားသိ
နိုင်ကြပါစေရန်နှင့် ကြားသိသည့်အလျောက်လည်း သွား
ရောက်ကျညီ စောင့်ရှောက်နိုင်ကြစေရန် ဤဆောင်းပါးဖြင့်
အသိပေး နှိုးဆော်လိုက်ပေသည်။

သဲတစ်ပွင့်(ကြော့ဖူး)

အနာဂတ်အတွက် စီစဉ်

ကျွန်ုပ်သည် လှိုင်မြို့နယ်၊ အတ်ကျင်းမာလာမြိုင်(၅)လမ်းရှိ အစ်မကြီး ဒေါ်ခင်ညွန့်မှာ ကျွန်ုပ်ဖခင် ဦးကျော်လှ၏ ညီမအရင်း ဒေါ်မြရွှေမှ နွားသော သမီးကြီးဖြစ်သည်။ အဖေ ညီအစ်မမွေးဖြစ်၍ မောင်နှမဝမ်းကွဲ ဆက်စပ်သည်။

ယင်း ဆွမ်းကျွေးပွဲတွင် ကျွန်ုပ် အစ်ကိုကြီးများဖြစ်သော ဦးအောင် သန်းထွန်း၊ ဦးညွန့်လှိုင်တို့နှစ်ယောက် နှင့် ဆုံတွေ့ကြရန် ချိန်းဆိုထားသည်။ ဦးညွန့်လှိုင်မှာ မိတ္ထီလာမြို့ ချည်ထည် အက်ထံတွင် နေထိုင်သူဖြစ်သောကြောင့် နွားသောနေကြသည်မှာ လေးငါးဆယ်နှစ် ဖြစ်သည်။

ဒါကြောင့် အသုဘ ရက်လည်ပွဲ ညီအစ်ကိုချင်း ဆုံတွေ့နိုင်ရန် သွား ဆက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်ရောက် သွားသောအခါ အသုဘရက်လည် ပွဲတွင် နီးစပ်ရာတွင် မိတ်ဆွေသင်္ကာ နောင်မှာ တဖွဲဖွဲရောက်လာနေသဖြင့် နောင်အိမ်လေး၏ အပေါ်စပ်မှာ လူ ညီနေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ညီအစ်ကိုမှာ လူရင်း လူရင်းမှ အေးအေးဆေးဆေး သောက်ကြရန် စီစဉ်ခဲ့ကြသည်။ ညီအစ်ကိုသုံးယောက် အိမ်ရှေ့ မြေ ကျွတ်ထပ်ရှိ ပန်းခြံလေးထဲမှာ ခုံဖြင့် နေထိုင်ကာ ကွဲကွာနေကြသူများပီပီ နှင်းဖွဲ ပြောဆိုနေကြသည်။

ယင်းနောက် အသုဘ လာ သောသူ ညွှန်သည်ကျွဲပါးသွားသော ညီမဝမ်းကွဲ မပူဖူးမှ အိမ်အပေါ် မှုတ်တွင် မုန့်ပွဲ အဆင်သင့် ပြင်ဆင် ထားပြီးသောကြောင့် လာရောက် နေထိုင် ခေါ်ဆောင်နေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ညီအစ်ကိုသုံးယောက် လည်း လေကားမှတစ်ဆင့် အိမ်ပေါ် ထပ်ဆီ တက်သွားခဲ့ကြသည်။ အပေါ် ထပ် ညွှန်ခန်းထဲတွင် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်ညွန့်၏ ယောက်ျား ဦးစောမှ နွေးထွေးစွာ ဖိတ်ခေါ် ကြိုဆိုနေသည်။

အသုဘရက်လည် ဆွမ်းကျွေး ညွှန်သည်မှာ “ခင်ထွေးရီ မုန့်ဟင်းခါး” နှင့်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ် လွန်စွာ ကြိုက်နှစ် သက်သော မုန့်ဟင်းခါးဖြစ်နေသဖြင့် မြိန်ရည်ယုက်ရည် စားသောက်လိုက် သည်။ အားလုံး ပြီးစီးသွားသောအခါ အချို့ပွဲ သုံးဆောင်ရင်း ပိုင်းဖွဲ့ စကား ပြောနေလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ် ထိုင်နေသော နေရာ အနောက်ဘက်တွင် စားပွဲခုံလေးပေါ်၌ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်ညွန့်၏ အလှ စာတ်ပုံကို ထောင်ထားပြီး ကွယ်လွန်သူ ကို ရည်စူးလျက် မုန့်ပဲသရေစာများ ခင်းကျင်းထားသည်။ တစ်ဖန် ရေဖန် ခွက်လေးထဲတွင် မီးသင်္ဂြိုဟ်စဉ်က သင်္ချိုင်းမှ ယူဆောင်လာသော လိပ်ပြာ ခေါ်သည့် နှင်းဆီပန်းနီနီလေးတစ်ပွင့် ထိုးစိုက်ထားသည်။ နှင်းဆီနီ ပဲန်းလေး မှာ ရက်ကြာညောင်သွား၍ ညှိုးလျော် ခြောက်သွေ့နေသည်။

ကျွန်ုပ်က စာရေးဆရာလီ နှင်းဆီ နီနှင့် ပတ်သက်သော ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်လေးကို အားလုံးသိရှိ အောင် ရှင်းပြ ပြောဆိုနေသည်။

ယင်း နှင်းဆီပန်းလေးကို ရက် လည်ပြီးဆုံးသွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူ့သက်ဆိုင်ရာ နေရာဌာနဆီ မပျက် မကွက် ပြန်လည်ပို့ဆောင်ပေးရမည် ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းလင်းပြောပြနေသည်။ ထိုသို့ မလုပ်မိဘဲ ပျက်ကွက်ခဲ့ပါက ပြဿနာဖြစ်ပွားလာနိုင်ကြောင်း၊ သေသေချာချာရောက်အောင် ပို့ဆောင်

မှသာ ပြဿနာမပေါ်ဘဲ အဆင်ပြေ နိုင်မည်ကို ဗဟုသုတအဖြစ် သိရှိ အောင် ရှင်းပြနေသည်။

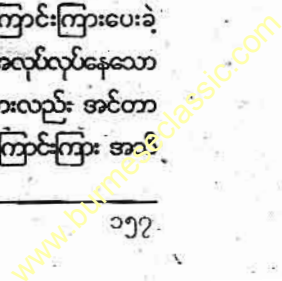
ထိုစဉ် ကွယ်လွန်သူ အစ်မကြီး ဒေါ်ခင်ညွန့်၏ သမီးကြီးဖြစ်သူ ကျောင်း ဆရာမ မစန်းစန်းလွင်မှ သူမ၏ ယောက္ခမကြီး ကွယ်လွန်သွားပြီး အသုဘရက်လည်နေတွင် လိပ်ပြာခေါ် ထားသည့် နှင်းဆီပန်းနီကို သူ့နေရာ ဌာနဆီသို့ ပို့ဆောင်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ သည့်အတွက် အသုဘရက်လည် ဆွမ်းသွတ်ပြီး ညဘက်တွင် ပြဿနာ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်ကို ပြောပြနေသည်။

ကျွန်ုပ်ကလည်း စာရေးဆရာ တစ်ယောက်ဖြစ်နေသောကြောင့် ကုန် ကြမ်းရာနေစဉ် ရေကန်အသင့်၊ ကြာ အသင်ဖြစ်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် မစန်းစန်းလွင် ပြောပြသည့်အတိုင်း စာရူသူများ သိရှိ နားလည်စေရန် မချွင်းမချန်ဘဲ ယင်း နှင်းဆီနီဖြစ်ရပ် ဇာတ်လမ်းလေးကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးသား တင်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မ၏ ယောက္ခမကြီး ဒေါ်ခင် လှိုင်သည် ကျွန်မတို့ မိသားစုများ နေ ထိုင်သောအိမ်၌ နယ်မှ လာရောက် တည်းခိုနေစဉ်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မ၏ ယောက်ျားမှာ နိုင်ငံခြားတွင် သွား ရောက် အလုပ်လုပ်ကိုင်နေသဖြင့် ယောက္ခမကြီးအား ကျွန်မတို့အိမ်တွင် အတူနေထိုင်စေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

နောက်ပိုင်း ကျွန်မယောက္ခမကြီး မှာ မမာမကျန်းဖြစ်လာသဖြင့် ကျွန်မ လည်း နယ်ရှိ သူ၏ သမီးများထံသို့ ဖုန်းဆက်၍ အကြောင်းကြားပေးခဲ့ သည်။ နိုင်ငံခြားမှာ အလုပ်လုပ်နေသော ကျွန်မယောက်ျားအားလည်း အင်တာ နက်မှတစ်ဆင့် အကြောင်းကြား အား

ပေးခဲ့ရသည်။

ထိုသို့ နေထိုင်မကောင်းဖြစ်နေရာ မှ ရောဂါမသက်သာဘဲ တစ်နေ့တခြား ဆိုးရွားလာရာမှ နောက်ဆုံး၌ ကွယ်လွန် သွားလေတော့သည်။ ကျွန်မလည်း နိုင်ငံခြားမှ ယောက်ျားဖြစ်သူထံ အမြန် ဆုံး အကြောင်းကြားခဲ့သော်လည်း ခွင့် မရသဖြင့် မလာရောက်နိုင်ခဲ့ပေ။

အခုလို ကျွန်မတို့အိမ်မှာ လာ ရောက် နေထိုင်နေရင်းမှ ကွယ်လွန် အနိစ္စရောက်သွားသဖြင့် ကျွန်မတို့ မိသားစုမှ ကမကထပြုပြီး ဆောင်ရွက် ပေးရသည်။ ကျွန်မယောက်မနှစ်ဦးမှာ လည်း သူတို့၏ မိခင်ကြီးကို ပြုစုပေး နေရင်းဖြင့် အတူတူရှိနေခဲ့သည်။

အသုဘ မီးသင်္ဂြိုဟ်သည့်နေ့တွင် ကျွန်မတို့ နေထိုင်သော အုတ်ကျင်း၊ မာလာမြိုင် (၅)လမ်း နေအိမ်မှ ထိန်ပင် သုသာန်သို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ အသုဘရှုအခမ်းအနား ပြီးဆုံးသွား၍ အလောင်းထည့်ထားသော သေတ္တာ အား တွန်းလှည်းပေါ် တင်နေစဉ် ကျွန်မတို့ရဲ့ အိမ်နီးနားချင်း မိန်းမကြီး တစ်ယောက်မှ အလောင်းစင်ရှေ့တွင် တင်ထားသော နှင်းဆီနီတစ်ခက်ကို နတ်ယူလျက် ကျွန်မ၏ သားဖြစ်သူ မောင်မြတ်ကိုကိုဦးအား ယူဆောင်သွား ရန် ပေးလိုက်သည်။ ကျွန်မသားက လည်း အသက် ၁၅/၁၆ အရွယ်မို့ ဘုမသိ ဘမသိ လှမ်းယူပြီး လွယ်ထား သော ဟန်းဘတ်အိတ်ထဲသို့ ထည့် ထား၍ ယူဆောင်လာခဲ့သည်။ ထိုကိစ္စ ကို ကျွန်မလည်း ငိုနေစဉ်မို့ သတိ မထားမိလိုက်ပေ။

ကျွန်မ သိလိုက်သည်က ထို အသုဘစင်ပေါ်မှ နှင်းဆီနီတစ်ပွင့်ကို မိခင်ကြီးအလောင်းအား ထိုင်ကန်တော့ နေစဉ် ယောက်မဖြစ်သူမှ သူတို့အမေ

ကို နယ်မှ အိမ်ဆီ ပြန်ခေါ်သွားမည်ဟု ခွင့်တောင်းပြောဆိုခဲ့သည်ကိုသာ သိ ထားသည်။

ထိုသို့ဖြင့် အသုဘကိစ္စများ ပြီးစီးသွားခဲ့ပြီးနောက် ရက်လည်သည့် နေ့တွင် ရေစက်ချက် အမျှဝေပြီး ဆွမ်း သွတ်ခဲ့သည်။ ကွယ်လွန်သူအတွက် ရည်စူးလျှောက်ခန်းထားသော ဓာတ်ပုံရှေ့၌ စားသောက်ဖွယ်ရာများနှင့်အတူ နှင်းဆီ ပန်းနီလေးကို ရေပန်ခွက်ထဲမှာ ထိုး စိုက်ထားသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။

အသုဘရက်လည်ပြီးသွားသည့် နေ့လယ်ပိုင်းအချိန်တွင် ယောက်မများ မှာ သူတို့နေထိုင်ရာဒေသသို့ ပြန်သွား ခဲ့ကြလေသည်။ ရေဖန်ခွက်လေးထဲမှာ ထိုးစိုက်ထားသော လိပ်ပြာပိညာဉ် နှင်းဆီပန်းနီလေးကိုလည်း သူတို့နှင့် အတူ တစ်ပါတည်း ယူဆောင်သွားလေ သည်။

ထိုနေ့ညဘက်တွင် ကျွန်မတို့ အိမ်မှာ ကျွန်မညီမများနှင့်အတူ ပင်ပန်းလွန်းသဖြင့် အိပ်ပျော်သွားခဲ့ကြ သည်။ ကျွန်မတို့ မိသားစု နှစ်ချွက် စွာ အိပ်မောကျနေကြစဉ်...

“ဒန်း...ဒန်း...”

အိမ်နောက်ဖေး တံခါးကြီးအား တစ်စုံတစ်ယောက်မှ လာရောက်

ထုနက်နေသဖြင့် ကျွန်မ၏ ညီမကြီး မစန္ဒာမှ “သွားရောက်ဖွင့်ကြည့်ခဲ့လော့ သ်း အပြင်ဘက်တွင် မည်သူ့မှ မနေသည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုကြောင့် အိပ်ရေးပျက်သဖြင့် ပြန်လည်အိပ် သွားသည်။

“ဒန်း...ဒန်း...”

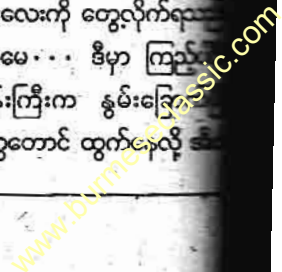
နောက်တစ်ကြိမ် အိမ်ရှေ့ထိပ် မကြီးကို လာရောက် ထုနက်နေသည့် အသံကို ထပ်မံ ကြားလာရပြန်သည်။ တံခါးကို ဖွင့်ကြည့်ပြန်တော့လည်း မည်သည့်အရာကိုမျှ မတွေ့မြင်ရသဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ ခြောက်လှန့်နေသည့် လားဟု သံသယစိတ်ဝင်လာနေသည်။

ကျွန်မ ပြန်စဉ်းစားကြည့်သော် လည်း ယောက္ခမကြီး၏ လိပ်ပြာ ပိညာဉ် နှင်းဆီပန်းကို ယောက်မများ နယ်ရှိ အိမ်ဆီသို့ ယူဆောင်သွားခဲ့ကြ ဖြစ်သည်။ နောက်မှ ကျွန်မတို့အိမ် နေစဉ် ဤအိမ်ဂေဟာနှင့် မြေးကလေး နှစ်ဦးကို သံယောဇဉ်တွယ်ကာ စွဲထဲ စိတ်မြစ်ပေါ်နေခြင်းကြောင့် မကွာ မလွတ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေဟန်တူသည် ဖြစ်စားမိသည်။

ထို့ကြောင့် နောက်တစ်နေ့နံနက် စောစောတွင် ဘုန်းကြီးပင့်လျှောက် တရားဟော ရေစက်ချ အမျှပေးသော ရန် ကျွန်မမိဘများနှင့် တိုင်ပင်ဆွေး နေစဉ် ကျွန်မသားကြီးဖြစ်သူ မောင်မြတ်ကိုကိုဦးသည် ကျောင်းထွက် သွားရန် သူဟန်းဘတ်အိတ်လေး ထဲရုံမှ ဖြုတ်ယူကာ စာအုပ်များ ထည့် နေသည်။ ထိုအခါ လွယ်အိတ်လေး၌ ညှိုးလျှော်ပြီး သွေ့ခြောက်နေသည့် နှင်းဆီပန်းလေးကို တွေ့လိုက်ရသည့်

“အမေ... ဒီမှာ ကြည့်”

နှင်းဆီပန်းကြီးက နှမ်းခြေတံ အရည်တွေတောင် ထွက်နေလို့ အိမ်

ထဲ စိုထိုင်းထိုင်းကြီးဖြစ်နေပြီ”

“ဟဲ့...ဘယ်က နှင်းဆီပန်းကြီး ထဲ ဘယ်သူ ထည့်ထားခဲ့လို့လဲ”

“ဟဲ့...ဘွားဘွားကို အသုဘချ ဖြစ်ဆင်နေတုန်းမှာ ဖန်ခွက်ထဲက နှင်းဆီပန်းတစ်ပွင့်ကို အိမ်နားက အိပ်လှကြီးက ဘယ်သူ့ကိုမှ ဘာစကား တစ်လုံးမျှ မပြောဘဲ နှုတ်ပိတ်ယူသွား ဆိုလို့ သားလည်း အိတ်ထဲ ထည့်ထား ပြီး မေ့နေတယ်”

ထိုစဉ် အိမ်အပေါ်ထပ်သို့ အောက်ထပ်မှာ နေထိုင်သော ညီမဖြစ် သူ မလှလှထွေးမှ အမောတကော ဆက်လာကာ ညက သူမကဲ့သို့သော အိမ်မက်အကြောင်း ပြောပြသည်။

“အစ်မရယ်...ညကလေ အိပ် နေနေတုန်း ညီမကို အိပ်မက်ထဲမှာ

ကြီးဒေါ် ဒေါ်ဝင်းလှိုင်က ညှိုးညှိုး ငယ်ငယ် မျက်နှာလေးနဲ့ လာပြောနေ တယ်။ ဟိုအိမ်ပေါ်က ဟာတွေ ငါ့ကို ညက အိမ်တံခါးဖွင့်မပေးလို့ ငါ တံခါး ထုပြီး နှိုးတာတောင် နှိုးမရလို့ နင်ကို အိပ်မက်လာပေးပြီး အကူအညီ တောင်းရတာပါတဲ့”

“အေး ဟုတ်တယ် လှထွေးရေ၊ ညည်းတူ မြတ်ကိုကိုဦးပေါ့ သင်္ချိုင်းက နေ ဘေးအိမ်က ဒေါ်လှကြီး ယူသွား ခိုင်းတဲ့ နှင်းဆီပန်းကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောဘဲ သူ့လွယ်အိတ်ထဲမှာ သိမ်းထား ပြီး မေ့နေလို့။ အဲဒီ လွယ်အိတ်ကို အဲဒီနေ့ကတည်းက တိုင်မှာ ချိတ်ထား မိတော့ ဒီလို ပြဿနာဖြစ်တာပေါ့အေး”

“ကဲ...ကဲ...အဲဒီ နှင်းဆီပန်း ခြောက်ကြီး ငါ့ကို ပေးစမ်း၊ မြန်မြန်

ချောင်းထဲ သွားပျောပစ်မှ ကိစ္စအေး မယ်။ နို့နို့ဆို ညအိပ်နေရင်း အိမ်တံခါး တွေကို တခုနဲ့တခုနဲ့ ထုနှက်နေလို့ အားလုံး အိပ်ရေးပျက်နေပါဦးမယ်”

မလှလှထွေးမှာ အစ်မဖြစ်သူ မစန်းစန်းလွင်၏ လက်ထဲမှ နှင်းဆီ ပန်းခြောက်လေးကို လှမ်းယူကာ အိမ် နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရှိသော ချောင်း လေးဆီသို့ ယူဆောင်ပြီး ထွက်သွား လေသည်။

သည့်နောက်ပိုင်းတွင် အိမ်မှာ ညဘက်ရောက်လည်း မည်သည့် အနှောင့်အယှက် တစ်စုံတစ်ရာမှ မပေါ်ပေါက်လာတော့ဘဲ အေးအေး ချမ်းချမ်းဖြစ်သွားခဲ့လေတော့သည်။

* * *

စိုးဝေ

ရေရှည်အောင်မြင်တိုးတက်ကြီးပွားသော လုပ်ငန်းရှင်ဖြစ်ချင်သူများအတွက်

- ▶ ဘယ်လုပ်ငန်းပဲလုပ်လုပ်၊ အမြန်ဆုံး အောင်မြင်တိုးတက် ကြီးပွားချမ်းသာမှုရရှိပြီး ရေရှည်တည်တံ့ ခိုင်မြဲစေမယ့် လုပ်ငန်းနာမည်ကောင်း၊ နာမည်မှန်ရွေးချယ်ပေးနိုင်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။
- ▶ လူနာမည်က ညံ့နေရင်လည်း၊ လုပ်ငန်းမှာသုံးဖို့၊ လူနာမည်ကောင်း၊ နာမည်မှန်၊ အကျိုးပေးသန်မယ့် နာမည်မျိုး ဖြစ်အောင် ပြန်လည်ရွေးချယ်နိုင်ဖို့လည်း လိုမယ်။
- ▶ ဒို့အပြင် အတိုက်အခံ၊ အနှောင့်အယှက် အခက်အခဲနည်းပါးပြီး၊ ငွေဝင်ကောင်း၊ ဝင်ငွေခိုင်မြဲ၊ စီးပွားတိုးတက်မယ့် ထိုးမြဲလက်မှတ်မျိုးဖြစ်အောင် ပြုပြင်ဖို့လည်းလိုမယ်။ အကျင့်ကောင်း၊ အစိတ္တန်ကောင်း၊ အဆောင်ကောင်း တွေလည်းလိုတာပေါ့။ (ယုံကြည်အားကိုးမှသာ လာခဲ့ပါ)

[နယ်အဝေးမြို့များမှလည်း ဆက်သွယ်နိုင်ပါသည်]

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင်(ဥပဒေဘွဲ့)(လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ)

(နေပြည်တော်(၇)နာရီမှ ညနေ(၄)နာရီအထိဖွင့်သည်)

အမှတ်(၈၄၃)၊ ဦးဝိစာရလမ်း၊ (၃၄)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်။

☎ - ၀၁-၅၈၆၇၀၄၊ 📠 - ၀၉-၇၃၀ ၀၅၉၂၄၊ ၀၉-၅၀-၆၂၈၄၃၊ ၀၉-၅၁-၇၇၆၂၂

ငှက်ဖျားပျောက်ဆေး

ဦးကိုလေး (ထန်းတပင် - ဇီးကုန်း)

ကျွန်တော်သည် လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၂၀ ကျော်ခန့်က ဖတ်ခဲ့ရသော ငှက်ဖျားပျောက်ဆေးကို အများပြည်သူများ အကျိုးစီးပွား ပြန်လည်တင်ပြအပ်ပါသည်။ ဤဆေးနည်းကို မှတ်မှတ်ရရ လုပ်သားပြည်သူ နေ့စဉ်သတင်းစာ ဆောင်းပါး တစ်ပုဒ်မှ ဖတ်သိခဲ့ရပါသည်။

ဤဆေးနည်းကို ရေးသားဖော်ပြပေးခဲ့သူမှာ နိုင်ငံကျော် စာရေးဆရာမကြီး ယုဝတီ ခင်စိန်လှိုင်ဟု ထင်ပါသည်။ ဆရာမကြီးက "ကျွန်မတူမလေးတစ်ယောက် နယ်ကနေ ရန်ကုန်ကို ဆယ်တန်းစာမေးပွဲဖြေဖို့လာရာ ငှက်ဖျားဖြစ် နေသဖြင့် အင်္ဂလိပ်ဆေးအမျိုးမျိုးဖြင့် ကုသသော်လည်း မပျောက်ကင်းနိုင်သေးပါ။ ကျွန်မတို့အရပ်ထဲမှ အငြိမ်းစား တပ်ကြပ်ကြီးတစ်ယောက်က "ဆရာမကြီးရယ်... ကျွန်တော် ဆေးနည်းပေးပါမယ်။ မပူပါနဲ့ ပျောက်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ရဲဘော်လေးတွေ ဒီဆေးနည်းနဲ့ ကျွန်တော်ကုခဲ့တာ ပျောက် ပါစွယ်" ဟု ပြောပြီး ဆေးနည်းကို ပြောပြခဲ့သဖြင့် ကျွန်မ တူမလေး ငှက်ဖျားပျောက်ပြီး စာမေးပွဲလည်း ကောင်းစွာ

ဖြေဆိုနိုင်ခဲ့ပါသည်" ဟု ရေးသားထားသည်။

ကျွန်တော် ထိုဆေးနည်းကို ကောင်းစွာ မှတ်သားခဲ့ လူအများအား ကူညီခဲ့ရာ ကောင်းစွာ ပျောက်ကင်းကြသည် ကို ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရပါသည်။ ငွေကုန်သက်သာပြီး လွယ်ကူ သောဆေးကို ဖော်စပ် သောက်သုံးလိုသူများအတွက် စေတနာထားပြီး တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ လက်ဖက်ကြမ်း ၅ကျပ်သာ။ ငရု ကောင်း ၄၅စေ့တို့ကို ရော၍ ညက်အောင် ထောင်းပါ။ ထို ထောင်းပြီးသား အလုံးလေးများအဖြစ် ၄၅လုံးတိတိ ခြောက် အောင် လုံးပါ။ နေလှန်းပါ။ ခြောက်သွေ့သွားပါက ဗူး သန့်တွင် ထည့်ထားပြီး တစ်နေ့လျှင် နံနက် သုံးလုံး ည သုံးလုံး သောက်ပါ။ ဝါးစားလျှင်လည်း ရပါသည်။ ၄၅ နှစ် ကုန်လျှင် ပျောက်ပါပြီ။

* * *

ဦးကိုလေး (ထန်းတပင် - ဇီးကုန်း)

၂၁ ရာစု

ဆရာဦးအောင်မိုး၏

EX-စာပေမိမာန်

အထက်တန်း လက္ခဏာ၊ နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်

သင်တန်းနည်းပြ

စာရေးဆရာ ဆရာမ ဝေဝေအောင်ထံမှ စာတစ်စောင်-

၁၁-၇

မ. နေပြည်တော် ၂၀၁၅ ခု ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်

မ. နေပြည်တော်

(ခရီးစဉ်: ၂၀၁၅)

၂၀၁၅ - ၁၀/၀၅/၁၅

မ. နေပြည်တော်

မ. နေပြည်တော်

ph. ၂၅၀၀၄၆

၀၅-၅၁-၃၈၇၇၂

အမှတ် (၁၄)၊ ရွှေဘုန်းပွင့် ဘုရားဈေးတန်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်။ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၀၇၆၈၀၈

အလုပ်ချိန် -နံနက် (၈:၃၀) မှ ညနေ (၆:၀၀)

အလုပ်ကောင်းကို ၇
အလုပ်ကောင်းမှာ ၆
သက်နှင်းဆွ
(ပုပ္ဖိး)

SUE
HET
AUNG

(၁)

ကျွန်တော့်ဘဝတွင် ယနေ့အချိန်ထိ တရူးတစိုက် ရှာဖွေနေဖြစ်ခဲ့သော ဘာသာရပ်သုံးခု ရှိသည်။

ထိုသုံးမျိုးလုံးအတွက် ရှာဖွေမှု၊ လေ့လာမှု၊ ဆည်းပူးမှုတွေကိုလည်း အချိန်ပေးပြီး လုပ်ဖြစ်နေဆဲ ဖြစ်သည်။ ငွေကုန်ကြေးကုမ္ပဏီများစွာခံပြီး လောဘတက်ကိုး ရှာဖွေဆည်းပူး

နေခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ရော စိတ်ပါ အပင်ပန်းခဲပြီး လေ့လာနေခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ထိုလေ့လာမှုတို့ဖြင့် ပင် ကျွန်တော်အိမ်မှာ စာအုပ်စာတမ်းတွေနှင့် ပြည့်၍ ပြည့်၍ လာခဲ့လေသည်။ တရား စီဒီတွေ၊ ဒီဗီဒီ တရားအယ်လ်ဘမ် တွေကလည်း နည်းနည်းနောနော မဟုတ်တော့။ ကျွန်တော် ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ထိုဘာသာရပ် သုံးမျိုးတည်းဟူသော ပညာရှာဖွေခြင်းအလုပ်တို့ဖြင့်သာ အချိန်ကုန်နေခဲ့ခြင်းဖြစ် လေသည်။ ထို့ကြောင့် စီးပွားဥစ္စာဘက်မှာလည်း ဘာတစ်ခု မျှ မယ်မယ်ရရ ရှာဖွေစုဆောင်းခဲ့ခြင်း မရှိ။ ထိုအတူပင် ထိုဘာသာရပ်တွင်လည်း သည်မျှ ကြိုးစားလာခဲ့သည်ကိုပင် ယခုအထိ ဘာမှ ဟုတ်တိပတ်တိ ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက် မရှိခဲ့သေးကြောင်း ဝန်ခံရပေမည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ထို ဘာသာသုံးမျိုးလုံးကိုပင် သည်နေ့ထိတိုင်အောင် သဲသဲမဲမဲ ဆည်းပူးနေဖြစ်ဆဲ ဖြစ်သည်။ ထိုသုံးမျိုးမှာ စာပေ၊ ကဗျာ၊ လင်္ကာကိစ္စ၊ လောကီပညာကိစ္စနှင့် ဘာသာရေးကိစ္စတို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

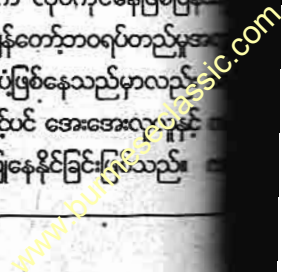
အမှန်တော့ ထိုဘာသာရပ်သုံးမျိုးသည် တစ်ခုနှင့် တစ်ခု အခြေခံသဘောခြင်းလည်း မတူညီကြသလို၊ ဦးတည် ရာချင်းလည်း မတူကြချေ။ အနှစ်သာရလည်း မတူညီကြ ဟုပင် ဆိုရပေမည်။ သို့သော် ထိုသို့ မတူကွဲပြားနေသည့် ဘာသာရပ်သုံးမျိုးကိုပင် ကျွန်တော်သည် တစ်ပြိုင်တည်း လေ့လာနေမိ၊ သုံးစွဲနေမိခဲ့လေသည်။

ထိုသုံးမျိုးတွင် ကျွန်တော် ငယ်စဉ်ကတည်းက တစ်စိုက်မတ်မတ် တွယ်လာခဲ့သည့်အရာမှာ စာပေ၊ ကဗျာ၊ လင်္ကာကိစ္စပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော် လက်ကိုင်ပြု ခဲ့သည့် စာပေလိုင်သည် ရသစာပေဖြစ်သည့်အတွက် အနု ပညာဘက်သို့ နွယ်နေပြန်သည်။ ရသ စာပေတို့ကိုသာ ကျွန်တော် အမှန်တကယ် အားသန်ခဲ့လေသည်။ ထိုရသ စာပေအနုပညာစိတ်ကသာ ကျွန်တော်ဘဝတွင် အကြီးမား ဆုံးသော အင်အားစုအဖြစ် နေရာယူထားခဲ့လေသည်။ ထို ရသစာပေ၊ ရသကဗျာချစ်စိတ်တို့ကြောင့်လည်း ယခု အချိန်ထိ ကျွန်တော်ဘဝ ရှင်သန်ရပ်တည်မှုတွင် “စာရေး ဆရာ၊ ကဗျာဆရာ” အဖြစ်သာ တမြတ်တနိုး ခံယူထားပြီး ဘဝခရီးကို လျှောက်လှမ်းနေခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် အကြောင်းကို အတွင်းကျကျ မသိသော မိတ်ဆွေတချို့က ကျွန်တော်ကို “ဂန္ထီရဆရာ” ဟု သတ်မှတ်ကြသူတွေလည်း ရှိသည်။ တချို့ကမူ “နက္ခတ်ဆရာ” ဟုပင် ထူးခြားစွာခေါ်ဝေါ် တတ်ကြသူတွေလည်းရှိသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ကျွန်တော် ကမူ မိမိကိုယ်ကို ကဗျာတို့ စာစလေးတွေကို စွမ်းနိုင်သမျှ

ကြိုးစားပမ်းစား ရေးနေရင်း “စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာ” တစ်ယောက်အဖြစ်သာ ကျွန်ုပ်စွာဖြင့် ဝံ့ဝံ့စားစား ခံယူ နေခဲ့ပါသည်။ အလျဉ်းသင့်တိုင်း မိတ်ဆွေ ကဗျာဆရာ စာရေးဆရာတွေနှင့် တွေ့ကြ ဆုံကြပြီး ကဗျာစိတ်၊ စာပေ ဖြင့် ခင်ခင်မင်မင်နေရတာကိုလည်း များစွာပျော်မွေ့ ကျေနပ် နေမိတတ်လေသည်။

ဘာသာရေးကိစ္စတွင်မူ လေ့လာမှု၊ နာကြားမှု လောက်သာ ပြုနေနိုင်ခဲ့ပြီး ထိထိရောက်ရောက် ကျင့်ထု နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့သေးပါ။ သို့သော် ကဗျာရေး၊ စာရေးဆရာ ကဏ္ဍတွင် ထိုအတိုင်းအတာလေးလောက်မျှ ဘာသာ လေ့လာ နာယူမှုကပင် များစွာသော အထောက်အပံ့ အထိ အကွပ်ပြုနေပြန်လေသည်။ ထိုအတူ လောကီပညာ သင်ဆိုင်သည့် လေ့လာသင်ယူ သုံးစွဲမှုတို့တွင်လည်း ဘာသာ အဆုံးအမတို့က များစွာသော ထိန်းကွပ် ထောက်ပံ့မှု ပြုနေကြောင်း ဝန်ခံလိုပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ဘာသာ အဆုံးအမအောက်မှာသာ စာလေးတွေကို ရေးဖြစ်လာ လက်လွတ်စပယ် ရေးတာမျိုးတွေ မဖြစ်ရအောင် ထိန်း ကွပ်လာပါသည်။ ထိုအတူ ဘာသာရေးအဆုံးအမတို့၏အောက် မှာသာ လောကီမူ ကိစ္စတချို့ကို (သမုတိသစ္စာအ ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် သုံးစွဲလာနိုင်လာခဲ့ပါသည်။ အကြောင်း အကျိုးသင့် ချင့်ချင်ချိန်ချိန်ဖြင့် လက်ခံတတ်လာပါသည်။ သူတစ်ပါးတွေကိုလည်း လက်ခံ ကျင့်သုံးသင့်သော အ ထားတို့ကိုသာ ပြောဆို ညွှန်ပြခြင်း၊ စာပေဖြင့် ရေး ခြင်းတို့ ပြုဖြစ်လာပါသည်။ လောကီပညာနှင့် ပတ်သက် အစွန်းရောက် ပြောဆို အကြံပြုမှုမျိုးတွေ၊ အစွန်းရောက် ကျင့်သုံးမှုမျိုးတွေ မရှိအောင် ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်းထား ခဲ့ပါသည်။

အမှန်မှာ ထိုလောကီပညာတွေကို စတင်သင်ယူ စဉ်ကတည်းက ကိုယ်တိုင် သုံးစွဲလိုသည့်အတွက် လေ့ သင်ယူဖြစ်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ထိုလောကီပညာတွေ လည်း ကျွန်တော်ဘဝကို ကောင်းကျိုးအထောက်အပံ့ မဖြစ်စေခဲ့သည်မှာလည်း အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုလော ကိုယ်တိုင်လေ့လာ သင်ယူဖြစ်ခဲ့သော၊ ကိုယ်တိုင်သုံးစွဲ နေသော နက္ခတ်ပညာ၊ လောကီပညာတို့ဖြင့် အကြံပြုလုပ်မှု ကို အချိန်ပိုင်းကန့်၍ တွဲဖက် လုပ်ကိုင်နေဖြစ်ပြန်သော ထိုပညာနှင့် ထိုအလုပ်က ကျွန်တော်ဘဝရပ်တည်မှုအတွက် အကြီးမားဆုံး အထောက်အပံ့ဖြစ်နေသည်မှာလည်း မှန်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအလုပ်ကြောင့်ပင် အေးအေးလူလူနှင့် ရေးခြင်း၊ စာရေးခြင်းတို့ကို ပြုနေနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

စာရေးသည့်အလုပ်ကို ယုံကြည်ချက်ဖြင့် လုပ်နေရင်း
 ပညာကိစ္စတွေကို အချိန်ပိုင်းကန့်၍ တွဲဖက်လုပ်ကိုင်
 ရွက်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ကျွန်တော်လုပ်ငန်းကို
 (Professional) အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ်တစ်ခု
 စနစ်တကျလုပ်ကိုင်နေခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။
 တော်သည် Astrology Office တွင် တစ်နေ့မှ နှစ်နာရီ
 အချိန်ပေးပြီး ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း
 တော်စိတ်ထဲတွင်မူ ကျွန်တော်၏ ကိုယ်ပိုင် ကုမ္ပဏီ
 အဖြစ်ခံယူပြီး တရိကသေ လုပ်ဖြစ်နေခြင်းပင်
 ဖြစ်သည်။

ကိုယ်တိုင်သုံးစွဲမှု အတွေ့အကြုံအရ လည်းကောင်း။
 နှစ်ကို တွဲဖက်လုပ်ဖြစ်လာခဲ့သည့် ၁၅ နှစ်နီးပါး
 အတွေ့အကြုံတို့အရ လည်းကောင်း။ ထိုလောကီ
 နှင့် ဆိုင်သည် ကျင့်သုံးစရာ ပညာခန်းတို့ကိုလည်း
 များစွာ ရေးသားနေခြင်းဖြင့် စာဖတ်ပရိသတ်
 တို့ကို ထိုက်သင့်သလောက် ကောင်းကျိုးဖြစ်စေသည်
 ယုံကြည်ထားမိပြန်ပါသည်။ မိမိတတ်ကျွမ်းသမျှ
 တို့ဖြင့် တချို့ အသိမိတ်ဆွေသင်္ဂဟများကို အလျဉ်း
 လွယ်လွယ်ကူကူပင် အကြံပြု ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့
 လည်း ရှိခဲ့ရာ၊ ထိုအတွက်ကြောင့် ကောင်းကျိုးဖြစ်
 လည်း များစွာရှိနေကြပေပြီ။ ကျွန်တော် Astrology
 Office တွင် လာရောက်ဆွေးနွေးခြင်းဖြင့်လည်း
 နှစ်ခြင်း တိုင်းပြည်များတွင်ပါ ထုထည်ကြီးမားစွာ
 ကျွန်တော် ယုံကြည်ထားပါသည်။

ညသို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ကျွန်တော်သည် ကဗျာသမား။
 သာမန် စာရေးသူတစ်ယောက်မျှသာ ဖြစ်ပါသည်။
 တစ်ဘက်လည်း မဟုတ်သလို၊ ဘာသာရေးသမား
 တစ်ဘက်လည်း မဟုတ်သေးတာ သေချာလို့ နေပြန်ပါ

(၂)

ထက်တွင် ဆိုခဲ့သည့် စကားတို့ကို အကြောင်းမဲ့
 နေခြင်း မဟုတ်ပါ။ တချို့ လောကီပညာလေးတွေ
 ဆိုင်ရာ စရိတ်ကုန်ထုတ်လေးတွေသည် စနစ်
 ထိထိမိမိသုံးစွဲဖြစ်ပါက လူ့ဘဝခရီး၏ အစိတ်
 တို့ အဆင်ပြေချောမွေ့မှုအတွက် ကြီးစွာသော
 အပံ့အပေးဖြစ်စေတတ်ကြောင်း ပြောပြလို၍ စကား
 ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တချို့ ပညာခန်းတွေ လောကီမှု

စရိတ်ကျင့်စဉ်တွေက အလွယ်တကူ ကျင့်သုံးနိုင်ပြီး
 ကောင်းကျိုးထူးစေတတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုသို့
 ကောင်းကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည့် ပညာရပ်တို့ကို လည်းကောင်း။
 သမထကျင့်စဉ်တို့ကို လည်းကောင်း။ အလွယ်တကူ ရရှိခဲ့
 ခြင်းတော့ မဟုတ်။ တစိုက်မတ်မတ် ရှာဖွေဆည်းပူးပြီးမှ
 ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုပညာခန်းတွေကိုလည်း ကိုယ်တွေ့
 များစွာ၊ ပရိသတ်အတွေ့အကြုံများစွာဖြင့် သုံးစွဲပြီး အမှန်
 တကယ် ကောင်းကျိုးထူးမှ ပြန်လည်ဝေငွေခြင်း၊ စာပေဖြင့်
 ရေးသားတင်ပြခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခုတစ်လတွင် ကျွန်တော်သည် "ကောစမော"
 ကျင့်စဉ်ကိစ္စကို ရသဇာတ်လမ်းလေးတစ်ခုဖြင့် တင်ပြရန်
 ရည်ရွယ်ထားမိပါသည်။ သို့သော် ဘဝရပ်တည်မှု အလုပ်
 ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး လိုအပ်နေသူတွေ အလွယ်တကူ
 ကျင့်သုံးနိုင်သည့် လောကီပညာကိစ္စလေးကိုလည်း တင်ပြချင်
 နေမိပြန်သည်။ ထိုကိစ္စသည် ပြည်တွင်းမှရော၊ ပြည်ပသို့
 ရောက်နေသူတချို့အတွက်ပါ အရေးတကြီး လိုအပ်ချက်
 ဖြစ်နိုင်သည်ဟု တွေးမိပြီး ထိုကိစ္စကိုပင် ဦးစားပေးလိုက်
 ရပြန်တော့သည်။

လူအများစုသည် ဘဝဝမ်းရေးအတွက်၊ ဘဝရပ်တည်
 ချက်အတွက်၊ ဘဝတိုးတက်ကြီးပွားမှုအတွက် စသည့်

အကြောင်းတို့ဖြင့် အလုပ်ကောင်းတစ်ခုရရန် အမှန်ပင် လိုအပ်နေတတ်ကြသည်။ တချို့ အလုပ်ရပြီးသူတွေကလည်း လက်ရှိအလုပ်တွင် တိုးတက်ခွင့်ကောင်းကောင်းရဖို့ လိုအပ်နေတတ်ပြန်သည်။ လက်ရှိအလုပ်မှာ အခြေအနေကောင်းသူတွေကလည်း ထိုအလုပ်မှာ ရေရှည် ရပ်တည်နိုင်ဖို့ ဆန္ဒစောနေတတ်ကြလေသည်။ ထို လိုအပ်ချက်တို့အတွက် ကိုယ်တိုင်ကြိုးစား ကျင့်သုံးပြီး ကောင်းကျိုးဖြစ်စေမည့် ပညာခန်းတစ်ခုနှင့် စရဏကုသိုလ်ရေး ကျင့်စဉ်တစ်ခုကို ယခု တင်ပြလိုက်ပါသည်။

မြန်မာ့လောကီပညာတွင် အလုပ်အကိုင်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်သမျှ မည်သည့်အလုပ်ကိစ္စကိုမဆို တနင်္ဂနွေနေ့ဖြင့်သာ သတ်မှတ် ဆောင်ရွက်လေ့ ရှိပါသည်။

တစ်ဖန် မြန်မာ့လောကီပညာတွင် ကောင်းကျိုးကိစ္စတို့ ဖြစ်ထွန်းရန်အတွက်၊ သို့မဟုတ် မိမိဖြစ်လိုသော ကောင်းကျိုးကိစ္စတို့ အလွယ်တကူ အောင်မြင်လာရန်အတွက် “မိတ်ဓာတ်” အစီအမံကို ဓာတ်ဆင်ပြီး သုံးစွဲလေ့ရှိပါသည်။ “မိတ်ကို ဓာတ်အုပ် ယတြာအချုပ်” ဟုပင် အခိုင်အမာ မိန့်ဆိုထားသော ပညာခန်းကြီးတစ်ခု ရှိပါသည်။ ထိုပညာခန်းသည် လွန်စွာကျယ်ပြန့်ပြီး နက်ရှိုင်းလှပါသည်။

အလုပ်အကိုင်တည်းဟူသော တနင်္ဂနွေနေ့၏ မိတ်နံမှာ ကြာသပတေးဖြစ်ပြီး ဓာတ်နံမှာ စနေဖြစ်ပါသည်။ ထိုနံတွဲနှစ်ခုကို ပေါင်းစည်းပြီး ဓာတ်ဆင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုနံနှစ်ခု၏ ဂြိုဟ်သက်တို့ပေါင်းကာ ၂၉-အရေအတွက်ကို သုံးစွဲထားပါသည်။

ထို့ကြောင့် အလုပ်အကိုင်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်သည့် အဆင်ပြေ အောင်မြင်လိုသူတို့သည် ပိတောက် ၂၉ ညွှန်ကို မြေအိုးဖြင့် စနစ်တကျထည့်ပြီး ဓာတ်ဆင်ရပါမည်။ မိမိတို့ နေအိမ်ဘုရားခန်းတွင် ခုံအမြင့်တစ်လုံးဖြင့် တင်ပြီး ဓာတ်ဆင်ရပါမည်။ (ဘုရားကျောင်းဆောင်ထက်တွင် လျှို့ဝှက်ပူဇော်ခြင်း မဟုတ်ပါ။) ဘုရားခန်းမှ သင့်လျော်မည့် တစ်နေရာတွင် ခုံအမြင့်ဖြင့် တင်ပြီး ဓာတ်ဆင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာ- အိမ်တွင်းပွဲရိုသူတို့က အိမ်တွင်းပွဲအနီး ထောင့်တစ်ထောင့်တွင် ခုံအမြင့်တစ်လုံးချပြီး ထိုခုံပေါ်တွင် ပိတောက်အိုးကို တင်ထားရပါမည်။ အကယ်၍ ဘုရားခန်းထဲမှာ မိရိအမြင့်ရှိပါက ထိုမိရိပေါ်မှာ တင်ပြီး ဓာတ်ဆင်နိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ မဟုတ်ဘဲ အိမ်၏ ဧည့်ခန်းထဲတွင် ဖြစ်စေ၊ အလုပ်တွင် ဖြစ်စေ၊ မိရိရှိပါက မိရိပေါ် တင်ပြီး ဓာတ်ဆင်ထားနိုင်ပါသည်။

ထိုပိတောက် ၂၉ ခိုင်ပါသည့်အိုးကို တနင်္ဂနွေနေ့

နံနက် (၉:၀၀)နာရီတိတိတွင် စပြီး တင်ရပါမည်။ ပိတောက်အိုး၏ အောက်ခြေတွင် အဝါရောင် (သို့) အဖြူရောင် လေးတစ်ထည်ကို ခင်းပြီးမှ တင်ရပါမည်။ တင်ပြီးသည့် “အလုပ်အကိုင်ကောင်းကောင်း အမြန်ရပါစေ” ဟု တိတိ လေးလေးနက်နက် ရွတ်ဆို တိုင်တည်လိုက်ရပါမည်။

ထို့နောက် ၎င်းပိတောက်အိုးကို ထိခြင်းခြင်း၊ ရေလဲခြင်း လုံးဝ မပြုရတော့ပါ။ စပြီး တင်လှပသပ်ရပ်နေအောင်၊ အနေတော်လေးဖြစ်အောင် ဖြတ် သန့်စင်ပြီး ရေအပြည့်ဖြည့်ကာ တင်ထားသည့် ၂၉ ရက်ပြည့်သည့်အထိ ထိုအတိုင်းပင် မထိမကိုင်ဘဲ လိုက်ရပါမည်။ ထိုအိုးအနီးတွင် ခြေစုံရပ်ကာ ၂၉ တိုင်တည်ပြောဆိုခြင်းကိုလည်း တစ်နေ့တစ်ကြိမ် လုပ်ရပါမည်။ ၂၉ ရက်ပြည့်မှသာ ထိုပိတောက်ညွှန်တွေကို စွန့်ပစ်လိုက်ရပါမည်။ (ထို ၂၉ရက် မပြည့်အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေသွားတတ်ပါသည်။)

ထိုသို့ ပိတောက်အိုးဖြင့် ဓာတ်ဆင်ပြီးသည့် နေအိမ်ဘုရားကျောင်းဆောင်တွင် ဆွမ်း၊ မုန့်၊ ခဲပွင့်၊ ရေ၊ ဆီမီးတို့ကို မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် စုံစုံညီညီ သန့်သန့် ဖြစ်အောင် ကပ်လျှူပူဇော်ပါ။ စိတ်တိုင်းကျ ကပ်လျှူပူဇော်ပါသည်။ ပြီးက ငါးပါးသီလ ခံယူခြင်း၊ ခင်ပွန်းကြီးအား ကန်တော့ခြင်းတို့ကို လေးလေးနက်နက်ပြုလုပ်ပါ။ မှ “ဗုဒ္ဓေါ” ဂုဏ်တော်ကို ဗုဒ္ဓါနုသတိဘာဝနာ ပူဇော်လျှောက်ထားပါ။ “ဗုဒ္ဓေါဂုဏ်တော်မြတ်ကို ၁၀၈ ထပ် ပိတောက်သား ပုတီးဖြင့် နေ့စဉ် ပုတီး ၂၉ပတ် ဗုဒ္ဓါနုဘာဝနာပွားထံပါမည်။ ထို ၂၉ရက်တိတိ မပျက်စီးပွားထံပါမည်။ ထို ၂၉ရက်အတွင်း ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဓေသ (၂၄ပစ္စည်းအကျဉ်း)ကိုလည်း ၂၉ခေါက်တိတိ ရွတ်သုံးပါမည်” ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုရပါမည်။

ထိုသို့ဖြင့် နေ့စဉ် “ဗုဒ္ဓေါ” ဂုဏ်တော်ကို ၁၀၈ ပတ်စိပ်ပါ။ ပဋ္ဌာန်း ၂၄ပစ္စည်းအကျဉ်းကို ၂၉ခေါက် ပူဇော်ပါ။ (ထိုသို့ ပုတီးစိပ်ရာတွင် အိမ်မှာ အမြဲနေထိုင် ဘုရားဆောင်မှာပင် စိပ်ပါ။ ခရီးသွားလာနေရတတ်သည့် ကားပေါ်တွင်၊ ရထားပေါ်တွင် စသည်ဖြင့် အဆင်မပြေစိပ်နိုင်ပါသည်။) ရိုရိုသေသေဖြင့်သာ စိပ်ပါ။

ဗုဒ္ဓေါ - သစ္စာလေးပါးတရားကို ပိုင်ခြင်း သိမြင်တော်မူခဲ့သော မြတ်စွာဘုရားဟု အာရုံပြုပြီး စိတ်ဖြင့် စိပ်ပါ။ (သို့သော် ပုတီးစိပ်ရာတွင် ပိတောက်ပုတီးကိုသာ အဓိကထားပြီး ရအောင်ရှာကာ စိပ်ရပါမည်။ ပိတောက်သားပုတီး မရနိုင်မှသာ အခြားပုတီး

နိုင်ပါသည်။) ထိုသို့ စိပ်ပြီးတိုင်းလည်း "တပည့်တော်သည် ဤနေရာမှ နေ၍ ပုဇွန်ဂုဏ်တော်မြတ်အား ပုတီးပစ္စန်းဥဒ္ဒေသတော် ၂၄ပစ္စည်းအား ၂၉ခေါက်ပြည့် ကြည်ညိုသဒ္ဓါဖြင့် ဘာဝနာပွားထုံခဲ့ပါသည်။ ဤအကြောင်း ကောင်းသောအလုပ်ကို အမြန်ရရှိပါစေမည် အမြန် အဆင်ပြေပါစေသတည်း။ (သို့မဟုတ်) အလုပ် ကောင်းစွာ တည်မြဲပါစေသတည်း" စသည် ဆေးလေးနက်နက် ဆုတောင်းနိုင်ပါသည်။ ဝေနေယျ ဝေဗျာနှင့်တကွ ကိုယ်စောင့်နတ်တို့မှအစ နတ်မြတ် မောင်းတို့ကိုလည်း အမျှပေးဝေပေးပါလေ။

ထိုကျင့်စဉ်ကို နိုင်ငံခြားရောက်နေသူများအတွက် ဝေဗျာ ကိုယ်စား ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ပါသည်။ (ပိတောက် နိုင်ငံသို့) နိုင်ငံရပ်ခြားတို့တွင် ရောက်နေသူများ နေရာ အဓိဋ္ဌာန်သက်သက်ကို ဝင်နိုင်ပါသည်။ ကောင်း နိုင်ပါသည်။ တချို့ ဘာသာခြားများသည် ဂုဏ်တော် မြင့်ကို မပြုနိုင်ကြသဖြင့် ပိတောက်အိုးကိုသာ ဆင်ထားရာတွင်လည်း ကောင်းကျိုးထူးသွားခဲ့ကြဖူး နှင့်။

(၃)

အလုပ်ကောင်းတစ်ခု ရလိုသူများသည် ထိုအလုပ်တို့ သက်ဆိုင်သည့် ပညာအရည်အချင်းတစ်ခုခုကို တတ် စွမ်းထားရမည်သာ ဖြစ်သည်။ အလုပ်ကောင်း ရထားပြီး မှတ်တမ်းလည်း အလုပ်ကို ရိုသေစွာ ကြိုးစားလုပ်ကိုင်နေမှ တစ်ဆင့်တက်ခြင်း၊ အလုပ်မြဲခြင်းဖြစ်နိုင်ပါသည်။ တစ်ဖန် ပညာအရ အလုပ်ကောင်းနေမှလည်း အလုပ် ကို ခန့်မိ၊ မြဲနိုင်ပြန်လေသည်။

အချို့သူများကမူ ပညာလည်း ပြည့်နေပါလျက် မြင့်အလုပ်တွင်မူ အဆင်မပြေ ရေရှည် မမြတ် စွမ်းနေသူတွေလည်း ရှိတတ်ပြန်သည်။ ယခု ဤလ ကျွန်တော်အား ကျေးဇူးတင်စကား လာပြောရင်း မြင့်သူတစ်ဦး ရှိပါသည်။ ထိုသူသည် ယခုအသက် ၅၀ ကျော်အထိ မည်သည့်အလုပ်တွင်မှ အဆင်မပြေ မြတ် အလုပ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး အမြဲစိတ်ပင်ပန်းနေရ နှင့်။ ထို့ထက် ယခုနှစ်ထဲတွင် အလုပ်ကံ အထူး မြင့်ဖြင့် စာချုပ်ထားသော အလုပ်မှပင် အချိန်မစေမီ ပြန်သည်။ နောက်ထပ် အလုပ်ရဖို့လည်း လမ်းစ နှင့်သာ ဤအဓိဋ္ဌာန်ကို ဝင်ပြီး ဆယ်ရက်ခန့်အကြာ

တွင် အလုပ်သစ်ရသွားခဲ့ပါသည်။ ထိုသူသည် စာရိတ္တဖြင့် မတ်သူ၊ ပညာပြည့်ဝသူ လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက် လည်းဖြစ်သည်။ ထိုအတူ မဟုတ်မခံစိတ်နှင့် ပညာမာနကြီး သူလည်း ဖြစ်နေပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် ယခု အသစ်ရသွား သည့်အလုပ်တွင် စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် (အလုပ်ခွင်တွင် လိုက် လျောညီထွေဖြစ်အောင်) နေထိုင် လုပ်ကိုင်ဖို့ကိုတော့ အထူး အကြံပြုကာ တိုက်တွန်းလိုက်ရပါသေးသည်။

လူ့ဘဝဆိုသည်မှာ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ သုံးပါး စုံညီစွာ ထူထောင်ပြီး လျှောက်လှမ်းရသည် မဟုတ်ပါလား။ လူ့ဘဝ ခရီးတွင် မည်သည့်အနေအထားတွင်မဆို အခြေအနေအရပ် ရပ်ကို ဉာဏ်ဖြင့် သုံးသပ် ဆင်ခြင်ပြီး အဆင်ပြေအောင် လျှောက်လှမ်းတတ်ဖို့သည်လည်း လွန်စွာ လိုအပ်သော အရည်အချင်းတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယသုံးပါး မျှတစွာဖြင့် ကြိုးစား နေသူတို့အတွက် အထက်တွင် ကျွန်တော် တင်ပြခဲ့သည့် လောကီပညာ၊ အစီအမံပညာခန်းနှင့် ပုဒ္ဓါနုသတိဘာသာ နာကျင့်စဉ်တို့ကလည်း အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ထိုသူ၏ ကံကို ပြုပြင်ထောက်ပံ့ပေးနိုင်မည်ဟု ကျွန်တော်ကောင်းစွာ လက်ခံထားပါသည်။ ထိုကျင့်စဉ်နှင့် အစီအမံကို ဆောင်ရွက် ခြင်းသည်ပင် ကံတရားကို ဉာဏ်ဖြင့် ပံ့ပိုးပေးခြင်းတစ်မျိုး ဟုလည်း ကျွန်တော် နားလည်ထားမိပြန်ပါသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ၊ စာဖတ်ပရိသတ် တချို့အတွက် အလုပ်အကိုင်ကောင်းများ ရရှိခြင်း၊ အလုပ်ကောင်းကောင်း တွင် တိုးတက်စွာ ရပ်တည် ရှင်သန်နေနိုင်ခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေ ဖို့အတွက် ထိုပညာခန်းနှင့် ကုသိုလ်ရေး ကျင့်စဉ်တို့က တစ်စုံတစ်ရာမျှ ဖြစ်စေမည်ဟုလည်း ကျွန်တော်ကောင်းစွာ ယုံကြည်ထားမိပါသည်။

အားလုံးသတ္တဝါ ချမ်းသာပါစေ

* * *

သက်နှင်းဆွေ(ပုဗ္ဗိုး)

၂၀၁၄၊ မတ်လ ကောင်းကင်ဂြိုဟ်ရပ်တည်မှု

(၁၂) ကုသိလင်ပိုင်ရှင်တို့ ၎င်းကွတ်တီကြမ္မာနှင့်ပွားတည်းကွတ်ဝင်ထွက်ချိန်

ဦးဇေယျာကို B.Sc(D.S.A)
 မြန်မာနိုင်ငံနက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့
 နိုင်ငံတကာရေးရာနက္ခတ်သိပ္ပံသင်တန်းကျောင်း

၂၀၁၄၊ မတ်လ၊ ကောင်းကင်ဂြိုဟ်ရပ်တည်မှု

၂၀၁၄၊ မတ်လ၏ ကောင်းကင်ထက်၌ ကုမ်ရာသီရောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် မတ် ၁၅ရက်နေ့တွင် မိန်ဆေးပြောင်းရွှေ့ ဝင်ရောက်မည်ဖြစ်ပြီး တူရာသီမှ အင်္ဂါဂြိုဟ် မတ်လ ၂ရက်နေ့၌ ဂြိုဟ်ပတ် ဖောက်ပြန်သွားလာပြီး ၂၆ရက်နေ့၌ ကန်ရာသီသို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီး ဖောက်ပြန်ရောက်ရှိပါမည်။ မကာရရာသီမှ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် မတ်လ ၁၃ရက် ကုမ်ရာသီသို့ ပြောင်းရွှေ့ ဝင်ရောက်ပါမည်။ မေထုန်ရာသီ၌ ဖောက်ပြန်သွားနေသည့် ကြာသပတေးဂြိုဟ် မတ်လ ၇ရက် ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းကြောင်းထဲ၌ အတည်ပြန်သွားပြီး သောကြာဂြိုဟ် မကာရရာသီ၌ ပုံမှန်သွားလာနေပါလိမ့်မည်။

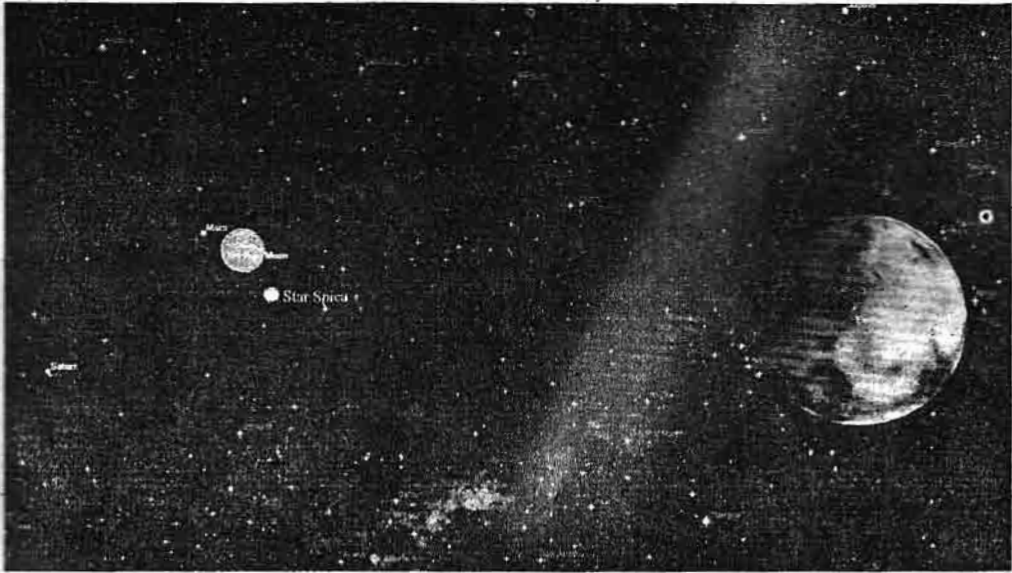
တူရာသီရှိ စနေဂြိုဟ် မတ်လ ၃ရက်နေ့တွင် ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းကြောင်းအတွင်း၌ ဖောက်ပြန် ရပ်တည်ရာဟုနှင့် ကိတ်ဂြိုဟ်များ တူနှင့် မိဿရာသီများအတွင်း တည်ရှိနေ၍ ယူရေးနပ်စ်ဂြိုဟ် မိန်ရာသီ၊ နက်ပကျွန်း ကုမ်ရာသီ၊ ပလူတိုဂြိုဟ် နေရာသီအတွင်း တည်ရှိနေပါလိမ့်မည်။

မတ်လ ၁၉ရက်နေ့၊ မြန်မာစံတော်ချိန် နံနက်၁နာရီ ၅၈ မိနစ်၌ မြန်မာနိုင်ငံ၏ မွန်းတည့် မိုးကောင်းလမ်းအား ကန်ရာသီအတွင်းရှိ စိတြာနက္ခတ်မှ ထွင်းဖောက်သောဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပေါ်ပါလိမ့်မည်။ ဖြစ်စဉ်ပေါ်ပေါက် မြန်မာမွန်းတည့် မိုးကောင်းကင်အနီး၌ အင်္ဂါဂြိုဟ်ပါ တည်ရှိနေပါလိမ့်မည်။ ဖြစ်စဉ်အား မြန်မာမိုးကောင်းကင်လက်တွေ့ လေ့လာနိုင်ပြီး အလင်းအား ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့်ရှိသော လမ်း၏ အောက်ဘက်အနီးမှ၌ စိတြာနက္ခတ်ကို တွေ့မြင်နိုင်၍ လမ်း၏ အပေါ်ဘက်မှ၌ အင်္ဂါဂြိုဟ်အား ကြယ်ပွင့်အနီအသွင်သဏ္ဍာန်ဖြင့် တွေ့မြင်နိုင်ပါလိမ့်။

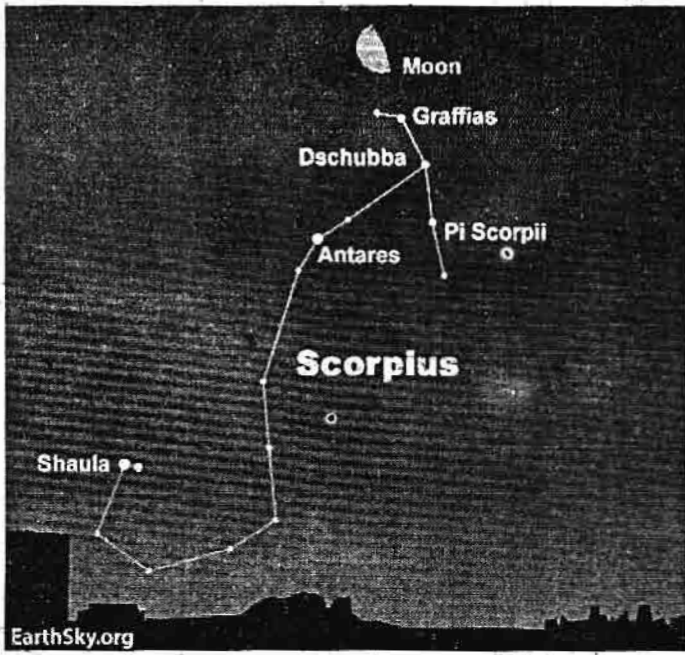
ဖြစ်စဉ်ကြောင့် မြန်မာတပ်မတော်အဖွဲ့အစည်းအတွင်း၌ ကြီးလေးသော ရာထူးတာဝန်ထမ်းရွက်သော အကြီးအမှူး နေရာအပြောင်းအလဲဖြစ်စဉ်များ ဖြစ်ပေါ်လာမည်။ မြန်မာတပ်မတော်အဖွဲ့အစည်းများ၏အတွင်း၌ နိုင်ငံရေးလိင် ထင်ချက်၊ ခံယူချက်များ ယခင်နှင့် အသွင်မတူဘဲ ပြုပြင်ပြောင်းလဲလာမည်။

မတ်လ ၂၁ရက်နေ့ နံနက် ၂နာရီ ၃၄ မိနစ်၌ အလင်းရောင် ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့်ရှိသော လမင်းအား ဗြိတိန်ရာသီ အတွင်းရှိ Star Graffias ကြယ်မှ နီးကပ်စွာ ပူးယှဉ်သောဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပေါ်ပါသည်။ ဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပေါ်မည်နေရာမှာ အရှေ့ လောင်ဂျီတွဒ် ၁၂၀ ဒီဂရီ ၄၆ မိနစ်နှင့် တောင်လတ္တီတွဒ် ၃၇ ဒီဂရီ ၄၇ မိနစ်တွင် ဩစတြေးလျနိုင်ငံအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်ပါသည်။ ဖြစ်စဉ်အား မြန်မာမှ တွေ့မြင်လေ့လာနိုင်ပြီး အရှေ့ဘက် မိုးကောင်းကင်အား ကြည့်ရှုပါက အလင်းအား ၅၀ရာခိုင်နှုန်းခန့်ရှိသော လမင်း၏ အောက်ဘက်၌ Star Graffias ကြယ်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

မြန်မာ့မိုးကောင်းကင်၌ လနှင့် စိတြနက္ခတ် ပူးယှဉ်နေချိန် အင်္ဂါဂြိုဟ်အနီး၌ ရပ်တည်နေမှုအား စကြဝဠာအတွင်း မြင်တွေ့ရပုံ။

လနှင့် Star Graffias ကြယ် ပူးယှဉ်နေမှု သရုပ်ပြပုံ။

၂၀၁၄၊ မတ်လ (၁၂)ရက် လက်ပိုင်ရှင်တို့၏ နက္ခတ်ကံကြမ္မာ

ARIES

မိသလင်

ပိပိဆန္ဒနှင့် စိတ်ကူးများ လှပစွာ ပုံဖော်နိုင်သော်လည်း စိတ်ပင်ပန်းသောက များရတတ်သည် ခရီးထွေးလာမှုများတွင် ငွေကြေးပြဿနာများ သတိပြုပါ။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အကုန်အကျများနေသော ငွေကို ချို့ခြံချွေတာခွင့် မရရှိနိုင်သော ကာလဖြစ်သည်။ အလုပ်ခွင်မှ အတိုက်အခံများအပေါ် အနိုင်ရချိန်ဖြစ်သည်။ ပြဿနာများကြားမှ မထင်မှတ်သည့် ရာထူးတိုးတက်မှု၊ လုပ်ငန်းအကျိုးရှိမှုများ သင့်ထံတဲါးမခေါက်ဘဲ ရောက်ရှိလာမည်။ လုံ့လစိုက်ထုတ်မှု အားနည်းသော ကာလဖြစ်ပြီး အပျော်အပါးစား လူမှုရေးကိစ္စများ လွှမ်းခြုံထားလိမ့်မည်။ အောက်လက်ကြောင့် ငွေကြေးအနှောင့်အယှက်ပြဿနာ သတိပြုပါ။ လုပ်ငန်းရှင်များ စိတ်သောကပြဿနာယှဉ်၍ အောင်မြင်မှုဆုလောက်များ သိမ်းပိုက်နိုင်ခွင့်ရှိနေမည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ မှန်းချက်နဲ့ နှမ်းတွက် မကိုက်တတ်ပါ။ လူမှုရေးများပြားမှုကြောင့် အိမ်ထောင်ရေးပဋိပက္ခများ တွေ့ကြုံမည်။ ဘဝခါးခါး အချစ်ခါးခါးနေ့ရက်များကြား အချစ်ကို ပေးဆပ်နေရမည်။

TAURUS

ပြိသလင်

အတိုက်အခံအချို့ ရှိနေသော်လည်း ကံကောင်းကြီးပွား တိုးတက်မှုများ ရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိမည်။ စီးပွားရှာဖွေခွင့် အခွင့်အရေးကောင်းများ ရရှိမည်။ ရွှေရတနာအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းကောင်းများ အသစ်ရရှိခွင့်စွဲရမည်။ ဂုဏ်သိက္ခာမြင့်မားတိုးတက်၍ အကြံဉာဏ်ကောင်းများ ဖွေးဖွားဖြစ်တည်လာမည်။ မထင်မှတ်ဘဲ ကြေးအများအပြားရရှိတတ်ပြီး လုပ်ငန်းတွင် အကျိုးအမြတ်ကောင်းများ ရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိမည်။ နေနေထိုင် စပ်တူလမ်းက ထိက်စမ်းပေးပါ။ မတော်တဆ အသေးအမွှာ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိမှုများ တွေ့ကြုံတတ်သည်။ ဆီ၊ အပူ၊ အဖျားရောဂါများ တွေ့ကြုံဖြစ်ပွားတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ငွေကြေးအကျိုးပေးခြင်း မြင့်မားတိုးတက်သောကာလဖြစ်သည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ အဖက်ဖက်မှ အောင်မြင်မှုများ ဆီငြိုနေမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ စီးပွားရေးအဆင်ပြေမှုကြောင့် ငြိမ်းချမ်းသောဘဝ ရရှိမည်။ ချစ်သူစိတ်ကူးဆန္ဒ ထပ်တူကျ၍ သံယောဇဉ်နှောင်ကြီး ခိုင်မြဲနေမည်။

GEMINI

မေထုန်လင်

စိတ်သောကများပြားပြီး အဖက်ဖက်တွင် ပူပန်မှုများ ယှဉ်တွဲနေမည်။ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ်များ စိတ်ကြိုက်ဖန်တီး ပုံဖော်နိုင်သော်လည်း စိတ်ချမ်းမြေ့မှု လျော့နည်းချိန်ဖြစ်ပေသည်။ ငွေကြေးကိစ္စများ အတွက် စကားစစ်ခင်း တိုက်ပွဲဝင်ရလိမ့်မည်။ မောင်နှမသားချင်းအရေးကိစ္စများကြောင့် ပင်ပန်းနေမည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် သတိရှိပါ။ ကောင်းမွန်သည့် အဆက်အသွယ်ကောင်းများကြောင့် ငွေကြေးအများအပြား အကျိုးရှိမည်။ ဦးခေါင်းနာကျင်ကိုက်ခဲမှုနှင့် မတော်တဆ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိမှုများ သတိပြုပါ။ သွေးစေ့အရာရှင်များ ရောဂါပိစီးမှုများမည်။ တမ်းပျက်တတ်သော ကာလဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ အောက်လက်ကြောင့် ပြဿနာများ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရမည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ကျန်းမာရေးကြောင့် လွဲချော်မှုများ တွေ့ကြုံတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ ဝိဘဲကြည်လင်မှုများပြားခြင်းကြောင့် သုခချမ်းသာမှု နည်းချိန်ဖြစ်သည်။ ချစ်သူများ ကြားလှကြောင့် ပြင်းထန်သည့် ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။

CANCER

ကရကင်္ဂလင်

အဆင်မပြေမှု ဝဲဂယက်များထဲမှ လွတ်မြောက်ရန် ကြန့်ကြာနေမည့် ကာလ။ တစ်ဟုန်ထိုး ကံကောင်းတိုးတက်မှုများ ဆက်တိုက်တွေ့ကြုံလာမည်။ ဘာသာရေးနှင့် အလှူအတန်းကိစ္စများ ထူးခြားဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိမည်။ မောင်နှမသားချင်း အတိုက်အခိုက်များ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရမည်။ ဆောင်ရွက်ကြိုက်မှုများ၌ ပင်ပန်းမှုနှင့် သောကယှဉ်သော်လည်း အဆုံးသတ်၌ အောင်မြင်မှုများရရှိမည်။ လူမှုရေးအဆင်အယှက်နှင့် စိန်ခေါ်မှုများရှိနေသော်လည်း အောင်မြင်စွာ ကျော်ဖြတ်နိုင်မည်။ လွှဲဖွားစွာ ဆုံးဖြတ်ကြံစည်ယူဆချက်များအား သတိပြုရန် လိုအပ်မည်။ ကျန်းမာရေးတွင် စိတ်ပင်ပန်းမှုများကြောင့် အညံ့ကြံတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ရုံးရွောက်ဂိတ်ရောက် ပြဿနာများ ဖြေရှင်းရမည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ပညာရေး စိတ်ပါဝင်စားမှု အားနည်းနေချိန်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် နားလည်လွဲချော်မှု များပြားနေတတ်မည်။ ချစ်သူများ လူမှုရေးအရပ်အတွေးပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။

www.burmeseclassic.com

LEO

သိဟ်လင်

အတိုက်အခံများပြားပြီး လုပ်ငန်းတွင် ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံရတတ်သည်။ လူမှုရေးနယ်ပယ်တွင် ထင်ရှားကျော်ကြားပြီး စန်းထသော အရှိန်အဟုန်ရှိနေသေးသည်။ အလုပ်အတွက် အထင်ကြီးခံရသော်လည်း မိမိအတွက် အကျိုးမရှိသော ကာလဖြစ်သည်။ မတော်တဆ ထိခိုက်မှုများ တွေ့ကြုံနိုင်သည်။ မိမိ၏ ကောင်းမွန်သော စိတ်ကူးဆန္ဒများအတွက် ဖန်တီးပုံဖော်ရန် ကံကြမ္မာမှ ပိတ်ဆို့ထားဆီးထားချိန်ဖြစ်သည်။ ခရီးဝေးများသွား၍ လုပ်ငန်းကိစ္စများ အကျိုးရှိတတ်မည်။ ငွေကြေးအကျိုးပေးကံ သင့်တင့်သော်လည်း ငွေကြေးကုန်ကျမှု ကြီးမြင့်နေချိန်ဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ မိမိလုပ်ငန်းတွင် အတိုက်အခံများပြားပြီး မျှော်မှန်းသလောက် အကျိုးမရှိတတ်ပါ။ ပညာသင်ကြားနေသူများ အတိုက်အခံများပြားပြီး ကံတောမေးမှန်ချိန်ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ လူမှုရေးပြဿနာအနှောင့်အယှက်များကြောင့် အထင်အမြင်လွဲချော်နေမည်။ ချစ်သူများ နားလည်မှု လွဲချော်နေချိန်ဖြစ်ပြီး အမှန်းအရိပ်ဆိုးများကြား ပဋိပက္ခပြင်းထန်နေတတ်သည်။

VIRGO

ကန်လင်

ကောင်းမွန်သော ကံကြမ္မာမှ သင့်အား ဆက်လက်ပြီး အခွင့်အရေးသစ်များ ဖန်တီးပေးဖွယ် ရှိနေသည်။ ငွေကြေးအကျိုးပေးကံ အထူးကောင်းမွန်ပြီး ထိဆုကြီးများ ပေါက်တတ်ချိန်ဖြစ်သည်။ သောကြာ၊ တနင်္ဂနွေနေ့များ၌ ထိကံစမ်းပေးပါ။ အလုပ်အတွက် အခွင့်အလမ်းကောင်းများ စောင့်ကြိုနေမည်။ စီးပွားတိုးတက်ဖြစ်ထွန်းမှု အရှိန်အဟုန်ပြင်းထန်ချိန်ဖြစ်ပြီး ရွှေရတနာပစ္စည်းအသစ်အဆန်းများ လက်ဆောင်ရရှိတတ်မည်။ တင့်တယ်သော စကားလုံးများဖြင့် လှပသော ကောင်းကင်ပြာအောက် ၁၀၀၀ ဆီဆန္ဒများကို အကောင်းဆုံး ဆေးခြယ်ခွင့်ရှိမည်။ မိသားစု၌ အိမ်ခြံမြေယာဉ်ကိစ္စများအတွက် ကံကောင်းအကျိုးရှိချိန်ဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ကြိုးစားသလောက် အရာထင်မည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ အစကောင်းပြီး အဆုံးပိုင်း မကောင်းပါ။ အိမ်ထောင်ရှင်များ ကောင်းသော မင်္ဂလာခရီးများ သွားလာရပြီး လှပသော မိသားစုဘဝ ဖန်တီးခွင့်ရရှိမည်။ ချစ်သူ၏ ထိုးနှက်သော စကားလုံးများအောက် ဖြေရှင်းခွင့်မရနိုင်သော ကာလတစ်ခုဖြစ်သည်။

LIBRA

တူလင်

ကံကောင်းမှုများ စတင်မွေးဖွားဖြစ်တည်ချိန်ဖြစ်သော်လည်း အခက်အခဲအချို့ ယှဉ်တွဲနေလိမ့်မည်။ မိမိ၏ ဘုန်းကံဩလာအရှိန်အပါများ ထွန်းလင်း တောက်ပလာချိန်ဖြစ်သည်။ ဂုဏ်သတင်းနှင့် ထင်ရှားကျော်ကြားမှုများ ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။ အလုပ်အတွက် အောင်မြင်မှု ရောင်နီပြီး လွှမ်းခြုံ ရစ်သိုင်း၍ အားမာန်သစ်များ အစပျိုးသော နိဒါန်းကာလဖြစ်ပေသည်။ ပြတ်သားသော စကားအသုံးအနှုန်းများအား သတိပြု ရှောင်ကြဉ်ရန် လိုအပ်ပြီး သင်၏ အောင်မြင်မှုများအား သံတမန်နည်းလမ်းတကျ ဖန်တီးကြိုးပမ်းပုံဖော်ပါ။ လုပ်ငန်းခွင်မှ ငွေကြေးကံကောင်းသည် ကာလဖြစ်ပြီး နိုင်ငံရပ်ခြား အကျိုးအမြတ်များပါ ရရှိလာနိုင်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ အခက်အခဲအချို့ ရင်ဆိုင်ဖြတ်ကျော်ပြီး အောင်မြင်မှုပန်းတိုင်ဆီသို့ ရွက်လွှင့် ခရီးနှင့်ခွင့်ရရှိလာမည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ကံကောင်းမှု လက်ဆောင်များ ရယူခွင့်ရှိမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ဖက်ထံမှ အဆက်အသွယ်ကောင်းများ ရတတ်သည်။ ချစ်သူများ အချစ်အတွက် အရာရာလှပချိန်ဖြစ်သည်။

SCORPIO

ဗြိစ္ဆာလင်

အတိုက်အခံများပြားပြီး လုပ်ငန်းတွင် ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံရတတ်သည်။ လူမှုရေးနယ်ပယ်ထင်ရှားကျော်ကြားပြီး စန်းထသော အရှိန်အဟုန်ရှိနေသေးသည်။ အလုပ်အတွက် အထင်ကြီးခံရသော်လည်း မိမိအတွက် အကျိုးမရှိသော ကာလဖြစ်သည်။ မတော်တဆ ထိခိုက်မှုများ တွေ့ကြုံနိုင်သည်။ မိမိ၏ ကောင်းမွန်သော စိတ်ကူးဆန္ဒများအတွက် ဖန်တီးပုံဖော်ရန် ကံကြမ္မာမှ ပိတ်ဆို့ထားဆီးထားချိန်ဖြစ်သည်။ ခရီးဝေးများသွား၍ လုပ်ငန်းကိစ္စများ အကျိုးရှိတတ်မည်။ ငွေကြေးအကျိုးပေးကံ သင့်တင့်သော်လည်း ငွေကြေးကုန်ကျမှု ကြီးမြင့်နေချိန်ဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ မိမိလုပ်ငန်းတွင် အတိုက်အခံများပြားပြီး မျှော်မှန်းသလောက် အကျိုးမရှိတတ်ပါ။ ပညာသင်ကြားနေသူများ အတိုက်အခံများပြားပြီး ကံတောမေးမှန်ချိန်ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ လူမှုရေးပြဿနာ အနှောင့်အယှက်များကြောင့် အထင်အမြင်လွဲချော်နေမည်။ ချစ်သူများ နားလည်မှု လွဲချော်နေချိန်ဖြစ်ပြီး အမှန်းအရိပ်ဆိုးများကြား ပဋိပက္ခပြင်းထန်နေတတ်သည်။

www.burmeseclassic.com

SAGITTA

R I U S

နေလက်

ကံဇာတာ မြင့်မားတိုး၍ ငွေကြေးအကျိုးပေးကံ အထူးကောင်းမွန်သော ကာလဖြစ်သည်။ မိမိ လိုအင်ကြံစည်မှုများ ပြည့်ဝ အောင်မြင်၍ အောင်ပွဲများဖြင့် ခရီးဆက်နိုင်ရမည်။ ငွေကြေး မြင့်မား၍ အစုလိုက်အပုံလိုက် အကျိုးရှိမှုများ တွေ့ကြုံလာမည်။ ထိပေါက်တတ်သည်။ ကြာသပတေး နှင့် သောကြာနေ့များ၌ ထိကံစမ်းပေးပါ။ အိမ်ခြံမြေယာဉ်ကိစ္စများ၌ အကျိုးထူးများ တွေ့ကြုံနိုင်သည်။ လုပ်ငန်းတွင် ဩဇာအရှိန်အဝါ တိုးတက်မြင့်မား၍ အောင်မြင်မှုများ ဖန်တီးခွင့်ရရှိမည်။ စီးပွားရေး ဆိုင်ရာ ပြဿနာအချို့ တွေ့ကြုံရသော်လည်း အောင်မြင်စွာ ဖြေရှင်းနိုင်မည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ကြီးစားသလောက် ငွေကြေးအကျိုးအမြတ်များရရှိမည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ပင်ပန်းပြီး အကျိုး အရာထင်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်ဖြစ်ထွန်းပြီး ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ အပြာဖြူ ပြည့်စုံချိန်။ ချစ်သူများ လရိပ်ကောင်းကင်အောက် လှပသည့်နေ့များ ဖြတ်ကျော် ရင်ဆိုင်ရမည်။

CAPRI

C O R N

မကာရလက်

အတိုက်အခံများပြားသော်လည်း မိမိရည်မှန်းချက်များအား အောင်မြင်စွာ ဖန်တီး ပုံဖော်ခွင့်ရှိသည်။ တရားမဝင် ငွေကြေးအကျိုးရှိမှုများ တွေ့ကြုံရမည်။ ငွေကြေးပျောက်ရှုပျက်စီး ဆုံးရှုံးမှုများ ယှဉ်တွဲ ရမည်။ ကံကောင်းစေမည့် အခွင့်အလမ်းများ ပေါ်ပေါက်လာမည်။ ရာထူးတိုးတက်မှု (သို့မဟုတ်) လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ရန်အတွက် ကံကောင်းမှုများ အတိုက်အခံယှဉ်တွဲ ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။ မတော်တဆ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိမှုများ သတိပြုပါ။ ခရီးဝေးနှင့် နိုင်ငံရပ်ခြားခရီးသွားလာမှုများ တွေ့ကြုံပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။ ဘဝအဆင့်အတန်းအခြေအနေ မြင့်မားတိုးတက်မည်။ လုပ်ငန်း ရှင်များ လုပ်ငန်းအကျိုးပေးကံ ကောင်းမွန်သော်လည်း မျှော်မှန်းသလောက် ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် မရရှိနိုင်ပါ။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ကံဇာတာ အထူးမြင့်မားချိန်ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ ငွေကြေးကိစ္စများအတွက် အတိုက်အခံကြုံမည်။ ချစ်သူများ၏ အနာဂတ်အတွက် လှပသည့် ရွှေရောင်အိပ်မက်များ ဆီးကြိုနေမည်။

AQUARIUS

ကုမ်လက်

လူမှုရေးအခက်အခဲ အနှောင့်အယှက်ပြဿနာများ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံ ဖြေရှင်းရမည်။ မိမိဆောင်ရွက် ကြိုးပမ်းမှုတို့၌ ပင်ပန်းပြီး အကျိုးခံစားခွင့်များ နည်းပါးနေတတ်သည်။ ဖြစ်လိုသော လိုအင်ဆန္ဒများ ပြည့်ဝ အောင်မြင်ရန် နီးကပ်သော ကာလဖြစ်သည်။ အခက်အခဲများ ဖြေရှင်းရာတွင် ကောင်းမွန်သော အထောက်အပံ့ အကူအညီကောင်းများ ရရှိတတ်သည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ ပုံဖော်ဆောင်ရွက်မှု အခွင့်အရေးသစ်များ လက်ဝယ်သို့ ရောက်ရှိလာတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးကိစ္စများအတွက် ငွေကုန်ဆုံးရှုံး မှုများပြားနေတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ စပ်တူစပ်ဖက် လုပ်ငန်းကိစ္စများအတွက် သတိပြု ရှောင်ကြဉ် ပါ။ ပညာသင်ကြားနေသူများ အတိုက်အခံရှိသော်လည်း ပညာရေးအောင်မြင်မှုများ ဖန်တီးခွင့်ရရှိမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ ပြင်းထန်သည့် အိမ်ထောင်ရေးပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံလာတတ်သည်။ ချစ်သူမူ၏ ကူညီဖြေရှင်းပေးမှုကြောင့် မိမိ၏ အခက်အခဲပြဿနာများ လျော့ပါး သက်သာသွားမည်။

PISCES

မိန်လက်

ကံကောင်းမှု ဆုလက်ဆောင်များ မိမိထံ ဦးခိုက်ရောက်ရှိလာမည်။ ပြည့်စုံကြွယ်ဝ ကြီးပွားအောင်မြင် မှုများ စိတ်တိုင်းကျ ဖန်တီးခွင့်ရရှိချိန်။ တိမ်မြောက် ဖိုးကောင်းကင်အောက် ဘဝစည်းချက် ကာရန်များ လှပချိန်။ ထိပေါက်သလို ငွေကြေးအမြောက်အမြားရရှိတတ်ပြီး ဘာပဲလုပ်လုပ် ငွေကံကောင်းသည်။ မိမိဂုဏ်သိက္ခာနှင့် ရာထူးတန်းကံအရှိန်အဝါ မြင့်မားတိုးတက်သော ကာလဖြစ်သည်။ အိမ်ခြံမြေ ယာဉ်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ပင်ပန်းရမည်။ လုပ်ငန်းတွင် ကြီးမားသော ပြောင်းလဲတိုးတက်မှုများ တွေ့ကြုံ၍ လုပ်ငန်းတွင် အတိုက်အခံများကြားမှ ကံကောင်း အောင်မြင်ချိန်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ကံဇာတာအထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိချိန်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ရွှေရောင် အောင်မြင် ဆီးကြိုနေချိန်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ စီးပွားဥစ္စာ ပြည့်စုံကြွယ်ဝပြီး တည်ငြိမ်အေးချမ်းသည့် ဗိသုကာ ရရှိမည်။ ချစ်သူများ အရာရာ၌ အဆင်ပြေ အိုကေမည်။

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၄၊ မတ်လ၊ မွန်းတည့်နက္ခတ်ဝင်ထွက်ချိန်များ

ဤကြီးပေါ်၌ လက် ၁၂လက်ဖြင့် လူတန်းစား ၁၂ပိုင်းခွဲခြားပြီး မိမိတို့မွေးဖွားချိန် ကောင်းကင်မွန်းတည့်အရောင်အား ထွန်းတောက်သော နက္ခတ် ၁၂လုံးဖြင့် မိမိတို့၏ အရေးကြီးကိစ္စများ စီရင်ဆောင်ရွက်လျှင် ထူးခြားစွာ ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ချက်ကြောင့် နက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့မှ လက်တွေ့သုတေသနပြုလုပ်ပြီး အကျိုးရှိ ပြုနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ ဓနသိဒ္ဓိနက္ခတ်တစ်လုံးတည်းအား လူသားအားလုံးမှ အသုံးပြု ဆောင်ရွက် ခြင်းသည် အခြားသော နက္ခတ်များကို လျစ်လျူရှုထားသည်နှင့် တူနေပါသည်။ အဘိဇိနက္ခတ်အပါအဝင် နက္ခတ် တစ်လုံးတို့သည် ကောင်းကျိုးများ ဖန်တီးပေးနိုင်ပြီး မိမိတို့မွေးဖွားချိန်အတိအကျဖြင့် စစ်ဆေးတွက်ချက်ပါက လူအသီးသီး ကျွန်ုပ်တို့ နက္ခတ် (၂၈)လုံးအား တန်ဖိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ယခုဖော်ပြချက်တွင် မွေးဖွားချိန် ၂နာရီကို လက်တစ်လက် ဖြစ်သတ်မှတ်၍ လက် ၁၂လက်အတွက် နက္ခတ် ၁၂လုံးဖြင့် တွက်ကိန်းဆင်ထားပါသည်။ နက္ခတ် ၁၂လုံးသည် လက်တစ်ခုချင်းအလိုက် စွမ်းအားအမြင့်မားဆုံး မွန်းတည့်နက္ခတ်များသာဖြစ်ပြီး သိပ္ပံနည်းကျ (Modern Astrology) နည်းပညာရပ်စနစ်တွင် ဖော်ပြထားသော နက္ခတ္တသိပ္ပံပညာရှင်များ၏ စံနှုန်းပြုထားသည့် အလင်းအားကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ထိုနက္ခတ်တစ်လုံးပိုင်ဆိုင်မှုကို ၁၃ ဒီဂရီ ၂၀မိနစ် သတ်မှတ်ထားသော်လည်း ခြွင်းချက်အနေဖြင့် အဆိုပါ နက္ခတ်၏ ရှေ့ နက္ခတ် ၄ ဒီဂရီအတွင်း ကျရောက်မည့်အချိန်များကို မွန်းတည့် နက္ခတ်၏ ဝင်ချိန် ထွက်ချိန်များအဖြစ် သတ်မှတ်ထားပါသည်။

မိမိတို့မွေးဖွားချိန်လက် အလွယ်တကူရှာဖွေနိုင်ရန်အတွက် လက်ရှာ ဖွေနည်းဇယားအား ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားပြီး လအလိုက်အလိုက် ပျမ်းမျှ နေထွက်ချိန်များအပေါ် မူတည်၍ နှစ်နာရီလျှင် လက်တစ်လက်နှုန်းဖြင့် လက် ၁၂လက်အတွက် အလွယ်တကူ ကောက်ယူနိုင်ပါသည်။ ဥပမာ - ဧပြီ ၁၃ မှ မေ ၁၃ အတွင်း နံနက် ၅:၄၅ မှ ၇:၄၅ နာရီအတွင်း မွေးဖွားသူ တစ်ဦးသည် မိသုလက်ပိုင်ရင်ဖြစ်ပြီး ယင်းနေ့နံနက် ၉:၄၅ မှ ၁၁:၄၅ နာရီအတွင်း မွေးဖွားပါက မေထုန်လက်ပိုင်ရင်ဖြစ်သွားပါလိမ့်မည်။ လက် သတ်မှတ်ရာတွင် ၁၂ရာသီစက်ဝန်းအတွင်း မိသုမှ မိန်အထိ အစဉ်အတိုင်း သတ်မှတ်ထားပါသည်။

မိမိတို့၏ မွေးဖွားချိန်လက်များအား လက်ကောက်ယူမှု ဇယားတွင် ဦးစွာရှာဖွေ၍ မွန်းတည့် နက္ခတ်တို့၏ နေ့စဉ် ထွက်ပတ်ချိန်များတွင် လောကီ၊ လောကုတ္တရာအရေးကိစ္စများ ကြံစည်ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးများ ရရှိပါလိမ့်မည်။ လစဉ် မွန်းတည့်နက္ခတ်များအပေါ် စန်း(တနင်္လာ) ဖြတ်သန်းသည့်နေ့များအား မျဉ်းသားပေးထားပြီး နေ့ရက်တို့သည် လတစ်လအတွင်း အနည်းဆုံး တစ်ရက်မှ ၂ရက်အထိ နှစ်ရက်ထိ ကြုံတွေ့နိုင်ပါသည်။ လက်အသီးသီး ကျွန်ုပ်တို့ မွန်းတည့်နက္ခတ်များ မွန်းတည့်ချိန်နှင့် စန်း(တနင်္လာ) မွန်းတည့်ချိန်များ ထပ်တူဖြစ်သည့်ရက်များသည် လက်အတွက် အကောင်းဆုံး နေ့ရက်အချိန်အခါများဖြစ်ကြသည်။ အဆိုပါ နေ့ရက်အချိန်အခါများ၌ ထိကံစမ်းခြင်း၊ နှစ်သစ်များ စတင်ခြင်း၊ အရေးကြီးကိစ္စ စီမံဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အိမ်ခြံမြေယာဉ်ကား ဝယ်ယူရန် စာချုပ်များ ချုပ်ဆိုခြင်းများ ညှစ်ထိရုံသာလျှင် အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ဦးဇေယျာကို (B.Sc)(D.S.A)
နက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့

www.burmeseclassic.com

မိုးခေါင်စိုက်စေသည့်အတွက်

မိုးခေါင်	လက်
၅:၄၅မ ၇:၄၅	မိဿ
၇:၄၅မ ၉:၄၅	မြိဿ
၉:၄၅မ ၁၁:၄၅	မေထန်
၁၁:၄၅မ ၁၃:၄၅	ကရကင်
၁၃:၄၅မ ၁၅:၄၅	သီဟ်
၁၅:၄၅မ ၁၇:၄၅	ကန်
၁၇:၄၅မ ၁၉:၄၅	တု
၁၉:၄၅မ ၂၁:၄၅	မြိဇာ
၂၁:၄၅မ ၂၃:၄၅	ဇေ
၂၃:၄၅မ ၁၅:၄၅	မကာရ
၁၅:၄၅မ ၁၇:၄၅	ကျမ်
၁၇:၄၅မ ၁၉:၄၅	မိန်

မေသုရက်စုစုနံသုရက်အတွက်

မိုးခေါင်	လက်
၅:၂၅မ ၇:၂၅	မြိဿ
၇:၂၅မ ၉:၂၅	မေထန်
၉:၂၅မ ၁၁:၂၅	ကရကင်
၁၁:၂၅မ ၁၃:၂၅	သီဟ်
၁၃:၂၅မ ၁၅:၂၅	ကန်
၁၅:၂၅မ ၁၇:၂၅	တု
၁၇:၂၅မ ၁၉:၂၅	မြိဇာ
၁၉:၂၅မ ၂၁:၂၅	ဇေ
၂၁:၂၅မ ၂၃:၂၅	မကာရ
၂၃:၂၅မ ၁၅:၂၅	ကျမ်
၁၅:၂၅မ ၁၇:၂၅	မိန်
၁၇:၂၅မ ၁၉:၂၅	မိဿ

ဇွန်ခရက်စုစုနံသုရက်အတွက်

မိုးခေါင်	လက်
၅:၂၀မ ၇:၂၀	မေထန်
၇:၂၀မ ၉:၂၀	ကရကင်
၉:၂၀မ ၁၁:၂၀	သီဟ်
၁၁:၂၀မ ၁၃:၂၀	ကန်
၁၃:၂၀မ ၁၅:၂၀	တု
၁၅:၂၀မ ၁၇:၂၀	မြိဇာ
၁၇:၂၀မ ၁၉:၂၀	ဇေ
၁၉:၂၀မ ၂၁:၂၀	မကာရ
၂၁:၂၀မ ၂၃:၂၀	ကျမ်
၂၃:၂၀မ ၁၅:၂၀	မိန်
၁၅:၂၀မ ၁၇:၂၀	မိဿ
၁၇:၂၀မ ၁၉:၂၀	မြိဿ

ဇူလိုင်ခရက်စုစုနံသုရက်အတွက်

မိုးခေါင်	လက်
၅:၃၀မ ၇:၃၀	ကရကင်
၇:၃၀မ ၉:၃၀	သီဟ်
၉:၃၀မ ၁၁:၃၀	ကန်
၁၁:၃၀မ ၁၃:၃၀	တု
၁၃:၃၀မ ၁၅:၃၀	မြိဇာ
၁၅:၃၀မ ၁၇:၃၀	ဇေ
၁၇:၃၀မ ၁၉:၃၀	မကာရ
၁၉:၃၀မ ၂၁:၃၀	ကျမ်
၂၁:၃၀မ ၂၃:၃၀	မိန်
၂၃:၃၀မ ၁၅:၃၀	မိဿ
၁၅:၃၀မ ၁၇:၃၀	မြိဿ
၁၇:၃၀မ ၁၉:၃၀	မေထန်

ဩဂုတ်ခရက်စုစုနံသုရက်အတွက်

မိုးခေါင်	လက်
၅:၄၀မ ၇:၄၀	သီဟ်
၇:၄၀မ ၉:၄၀	ကန်
၉:၄၀မ ၁၁:၄၀	တု
၁၁:၄၀မ ၁၃:၄၀	မြိဇာ
၁၃:၄၀မ ၁၅:၄၀	ဇေ
၁၅:၄၀မ ၁၇:၄၀	မကာရ
၁၇:၄၀မ ၁၉:၄၀	ကျမ်
၁၉:၄၀မ ၂၁:၄၀	မိန်
၂၁:၄၀မ ၂၃:၄၀	မိဿ
၂၃:၄၀မ ၁၅:၄၀	မြိဿ
၁၅:၄၀မ ၁၇:၄၀	မေထန်
၁၇:၄၀မ ၁၉:၄၀	ကရကင်
၁၉:၄၀မ ၁၅:၄၀	ကရကင်

စက်တင်ဘာခရက်စုစုနံသုရက်အတွက်

မိုးခေါင်	လက်
၅:၅၀မ ၇:၅၀	ကန်
၇:၅၀မ ၉:၅၀	တု
၉:၅၀မ ၁၁:၅၀	မြိဇာ
၁၁:၅၀မ ၁၃:၅၀	ဇေ
၁၃:၅၀မ ၁၅:၅၀	မကာရ
၁၅:၅၀မ ၁၇:၅၀	ကျမ်
၁၇:၅၀မ ၁၉:၅၀	မိန်
၁၉:၅၀မ ၂၁:၅၀	မိဿ
၂၁:၅၀မ ၂၃:၅၀	မြိဿ
၂၃:၅၀မ ၁၅:၅၀	မေထန်
၁၅:၅၀မ ၁၇:၅၀	ကရကင်
၁၇:၅၀မ ၁၉:၅၀	သီဟ်

အောက်တိုဘာခရက်စုစုနံသုရက်အတွက်

မိုးခေါင်	လက်
၅:၅၅မ ၇:၅၅	တု
၇:၅၅မ ၉:၅၅	မြိဇာ
၉:၅၅မ ၁၁:၅၅	ဇေ
၁၁:၅၅မ ၁၃:၅၅	မကာရ
၁၃:၅၅မ ၁၅:၅၅	ကျမ်
၁၅:၅၅မ ၁၇:၅၅	မိန်
၁၇:၅၅မ ၁၉:၅၅	မိဿ
၁၉:၅၅မ ၂၁:၅၅	မြိဿ
၂၁:၅၅မ ၂၃:၅၅	မေထန်
၂၃:၅၅မ ၁၅:၅၅	ကရကင်
၁၅:၅၅မ ၁၇:၅၅	သီဟ်
၁၇:၅၅မ ၁၉:၅၅	ကန်

နိုဝင်ဘာခရက်စုစုနံသုရက်အတွက်

မိုးခေါင်	လက်
၆:၁၀မ ၈:၁၀	မြိဇာ
၈:၁၀မ ၁၀:၁၀	ဇေ
၁၀:၁၀မ ၁၂:၁၀	မကာရ
၁၂:၁၀မ ၁၄:၁၀	ကျမ်
၁၄:၁၀မ ၁၆:၁၀	မိန်
၁၆:၁၀မ ၁၈:၁၀	မိဿ
၁၈:၁၀မ ၂၀:၁၀	မြိဿ
၂၀:၁၀မ ၂၂:၁၀	မေထန်
၂၂:၁၀မ ၂၄:၁၀	ကရကင်
၂၄:၁၀မ ၂၆:၁၀	သီဟ်
၂၆:၁၀မ ၂၈:၁၀	ကန်
၂၈:၁၀မ ၃၀:၁၀	တု

ဒီဇင်ဘာခရက်စုစုနံသုရက်အတွက်

မိုးခေါင်	လက်
၆:၃၀မ ၈:၃၀	ဇေ
၈:၃၀မ ၁၀:၃၀	မကာရ
၁၀:၃၀မ ၁၂:၃၀	ကျမ်
၁၂:၃၀မ ၁၄:၃၀	မိန်
၁၄:၃၀မ ၁၆:၃၀	မိဿ
၁၆:၃၀မ ၁၈:၃၀	မြိဿ
၁၈:၃၀မ ၂၀:၃၀	မေထန်
၂၀:၃၀မ ၂၂:၃၀	ကရကင်
၂၂:၃၀မ ၂၄:၃၀	သီဟ်
၂၄:၃၀မ ၂၆:၃၀	ကန်
၂၆:၃၀မ ၂၈:၃၀	တု
၂၈:၃၀မ ၃၀:၃၀	မြိဇာ

ဇန်နဝါရီလခရက်စုစုနံသုရက်အတွက်

မိုးခေါင်	လက်
၆:၄၀မ ၈:၄၀	မကာရ
၈:၄၀မ ၁၀:၄၀	ကျမ်
၁၀:၄၀မ ၁၂:၄၀	မိန်
၁၂:၄၀မ ၁၄:၄၀	မိဿ
၁၄:၄၀မ ၁၆:၄၀	မြိဿ
၁၆:၄၀မ ၁၈:၄၀	မေထန်
၁၈:၄၀မ ၂၀:၄၀	ကရကင်
၂၀:၄၀မ ၂၂:၄၀	သီဟ်
၂၂:၄၀မ ၂၄:၄၀	ကန်
၂၄:၄၀မ ၂၆:၄၀	တု
၂၆:၄၀မ ၂၈:၄၀	မြိဇာ
၂၈:၄၀မ ၃၀:၄၀	ဇေ

ဖေဖော်ဝါရီလခရက်စုစုနံသုရက်အတွက်

မိုးခေါင်	လက်
၆:၅၀မ ၈:၅၀	ကျမ်
၈:၅၀မ ၁၀:၅၀	မိန်
၁၀:၅၀မ ၁၂:၅၀	မိဿ
၁၂:၅၀မ ၁၄:၅၀	မြိဿ
၁၄:၅၀မ ၁၆:၅၀	မေထန်
၁၆:၅၀မ ၁၈:၅၀	ကရကင်
၁၈:၅၀မ ၂၀:၅၀	သီဟ်
၂၀:၅၀မ ၂၂:၅၀	ကန်
၂၂:၅၀မ ၂၄:၅၀	တု
၂၄:၅၀မ ၂၆:၅၀	မြိဇာ
၂၆:၅၀မ ၂၈:၅၀	ဇေ
၂၈:၅၀မ ၃၀:၅၀	မကာရ

မတ်လခရက်စုစုနံသုရက်အတွက်

မိုးခေါင်	လက်
၆:၁၀မ ၈:၁၀	မိန်
၈:၁၀မ ၁၀:၁၀	မိဿ
၁၀:၁၀မ ၁၂:၁၀	မြိဿ
၁၂:၁၀မ ၁၄:၁၀	မေထန်
၁၄:၁၀မ ၁၆:၁၀	ကရကင်
၁၆:၁၀မ ၁၈:၁၀	သီဟ်
၁၈:၁၀မ ၂၀:၁၀	ကန်
၂၀:၁၀မ ၂၂:၁၀	တု
၂၂:၁၀မ ၂၄:၁၀	မြိဇာ
၂၄:၁၀မ ၂၆:၁၀	ဇေ
၂၆:၁၀မ ၂၈:၁၀	မကာရ
၂၈:၁၀မ ၃၀:၁၀	ကျမ်

အိမ်ချောင်းမာသိန်

မင်းတိုင်ပင်

မြရောင်မြေ

စေ့စေ့တွေး ရေးရေးပေါ်ဆိုသလို

အတိတ်ဆိုတာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒကြာညောင်းလာတော့ တရိပ်ရိပ်အရေးအနေပြကွက်တွေ ပေါ်လာတတ်ပါတယ်။ ဖြစ်ရပ်ဆန်းတွေ၊ အကြောင်းအရာအသစ်တွေဟာ အင်အားတစ်ခု ပေါ်တတ်တယ်။ တချို့အထဲမှာ မကုန်နိုင်ဖွယ်ဟု ဆိုရပါလိမ့်မယ်။ ဒီအကြောင်းတွေသည်လည်း အပျက် ပြီးဆုံးလို့ နိဂုံးချုပ်သွားကြပေမယ့် ကျန်ရှိနေတဲ့သူ၊ ကြားတဲ့သူ၊ မြင်တဲ့သူ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်ကြားဆက်သွားထားတဲ့သူတွေက ပြန်ပြောပြတာ ပုံပြင်လို၊ ဒဏ္ဍာရီလိုလိုဖြစ်လာတယ်။

သမုဒိသစ္စာအမြင်နဲ့ ကြည့်ကြည့်ရင် ဒီဒီနဲ့ ယူယူ၊ ဖြစ်စဉ်ကတော့ တူတူပဲပဲ။ ဒါကြောင့် သိသမျှကိုတော့ အပြစ်ပြစ်တင်မှုတွေ ဖြစ်ပါစေ၊ တင်ပြတာကတော့ ရဲရဲဝဲဝဲ မမှိတ်မသုန်ဘဲ တတ်ကြောင်းတစ်ခုဖြစ်တယ်ဆိုရင်လည်း အကျိုးနဲ့ အကြောင်း နှစ်ခုရဲ့ အင်အားတစ်ခုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတာဟု ယုံကြည်သင့်ပါ၏။ ခေတ်အခါခေတ်သည် ဆိုးမွေ၊ ကောင်းမွေအဖြစ်၊ ဣစ္စာရုံနှင့်၊ အနိစ္စာရုံတို့၏ အခြေခံက သက်သေဖြစ်ပါ၏။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကာလအတွင်း အတိတ်တစ်ပြည်လုံး စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်ကြောက်စရာကောင်းနေချိန်၊ ဘေးအန္တရာယ်ကုန်နေရတဲ့ ကပ်ဆိုးဘေးဆိုးကြီးအနိစ္စတရု မြင်ကွင်းကြီးကြားမှာ ဟိုပြေး ဒီပုန်းသည်ကာလအခါ

မှာ ကောင်းကင် လေယာဉ် ဗုံးကြဲချမှုကြောင့် အစုလိုက် အပြုံလိုက် အလောင်းချင်းထပ် မီးလောင် ပြာကျသေကြရ၏။ လူသေအလောင်းတွေ ကြားထဲ ၄တံတုတ်ထိုင် ငိုနေတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်၊ အမေ...အမေနှင့် တစာစာငိုကြွေးလျက် သေကံမရောက်ခဲ့သည့် သေခဲလေး၊ သက်ပြင်းလေး၊ သုသာန် လက်မခဲလေး၊ ထိုကလေး၏ အော်ငိုသံကို အနားရိုကျောင်းအိုကြီးပေါ်မှ တရားထိုင်၊ ပုတီးစိပ်၊ ဘုရား အာရုံပြုနေသည့် ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးက ကြားလိုက်ရ၏။

“တပည့်ကျောင်းသား နုတ္တိ။ တောရကျောင်းကဲ့သို့အလားပါ။ ချုံတွေရှစ်ပတ်နေသည့် ကျောင်း။ ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် အိုမင်းနေသည့် အရွယ်။ မျက်စိမှန်၊ ခါးကိုင်း၊ နားထိုင်း၊ ဆံဖြူ၊ သွားကျိုး၊ ဝေရာ မီးလောင်နေသည့်ကြား၊ ယခုတော့ မီးတစ်မီး တိုးလာတော့မှာပါလား။ မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို မနိုင်တနိုင် ထူမ၊ လက်သုံးတော်ဝါးတောင်ဝေးကို အဖော်ဖိုး၍ ကျောင်းအိုကြီး၏ မခိုင်တခိုင် လှေကားပေါ်မှ တခေါက်ခေါက်နှင့် ဆင်းလာခဲ့ပါတော့၏။ ကျောင်းရှေ့သို့ မျက်မှောင်ကို ကြုတ်၊ စမ်းတဝါးဝါးနှင့် ကြည့်လိုက်တော့ ကလေးငိုသံက စူးစူးဝါးဝါးကြားလာရ၏။ သေသေချာချာ ဂရုစိုက်နားထောင်၏။

“ဒုက္ခ...ဒုက္ခ...ဒုက္ခ၊ ဘယ်လိုဘဝက ဝင့်ကြွေးပါလိမ့်ကွယ်၊ ဘုရား...ဘုရား...ဘုရား”

ကောင်းကင်ပေါ်မှ တစ်ဝီ ပျံဝဲနေသည့် အင်္ဂလိပ် လေယာဉ်ပျံတွေက မြင်မြင်သမျှကို တဒက်ဒက်နှင့် ပစ်ခတ်နေ၏။ ဗုံးကြဲ တိုက်ခိုက်သံတွေက ပေါက်ပေါက်ဖောက်သည့်အလား။ ထို

သို့ ပစ်ခတ်နေသည့်ကြားမှ ငယ်သံပါအောင် ငိုနေသည့် ကလေးကို ကယ်တင်မှု မရှိခဲ့လျှင် ဆရာတော်ကြီးသည် သတ္တဝါတွေရဲ့ အသက်ကို ကယ်တင်နိုင်သည် မမည်။ တဒက်ဒက် စက်သေနတ်သံတွေကြား အသက်စွန့်၍ ကယ်နိုင်ဖို့ တစ်လှမ်းချင်း တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် ထွက်လာခဲ့၏။ ငိုသံကလည်း မစဲသေး။ နားထဲ သံရည်ပူပွက်သကဲ့သို့၊ ခြေလှမ်းက နေ့၊ ငိုသံက ကျယ်၊ တဖြည်းဖြည်း အနားတိုးလာတော့...

“ဟာ...ကလေးယောက်ျားလေးပါလား။ မသေကောင်း၊ မပျောက်ကောင်းကွယ်”

ကလေးကို မနိုင်တနိုင် ကရုဏာစိတ်နှင့် မေတ္တာတရားကြီးမားလွန်းတဲ့ ဆရာတော်ကြီးသည် သင်္ကန်းကွင်း ပြုလုပ်ပြီး ကလေးအား ထည့်ကာ၊ သူ့ဝေရာကို ဂရုမထား၊ မရရအောင် ကျောင်းပေါ်သို့ သယ်ယူကယ်မတော်မူခဲ့ပါတော့၏။ ကလေးအား သင်္ကန်းနှင့် ထွေးပြီး ထမင်းကို သွားမရှိသော ခဲတွင်းနှင့် ဝါးမြွှဲကွဲထမင်းကစီ ကျွေးမွေးခဲ့ပါတော့၏။

ထိုကလေးသည် အသက်အပြင်းဆုံးလေး ဖြစ်သည်က တစ်ကြောင်း၊ စက်သေနတ်တွေ၊ ကျည်ဆန်တွေကြားထဲမှာ မထိမှန်ဘဲ ကျန်ခဲ့သည်က တစ်ကြောင်း၊ မိမဲ့ ဖမဲ့ကလေးဖြစ်လို့ ရတနာတွေထွက် တန်ဖိုးအရှိဆုံး၊ အမာကျောဆုံး “စိန်” ဟု အမည်တပ်လို၍ ဗေဒင်နက္ခတ်အလိုအရ အင်္ဂါနေတွင် ကောက်ရသဖြင့် “မောင်စိန်” ဟု နာမည်ပေးလိုက်ပါတော့၏။

“အဟမ်း...အဟွတ်...အဟွတ်...အဟမ်း...ဝေါ...ဝေါ...ထို့...”

“အဘ... ချောင်းတွေ သိပ်ဆိုးလွန်းတယ်၊ ခဏနားပါဦး”

“ရပါတယ် ငါ့မြေးရယ်။ မင်းတို့ သိစေချင်လို့ အဘ ပြောနေရတာ၊ မဟေပါဘူး”

“အဘ... ဒါဆို အဘယိတတွေနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေ မရှိကြဘူးလား”

“အေးကွ၊ ငါ့မှာ ဘယ်အမျိုးအနွယ်၊ မိဘ ဘယ်သူဆိုတာ ငါ့ဘဝမှာ မရှိတော့ဘူးကွ”

“တော်တော်ရင်နာစရာကောင်းပါတယ် အဘကြီး”

“တစ်ကောင်ကြွက်ဓမ္မာကွ။ ငါ့မိဘက ဘုန်းကြီး၊ ငါ့ကျေးဇူးရှင် ဘုန်းကြီးပါ။ ခုတော့ သူ့လွမ်းစေတီစေဟောင်းလေးတော့ ဝိုင်တမော့ကွင်းထိပ်မှာ ရှိတန်ကောင်းပသေးတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အဲဒီ ခေတ်ဆိုးခေတ်ကျပ်ကြီးရဲ့ ဘေးက တော်တော်နဲ့ မလွတ်ခဲ့ဘူး။ အင်္ဂလိပ်က တို့ဗမာပြည်ကို နှစ်ပေါင်းရာချီကြာအောင် အုပ်ချုပ်ခဲ့တာ။ တို့ဗမာအရှင်သခင် ရတနာပုံဘုရင်ထံပေါ့။ မင်းနဲ့ စုဖုရားလတ်တို့ကို ဖမ်းပြီး ဟိုး တိုင်းတစ်ပါးပို့။ သူတို့က တို့ဗမာတွေကို ကျွန်စာရင်းသွင်း နှိပ်စက်ချင်သလို၊ နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ နှိပ်စက်ကြတယ်။ ပညာရေးကျတော့ တို့အတွက် ဘုန်းကြီးကျောင်း၊ သူတို့လူမျိုးအတွက်တော့ ဟို တက္ကသိုလ်ကြီးတွေ ဖွင့်၊ ရသမျှ သယံဇာတကိုကျတော့ သူတို့ နိုင်ငံပို့၊ သူတို့ မယူနိုင်မှ တို့ပြည်မှာ အသုံးပြုတာလားကွ။ ဒီနောက်တော့ အဘကြီးတို့လည်း အရွယ်ရောက်လာတော့ သူ့ကျွန်မခံလိုတဲ့ စိတ်ပြင်းပြလာတယ်။ အဟွတ်... အဟွတ်... ထို့... ထို့...”

“ကိုမောင်စိန်... ရှင် မောနေပြီ နောက်မှ ပြောပါလား”

“အဟမ်း... အဟမ်း... မငွေတင်၊ နှင်မြေးတွေကို ငါ မသေခင် ပြောပြရမှာပေါ့ဗာ၊ အဟွတ်... အဟွတ်...”

“ကဲ... ရှင်သဘော၊ ကျွန်မက မောနေမှာစိုးလို့ပါရင်၊ တကတည်းတော်”

“အဘ... ဒါဆို အင်္ဂလိပ်ရော၊ ဂျပန်ရော နှိပ်စက်တာကို အဘတို့ ခံရတာပေါ့နော်”

“လူလေးတို့... မင်းတို့က မမွေးသေးတော့ ခေတ်ဆိုးကြီးကို မစိဘူးပေါ့ကွ။ ကျွန်ဆိုတာ သူများခိုင်းသမျှ လုပ်၊ မဝရစာကျွေး၊ မတန်မရာခိုင်း၊ တိရစ္ဆာန်လို ထားပြီး သူတို့ ဗိမံခံလို့ မကုန်မှ ကျွန်တို့ အသီးအပုပ်တွေ တို့ကို ကျွေးတာ။ အဲဒါ သူတို့က သခင်တဲ့ကွ။ ငါတို့လည်း ကျွန်ဆိုတဲ့ စကားကို မခံချင်လို့ တို့ဆရာတော်ကြီးက အင်းအိုင်၊ ခလဲ့၊ လက်ဖွဲ့တွေ ထိုးတဲ့ ပညာ၊ တစ်ပြိုင်နဲ့ ပညာတွေကို သင်ပေးခဲ့တယ်။ အဘကြီးတို့ လူပေတွေ တော်တော်သင်ကြတယ်။ နောက်တော့ကွ။ ရဲဆေးတင်တဲ့ ပညာနဲ့ ပျူစောထီးအဖွဲ့တို့၊ ဂဠုန်တို့အဖွဲ့တို့ ဖွဲ့ကြတယ်ကွ။ တုတ်၊ ဓား၊ လက်နက်၊ ခူးလေး၊ ဝါးချွန်၊ လှံ ရတဲ့ လက်နက်နဲ့ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ထက်... နဲ့တဲ့ လူငယ်တွေ၊ တိုင်းရင်းသားတွေက တွန်းလှန်ခဲ့ကြတယ်”

“အဘ... ဆက်ပြောပါဦးဗျ”

“မောင်လုတ်... ရေတစ်ခွက် ခပ်ခဲစမ်းပါဦး ငါ့မြေး”

“ဟုတ်ကဲ့ အဘ၊ ဟုတ်ကဲ့”

အဘကြီး ဦးမောင်စိန်၏ စကားကို နားထောင်နေသူက စာရေးသူနှင့် သူ၏ မြေး မောင်လုတ်၊ မောင်လုတ်ဆိုတာ ချစ်စနိုးခေါ်တဲ့ အမည်ပါ။

အဘမှာ သမီးနှစ်ယောက်ရှိတယ်။ အကြီးမက ဒေါ်တင်လှ၊ အငယ်က မစိမ်းတဲ့။ ဒေါ်တင်လှနဲ့ ဖားသေခင်မောင်တို့ အကြောင်းပါ။ မောင်လုတ်ဆိုတဲ့ သူ့မြေးအဖြစ် ယောက်ျားလေး ၅ယောက် မွေးဖွားပါ၏။ ကျွန်တို့ ဒေါ်မစိမ်းက အပျိုဘဝဖြင့် နေရင်း လူပျိုကြီးနှင့် ဒေါ်ထောင်ကျလို့ ကံစွပ်ပြီး သမီးတစ်ယောက် မွေးဖွားခဲ့ပါ၏။ ဒေါ်ဦးမောင်စိန်၏ ဇနီး ဒေါ်ငွေတင်က စာရေးသူတို့အဖေနှင့် ညီအစ်မတော်ပါသည်။ သူတို့က သွပ်ဦးထောင်၊ ကျွဲကိုင် လယ်လုပ် ပညာချမ်းသာတဲ့ ရွာသူဌေးစာရင်းမှာ မှသည်။ ဦးမောင်စိန်ကိုတော့ လူကြီးလူတိုကြီး၊ လူတစ်ဇောက်ကန်ကြီး ပြောကြ၏။ နောက်တစ်မျိုးပြောကြားကတော့ လူ့ခွစာကြီးတဲ့။ ဒီထက်ပိုဆိုးတာက ကိုးချောင်း မောင်စိန်ဘာကြောင့်ခေါ်သည်ကိုတော့ ဆက်မေးမှ သိလာပါလိမ့်မည်။

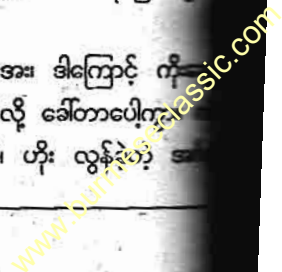
“အဘ... အဘကို ကိုးချောင်း မောင်စိန်လို့ ဘာလို့ ခေါ်ကြတာ”

“အေးကွ၊ အဲဒီအကြောင်း ပြောပါမယ်။ ဒီမှာ ကြည့်ကြည့်”

အဘ ဦးမောင်စိန်သည် ဝါးတစ်ဖက်နှင့် ညာဘက် လက်တစ်ဖက်ကို လှန်ပြပါ၏။ ထိုညာဘက် လက်ညှိုးတစ်ချောင်း ပြရာ ငုံးတိတ် တိုနေခြင်းကို တွေ့တော့သည်။

“အဘ... ဘာလို့ ပြတ်သွားလဲ”

“အေး၊ ဒါကြောင့် ကိုးချောင်း မောင်စိန်လို့ ခေါ်တာပေါ့ကွ။ ပြောမယ်၊ ဟိုး လွန်ခဲ့တဲ့ အဘ”

အုပ်ချုပ်စဉ်က သူတို့နဲ့ ပါလာတဲ့
 ကလေးတွေ၊ ဂျာဂါးတား ကလေးတွေ၊
 ဆက်ပြီး ငွေတိုးချေးတဲ့ ချစ်တီးတွေ
 ငွေချေးမဆပ်နိုင်ရင် အတိုးနဲ့
 အရင်းပေါင်း။ နောက်တော့ သူတို့က
 သူကြီးကို အပိုင်စည်းရုံးထားတယ်။
 အဲဒါစစ်သားတွေက သူတို့အစောင့်
 အကြပ်တွေက လက်နက်တကာကား
 ဒီတော့ကွာ၊ လယ်သိမ်း၊ နွားသိမ်း၊
 ရတနာ ယူ။ နောက်ဆုံးတော့
 ကလေးတွေကို ခြေတော်တင်
 နှင်ဆီး၊ မယားငယ်ဆိုပြီး ယူကြ
 သယ်၊ ဒီတော့ကွာ၊ တို့ဗမာမတွေ
 ကလေးယားတွေ ဖြစ်ကုန်ရောကွ။ ဖ-
 ခစ်တဲ့ သားတွေ မွေး၊ ဘူလင်ဂျာဗူး
 ဆွေကွ”

“တော်တော်ရက်စက်တဲ့ ချစ်တီး
 ဆွေကွ ဘကြီး”

“အေးကွာ၊ အဲဒီအချိန်က ငါက
 သက် ၂၀ကျော်၊ တို့ရွာမှာ လူငယ်
 ဆွေက ၃၀ လောက် ရှိလိမ့်မယ်။
 အလုံး စည်းရုံးထားကြတာပေါ့ကွာ။
 အကြောင်းရှိရင် ဝှက်ဦးအောင် ချမယ်
 တို့တွေ ကတိပြုထားတယ်။
 အဲဒါမှာ တို့ရွာထိပ်နား၊ ငါ့အိမ်နား
 နယ်သုန်ကို သူယောက်ျားသေပြီး
 တစ်လမပြည့်သေးခင် ကြွေး
 ခံဖို့ လာပြောတယ်။ သူ့မှာက
 သက် ၅ကေ၊ သားက အရူးအပေါ
 နောင်နဲ့ သမီးက ခင်ယုံတဲ့ကွ။
 သက်က ၂၀တောင် မရှိသေးဘူး။
 ခင်ရတာပေါ့ကွာ။ သူ့မှာ ပူဆွေး
 ကရောက်နေတဲ့အချိန်၊ ကံဆိုးမ
 နာ မိုးလိုက်လို့ရွာ ဆိုသလိုပဲ
 အဆပ်ဖို့ ဝရမ်းရောက်လာတယ်။
 တော့ နွားကလေးတစ်ရည်းရှိတာကို
 အဆပ်ဖို့ ပြောကြတယ်။ မယ်သုန်
 တောင်ယန်၊ ချစ်တီးက ဆွေ အဲဒီလို

ဖြစ်နေကြတယ်။ ချစ်တီးက နွားမယူရ
 ရင် သူ့သမီးကို လက်ညှိုးထိုးပြတယ်။
 သူကြီးကလည်း ဝင်ဖျန်ဖြေပေမယ့်
 ချစ်တီးက လုံးဝ နားချလို မရဘူးကွ”

“အမာ...ဟိုဟာ နာပေးမလား၊
 လဲမယ်...လဲမယ်”

“ခွေး နင်ဟာ ခွေး၊ ငါ့သမီးကို
 မထိနဲ့၊ ငါ့အသက်နဲ့ လဲမယ် သိလား၊
 သောက်ကုလားရဲ့”

“ဒါဆို နွားဆွဲ...ဆွဲကြ။ နာ
 အပစ်မရှိ၊ နော်...နော်၊ ဟဲဟဲ...ဟဲ”

“ရွာထဲက ရွာဆော်ကြီး ဦးဘ
 သာနဲတောင် စကားများသေးတယ်ကွာ။
 အဲဒီလို အခြေအတင်ပြောပြီး ချစ်တီး
 က နွားကို ဆွဲခိုင်းလို့ တို့ရွာက ချစ်တီး
 နောက်လိုက်ခွေး ညိုကြီးဆိုတဲ့ ကောင်
 က ဆွဲ၊ နွားက တပဲပဲအော်၊ တစ်ရွာ
 လုံး ပွက်လောညံသွားတယ်။ ဒီသတင်း
 ငြိမ်ရောက်လာတော့ ငါ့အပေါင်းအသင်း
 တွေနဲ့ ရွာထိပ်က စောင့်နေတယ်။
 ပုလိပ်က လေးယောက်၊ ချစ်တီးတပည့်
 က နှစ်ယောက်၊ ချစ်တီးရယ်၊ နောက်
 လိုက် ညိုကြီးရယ် တို့အနားရောက်
 တော့ ငါတို့အဖွဲ့က ဓားနဲ့ ဝင်ခုတ်ကြ
 တယ်။ ပုလိပ်တွေက ငါတို့ကို
 သေနတ်နဲ့ ဖမ်း၊ ငါတို့က ဓားနဲ့ ခုတ်ကြ
 နဲ့ ပွဲကြမ်းသွားတော့တယ်ကွာ။

နောက်တော့ ချစ်တီး ဇက်ပြတ်
 သွားတယ်။ စစ်သား လေးယောက်
 လည်း ဓားဒဏ်ရာနဲ့ လဲနေကြတယ်။
 ညိုကြီးဆိုတဲ့ကောင်ကိုတော့ ရွာပြင်မှာ
 ကားစင်တင်ပြီး သတ်ခဲ့တယ်။ တို့တွေ
 လည်း တောထဲ ပြေး၊ ရိုးမတောင်ပေါ်
 တက်ပြီး ထွက်ပြေးရတော့တယ်ကွာ။
 ငါတို့ကို အင်္ဂလိပ်အရေးပိုင်ရုံးက ဝရမ်း
 ထုတ်ပြီး ဖမ်းဆီးအိမ်နဲ့ထုတ်ထားတယ်။
 ဒီထက်ဆိုးတာက ငါတို့ကို မိတဲ့နေရာ
 မှာ မာရယ်လောလို့ ကြေညာချက်

ထုတ်ထားတယ်။ တို့တွေလည်း လူဆိုး
 ကြီးတွေ ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လာကြ
 တယ်”

“ဖမ်းဝရမ်းထုတ်ထားပြီဆိုတော့
 ဘကြီးတို့ မိသွားသေးလား”

“အဘတို့ ရိုးမတော့မှာ ပုန်းလှို့
 နေရင် အင်္ဂလိပ်စစ်သားတွေနဲ့ ချစ်တီး
 တွေကို အလစ်ဝင်၊ ဝင်တိုက်ကြတယ်။
 မမိအောင် ဂရုစိုက်နေရတယ်။ နောက်
 တော့ကွာ၊ အင်္ဂလိပ်ကို တော်လှန်ဖို့
 ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့ ဂျွန်မှာ
 စစ်ပညာသင်ချိန်၊ ငါတို့တွေလည်း
 နာမည်တွေ ပြောင်း၊ ရုပ်ဖျက်ပြီး ဒီရွာ
 ရောက်တော့ မငွေတင်နဲ့ အကြောင်းပါ
 နေရတာပေါ့။ နောက်တော့ကွာ၊ ဂျွန်
 ကို မိတ်ဖွဲ့ပြီး မဟာမိတ်တွေ ဝင်လာ၊
 အဲဒီ စပ်ကူးမတ်ကူးကာလမှာပေါ့ကွာ၊
 တိုက်လိုက်တဲ့ ဓားပြ၊ ဆွဲလိုက်တဲ့
 ပြန်ပေး၊ ညတိုင်းလို ပြေးအိမ်၊ ပြေးပုန်း
 နေရတယ်။ ဒီကြားထဲ ရွာတွေကို အန
 ကြမ်းစီး၊ မီးရှို့ လူသတ်ကွာ၊ မကြား
 ချင် မမြင်ချင်တဲ့အဆုံးပေါ့။ တော်တော်
 ဆိုးတယ်။ လူလေးတို့ရဲ့ အမေတို့ဆို
 မသေလို့ ကျန်တာနော်။

အေး၊ ငါ့ဖြစ်ရပ်က ခု ဟိုး ရွာထဲ
 က ခြံကြီးမှာပေါ့ကွာ။ အဲဒီမှာ သွပ်မိုး
 အိမ်ကြီးဆောက်၊ ခု ငါ့သမီးနှစ်ယောက်
 က ငယ်ငယ်တွေပေါ့ကွာ၊ နေကြတာ
 လား။ ဒီတော့ ဓားပြက သိပ်တိုက်
 တယ်။ ငါ့အိမ်မှာ လယ်လုပ်တဲ့ သူရင်း
 ဘားက မင်းတို့အမျိုး ဒိတ်ကြီးလေ။ သူ
 က ငါ့အပေါ် သိပ်စိတ်ကောင်းရှိတာ။
 လူယုံတစ်ယောက်ပါ။ တစ်ညမှာ မိုး
 တောင် မချုပ်သေးဘူး။ ငါ့အိမ်ကို လူ
 စိမ်း ငါ့ယောက်ဝင်လာပြီး မင်းအဒေါ်
 ကို လက်ပြန်ကြီးတုတ်၊ သမီးတွေကို
 ဓားနဲ့ မီးပြီး ဓားပြတိုက်တော့တာပဲ။
 ငါက အဲဒီအချိန်မှာ နွားတင်းကင်းထဲ

မှာ ရှိနေတယ်။ နောက် မင်းအဒေါ်ကို သူတို့က ခြိမ်းခြောက်ပြီးတော့ ပစ္စည်းတွေ တောင်း၊ လူကိုလည်း ရိုက်။ ငါ ဒီအသံကြားတော့ လက်ခေါက်မှုတ်လိုက်တယ်။

ငါ့လက်ခေါက်မှုတ်သံကို ဒီတကြီး ကြားတော့ သူ ငါ့အိမ်ဘက်ကို ပြေးလာတယ်။ အကြောင်းရှိရင် လာဖို့ အချက်ပေးထားလို့ ပြေးလာတာကွ။ သူလည်း ရောက်ရော ငါလည်း အိမ်ပေါ် ခုန်တက်။ အဲဒီ ဝင်ခတ်။ ဒီတကြီး ကလည်း ခုတ်။ တို့နှစ်ယောက်နဲ့ ဓားပြ ငါးယောက် သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန် ခုတ်ကြတယ်။ အဲဒီမှာပဲ မင်းအဒေါ်နဲ့ သမီးတွေက ရွာထဲ ထွက်ပြေး၊ ငါတို့ နှစ်ယောက်ပဲ ကျန်တယ်ကွ။ ဒီအခတ် ကိုယ်ခတ်နဲ့ နောက်ဆုံး ဒီတကြီးခေါင်းကို ဓားထိ၊ သတိလစ်ပြီး လဲ။ နောက် သူတို့က ငါ့ကို ပိုင်းခုတ်ကြတယ်။ ငါက တစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ နောက်ဆုံး ဓားချက်က ငါ့ကို ထိသွားတယ်။ ငါ မောလည်း မော၊ သတိလည်း လစ်၊ ဘာမှမသိတော့ဘူး။ ဒီကောင်တွေ ငါသေပြီဆိုပြီး ထားခဲ့တာကွ။

“ဟာ... အဘ မသေကောင်း မပျောက်ကောင်းဘဲ”

“ငါ့မှာ ကိုယ်ခံပညာရယ်၊ ဆေးအတတ်ရယ်ကြောင့်သာ မသေတာ။ ဒါတောင် သတိရတော့ ခု လက်ညှိုး တစ်ချောင်းနဲ့ ဟောဒီ အော်ရာတွေ ကျန်ခဲ့တယ်။ အဲဒီတော့ ငါ့မှာ လက်က ၁၀ ချောင်းမဟုတ်တော့ဘဲ ၉ချောင်းသာ ရှိလို့ ကိုးချောင်း မောင်စိန် လို့ ခေါ်တာပေါ့ကွ။”

“ဟုတ်ကဲ့ ဘကြီး၊ တော်တော် အံ့ဩပါတယ်”

“နှင့်အဘဏဲ့ တော်တော်

အသက်ပြင်းတယ် လူလေးတို့ရဲ့”

ကဲ - ကိုးချောင်း မောင်စိန် အကြောင်းတော့ ရှင်းလောက်ပါပြီ။ သူ ဥပဓိရုပ်က အသားဖြူဖြူ၊ ခဲကုန်းကုန်း၊ နားရွက်ကားကား၊ မျက်လုံးပြူးပြူး။ အန္တေထည် အမြင်ဝတ်ထားတဲ့သူ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ရင်ကျပ်သည်ကြီး။ သူ့ခြံကြီးကို စွန့်ခွာပြီး နောက်နေရာတစ်ခု ရှာနေတဲ့သူ။ ထိုခြံကြီးထဲမှာ သူပိုင်ပစ္စည်းတွေဖြစ်တဲ့ ငွေဒဂါးတွေ၊ ရွှေဒဂါးတွေနဲ့ ရတနာပစ္စည်းတွေကို သိုသို သိပ်သိပ် မြှုပ်နှံထားခဲ့တော့၏။ ထိုခြံကြီးသည် ၁၀ ကေခန့် ကျယ်ဝန်းပြီး ယခင်က ဝါးပိုးဝါး၊ ဝါးနက်ဝါးနှင့် ကုက္ကိုပင်၊ ဆီးပင်၊ မယ်လေပင်တို့ ပေါက်ရောက် ကြီးထွားနေရာ နေပြောက်မထိုးသည့် ခြံကြီးဖြစ်ပါ၏။ ထိုခြံထဲမှ ဆီးပင်တစ်ပင်သည် ရာသီအလိုက်သီး၍ အလွန်စားကောင်းသည့် ဆီးတော်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ အဲဒီအချိန်မှ ယနေ့အထိ ကိုးချောင်း မောင်စိန်ခြံကြီးဟု ခေါ်ကြပါသည်။

ကိုးချောင်း မောင်စိန်ခြံကြီးသည် ယခင် နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာညောင်းပြီဖြစ်၍ ယခုအခါမှာတော့ သူ၏ သမက်ဖားလေး ခင်မောင်နှင့် မြေးများသာ နေထိုင်ကြပါတော့သည်။ ကိုးချောင်း မောင်စိန် ကွယ်လွန်သည်မှာ ယခုဆို နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကျော်ကာလ၊ သူ၏ ဇနီး ဒေါ်ငွေတင့်၊ သမီး မတင်လှ၊ မစိမ်း၊ မြေး မောင်လှတ်တို့လည်း ကွယ်လွန်ရာ တမလွန်ဘဝသစ်တစ်ခု သို့ ရောက်ရှိနေကြပြီ။ သူ ကွယ်လွန်ပြီးနောက်ပိုင်းမှာ ထိုခြံကြီး၏ ထိပ်နားမှာ လှည်းလမ်းဖောက်ထားသဖြင့် ညအချိန် လှည်းမောင်းသွားပါက နွားတွေက ပြူးတူးပြုတ်နှင့် နာမှုတ် လန်ဖျပ်

ပြီး ပဒပ်ရပ်၊ ကဆုန်ပေါက်၊ ရေမှတ်တစ်ခါတလေများ လှည်းကို ဆွဲဆွဲ ဆွဲပြေးခြင်းကြောင့် ကန်သင်းနှင့် ချိန်၍ လှည်းမောက်၊ လှည်းသံတွေ အိမ်တွေ ကျိုးပဲ့ ပျက်စီးကြရ၏။

ဒါကြောင့် ကိုးချောင်း မောင်စိန်ခြံကြီးသည် သူသေပြီးမှ ဒီလို ခြောက်လှန့်ခံရတော့ မြှုပ်ထားသမျှ ပစ္စည်းတွေကို စွဲလမ်းသေလို့များ သူ့ပစ္စည်း သူပြန်စောင့်တဲ့ ဥစ္စာစောင့်လား၊ ခြံကြီးလား၊ ဒါမှမဟုတ် တစ္ဆေကြီးထဲ ပရလောကသားကြီးများ ဖြစ်နေသလားလို့ ရွာက လူကြီးတွေက ခြေနေကြပါ၏။ သို့သော် အထောက်အထားမရှိတော့ ခြောက်လှန့်တာကို မမြင်ကြရ။ ဒီတော့ သူတစ်ယောက် သေအောင် ဓား၊ လက်နက်၊ အမျိုးမျိုးပစ်ခတ် ခုတ်ဖြတ်သော်လည်း သေကံမရောက် သက်မပျောက်သလောက်ပြင်း မောင်စိန်သည် ယခုထက် ဥပစ္ဆေဒကန်နှင့် မသေပါဘဲ အာရုံမရဏ၊ ကမ္မဒယျ မရဏ၊ ဥတမ မရဏတို့၏ သေခြင်းများနှင့် သူ၏ တစ်ဘုံတစ်ဘဝခရီးသို့ ရောက်ရှိခြင်းသာ ဖြစ်ပါတော့သတည်း။

သတ္တဝါအားလုံး ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအတွက် ချမ်းသာကြပါစို့။

မင်းတို့ခင်မင်္ဂလာ

၂၀၁၄ - မတ်လအတွက် ကံကောင်းစေမည့် အကြံပြုစာမျက်နှာ

ခေတ္တရာ ဆရာကျော်

.....
 စာမျက်နှာဟာ သင့်အတွက် ကံကောင်းစေမည့် အကြံပြု စာမျက်နှာဖြစ်ပါတယ်။ ပင်လယ်ပြင်မှာ မုန်တိုင်းထဲတွဲ
 သလိုက်အိမ်မြှောင်က တောင်-မြောက် လမ်းညွှန်ပြသလို၊ သင့်ဘဝ ကံကောင်းစေဖို့အတွက် အထောက်အပံ့ပြုမှာ
 ဖြစ်တယ်။

“ကံဆိုသည်မှာ အခွင့်အလမ်းနှင့် ဆုံတွေ့ဖို့ ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားမှုသာ ဖြစ်၏”

(အိုပရာ ဝင်းဖရေး)

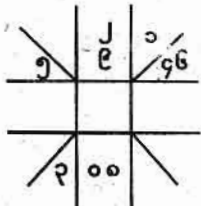
၂၀၁၄၊ မတ်လ စန်းပွင့်ရက်များ

၁၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၇၊ ၂၈ ရက်များ	အနောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၂၊ ၃၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၉၊ ၃၀၊ ၃၁ ရက်များ	မြောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၄၊ ၅၊ ၆၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၃၊ ၂၄ ရက်များ	အရှေ့အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၇၊ ၈၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၅၊ ၂၆ ရက်များ	တောင်အရပ် စန်းပွင့်သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ဇယားကွက်အတွင်းရှိ ရက်များမှာ ဆိုင်ရာ စန်းပွင့်ရက်များကို ဖော်ပြပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။
 ဤသော ကိစ္စများအတွက် နေ့အလိုက် ဆိုင်ရာ ထောင်အရပ်ဘက်ကို မျက်နှာမူပြီး ဆုတောင်းခြင်း၊ မေတ္တာပို့
 ထား မန္တန် ရွတ်ဆိုခြင်းများ ပြုနိုင်ပါသည်။ ဉာဏ်ရှိသလို သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။

စန်းသည် မိဿ၊ သိဟ်၊ ဓနရာသီများတွင် ရှိပါက အရှေ့အရပ် စန်းပွင့်သည်။ ပြီဿ၊ ကန်၊ မကာရတွင် ရှိပါက
 တောင်အရပ် စန်းပွင့်သည်။ မေထုန်၊ တူ၊ ကုမ်ရာသီများတွင် ရှိပါက အနောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။ ကရကင်၊ ဗြိစ္ဆာ၊
 မုန်တွင် ရှိပါက မြောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။ စန်းပွင့်အရပ်များကို မျက်နှာမူ၍ မနက်တိုင်း လိုရာဆုတောင်း၊ ဆန္ဒပြု၊
 မန္တန် ရွတ်ခြင်းများ ယုံကြည်စွာ လုပ်နိုင်ကြပါသည်။

ထိကံ

ဤဇယားသည် သူဌေးလောင်းရွေးမည့် ကောဇာ ဇာတာဖြစ်သည်။ ထိထိုးသင့်သော အဓိက ပါရမည် ဂဏန်းများမှာ
 ၅ ၆ ဂဏန်းများ များများပါရမည်ဖြစ်သည်။ အာရုံပြု အဓိဋ္ဌာန် ဂဏန်းမှာ (၃၊ ၇)ဖြစ်သည်။

ရတနာအဆောင်

ဤလထဲတွင်...

- * တနင်္ဂနွေသားသမီးများ - ကျောက်နီပါသော ရတနာ။
- * တနင်္လာသားသမီးများ - ပုလဲရတနာ။
- * အင်္ဂါသားသမီးများ - သန္တာကျောက် ရတနာ။
- * ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ - မြရတနာ။
- * ကြာသပတေးသားသမီးများ - ဥဿဖယား ရတနာ။
- * သောကြာသားသမီးများ - စိန်ရတနာ။
- * စနေသားသမီးများ - နီလာရတနာ...တို့ကို ဆောင်သင့်သည်။

ငွေကြေးကံကောင်းရန်

ဤလထဲတွင် မွေးနေ့ရောက်တိုင်း ငွေကြေးပုံသင်္ကေ ဝွန်ပါ။ အိမ်သို့ ဧည့်သည်လာပြီး ပြန်ပါက လမ်းစရိတ်ထောက် အလှူခံများကို ငွေကြေးလှူဒါန်းပါ။

၃၁-၁-၂၀၁၄၊ သောကြာနေ့ ညနေ ၄နာရီတွင် လည်းကောင်း၊ ၂၇-၂-၂၀၁၄၊ ကြာသပတေးနေ့ ညသန်းခေါင် လည်းကောင်း ဒီဝါတပတိ အစချီ ဂါထာတော် (သို့မဟုတ်) မဟာဝေဗ္ဗ မန္တန်တော်ကို ရွတ်ပွားပူဇော်ပါ။ လူနတ် သတ္တဝါတို့အား မေတ္တာပို့သပါ။

တနင်္လာနေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ကြာသပတေးနေ့ မနက်ပိုင်းတို့တွင် ဘုရားရှင်အား လက်ဖက်ဆွမ်း ကပ်လှူပါ။ ခုနစ် သားသမီးများအား လက်ဖက်ရည် ဝေငှပါ။

ဖြေဆေး ယတြာ

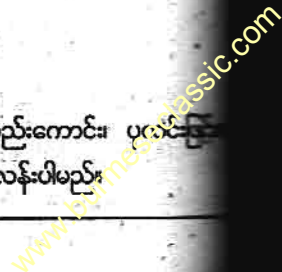
ခုနစ်ရက်သားသမီးများအားလုံး စနေ၊ တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ တစ်ရက်ရက်တွင် တရော်ကင်ပွန်းဖြင့် ခေါင်းဆေး ခေါင်းလျှော်နေစဉ် သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကို ရွတ်ဆိုပါ။ ညပိုင်းတွင် ဘုရားရှင်အား အလင်းတိုင် ၅တိုင်၊ နံ့သာတိုင် ၅ သောက်တော်ရေချမ်း ၅ခွက် ကပ်လှူပူဇော်ပြီး ဂုဏ်တော်ဆယ်ပါးကို ပုတီး (၁၀)ပတ်စိပ်ပါ။ ၁၀ရက်ဆက်တိုက် တစ်ကြိမ်၊ နေ့လယ် ၁၂နာရီ တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် စိပ်ပါ။ ဂုဏ်တော်ဆယ်ပါးမှာ -

- * အရဟံ
- * သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- * ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ဗုဒ္ဓော
- * သုဂတော
- * လောကဝိဇ္ဇု
- * အနတ္တရော
- * ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ
- * သတ္တာဒေဝ မနုဿာန်
- * ဗုဒ္ဓေါ
- * ဘဂဝါ...ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

အကြံပြု ယတြာ

ဤလထဲတွင်...

- * ကွန်ပျူတာ-မိတ္တူဆိုင်များ ကောင်တာတွင် ထန်းလျက်ကို ဘူးဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ ပုလဲဖြင့် လည်းကောင်း အပြည့်ထည့်ထားပြီး လာသမျှ ဧည့်သည်များ စားပါစေ။ ကံပွင့်လန်းပါမည်။

- အထည်ဆိုင်များ ဘုရားရှင်အား လက်ဖက်ဆွမ်း ကပ်လှူပြီး ဈေးဆိုင်တွင် ရွက်လှပန်းထိုးပါ။
 - အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက်၊ ထုံး အရောင်းအဝယ်ဆိုင်များ သပြေပန်းကို အဆောင်ပြုပါ။ ဝေါက်ပေါက်ပွင့်ကို ပျားရည် ဆမ်း၍ ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းပါ။ ညနေတိုင်း ငွေကြေးပုံသင်္ကေတပါ။
 - အတားကားမောင်းသူများများ ဂန္ဓမာပန်းအဖြူကို အဆောင်ပြုပါ။ ကားတွင် ထိုးထားပါ။ ညနေတိုင်း ခွေးကို အစာကျွေးပါ။
 - စာအုပ်အတားဆိုင်ဖွင့်သူများ/ရောင်းသူများ မြေအိုးထဲသို့ ဆားအပြည့်ထည့်ပြီး အမွှေးတိုင် စိုက်ထွန်း၍ ကောင်တာ တွင် ထားပါ။ ညနေတွင် ခုနစ်ရက်သားသမီးများကို လက်ဖက်ရည်တိုက်ပါ။ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်(ဆံသ)များလည်း လုပ်နိုင်ပါသည်။
 - လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဖွင့်သူများ ရှင်သီဝလီ မထေရ်မြတ်အား ရည်စူး၍ လက်ဖက်ရည်ကပ်လှူပါ။ ရွှေပန်းများကို ပန်းကန်ပြားတွင်ထည့်၍ ဘုရားအား ကပ်လှူပါ။
- ခုနစ်ရက်သားသမီးများအားလုံး ဤတစ်လလုံး တတ်နိုင်သရွေ့ ငွေကြေးပုံသင်္ကေတပါ။ အလှူခံများအား ငွေကြေး ပေးကြပါ။

(မှတ်ချက်။ အကြံပြု ယတြာကို ရေးရာတွင် “ဈေးဆိုင်များအတွက် လက်လှမ်းတစ် သီးသန့် ထည့်ရေးပါ” ဟု ဆိုထားသော ကမ္ဘာ့ဆန်းကြယ် စာဖတ်ပရိသတ်တစ်ချို့နှင့် လစဉ် ဝယ်ဖတ်နေပါသည်ဆိုသော မတိုးတိုးအောင်(ပွင့်ဖြူ)အား မှားယွင်းတင်ပါသည်။ အားလုံး စိတ်ကျေနပ်နိုင်ကြပါစေ။-အကြံပြု စာမျက်နှာအား တလေးတစားဖတ်ရှု၍ အကြံပြုသမျှ ထားလုပ်ဆောင်နေကြသော စာဖတ်သူများအား အလေးထား ရေးသားပေးပါမည်။ စာရေးသူ) ■

* * *

ဧည့်သည် ဆရာကျော်

လှလှနွယ်စာပေမှ ထုတ်ဝေသော.....

ဧည့်သည်ဆရာကျော် ရေးသားပြုစုသည့် ကျွန်ုပ်၏ကျေးဇူးတင်ကြီးများ

ဤစာအုပ်တွင် ကျွန်ုပ်ဖူးတွေ့ကြည့်ညိုခဲ့ရသော ဆရာတော်ကြီး ၂၁ ပါး၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း၊ ကျင့်စဉ်ဩဝါဒများ၊ လောကီတိုးတက်ကြိုးပွားရေးလမ်းညွှန်တရားများ၊ လောကုတ္တရာ လမ်းညွှန်တရားများ၊ ပုတီးစိပ်ကျင့်စဉ်များ၊ မေတ္တာကျင့်စဉ် တရားများ စသည့် မှတ်သားလိုက်နာစရာ တရားတော်စုံလင်စွာ ပါဝင်သည့် စာအုပ်ကောင်း တစ်အုပ်ဖြစ်သည်။

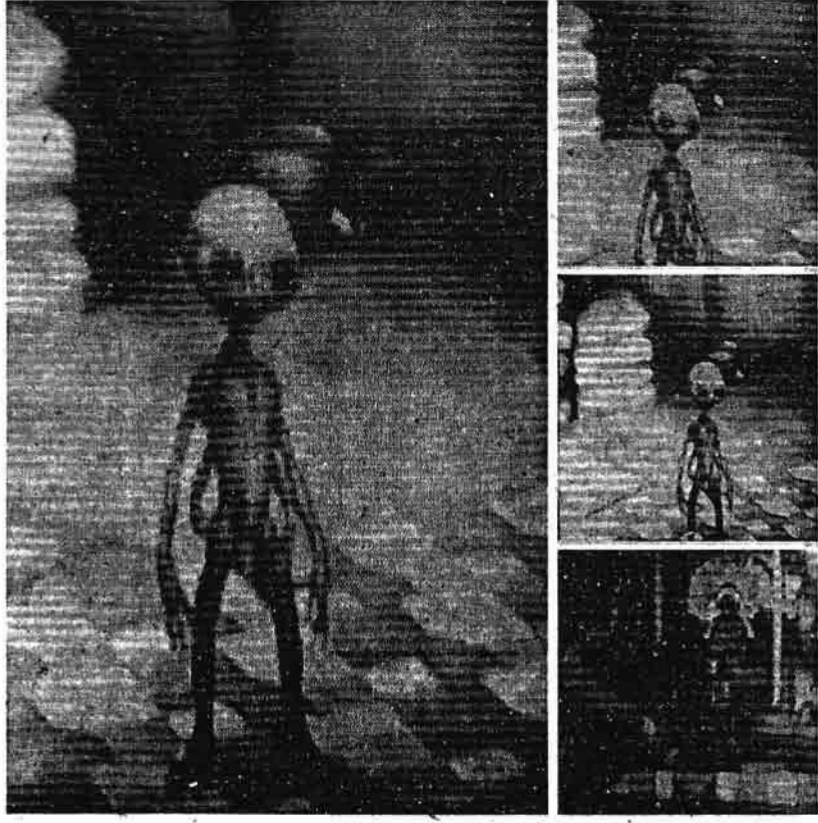
(စာအုပ်ဆိုင်တိုင်းတွင်မေးဝယ်ပါ။) မရပါက လှလှနွယ်စာပေသို့ နာကြားပါ။)

လှလှနွယ်စာပေ - ၀၉-၇၃၁၀၆၃၅၄၊ ၀၉-၂၅၀၂၇၃၆၈၇၊ ၀၁-၅၇၄၆၄၂

www.burmeseclassic.com

ဆန်းကြယ်ထူးဆန်းစွာ ဖောင်ဝေအေး အင်တာနက်ပုံရိပ်များ

မဂ္ဂဇင်း ဖောင်ပိတ်ရက်အာဖီ၊ နှစ်သစ် ဇန်နဝါရီ ပထမ အတွင်း အင်တာနက် စာမျက်နှာပေါ်မှ သတင်းပုံရိပ်များကို ပြန်လည် မျှဝေပေးချင်ပါသည်။

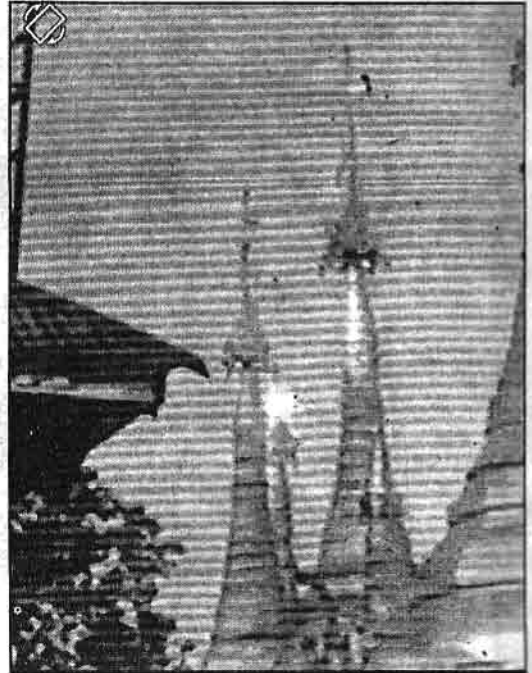
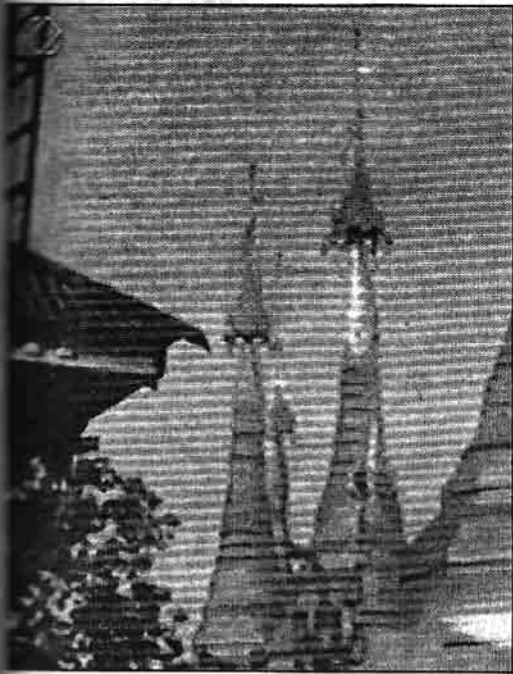
ပထမဆုံး သတင်းဆန်းကတော့ Min Min (Face book) ဝေမျှပေးသော သတင်းပုံရိပ်ပင် ဖြစ်သည်။ Min Min ကတော့ ဓာတ်ပုံများဖြင့် အထောက်အထား ခိုင်လုံစွာ ဖြန့်ဝေထားသည်။

ET-ပျံဟောင်းများအကြောင်းကို ရုပ်ရှင်၊ စာစောင်များ တွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ မရိုးနိုင်အောင် ကြားနေ၊ မြင်နေရ သည်။ ဒီတစ်ခါ ET လေးများကို အရှင်လတ်လတ် တွေ့ မြင်လိုက်ရသည့် သတင်းကတော့ မြန်မာပြည်၊ မိတ္ထီလာမြို့ တွင် ဖြစ်နေ၏။

မိတ္ထီလာမြို့ ဖော်တော်ယာဉ် ဘုန်းကြီးကျောင်း (ဆရာ

တော် ဦးပဏ္ဍိတကျောင်း) ဘုရားစင်ပေါ်တွင် ET လေးများ ပြေးလွှားနေ၏။ စတင်တွေ့ရှိသူ ကိုရင်လေး၏ အပြောအရ ET လေးများ၏ မျက်လုံးများမှ အတလက်လက်ထွက်နေကြောင်း၊ လိုက်ဖမ်းကြည့်သော် ဖမ်းမရဟု ဆို၏။

ကိုရင်လေးကြောင့်ပင် လူ ၃၀ခန့်အထိ ဝိုင်းကြည့်သော်လည်း ET သတ္တဝါလေးများမှာ ဘုရားစင်အသွားအလာမပျက်ခဲ့ကြောင်း ဆို၏။ တဖြည်းဖြည်း တွေ့ များလာပြီး လူ (၁၅၀)ကျော်ခန့် ဝိုင်းအုံကြည့်ကြသော် အခါ မျက်စိရှေ့မှာပင် သူ့အလိုလိုပျောက်ဆုံးသွား ဆို၏။ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းတော့ အစီအရိုက်ယူထားကြသည်။

နောက်သတင်းပုံရိပ်တစ်ခုကတော့ ရဟန်းရှင်လူ
အများအတွက် ကြည့်ညှိသဒ္ဓါပွားများနိုင်မည့် စေတီတော်
ရောင်ခြည်တော် ကွန့်မြူးခြင်း ပုံရိပ်များကို အဆင့်ဆင့်
ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

သထုံမြို့ ရွှေစာရံစေတီတော်ရင်ပြင်ထက် အရှန်စေတီ
ငယ်တစ်ဆူ ရောင်ခြည်တော် ကွန့်မြူးနေသော ပုံရိပ်များပင်
ဖြစ်ပါသည်။ စာဖတ်သူများ ကြည့်ညှိ ပူဇော်နိုင်ရန် ပြန်လည်
ဝေမျှပေးလိုက်ရပါသည်။ ■

* * *

မောင်ဝေအေး

တစ်ဖန်
အလုပ်တစ်ခေါ်
ရောက်တဲ့
ဖောင်ဖောင်ပိုး

လိပ်သောက်တာ လျော့လို့လား။ မီးခိုး
မတိတ်တမ်း သောက်နေတာပဲ ဟု
ပြန်ပြောကာ မကြာခဏ စကားများ
လေ့ရှိသည်။

မိန်းမက ဆေးလိပ်မီးခိုးနဲ့ မခံ
နိုင်သလို၊ ယောက်ျားဖြစ်သူကလည်း
ကွမ်းတံတွေး တပုတ်ပုတ်ထွေ့သည် ကို
မကြိုက်ပါ။ တစ်ယောက်အပြစ်
စာစ်ယောက်ပြောလေ့ရှိကြသည်။

သို့သော် ကျွန်တော်ယောက္ခမ
များ ဆေးလိပ်အသောက်မပျက်၊ ကွမ်း
အစားမပျက်ခဲ့ပါ။

ကျွန်တော်တို့ လင်မယား ကံ
ဆိုးသည်ဟုပင် ဆိုရမည်ထင်သည်။
ကျွန်တော်တို့ အိမ်ထောင်ကျပြီး သုံးနှစ်
ကျော်ကျော်တွင် ကျွန်တော်ယောက္ခမ
နှစ်ဦးစလုံး ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ကွယ်
လွန်သွားကြသည်။ သူတို့ ချီးချင်လှ
သည် မြေးလည်း ချီးခွင့် ရမသွားကြ
ပါ။

“မြေးရှိရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲကွဲ့။
မောင်သက်အောင်နဲ့ တူရင် အသာဦး
မယ်။ တို့နဲ့ တူရင်တော့ အသာဖြူ
မယ်”

ဟု မကြာခဏပြောလေ့ရှိသည်။
ယခု ယောက္ခမများ ကွယ်လွန်သွားကြ
သော်လည်း သူတို့ဆန္ဒ မပြည့်ဝခဲ့ကြ
ပါ။

ယောက္ခမများ ကွယ်လွန်သွား
ပြီး နောက်တစ်နှစ်ကျော်မှ ကျွန်တော်
ဇနီး သားယောက်ျားလေးတစ်ဦး မွေး
ဖွားခဲ့သည်။ သားငယ်လေးမှာ အသား
အရေ ဖြူဖြူဝင်းဝင်းနှင့် မျက်ခုံး
မျက်လုံး၊ နှာတံကျပ်မှာ သူ့ဘွားအေ
နှင့် တူပြီး ခြေတံလက်တံရှည်ရှည်နှင့်
ထွားကျိုင်းပုံမှာ သူ့ဘိုးအေနှင့် တူနေ
သည်။ အဘိုးအဘွားများရှိလျှင် မည်မျှ
အချစ်ပိုမည်ကို တွေးမိပြီး စိတ်မကောင်း
ဖြစ်ခဲ့မိသေးသည်။

သားငယ် နှစ်ကျော်ကျော်တွင်
အလုပ်တာဝန်ဖြင့် နယ်ဘက်သို့
ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသည်။
ထားဝယ်ခရိုင်အတွင်းရှိ ကန်ပေါက်
သတ္တုရိုင်းများရှိရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်
ထမ်းဆောင်ရသည်။ ဇနီးနှင့် သားပါ
တစ်ပါတည်း ခေါ်သွားခဲ့သည်။ သား
ငယ်မှာ ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်း သန်သန်
မာမာနှင့် လွန်စွာ အဆော့သန်သည်
ကလေးဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး အဆော့
သန်လွန်၍ မြေပေါ် လဲကျကာ ဝဲဘက်
လက် ကျိုးရသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့သည်။
ဆေးရုံ နှစ်ပတ်ခန့် တက်လိုက်ရသည်။

ထားဝယ်ဒေသသည် သားငယ်
အတွက် ကံမကောင်းသည့် ဒေသဖြစ်
နေသည်။ လိုက်ကျိုးပြီးနောက် ငါလခန့်
တွင် ငှက်ဖျားရောဂါ ခံစားခဲ့ရပြန်သည်။
သားက အဆော့မက်ကာ အနေအထိုင်
မဆင်ခြင်မှုများကြောင့် ခြင်္သေ့ကိုခံရ
ကာ ငှက်ဖျားရောဂါရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
တစ်ခါတစ်ရံ ဆော့ကစားရင်း မောပန်း
ကာ အိပ်ပျော်သွားလေ့ရှိသည်။ နေခင်း
ဘက် အိပ်ပျော်နေသဖြင့် ခြင်္သေ့ထောင်
မရှိဖြစ်ကာ ခြင်္သေ့ကိုခံရခြင်းဖြစ်သည်။

ထားဝယ်ဘက်တွင် ငှန်စံကျော်
တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး ရန်ကုန်မြို့သို့
ပြန်လည်ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်
ခဲ့ရသည်။ သား၏ ဝဲဘက်လက် ကျိုး
သည် ဒဏ်ရာမှာ ပကတိအတိုင်း ကုသ
ကောင်းမွန်ခဲ့သော်လည်း ငှက်ဖျား
ရောဂါမှာ ရန်ကုန်ထိ ပါလာခဲ့သည်။
အသက် ၅နှစ်ကျော်၍ ကျောင်းထား
ရမည့်အရွယ်သို့ ရောက်ခဲ့သော်လည်း
ကျောင်းမထားရသေးပါ။ ငှက်ဖျားရောဂါ
ကို ကုသနေရသည်။ အပြင်းဖျားပြီး
သတိလစ်သည်အထိ ပြင်းထန်ခဲ့သော
ကြောင့် ကလေးဆေးရုံကြီးသို့ တင်ပို့
ခဲ့ရသည်။

ငှက်ဖျားရောဂါပိုး ဦးနှောက်
အတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားပြီဟု ဖိတ်

ကျွန်တော် အထက်တန်း
အတွင်းသားဘဝကပင် ကျွန်တော်
ဘဝများ ကွယ်လွန်သွားကြသည်။
ကျွန်တော် လက်ထပ်ပြီး၍ ဇနီးသည်
၏ ဘေးနှစ်ပါးကို ကျွန်တော်မိဘများ
သဖွယ် လေးစားရိုသေ ချစ်ခင်ခဲ့သည်။
အိမ်သည်နှင့် လက်ထပ်ပြီး သုံးနှစ်နီးပါး
အထိ သားသမီး မထွန်းကားသေး
သော ယောက္ခမများက မြေးချီချင်သည်
ကို တဖွဖွပြောကြသည်။

ကျွန်တော်က အသားညိုသော်
လည်း ကျွန်တော်ဇနီးက အသားဖြူ
သည်။ ကျွန်တော်ယောက္ခမများမှာ
လည်း အသားအရေ ဖြူဖြူသန်သန်ပင်
ဖြစ်သည်။ သူ့အဖေဆိုလျှင် အရပ်
ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် စီး
ရက်ကို လက်ဖျားက မချတမ်း
သောက်လေ့ရှိသည်။ စီးကရက်ကို
သူလိုက်ဝယ်၍ သောက်သည်။
အိမ်လိပ်ကုန်ခါနီးတာနဲ့ နောက်
အိမ်လိပ်ကူးပြောင်းပြီး သောက်သည်။
ခြစ်ဆောင်ထားရန် မလိုအောင်
သောက်သည်။ စီးကရက် ဆက်တိုက်
သောက်သဖြင့် လက်ညှိုးနှင့်
ထက်ခလယ်ကြားတွင် စီးကရက်ညှပ်
အာသည် အရာထင်နေသည်အပြင်
ထက်အဆစ်တွင် အလယ်ဆစ်အထိ
ထိန်နေသည်။

သူ့အမေဆိုလျှင်လည်း ကွမ်းယာ
အလွန်ကြိုက်သည်။ ကွမ်းယာကို
အဆက်မပြတ် စားလေ့ရှိသည်။ ခရီး
သွားလျှင်ပင် ကွမ်းယာထုပ် ယူသွား
လေ့ရှိသည်။ သွားများအားလုံး ကွမ်း
အုတ်များဖြင့် နီရဲနေသည်။ သွားများမှာ
အဖြူရောင်ပင် မပေါ်တော့ပါ။

ယောက်ျားက “မင်း ကွမ်းစား
လျော့ပါဦး” ဟု ပြောလျှင် မိန်းမဖြစ်
သူက အားကျမခံ “ရှင်လည်း ဆေး

မကောင်းစွာ သိလိုက်ရသည်။ ကျွန်တော်ဇနီးနဲ့ ကျွန်တော် တစ်လှည့်စီ သားငယ်ကို ညအိပ်စောင့်ကြရသည်။ သားမှာ လုံးဝ သတိမရတော့ဘဲ အောက်စီဂျင်ပေးထားရသည်အထိ ဖြစ်သည်။ ဂလူးကို့စ်၊ နွားနို့များကို ပိုက်ဖြင့် သွင်းရသည်။ သားတစ်ကိုယ်လုံး ပိုက်များဖြင့် ရှုပ်ယှက်ခတ်နေပါတော့သည်။ မြင်ရက်စရာပင် မရှိပါ။ နောက်ဆုံး အဖျားကြီးလွန်းသဖြင့် အအေးခန်းတွင် ရေခဲခြင်ထောင်ဖြင့် ထားရသည်။ ဆေးရုံတွင် နှစ်ပတ်ကျော်ခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း သားမှာ လုံးဝ သတိမရသေးပါ။ အောက်စီဂျင်ဆေးရည်များ၊ နွားနို့များ သွင်းထားရခဲဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့က သားငယ် ဆေးနိုင်သည်ဟုပင် ယူဆထားခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော်ဇနီးက ဗေဒင်မေးခြင်း၊ ယတြာချေခြင်းများလည်း အကြိမ်ကြိမ် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အချို့သူများက မှတ်ဝင်နေသည်ဟုပင် ဆိုကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ လင်မယား သားလေးကို မျှော်လင့်ချက်မရှိတော့ဟု သတ်မှတ်ထားပြီး အတတ်နိုင်ဆုံး စိတ်ကို ဖြေသိမ့်ထားကြရသည်။

တစ်နေ့ ကျွန်တော် သားကို စောင့်သည့်ည၊ ရနာရီခန့်တွင် မမျှော်လင့်သော အဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ခဲ့သည်။ သားငယ်မှာ သတိမေ့မြောနေရာမှ မျက်လုံးပွင့်၍ သတိရလာပြီး အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် ထအော်ပါတော့သည်။

“ဖေဖေ . . . သား ဘိုးဘိုး၊ ဘွားဘွားတို့နဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်”

ထိုသို့ အော်ဟစ်ရင်း သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ ဆေးပိုက်များကို ဖြုတ်ပစ်ပါတော့သည်။ ပြီးနောက် ခုတင်ပေါ်မှ ဆင်းပြီး ဟိုခန့် ဒီခန့် လှုပ်နေသည်။ ရုတ်တရက် ကျွန်တော် မှတ်တက်မိကာ အံ့ဩနေစဉ်မှာပင် . . .

“သား ဘိုးဘိုး၊ ဘွားဘွားတို့နဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်။ သူတို့ ပြန်လွှတ်လိုက်လို့ သား ဒီကို ပြန်လာတာ”

သားငယ်အဖြစ်မှာ မယုံနိုင်စရာ ဖြစ်နေပါသည်။ သားငယ်၏ အော်ဟစ်ခွန်ပေါက်နေသည့် အသံကြောင့် တာဝန်ကျ ဆရာဝန်နှင့် သူ့နာပြုများ ရောက်လာသည်။ သားငယ်ကို ဝိုင်းဝန်း ထိန်းချုပ်လိုက်ကြသည်။ ချက်ချင်းပင် ဆေးထိုးပေးသည်ကို တွေ့ရသည်။

“ကလေး သတိရလာတာ သိပ်ကံကောင်းတယ်။ သူ့စိတ်က ပုံမှန်အနေအထား ပြန်မရောက်သေးဘူး။ ကယောင်ကတမ်းနဲ့ ပြောချင်ရာ ပြောလိမ့်မယ်။ သတိထားပြီး စောင့်ကြည့်ပေါ့”

သားငယ် မကြာမီ ပြန်လည်အိပ်ပျော်သွားပါသည်။ နောက်ထပ် တစ်နာရီကျော်ကျော်အကြာတွင် ပြန်လည် နိုးလာသည်။ သတိရချင်းပင် သူ့အမေကို မေးပါတော့သည်။ စိတ်ထား ပုံမှန်မရသေးဟု ဆိုသော်လည်း သားငယ်က သူ့အမေကို မေးသဖြင့် ကျွန်တော် ဝမ်းသာသွားမိပါသည်။

“မေမေ . . . မနက်ဖြန် စောစော လာလိမ့်မယ်။ သား ဘာပြောချင်လဲ”

“သား ဘိုးဘိုး၊ ဘွားဘွားတို့နဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်”

“ဟဲ့ - သား၊ ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ။ ဘိုးဘိုး၊ ဘွားဘွားတို့နဲ့ ဘယ်မှာ တွေ့ခဲ့တာလဲ”

“နေရာတော့ မသိဘူး။ ဘိုးဘိုး တို့အိမ်က အကြီးကြီးပဲ။ သားကို သူတို့နဲ့ အတူတူနေဖို့ ခေါ်ကြတယ်”

“သား . . . သတိထားပါဦး”

သားငယ်မှာ သတိရချင်းပင် သူ့အဘိုးအဘွားတွေနှင့် တွေ့ခဲ့သည့် အကြောင်းကို ထပ်တလဲလဲသာ ပြောနေသည်။ သားငယ် သတိပြန်ရလာ၍ ဝမ်းသာခဲ့ရသည်မှာ တံဖန်သာ ဖြစ်ခဲ့ရ

သည်။ သားငယ်မှာ စိတ်မမှန်တော့ဘဲ ကယောင်ကတမ်းတွေ ပြောနေသည်ဟု ထင်နေမိသည်။

“သား ဘိုးဘိုးတို့နဲ့ အကြာကြီး မနေခဲ့ပေမယ့် သား ပျော်ပါတယ်။ သူတို့နဲ့ အတူတူနေဖို့ သားကို ခေါ်ကြတယ်။ သား မနေချင်လို့ ပြန်လာတာ”

“သားတွေ့ခဲ့တဲ့ ဘိုးဘိုး၊ ဘွားဘွားတို့ရဲ့ ရုပ်ရည်တွေက ဘယ်လိုလေး ဖြူလား၊ မည်းလား၊ ပိန်ပိန်လား၊ ဝေလား”

“အဘိုးရော အဘွားရော အသားဖြူတယ်။ အရပ်လည်း မြင့်တယ်”

သားငယ် စကားကြောင့် ကျွန်တော်စိတ် ထူးဆန်းသလို ခံစားလိုက်ရသည်။ သူ မေ့မြောနေစဉ် နေခဲ့သည်ဆိုသော အဘိုးအဘွားများ သူ့အဘိုးအဘွားနှင့် ရုပ်ရည်တူနေသဖြင့် ကျွန်တော် အံ့ဩရခြင်းဖြစ်သည်။

“သားတွေ့ခဲ့တဲ့ အဘိုးအဘွားတွေက သားကို ချစ်ရဲ့လား”

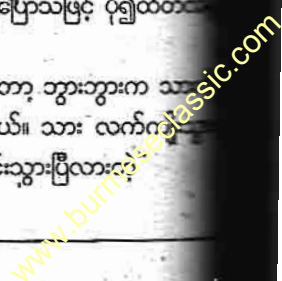
“ချစ်ကြပါတယ်။ သားက အဘွားနားကို သိပ်မကပ်ဘူး။ ဘိုးဘိုးနားမှာပဲ နေတာ များတယ်”

“ဘာဖြစ်လို့ ဘွားဘွားအနားမှာ မနေတာလဲ”

“ဘွားဘွား ရယ်လိုက်ရင် သား ကြောက်တယ်။ ဘွားဘွားရဲ့ သွားတွေက ဖြူမနေဘဲ ကွမ်းစားထားသလို နီရဲ့နေတော့ သား ကြောက်မိတယ်”

သား၏ စကားကြောင့် ကျွန်တော် အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားသည်။ သားငယ်သည် သူ့အဘိုးအဘွားများ တွေ့မြင်ဖူးသူ မဟုတ်ပါ။ သူ မမြင်သော သူ့အဘွား ကွမ်းစား၍ သွားနီရဲ့နေပုံကို ပြောသဖြင့် ပို၍ထိတ်လန့်ခဲ့မိသည်။

“ပြီးတော့ ဘွားဘွားက သား မေးသေးတယ်။ သား လက်ကျန်တာ ကောင်းသွားပြီလားလို့

“သား... ဘာပြောလိုက်တယ်။
လက်ကျိုးခဲတာကို သားရဲ့
အဘွားက မေးတယ်။ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် မေဖေ။ သားက
ဆက်ကျိုးတာ ကောင်းသွားပါပြီဆိုပြီး
သားရဲ့ လက်ကို ထောင်ပြလိုက်တယ်”
လွန်စွာ ထူးဆန်းလွန်းသော
အဖြစ်အပျက်များပင် ဖြစ်နေသည်။
သားငယ် သတိမရဘဲ မေပြောနေစဉ်
အလတွင် သူ့အဘိုးအဘွားများထံသို့
သူ့ဦးညာဉ် ရောက်သွားခဲ့သည်ဟု
ကျွန်တော် တွေးထင်လိုက်သည်။ မယုံ
နိုင်စရာပင် ဖြစ်နေသည်။

မကြာမီ သူ့နာပြု ဆရာမများနှင့်
ဆရာဝန် ရောက်လာပြီး ကြည့်ရှု
စစ်ဆေးကာ ဆေးတစ်လုံးထိုးပေးကြ
ပြန်သည်။ ယခင်တစ်ခါကလို ပြင်းပြင်း
ဆန်ထန် ရုန်းကန်မှုမျိုး မရှိတော့ပါ။
ဆေးထိုးပေးပြီး မကြာမီ သားငယ်
အိပ်ပျော်သွားပါသည်။

သားငယ် အိပ်ပျော်သွားသော်
လည်း ကျွန်တော်အတွေးများက
အပူင်မပြတ်နိုင်ခဲ့ပါ။ တမလွန်ရောက်
သူ့အဘိုးအဘွားများနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရ
သည့် ထူးဆန်းသည့် အဖြစ်အပျက်များ
ကို ဆက်လက်တွေးနေမိသည်။ သား
ငယ်မှာ သူ တွေ့မြင်ဖူးခြင်း မရှိသည့်
အဘိုးအဘွားများအဖြစ်ကို အမှန်
အတိုင်း ပြောပြနိုင်ခဲ့သည်။ ပြီးနောက်
သူ့လက်ကျိုးခဲရသည့် အဖြစ်ကိုလည်း
သူ့အဘွားက သိနေပြန်သည်။ “ထိုည
ကျွန်တော် အိပ်မပျော်ခဲ့ပါ။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစော
တွင် ကျွန်တော်ဇနီး ဆေးရုံသို့
ရောက်လာသည်။ သားငယ် သတိရ
သောကြောင်းကို ယမန်နေ့ကတည်းက
အသိမပေးခဲ့၍ဆိုပြီး ကျွန်တော်ကို
ကျေမနပ်ဖြစ်နေသည်။

သားငယ် အိပ်ပျော်နေဆဲမို့

ကျွန်တော်ဇနီးကို ဝရန်တာဘက်သို့
ခေါ်သွားကာ သားငယ်ပြောသည့်
အကြောင်းများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံပြော
ပြလိုက်သည်။

“သတိမေ့နေတုန်း သူ့အဘိုး
အဘွားတွေနဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်။ ဟုတ်လား။
ကျွန်မတော့ ဘယ်လိုမှ မယုံနိုင်အောင်
ဖြစ်နေတယ်။ သားက နောက်ထပ်
ဘာတွေ ပြောသေးလဲ။ ကျွန်မတို့
မိသားစုအကြောင်းတွေပေါ့”

“သူ့အဘိုးအဘွားတွေနဲ့ တွေ့ခဲ့
တဲ့ အကြောင်းက လွဲပြီး တခြား
ဘာအကြောင်းမှ မပြောဘူး”

“အစ်ကိုပြောပုံအရာဆိုရင်တော့
တော်တော်ထူးဆန်းနေတယ်။ သား
နီးလာမှ ကျွန်မ မေးကြည့်ဦးမယ်”

သူ့အမေရောက်လာပြီး မကြာမီ
သားငယ် အိပ်ရာမှ နိုးလာသည်။
ကျွန်တော်တို့ လင်မယားကို မမှတ်မိ
သလို ကြောင်ကြည့်နေသည်။

“သား... မေမေရောက်လာပြီ
လေ။ မေမေ့ကို မှတ်မိတယ်မဟုတ်
လား။ သား မေမေ့ကို မေးသေးတယ်
ဆို။ ပြီးတော့ သားရဲ့ ဘိုးဘိုးဘွားဘွား
တွေနဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်ဆို။ မေမေ့ကို ပြော
ပြပါဦး”

ကျွန်တော်ဇနီးက သားအပြော
ကို မစောင့်နိုင်ဘဲ အလောတကျ မေး
လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်။ ဘိုးဘိုး ဘွားဘွား
တို့နဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်”

“ဘိုးဘိုးအနားမှာ နေတော့
ထူးခြားတာ ဘာတွေ့ခဲ့လဲ။ မှတ်မိတာ
ပြောပါဦး”

“ဘိုးဘိုးက သားကို ဖက်ထား
တာ။ ဘိုးဘိုးရဲ့ လက်ညှိုးနဲ့ လက်
ခလယ်နေရာမှာ ဆေးလိပ်ညှပ်ထားတဲ့
အစင်းရာတောင် တွေ့ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့
လက်က ဝါထိန်နေတယ်”

“ဘုရားရေး... သား၊ သားလေး”

ကျွန်တော်ဇနီးက ဘုရားတစ်
တံအံ့တံ့ပြန်နေသည်။ ကျွန်တော်တို့
လင်မယားနှစ်ယောက် မယုံကြည်မှု
များနှင့်အတူ တစ်ယောက်မျက်နှာ
တစ်ယောက် ကြည့်မိလျက်သားဖြစ်
သွားပါတော့သည်။ ထိုစဉ် ဆရာဝန်ကြီး
လှည့်လည်စစ်ဆေးရင်း သားရိုရာ
ရောက်လာသည်။

“ကလေးအခြေအနေတော်တော်
တည်ငြိမ်လာပါပြီ။ သူ့စိတ်က ပုံမှန်
ပြန်မရောက်သေးဘူး။ စိတ်ရှည်ရမှာ
ပေါ့။ ဂရုစိုက်ပါ။ ဆေးရုံက ဆင်းခွင့်ပြု
လိုက်ပြီ။ ထူးခြားတာ ဘယ်ဖြစ်ရင်တော့
ဆေးရုံကို အမြန်ဆုံး ပြန်လာပါ။
ကလေးကို ကျောင်းထားလို့ မဖြစ်သေး
ဘူးနော်”

ဆေးရုံက ဆင်းခဲ့ပြီး အိမ်ပြန်
ရောက်ခဲ့သော်လည်း သားငယ်မှာ သူ့
ကစားဖော်များကိုပင် ကောင်းကောင်း
မမှတ်မိတော့ပါ။ တစ်ဦးတည်း တွေ့ဝေ
ငေးမောနေတတ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ သားငယ်သည်
အမှန်ပင် အဘိုးအဘွားများရိုရာ
တမလွန်ဘဝရောက်ခဲ့ပါသလား။

သူ မမြင်ဘူးသော အဖြစ်အပျက်
အကြောင်းအရာများကို တိကျစွာပြော
နိုင်ခဲ့ခြင်း၊ အဘိုးအဘွားများနှင့် အတူ
မနေချင်၍ ပြန်လာခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့်
သားငယ် တမလွန်ဘဝသို့ အလည်
တစ်ခေါက်ရောက်ခဲ့သည်မှာ အမှန်ပင်
ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်
နေမိပါတော့သည်။

မောင်မောင်မိုးအောင်

ဟိုစပ်စပ် ဒီစပ်စပ်နဲ့ တတ်သမျှ၊ မှတ်သမျှလေးတွေနဲ့ တိုင်းရင်းဆေးမြီးတိုလေးတွေနဲ့ ကုလိုက်၊ ဗေဒင်လေးဟောလိုက်၊ သည်ကြားထဲ ပညာလေးက ယူထားတော့ ပယောဂလေးလည်း ကုလိုက်သေး။ ဒီလိုနဲ့ နေထုံ နေရာတိုင်းမှာ သူများထက်ထူးပြီး နာမည်ထင်ရှားရှိခဲ့တယ်။ ကိုယ်နေခဲ့တဲ့ လပွတ္တာမြို့နယ်လုံးမှာလည်း သိုင်းဆရာအဖြစ် နာမည်ကျော်ကြားခဲ့တာကလား။ ဒီလို ဟိုစပ်စပ် ဒီစပ်စပ်နဲ့ အတတ်ပေါင်းစုံလိုလားတော့ မသိဘူး။ ဆင်းရဲတွင်းက မထွက်နိုင်သေးဘူး။ တစ်ခုတော့ ကောင်းပါတယ်။ အဲဒီလို စပ်စပ်တတ်တာတွေကြောင့် ဘဝအတွေ့အကြုံတွေများပြီး စာရေးဆရာဖြစ်လာတာလား မသိပါဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီစာရေးဆရာဘဝလေးကိုတော့ ဘဝပေါင်းစုံထဲမှာ အမြတ်နိုးဆုံး အခင်တွယ်ဆုံး တန်ဖိုးအထားဆုံးပါပဲ။ ဖြစ်နိုင်ခဲ့တဲ့ ဘဝမို့လား။ ဒီဘဝမှာ အကျိုးပြု စာပေတွေ ရေးသားပြီး အများပြည်သူအတွက် တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ကူညီပေးနေရလို့ ဝမ်းသာရပါတယ်။

ကျေးလက်တောရွာဒေသများဆိုတာက အစစချိတ်ဆင်းရဲနွမ်းပါးကြပြီး အသိပညာ၊ အတတ်ပညာ နည်းပါးကြပါတယ်။ ရိုးသားတဲ့ တောသူတောင်သားများမို့ ခပ်အေးအေးနေတတ်ကြပါတယ်။ ခုလည်း စာရေးသူတို့ နေသော အိမ်စုလေးဟာ မြို့နဲ့ အလွန်အလှမ်းကွာဝေးတဲ့ ဒေသဖြစ်လို့ ရောဂါတစ်ခုခုဖြစ်ရင် အတော်ဒုက္ခရောက်ကြရပါတယ်။ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းနဲ့လည်း ဝေးကွာလွန်းပါတယ်။ ဆင်းရဲသားများမို့ ငွေကြေးအခက်အခဲကြောင့်လည်း ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းများကို မသွားချင်ကြတာလည်း ပါပါတယ်။ တော်ရုံ ရောဂါအနာကတော့ ဒီလိုပဲ ဖုတ်သရွေ့၊ မှတ်သရွေ့နဲ့ ကုသလိုက်ကြရပါတယ်။

ဒီအထဲမှာ စာရေးသူက စာရေးဆရာလည်း ဖြစ်တိုင်းရင်းဆေးပညာလေးလည်း မတောက်တစ်ခေါက် တစ်ခဲလေးလည်း တတ်ဆိုတော့ အနုတောမှာတော့ လူကြီးဖြစ်နေတာပေါ့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ ကိုယ်တတ်ကျွမ်း

ဆတ်ပညာတစ်ခုခုနဲ့ အများအကျိုးဆောင်ရွက် ကူညီပေး
အလွန်ကုသိုလ်ရတဲ့ အလုပ်ပါ။ အားကိုးခံရတာတွေ
ထားတော့ စာရေးသူလည်း ရှာရဖွေရ၊ ဖတ်ရမှတ်ရနဲ့
ထက်လာပါတယ်။ သူတို့ကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ရမလို့ဖြစ်နေ
တယ်။

တစ်နေ့ စာရေးသူက အတူနေ တဲနီးချင်းများဆီကို
ပြောပြ စကားစပြောပြရန် ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ တဲချင်း
တစ်တဲနှင့် တစ်တဲ ခပ်ကျဲကျဲဆောက်ထားကြသည်မို့
ပြင်ပသို့ လှမ်းသည်။ စာရေးသူ ရောက်သွားတော့
အကတည်းက ကိုဝင်းကြည်က လှမ်းနှုတ်ဆက်ပါတယ်။
“ဟော... ဆရာပါလား၊ ဘယ်လဲ၊ ဝင်းဦးလေ။ ရေခွေး
လေးသောက်ရင်း စကားပြောကြရအောင်”

စာရေးသူက ကိုဝင်းကြည် ဖိတ်ကြားမှုကြောင့် ကိုဝင်း
အိမ်အတွင်းကို ဝင်လာခဲ့တယ်။ ကိုဝင်းကြည်က
အိမ်နီး ၁၇၇၀ ကျောင်းဆောင်ရှေ့မှာ နေရာပေးရင်း ရေ
ငါးခြောက်ဖုတ် ဆီဆမ်းကို ချကာ ဧည့်ဝတ်ပြုပါ
စာရေးသူတို့ မိတ်ဆွေနှစ်ဦး ရောက်တတ်ရာရာ
နေကြစဉ် ကိုဝင်းကြည်ရဲ့ ဇနီးက သူ့ကလေး
သောက်ကို လက်ဆွဲပြီး ဝင်လာပါတယ်။

သူ့ယောက်ျားနှင့် စကားပြောနေသော စာရေးသူကို
ညှပ်နှင့်...

“ဟော... ဆရာရောက်နေတာနဲ့ အတော်ပဲ။ ကဲဟဲ့-
...လား၊ နှင့်ခေါင်းက ပြည်တစ်စုံနဲ့ အနာကို
ပြုလိုက်စမ်း”

ဟော ပြောပြီး သူ့ကလေးကို စာရေးသူရှေ့ တွန်းပို့ပြီး
ခေါင်းထက်က အကြည့်ရဆိုးစွာ ပြည်တစ်စုံနှင့်
ခေါင်းလုံးပြည့်မတတ်ရှိနေသော ဝဲနင်းခူအနာများကို
ညှပ်တယ်။

ဝဲနင်းခူအနာက ပေါက်မိသည်နှင့် ယားယံကာ ကုတ်
သွင် အနာမှ အရည်ထွက်ပြီး ထိုအရည်နှင့် ထိသမျှ
ပေါ်တွင် အနာစက်များ ပြန့်ပွားပေါက်ကာ ပြည်
အလွန်အခံရင်စေပါတယ်။ စာရေးသူက ကလေး
ဝဲနင်းခူအနာများကို သေချာစွာ စစ်ဆေးကြည့်

...ကလေးခေါင်းကို ဆပ်ပြာတိုက်၊ သေသေချာချာ
ကြောပြီး အဝတ်သန့်သန့်နဲ့ ခြောက်အောင် သုတ်လာ
တို့တော်မှာ အဲဒီလို အနာမျိုးအတွက် ဖော်ထားတဲ့
တယ်။ ပြီးရင် ကျွန်တော်အိမ်ကို လိုက်လာခဲ့ကြ။

ကျွန်တော် ဆေးထည့်ပြီး ကုပေးပါမယ်”

“အေး၊ အဲဒါကြောင့် တို့ဆရာကို အားကိုးနေရတာပဲ
နော်။ ဟုတ်ကဲ့၊ အနာကို ဆေးကြောပြီး ကျွန်မတို့ သားအိမ်
လိုက်လာခဲ့ပါမယ်ဆရာ”

“ကိုင်း... ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်ပြန်ဦးမယ်။ ကျွန်တော်
အိမ်က စောင့်နေပါမယ်”

ထိုသို့ပြောပြီး စာရေးသူက ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ အတန်
ကြာသောအခါ ကိုဝင်းတို့ ဇနီးမောင်နှံနဲ့ သူ့ကလေး အနာ
ထူတို့ ပေါက်ချလာကြပါတယ်။ စာရေးသူက အသင့်ပြင်
ထားတဲ့ ဆေးကို တစ်ခေါင်းလုံး သေသေချာချာလိမ်းပေး
လိုက်ပါတယ်။ ဆေးက ဆေးအေးမို့ ကလေးက မညည်း
မညူနဲ့ ဆေးလိမ်းခံပါတယ်။

“ကိုင်း... ကလေးကို ဆေးလိမ်းထားတုန်းမို့ ရေချိုး
မပေးနဲ့ဦး။ အနာကိုလည်း ရေဖထိစေနဲ့ အညှိပါတဲ့ အသား
ငါး၊ ပုစွန်တွေလည်း မကျွေးနဲ့ဦး။ ဟုတ်လား။ ဆေးကို
မနက် တစ်ခါ၊ ညနေ တစ်ခါ မှန်မှန်လာလိမ်းရလိမ့်မယ်။
လက်သည်းတွေလည်း ညှပ်ပေးထား၊ နေပူထဲလည်း ထွက်
မကစားခိုင်းနဲ့ဦး။ ဟုတ်ပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ ဪ... ဒါနဲ့ မရွှေအေး
တစ်ယောက်လည်း မမြင်ပါလား”

ထိုစဉ်...

“ရှိပါတယ် မမရဲ့။ နောက်ဘက်မှာ ချက်ပြုတ်နေလို့
ရုတ်တရက် ထွက်မလာနိုင်တာပါ။ အောင်မယ်... ကျော်ဇော
သူ၊ နှင့်ကတော့ နာမည်နဲ့ မလိုက်ဘဲ အနာထူသူလို ပြောင်း
ရမလို့ဖြစ်နေပြီ ဟင်း... ဟင်း... ဟင်း...”

“ဟုတ်ပါတော်... ဟုတ်ပါ။ မရွှေအေး ပေးတဲ့
နာမည်တောင် ပြောင်းရမလို့ဖြစ်နေပြီ”

“ဟား... ဟား... ဟား...”

ကိုဝင်းကြည်ဇနီးစကားကြောင့် အားလုံး ရယ်မော
ကြရပါတယ်။

ဒီလိုနှင့် တစ်နေ့နှစ်ခါ ဆေးလိမ်း၊ ဖန်ရည်ဆေး၊
ဆေးတိုက်ဖြင့် မှန်မှန်ကုသပေးလိုက်ရာ ဆယ်ရက်ခန့်အကြာ
တွင် ကိုဝင်းကြည်၏ သားလေး ဦးခေါင်းမှ ပြည်တစ်စုံနှင့်
ဝဲနင်းခူအနာများမှာ ခြောက်ပြီး အလွှားလိုက် ကွာကျဲကုန်
တော့သည်။ ဒီတော့မှ နန်းတက်ကို သွေးပြီး လိမ်းပေးလိုက်
ရာ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး အနာများ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပျောက်
ကုန်ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

“မရွှေအေးရေး... မရွှေအေး၊ ဆရာရှိလား”

အိမ်ရှေ့ခေါ်မု ခေါ်ရင်း ဝင်လာကြသူများကို မီးဖိုခန်းမှ ထွက်ကြည့်လိုက်ရာ ကိုဝင်းကြည်တို့ မိသားစုဖြစ်နေပါတယ်။ အနာမထူတော့သော ကျော်ဇောသူလေးကို လက်ဆွဲပြီး စာရေးသူအိမ်တွင်းသို့ ဝင်လာကြခြင်းကြောင့် စာရေးသူလည်း မီးဖိုခန်းထဲတွင် ချက်ပြုတ်နေ လက်စကို ခဏထားခဲ့ပြီး အိမ်ပြင် ညှော်ခန်းကို ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ တစ်ပြိုင်နက်မှာ ဘဲ စာရေးသူရဲ့ ဇနီး မရွှေအေးကလည်း ဟင်းရွက်များ ပွေလျက် ရောက်လာပါတယ်။

“ဟော... မမတို့ပါလား၊ အောင်မယ်... အနာထူလည်း ပါလာတယ်ကိုး။ ကဲ... တက်ကြလေ”

“သားကို အနာထူလို့ မခေါ်နဲ့တော့။ သားမှာ အခု အနာတွေ မရှိတော့ဘူး။ ဘာဘ ကုပေးလိုက်လို့ ကြောက်သွားဘိ၊ ဒီမှာ ကြည့်”

ကိုဝင်းကြည်သား ကျော်ဇောသူလေးက မရွှေအေးကို မဝီကလာ ဝီကလာဖြင့် ပြောရင်း သူ့ခေါင်းလေးကို ရှေ့သို့ ထိုးပြနေသည်။

“ဪ... အေးအေး၊ မှားပါတယ် ကိုကျော်ဇောသူရယ်။ ဟုတ်ပါတော်၊ ငါ့တူလေးခေါင်းမှာ ဘာအနာမှ မရှိတော့ပါလား။ ပိုချောလာတယ်ဟေ့”

“ဟဲ့ဟဲ့... ကြီးကြီးအေးလည်း ချောပါတယ်နော်”

“ဟယ်... ဒီကလေး အတတ်ပါလားတော့။ ဟား... ဟား... ဟား...”

“ကဲ - ဆရာရေ ဟောဒီ သားတော်မောင် အနာတွေ ပျောက်အောင် ကုပေးလို့ ဆရာတို့ စားဖို့ ကျွန်မကိုယ်တိုင် လုပ်ထားတဲ့ ငါးခြောက်တွေနဲ့ လာကန်တော့တာပါ။ ဟဲ့- သားလေး၊ မင်းဘာကို ကန်တော့လိုက်လေ”

ကျော်ဇောသူလေးက စာရေးသူကို ကုန်းကုန်းပြီး ရှိခိုးနေတာကြောင့် စာရေးသူလည်း ပြုံးရွှင်စွာဖြင့် ဆုများ ပေးလိုက်ရပါတယ်။ ကိုဝင်းကြည်တို့ မိသားစုက ခဏမျှ စကားပြောဆိုကြပြီး ပြန်သွားကြသည်နှင့်...

“ကိုင်း... ဆရာကြီး၊ အဲဒီဆေးနည်းလည်း ပြောထားဦးလေ။ ဒါမှ နောက်တစ်ခါ “ကို” မရှိတုန်း ကျွန်မလည်း ဆရာမလုပ်ရမှာ ဟား... ဟား... ဟား”

“ကောင်းပါကွာ၊ ပြောရမှာပေါ့ကွ။ ပညာဆိုတာ လျှိုထားရင် ကြာတော့ ပျောက်သွားတတ်တယ်။ အဲဒီလို အနာဆွေး၊ အနာဟောင်း၊ ပြည်တည်နာ၊ ဝဲနင်းခူအစိုလို အနာမျိုးတွေကို ကုဖို့ ထိကရုံး ဆူးပေါက်ပင်တွေကို နတ်

နတ်စဉ်းပြီး ထည့်လှော်ရတယ်။ လှော်လို့ တူးလာရင် သံဆုံနဲ့ မှုန်ညက်နေအောင် ထောင်းရတယ်။ ပြီးရင် အမှုန်တွေကို စွပ်ကျယ်စနဲ့ ပေါင်ဒါမှုန်လို မှုန်မှုန် ရအောင် စစ်ယူပြီး ရေနံချေးကို မီးနည်းနည်းနဲ့ ခပ်နုနု ဖြစ်လာအောင် နွေးပြီး စောစောက ထောင်းထားတဲ့ တွေနဲ့ သမအောင် ရောမွှေပေးရတယ်။ အေး၊ အသမသွားပြီဆိုရင် လေလုံတဲ့ ဖန်ပုလင်းမှာ ထည့်ရတယ်။ ဆေးလိမ်းမယ့် အနာကို ရောင်စင်ဆေးပြီး အခဲခဲထားရတယ်။ နောက်ပြီးမှ အနာပေါ်မှာ ဆေးကို စုတ်ဆွဲနဲ့ ခပ်ဖွဖွလေး လိမ်းပေးရတယ်ကွ။ ဆေးလိမ်းထုတ် အချိန်မှာ ရေမချိုးရဘူး။ နောက် အညှို့ကြီးတဲ့ သားပုစွန်တွေကိုလည်း မစားရဘူး။ လက်သည်းတွေကို ညှပ်ပေးထားရမယ်။ အနာက ယားတော့ လက်ထဲကုတ်ရင် အနာက အရည်တွေက လက်သည်းထဲမှာ အခြားနေရာတွေကို ကူးစက်တတ်တယ်။ အေး၊ တစ်ပတ်လောက် ဂရုစိုက်ပြီး သေသေချာချာ ကုဆေးရင် ပြည်တစ်စုံနဲ့ ဝဲနင်းခူနာ၊ အနာဆွေး၊ အနာဟောင်းဟာ အလွှားလိုက် ကွာကျပြီး အသားနုပေါ်လာတယ်။ တော့မှ နနွင်းတက်ကို သွေးပြီး လိမ်းပေးလိုက်ရင် ကောင်းသွားပြီပေါ့ကွ။ ကဲ - ဆရာမကြီး မှတ်မိပါ”

“အင်း... မှတ်ရတာများတော့ လွယ်တော့မယ်ကွ။ ဒါပေမယ့် ကိစ္စမရှိပါဘူး ကိုယ့်ယောက်ျားက ဆေးပဲဟာ၊ မေ့ရင် ပြန်မေးရမှာပေါ့”

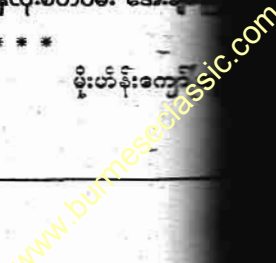
“အေးလေကွာ၊ မမေ့အောင် စာလေးနဲ့ ရေးပေးလိုက်ပေါ့ကွ”

“အင်း၊ ကောင်းတယ်။ ဒီလိုဆို အဲဒီ ဆေးကုပုံကုနည်းပါ ကိုပဲ ရေးမှတ်ပေးထားနော်။ ဒီမှာ ချက်လိုက်ဦးမယ်။ ကဲ - သွားပြီ ဆရာကြီးရေ ဟင်းဟင်း”

“ဟော... ကောင်းပါကွာ၊ ဒီမိန်းမကတော့ လိုက်ပြန်ပြီ”

ဟုသာ စိတ်တွင်းမှ ညည်းညူရင်း ကျန်ရစ်တယ်ခင်ဗျာ။

နုလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချစ်
* * *
မိုးဟိန်းတော့

(၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ)

၁၂-ရာသီခွင်နှင့် သင့်ကံစာရေး

တက္ကသိုလ် စိုးမိုးနိုင်

အိမ်ရာသီ

(မတ်လ (၂၁) ရက်မှ ဧပြီလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

ARIES

အခက်အခဲများစွာရှိနေသော်လည်း ဘဝတိုးတက်မှု ကြုံရတတ်ပါသည်။ ခင်မင်ရင်းနှီးသူတစ်ဦး၏ လိမ်ညာမှု ပြင်ဆိုင်မှုကို ခံရတတ်သည်။ သို့ရာတွင် စိတ်ထား တည်ငြိမ်တတ်ချိန်ဖြစ်၍ လိမ်ညာခံရခြင်း ကောက်ကျစ်ခံရခြင်းမှ ကင်းဝေးပါလိမ့်မည်။ ယခုကာလအတောအတွင်း စိတ်မရှင်းသည့်ကိစ္စ၊ ဝေခွဲ ဆုံးဖြတ်ရန် ခက်သည့်ကိစ္စတစ်ခု ကြုံရတတ်သည်။ ရပ်ဝေးပြည်ပဆက်သွယ်ရေး မျှော်လင့်ထားသကဲ့သို့ ကြုံမည်။ မိမိကျန်းမာရေးကောင်းသော်လည်း အတူနေသူတစ်ဦး ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်သင့်၏။

- သင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ စနေ။
- သင့်ရမည့်ဂဏန်း - (၅)အစ (၂)အဆုံး၊ (၁)အစ (၇)အဆုံး။
- ကျောင်းသား ကျောင်းသူများကို စာအုပ်နှင့် စာရေးကိရိယာ လှူဒါန်းပါ။

ကျွေးရာသီ

(ဧပြီလ (၂၁) ရက်မှ မေလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

TAURUS

ငါးရံနှစ်ကောင် ဖမ်းခွင့်ရချိန်ဖြစ်၍ ဗျာများနေရတတ်သည်။ စိတ်အာရုံရှုပ်ထွေးခြင်း၊ အတွေးယမ်းယိုင်ခြင်း များ ကြုံရတတ်၏။ မိသားစုကိစ္စရပ်အချို့တွင် ပြောမှားဆိုမှား၊ လုပ်ကိုင်မှား ကြုံရတတ်သည်။ ယခု ကာလအတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတို့တွင် အခက်အခဲနှင့် အခွင့်အရေး ရောရောထွေးထွေးရှိနေသည်။ လောင်းကစားမှုကို အထူးရှောင်ပါ။ ပျော်ပါးသောက်စားမှုကြောင့် ရပ်ဝေးခရီးကိစ္စ ဆုံးရှုံးမှု ကြုံရတတ် သည်။ မတည့်သောအစားအစာကို စားမိသဖြင့် ရောဂါဝေဒနာဟောင်း ပြန်ထတတ်၏။ အချို့လျော့စားပါ။

- သင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ သောကြာ။
- သင့်ရမည့်ဂဏန်း - (၃)အစ (၉)အဆုံး၊ (၆)အစ (၀)အဆုံး။
- ဖြူစင်သော စိတ်စေတနာကို အရင်းခံလျက် လူကြီးမိဘတို့၏ ဝေယျာဝစ္စကို ပိုမိုပြုလုပ်ပါ။

ဆန်ရာသီ

(မေလ (၂၁) ရက်မှ ဇွန်လ (၂၀) ရက်အတွင်း)

GEMINI

ထည်ဝါခန့်ညားသော ဘဝသစ်သို့ နေ့ချင်း ပြောင်းလဲတတ်သည်။ တိုးတက်မှုကို ဖော်ညွှန်းနေပါ သည်။ မိသားစုဝင်တစ်ဦးအတွက် ဂုဏ်ယူဝံ့ကြွားဖွယ် ဖြစ်ပျက်မှုတစ်ခု မမျှော်လင့်ဘဲ ကြုံရတတ်ပါ သည်။ ငွေကြေးဥစ္စာ လာဘ်ရှင်ခြင်း၊ ထိပေါက်ခြင်းတို့ ကြုံရတတ်ပါသည်။ လောလောဆယ် ဆောင်ရွက်နေသည့်ကိစ္စအတွက် ဆုံးဖြတ်ချက်များ ပြောင်းလဲတတ်ပါသည်။ ဆုံးဖြတ်ချက်အသစ်ပေါ် လျှင် ရဲရဲတင်းတင်းလုပ်ပါ။ ရပ်ဝေးပြည်ပ ဆက်သွယ်ရေး အထူးကောင်း၏။ ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက် တတ်ချိန်ဖြစ်၍ နုပျိုသန်စွမ်း သွက်လက်နေပါလိမ့်မည်။

- သင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး။
- သင့်ရမည့်ဂဏန်း - (၁)အစ (၉)အဆုံး၊ (၆)အစ (၃)အဆုံး။
- တစ်နေ့တည်း တန်ခိုးကြီးဘုရားသုံးဆူ ဖူးလျက် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ကာ လိုရာဆုတောင်း။

www.burmeseclassic.com

ကရကင်ဇာသီ

CANCER

(ဇွန်လ (၂၁) ရက်မှ ဇူလိုင်လ (၂၁) ရက်အတွင်း)

ပန်းလိုပွေး၍ ရေလို အေးရတတ်ချိန်ဖြစ်သည်။ စုတ်ရော လှာဘ်ပါ တစ်ပြိုင်တည်း ဝင်ကံ တတ်ပါသည်။ သင်နှင့် သင့်မိသားစုအတွက် မည်သည့်အချိန်ကမှ အခွင့်အရေးပေးခဲ့သည့် ကောင်းခွင့်တစ်ခုရှိတတ်၏။ လောလောဆယ် ဆောင်ရွက် အကောင်အထည်ဖော်သည့် ကိစ္စကောင်းသော အကျိုးဆက်များသာ ကြုံရပါလိမ့်မည်။ ရာထူး၊ နေရာ ပြောင်းရွှေ့မှုတိုင်း အောင်တတ်၏။ အမွေရ၊ ထိပေါက်၍ လာဘ်ရှင်ချိန်ဖြစ်သောကြောင့် ထိထိုးပါ။ ကျန်းမာရေးအရ ရောဂါဝေဒနာဟောင်းရှိသူဖြစ်က အနေအထိုင်ဆင်ခြင်ပါ။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ကြာသပတေး၊ သောကြာ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၂)အစ (၈)အဆုံး၊ (၅)အစ (၀)အဆုံး။
- ယတြာ - နံနက်စောစော သီလခံယူပြီး ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

သိဟ်ဇာသီ

LEO

(ဇူလိုင်လ (၂၂) ရက်မှ ဩဂုတ်လ (၂၁) ရက်အတွင်း)

ရင့်သန်သော အတွေးအခေါ်သစ်များ ဖြစ်ထွန်းရရှိမည်။ ထူးခြားသော အောင်မြင်မှုကြောင့် ချွမ်းချက်များ ပြည့်စုံအောင်မြင်မည်။ ရန်အတိုက်အခိုက်၊ အပြိုင်အဆိုင်ကြားမှ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် တိုးတက်ပြောင်းလဲမည်။ လက်ရှိ သင့်စီးပွားရေးအနေအထားကို သင် သိပ်အားမရနိုင်ပါ။ ထူးသော အတွေးစိတ်ကူးဖြင့် လန်းဆန်းတက်ကြွစွာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေမည်။ မိတ်ဆွေဝန်းကျင်သစ်ကြောင့် ကံပွင့်လန်းလာမည်။ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ ကားကိစ္စ ဆန္ဒမစောသင့်ပေ။ ကျန်းမာရေးကိစ္စကြောင့် စိတ်ညစ်ရပေလိမ့်မည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၂)အစ (၅)အဆုံး၊ (၈)အစ (၈)အဆုံး။
- ယတြာ - သံယာတော်တစ်ပါးကို ထီး (သို့မဟုတ်) ဖိနပ်လှူပြီး လိုရာဆုတောင်းပါ။

ကန်ဇာသီ

VIRGO

(ဩဂုတ်လ (၂၂) ရက်မှ စက်တင်ဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

ချမ်းသာသုခနှင့် ပြည့်စုံ ကြွယ်ဝခွင့် ကြုံမည်။ ထူးခြားသော ပြောင်းလဲမှုအချို့ကို အံ့ဩဝံ့သော ရင်ဆိုင်နေရလိမ့်မည်။ မိမိယကောင်းကောင်းနှင့် လုပ်ဆောင်မှုအတွက် အောင်မြင် အကျိုးရှိတတ်၏။ ငွေက ကောင်းမွန်နေသည်။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို တကယ်လုပ် အဟုတ်ဖြစ်စေပါ။ သို့သော် ရိုးသားပွင့်လင်းလွန်းခြင်းကြောင့် သူတစ်ပါး ကွက်ကျော်ရိုက်စားမှုမျိုး ခံရတတ်စေကြောင်းကိစ္စ စာချုပ်စာတမ်းကိစ္စတို့တွင် အထူးသတိရှိသင့်၏။ ကျန်းမာရေး အထူးပင် ကောင်းနေပါသည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၁)အစ (၇)အဆုံး၊ (၂)အစ (၀)အဆုံး။
- ယတြာ - မေတ္တာ စေတနာကို အရင်းတည်လျက် ကိုယ်ဝန်ဆောင်တစ်ဦးကို ဆေးနှင့် မုန့်ပေးပါ။

www.burmeseclassic.com

ဇူလိုင်

(စက်တင်ဘာလ (၂၉) ရက်မှ အောက်တိုဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

LIBRA

စိတ်ကူးစိတ်သန်း အထူးကောင်းမွန်နေပါလိမ့်မည်။ တီထွင် ဖန်တီးနိုင်စွမ်း ကောင်းမွန်နေမည်။ စကားပြောစွမ်းရည်ရှိသူဖြစ်၍ အရောင်းအဝယ်သွက်နေမည်။ ယခုကာလမှာ ဂန္ထိရဆန်သော ကိစ္စရပ်များကို အထူးစိတ်ဝင်စားနေတတ်သည်။ ပညာများစိကို ဖွင့်လျက် လောကလမ်းကို လျှောက်လှမ်းနေမည်။ လူချစ်လူခင်များပြားပြီး လူအများ၏ ယုံကြည်လေးစားမှုကို ခံရပါလိမ့်မည်။ အိမ်၊ မြို့မြေကိစ္စ အကျိုးထူးမည်။ ကျန်းမာရေးကောင်းသည်ထက် ကောင်းမွန်စေရန်အတွက် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား လေ့ကျင့်ခန်းကို မှန်မှန်ပြုလုပ်သင့်၏။

- ဇီထိုးသင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ သောကြာ။
- အချွန်ရမည့်ဂဏန်း - (၃)အစ (၃)အဆုံး (၆)အစ (၀)အဆုံး။
- မကြာ - သတိရတိုင်း မကြာခဏ ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို နှလုံးသွင်းကာ ရွတ်ဆိုပါ။

ပြိစ္ဆာရာသီ

(အောက်တိုဘာလ (၂၉) ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

SCORPIS

ကံကောင်းမှုများ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိလာမည့် ကာလ။ လူအများ အာရုံမထားသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်နေပါလိမ့်မည်။ ဆင်ခြင်တုံတရားရှိခြင်းကြောင့် စွန့်စားလှုပ်ရှားမှုတို့ အဆင်ပြေလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းခွင်မှာ ဦးစီးဦးဆောင်လုပ်နေရမည်။ ယခုကာလမှာ ဂန္ထိရဆန်သော အိပ်မက်မက်မှုမျိုး ကြုံရတတ်သည်။ မိသားစု ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စေရန် မိမိက အနှစ်နာခံကာ ဆောင်ရွက်နေတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် မပေါ့ဆသင့်ပေ။ တတ်ကျွမ်းနားလည်သူများနှင့် တိုင်ပင်ကုသသင့်၏။

- ဇီထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး။
- အချွန်ရမည့်ဂဏန်း - (၉)အစ (၅)အဆုံး (၉)အစ (၄)အဆုံး။
- မကြာ - မွေးနေ့တွင် ယောဂီဝတ်ဆင်လျက် ကိုးပါးသီလ ခံယူပြီး တရားထိုင်၊ တရားမှတ်ပါ။

နေရာသီ

(နိုဝင်ဘာလ (၂၉) ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ (၂၉) ရက်အတွင်း)

SAGITTARIUS

အနီးကပ်ပြီး ဒုက္ခပေးသော လူယုံကို သတိပြုသင့်သည်။ အပြောကောင်းသူက သင့်စီးပွားရေး ရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်မှုကို ရှေ့သို့ တွန်းပို့နိုင်သကဲ့သို့ နောက်သို့လည်း ပြန်ဆွဲနိုင်၏။ စာချုပ်စာတမ်းနှင့် ပတ်သက်၍ လည်းကောင်း၊ ငွေကြေးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ လည်းကောင်း မကြာခဏ စကားအခြေအတင် ပြောရ၏။ ရပ်ဝေးခရီးကိစ္စ အဆင်ပြေ အကျိုးထူးမည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် ဉာဏ်နှင့် ချင့်ချိန်ကာ သင့်တင့်ရုံ စားပါ။ ကိုယ်နေဟန်ထား မှန်ကန်စွာ နေထိုင်သင့်၏။

- ဇီထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ သောကြာ။
- အချွန်ရမည့်ဂဏန်း - (၃)အစ (၉)အဆုံး (၆)အစ (၆)အဆုံး။
- မကြာ - ဓေတနာရှိသူတစ်ဦးကို အဝတ်အထည်၊ ငွေကြေးတို့ ပေးလှူပါ။

(ဒီဇင်ဘာလ (၂၀) ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ (၁၉) ရက်အတွင်း)

ပစ်တိုင်းထောင်ကဲ့သို့ အမြဲတမ်း တည်မတ် တည်ငြိမ်စွာ ထောင်နေပါလိမ့်မည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ကိစ္စရပ်များကို စိတ်အေးအေးထားပြီး မှန်မှန်ကန်ကန် လုပ်ဆောင်တတ်ခြင်းကြောင့် အဆင်ပြေ ရရှိတတ်သည်။ စီးပွားရေး ပညာရေးနှင့် လူမှုရေးတို့တွင် ဘက်စုံ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ စီးပွားရေး တရိပ်ရိပ်တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးမှု ကြုံရပါလိမ့်မည်။ ဂုဏ်သိက္ခာမြင့်မားခြင်း ရာထူးတိုးမြင်းတို့ ကြုံရပါလိမ့်မည်။ ဩဇာအာဏာပြည့်ဝလျက် ကျော်ကြားလူသိများမှုမျိုး ကြုံတွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေး အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်သောကြောင့် မိမိကိုယ်မိမိ စောင့်ရှောက်ပါ။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၈)အစ (၅)အဆုံး၊ (၃)အစ (၅)အဆုံး။
- ယတြာ - မွေးနံထောင့်တွင် ရွှေထီးနှင့် ထီးဖြူ၊ ထီးနီများ ကပ်လျှာ ပုလော်ပါ။

(ဇန်နဝါရီလ (၂၀) ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၈) ရက်အတွင်း)

သတိတရားကို လက်ကိုင်ပြု၍ နေထိုင်သင့်သည်။ လောကဓံတရားတို့က သင့်ကို နည်းလမ်းမျိုးနှင့် အားစမ်းနေပါလိမ့်မည်။ ကုသိုလ်ကံ အကောင်းအဆိုး ဒွန်တွဲနေတတ်၏။ လုပ်ငန်းအောင်မြင် နှေးကွေးနေမည်။ စေတနာကောင်းသော်လည်း အပြောကြမ်းသောကြောင့် အခက်အခဲကြုံရတတ် သည်ကို သတိပြုစေချင်သည်။ ချိုသာသိမ်မွေ့စွာ ပြောဆိုရန် မမေ့သင့်ပေ။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် စိတ်အာရုံရှုပ်ထွေးခြင်းကြောင့် ခေါင်းအုံခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်းတို့ ခံစားရတတ်သည်။ ကံကောင်း ကျန်းမာ လာဘ်ရွှင်မှုများ ဆက်တိုက်ကြုံရစေရန် ဘာသာရေး အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခုကို ပြုကြည့်သင့်သည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ကြာသပတေး၊ သောကြာ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၃)အစ (၉)အဆုံး၊ (၆)အစ (၆)အဆုံး။
- ယတြာ - စေတနာရှိသူတစ်ဦးကို မျက်နှာသုတ်ပဝါ လက်ဆောင်ပေးပါ။ စေတနာ ရောင်ပြန်ဟပ် အောင်မြင် အဆက်မပြတ်ကြုံရပါလိမ့်မည်။

(ဖေဖော်ဝါရီလ (၅) ရက်မှ မတ်လ (၂၀) ရက်အတွင်း)

စူးစမ်းလေ့လာလိုစိတ် ပြင်းပြနေမည်။ လုပ်ငန်းတူ ပြိုင်ဘက်တို့အပေါ် စေတနာလွန် အားနာလွန် လျှင် ဆုံးရှုံးမှု ကြုံရတတ်သည်ကို သတိပြုပါ။ ဘဝတက်လမ်းအတွက် အခွင့်အလမ်းကြုံလာလျှင် မိမိရရဆွဲဖမ်းထားလိုက်သင့်၏။ ခရီးသွားလာရန် စီစဉ်ထားသောကိစ္စ အထစ်အငေါ့ အနည်းငယ် ကြုံပြီးမှ အဆင်ပြေတတ်သည်။ လတ်တလောမှာ ဖြစ်ချင်သည်ထက် ဖြစ်နိုင်သည်ကို ရွေးချယ် လုပ်ဆောင်ပါ။ ကျန်းမာစေရန် နာမကျန်းဖြစ်ကာ ချက်ချင်းကုမှု ချက်ချင်းပျောက်မည်။ မိမိကျန်းမာ ရေးကို စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ မိသားစု ကျန်းမာရေးကိုလည်း ဂရုပြုပါ။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၉)အစ (၆)အဆုံး၊ (၉)အစ (၀)အဆုံး။
- ယတြာ - ကံတက်လမ်း ပွင့်လန်းစေရန် မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းများကို ကြာဆံ ချက် ဒါနပြု ကျွေးမွေး

ဘင်္ဂနှင့် ခိုက်ကို ဝေဖန်ခြင်း

သစ္စာဝါဒီ ဆရာမြတ်စောလင်း

တစ်နေ့သ၌ဟူသော ဝါကျဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ ဆောင်းပါး ဝါဒီ ဝေဖန်ပါသည်။ ထိုတစ်နေ့သည် အင်္ဂါနေ့ပင် ဖြစ်၏။ စာရေး ဆရာမပါသော ကျွန်ုပ်၊ ဗေဒင်ဆရာဘဝဖြင့် မိမိရဲ့ သက် နှစ်ကို မရဏကာလထိ ဖြတ်ကျော်နေစဉ် ဗေဒင်ဖြင့်သာ နှစ် ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့ကို ပညာပေးသော စာများကို ရေး ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ဝါသနာအရ ဗေဒင်ပညာပေး သုတ နည်းပညာ ဆောင်းပါးများတွင် ရသများ ထည့်၍ ရေးသားသောအကျင့် နည်းပညာ မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်တွင် စာတည်းချုပ် လုပ်ငန်းပေး သော ဆရာ မြတ်ထူထက်က “ဆရာ မြတ်စောလင်းရဲ့ အရေး အသားတွေ ကောင်းပါတယ်။ သုတလည်း ရေးပေါ့။ ရသ လည်း ရေးစမ်းပါဦး” ဟု ပြောဖူး၏။ ထို့ကြောင့် “မြိုင်ဝနားခဲ နည်းပညာ ဝတ္ထုရှည်မျိုးကို အတိုလေးတွေ ဖြစ်အောင် စိတ် ကိုက်စေရမယ်။ ဘယ်လိုပင် စိတ်ကူးသော်လည်း ဗေဒင်ချစ်သူ အထိပရိသတ်အတွက် ရေးလိုသော ဆန္ဒများကသာ လွှမ်း မှားနေ၏။”

ကျွန်ုပ်သည် အင်္ဂါနေ့တိုင်း ဟောခန်းကို ဆရာမ မှန်ကောသီနှင့် ထားခဲ့၍ မဂ္ဂဇင်းတိုက်များသို့ စာမူပေးခြင်း၊ နည်းပညာ စာမူခံ ထုတ်ခြင်းကို လုပ်ရန် ရန်ကုန်ထဲသို့ ထွက် ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဥပမာအားဖြင့် တည်တည်တံ့တံ့ဖြင့် စာပေသစ္စာ၊ အပေသိက္ခာစည်းကမ်း အပြည့်ရှိသော မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်သို့ စာမူပို့ရန် လာခဲ့၏။ လမ်းထဲသို့ အဝင်မှာပင် မဂ္ဂဇင်းစာ တည်းချုပ်နှင့် တွေ့ရ၏။

“ဟာ... ဆရာလာတာနှင့် အတော်ပဲ။ စာမူခံ ကြို ဆုတ်ပေးလိုက်ရမယ်”

ထိုစကားကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် တစ်ခဏဝမ်းသာသွား ၍ သို့သော် အပြည့်အစုံသိရသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ မေတ္တာ နှင့် စေတနာကို ဗေဒင်ချစ်သူ စာဖတ်ပရိသတ်ရှေ့သို့ မရောက်ရဘဲ စာမူခံ နှစ်ထောင်၊ သုံးထောင် ကျွန်ုပ် မလို ချင်ပါ။

သို့နှင့်ပင် မဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ ထွက်၍ ဆူးလေဘုရားသို့ လာခဲ့၏။ ဆူးလေ အင်္ဂါထောင့်တွင် ကျွန်ုပ် ဝတ်ပြုလိုက် ၍ ဆူးလေဘုရားသို့ သွားစဉ် မမျှော်လင့်ဘဲ ကျွန်ုပ်၏ တပည့်ရင်း မခိုင်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ခေတ္တ စကားပြော၍ ဘုရားပေါ်သို့ လာခဲ့၏။ ဘုရားပေါ်တွင် မကြွယ်ဆိုသော မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် တွေ့ပြန်၏။ မကြွယ်- တနင်္လာ။ မခိုင်- တနင်္လာ။ အင်္ဂါသား၊ အင်္ဂါနေ့၏ ဒုက္ခ၊ ခိုက် ပုဂ္ဂိုလ်များပင် ဖြစ်၏။ မကြွယ်က လက်ဖက်ရည်ဖိုး ငွေသုံးရာတောင်း၍ ပြန်သွား၏။ အင်္ဂါထောင့်တွင် ဆက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုနေစဉ်မှာ ပင်...

- “ဦး... မင်္ဂလာပါ”
- “ဪ... မင်္ဂလာပါ”
- “ကျွန်မကို အကူအညီပေးပါလား ဦးရယ်”
- “ပြောပါဦး။ ဘယ်လိုကူညီရမှာလဲ”

သူမသည် အသက် ၂၀ခန့်ပင် ရှိမည်ထင်ရ၏။ သူ့ အခက်အခဲနှင့် ငွေလိုနေမှုတို့ကို တင်ပြ၏။ ထိုအဖြစ်မျိုးနှင့် မကြုံဘူးသော ကျွန်ုပ်သည် ကလေးမအား သနားသွားမိ ၍ ထို့ကြောင့် သူတောင်းသော အကူအညီကို ပေးလိုက် မိ၏။ ကျွန်ုပ်သည် သူမ ခေါ်ဆောင်ရာသို့ လိုက်သွားမိ၏။ လမ်း ၄၀ နှင့် အနော်ရထာလမ်းပေါ်ရှိ ရှေးအိမ်အိုကြီး တစ်လုံးပေါ်သို့ ကျွန်ုပ်အား ခေါ်ဆောင်သွား၏။ အပေါ်ထပ် အခန်းထဲသို့ ရောက်ပြီး ၄၅မိနစ်အတွင်းတွင် ကျွန်ုပ်သည် လောကကြီးနှင့် ကင်းကွာသလိုလိုဖြစ်လာ၏။ ထိုစဉ် သူမ သည် လန်ဒန်စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ထုတ်၍ သောက်လိုက် ၍ ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်၏ မျက်နှာသို့ မှုတ်ထုတ်လိုက်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုအိမ်ပေါ်သို့ ရောက်သည်နှင့် သူမ လုပ်ဆောင်ချက်နောက်သို့သာ လိုက်ပါနေမိ၏။ ဘာတစ်ခုမှ စဉ်းစား၍ ငြင်းဆိုနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ ကျွန်ုပ် သတိရလာ၍ ထိုအိမ်ကြီးပေါ်မှ ဆင်းလာပြီး ဥပမာအားဖြင့် အတိုင်း နေသကဲ့

ဘလောက်သို့ သွားနေမိ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အိမ်ပြန်ရမည် မဟုတ်ပါလား။ ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးသည် ပူပန်တတ်သူ။ ဆွေမျိုး ညီအစ်ကိုမောင်နှမနှင့် အားကိုးလောက်သော မိတ်ဆွေမရရှိ သူဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ ခြေလှမ်းများသည် ဝေခွဲမရသော၊ နောင်နေ့သောသဘောဖြင့် တုံ့ဆိုင်းနေ၏။ ထိုစဉ် ကျွန်ုပ် အနီးသို့ အသက် ၄၀/၅၀ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ယောက်ျား တစ်ယောက် ကပ်လာ၏။

သူသည် ကျွန်ုပ်အား တာဝန်ရှိသူဟု ဆိုကာ ခုနကလေးမနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်အား ဥပဒေတို့နှင့် ခြိမ်းခြောက်လာတော့၏။

သူသည် ခိုင်မာသော အချက်တို့နှင့် ပြောနေသဖြင့် ကျွန်ုပ် မငြင်းဆိုနိုင် ဖြစ်ရတော့၏။ အကယ်၍ လမ်းကြောင်း အတိုင်းသွားနေလျှင် အချိန်များ ကြန့်ကြာတော့မည်။ အခြား အခြားသော မဖြစ်သင့်သည်တို့ပါ ဖြစ်ကုန်ရောမည်ဟူသော အတွေးတို့က ဝင်လာ၏။ ကျွန်ုပ်သည် (၂)ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အလွန်ပင် အတွေးလွန်၍ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြကြီးတတ်၏။ သို့ကြောင့် ထိုယောက်ျားနှင့် ညှိကာ ကျွန်ုပ်တွင် ပါလာသော ငွေနှစ်သောင်းငါးထောင်ကို ပေးလိုက်ရ၏။

ထိုငွေကို ပေးပြီး ထွက်လာစဉ် ဆယ်လှမ်းမျှ လှမ်းပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်နှင့် ဦးနှောက်တို့သည် ပုံမှန် ဖြစ်သွား၏။ ထိုယောက်ျားအား ကျွန်ုပ် ပြန်မေးရမယ့် ပြောရမယ့် အချက်နှင့် စကားတို့ကို စဉ်းစားလာမိ၏။ သို့သော် နောက်ကျသွားပြီ။ ထိုယောက်ျားသည် ဘယ်ကလေး၊ ဘာလဲ၊ ကျွန်ုပ်သည် ဆက်၍ မစဉ်းစားတော့ပါ။ ကျွန်ုပ်၏ ခေါင်းထဲတွင် မခိုင်၊ မကြွယ်၊ မခိုင် စသော တနင်္လာနာမည်တွေကို သာလျှင် ပဲ့တင်ထပ်နေ၍၊ ငါသည် ဗေဒင်ဆရာ၊ အင်္ဂါနေ့၏ ဒုက္ခ/ခိုက်၊ တနင်္လာနိမိတ်တွေ့ပြီးသော ငါ မဟာဘုတ်က (၂)ကြွင်း၊ တနင်္လာဘင်္ဂါ အသက်အရ ပိုင်ပြုဟန်က တနင်္လာဘင်္ဂါ သက္ကတ ခိုက် ဒုက္ခ သက္ကတကာလတွင် ဒုက္ခ ခိုက် ဘင်္ဂါ စသောနိမိတ်တွေကို မရှောင်ဘဲ တစ်ပါးသူတွေကို အကြွင်းမဲ့ သနားတတ်ခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ အားနာခြင်းသည် ကျွန်ုပ်၏ အမှားနှင့် အားနည်းချက်ပင် ဖြစ်ပေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဘဝအတွေးအကြံထဲမှ ဗေဒင်ချစ်သူတို့အား ပညာပေးခြင်းဖြင့် အမြတ်ထုတ်လိုသည်။ ထို့ကြောင့် ဘင်္ဂါ မရဏ သက္ကတကာလတွင် ဘင်္ဂါ မရဏနှင့် ပတ်သက်သော လူ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်းတရားကို စွဲမုန်သမျှနှင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ ခိုက် ဒုက္ခထဲ ရောက်ချိန် နေရက်တို့ကို

ပတ်သက်ခြင်း ပြုလုပ်မိခြင်း မရှိစေရန် အရေးကြီးထူထောင်သည်။

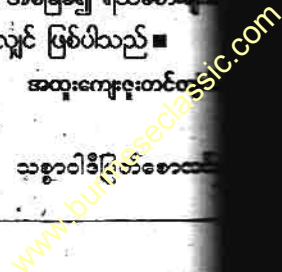
ခုနစ်ရက်သားသမီးများ၏ ဒုက္ခ ခိုက်ကျသော နေ့နံများ

- (၁) တနင်္ဂနွေသားသမီးများ တနင်္ဂနွေနေ့၊ တနင်္ဂနွေအင်္ဂါ စနေသားသမီးနှင့် စနေနံအကြောင်းအရာများ။
- (၂) တနင်္လာသားသမီးများ တနင်္လာနေ့၊ တနင်္လာအင်္ဂါ၊ တနင်္ဂနွေသားသမီးများနှင့်၊ တနင်္ဂနွေနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းကိစ္စများ။
- (၃) အင်္ဂါသားသမီးများ အင်္ဂါနေ့၊ အင်္ဂါအချိန် တနင်္လာသမီးနှင့်၊ တနင်္လာနံနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းကိစ္စများ။
- (၄) ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးအချိန် အင်္ဂါသားသမီးများနှင့် အင်္ဂါနံနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းကိစ္စများ။
- (၅) ကြာသပတေးသားသမီးများ ကြာသပတေးနေ့၊ ကြာသပတေးအချိန် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများနှင့်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနံနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းကိစ္စများ။
- (၆) သောကြာသားသမီးများ သောကြာနေ့၊ သောကြာအင်္ဂါ၊ ကြာသပတေးသားသမီးများနှင့်၊ ကြာသပတေးနံနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းကိစ္စများ။
- (၇) စနေသားသမီးများ စနေနေ့၊ စနေအချိန် သောကြာသားသမီးများနှင့်၊ သောကြာနံနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းကိစ္စများကို...

မဆောင်ရွက်မိစေရန် အထူးအရေးကြီးလှ၏။ သမီးနှင့် ရောင်နိုင်ကြပါစေ။ ယခင်က ဆောင်းပါးများသည် ဦးပိုင်ကာလနှင့် သက္ကတများ မဟာဘုတ် အကြွင်းတိုင် ဇယားများ ဖော်ပြရေးသားခဲ့ပြီးဖြစ်၍ စာမျက်နှာထဲကွက်ကာ ချိန်ထုခဲ့ပါသည်။ ထိုဘေးဒဏ် / ခိုက်ကြသော နေ့နံများ ပုဂ္ဂိုလ်ဘင်္ဂါ၊ မရဏတို့တွင် ရှိမည်ဆိုလျှင် ထိုနေ့များကို အထူးသတိထားသင့်လှပေသည်။

စာဖတ်သူများ တန်ဖိုးရှိစွာ အသုံးချနိုင်စေခြင်းအဖြစ်မှန်ကို ပြောပြသော လမ်းဘေး ဗေဒင်ဆရာ "ဆရာပြည့်ဝချမ်းသာ" ၏ ပြောပြချက်ကို အခြေခံ၍ ရသခံစာများဖြင့် ရေးသားတင်ပြခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

အထူးကျေးဇူးတင်တောင်းဆိုခြင်း
* * *
သစ္စာဝါဒီ ဦးစောထွန်း

မောင်တူမောင်

တောင်ကြီးလမ်းလှည့်
လှည့်ကျက်ယောက်

Illustration by aungkyaw@09421054427

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော်၊ ၂၅ နှစ်ခန့်က ပြည်ပြို၊ ခေတ္တရာပြိုသစ် ဈေးအတွင်းနှင့် ဈေးအနီးတစ်ဝိုက်၊ ခေတ္တရာနှင့် ရွှေတံခါးကွက်သစ်သွား ၂-လမ်းတစ်လျှောက်တွင် တစ်နေရာ မဟုတ် တစ်နေရာ၌ “ခင်မေ” ဆိုသည့် အမျိုးသမီးကို မြင်ဖူး။ တွေ့ဖူးသူများ သတိထားမိကြမည်ဟု ထင်ပါသည်။

အမျိုးသမီးက အသက် ၃၀ ဝန်းကျင်၊ အသားလတ်လတ်၊ အရပ် မနိမ့်မမြင့်၊ တစ်ပတ်လျှိုဆံထုံး အမြဲ ထုံးတတ်သည်။ သူ့နေသည့် ရပ်ကွက် ထဲမှာ သူ့အား ကုန်စိမ်းရောင်းသည့် မခင်မေအဖြစ် သိသူ များသည်။ သူက စိတ်ရောဂါဝေဒနာရှင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူ့အား စိတ်ရောဂါ ဝေဒနာရှင်အဖြစ် လူတိုင်း မသိ။ အိမ်နီးချင်းနှင့် တချို့တလေသာ သိ သည်။

သူက အဝတ်အစားကို အမြဲ သေသေသပ်သပ် ဝတ်သည်။ ဈေးသွား၊ ဈေးဝယ်၊ ဈေးရောင်းလည်း လုပ်သည်။ ထမင်းဟင်းကိုလည်း အမြဲချက်ပြုတ် စားသည်။ အဝတ်အစားကို ကိုယ်တိုင် လျှော်ဖွပ် မီးပူတိုက်ဝတ်သည်။ ရေမှီး ချိုး၍ သန့်သန့်ပြန်ပြန်နေသည်။ အိမ် ဝေယျာဝစ္စ မရှိသည့်အခါများတွင် တစ်နေရာရာ ဇူနိုက်ငေးနေတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင်လည်း မျက်ရည်များ စီးကျလျက် အသံမထွက်ဘဲ ငိုချင်ငို နေတတ်သေးသည်။

ငိုနေရင်းက ရုတ်တရက် မျက် ရည်သုတ်၍ စားပင်သီးပင်လေးများကို ပေါင်းသင်၊ ပေါင်းနတ်၊ မြေခွေ၊ ရေ လောင်းခြင်းတို့ကို လုပ်ချင် ထလုပ် တတ်သည်။ လုပ်စရာရှိလျှင်တော့ သူ

က အနားမနေတတ်။ တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုလုပ်နေတတ်သည်။ သို့ကြောင့် လည်း သူ့အကြောင်း မသိသူများက စကားနည်းသည်။ အေးသည်ဟုသာ ထင်ကြသည်။ ယဉ်ယဉ်လေးမှ တကယ်ယဉ်ယဉ်လေး။

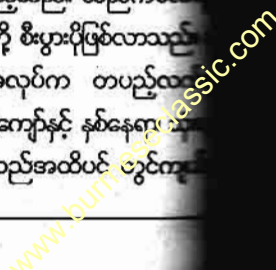
သည်ရပ်ကွက်ထဲမှ လူများနှင့် အိမ်နီးနား ပတ်ဝန်းကျင်တို့က မခင်မေ အား စိတ်ရောဂါဝေဒနာရှင်အဖြစ် မဆက်ဆံ။ သာမန်လူများနယ်ပင် သဘောထားသည်။ နဂိုကကဲ့သို့ပင် ခင်မင်ဖော်ရွေမှု ရှိကြသည်။ ဤသည် ကလည်း မခင်မေတို့ လင်မယား၏ နဂိုကတည်းက အနေအထိုင်မှန်ကန် မှုကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ရပ်ကွက် ထဲမှာ အနေကြာနေတာကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

သည်ရပ်ကွက်လေးထဲမှာက သည်ရပ်ကွက်၊ သည်တတ်သားရယ်လို များများစားစားမရှိ။ အရပ်ရံ၊ ဒေသစုံက လာရောက် အခြေချသူက များသည်။ လက်လုပ်လက်စား ကျပ်နန်းသမားက အများစု၊ ပြေလည်သူက အနည်းစုဖြစ် သော်လည်း အေးအေးနေထိုင်တတ်သူ များဖြစ်သဖြင့် ခင်ရာ ဆွေမျိုးဆိုသည့် နယ် ရပ်ဆွေရပ်မျိုးဖွဲ့ ခင်ခင်မင်မင်နေ ကြသည်။

မခင်မေတို့ တတိကလည်း သည်နယ်သားတွေတော့ မဟုတ်။ ဟင်္သာတ တောနယ်ဘက်က ဖြစ် သည်။ မခင်မေတို့ဘက် ပြည်ရဲကြွယ်ဝ ၍ ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝန်း တောင့်တင်း သည်။ မခင်မေယောက်ျား ကိုနီအောင် တို့က စားနိုင်သောက်နိုင်သည် ဆိုရုံ လေး။ ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်လည်း နည်း သည်။ မတူညီသော ဘဝနှစ်ခု ဖူးစာဆုံ ဖြစ်ကြပြီဆိုသည်နှင့် ပြဿနာတို့က စလာသည်။ သို့ကြောင့်လည်း တတိ

မြေကို စွန့်၍ သည်ရပ်ကွက်ထဲ အတွင်း အခြေချဖို့ ဖြစ်လာခဲ့ရာ

ကိုနီအောင်က ပန်းရံ၊ သမား နှစ်မျိုးစလုံးကျွမ်းသည်။ မေ က စိုက်ပျိုးရေးရော၊ ရောင်းရေထပ် ပါ လည်ပတ်သည်။ လင်ရော မယား တက်ညီလက်ညီ စီးပွားရှာကော် လည်း တစ်နှစ်ကျော်၊ နှစ်နှစ် အိမ်ပွားပြင် နေခဲ့ရသည်။ ငှားနေ အိမ်နှင့် ခြံကိုပင် အပိုင်ဝယ်နိုင်ခဲ့ အိမ်ပိုင်၊ ခြံပိုင်လေးဖြစ်ပြီး မခင်မေက အရပ်တကာလှည့်၍ ရောင်းခြင်းကို ရပ်လိုက်သည်။ အိမ်မှာပင် ကုန်စိမ်းဆိုင်လေး ဖွင့် သူ့ဆိုင်မှာက ကိုယ်တိုင် စိုက်ပျိုး သည့် အသီးအရွက်လည်း ပါ။ ဈေးမှတစ်ဆင့် ဝယ်ရောင်းသည့် အနံတို့လည်း ရှိသည်။ အမယ်ရံ တင်နိုင်၍လည်း ရပ်ကွက်ထဲမှ သူ က သူ့ဆိုင်ကိုပင် အားပေးသည်။ ကိုနီအောင်၏ ရင်သွေးထဲ မခင်မေဝမ်းမှာ လွယ်ခဲ့ပြီ။ ဈေးခေါင်းရွက်နေချိန်က စူပ့်ပွဲ ဝယ် လေးမှာ အိမ်ဆိုင်ရောင်းချိန်၌ လာသည်။ ခင်မင်ရင်းနှီးသူမျှ ယောက်ျားလေး မွေးမှာဟု ထင် ပေးသည်။ သူတို့လင်မယားက ယောက်ျားလေးပဲ လိုချင်ကြသည့် လစေသည့်အခါတွင်တော့ လင့်ထာသည့်အတိုင်း ယောက်ျား မွေးဖွားခဲ့သည်။ လင်ရော မယား သည်းသည်းလှုပ် ချစ်ကြ၍ အမေနာမည်ပါအောင် “မောင်နီ” အမည်မှည့်သည်။ သည်ကလေး မခင်မေတို့ စီးပွားပိုဖြစ်လာသည်။ အောင်အလုပ်က တပည့်လာ တစ်ကျိပ်ကျော်နှင့် နှစ်နေရာ သုံး ခွဲလုပ်ရသည်အထိပင် ယွင်ကျ

မခင်မေ၏ အိမ်ဆိုင်လေးက ကုန်စိမ်းသက်သက်ဆိုင်မဟုတ်ဘဲ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ ငါးပိ ကုန်တို့ပါ တွဲရောင်းသည့်ဆိုင်ဖြစ်သည်။

မောင်နီခင်လေးပင် ဖနစ်သားဖြစ်လာ၍ စာသင်ကျောင်းသို့ ပို့အိမ်ကလေးကလည်း နည်းနည်းသဖြင့် မူလပိုင်ရှင်လက်ထဲမှာ လောက်ကြာခဲ့သည်တော့ မသိ။ မခင်မေတို့လက်ထဲမှာ (၈)နှစ်မျှရှိ ယိုင်သည့်တိုင်က ယိုင်၊ ပိုးအောက်ပိုင်းသိမ်သည့်တိုင်က ဖြစ်နေသည်။

မည်သည့်အချိန်က စခဲ့သည်မှန်းမသိ။ တောင်ပိုကြီးကလည်း ခင်းနှင့်ပင် ထိလှထိခင် ဖြစ်နေသည်။ သည်နှစ် သီတင်းဝါလကျွတ်အိမ်က ပြင်ဆောက်တော့မှ ဖြစ်သည်ဟု လင်ရော မယားပါ သိသည်။ အိမ်ကို နောက်ဘက် ရွှေအောက်ရမည်လား၊ လက်ရှိ နေရာမှာ ပြန်ဆောက်ရမည်လား။ ဆုံးဖြတ်ချက်မရသေး။

နောက်ရွှေဆောက်လျှင် အိမ်အိမ်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း အားမှ ဖျက်သည်။ တောင်ပိုကိုလည်း ထားချင်မဖြစ်လည်း ဗြိလို့ရသည်မို့ ကိုနီအိမ်က နောက်ဘက်ရွှေဆောက်ဖို့ မသိသည်။ မခင်မေက နဂိုနေရာပြန်ဆောက်ချင်သည်။ နောက်ဘက် သူ ခိုက်ပျိုးထားသည့် သီးပင်အောက်ကို အထိအခိုက်မခံချင်။

ဤသို့အားဖြင့် အိမ်ပြင်ဆောက်ရာအတွက် မဆုံးဖြတ်နိုင် ဖြစ်သည်။ သီတင်းဝါလကျွတ်ဖို့ကလေး သေးသေး၍ အိမ်ဆောက်ရန်

အချိန်လိုပါသေးသည်။ ချက်ချင်း စဉ်းစားစရာမလိုသေးသည့် ကိစ္စမို့ နှစ်ယောက်စလုံး ခေတ္တငြိမ်နေဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း နဂိုရိုရင်းစွဲနေရာမှာ ပြန်ဆောက်ဖြစ်ဖို့ ကြိတ်ကြိတ်သည်။ အဓိကမှာ အိမ်အောက်က တောင်ပိုကြီးကို ဖြိုဖျက်ဖြစ်သည်။

ရပ်ကွက်တွင်းမှ ကျမန်း အလုပ်ကြမ်းလုပ်သူများနှင့် မခင်မေ တိုင်ပင်ကြည့်ခဲ့ဖူးသည်။ အဆင်မပြေ။ လူနှစ်ယောက် သုံးယောက်နှင့် တက်ညီလက်ညီလုပ်မည်ဆိုပါက တစ်မနက်ခင်းနှင့်ပင် ပြီးနိုင်သည့်အလုပ်မှန်း သိသော်လည်း ငြင်းကြသည်။ နေ့တွက်မကိုက်၍တော့ မဟုတ်၊ တောင်ပိုဖြိုရမည့်အလုပ်မို့ စိတ်မသန့်၊ မလုပ်ရကြ၍ဖြစ်သည်။

အိမ်နီးနားချင်းအချို့က တောင်ပိုပေါက်ခြင်းသည် အကျိုးပေးတာ များသည်။ မဖြိုပါနှင့်ဟု အကြံပြုသည်။ အချို့ကလည်း ခိုက်တတ်သည်။ ရှင်းပစ်တာ ကောင်းသည်ဟု ပြောသည်။ သို့သော်လည်း တောင်ပိုရှိခြင်း၏ အကျိုးအပြစ်ကို မယ်မယ်ရရတော့ မပြောနိုင်ကြပေ။ ဂယက်ကလည်း မသိကြ။ မခင်မေစိတ်တွင် ဒွိဟများ ဖြစ်လာသည်။

တစ်နေ့ အိမ်စဉ် လှည့်လည်အလှူခံနေသည့် အဘိုးအိုတစ်ဦး အလှူခံရင်း မခင်မေတို့အိမ်ဆိုင်လေးသို့ ရောက်လာသည်။ အဘိုးအိုက အသက် ၇၀ခန့်လောက်ပင် ရှိလိမ့်မည် ထင်ရသည်။ ခပ်နွမ်းနွမ်း အညှိုးရောင်ယောက်ဝတ်နှင့် အညှိုးရောင်ခေါင်းပေါင်း ဖဝါပေါင်းထားသည်။ ဇရာဇရ ကျန်းမာရေးလည်း ပြည့်စုံပုံမရ။ ဝါးတောင်ဝေးကို အားပြုထောက်ကိုင်လျက် အလှူ

ခံရပ်လာသည်။

မခင်မေက ဈေးဆိုင်ခွက်ထဲမှ ခပ်လတ်လတ် ရတနာသုံးရွက် နှိုက်၍ အဘိုးအိုအား လှူလိုက်သည်။ အဘိုးအိုက သာဓုခေါ်ပြီး ဆုတွေ တသီကြီးပေးသည်။ ဆုပေးရင်းက အိမ်အောက်ရှိ တောင်ပိုကြီးအား လှမ်းကြည့်သည်။ တောင်ပိုကလည်း တစ်နေ့ တစ်နေ့ဖြင့် ကြီးထွားလာလိုက်သည်မှာ ဈေးဆိုင်ခုံမှာသို့ပင် ရောက်နေချေပြီ။

“သမီး... ညည်းအိမ်အောက်မှာ တောင်ပိုကြီးနဲ့ပါလား။”

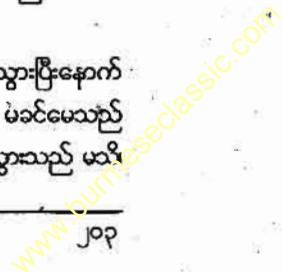
“ဟုတ်ပါတယ် အဘိုး၊ သမီးတို့လည်း ဗြိသင့်၊ မဖြိုသင့် စဉ်းစားနေကြပါတယ် အဘိုး။”

“အေးကွယ်၊ အဘိုးကတော့ ဗြိမို့၊ မဖြိုမို့ မပြောလိုပါဘူး။ ဒါပေမယ့် တောင်ပိုဆိုတာ ပေါက်တိုင်း မကောင်းဘူးကွဲ့၊ အကျိုးပေးတဲ့သူတွေ ရှိသလို၊ ခိုက်တဲ့သူတွေလည်း အများကြီး ရှိတယ်။ များသောအားဖြင့်ကတော့ အကျိုးပေးတာ နည်းပါတယ်။ အကျိုးပေးတဲ့ တောင်ပိုတွေမှာတောင် အိမ်ရှင်သန်သန်ပြန်ပြန် မထားရင်၊ မသိလိုဖျက်ဆီးမိ၊ ဗြိမိရင်လည်း ခိုက်တတ်ကြပါတယ်။ သီးနားလည်သူတွေနဲ့ မေးမြန်းပြီးမှ ထားသင့်၊ မထားသင့် ဆုံးဖြတ်ပါ သမီး။”

အဘိုးအိုက ရည်ရှည်ဝေးဝေးလေးပြောပြီး မခင်မေအား နှုတ်ဆက်၍ ခြံပြင်သို့ ဖြည်းဖြည်းချင်းလျှောက်ထွက်သွားသည်။ မခင်မေကတော့ အဘိုးအို၏ အပြောအား စဉ်းစားရင်း ရပ်လျက် တွေဝေနေမိသည်။

အဘိုးအို ပြန်သွားပြီးနောက် အဘိုးအို၏ စကားအား မခင်မေသည် မည်သို့ သဘောပေါက်သွားသည် မသိ။

နေလယ်စာ စောစောစား ခြံတံခါးလေး ပိတ်၍ အလုပ်သမား အရာထွက် သည်။ သိပ်ပင် ခပ်ဝေးဝေးမသွားလိုက် ရ။ မျက်မှန်း တန်းမိသော ရပ်ကွက် တွင်းမှ ကျပ်နန်း လူငယ်လေးတစ်ဦးနှင့် စကားစပ်မိသည်။ ထိုလူငယ်လေးမှပင် ဦးဆောင်၍ သူ့အဖော်နှစ်ဦးရှာကာ မခင်မေအိမ်သို့ လိုက်လာသည်။

သုံးဦးသား တောင်ပိုက် လှည့် ပတ်ကြည့်သည်။ တီးတိုးစကားတွေ လည်း ပြောသည်။ မခင်မေကတော့ သူတို့သုံးဦး ဘာတွေပြောလို့ ဘာတွေ ဆိုမှန်းမသိ။ မခင်မေ ရပ်နေသည့်နေရာ နှင့် သူတို့ရှိသည့်နေရာက နည်းနည်း လှမ်းသည်။

“အစ်မ . . . ကျွန်တော်တို့ မနက်ဖြန်မနက် လာခဲ့မယ်။ သုံး ယောက်လုပ်မှာမို့ သုံးထောင်တော့ ပေးပါနော်”

စင်္ကြံခွဲသည် လူငယ်က ဈေး စကားဆိုသည်။ မခင်မေက ဈေးဆစ် မနေတော့။ မတော် သူတို့နှင့် အလုပ် မဖြစ်လျှင်ဆိုသောအတွေးက ခေါင်းထဲ ဝင်လာသည်။

“အေးအေး၊ ပေးပါ့မယ်။ မနက် ဖြန်မနက်သာ လာခဲ့ကြပါ။ အခုရော မင်းတို့သုံးဖို့ ယူသွားကြဦးမလား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ တစ်ထောင်ပဲ ပေး လိုက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ မျှသုံးမယ်”

မခင်မေက ငါးရာတန်လေး နှစ်ရွက်ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ ကြိုတင် ငွေရသဖြင့် လူငယ်သုံးဦး ရယ်ကာ မောကာနှင့် ပြန်သွားကြသည်။ မခင်မေ ကတော့ တောင်ပိုအတွက် စိတ်အေး သွားရပြီဟူသော အတွေးဖြင့် ကျေနပ် ပီတိဖြစ်နေသည်။

နောက်တစ်နေ့ အသာပြေစာ

စားပြီးလောက်ချိန်တွင် လူငယ်သုံးဦး ရောက်လာပြီး တောင်ပိုကို ဖြိုသည်။ ဝယ်သူကချိန်မို့ မခင်မေကတော့ သွား မကြည့်အား။ ဝယ်သူပါးမှ ရေနွေးကြမ်း လက်ဖက်အမြည်းတို့ သွားပြုဖြစ်သည်။ တောင်ပိုကတော့ တစ်ဝက်ကျော်ကျော် ပင် ဖြိုပြီးနေသည်။

“အစ်မရေ . . . ထည့်စရာ ကြွပ် ကြွပ်အိတ်လေးတစ်လုံးလောက် ရှိရင် ပေးစမ်းပါ”

“အေးအေး၊ ရှိတယ်။ ဘာထည့် ဖို့လဲ၊ မောင်လေး”

“ဒီမှာလေ အစ်မရဲ့ ဒီကောင် တွေ ထည့်ဖို့ပေါ့”

အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် လူငယ်က တောင်ပိုခေါင်းထဲမှ ရသည့် လက်သန်း လုံးခန့် ဖြူဖြူ ပိုးကောင်လေး တစ်ကောင်ကို ကိုင်ပြသည်။ သည် အကောင်လေးမျိုး မခင်မေ မမြင်ဘူး။ ဘာကောင်မှန်းလည်း မသိ၍ အထူး အဆန်းဖြစ်နေသည်။

“ဒီအကောင်လေးတွေက မင်း တို့ ဘာလုပ်ဖို့လဲ”

“ကြော်စားဖို့ပေါ့ အစ်မရယ်။ သိပ်ဆိမ်တာဗျ။ အစ်မရော ယူဦး မလား”

“ဟဲ့ . . . ဟဲ့၊ မစားရဲပါဘူးဟယ်။ ယူလည်း မယူရဲပါဘူး။ မင်းတို့ပဲ ယူ ကြ။ အစ်မ ထည့်စရာသွားယူဦးမယ်”

မခင်မေ၏ အပြောနှင့် အမှုအရာ က ထိတ်ထိတ်ဟူဟူဖြစ်နေ၍ လူငယ် သုံးဦးမှာ ဝါးခနဲ ပွဲကျသွားသည်။ မခင် မေအကြည့်က တူးဖြိုထားသည့် တောင်ပိုခေါင်း ကလိုင်တွင်း ရောက် သွားသည်။ တောင်ပို ကလိုင်အတွင်း၌ သောက်ရေအိုးခန့် မြေလုံးကြီးတွေကို တွေ့ရပြီး အွင်းငယ်လေးများတွင် ပိုး ကောင်ငယ်လေးတို့က တရွရွလှုပ်ရှား

နေသည်။

လူငယ်လေးနှစ်ယောက်က ကြီးခဲလုံးအား မကွဲမယုံအောင် ဝန် ဆွဲထုတ်သည်။ တစ်ယောက်က သယ်ခြင်ဖြင့် ထိုးခဲပေးသည်။ မခင် ထံမှ ထည့်စရာရောက်လာသော မြေသားများအား ဖွဲ၍ ပိုးကောင် များကို ဖမ်းယူထည့်ကြသည်။ ကြွပ် အိတ်ထဲတွင်တော့ ပိုးကောင်ထောင့် ပြည့်လှနီးပါး လေးဆယ်သား၊ ငါး သားခန့်ပင် ရှိမည်ထင်ရသည်။ နောက် တူးဖြိုသည့် မြေထဲ မှာ တခြား သွားပစ်ဖို့ မလို။ ထာ ခေါင်းတွင်းသို့ပင် ပြန်ထည့်ကြပြီး မြေကို ညီအောင် ဖိသိပ် ရိုက်နှိ ညှိပေးသည်။ သည်သို့ဖြင့်ပင် မခင် တို့ အိမ်အောက်က တောင်ပို ဖြို ရင်းသွားသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက် မေ ဈေးသွား၍ ကုန်စိမ်းယူပြီး အပြန် ညက ရပ်ကွက်တွင်းမှ စား သတင်းကြားရသည်။ ဖြစ်ပွားခဲ့ သော များက သူ့အိမ်လာပြီး တောင်ပို ခဲ့သည့် လူငယ်များဟု သိရသည့် ပိုင်း အရက်သေစာသောက် စကားများ ရန်ဖြစ်ကြပြီး မေ အထိ ဖြစ်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်ဦးက လက်ပြစ် ဆေးရုံရုံပြီး နှစ်ဦးက ရဲစခန်း ထဲ ရောက်သွားသည်တဲ့။ မနေ့ မှ သူ့အိမ်၌ အလုပ်လာလုပ်သူ လူငယ်သုံးယောက်ကို ပြန်ခြင်း မိသည်။ ညရောက်မှ သည်ထုတ် ဘယ်လိုဖြစ်သွားကြပါလိမ့်။ အ သွားကြ၍သာ ပြစ်မည်ဟု ထင်သည်။

ကိုနီအောင် ညလှ

တွင်လည်း သည်သတင်း ကြား
သည်။ ကိုယ်ရပ်ကွက်သားတွေ
မခင်မေအား ဘယ်သူတွေများလဲ
သည်။

ကျွန်မလည်း နာမည်တော့ မယ်
မုက်မုန်းတန်းမိရုံလောက်ပဲ သိ
မနေ့ မနက်ပိုင်းကတောင်
တော်ပိုကို သူတို့ လာဖြူ
ကြသေးတယ်”

“ဟေ...။ မင်း တောင်ပိုဖြူပြီး
ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ကိုနီအောင်။ အိမ်
ဘက်ဖို အချိန်ကလည်း နီးလာ
သူတို့နဲ့ စကားစပ်မိပြီး လုပ်ဖြစ်
တာပါ”

“အေးကွာ၊ ကောင်းတာပေါ့။
အိမ်ကိစ္စ တို့တွေ တိုင်ပင်
တယ်”

ကိုနီအောင်က စကားကို ဖြတ်
ဆတ်အစားလဲပြီး ရေချိုးဖို့ ဆင်း
သည်။ မခင်မေက ညစာစား
ဆတ်ကြဖို့ ထမင်းဟင်းခူးခပ်၍
ဆိုင် ပြင်သည်။ မောင်နီအောင်
မခင်မေအား ဝိုင်းဝန်းကူညီ
နိုင်ပေးရင် ဖအေ ရေချိုးအပြီး
နိုင်သို့အလာကို စောင့်နေသည်။

မိသားစု ညစာစားအပြီးတွင်
နီအောင်က ကျောင်းစာများကို
ဆွဲကုန်သည်။ ကိုနီအောင်က ရေ
ခြောက်ထန်းလျက်ခဲအပြည့်တို့ဖြင့်
အခန်းတွင် ထိုင်သည်။ မခင်မေ
စားအိုးစားခွက် ပန်းကန်တို့ကို
ကြာသိမ်းဆည်းပြီးမှ ကိုနီအောင်
လာထိုင်သည်။ ရေနှေးကြမ်း
ဆစ်ရင်း အိမ်ဆောက်ဖို့ကိစ္စ
သားနှစ်ယောက် တိုင်ပင်ကြ

ဝယ်ရမည့် သစ်သစ်၊ ပြန်ထည့်
သုံး၍ရနိုင်သည့် ပစ္စည်းများကို တွက်
ကြည့်၍ စာရင်းပြုစုသည်။ နဂိုပုံစံ
အတိုင်း ဆောက်လှောင် ကုန်ကျမည့်ငွေ
နှင့် နည်းနည်းခွဲဆောက်လှောင် ကုန်ကျ
မည့်ငွေတို့ကို ချိန်ဆကြသည်။ မခင်မေ
က ငွေပိုငွေလုံလေး စိစိပိုပိုချန်ချင်
သေးသည်။ နွေရာသီ ကျောင်းကြီးပိတ်
လျှင် သားကို သင်္ကန်းချည်းပေးဖို့ စိတ်
ကူးနေသည်။

လင်မယားနှစ်ယောက် စကား
ကောင်းနေ၍ အချိန်မည်မျှရှိနေပြီးကို
ပင် မသိကြ။ ပလတ်စတစ် မီးလောင်
သည့် ညှော်နံ့စူးစူးဝါးဝါး နံနေသည်ကို
သတိထားမိလိုက်သည်။ အနံ့က အိမ်
ခန်းဆီမှဖြစ်၍ လှည်းကြည့်မိရာ မီး
အလင်းရောင်ကလည်း တစ်ခန်းလုံး
ဝင်းလက်နေသည်။ မောင်နီခင်၏
လူးလွန်ပိုသံတို့ကိုလည်း တွဲလျက်
ကြားရသဖြင့် အိမ်ခန်းဆီသို့ ကိုနီအောင်
ထပြေးသွားသည်။

အိမ်ခန်းထဲက မိသားစုအိပ်
နိုင်လွန် ခြင်ထောင်မှာ မီးစွဲလောင်နေ
သည်။ သားလေး မောင်နီအောင် ခြံ
ထားသည့် နိုင်လွန်စောင်မှာလည်း မီး
တွေ လောင်နေသည်။ ကိုနီအောင်က
ကလေးကိုယ်ပေါ်မှ မီးလောင်နေသည့်
စောင်ကို ဆွဲဖယ်ဖို့ ကြိုးစားနေဆဲမှာ
ပင် ခြင်ထောင်က သားအပနှစ်ဦးစလုံး
အပေါ်သို့ အုပ်ကျသွားသကဲ့။

သားအပနှစ်ဦးစလုံး မီးတောက်
များဖြင့် မချီမဆုံ လှုပ်ရှားနေသည်ကို
မြင်ရသည့် မခင်မေမှာ မေ့လဲကျသွား
သည်။ မခင်မေတို့အိမ်မှ ရုတ်ရုတ်သံသံ
အသံများကြောင့် ခေါင်းရင်း၊ ခြေရင်း
အိမ်နီးနားချင်းတို့ ပြေးလာကြသည်။
ဘေးအိမ်များမှ လူများအရောက်တွင်
မီးက အလိုလိုပင် ငြိမ်းသွားသည်။

မခင်မေက သတိလစ် မေ့ပြောနေဆဲ
ကိုနီအောင်တို့သားအပက ညည်ညူ
တွန့်လိမ်နေကြသည်။

မိန်းမသားများက မခင်မေအား
ဝိုင်းဝန်း မှချီပြီး အခန်းအပြင်ဘက်
ထုတ်၍ ပြုစုကြသည်။ ယောက်ျားသား
များက ကိုနီအောင်တို့ သားအပအား
ဆေးရုံသို့ အပြန်သယ်ပို့ပေးသည်။
သို့သော်လည်း မောင်နီခင်လေးက
ဆေးရုံပေါက်အဝင်မှာပင် ဆုံးသွား
သည်။ ကိုနီအောင်ကလည်း သက်ဆိုး
မရှည်။ နိုင်လွန် မီးလောင်သည့် အရည်
များက ခန္ဓာကိုယ်တွင်း စိမ့်ဝင်၍ အပ်
ချောင်းများ ထိုးသွင်းထားသည့်နယ်ဖြစ်
နေသည်။ နိုင်လွန်စများကို ဇာနည်ဖြင့်
ဆွဲထုတ်၍ ဆေးထည့် ကုသသည်တိုင်
ဆေးရုံပေါ်၌ပင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။
ထိုအချိန်မှစ၍ မခင်မေတစ်ယောက်
စိတ်ရောဂါဝေဒနာရှင်တစ်ဦးအဖြစ်သို့
ရောက်သွားခဲ့တော့သည်။

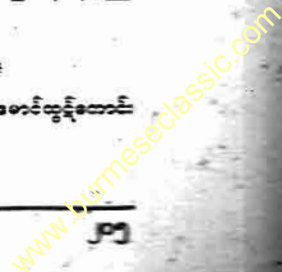

တောင်ပိုကို ဖြိုခဲ့သည့် လူသုံးဦး
အနက် တစ်ဦးက လက်ပြတ်ပြီး ကျန်
နှစ်ဦးက အချစ်ထောင်တန်းကျခဲ့သည်။
တောင်ပိုဖြူရန် စေခိုင်းသည့် အိမ်ရှင်
မခင်မေက ရူးသွတ်သွားခဲ့ပြီး လင်နှင့်
သားက မီးလောင်သေဆုံးခဲ့ရသည်မှာ
ဆန်းကြယ်လွန်းသည့် တိုက်ဆိုင်မှုဟု
ပင် ဆိုရပေမည်လား။

ဤ ရင်နှင့်ဖွယ် အဖြစ်အပျက်
၏ မူလ ဝေဒနာသည် တောင်ပိုကြီး
ဖြစ်၍ အများအပြင် ယုံကြည်မှုမှာ
တောင်ပိုဖြိုခဲခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု
ပင် စကားစပ်မိတိုင်း ပြောဆိုနေခဲ့ကြ
တော့သည်။

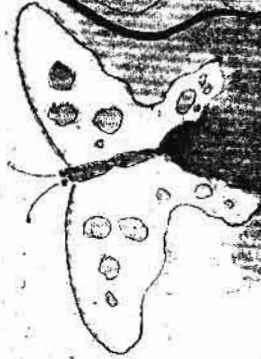
မောင်ဆွန်မောင်

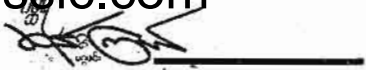
အသုဘနှင့် အိုးရိုက်ခွဲခြင်း

အသုဘနှင့် ပတ်သက်၍ ထပ်မံပြီး တင်ပြလိုသော ကိစ္စမှာ အိုးရိုက်ခွဲသည်ကိစ္စပင် ဖြစ်သည်။ သုံးရက်မြောက် အသုဘခုသည့်နေ့တွင် အိမ်ပေါ်ကအဆင်းမှာ အိုးရိုက်ခွဲကြသော အစဉ်အလာကိုလည်း မိမိတို့ ပြုလုပ်ခဲ့ကြလေသည်။ ထိုအယူအဆသည် မည်သည့်ဘာသာက ဆင်းသက်လာပါသနည်း။ မည်သို့သော အကြောင်းမျိုးကြောင့် ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခဲ့ကြပါသနည်း။ အဖြေကို ရှာကြည့်မိသောအခါတွင် ခြေရာ သဲလွန်စကို ကောက်မိပါသည်။

အသုဘနှင့်
မိရိုးဖလာ
အယူအဆ
အစွဲအလမ်းများ (၂)

ပုညဝ

၅၅၀-ဇာတ်တော်တွင် “အသကာဇာတ်” ရှိ၏။
အသကာဘုရင်၏ တောင်ညာစံ အဂ္ဂမဟေသီဖြစ်သူ “ဥပရိ”
ဇာတ်တော်အရင်းအမြစ်များသည် အခါ ဘုရင်ကြီးမှာ သူ
အလွန်သော မိဖုရားကြီးဖြစ်သောကြောင့် ဖြေမဆည်နိုင်
အောင် ပူဆွေးသောက ဖြစ်ရသည်။ ဈာန်အတိညာဉ်ရသည့်
အလောင်းတော် ရသေ့ကြီးသည် ထိုအချိန်က မင်းဥယျာဉ်
အထဲတွင် သီတင်းသုံးနေစဉ်ဖြစ်၏။

ဥပရိ မိဖုရားကြီး ဘယ်ဘဝရောက်နေသည်ကို ရသေ့
သည် သိသည်ဟု လျှောက်ထားလာသောကြောင့် ဘုရင်ကြီး
သည် အပြေးအလွှားရောက်သွားတော့သည်။ ဘုရား
အလောင်းတော် ရသေ့ကြီးက တန်ခိုးတော်နဲ့ ခေါ်လိုက်
သည့်အတွက် ဥပရိ မိဖုရားတစ်ဖြစ်လဲ နွားချေးပိုးမသည်
အောင်နှင့် အတူရောက်လာတော့သည်။ သည်အချိန်မှာပင်
ဥပရိကြီးက နွားချေးပိုးမအား ...

“အရင်ဘဝက ဘုရင်ကြီးနှင့် ယခုဘဝ လင်ကို
သိသလိုချစ်သလဲ”

ဟု မေးလိုက်သည့်အခါ နွားချေးပိုးမက...

“ယခုဘဝ လင်ကသာ လိုချင်တယ်ဆိုပါက အသကာ
ဘုရင်ကြီးရဲ့ လည်ချောင်းသွေးကိုတောင် ဖောက်ပြီး ပေးချင်
တယ်”

ဟု နွားချေးပိုးမက ပြောသည်။

ထိုအခါ နွားချေးပိုးမ၏ စကားကို ကြားသိရသည့်
ဘုရင်ကြီးမှာ ဒေါသပေါက်ကွဲတော့၏။ ချစ်လွန်းသည့်
အတွက် ရုပ်အလောင်းကို မပစ်ရက်နိုင်ဘဲ တစ်မိမိမိကြည့်
နေသည့် သူ့ကို ထိုကဲ့သို့ ပြောရက်လေခြင်းဆိုကာ ဘုရင်
သည် အလွန်စိတ်နှောကြည်းသွားလေသည်။ နာကြည်း
မိမိ၏ ရလဒ်အနေနဲ့ အိုးကို ရိုက်ခွဲလိုက်တော့သည်။

ဤတွင် မိဖုရား(မိန်းမ)ကို နာကြည်းရန် အိုးကို ဘာ
ကြောင့် ရိုက်ခွဲရပါသနည်းဟု မေးစရာရှိလာသည်။

အကြောင်းကမူ စလယ်ဝင်အိုးသည် အိမ်ထောင်ဦး၏
အလောင်းအမှတ်ဖြစ်သည်။ စလယ်ဝင်အိုးကို အစပြုကာ တည်
ဆောက်လာခဲ့သည့် တစ်ထောင့်ငါးရာ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်
အထင်ထားသော အိမ်ထောင်ရေးမှာ ဒီနေ့က စပြီး သေခန်း
ပြုဆိုသည့် အဓိပ္ပာယ်နှင့် အိုးကို ရိုက်ခွဲကြခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။

၅၅၀-ဇာတ်တော်မှ မြစ်ဖျားခံ၍ ဆင်းသက်လာသော
အိုးကိုခွဲသည့်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ စဉ်းစားကြည့်စေလိုပါ
သည်။ ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်းသာ မှန်ပါက သုံးရက်ပြည့်၍ အိမ်

ပေါ်မှ အဆင်းတွင် အိုးရိုက်ခွဲခြင်းအစဉ်အလာ အစွဲအလမ်း
သည် သေသူအတွက် မည်သို့မျှ အကျိုးမရှိသည့်ကိစ္စမှန်း
ပေါ်လွင်နေပါသည်။

ရှင်ဘုရင်ကြီးက မိဖုရားကို စိတ်နာကာ သေခန်းပြတ်
ပြုဆိုသော အဓိပ္ပာယ်နှင့် အိုးရိုက်ခွဲခြင်း ဖြစ်သည်။ မိမိတို့
က မိဘ၊ သားသမီး၊ ဇနီး၊ မည်သူပင်သေသေ အိုးတစ်လုံး
အဆုံးခံကာ ရိုက်ခွဲနေခြင်းသည် သေသွားသူကို စိတ်နာ၍
လော၊ ဖြစ်ရော ဖြစ်သင့်ပါသလော။ အိုးရိုက်ခွဲခြင်းကလည်း
ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်ရှိပါသလဲ။

အမှန်မှာ အမှန်ကို တိတိကျကျမသိဘဲ အစဉ်အလာ
အစွဲအလမ်းအရ လည်းကောင်း၊ မိရိုးဖလာအရ လည်း
ကောင်း၊ ပြုလုပ်လာခဲ့ကြသည့် အသုဘနှင့် ပတ်သက်သော
ခေတ်နောက်ပြန်ဆွဲ အလုပ်များမှာ အယူအဆအမှားများသာ
ဖြစ်ကြပါသည်။ ထေရဝါဒဂူထောင့်၊ ယုတ္တိဗေဒဂူထောင့်၊
မည်သည့်ဂူထောင့်နှင့်မျှ မှတ်ကျောက်တင်မခံနိုင်သော
အထက်ပါ အယူအဆများသည် သဲထဲ ရေသွန်များသာ
ဖြစ်ပါတော့သည်။

လောကီလန်းသဖွယ် ဝိညာဉ်တွယ်

အသုဘ (သို့မဟုတ်) သေခြင်းတရားနှင့် ပတ်သက်
၍ နောက်ဆုံးအချက်ကို တင်ပြပါဦးမည်။ မိမိတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ
ဝင်များတွင် “လောကီလန်းသဖွယ် ဝိညာဉ်တွယ်” ဟူ၍ ဘဝ
ကူးပြောင်းပုံနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မှားယွင်းစွာ လက်ခံထားကြသူ
များ ရှိသည်။ လောကီလန်းသဖွယ် ဝိညာဉ်တွယ်ဆိုသော
အဓိပ္ပာယ်မှာ တမလွန် ဟိုမှာဘက်ဘဝတွင် မှီစရာကို ရရှိ
မှသာလျှင် ယခုလက်ရှိ တွယ်ထားသည့် နောက်ဆုံးဘဝ
စုတိစိတ်ကို ဖြုတ်ကြသည်ဟု နားလည်ထားကြခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ နားလည်ထားသည်နှင့်အမျှ ယုံကြည်နိုင်ဖို့
အတွက် ဝိလောကီလန်းနှင့် သက်သေခိုင်ခိုင်မာမာပြတတ်
ကြသည်။ ဝိလောကီလန်းကောင်လေးသည် တစ်နေရာတွင်
အမြီးပိုင်းကို တွယ်ထားပြီး ခေါင်းပိုင်းနှင့် အခြားနေရာကို
ရှာသည်။ ရှာ၍မတွေ့သေးသမျှ တွယ်ထားသည့် အမြီးပိုင်း
ကို မလွှတ်သေးဘဲ တွေ့သည့်အခါမှသာ ခေါင်းနှင့် ထိုနေရာ
ကို ထောက်ကာ အမြီးပိုင်းနှင့်တကွ တစ်ကိုယ်လုံးကို
ပြောင်းရွှေ့သည်။

ဤဥပမာနှင့် အတူပင်၊ တစ်စုံတစ်ယောက် သေဆုံး
သောအခါ နောင်ဘဝတွင် အနိစ္စတွယ်ရာကို ရရှိမှသာလျှင်
ဘဝဟောင်းမှ သေဆုံးသည်ဟု မှားယွင်းစွာ လက်ခံထား

ကြသည်။ ထိုအယူအဆသည် “သဿတဒိဋ္ဌိ” ဖြစ်၏။ သဿတဒိဋ္ဌိ ဟူသည်မှာ ဘဝဟောင်းမှ အသက်ကောင်း၊ ဝိညာဉ်ကောင်း၊ လိပ်ပြာကောင်းလေးသည် ခန္ဓာအိမ်အသစ် လံ၍ ဘဝသစ်ပြောင်းရွှေ့လာသည်ဟူသည့် အယူပင် ဖြစ်သည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် ထေရဝါဒအရ မည်ကဲ့သို့ ဘဝကူးပြောင်းပါသနည်းဟု မေးရန်ရှိသည်။

ဆိုရပါမူ၊ ပုထုဇဉ် သတ္တဝါများ၏ သန္တာန်တွင် ကိန်းအောင်နေသော အဝိဇ္ဇာတဏှာ၊ ဥပါဒါန်ကံတရားများကပင် ဘဝသစ်ကို ဖန်တီးပေးလိုက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုဘဝတွင် နောက်ဆုံးဖြစ်သည့်စိတ်ကို “စုတိစိတ်”ဟု ခေါ်၍၊ ဘဝသစ်၌ ပထမဆုံးဖြစ်သောစိတ်ကို “ပဋိသန္ဓေစိတ်”ဟု ခေါ်ကြောင်း အထက်မှာ တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ပဋိသန္ဓေဟူသည် ပါဠိစကားသည် ဘဝဟောင်းနှင့် ဘဝသစ်ကို ဆက်စပ်ပေးခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဘဝဟောင်းအဆုံး သေရခြင်း စုတိစိတ်နှင့် ဘဝသစ်မှ ပဋိသန္ဓေစိတ်သည် ကြားကာလ မရှိဘဲ တစ်ဆက်တည်း ရှေ့နောက်ဆက်၍နေကြသည်။

ရော့ဝနှင့် နောက်ဘဝ နေရာဌာနနီးသည်၊ ဝေးသည် အနေးအမြန်အချိန်ကာလ ကွာခြားမှု လုံးဝမရှိပေ။ ဤလူတို့မှ ဗြဟ္မာတို့၊ လူတို့မှ ငရဲတို့၊ မည်မျှပင် ဝေးကွာစေကာမူ တစ်စက္ကန့်မျှပင် မခြားဘဲ ရောက်ရမည့်ဘဝသို့ တန်းကာ ရောက်ရသည်။ ထေရဝါဒအရ ဘဝကူးပြောင်းခြင်းနှင့်

ပတ်သက်၍ ကျမ်းဂန်များတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဥပမာ ဖော်ပြထားပါသည်။

မိမိတို့ အော်ဟစ်လိုက်သည့်အခါ အော်လိုက်သူ အသံသည် နံရံကို ထိခိုက်ကာ ပဲ့တင်သံအနေဖြင့် ပြန်ပွဲထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုပဲ့တင်သံသည် မူလ အော်လိုက်သူ သူ၏ အသံလည်း မဟုတ်၊ ထိုသူ၏အသံနှင့် ကင်း၍ ထွက်ပေါ်လာခြင်းမဟုတ်။ ထိုသူ အော်ဟစ်လိုက်သောအကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားအနေနှင့် ပဲ့တင်သံ ပေါ်ထွက်လာသော ဖြစ်သည်။

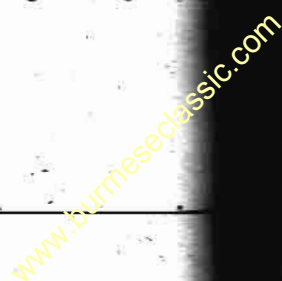
နောက် ဥပမာတစ်ခုကတော့ မှန်ရှေ့တွင် ရုပ်ထိသောအခါ မှန်ထဲမှာ အရိပ်ထင်လာသည်။ မှန်မှာ ထင်သည်အရိပ်သည် ရုပ်နေသောသူ မဟုတ်သကဲ့သို့၊ ထိုမရုပ်ဘဲ ပေါ်လာခြင်းလည်း မဟုတ်ပေ။ ရုပ်နေသူ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားအနေနှင့် မှန်ထဲတွင် အရိပ်ထင်လာခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ထိုဥပမာများကဲ့သို့ပင်၊ ဘဝသစ်တွင် ပထမဦးစတင်သည့် ပဋိသန္ဓေစိတ်သည် ဘဝဟောင်းက ရုပ်မဟုတ်သလို၊ ဘဝဟောင်းနှင့် ကင်းကာ ဖြစ်လာသော ရုပ်နာမ်လည်း မဟုတ်ချေ။ မသေခင် ဘဝဟောင်းက ပြုခဲ့သော ကံတရားနှင့်တကွ အဝိဇ္ဇာတဏှာ ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းတရားတို့ကြောင့် အကျိုးတရားအနေနှင့် ဘဝသစ်တွင် ပဋိသန္ဓေရုပ်နာမ်များ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လောကီလနိသဖွယ် ဝိညာဉ်တွယ်ဆိုသော အစဉ်အလာ အစွဲအလမ်းများအရ ပြောဆိုနေကြသော စကားသံများသည် “သဿတဒိဋ္ဌိ”ဖြစ်သည်ဟု အမှန် မြင်သင့်ကြပေ၏။ ဤကဲ့သို့ မိမိတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အမှန်ကို သိမြင်ကာ၊ အစဉ်အလာအရ ပြုလုပ်နေကြသော လုပ်ရပ်များ၊ ပြောဆိုနေကြသည့် စကားများတို့ကို မသိထဲမှ အပြီးအပိုင် ဖယ်ရှားနိုင်ကြစေရန် အကြံပြုရေးသားတင်ပြလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

* * *

စာကိုး - မိရိုးဖာဓမ္မ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့နှင့် အစဉ်အလာ အစွဲအလမ်း

ဝိညာဉ်ပျံရိပ်

ဌေးအောင်သင်း

UP
HET
AUM

အိမ်မှ တိုင်ကပ်နာရီ၏ ည တစ်နာရီထိုးသံကို ကြားနေရပါသည်။ ပြင်ပတွင် အမှောင်ထု ဖုံးလွှမ်းနေပါသည်။ ညဉ့်ဦးထဲက အပြင်သို့ ထွက်သွားသောသားသည် ယခု အချိန်ထိ ပြန်ရောက်မလာသေးပါ။ သူငယ်ချင်းများနှင့် ဘယ်ကိုများ သွားနေကြပါလိမ့်။ ဖဲဝိုင်းကိုလား၊ အရက်ဝိုင်းကိုလား။ အရက်ဝိုင်းကိုလား ဆိုတာ တွေးမိပြီး ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့ စိတ်ပူနေကြပါသည်။ သား ယောက်ျားလေး မွေးရတာ သမီး မိန်းကလေးမွေးရတာထက် ပိုမိုပြီး စိတ်ပူရပါသလားဟု တွေးမိပါသည်။ ဒါနဲ့ အိမ်အပြင် လမ်းပေါ်သို့ ထွက်ပြီး ကျွန်တော်က ရေဘက်သို့ ကြည့်နေသည်။ ကျွန်တော်ဇနီးက အနောက်ဘက် လမ်းဆီသို့ ငေးမျှော်ကြည့်နေဆဲမှာပင် ကျွန်တော်ကြည့်နေသော လမ်းထိပ်တည့်တည့် မှ လူလေးငါးယောက်ခန့် အစိုပုံသဏ္ဍာန်များသည် ဘယ်ညာယိမ်းထိုးကာ လာနေကြပါသည်။ ပြန်လာကြသည်ဟု ထင်လိုက်မိပါသည်။

“ဟော... နင့်သား ပြန်လာပြီထင်တယ်”

ကျွန်တော်ဇနီးက လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး အဲဒါ လူတွေ လာနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ဝိညာဉ်တွေ လာနေတာ။ ရင်မယုံရင် ကြည့်နေ။ ဒီဘက်ကို ရောက်မလာနိုင်ဘူး။ နီးလာသလိုဖြစ်ပြီး ပျောက်သွားလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောပါသည်။ မှန်ပါသည်။ လူရိပ်သဏ္ဍာန်များသည် ဘယ်ညာယိမ်းကာ လာနေရင်း တဖြည်းဖြည်း အမှောင်ထုထဲသို့ တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားပါသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ချမ်းစိမ့်လာပြီး ကြောက်စိတ်များ အလိုလိုဝင်လာပါတော့သည်။

“အင်း... ဒီကောင်လေး ဘယ်ကိုများ သွားနေပါလိမ့်။ ဖဲဝိုင်း၊ အရက်ဝိုင်း ဆိုလျှင် ရန်တွေဘာတွေဖြစ်နေရင် ဒုက္ခဟု စိတ်ထဲမှ တွေးပြီး ပူပန်နေမိပြန်ပါသည်။ ရင်ထဲက အံ့ပူခတ်က တစ်မျိုး၊ ပြင်ပ အအေးဓာတ်က တစ်ဖုံ၊ ကျွန်တော်မှာ ခံစားနေရပါသည်။ ဇနီးဖြစ်သူအား အိမ်ထဲ ပြန်ဝင်၍ အိမ်ခိုင်းလိုက်ပြီး ကျွန်တော်တစ်ဦးတည်း လမ်းမပေါ်၌ တုတ်တိုက်လေးတစ်ချောင်းကိုင်ကာ သားအပြန်ကို ဆုတ်လက် စောင့်မျှော်နေမိပါသည်။

ထိုသို့ စောင့်မျှော်နေစဉ် အလုပ်သမားဆေးရုံကြီး ဘက်မှ ခွေးတစ်ကောင် ဆွဲဆွဲငင်ငင်အော်သံကို ရုတ်တရက်

ကြားလိုက်ရပါသည်။ ဒီခွေး ဘာကိုများ တွေ့လို အုလိမ့်။

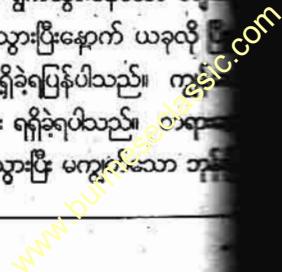
တွေ့လိုက်ပါပြီ။ သီတာလမ်း ဈေးဘက်မှ ထွက်လာသော မိန်းမဝဝကြီးသည် သရက်သီး ခံတောင်းကြံရွက်ကာ တဖြည်းဖြည်းချင်း ရွာတော်ရှင်နတ်နန်းကို ဖြတ်လာပြီး အလုပ်သမားဆေးရုံကြီးတည့်တည့်သို့ ခွေးသွားနေပါသည်။ ၎င်း မိန်းမဝဝကြီးဘေးတွင် ရိုနေခွေးတစ်ကောင်က မြင်ဟန်မတူ။ အလုပ်သမားဆေးရုံသို့ ခွေးသည် ခံတောင်းကြီးကို ရွက်ကာ တဖြည်းဖြည်း နေသော ဆီပိုင်းသဏ္ဍာန် မိန်းမဝဝကြီးကို ကြည့်ကာ အပါသည်။ ထိုမိန်းမကြီးကို ကျွန်တော်မြင်ဖူးပါသည်။ သီတာလမ်းဈေးတွင် သရက်သီးရောင်းသော အမျိုးသမီးကြီးပါသည်။ ဈေးကြီးသွားနေသည်ဟု ထင်လိုက်ပါသည်။ မယ် စိတ်ထဲမှာ သံသယနည်းနည်းဝင်လာပြီး ငါလိုက်ကြည့်ရင် ကောင်းမလားဟု တွေးပြီး နောက်မှ ခပ်ဝေးဝေးထဲ ကြည့်မိပါသည်။ လမ်းဘေး သရက်ပင်များ၊ သစ်ပင်ရိပ်အောက် ရောက်သွားသောအခါ ကြည့်နေရင်းမှာပင် တဖြည်းချင်း မှုန်ဝါးပျောက်ကွယ်သွားပါတော့သည်။

မကြာခင် ကျွန်တော်သား ပြန်ရောက်လာပြီး ညပေါက်နဲ့ ဖွင့်သော လက်ဖက်ရည်ဆိုင်များတွင် သူငယ်ချင်းနှင့် ရိုနေကြကာ စကားပြောရင်း အချိန်ကုန်သွားကြပြောပါသည်။

အိပ်ရာထဲသို့ ရောက်ရှိနေသော်လည်း တော်တော်အိပ်မပျော်သေးပါ။ တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ပုံရိပ်များအကြောင်းကို ပြန်စဉ်းစားနေမိပါသည်။ လမ်းထိပ်မှာ အရက်ဖြူတစ်ဆိုင်ရှိပါသည်။ ထိုအရက်ဖြူဆိုင်မှာ နေ့စဉ် အရက်စွဲမြဲစွာ သောက်နေကြသော လူတချို့သည် အရက်ဖြူရောဂါရကာ ကွယ်လွန်ကုန်ကြပါသည်။ မိမိတို့၏ ဘာအရက်ဖြင့်သာ အချိန်ကုန်ခံကာ ကွယ်လွန်သူတို့၏ သားသည် ဘဝသံသရာထဲတွင် မကျွတ်လွတ်သော ပြိတ္တာသို့သာ ရောက်ရှိနေကြရကြောင်း ယခုလို ကိုယ်တွေ့ရပါသည်။

သရက်သီးတောင်းကြီး ရွက်သွားနေသော ဈေးကြီးသည်လည်း ကွယ်လွန်သွားပြီးနောက် ယခုလို ဈေးသည်ကြီးအဖြစ်နဲ့ တွေ့ရှိခဲ့ရပြန်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သတ်သံဝေ တရားများ ရရှိခဲ့ရပါသည်။ တရားရဟန်းတစ်ပါး ပျံလွန်တော်မူသွားပြီး မကျွတ်သော ဘုန်း

အောင် တရားဟော ပြသနေတဲ့ အရှင်ဘုရားက ကိုယ့်ကိုယ် ကျတော့ အပါယ်မကျအောင် မစောင့်ရှောက်နိုင်ဘူးလား။”

လို့ ပြောလိုက်တော့...

“တပည့်တော်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်တာတွေကို ကြို တင် သိထားတော့ ပျံလွန်တော်မူခါနီးမှာ စွဲလမ်းစရာ ကိစ္စ တွေကို အကုန်ဖြတ်လိုက်ပါတယ် ဘုရား။ သက်ရှိကို ဖြစ်စေ၊ သက်မဲ့ကို ဖြစ်စေ၊ စွဲလမ်းနေတဲ့ လောဘစိတ်နဲ့ သေရင် ပြိတ္တာဘုံကို ရောက်မယ်ဆိုတာ သိပါတယ် ဘုရား။ တရားရှု မှတ်ပြီး အသေပြင်နေတုန်းမှာပဲ အလိုက်ကမ်းဆိုးမသိတဲ့ ဒကာမတစ်ယောက်က ကျောင်းတိုက်ကြီးကို ဘယ်တပည့် မှ မလွှဲရသေးပါ ဘုရားလို့ လျှောက်လိုက်တော့ တပည့်တော် ရဲ့ စိတ်က တရားရှုမှတ်နေရကနေ ကျောင်းကို စွဲလမ်းတဲ့ လောဘစိတ်နဲ့ စုတ်စိတ်ကျပြီး ပျံလွန်တော်မူခဲ့လို့ ယခုလို ပြိတ္တာဘဝကို ရောက်ရှိခဲ့ရပါသည်။ ဘုရား။ တပည့်တော်ကို သနားသောအားဖြင့် ဒီဘဝက ကျွတ်လွတ်အောင် ကယ်မ တော်မူပါ ဘုရား။”

လို့ လျှောက်ထားပါတယ်။

အဲဒီမှာ လယ်ထိုဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို အသိပေးပြီး သံယာတော်တွေ ပင့်ဖိတ် ဆွမ်းကျွေး၊ သင်္ကန်းတွေ လှူပြီး အမျှပေးဝေလိုက်မှ ပြိတ္တာ ဘဝက ကျွတ်လွတ်သွားခဲ့ပါတယ်။

လူ့ဘဝဆိုတာ အသက်ရှင်စဉ် ကာလမှာ အနှုတ်တတ် နှိ လိုပါတယ်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ဟောကြား ဆုံးမသော ဓမ္မတရားတော်ကို နာကြားလေ့ကျင့် ပွားများရင်း အသေ တတ်အောင်လည်း မိမိကိုယ်ကို ပြင်ဆင်ထားရပါမယ်။ ဒါမှ အသေမြတ်မှာပါ။ ထွင်ခေါင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဆုံးမ ဟောကြားခဲ့သလို “လူတစ်သိန်းသေလို့ လူတစ်ယောက် ကောင်းရာသုဂတိ မလွယ်ဘူး” ဆိုတဲ့အထဲမှာ မိမိမပါပဲ တရားနည်းသွင်းကြစို့။

ရွေးအောင်ဆင်း

...ဆွဲ ရောက်ရှိရုံကို မေတ္တာရင် ဆရာတော်၏ မဂ်တာ။
...အန္တရာယ်များ စာအုပ်မှ ကောက်နုတ် တင်ပြအပ်
...သည်။

လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော်ထင်ရှားရှိ
...အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတရားတော်များကို တစ်ပြည်
...ထည့်လည်ဟောကြားရင်း ခရမ်းမြို့ကို ရောက်ရှိလာပါ
...ရွာတစ်ရွာမှာ အရင်ဆုံး ဟောရမှာပါ။ အဲဒီ ရွာဦး
...တည်းခိုရပါတယ်။ ညရောက်သောအခါ
...တည်းခိုရာမှာ စင်္ကြံလျှောက် တရားရှုမှတ်နေတဲ့ ဆရာ
...အကြီးနားကို မဲလဲလဲ မကောင်းဆိုးဝါးကြီးတစ်ကောင်
...လာပြီး ဆရာတော်ကို ဦးချနေပါတယ်။ သုသာန်တောင်
...တည်နေကျ ဆရာတော်ကြီးအတွက် မကောင်းဆိုး
...တာ အထူးအဆန်းမဟုတ်တော့ပါ။

ဒီကြောင့် “အသင် ဘယ်သူလဲ၊ ဘာအကူအညီလို
...နောက်လာတာလဲ” လို့ မေးလိုက်တော့ မကောင်းဆိုးဝါး
...ပြန်ဖြေပါတယ်။

“တပည့်တော် လွန်ခဲ့တဲ့ လေးလခန့်က ဒီကျောင်းမှာ
...တော်မူခဲ့တဲ့ ကျောင်းထိုင် ဘုန်းကြီးပါ ဘုရား တဲ့။
...လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးက ကရုဏာတရား
...ပြောလိုက်တယ်။

“ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို အပါယ်လေးပါး မကျရောက်

ဂမ္ဘီရဆန်းကြယ် စာအုပ်ဝင်

သုတအံ့

မောင်သိင်္ခ

ရုပ်ပွားတော် ကိုးကွယ်မှုနှင့် အကျိုးအာနိသင်များ

တင်ပြထားသော စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်ဖြစ်သည်။

“စာနဒီ” စာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေလိုက်သည့် ဆရာ မောင်သိင်္ခ၏ စာအုပ်ထူလာသည်။ စာအုပ်အမည်မှာ “ရုပ်ပွားတော် ကိုးကွယ်မှုနှင့် အကျိုးအာနိသင်များ” ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု သမိုင်းလမ်းကြောင်းတွင် ပုဂံခေတ်မတိုင်မီ အခြေအနေမှ မျက်မှောက်ခေတ်အထိ ကိုးကွယ်သော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်များအကြောင်း သည်။ အခန်း(၂)အဖြစ် ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များအား ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုရှိသူ ပါရမီဇာတ်ခံ အရင်အနံ့ အဆင်သုံးဆင့်နှင့် အကျိုးသက်ရောက်ပုံ၊ အခန်း(၃) အခြေခံ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု ပဋိမာသိပ္ပံ လက္ခဏာရုပ်များနှင့် အခန်း(၄)တွင် အထူး ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု ဗဟုသုတအကြောင်းများ ပါဝင်၏။ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ၏ အနေအများကို သိပ္ပံနည်း၊ သမိုင်းကြောင်းနှင့် ယဉ်ကျေးမှုရေးရာများဖြင့် ကိုက်ညီစေ

- စာပေတိုက် - စာနဒီ စာအုပ်တိုက် အုပ်ရေ - ၁၀၀၀
- မျက်နှာစုံပန်းချီ - ဗဂျီ လင်းဝဏ္ဏ တန်ဖိုး - ၂၅၀၀ ကျပ်။
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တတိယအကြိမ်။

မျက်မှောက်ခေတ် ဘာသာရေးနှင့် . . .

နစ်ဖက်လှ ဦးကျော်လွင်၏ စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ် တတိယအကြိမ်အဖြစ် ထွက်ရှိလာသည်။ ဤစာအုပ်တွင် ကိုးကွယ်မှုဆိုင်ရာ ဘာသာကြီး လေးရပ်နှင့်တကွ ရုပ်ဝါဒအမျိုးမျိုး တို့၏ အကြောင်း ဘာသာဝါဒရေးရာ သဘောထားခံယူချက်အပိုင်းများကို ပိဋကတ် ရှုထောင့်၊ သိပ္ပံရှုထောင့်၊ သဘာဝရှုထောင့်များမှ တိုတိုကျဉ်းကျဉ်းနှင့် လိုရင်းကို အမြန်သိလာစေရန် ရေးသားတင်ပြထားသည်။

ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားမုန့်တို့ကို ယခုခေတ် ပရိယတ္တိကျမ်းဂန်ဘက်၌ ကျွမ်းကျင်စွာ မရှိသေးသောသူတို့အဖို့ လွယ်လွယ်ကူကူ သိရှိနားလည်စေရုံသာမကဘဲ၊ ကွဲပြား၍ နေသော ဝါဒများနှင့်လည်း နှိုင်းယှဉ်ပြသ ရှင်းလင်းထားသောကြောင့် စာဖတ်သူတို့ အတွက် စစ်မှန်သော ဓမ္မအတွေးများကို ရရှိစေမည်ဖြစ်သည်။

- စာပေတိုက် - စာနဒီ စာအုပ်တိုက်
- မျက်နှာစုံပန်းချီ - ဗဂျီ လင်းဝဏ္ဏ
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၁၃၊ တတိယအကြိမ်။
- အုပ်ရေ - ၁၀၀၀
- တန်ဖိုး - ၁၂၀၀ ကျပ်။

နေမင်းတစ်ထောင်

၂၀၀၅ ခုနှစ်အတွက် အမျိုးသားစာပေ(ဝတ္ထုရှည်)ဆုရခဲ့သော ဆရာကြီး ဆင်ဖြူကျွန်း အောင်သိန်း၏ လက်ရာကောင်းဖြစ်သည်။ ယခင်က အတွဲရှစ်တွဲထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ယခု "ရှု" စာအုပ်တိုက်မှ ပေါင်းချုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

နေမင်းတစ်ထောင်ကို ကျွန်တော်တို့ အချိန်ပေးပြီး ဖတ်ခဲ့ကြသည်။ အချိန်ပေးရသလောက် တန်ဖိုးရှိသောအရာများကို ပြန်ရခဲ့ကြသည်။

ကုန်းဘောင်မင်းဆက် ဆဋ္ဌမမင်း(ပုဂံမင်း)လက်ထက်မှ မဆလ ပါတီ နောင်သွားချိန်အထိ ရေးဖွဲ့ထားသော သမိုင်းဆိုင်ရာ ဝတ္ထုရှည်ကြီးတစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။ အမျိုးသားအားမာန်များကို အဖေမှ သား၊ သားမှ မြေး၊ မြေးမှ မြစ်၊ မြစ်မှ တီအထိ လက်ဆင့်ကမ်း အမွေပေးခဲ့သော အဖြစ်အပျက်များကို စာဖတ်သူများ တစ်ဝကြီး ဖတ်ရှုရမည်ဖြစ်သည်။

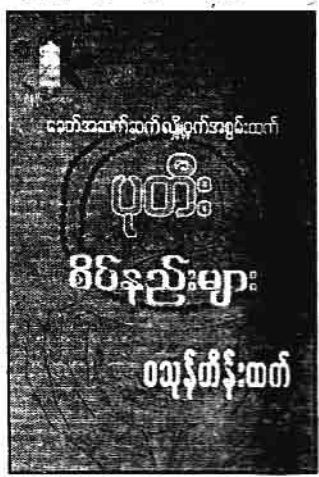
- အတိုက် - ရှု
- အနာပန်းချီ - ဝသုန်၊ ကျော်သောင်း၊ မောင်မောင်သိုက်
- အနာပန်းဒီဂိုင်း - တင်ထွန်း
- အခြင်း - ၂၀၁၃၊ နိုဝင်ဘာ၊ ပထမအကြိမ်။
- အရေ - ၅၀၀
- အနိ - ၁၂၀၀၀ ကျပ်။

ဝသုန်ဟိန်းထက် ခေတ်အဆက်ဆက် လျှို့ဝှက် အစွမ်းထက် ပုတီးစိပ်နည်းများ

ဆရာ ဝသုန်ဟိန်းထက် ရေးသားသော ပုတီးစိပ်နည်းစာအုပ်တွင် ခေတ်အဆက်ဆက် လျှို့ဝှက် အစွမ်းထက်ပြီး ဖြစ်သည့် ပုတီးစိပ်နည်းပေါင်း များစွာပါဝင်သည်။ စာရေးသူ ကိုယ်တိုင် ပုတီးသမားတစ်ဦးအဖြစ် နှစ်များစွာ အားထုတ်ခဲ့သလို ရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့ များနှင့်တကွ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ဆရာသခင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ ချီးမြှင့်ခဲ့သော စိပ်နည်းများကို စုစည်းဖော်ပြထားသည်။

စိပ်ပုတီး၏ ရာဇဝင်နောက်ခံအကျဉ်း ပုတီးစိပ်သင့်တဲ့ နေရာ၊ စိပ်ပုတီးကိုင်နည်း၊ ပုတီးနှင့် အရပ်မျက်နှာများအကြောင်းကို ရှင်းလင်းပြထားသေး၏။ ဝိဇ္ဇာပညာရပ်များကို လိုက်စားလိုသူများ စိပ်ပုတီးဖြင့် သမထစွမ်းအား ရချင်သူများအတွက် ဝသုန်ဟိန်းထက်၏ စာအုပ်ကို လေ့လာဖတ်ရှုသင့်ရုံမက၊ ခေတ်ပိုင်ထားသင့်သည့် စိပ်နည်း လမ်းညွှန်စာအုပ်တစ်အုပ်လည်း ဖြစ်သည်။

- အတိုက် - စိန်မိုးယံ စာပေ
- အခြင်း - ၂၀၁၃၊ ပထမအကြိမ်။
- အရေ - ၅၀၀
- အနိ - ၂၀၀၀ ကျပ်။

www.burmeseclassic.com

ဆရာကြီးရာဇာဇော်ဝင်း (LL.B.)

နာမည်ပေးတင်ပွန်းထပ် နတ်ထွေပေးအခြားအမြင် လျှို့ဝှက်နတ်နဲသောဝညာဖြင့် အနာဂတ်ဟော

ရင်သွေးငယ်များနာမည်ပေးခြင်းကင်ပွန်းတပ်ရက်အခဲခွေပေးခြင်း
 နာမည်လှလှလေးများဖြင့်ပေးခြင်းရင်သွေးငယ်များဘဝတစ်သက်
 စာတင်ကုမ္ပဏီများနာမည်ပေးခြင်းကုမ္ပဏီအမှတ်တံဆိပ်များအောက်ခံအ
 များကုမ္ပဏီပွင့်ပွဲအချိန်၊ နာမည်ရက်များဖြင့်မာတတာအင်္ဂလန်လေ
 ဟောစာတင်အင်္ဂလိပ်ဟောစာတင်နိုင်ခြင်းဖြင့်မာတတာအတွက်နာမည်
 စသည့်နာမည်ပေးပါရစေဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ဉာဏ်ပုံစံခေတ်
 သံတမန်ဝန်ထမ်းအင်္ဂလိပ်နာမည်နှင့်မိဘနာမည်တို့ဖက်၍ အထူး
 ပေးခြင်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များခွဲစိတ်မွေးဖွားမည့်ရက်ကောင်း
 နာမိနစ်စက္ကန့် အပါအဝင်လိုအပ်သောယဉ်ကျေးမှုဝါဒဆရာဝန်နှင့်ကိုး
 ဆက်သွယ်နိုင်သည်လျှင်အတွက်ရက်လနစ်ပိုင်းခြားထားသော
 များ လက္ခဏာဖြင့်ဟောခြင်း ဓါတ်ပုံဖြင့်ဟောခြင်း မွေးသက္ကရာဇ်ဖြင့်
 အခြားအမြင်ဖြင့်ဟောခြင်းနိုင်ခြင်းသင်္ဘောသားများလှိုင်းကောင်းကောင်း
 နိုင်ခြင်းသွားသူများမိမိရောက်သည့်နိုင်ငံတွင်အဆင်ပြေစေရန်အစ
 ဖုံတွဲအတာစစ်ဆေးခြင်းအကြောင်းပြန်ရစေရန်အမှုနိုင်/မနိုင်ပညာရေး
 မရှိဖိတ်ထောင်နေတွင်အခွင့်အလွယ်များပေးပေးခြင်းရုပ်ရှင်
 သော်လည်းအဆင်မပြေဖြစ်နေသည်လျှင်အမျိုးမျိုးများကပွင့်
 ခြင်းမိမိခြံကားရောင်းထွက်စေရန်ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းအင်းပညာပို့
 ပညာဓာတ်ရိုက်ခါတ်ဆင်ပညာများဖြင့်ဆရာထံရောက်လျှင်သင်အ
 မည်ဟုမှတ်ပါ (နှုတ်ဟောဉာဏ်ပုံစံခေတ်၁၀၀ကျပ်) နာမည်ပေးခြင်းနှင့်
 များ ဒီနေ့အင်္ဂလိပ်မနက်ဖန်ရမည်နယ်သို့ VPL ဖြင့်လည်းကောင်း
 လျှင်ချက်ချင်းပို့ပေးမည်နယ်မှမွေးသက္ကရာဇ်နေရပ်လိပ်စာဖော်ပြ
 သည်ရန်ကုန်မြို့အတွင်းနာမည်ပေးဟောစာတင်များကိုငွေကြိုပေးစေ
 မည်ဖုန်းသားဆက်လိုက်ပါတိုက်(၃၅)မြေညီထပ်(၈၇)လမ်းမင်္ဂလာတောင်

ရန်ကုန်မြို့၊ (ပိတ်ရက်မရှိ) ☎ 01- 394727, 399426, 09-73009994, 09-73078260, 09-5

၁၈၇၉ - ရန်ကုန်မှစ၍ ကလေးစေးများသာ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိသော

ဆရာဘိန်းဆရာလှဆေးတိုက်

ကလေးဆေးဆိုင် ပေးဆွဲနေနဲ့

ဆရာဘိန်း - ဆရာလှ ကလေးဆေးဆိုင် သတိပုဒ်

ပင်ရင်း - အမှတ် ၈၀၊ အထက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ရုံး - ၅၃၅၀၄၈၊ ၀၉ ၇၃၀ ၉၉၀၀၉

၇/၂၀၁၀ တစ်ထပ် (၂၄၈) www.facebook.com/sayarbain

ကလေးများ၏ ခြံ့ညီပိတ်ရေးနှင့် သူငယ်များ၏ အမြင်ပြတ်များကိုကင်း
 သင်၏ကလေး လေးနဲ့နာ - ကုမပဲ့တို - တစ်ညလုံး ကျပ်ကြက်ကြက်ညီ - ကျပ်ပိတ်
 ဆရာဘိန်း - ဆရာလှ ကလေးဆေးဆိုင်တိုက်ကို သတိပေး

အညစ်အကြေး

သူနယ်
သူခြေ
သူပိုင်နက်

Thant

ကျွန်တော်တို့တွင် အညစ်အကြေး
(အစားသန်)သည် ညီဝမ်းကွဲ
အောက်ရှိ၏။ ကျွန်တော်အပေါ်
အညစ်အကြေးတတ်သော်လည်း
အောင်ရှိလွန်းသောကြောင့် ကျွန်
တို့သည် သူ့အပေါ်တွင် သံယောဇဉ်

ကြီးခဲ့ရ၏။ ထိုသံယောဇဉ်ကြီးမှုများ ကြောင့်ပင် ကျွန်တော်သည် သူ နေထိုင်ရာ နေရာများသို့ အမြဲလိုလိုပင် သွားရောက် လည်ပတ်မိသည်ချည်း ဖြစ်၏။

တစ်နေ့ ရန်ကုန်-သန်လျင်မြို့သို့ သွားရောက် အလုပ်လုပ်ကိုင်နေသော သူ့ထံသို့ ထံစံအတိုင်း ကျွန်တော်သွား ရောက် လည်ပတ်မိပြန်သည်။ အစ်ကို ဖြစ်သူ ကျွန်တော် အဝေးတစ်နေရာမှ သူ့ထံသို့ တကူးတက လာရောက် လည်ပတ်ခြင်းကြောင့် ကျွန်တော် အပေါ်တွင် အတူနေစဉ်ကကဲ့သို့ အကျိုးစားသန် အညစ်သန်မှုများ မရှိ တော့လောက်ပြီဟု အထင်ရှိခဲ့မိ၏။ သို့သော် ကျွန်တော်ညီ၏ ဝါသနာနှင့် စရိုက်လက္ခဏာကား ကျွန်တော်တွေ့ ထင်ထားသကဲ့သို့ လုံးဝ ကင်းစင် ပပျောက်မသွားသေးကြောင်း သူ့ထံမှာ လည်ပတ်နေသည့်အခိုက် သုံးညအိပ် လေးရက်ပြောက်သောနေ့ပင် သိလာ ရလေသည်။

ကျွန်တော်သည် တစ္ဆေ သရဲ စသည့် အကောင်ဗလောင် မကောင်း ဆိုးရွားများအား တွေးတော ကြောက်ရွံ့ တတ်သူ မဟုတ်ပါ။ ထိုသို့ ကျွန်တော် မကြောက်တတ်မှန်း သိ၍လည်း စခြင်း ချောက်တွန်းခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သန်လျင်မြို့ ၌ သူ လုပ်ကိုင် နေထိုင်သည့် အလုပ်ရှင်များသည် လုပ်ငန်းကြီးကျယ်သကဲ့သို့ နေထိုင်ရာ ခြံဝန်းကြီးသည်လည်း ကျယ်ဝန်းလှ၏။ ကျွန်တော် ရေတွက်ကြည့်ရှုမိသည်မှာ ထိုခြံဝန်းကြီးအတွင်း လူနေရန် အဆောက်အအုံများသည် အကြီး အသေးအားဖြင့် ဆယ်လုံးထက်မနည်း ရှိကြောင်း တွေ့ရလေသည်။ ထို ဆယ်လုံးကျော်ကျော် အဆောက်အအုံ

များအနက် သစ်လွင်သည် အဆောက် အအုံဟူ၍ တစ်လုံးသာ လတ်လတ် ဆတ်ဆတ်အဖြစ် တွေ့ရ၏။ အခြား အဆောက်အအုံများကား အားလုံး အဟောင်းများချည်းသာ ဖြစ်ကြသည်။

ထို သစ်လွင်လတ်ဆတ်သည့် အဆောက်အအုံ၌ကား သူတို့၏ အလုပ်ရှင်မိသားစု သီးသန့်နေထိုင် ကြ၏။ ထို့ကြောင့် အလုပ်သမားများ သည် လုပ်ငန်းလုပ်နေသည့်အလုပ်ချိန် မှအပ ကျန်သည့်အချိန်များတွင် ကိုယ့် အဆောက်အအုံ၌သာ လွတ်လပ်စွာ နေထိုင် ချက်ပြုတ်စားသောက်ကြသည် ကို တွေ့ရလေသည်။

အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်ညီ နေ ထိုင်သည့် အဆောက်အအုံကား ထို အလုပ်ရှင်အိမ်နှင့် ပို၍ပင် ဝေးလေရ ကား ပို၍လွတ်လပ်သကဲ့သို့ ရှိလေ၏။ သူ့တွင် မန္တလေးဘက်မှဟု သိရသည့် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့် အတူ တွဲဖက် နေထိုင်ရခြင်းကြောင့် ပို၍ အေးဆေး လွတ်လပ်လှလေသည်။ သို့သော်လည်း သူက ကျွန်တော်အား ဤသို့ပြော၏။

“အစ်ကိုကြီးခင်ဗျာ... ဒီမှာ အေးအေးဆေးဆေးနေလို့ ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီအိမ်က အနံ့အသက် သိပ် မကောင်းဘူး။ အဲဒါကြောင့် အေးအေး ဆေးဆေးလည်း ဖြစ်၊ လေကောင်း လေသန့်လည်း ရအောင် ဒီခေါင်းရင်း က အိမ်ပေါ်သာ နေဗျာ။ ကျွန်တော် ဆရာကို ပြောပြီးပြီ”

“အေး၊ ဟုတ်တယ်။ အနံ့ အသက်ကတော့ သိပ်မကောင်းဘူး။ ခေါင်းရင်းက အိမ်မှာ နေလို့ရရင်တော့ သိပ်ကောင်းတာပေါ့။ မင်းရော လိုက် နေလို့ ဖြစ်ပါ့မလား”

“ဟင့်အင်း။ ကျွန်တော်က

အလုပ်သမားဆိုတော့ မဖြစ်ဘူး အစ်ကိုကြီးကသာ ညည်းသည်မို့ နေခဲ့တာ”

“ဒါဆို ငါတစ်ယောက်တည်း နေရမှာပေါ့”

“ဒါပေါ့”

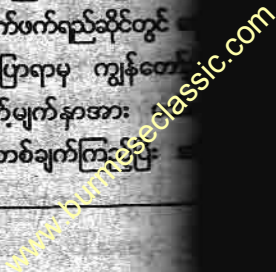
ဤသို့နှင့် ကျွန်တော်သည် အား ဘာမျှ ဆက်မပြောတော့။ စီစဉ်ပေးသည့်အတိုင်းပင် ကျွန်တော်သည် အနံ့အသက် ကင်းစင်ခေါင်းရင်းမှ အိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ နေလိုက်တော့၏။

ထိုသို့ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ပထမည့် ဤအိမ်ကြီး၏ အကြောင်းအား ဘာမျှမသိသေးသော ကျွန်တော်အတွက် ခြင်ထောင်သည် အနံ့အသက် တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ပူးကပ်စက်သူလည်း မရှိ။ လေတိုထိုက်လည်း အလျဉ်းမရှိလေဘဲ မကြာ တလုပ်လုပ် တရမ်းရမ်းဖြင့် ခြင်းကြောင့် ကျွန်တော်သည် ဆရာဆုံး ခြင်ထောင်အား အနားများ အိပ်စက်ရာသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ တစ်ခါ တစ်စုံတစ်ယောက်က ထောင်ကြီးစများအား ဆွဲလှန် ချီလိုက်သည်နည်း ဤသို့နယ် တစ်ဝိုင်းလင်းသွားပြန်၏။

ဝိုင်းလင်း၍ မနက် ၆နာရီ ကျွန်တော်ညီ အလုပ်မဝင်ခင်တွင် လက်ဖက်ရည်ကြိုက်သူ ကျွန်တော်သည် ညီဖြစ်သူ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ခေါ်လက်ဖက်ရည်သောက်ဖြစ်၏။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် လေးပါးပြောရာမှ ကျွန်တော် ကျွန်တော်မျက်နှာအား စေ့စေ့ တစ်ချက်ကြည့်ပြီး

အကြောင်းမေးပြန်သည်။

“အစ်ကိုကြီး... ဘယ်နှယ်လဲ၊ ညက အိပ်ရတာ အဆင်ပြေရဲ့လား”

“ပြေပါတယ်”

“ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ၊ တစ်ယောက် ဆည်း အိပ်ရတာဆိုတော့”

“ဟ... ငါ လူပျို တစ်ယောက် ဆည်း မအိပ်လို့ ဘယ်နှယောက်အိပ် နှာတုန်း”

“ဪ... မသိပါဘူး၊ စိတ်ကူး တွေ ယဉ်ပြီး တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ နား စိတ်ကူးထဲ အဟဲ... ဟဲ... ဟဲ”

“မင်း အရှုံးပဲ၊ တိုးတိုးပြောစမ်း၊ ဆားလူတွေ ကြားကုန်ပါမယ်”

ကျွန်တော်က ပျာပျာသလဲ ဆိုသို့ပြောတော့ ကျွန်တော်ညီသည် ကျွန်တော့်အား ကြည့်၍ အဓိပ္ပာယ်မဲ့ စွာ ရယ်နေလေ၏။ ထို့နောက်မှ အခြားအကြောင်းများ ဆက်ပြောလေ သည်။

အချိန်ကာလည်း သူ အလုပ်ဝင် နှိအတွက် နာရီဝက်လောက်မျှသာ ရ ခြင်းကြောင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အလုပ်ရုံများရှိရာ ခြံနံကြီးသို့ ပြန်လာ ကြ၏။

“ခေါင်... ခေါင်... ခေါင်...”

“ခေါင်... ခေါင်... ခေါင်...”

ည သန်းခေါင်ယံ ဆယ်နှစ်နာရီ သံချောင်းခေါက်သံ ထွက်ပေးလာသည့် တိုင် ကျွန်တော် မအိပ်သေး။ စာအုပ် ဖတ်လျက်သာ ရှိသေး၏။ ထိုသို့ ကျွန်တော် စာအုပ်ဖတ်ကောင်းနေဆဲ အချိန်ပင် မှောက်လျားထိုး ဖတ်လျက် ရှိသော ကျွန်တော့်ဘေးအနီးသို့ အမိုး ဆီမှ တစ်စုံတစ်ခု ပြုတ်ကျလာလေ သည်။

“ဗုန်း”

“ဟင်”

ထိုအသံနှင့်အတူ ကျွန်တော် ဆတ်ခနဲ ငုတ်တုတ်ထထိုင်ရင်း လှည့် ကြည့်လိုက်၏။ ထိုသို့ ချက်ချင်း လက်ငင်း အံ့အားသင့်စွာ ကျွန်တော် လှည့်ကြည့်လိုက်သော်လည်း မီးရောင် အောက် ကြမ်းပြင်ထက်တွင် ဘာမှ မရှိ။ ပကတိ။

“ဟင်... ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်၊ အသံကြီးက လူတစ်ယောက် ခုန်ချ လိုက်တဲ့ အသံကြီးပဲ၊ အခုကျတော့ ဘာမှမရှိဘူး”

ကျွန်တော် ထိုသို့ တစ်ယောက် တည်း အံ့အားသင့်စွာ ပြောနေသော် လည်း ခြံကြီးသည် လည်းကောင်း၊ ခြံ ကြီးအတွင်းရှိ အိမ်တို့မှ လူများသည် လည်းကောင်း နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မော ကျနေခြင်းနှင့်အတူ အကာလည သန်းခေါင်ယံသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ် သက်လျက်ရှိလေ၏။

ထို့နောက် မည်သည့်အသံဗလံ များ ကြားရလေဦးမည်နည်းဟူသည့် သတိ ဝီရိယ နိုးကြားစိတ်နှင့် ကျွန်တော် စာအုပ်အား ဆက်လက် ဖတ်ရှုနေသော်လည်း အတန်ကြာသည့် တိုင်အောင် မည်သည့် ထူးခြားမှု၊ မည်သည့် အသံဗလံမျှ မကြားရတော့ ပေ။ ဤသို့နှင့်သာ ကျွန်တော် စာအုပ် ဖတ်ရင်း ပြီးဆုံးသွားသည့်အချိန်၌ အိပ်ရာဝင်၍ အိပ်စက်လိုက်တော့၏။

မျက်စိညောင်းနေ၍ ကျွန်တော် ကြာကြာ မမှေးလိုက်ရ ဆောအကြော၌ ပင် ကျွန်တော် အိပ်ပျော်သွားလေ တော့သည်။

“မင်း... ဘယ်က အကောင် လဲ၊ ဒီအိမ်ထဲ နေလို့ မရဘူး၊ ထွက် သွား”

ကျွန်တော် ဘယ်လောက်ကြာ ကြာ အိပ်ပျော်သွားသည်မသိ၊ ပုဂံ လက်အနေအထားနှင့် နူးခေါင်းတစ်ဖက် ထောင်၍ အိပ်ပျော်နေသော ကျွန်တော့် နူးခေါင်းအား လူတစ်ယောက်မှ အနီး သို့ ကပ်၍ ခပ်ကြမ်းကြမ်းတွန်းထိုးပြော လိုက်သကဲ့သို့၊ စကားသံ ကြားလိုက် ခြင်းနှင့်အတူ ကျွန်တော်၏ ထောင်နေ သည့် ညာဘက် နူးခေါင်းသည် ဘယ် ဘက်သို့ အဆမတန် ယိမ်းယိုင်သွား ခြင်းကြောင့် ကျွန်တော် လန့်နိုးသွားရ ၏။

ထိုသို့ ကျွန်တော် လန့်နိုးသည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မိမိပတ်ဝန်းကျင်အား အကဲခတ်ကြည့်မိ၏။ လူတစ်ဦး တစ်ယောက် မဆိုထားနှင့်၊ အနီးပါး၌ ကြောင်တစ်ကောင် ကြွက်တစ်မြိုးမျှ မတွေ့မြင်ရပေ။ နာရီကြည့်လိုက်တော့ မနက် သုံးနာရီခွဲနေပြီဆို ခပ်လှမ်းလှမ်း ရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ကုလားတက် ခေါက်သံလည်း ပေါ်ထွက်လာလေ သည်။

မနက်မိုးလင်း၍ လက်ဖက်ရည် ဆိုင်အရောက်တွင် ကျွန်တော်ညီနှင့် ကျွန်တော် လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စကားပြောဖြစ်၏။

“အစ်ကိုကြီး... ညဘက်... ညဘက် လေကောင်း လေသန်ရော ရဲ့လားဗျာ”

“အင်း... လေကောင်း လေသန် တော့ ရပါတယ်ကွာ။ ဒါပေမယ့်...”

ကျွန်တော်သည် စကားမဆုံး သေးခင်မှာပင် ပြောရကောင်း၊ မပြောရ ကောင်းဟူသည့်အတွေး ရုတ်တရက် ဝင်လာခြင်းကြောင့် ခေတ္တခဏ ရပ် ထားလိုက်၏။ ထိုသို့ ကျွန်တော် ပြော လက်စ စကားအား သိသိသာသာ ရပ်

တန်လိုက်ခြင်းသည်ပင် ကျွန်တော်ညီ အတွက် မေးကွက်ဖြစ်သွားလေတော့ သည်။

“ဆက်စမ်းပါဦး အစ်ကိုကြီးရ ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်တုန်းဗျ”

“ဪ... ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ညဘက်ကျတော့ ကြောင်တွေ တက် တက်လဲအဲဒါပဲ သောင်းကျန်းတာက ခက်တယ်ကွ”

ကျွန်တော် ရုတ်တရက် စိတ်ထဲ ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အကြံနှင့် ထိုသို့ လှီး လှဲပြောဆိုလိုက်သည့်အခါတွင်မတော့ ကျွန်တော်ညီ၏ မျက်နှာသည် အနည်း ငယ် ပြောင်းသွားသည်ဟု ကျွန်တော် ထင်လိုက်မိသည်။ သို့သော် သူက ဆက်ပြော၏။

“ဒါဆို ကြောင် ဘယ်နကောင် တုန်းဗျ”

“မများပါဘူး။ တစ်ကောင်စ နှစ်ကောင်စပါ”

“ဒါဆို ဟိုဘက် (သုံး)အဆောင် က သန်းဝင်းအောင်တို့ မွေးထားတဲ့ ကြောင်မ နှစ်ကောင်ပဲ ဖြစ်ရမယ်။ အဲဒီ ကြောင်တွေက ဖိနပ်ပေါ် ချေးပါတတ် တယ်နော်၊ အစ်ကိုကြီး သတိထား။ ဝင်လာရင် ပစ်သုတ်လွှတ်လိုက်”

“ဟ... အဆန်းပါလား၊ ကြောင် က ဖိနပ်ပေါ် ချေးပါရတယ်လို့”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့် ဖိနပ်ပေါ်တောင် နှစ်ခါရှိပြီ ပါပါသွား တာ။ အလွန်သောက်ကျင့်ယုတ်တဲ့ ကြောင်တွေ”

ကျွန်တော်ညီ၏ အပြောကြောင့် ကျွန်တော်စိတ်ထဲ အနည်းငယ် အံ့ဩ စွာပင်။ ဖိနပ်ချွတ်သည့်အခါ လှဲမချွတ် ဘဲ ထောင်ချွတ်ဖို့ ကျွန်တော် စဉ်းစား မိလိုက်၏။ ကြောင်ချေးဆိုသည်က အလွန်နံ့စော်သည် စက်စုပ်ဖွယ်ရာ

အညစ်အကြေးမဟုတ်ပါလား။

ဤသို့နှင့် ကျွန်တော်ညီ ပြော သည့် ကြောင်အကြောင်း ပြောဆိုနေ ရင်းနှင့်ပင် မနက် ဂုနာရီအမီ လုပ်ငန်း ဝင်ရတော့မည့် ညီမှ ပြန်ဖိရန် လော ဆော်ခြင်းကြောင့် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် သူ့အလုပ်ရုံ လုပ်ငန်းခွင်သို့ အမီ ခပ် သုတ်သုတ်ပြန်ခဲ့ရ၏။

ထိုနောက် ညီမှ ဂုနာရီ လုပ်ငန်း ဝင်သကဲ့သို့၊ ကျွန်တော်သည်လည်း ရန်ကုန်မြို့တွင် ပန်းဆိုးတန်းဘက်ရှိ စာအုပ်အဟောင်းဆိုင်များနှင့် စာအုပ် အသစ်ရောင်းသည် စာပေလောက စာအုပ်ဆိုင်များသို့ စာအုပ်ဝယ်ရန်အလို ဝှာ ကားစီး၍ ထွက်ခွာခဲ့လေသည်။

ရန်ကုန်မြို့တွင်းသို့ လှည့်လည် သွားလာရသည်ကို နှစ်ခြိုက်သော ကျွန်တော်သည် စာအုပ်အဟောင်းဆိုင် အသစ်ဆိုင်များသို့လည်း လှည့်လည် ဝင်ရောက်ကြည့်ရှု၏။

ထိုမှတစ်ခါ ဆူးလေဘုရားသို့ ဝင်ရောက် ဦးတိုက် ပူးမြော်၏။ နောက် သိမ်ကြီးစေ့၊ ကုန်တိုက် စသည် လူ သုံးကုန် ပစ္စည်းပစ္စယ အရောင်းဆိုင် များသို့လည်း လိုအပ်တာ အကြိုက် တွေလျှင် ဝယ်ယူမည်ဟူသည့် စိတ် ကူးနှင့် တောက်လျှောက် လှည့်လည် ကြည့်ရှု၏။

မနက် ဥနာရီခွဲလောက်ကတည်း က လှည့်လည်ကြည့်ရှုသော ကျွန်တော် သည် နေခင်း ဥနာရီထိုးတော့မှပင် လသာ ၁၅လမ်းတက်သို့ သွားရောက် ၍ နေ့လယ်စာ ထမင်းစားဖြစ်တော့၏။ အောက်လမ်း၊ အပေါ်လမ်း၊ အလယ် လမ်း စုံသွားလေသည်။ ရန်ကုန်မြို့သား များဆိုလျှင်တော့ ကျွန်တော့်ကဲ့သို့ တောသားစီဟုတ်ခြင်းကြောင့် ခြေ အညောင်းခံ၍ လျှောက်ချင်မှ လျှောက်

ပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်ကတော့ ရောက်သည့် အခိုက်မို့ သောင်းကာမှ သောင်းရော အတိုးချ၍ အနံ့လျှောက်၍ ကြည့်ရှု ခြင်းဖြစ်၏။ လသာရိ ကျွန်တော်နှင့် ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်း ထမင်း ဆိုင်သို့ သွားစားခြင်းသည် ထမင်း အလကား စားလိုခြင်းထက် စကား စပြည်ပြောလိုခြင်းကြောင့် တကူးတက အရောက်သွား၍ စားခြင်းဖြစ်၏။ သူငယ်ချင်းက ပျူပျူတုတ်တုတ် ကြီးဆို ညှပ်ခံကွေးမွေးပါသည်။

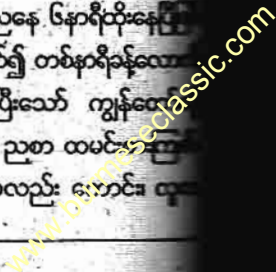
တစ်နှစ်ဆို တစ်နှစ် ရောက်ပြီ ခဲလှသော ကျွန်တော်အား သူငယ်ချင်း မှ သင့်တော်သည့် မိန်းကလေး တစ် ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ပြုဖို့ အတင် တိုက်တွန်းနေခြင်းကြောင့် မရှက်တမ်း ပင် သူ့အား ကျွန်တော့်ကို ကြိုက်သူ မရှိကြောင်း ပြန်၍ပြောရ၏။

ရောက်တုန်း ရောက်ခိုက်မှ သူငယ်ချင်းနှင့် စကားစပြည် အေးဆေး စွာ ပြောဆို၍ ညနေ ၄နာရီထိုးထား မှပင် ကျွန်တော် နေထိုင်ရာ သန့်လှိုင် သို့ ပြန်ရန် ခြေဦးလှည့်ဖြစ်တော့၏။

လသာ ကားမှတ်တိုင်အရောက် တွင် ကားက လာခဲလွန်းသောကြောင့် ကျွန်တော်သည် လမ်းဘေးဝဲယာမှာ အား ကြည့်ရှုရင်း ကားပေါ်သည် ပန်းဆိုးတန်း ကားမှတ်တိုင်သို့သာ ကုန်းကြောင်းလျှောက်၍ ကားစီးခဲ့ လေသည်။

ကျွန်တော် ပြန်ရောက်သည့် အချိန်သည် ညနေ ၆နာရီထိုးနေပြီ ဖြစ်၏။ အိမ်ရောက်၍ တစ်နာရီခန့်လော မှ အနားယူပြီးသော် ကျွန်တော် ညီအစ်ကိုများ ညစာ ထမင်းစားကြာ မီ ဟင်းကလည်း စားသုံး ထုတ်

သည် ပင်ပန်းလာသည်မို့ ကျွန်တော်
ဆင်းအတော်ကလေး စားကောင်း
ဆွာသည်။ ဝက်သားနှစ် သရက်ချဉ်
သစ် ငရုတ်သီးကြော်၊ အရည်သောက်
ဆင်းချိန် ဝိုင်ပြည့် ချက်ကား စားဖန်
ခြင်းကြောင့် ကျွန်တော် ဝယ်ယူလာ
သည့် ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်း၏ စာအုပ်
များကို မည်သို့မျှ မဖတ်ရှုနိုင်တော့။
ဦးဖူးနှင့် အတော်အသင့် စကားပြော
ဆွဲပြီး ည ၉နာရီခန့်အချိန်တွင် မျက်
စားများ မေးစစ်၍ အိပ်ပျော်သွားလေ
သည်။ ကျွန်တော် အိပ်ပျော်သွားသည့်
အချိန်၌ ကျွန်တော်ညီနှင့် မန္တလေး
သာသည့် လူငယ်တို့ဘဝ ရည်းစား
အကြောင်းများ ပြောဆိုနေကြဦးမည်
သာ ဖြစ်၏။ အိပ်ကြဦးမည် မဟုတ်
သေးပေ။

ထိုသို့ ပြောဆိုနေကြသည့်တိုင်
သူတို့ပြောဆိုနေသည့် စကားများအား
ကျွန်တော်နားအုံက မကြားနိုင်။
ကြားမိ။ သို့သော် ကျွန်တော် ကြား
နိုင်မိသည် နီးနီးကပ်ကပ် အသံကြီး
တော့ ကြက်သီးထဖွယ်ဖြစ်၏။

“ဟေ့ကောင်... မင်း ဒီည ဒီမှာ
အိပ်လို့ မရဘူး။ သွား။ မသွားဘူးလား။
သွားရင် ငါ ဆွဲချမယ်။ ကဲကွာ”

“ဂျိုး...ဂျိုး...ဂျိုး...”

“ဖြောင်း...”

“မြန်း”

ခြေရင်းဘက်မှ ကျွန်တော်ခြေ
ဖမ်းဆောင်းအား ခပ်ကြမ်းကြမ်းအဆွဲခံ
ခံကာရသည်နည်းတူ ခြင်ထောင်းအဖိုး
ဘက်မှ ထောင်ထားသည့် ခုတင်တိုင်
သည်လည်း ထက်ပိုင်းကျိုးထွက်သွား
သကဲ့သို့၊ ကျွန်တော်သည်လည်း
အားပင် ပြန်ပြောနေချိန် မရလိုက်။
အင်ပေါ်မှ အောက်ယှဉ်ပြားကြမ်းခင်း
သို့ အတားအဆီးမဲ့စွာ ခြေပစ်

လက်ပစ် ထိုးကျသွားလေသည်။

“အား...”

“ကျွတ်...ကျွတ်...ကျွတ်”

“အစ်ကိုကြီး... အစ်ကိုကြီး

ဘာဖြစ်တာတုန်း”

ထိုသို့ပြောရင်း ပြေးတက်လာကြ
သည့် ကျွန်တော်ညီနှင့် မန္တလေးသား
သည် ခုတင်ထက်မှ ရပ်ပျက်ဆင်းပျက်
ပြုတ်ကျ၍ နာသည့်ခါးအား လက်နှစ်
ဖက်နှင့် နှိပ်၍ ထထိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေ
သော ကျွန်တော်အား ဆွဲထုရင်း...

“အစ်ကိုကြီး... ဘာဖြစ်တာ

တုန်း။ ခုတင်ပေါ်က လိမ်ကျတာလား”

“အေး။ ဟုတ်တယ်။ ခုတင်ပေါ်
က လိမ်ကျတာဆိုတာထက် ဆွဲအချခံ
ရတာကွ။ ငါ့နားထဲမှာ ငါ့ကို မကျေမနပ်
မောင်းထုတ်တဲ့ အသံလိုလို ဘာလိုလို
လည်း ကြားလိုက်ရတယ်”

“ဟင်... အိဆိုရင် အစ်ကို့ကို
ဘယ်လိုမောင်းထုတ်တာလဲ”

“ငါ့ကို ဒီည ဒီမှာ အိပ်လို့ မရ
ဘူးတဲ့ကွ။ အဲဒါ ဘယ်သူက မောင်း
ထုတ်တာလဲ။ ဒါ မင်းတို့နယ်မြေဆို
တော့ မင်းတို့ သိရမယ်”

ကျွန်တော်က ထိုသို့ပြောလိုက်
ခြင်းကြောင့် ကျွန်တော်ညီဖြစ်သူ မဖြေ
ခင်မှာပင် မန္တလေးသားသည် မျက်စိ
မျက်နှာပျက်ပျက်နှင့် ဖြေလေတော့၏။

“အစ်ကိုကြီးကို မောင်းထုတ်တာ
လူမဟုတ်ဘူးဗျ”

“ဘာ... လူမဟုတ်တော့
ဘာလဲ”

“လူမဟုတ်တော့ သရဲပေါ့ဗျ။
ဒီအိမ်ပေါ်မှာ ရှိနေတာ သေချာပြီ”

“ဟုတ်တယ်။ ငမန်းပြောသလို
ပဲ အစ်ကိုကြီး။ လား၊ ဒီအိမ်ပေါ်မှာ
ဆက်မအိပ်တော့နဲ့ အန္တရာယ်ရှိတယ်”

“ထားပါ။ သရဲခြောက်တာ ဘာ

အန္တရာယ်ရှိရမှာတုန်း။ ဒီအိမ်ပေါ်မှာ
အရင်တုန်းကရော ဒီလို ခြောက်ဖူး
လား”

“ဟာ... ကျွန်တော်တို့တော့
အခြောက်မခံရဖူးဘူး။ ဟို လွှတ်
ကောင်တွေက သရဲခြောက်တယ်
ဘာညာနဲ့ ပြောလွန်းလို့ ဟုတ်၊မဟုတ်
အစ်ကိုကြီးနဲ့ စမ်းကြည့်တာ။ အစ်ကို
ကြီးက မကြောက်တတ်ဘူးလေ။ အဲဒါ
ကြောင့်”

“အိဆို မင်း ငါ့ကို ကြိုမပြောဘဲ
စမ်းလိုက်တာပေါ့လေ”

“အင်း... စမ်းတာလည်း ပါ
တယ်။ နောက် အစ်ကိုကြီးကို ညစ်
ကြည့်တာလည်း ဟုတ်တယ်”

“ည... လက်စသတ်တော့
မင်းက ဒီအကျင့်မပျောက်သေးဘဲကို”

ကျွန်တော်ညီ၏ အညစ်သန်
ကျီစားမှုသည် အသည်းငယ်၍
ကြောက်လန့်တတ်သူတစ်ယောက်အဖို့
သာဆိုလျှင် အန္တရာယ်တော့ ရှိလှ၏။
ကျွန်တော်သည် သူ့အညစ်သန်အပေါ်
တွင် ကြောက်လန့်ချိန်ပင် မရလိုက်ပေ။
သို့သော် ထိုအိမ်နှင့် ပတ်သက်၍ ထို
သုံးညစလုံးအတွက်ကိုတော့မူ အလွန်
ကြမ်းတမ်းသည့် အခြောက်လှန့်ခံရမှု
အဖြစ် ဘဝတစ်သက်တာတွင် မမေ့
ပျောက်နိုင်လောက်အောင် အမှတ်တရ
အဖြစ် ထင်ကျန်နေရစ်တော့မည်ဖြစ်
၏။

တိုဘုန်း

တက္ကသိုလ်စို : မိုး : နိုင်

ဘဝပစ္စုတ္တ အဖြေရှာကဏ္ဍ

မကေ

ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။

ပေး။ ။ ကျန်းမာစေကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းများ သိလိုပါသည်။

ဖြေ။ ။ မကေသည် ဂဏန်းဗေဒပညာရပ်အရ (၄) ဂဏန်းသမား။ တရုတ်ဝေဒ ဗေဒပညာရပ်အရ ကြွက် (သစ်သား)နှစ်ဖွား တတာရှင်း တူရာသီဖွား(Libra) ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အခွင့်အရေးကို အရယူတတ်သူဖြစ်သည်။ အမှန်တရားကို မြတ်နိုးပေးလိမ့်မည်။

အာရောဂျံ ပရမံ လာဘံ ဟူသော ဘုရားဟောတရားတော်နှင့်အညီ ကျန်းမာရေးလာဘ်ကြီးကို လက်ကိုင်ရရှိထားမှသာ လူ့ဘဝရကျိုး နှစ်ပါလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးနှင့် လျော်ညီစွာ ပြုမူနေထိုင်ပါမှ မွန်မြတ်လှသော ထိုလာဘ်ကြီးကို ရရှိနိုင်ပေမည်။

မိမိတို့ နေထိုင်ရာအိမ်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ပြုပြင်နေထိုင်ခြင်း မရှိပါက ထိုအဆောက်အအုံသည် မကြာမီ ပျက်စီးယိုပွင်းသွားတတ်သကဲ့သို့ အိမ်နှင့် တူသော ခန္ဓာကိုယ်ကို ကျန်းမာမှုအတွက် ဂရုပြုစား နေပါက တဖြည်းဖြည်း ချို့တဲ့လာကာ စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်း၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းများကို ကြုံတွေ့ ခံစားရလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်စွာ နေနိုင်ရန်မှာ မခက်ပေ။ မိမိ၏ နေမှု၊ စားမှုတို့ကို စနစ်တကျ ဂရုစိုက်၍ ပြုပြင်ပေးရုံမျှနှင့် ကျန်းမာမှုကို လွယ်ကူစွာ ရနိုင်သည်။ ဤသို့ ဖြစ်စေရန် အောက်ပါ ကျန်းမာရေးကျင့်စဉ် ဥချက်ကို ကျင့်သုံး လိုက်နာကြရပေမည်။

- (၁) လေကောင်း လေသန့် ရှူရှိုက်ပါ။
- (၂) ရေကောင်း ရေသန့်ကို သောက်ပါ။

- (၃) ကျန်းမာစေမည့် အစားအစာမျိုးကို စားပါ။
- (၄) အိပ်ရေးဝအောင် အိပ်ပါ။
- (၅) ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်စွာ ဝတ်စားနေထိုင်ပါ။
- (၆) ကိုယ်ခန္ဓာအနေအထား မှန်ကန်အောင် နေပါ။
- (၇) ကြွက်ယာပုန် မျှတအောင် နေထိုင်ပါ။
- (၈) သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စွာ နေပါ။
- (၉) စိတ်ကြည်လင် ရွှင်လန်းစွာ နေပါ။

လေကောင်း လေသန့် ရှူရှိုက်ခြင်း

“လူ၏ အသက်ရှင်နေမှုအတွက် မိနစ်စက္ကန့်မထု အရေးကြီးသည်မှာ “လေ” ဖြစ်သည်။ အသက်နှင့် ဆူတည်မြဲနေစေရန် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ သွေးတို့၏ လှည့်ပတ်သွားလာမှုကို လေက များစွာ တူညီထောက်ပံ့ရသည်။ သို့သော် ကိုယ်တွင်းသို့ ရှူသွင်းလိုက်သောလေသည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်မှု ကျန်းမာရေးအတွက် အကျိုးအာနိသင် ထိရောက်နိုင်သည်။

ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ အဆုတ်သည် သန့်ရှင်းလေထဲ၌ ပါသည့် အောက်ဆီဂျင်ကိုသာ အလိုရှိသည်ထိုကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် လေကောင်း လေသန့်ကိုသာ အခါခပ်သိမ်း အလိုရှိအပ်ပေသည်။

အချို့က လေစိမ်းတိုက်ချွင် နေထိုင်မကောင်းတတ်ဟု ယူဆကာ အိမ်တံခါးများ ပိတ်ဆို့နေလေ့ရှိကြသည်။ ညစ်ပတ်သောအိမ်နှင့် ကျဉ်းမြောင်းသော အခန်းထဲ ညစ်ညမ်းသောလေသည် လူတို့ကို အန္တရာယ်ဖြစ်စေသည်။

လေကောင်း လေသန့်သည် မည်သည့်အခါမှ ရော့အန္တရာယ်ကို မဖြစ်စေနိုင်ပေ။ နေအိမ်အဆောက်အအုံတို့၌ လေကောင်း လေသန့် ကောင်းမွန်စွာ ဝင်ထွက်နိုင်အောင် ထားရသည်။ အိမ်စက်သည်အခါတွင် လေကောင်း လေကို ပိုမို၍ လိုအပ်ပေသည်။ ကိုယ်ကို နွေးနေအောင် ထား

ဆင်ခြယ်ထားလျှင် တံခါးဖွင့်၍ အိပ်စက်နိုင်သည်။
ရေကောင်း ရေသန့်ကို သောက်ခြင်း
လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် အစိုင်အခဲအနေမျိုး ဖြစ်တည်
ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ရှိသော်လည်း ခန္ဓာကိုယ်ကို ခွဲခြားစိစစ်
ခြင်းဖြင့် လေးပုံသုံးပုံမှာ ရေဖြစ်သည်။ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ
ရေများ မှန်ကန်စွာ လှည့်ပတ်သွားလာနိုင်ရန် ရေ၏ ကူညီ
အားပံ့မှုကို လိုလေသည်။

**အင်အားဖြစ်စေမည့် အစားအစာတို့ကို
စားခြင်း**

အင်ဂျင်စက်တို့ကို ထင်း၊ မီးသွေး၊ ဆီတို့ဖြင့် အားဖြစ်
စေနိုင်ခြင်းနှင့် ရွှေ့လျားစေရသကဲ့သို့ အစားအစာဖြင့် လူ
ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကိုလည်း အားဖြစ်စေ၍ လှုပ်ရှားသွား
နိုင်သည်။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လှုပ်ရှားသွားလာနေရသဖြင့်
အားမပြည့်စုံကြောင့် ကုန်ခန်းသွားသော အင်အားများကို ပြည့်
စုံစေရန်အတွက် အစားအစာများကို စားသောက်ပေးရ
မည်။

အိပ်ရေးဝအောင် အိပ်ခြင်း

ထန်းဆန်းတက်ကြွ ရွှင်ဖျစ်စွာ အလုပ်လုပ်လိုလျှင်
အိပ်ရေးဝအောင် အိပ်သင့်သည်။ လူ၏ ခန္ဓာကိုယ် စက်
ကြီးကို အလုပ်ပြုသောအခါ ရပ်နားအိပ်စက်ခွင့်ပေး
ရသည်။ ရပ်နားခွင့် ကောင်းစွာ မရှိခဲ့လျှင် ချွတ်ယွင်းချက်
ရှိလာကာ၊ လူ၏ ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်စေသည်။

**ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်စွာ
ဝတ်စားဆင်ယင်ခြင်း**

အဝတ်အစားများကို ရာသီဥတုနှင့် အချိန်အခါအလိုက်
ဆင်ယင်သင့်သည်။ ချမ်းအေးသော ရာသီ၌ ထူထဲ
အေးသော အဝတ်မျိုးကို ဝတ်ဆင်သင့်ပြီး၊ လေအေး
ပြင်းထန်သော တိုက်သော်လည်း ကိုယ်မှ လုံခြုံမှုနွေးနေလျှင်
အဝတ်ခြင်း မဖြစ်နိုင်ပေ။

ကိုယ်ခန္ဓာအနေအထားမှန်ကန်ခြင်း

ခေါင်းမော၍ ရင်ကော့ကာ တင့်တယ် ဖျတ်လတ်စွာ
လှုပ်ရှားနိုင်ရန်အတွက် အများကပင် ဂရုထား၍
ပြုစုကြပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ လမ်းလျှောက်တတ်သူသည်
အထူးအထူးမျှော်စင် မျက်စိစွဲ၍ ခြုံညှိုးတင့်တယ်သည်သာမက၊
အစားအစာများ လွယ်လွယ်ကူကူ မစွဲကပ်နိုင်ပေ။

ဣဒိုသာပုဒ် မျှတစေခြင်း

ထိုက်ခန္ဓာရှိ အရိုး၊ ကြွက်သား၊ အကြော စသည်တို့
လှုပ်ရှားမှုအသင့်အတင့်မျှ မရရှိလျှင် တောင့်တင်း

မာကျော၍ အားနည်းသွားတတ်သည်။ လှုပ်ရှားနေသော
အရိုးနှင့် ကြွက်သားတို့သည် သွေးကို ပိုမို၍အလိုရှိသဖြင့်
သွေးပိုမိုရရှိရန် နှလုံးနှင့် အဆုတ်တို့မှာ ပိုမို၍အလုပ်လုပ်
ကြရသည်။ ထိုသို့ ပိုမို၍ အလုပ်လုပ်ရသဖြင့် နှလုံးမှာ
ပို၍ ခုန်ရပြီးလျှင်၊ အဆုတ်မှာလည်း ပို၍ အားရှိလာသည်။

သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်း

ရောဂါဖြစ်လာမှ ပျောက်ကင်းချမ်းသာအောင် ကုသရ
ခြင်းထက်၊ မဖြစ်မီ ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်းက ပိုမိုသက်သာ
လွယ်ကူသည်။ ရောဂါဖြစ်လာမှ အချိန်ကုန်၊ ငွေကုန်၊
လှုပ်ပန်းခံကာ ကုသခြင်းထက် ရောဂါမဖြစ်အောင် ကြိုတင်
ကာကွယ်ခြင်းမှာ သက်သာလွယ်ကူပေသည်။ ထိုသို့
ကာကွယ်ရာ၌ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ နေထိုင်ခြင်းသည် များစွာ
အရာရောက်၍ အကျိုးရှိသော အကြောင်းတစ်ပါးဖြစ်သည်။

- * စားသောက်သောအခါ သန့်ရှင်းသော လက်ဖြင့်
စားသောက်ရမည်။
- * စားသောက်ပြီးသော ပါးစပ်ကို ပလတ်ကျင်းရမည်။
- * သွားညစ်ပတ်လျှင် အရပ်ဆိုးသည်သာမက၊ သွား
များ ပိုးစား၍ သွားကိုက်၊ သွားနာရောဂါများ မကြာမီ ဖြစ်
လာတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် မပျော့မမာလွန်းသော
သွားတိုက်တံဖြင့် တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် သွားတိုက်ပါ။
- * အသားအရေရှိပြည့်စေရန် နေ့စဉ် ရေမှန်မှန်ချို့ပါ။
- * နေအိမ်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို သန့်ရှင်းအောင် ထားပါ။

စိတ်ကြည်လင် ရွှင်လန်းစွာ နေခြင်း

“စိတ်ပျိုမှု ကိုယ်န” ဆိုသော စကားရှိပေသည်။ ထို
အတူ “စိတ်ထောင်းတော့ ကိုယ်ကြေ”ဟူသော စကားလည်း
ရှိပေသည်။ ထိုစကားများသည် စိတ်ကြောင့် ရုပ်အပေါ်
အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိကြောင်း ဖော်ပြနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

စိတ်ကို ကြည်ကြည်လင်လင် ရွှင်ရွှင်ဖျူဖျူထားမှ
ကျန်းမာသော ဘဝကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်
စိတ်ကြည်လင်စေရန် တရားထိုင်ခြင်း၊ တရားနာခြင်း၊ ဘာသာ
ရေး အဓိဋ္ဌာန်များ ပြုလုပ်ခြင်းတို့ကို တောင့်ရွက်သင့်ပါသည်။

မကေအနေဖြင့် ကျန်းမာရွှင်လန်းစေရန် အထက်
ပါ နည်းလမ်းများကို လိုက်နာသည့်အပြင် “သုဂတော
ငါးချက်” ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီး မိမိကိုယ်မိမိ ဉာဏ်ပညာဖြင့်
စောင့်ရှောက်လျှင် ကျန်းမာပျော်ရွှင်မှုများ မုချ ကြုံရပါလိမ့်
မည်။

တက္ကသိုလ်နိဒါန်း

ဂမ္ဘီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း၏လက်ဆောင်မွန် ဆရာတက္ကသိုလ်ခွီးမှီးနှိုင်း၏ ဘဝပုစ္ဆာအဖြေရှာကဏ္ဍ

ဘဝရဲ့အောင်မြင်မှုမှာ အရေးအကြီးဆုံးက ဒဿနနဲ့ မှန်ကန်တဲ့ အသိတရားရှိဖို့လိုအပ်
ရေလိုက်လွဲရင် အောင်မြင်မှုနဲ့ ဝေးလိမ့်မယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ ယောင်ဝါးဝါးနဲ့လျှောက်နေရင်း ဘဝခရီးထဲမှာ
လမ်းပျောက်နေမှုတွေ ရှိတတ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် . . . ဒဿနိကဗေဒ၊စိတ်ပညာပိုင်းဆိုင်ရာ၊နက္ခတ္တဗေဒအမြင်၊ဂဏန်းဗေဒ
တိုင်းရင်းဆေးပညာအမြင် ရှုထောင့်စုံမှ သင့်ဘဝအောင်မြင်ရေးအတွက် ဆရာနိုင်သမျှ သင့်ကိုကူညီမှာပါ။
အောက်ဖော်ပြပါ အချက်အလက်များထဲမှ သင်နှစ်သက်ရာတစ်ခုကိုသာ မေးခွင့်ရှိပါသည်။

- A** = ဒီနှစ်ထဲမှာ ကံကောင်းမလား။
- B** = ကံကောင်းခြင်းရဲ့လက်ဆောင်၊ ယတြာတစ်ခု လိုချင်ပါသည်။
- C** = ကျန်းမာရေးဓာတ်စာကို ပေးပါ။(ခံစားနေရမှု ဝေဒနာကို ဖော်ပြရန်လိုသည်။)
- D** = ကျန်းမာရေးကောင်းစေရန် ယတြာကိုပေးပါ။
- E** = အချစ်၏ ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်ကို အဖြေထုတ်လိုပါသည်။(ချစ်သူ၏ မွေးနေ့၊ရက်၊လ၊ ခုနှစ်၊ မွေး
လူမျိုးတို့ကို ဖော်ပြရန်လိုပါသည်။)
- F** = ဘဝအောင်မြင်ရေး ကျင့်စဉ်တစ်ရပ်ကို သိလိုပါသည်။(အမည်၊ မွေးနေ့၊ရက်၊လ၊ခုနှစ်၊
မွေးဒေသ၊ အရပ်အမြင့်၊ ကိုယ်အလေးချိန်၊ ပညာအရည်အချင်းတို့ကို ဖော်ပြရန် လိုပါသည်။)
- G** = အပ်စပ်သော အဓိဋ္ဌာန်တစ်ရပ်ကို သိလိုပါသည်။

ဆရာတက္ကသိုလ်ခွီးမှီးနှိုင်း၏ ဘဝပုစ္ဆာအဖြေရှာကဏ္ဍ

အမည် . . . | | _____

မွေးနေ့၊လ၊ရက် . . . | | _____

နေရပ်လိပ်စာ . . . | | _____

မိမိမေးလိုသည့် . . . | | _____

ပေးခွန်းအကြောင်းအရာ _____

သင်သိလိုသော မေးခွန်းတစ်ခု၏အက္ခရာကို အမှန်(✓) ခြစ်၍ ဖော်ပြပါ။

- A** () **B** () **C** () **D** () **E** () **F** () **G** ()

✂
ဤပုံစံတွင်ဖြည့်စွက်၍ဖြတ်ပြီးလျှင် အောက်ပါလိပ်စာသို့ ပို့လိုက်ပါလေ။ (သို့မဟုတ်)

ဤပုံစံအတိုင်း မိမိလက်ရေးဖြင့်လည်း ပေးပို့လိုရပါသည်။

ဂမ္ဘီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း

ဘဝပုစ္ဆာအဖြေရှာကဏ္ဍ

အမှတ် - ၁၇၉ (မြေညီထပ်)၊ ၃၁ - လမ်း (အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဇန်နဝါရီ - ၃၇၄၄၈၅

ညွန့်ဝင်း (နတ်တလင်း)

စပါးကြီးမြွေသည် ရေ စစ်,မစစ် အလွယ်စမ်းသပ်နည်း

စပါးကြီးမြွေသည် လူကို ကိုက်တတ်သော မြွေမျိုး
သို့သော် လူဖြစ်စေ၊ အခြား အစာဖြစ်စေ၊ သူက
ညှို့ယူနိုင်၏။ ထိုသို့ ညှို့ယူနိုင်ခြင်းမှာ ၎င်း၏
ညှို့တံနှင့် နှာမောင်းကဲ့သို့ အပျက်များ ပါရှိသော
အတွင်းပိုင်းကို ဆိုပါသည်။ ၎င်းညှို့တံတို့သည် နေ့တစ်နေ့တည်း
မြွေခန္ဓာကိုယ်၏ အရင်း၊ အလယ်၊ အဖျား စသည်
အပိုင်းရွေ့နေတတ်ကြောင်း အတွေ့အကြုံရှိသူတို့က
ပြောသည်။

စပါးကြီးမြွေတွင် ဤသို့ ထူးခြားသော ညှို့တံရှိသကဲ့
သို့ ဖက်ဝင် သည်းခြေလည်း ရှိသည်။ စပါးကြီးသည်
မေးခိုင်းနေသော ဝေဒနာရှင်များ၊ ဆီးရောဂါဝေဒနာ
အသုံးပြုနိုင်သည်။ လူနာသည် အကြောင်းကြောင်း
မေးခိုင်းနေလျှင် စပါးကြီးသည်ခြေကို အရည်ဖျော်
လျှာပေါ်တင်ပေးခြင်းဖြင့် ခိုင်းနေသော မေးကြောများ
သည် ပျော့ပျောင်းလာစေသည်။

စပါးကြီးသည် ဆေးဖက်ဝင်၍ အစွမ်းထက်
လူတိုင်းက လိုချင်ကြ၏။ ဝယ်ယူ ဆောင်ထား
သို့ရာတွင် စပါးကြီးသည်ခြေအစစ်ကို ဆောင်ထားမိ

မှသာ အရေးကြီးလျှင် အသုံးချကာ အကျိုးထူးပေးလိမ့်မည်။
သို့မဟုတ်ပါက ပိုးသာကုန် မောင်ပုံ စောင်းမတတ်ဆိုသကဲ့
သို့ ငွေကြေးအကုန်ခံ ဝယ်ထားသော စပါးကြီးသည်ခြေမှာ
အစစ်မဟုတ်ပါက အဟောသိက် ဖြစ်ရတတ်သည်။ သို့ဖြစ်
၍ စပါးကြီးသည်ခြေ စစ်မစစ် အလွယ်စမ်းသပ်နည်းကို
စာရှုသူထံ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

စပါးကြီးသည်ခြေသည် ခါးသက်သော အရသာရှိ
သည်။ သို့သော် လျှာပေါ်တင်မစမ်းပါနှင့်။ နားဖာကလေးဖြင့်
ဖြစ်စေ၊ ကြက်တောင်မွေးဖြင့် ဖြစ်စေ၊ အနည်းငယ်ယူ၍
နားဖာပျက်ကြည့်လိုက်ပါ။ လျှာတွင် ခါးသက်သက်အရသာ
ခံရမှုကို သတိပြုမိပါလိမ့်မည်။ စပါးကြီးသည်ခြေရည်ကို
လက်ခံတွင် သုတ်လိမ်းပြီး လက်ဖဝါးဘက်မှ လျှာဖြင့် လျက်
ကြည့်ပါ။ ခါးသက်သည် အရသာ ရပါမည်။ စပါးကြီးသည်ခြေ
စစ်ပါက ဤသို့သော အလွယ်တကူ စမ်းသပ်နည်းများဖြင့်
စစ်ဆေးခဲ့ခြင်းနိုင်ပါကြောင်း ဗဟုသုတအဖြစ် တင်ပြရောင်း
ရပါမည်။

ညွန့်ဝင်း (နတ်တလင်း)

www.burmeseclassic.com

ဆရာ ဦးမြတ်စံ

သူ့ကို နိုင်လို အ မြစ် ပြုဟ်

တစ်နေ့ အရှင်သံဝရကျောင်းသို့ ရောက်လျှင် ရောက် ချင်း ဆရာတော်ထံ ဦးခိုက်ပြီး ထွေးခံကို ယူ၍ စနစ်တကျ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ကာ ဆရာတော်၏ ထိုင်ခုံအောက်နားတွင် အသာထားလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်က...

“ဒကာ မြတ်စံက ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ရောက်တိုင်း ဘုန်းကြီးကို ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုခြင်း၊ ကုဋီ၊ ထွေးခံကို ဆေးကြောသန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးလို့ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းအပြင် မှာ ရှိတဲ့ ရောဂါတွေ မကပ်နိုင်ဘူးပေါ့ကွယ်။ တူသော အကျိုးပေးပေါ့”

ဟု မိန့်ပါသည်။ စာရေးသူကလည်း...

“ဆရာတော် ရှင်းပြသလို၊ တပည့်တော်လည်း တူ သောအကျိုး ခံစားရပါလိုက် ဘုရား။ ဒါပေမယ့် တပည့်တော် တစ်ခုတင်လျှောက်စရာရှိပါတယ် ဘုရား။ အဲဒါက တပည့် တော်ရဲ့ မိဘတွေက ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးလုပ်တာ။ အလုပ် သမားတွေအပေါ်မှာ မိသားစုအရင်းချာပမာ ဆက်ဆံပြီး လိုလေသေးမရှိ ထောက်ပံ့ ပေးကမ်းတာတောင် အလုပ် သမား မမြဲကြပါ ဘုရား”

ဟု လျှောက်တင်လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော် က...

“ဒကာ မြတ်စံကို အလုပ်သမား လက်အောက်ငယ် သားတွေ မြစေတဲ့ ဓာတ်ရှိက်ဓာတ်ဆင် ယတြာနည်းကို ဥပလက္ခဏာနည်းနဲ့ သင်ပေးပါမယ်။ ဒါပေမယ့် ကတိတစ်ခု တော့ ပေးရမယ်။ မိမိက တစ်ဖက်သားအပေါ် နိုင်လိုမင်း တက် တစ်ဖက်စောင်းနင်း ဆက်ဆံတာမျိုးတော့ မဖြစ်စေရ ပါ”

ဟု အမိန့်ရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်ကလည်း...

“တင်ပါ ဘုရား။ တပည့်တော် ကတိပေးပါတယ် ဘုရား။ တစ်ပါးသူအပေါ် ဘယ်သောအခါမှ အနိုင်အထက် မလုပ်ပါဘူးလို့ ကတိပေးပါတယ် ဘုရား”

ဟု ကတိပေး လျှောက်တင်လိုက်ပါသည်။

အင်္ဂုဇာမှာ “သူ့ကို နိုင်လိုဆန့် ခို” ဟု ရေရွတ်သုံးစွဲ နေကြကြောင်း ယခုသင်ပေးမည့် ပညာရပ်သည် “သူ့ကို

နိုင်လို အမြစ်ပြုဟ်” ဟူသော ပညာဖြစ်ပြီး ဓာတ်ရှိက် ဆင် ပညာဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းပညာကို အသုံးမချမီ နည်းစနစ်အချက်အလက်များကို ကြိုတင် သိထားရ (၁) အမြစ်ပြုဟ်

ထုံ	သင်း	မှည့်	ရောင်	စား	ကောင်းအောင်	ထွက်
၇	၆	၅	၄	၃	၂	၁

စနေသား၏ အမြစ်ပြုဟ်သည် သောကြာကြီး ထိုကြောင့် ထုံ(စနေ)၏ အမြစ် သင်း(သောကြာ) ဖြစ် ကျန်ပြုဟ်များကို လက်ကွပ်စွာ စဉ်းစားကြည့်နိုင်

(၂) အဝင်အထွက် အကွရာကို ကြိုတင်လေ့လာ မည်။

အဝင် အကွရာ	အထွက် အကွရာ
က	င
စ	ည
င	ကာ
ထ	န
ပ	ပ
ယ	၇
ပ	ဝ
သ	၆
အ	ည

(၃) ပြုဟ်တို့၏ မူလအရပ်ကို သိရှိထားရပါမည်။

အင်း ၀ ရှင် ၉၊ ထန်း ၁၊ သီး ၆
၁ ၄ ၀ ၂ ၀ ၆
* ရာဟူထောင်မှစ၍ လက် မြားပြထားသကဲ့သို့ ခုတ်

အာဒိ ဒီပကာနည်းအရ ပြုရသော် မိမိအိမ်၌ မိသားစုဝင်တစ်ဦးဦးသော် လည်းကောင်း၊ အိမ်ထဲ သမားတစ်ဦးသော် လည်းကောင်း၊ အိမ်၌ ဦးစား မြဲစေလိုသောသူ၏ ဖွဲ့နဲ့အမြစ်ပြုဟ်ကို နိုင်ရပါမည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုပါစို့၊ တနင်္ဂနွေ၏ အမြစ်ပြိုဟ် စနေနံ
 နတ်ဆင်ရပါမည်။ စနေအမြစ်ပြိုဟ်သည် ယေား(၂)
 နှင့် ပြထားသကဲ့သို့ အဝင်အကွရာသည် “င” နှင့် “တ” တို့
 ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအဝင်အကွရာမှ “တ” ဖြစ်စေ၊ “င” ဖြစ်စေ အိမ်မှာ
 လိုသော တနင်္ဂနွေသားသမီး၏ မူလအရပ် ရာဟုထောင့်
 နောက်မြောက်ထောင့် “တိုင်” တွင် ရေးရပါမည်။ စနေ
 အမြစ်ပြိုဟ်ဖြစ်၍ တိုင်သည် စနေဓာတ်ဖြစ်ပြီး “တ” သည်
 အမြစ်၍ ဓာတ်နှစ်ဆင့်ရပါသည်။ အလားတူပင် တနင်္ဂနွေ
 မြေစေလို၍ အိမ်တွင် ဓာတ်ဆင်ခြင်းသည်လည်း ဓာတ်
 ဆင်ရပါသည်။

ရေးရမည့်အချိန်မှာ “လာစေလိုသော် တက်၊ ပြန်ချက်
 ဆုတ်” ဟူသော စည်းကမ်းအရ နေတက်ချိန်၊ နေထွက်
 ရေးသားလျှင် ပိုကောင်းပါသည်။ အောက်ပါ နမူနာ
 ဆိုင်း အိမ်တိုင်တွင် ထုံးဖြင့် ရေးပါ။ ထုံးနှင့် ရေးလျှင်
 ဓာတ်မြပါသည်။ ထုံးသည်လည်း တနင်္ဂနွေ၏ အမြစ်
 ဖြစ်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေ၏ အမြစ်ပြိုဟ် တဝမ်းပူ
 “တ” ကို ပက်၍ စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန်
 ရေးထားပါသည်။

တစ်ဖန် တနင်္ဂနွေသားသမီး အိမ်၌ မြစေရန် ဓာတ်
 ခြံရံရသလို၊ အခြားသော နေသားသမီးများကိုလည်း
 ထားတူ အိမ်၌ ဓာတ်ဆင်၍ ရမရ ဆရာတော်အား
 လှောက်ထားမိပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်ဘုရားက မိန့်
 ညွှန်မှာ...

“နဂိုဓာတ်ကို နဂိုအရပ်မှာ စီရင်ရပါတယ်။ ယာယီ
 ဓာတ်ကို ယာယီအရပ်မှာ စီရင်ရပါတယ်”

ဟု ဖြေကြားပါသည်။
 ယခု မောင်အောင် တနင်္ဂနွေသားအိမ်၌ မြစေလိုသဖြင့်
 အရပ်အိမ်၌ ဖြစ်စေ၊ အိမ်၏ ဥပစာ၌ ဖြစ်စေ၊ စီရင်ရပါ
 မည် သို့မဟုတ်က ပညတ်ဓာတ်တူနံတူကို စီရင်လျှင်
 ဆင်ပါသည်။

အလားတူပင်၊ မျဉ်းဖြင့် မှည့်ခေါ်ထားသော နာမည်
 သား သရဲဖြင့် မှည့်ထားသော နာမည်ဖြစ်ပါက ဥပမာ
 သို့ ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင်လုပ်လိုလျှင် အောက်ပါ

ယေားကို ကြည့်ပါ။

အဝင်သရ	အ	ဣ	ဥ
အထွက်သရ	အာ	ဤ	ဥါ
ဓာတ်ဆုံးသရ	ဇ	ဩ	

အောက်ပါ ယေားဖြင့် အမြစ်ပြိုဟ်ရာ၍ ဓာတ်ဆင်နိုင်
 ပါသည်။

နေသား	အမြစ်နိ	အဝင် အကွရာ	မူလအရပ်	ရေးရမည့် နေရာဒေသ
တနင်္ဂနွေ	စနေ	တ/င	အရှေ့မြောက်ထောင့်	အိမ်တိုင်
တနင်္လာ	တနင်္ဂနွေ	အ	အရှေ့	အိမ်ဦးခန်း
အင်္ဂါ	တနင်္လာ	က	အနောက်တောင်	နောင်ခြေ တံခါးကွင်းဘက်
ဗုဒ္ဓဟူး	အင်္ဂါ	စ	မြောက်အရပ်	ဆင်ခံ ညောင်ရေအိုး
ကြာသပတေး	ဗုဒ္ဓဟူး	ယ	အနောက်အရပ်	ယောက်တန်း လှေကား
သောကြာ	ကြာသပတေး	ပ	တောင်အရပ်	ပိပို၊ မီးပိုဒုံ
စနေ	သောကြာ	သ	အရှေ့တောင်	သေတ္တာ သံပြား၊ သွပ်မိုး

နေ့ မသိသောသူများ နာမည်ဖြင့် နာမ ပညတ်ကို
 ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်ပြုနိုင်ပါသည်။ နာမည်ပေး၍ အရေးတိုင်
 လေဟူသော ပရိဘာဂအရ လူနာမည်ကို ခေါ်၍ ရေးလျှင်
 ပို၍ ဓာတ်စူးထိရောက်ပါသည်။

ပေတ္တာရည်၍...

ဆရာဦးမြတ်စံ

အနောက်

သင်္ချာသက်သေပြချက်
ထပ်ပြန်

အချိန်က ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေးမရမီ အချိန်ကာလခန့်က ဖြစ်သည်။ သူတော်စုရွာကလေးက အိမ်ခြေ ငါးဆယ်ပင် မပြည့်သေး။ တစ်အိမ်နှင့် တစ်အိမ်မှာ တစ်ခေါ်သာသာ ဝေးကြ၏။ တောသူတောင်သားများမို့ လယ်ယာလုပ်ငန်းတို့ကို တစ်နိုင်တစ်ပိုင် လုပ်ကိုင်ကြရင်း အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုနေကြသော ရိုးသားသူများဖြစ်ကြ၏။

ရွာကလေးတွင် အဘ ဦးဖိုးခင်က ရွာ၏ ဦးစီးခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ အဘ ဦးခင်မှာ လယ်ကေ ၂၀ ကျော်ပိုင်ဆိုင်လုပ်ကိုင်ရင်း တစ်ဖက်မှလည်း ပယောဂ ဆေးဝါးများ ကုသမှုကြောင့် ရွာနီးပတ်ဝန်းကျင် ကျေးရွာများကပါ သိရှိ ထင်ရှားသူဖြစ်၏။ သူ၏ ဇနီး ဒေါ်သိန်းခက်မှာ လက်ပံရွာသူဖြစ်ပြီး သူတို့တွင် မိတင်လေးဆိုသော သမီးတစ်ယောက်ရှိ၏။ မိတင်လေးမှာ တောသူဟု ဆိုသော်လည်း မြို့သူများ ရုံးလောက်အောင်ပင် ချောမောပြေပြစ်သူလေးဖြစ်သည်။ ရွာရှိ ကာလသားကာလသမီးတို့ဖြင့် သူမတို့အိမ်မှာ ညစဉ်တိုင်းလိုပင် ဧည့်စည်နေတတ်သလို သူမတို့ ခြံဝင်းရှိ ပေါက်ပင်အိုကြီးအောက်တွင် ဝိုင်းဖွဲ့တတ်ကြ၏။ ခြံကြီးမှာလည်း သစ်ကြီးဝါးကြီးတို့၏ အရိပ်အာဝါသများဖြင့် တစ်ကေကျော်ကျော်ခန့် ရှိလေသည်။

လခိုက်ညဖို့ ထင်သည်။ ကောင်းကင်တွင် ကြယ်ပွင့်များက မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းအဆုံးထိ ရှိနေကြ၏။

ဒေါဂျစ်နှင့် သာဗူးတို့နှစ်ယောက် ဦးဖိုးခင်၏ လယ်တလင်းတွင် တလင်းခေါက်နေကြသည်။

ဆင်နင်း သရက်ပင်နှင့် ပေါက်ပင်အိုကြီးတို့၏ အရိပ်က တလင်းတစ်ချပ်စာလုံးကို အုပ်မိုးထား၏။

“အောက်...အီး...အီး...အွတ်...”

အချိန်က ညဉ့်နက်ပြီဖြစ်သည်။ သန်းခေါင်ကြက်ပင် တွန်းနေပြီဖြစ်၏။ ဆောင်းလေ တဖြူးဖြူးတိုက်ခတ်နေသဖြင့် သစ်ရွက်သစ်ကိုင်းတို့ လှုပ်ခတ်နေကြသည်။

“ဒေါဂျစ်ရေ... ဖြတ်မယ်ဟေ့၊ ညဉ့်နက်ပြီကွ”

“အေးအေး”

သာဗူးတို့ အလုပ်သိမ်းရန် ပြင်နေကြ၏။

“ဝေါ...ဝရော”

အသံက ဆင်နင်း သရက်ပင်ပေါ်မှဖြစ်သည်။ နွားများမှာ နားရွက်တထောင်ထောင်နှင့် ဟိုရုန်း သည့်ရုန်းဖြစ်နေ၏။

“ကျွတ်...ကျွတ်...ကျွတ်”

ဒေါဂျစ်က နွားများကို ချော့ရင်း လှည်းထမ်းပိုးကျည်းများ ဖြတ်နေလေ၏။

“ဝေါ...ဝုန်း...”

“ဟာ...”

မီးနှစ်လုံးအလား ဝင်းလက်နေသော မျက်လုံးကြီးဖြင့် ဝက်ပေါက်သာသာခန့် ကြောင်ကြီးတစ်ကောင်မှာ ဆင်နင်း သရက်ပင်ပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလာပြီး ပေါက်ပင်အိုကြီး၏ အခေါင်းပေါက်အတွင်းသို့ ဝင်သွားသည်ကို သူတို့နှစ်ဦး တွေ့လိုက်ရလေသည်။

“သာဗူးရေ...ဟန်ကျတာပဲဟေ့၊ ဟင်းစားကွ”

“အေး၊ ဟုတ်တယ်”
သာဗူးတို့ နွားများကို ထာဘော့ရှိ လင်းစင်တိုင်များတွင် ချည်းကြ၏။ ထို့နောက်...

“ဒေါဂျစ်ရေ... ကောက်ခိုးခွဲကွာ၊ ပေါက်ပင်အခေါင်းပေါက်ပင် မီးမြှိုက်မယ်”

“အေးအေး”

ခုချိန်ဆို အဘဖိုးခင်တို့တစ်သားလုံး အိပ်နေလောက်ပြီဖြစ်သည့် သူတို့နှစ်ယောက်ကား မအိပ်ပြီ။ ဒေါဂျစ်က ကောက်ခိုးထုတ်ပေါက်ပင်အခေါင်းပေါက်တွင် ဆိုင်း၏။ သာဗူးက ချောင်းရိုးအတွင်းမှ အစိုတို့ကို သယ်ရင်း ကောက်ခိုးပေါ်သို့ အုပ်နေ၏။ မီးက အတွင်းလောင်ပြီး မီးခိုးများများ အခေါင်းတွင်းသို့ ဝင်ရန်ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့ကောက်ခိုးထုတ်ကို သူတို့ မီးရှို့လိုက်၏။ လှည်းထမ်းပိုးကျည်းများကို ကိုင်လျက် ကြောင်ကြီးထွက်အထိ စောင့်နေကြသည်။

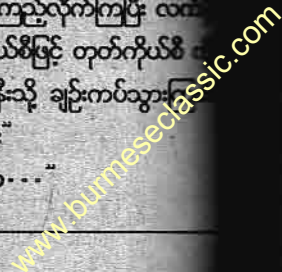
အချိန်က မိုးလင်းလုနီးဖြစ်သည်။ သူတို့ထင်သလို ကြောင်ကြီးထွက်မလာ။ နောက်ဆုံးတွင် မီးပူသတ်ပြီး ပေါက်ပင်ခေါင်းကြီးကို အစိုများနှင့် ဆိုကာ အိပ်စင်ရှိရာ ပြန်လာခဲ့ကြလေသည်။

“ရဲ့...ရဲ့...ဝေါ”

သူတို့၏ အိပ်စင်မှာ လှမ်းနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ မည်သူမရှိဘဲ လှုပ်ခါနေသည်ကို နှစ်ဦးတုန်လှုပ်သွားကြသည်။ တစ်ဦးတုန်လှုပ်မှုကို တစ်ဦးကြည့်လိုက်ကြပြီး လက်ဓာတ်မီးကိုယ်စီဖြင့် တုတ်ကိုယ်စီ လျှော် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားကြသည်။

“ဝုန်း”

“ဟာ...”

“အောင်မလေးဗျ၊ ကြောက်ပါပြီ”

“ကြောင်မျက်နှာနှင့် ထိပ်ပြောင်ကြီးကို မီးရောင်အောက်တွင် တွေ့လိုက်ကြရ၏။ နှစ်ဦးစလုံး ဦးဖိုးခင်တို့ အိမ်ရှိရာသို့ တန်းပြေးကြလေတော့သည်။”

“ဇုန်း...ဇုန်း...”

“အဘရေ...အဘ”

အိမ်တံခါးကို ထုရင်း အော်ဟစ်နေကြ၏။

“ဟေ့ကောင်တွေ...ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဟဲ့...ဟဲ့ တလင်းထဲမှာ အဘ၊ ထိပ်ပြောင်ကြီး...အဘ”

“ဟေ...”

ဦးဖိုးခင် အံ့သြသွား၏။ သူတို့ နှစ်ဦးကို အိမ်ပေါ်သို့ တက်ခိုင်းလိုက်သည်။

“မင်းတို့ ထိပ်နီကို တွေ့လာကြပြီနဲ့ တုံ့တယ်”

“ဗျာ...”

ဦးဖိုးခင်၏ စကားကြောင့် သူတို့ ဆန်သွားကြသည်။

“ရေသောက်ကြဦး”

အိမ်သားများ နိုးလာသလို၊ မီးများလည်း လင်းလာ၏။

“ဘယ်...ဘယ်က ထိပ်နီလဲအဘ”

ချွေးများ စိုလျက် ထိတ်ထိတ် ဖျာများရှိနေသော သားဖူးတို့ကို ကြည့်ရင်း ဦးဖိုးခင်မျက်နှာမှာ တည်တည် နှိပ်နှိပ်ရှိနေသည်။ သူ့ကို ကြည့်လျက် အိမ်သားများလည်း မျက်လုံးပြူးသွယ်သွား၏။

“ကိုဖိုးခင်...ရှင် ဘာတွေ လုပ်တာလဲ၊ ရှင်ကြောင့်...”

“နှင် မသိဘဲ ဝင်မရှုပ်နဲ့ သိန်း”

မမျှော်လင့်သော
နေ့တစ်နေ့တွင်
ဖိုးမြတ်သာတစ်ယောက်
ဆင်နင်းသရက်ပင်အောက်တွင်
အပေါ်သွားပြီး နောက်
အရွှေရွာသို့
ပြန်သွားစဉ် လမ်းမှာ
ဆီးတက်နာဖြစ်ပြီး
သေဆုံးသွား၏

ခက်”
ဦးဖိုးခင်က အိမ်သားများကို ဟန်လိုက်၏။ ထို့နောက်...

“နှင်တို့ လက်ပံရွာမှာ လှုပ်ရှားလွန်းနေလို့ ငါ ခဏခေါ်လာတာ။ နေစရာမရှိလို့ ဆင်နင်းပင်မှာ ငါ ခဏထားတာ”

“ဟာ...အဘ၊ ကျွန်တော်တို့ အဲဒါဆို...”

သားဖူးတို့နှစ်ယောက်မှာ တုန်လှုပ်သွားကြ၏။

“မင်းတို့ မပူကြနဲ့။ နောက်ထပ် ဘာမှမဖြစ်စေရဘူး။ မင်းတို့ ယောက်ျားတွေ မဟုတ်ဘူးလား”

“ဗျာ...ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့အဘ”

“အေး ဒါဆို သွားကြတော့”

ဦးဖိုးခင်၏ ခပ်ထန်ထန်အမှုအရာ အကြောင့် သားဖူးနှင့် ဒေါက်ရှင်တို့မှာ အိမ်သားများနှင့် မိတ်ဆက်လေးတို့ကို တစ်ချက်ကြည့်ရင်း အိမ်စင်ရှိရာသို့ ခပ်ကုပ်ကုပ်ပြန်သွားကြလေသည်။

မနက်ဖိုးလင်းသောအခါ သူတို့ နှစ်ဦး၏ ပြောပြမှုကြောင့် အိမ်မှာ သတင်းမေ့သူများနှင့် စည်ကားနေလေ၏။

အဘ ဖိုးခင်မှာ ဘာမှမဖြစ် သယောင် ပကတိ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရှိနေသော်လည်း အိမ်သားများနှင့် မိတ်ဆက်လေးတို့မှာ တရှုပ်ရှုပ်နှင့် ဝိုင်းကြွေးနေကြရင်း ရှင်းပြနေရလေသည်။ အဘ ဖိုးခင်၏ စကားကတော့...

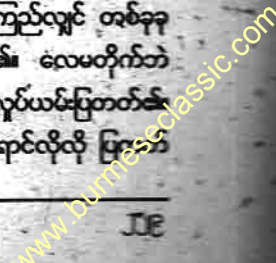
“ဒါတွေက နောက်ပိုင်း ရိုးသွားကြမှာပါဗျာ”

သည်လိုနှင့် အခုဆို ညဘက် အိမ်တွင် အဘဖိုးခင် မရှိနိုင်၍ ဆင်နင်းသရက်ပင်အောက်တွင် ကာလသားများ ပိုင်းဖွဲ့နေတတ်သလို၊ ထိပ်နီကြီးနှင့် အပေါင်းအသင်းများသဖွယ်ဖြစ်နေလေ၏။

“ထိပ်နီကြီးရေ... မိတင်လေးက ကာလသားချက် စားချင်လို့တဲ့၊ ကြက်သွားဖမ်းရအောင် ငါတို့နဲ့ လိုက်ခဲ့ကွာ”

ဤသို့ဖြင့် ကာလသားများ အပျော်တမ်း ကြက်ဖမ်းသွားလျှင် ထိပ်နီကြီးမှာ အိမ်ရှင်များ မသိအောင် ကူညီလေ့ရှိ၏။

ဆင်နင်း သရက်ပင်တွင် သူ့ရှိကြောင်းကို မယုံကြည်လျှင် တစ်ခုခုကို လုပ်ပြတတ်၏။ လေမတိုက်ဘဲ သစ်ကိုင်းများကို လှုပ်ယမ်းပြတတ်၏ တစ်ခါတစ်ရံ မီးရောင်လိုလို ပြာသော်

၏။ ကြာလာတော့ ထိပ်နီကြီးမှာ လူများနှင့် ရင်းနှီးသလိုဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

ထူးခြားသည်မှာ မိတင်လေးကို သူ ခင်မင်ကြောင်း ထင်ရှားနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ မိတင်လေး အိမ်၌ နေထိုင်ပကောင်းဖြစ်ပြီဆိုလျှင် ခြံထဲမှာ ခြေသံများ အလိုလိုကြားနေရတတ်၏။

မိတင်လေးမှာ သူ့ရိုမှုန်း မသိခင်က ဆင်နန်း သရက်ပင်အောက်တွင် အပေါ့သွားလေ့ရှိခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်း သရက်ပင်အောက် ရောက်လျှင် သက်ရှိ လူသားတစ်ဦး အနီးဝန်းကျင်တွင် ရှိနေသလို ဆင်ခြင်နေထိုင်လာခဲ့သည်။

သို့နှင့် အချိန်ကာလအတိုင်း အတာတစ်ခုအတွင်းမှာပင် မိတင်လေးနှင့် သရဲ ထိပ်နီတို့၏ သတင်းက ရွာတွင်းသာမက၊ ရွာနီးချုပ်စပ် ကျေးရွာများအထိပါ ပျံ့နှံ့လာလေသည်။

အဘ ဖိုးခင်မှာလည်း လူနာအပ်သူများ ပိုမိုများပြားလာသလို၊ တဖြည်းဖြည်းနှင့် နာမည်ကြီးလာ၏။

ကပ်နေတွင် အဘ ဖိုးခင်၏ အိမ်တွင် အရှေ့ရွာမှ လူအများ ရောက်ရှိနေကြ၏။ အရှေ့ရွာသူကြီး ဦးဘိုးစိန်၏ သား ဖိုးမြတ်သာနှင့် မိတင်လေးတို့ကို စေ့စပ်ရန် ရောက်ရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်။

“ကိုဖိုးခင် . . . ကျွန်တော်တို့ လာရင်းကိစ္စကို ခင်ဗျားလည်း သိပြီပြီ။ ခင်ဗျားရဲ့ သိက္ခာ သမာဓိကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ ရွာသားတွေက အသိအမှတ်ပြုပါတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားဆီက အဖြေကို သိသွားချင်တယ်”

အရှေ့ရွာသူကြီး၏ညီ ဦးညိုတင်က ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အရှေ့ရွာမှာ ဦးဖိုးခင် အမြဲလိုလို ဆေးသွားကုပေးနေရသော ရွာဖြစ်၏။ သူကြီး ဦးဘိုးစိန်နှင့် ဦးဖိုးခင်တို့မှာ ရင်းနှီးခင်မင်နေကြသူများလည်း ဖြစ်သည်။

“ကျွန် သိန်းခက်နဲ့ တိုင်ပင်ပြီးပါပြီ။ သမီးမှာလည်း ရည်းစားသနာ မရှိပါဘူး။ ကျုပ်တို့ လူကြီးတွေဘက်က သဘောတူပါတယ်။ ဒါပေမယ့် . . .”

ဦးဖိုးခင်က ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းနှင့် ပြန်ပြော၏။

“ကျွန်တော်တို့လည်း သဘောပေါက်ပါတယ်။ သူတို့လည်း ရင်းရင်းနှီးနှီးရှိကြပါစေဦး”

နှစ်ဖက် မိဘတို့၏ စကားပြောပြေလည်မှုကြောင့် ဖိုးမြတ်သာနှင့် မိတင်လေးတို့၏ လူကြီးချင်း သဘောတူ စေ့စပ်မှုက အောင်မြင်သွားပြီဖြစ်သည်။

သူကြီးသား ဖိုးမြတ်သာ တစ်ယောက် မိတင်လေးတို့အိမ်သို့ ချောင်းပေါက်မတတ် မကြာခဏ ရောက်ရောက်လာတတ်သလို၊ ရွာမှ ကာလသားများနှင့်လည်း တဖြည်းဖြည်း ရင်းနှီးလာပြီဖြစ်သည်။ ထိပ်နီကြီးနှင့် မိတင်လေးတို့၏ သတင်းသိုးသိုး သန်သန်ကိုလည်း သူ သိရှိလာပြီဖြစ်၏။

မမျှော်လင့်သော နေ့တစ်နေ့တွင် ဖိုးမြတ်သာတစ်ယောက် ဆင်နန်း သရက်ပင်အောက်တွင် အပေါ့သွားပြီး နောက် အရှေ့ရွာသို့ ပြန်သွားစဉ် လမ်းမှာ ဆီးတက်နာဖြစ်ပြီး သေဆုံးသွား၏။

အရှေ့ရွာတစ်ရွာလုံးက အဘ ဖိုးခင်ကို သူကြီးသားနှင့် သူ့သမီးကို သဘောမတူ၍ သရဲနှင့် တိုက်သတ်

သည်ဟု စွပ်စွဲလာကြတော့သည့် အဘဖိုးခင်လည်း အရှေ့ရွာသို့ သွားဆေးဝါးကုသပေးနေမှုကို ရပ်တန့်ခဲ့ရလေသည်။

အဖြစ်အပျက်များကထာမြန်ဆန်လွန်းလှပါသည်။ အဘ ဖိုးမှာလည်း ဆင်နန်း သရက်ပင် သရက်ကိုင်း ကြက်ပေါင်ပုံကျသရက်ကိုင်း ပိမိပြီး ဆုံးပါးသွားရလေသည်။

ဒေါ်သိန်းခက်တို့ သားနှစ်ယောက်မှာ ရှိသမျှ လယ်ယာကြီးတို့ကို ရောင်းချပြီး မြို့သို့ ပြောင်းသွားရလေတော့၏။

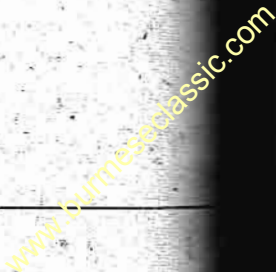

အချိန်တွေက ကြာမြင့်ခဲ့ပါအခုတော့ မိတင်လေးတို့၏ အိမ်နေရာဟောင်းမှာ လူနေအိမ်ခြေမှာ ရပ်ကွက်ကလေးတစ်ခုဖြစ်လိုနေပါ

ပေါက်ပင်အိုကြီးမှာ မရှိသော သော်လည်း ဆင်နန်း သရက်ပင်ကြီးကဖြင့် ထီးထီးမားမားရှိနေဆဲ ဖြစ်သည်။ ထိုသရက်ပင်ကြီးကို တစ်ရွာမှ မည်သူမျှ ခုတ်လှဲခြင်း မပြုကြပေ။ ထိုအကြောင်းတွေသည် တစ်လုံးက ပြောနေသော ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ပမာဖြစ်နေပါတော့သည်။

လွမ်းသျှင်
(မဟာသာရွာ)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက်

လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝ အောင်မြင်စေမည့်

(ကာ၊ ကု၊ ဖွင့်) နဝင်းယတြာအစီအရင်များ

ဆရာ မြတ်ထွဋ်ခေါင် (မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်ပညာရှင်)

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

- နှစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန်** - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် သီဟိုဠ် (၉)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ ဒိဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုကာ မိမိလိုရာဆု တောင်းပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန်** - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် ကံ့ကော် (၉)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက်** - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၁နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် ပျဉ်းမ (၉)ညွန့်၊ ထီးနီ (၉)လက်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆု တောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက်** - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၁၀နာရီမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)ခု၊ ကြက်လျှာ (၅)လက်နှင့် ရေသက်စေ့တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး လိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- ချွန်ဟုရေးအတွက်** - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် ကိတ်မုန့်တစ်ခု၊ ငြိတ်တံခွန် (၉)လက်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နှိပ်ခြားခရီးအတွက်** - မွေးနေ့တွင် ရဟန်းတစ်ပါးကို ဆွပ်ပြာ (၅)တုံး လှူပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက်** - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် သရက်သီး (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ ကားရောင်းလိုလျှင်** - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း ပျဉ်းမ (၁၉)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်း ထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများသို့ ပက်ပြန်ပါ။
- အိမ်ကြမ္မာ** - (၅)ထိပ်စီး (၅)နောက်ပိတ်နှင့် (၁)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

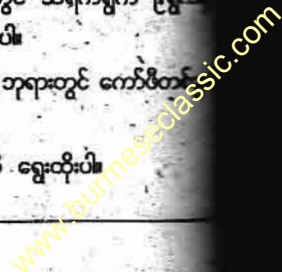

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် သရက်သီး (၂)လုံးနှင့် ဆူးတံခွန် (၁)လုံးတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာ တောင်းပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၆နာရီခွဲမှ ၇နာရီခွဲအတွင်း ရဟန်းတစ်ပါးအား နန်းကြီးသုပ် လှူဒါန်းကြာသပတေးနေ့ ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် နင်းဆီ (၉)ပွင့်နှင့် ဂြိုဟ်တံခွန် (၉)လက်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - တနင်္လာနေ့နေ့ ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် ဆီး (၈)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကားတစ်စုံတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာ တောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - တနင်္လာနေ့မနက် ၉နာရီခွဲမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် သပြေ(၆)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာ တောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - မွေးနေ့တွင် ရဟန်းတစ်ပါးကို ဆန်(၉)လုံး လှူဒါန်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် လက်ဖက် (၉)ကျပ်သား၊ တံခွန်လုံးအဝါ (၉)လုံးတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာ တောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီခွဲအတွင်း ဇော်စိမ်း (၈)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွက် ထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- အိမ်/ကားရောင်းလိုလျှင် - (၂)ထိပ်စီး၊ (၄)နောက်ပိတ်နှင့် (တ)အကွရာပါသောထိကို ရွေးလိုပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ -

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း နင်းဆီ(၉)ပွင့်၊ ထီးနီ(၉)လက်တို့ကို တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် သွားရောက်လှူဒါန်းပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - သောကြာနေ့ မနက် ၉နာရီခွဲမှ ၁၀နာရီအတွင်း ရွက်လှ (၉)ညွန့်၊ ထီးဖြူ (၉)လက်တို့ တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာတောင်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း အုန်းညွန့် (၉)ညွန့်နှင့် ကြက်လှာ (၉)လက်တို့ကို တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာ တောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီအတွင်း ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် သီဟိုဠ်စေ့ (၉)စေ့ကို ဆွမ်းနှင့်တကွ သွားရောက် လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာ တောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - မိမိမွေးနေ့တွင် ဘုန်းကြီးတစ်ပါးကို ရေသန့်တစ်ဘူးနှင့် ခရမ်းသီးနှပ်ဆွမ်းဟင်းတစ်ခု တောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - မွေးနေ့တွင် ငွေ (၉၀၀)ကျပ်ကို ဘုန်းကြီးတစ်ပါးကို လှူပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း မိမိမွေးနံထောင့်တွင် သရက်ရွက် ၉ရွက်၊ ထီးနီ (၉)လက်ကို လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာကို တောင်းပါ။
- အိမ်/ကားရောင်းလိုလျှင် - ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီခွဲအတွင်း နေအိမ်ရှိ ဘုရားတွင် ကော်ဖီတစ်ခွက်နှင့် နင်းဆီပန်း (၉)ပွင့်ကို လှူဒါန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၃)ထိပ်စီး၊ (၇)နောက်ပိတ်နှင့် (၈)အကွရာပါသောထိကို ရွေးလိုပါ။

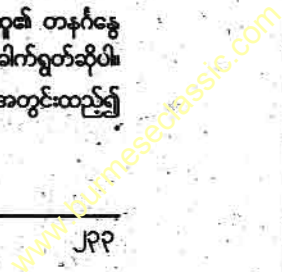

ပုဒ္ဒဟူးသားသမီးများအတွက်

- ပုဒ္ဒဟူးအဆင်ပြေစေရန် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် အုန်း (၉)ညွန့် လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ရေသက်စေ့လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- အခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ကံ့ကော် (၁၅)ညွန့်လှူဒါန်းပြီး အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၁၈)ပတ်စိပ်ပါ။
- အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ကိတ်မုန့် (၉)ခုလှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အာရေအတွက် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် မေဠိပန်း (၉)ညွန့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- အခြားခရီးအတွက် - သောကြာနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ဝိတောက် (၂၉)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကား (၃)စုံတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- အလုပ်လုပ်ငန်းများအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အား ရောင်းလိုလျှင် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း သီဟိုဠ် (၆)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- အခြား - (၃)ထိပ်စီး၊ (၄)နောက်ပိတ်နှင့် (န)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

- ပုဒ္ဒဟူးအဆင်ပြေစေရန် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ကံ့ကော် (၁၅)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် သီဟိုဠ် (၆)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- အခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ဇော်စိမ်း (၈)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ဆီးယိုနှင့် ကိတ်မုန့်ဆွမ်းလှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆု တောင်းပါ။
- အာရေအတွက် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် လောက်သေ (၉)ညွန့်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆု တောင်းပါ။
- အခြားခရီးအတွက် - တနင်္လာနေ့ ညနေ ၄နာရီမှ ၅နာရီအတွင်း အင်ကြင်း (၂၀)ညွန့်ကို တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- အလုပ်လုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္လာနေ့ နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၉)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အား ရောင်းလိုလျှင် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း ဆီး (၈)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- အခြား - (၅)ထိပ်စီး၊ (၅)နောက်ပိတ်နှင့် (ခ)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - သောကြာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးတွင် ထန်း (၁၀)ညွှန်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - တနင်္လာနေ့ ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးတွင် မီးသက်စေ့လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုပါဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ပွေးနံ့ထေးဆီ(၈)ညွှန် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၂၇)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါတွင် ရေသန့်ဘူး (၄)ဘူး သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထေးထန်းလျက် (၉)ကျပ်သား၊ နှင်းဆီ (၉)ပွင့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင် သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီး - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးတွင် ဝိပေါ (၇)ညွှန်နှင့် တံခွန်ကုက္ကား (၃)စုံကို လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေတွင် ဆီ (၉)ကျပ်သားကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုပါကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပါ။
- အိမ် / ကား ရောင်းလိုသော - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း ရွက်လှ(၄)ညွှန်ကို တရော်ကင်ပွန်းနှင့် တစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၆)ထိပ်စီး၊ (၆)နောက်ပိတ်နှင့် (အ)အကွရာပါသောထိက်ကို ရွေးထိပ်ပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးတွင် မေပျို (၉)ညွှန်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးတွင် မီးသက်စေ့သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုပါဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ပွေးနံ့ထေးကံ့ကော် (၁၅)ညွှန် လှူဒါန်း၍ အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၁၀နာရီမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထေးပေါင်မုန့် (၉)ခုကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထေးပုလဲပန်း (၉)ညွှန်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီး - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးတွင် ဝိပေါက် (၂၉)ညွှန်နှင့် တံခွန်ကုက္ကားတစ်စုံလှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေတွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုပါကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ် / ကားရောင်းလိုသော - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း သီပေါ (၂၀)ညွှန်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်း ထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၇)ထိပ်စီး၊ (၉)နောက်ပိတ်နှင့် (မ)အကွရာပါသောထိက်ကို ရွေးထိပ်ပါ။

၂၀၁၄ ကောဇာဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်မြင်များနှင့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် အနာဂတ်ကံကြမ္မာ

ဦးဇေယျာကို (နက္ခတ်သိပ္ပံ)

အပိုင်း (၂)

၂၀၁၄ ဇွန် ၂၁ မှ ဒီဇင်ဘာ ၃၁ ရက်အတွင်း ကြာသပတေးဂြိုဟ် ကရကင်္ဂရာသီ၌
ကောဇာဂြိုဟ်သွားမှုနှင့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ကံကြမ္မာ

သေရာသီရှိ အင်္ဂါ၊ သောကြာဂြိုဟ်များဖြင့် ၉၀ ဒီဂရီအကွာအဝေး၌ တည်ရှိနေမည်ဖြစ်ပေရာ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်
ဖြင့် အတိုက်အခံ ပီသစွာ အစိုးရ၏ အားနည်းချက်များအား ပြင်းထန်စွာ ထောက်ပြဆွေးနွေးခြင်း၊ အစိုးရအဖွဲ့အစည်း
ကန်ကွက်မှုများ ပြုလုပ်ခြင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပြင်ဆင်ရေးအတွက် မဖြစ်ဖြစ်သည့် နည်းလမ်းများဖြင့် ကြိုးပမ်း
ဆောင်ရွက်သွားမည့် အချိန်ကာလများဖြစ်ပေသည်။ အဆိုပါ အချိန်ကာလ၌ ကြာသပတေးဂြိုဟ် ရွှေ့လျားမှုမှာ သီဟာတသွား
ကရကင်္ဂရာသီ၌ သွားလာမည်ဖြစ်သည်အတွက် ရည်မှန်းချက်များ ပုံဖော်ရာတွင် အလျင်အမြန် အရှိန်ပြင်းပြင်းဖြင့်
ဆောင်ရွက်သွားနိုင်ပေသည်။ လုပ်ငန်းတာဝန်များ ဆောင်ရွက်မှုများ၌ လိုအပ်သည်ထက် ပိုမို၍ စိတ်ဝင်ပန်း လှုပ်ငန်းဖြစ်
နိုင်ရေးလမ်းခရီးအတွက် စိန်ခေါ်မှုများစွာ ရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်ရပေလိမ့်မည်။ လက်ရှိ တာဝန်ယူနေသည့် အစိုးရအဖွဲ့
၏ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတာဝန်များ ပီမီထံသို့ ရောက်ရှိလာနိုင်ပေသည်။

အထူးသတိပြုရန်အချက်မှာ ၂၀၀၃၊ မေ ၃၀၊ ဒီပဲယင်းလုပ်ကြံမှုဖြစ်စဉ်ကဲ့သို့ ပီမီအပေါ် အန္တရာယ်ပြုမည့်
အခြေအနေများ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည်။

ထိုသို့ ဖြစ်ပေါ်နိုင်သော အကြောင်းအရင်းမှာ မိမိ၏ လက်သခင်ဂြိုဟ် ကြာသပတေး မရဏဘာဝတွင် ကောဇာသွား
အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ကြာသပတေးဂြိုဟ်သည် ၂၀၁၄၊ အောက်တိုဘာလအတွင်း မရဏဘာဝပေါ်သို့ စီးနှင်းနေ

ချိန်၊ မိမိ၏ မွေးနံဂြိုဟ်ဖြစ်သည့် အင်္ဂါဂြိုဟ်မှာလည်း ဗျာယ(သောက ပြဿန) ဘာဝတွင် ရပ်တည်နေမည့် ကာ
ခြင်းကြောင့် အောက်တိုဘာ (၁)ရက်မှ (၁၈)ရက်အတွင်း အထူးသတိပြုသင့်ပေသည်။

ပြီးခဲ့သော ဒီဇင်ဘာလဖြစ်စဉ်တွင်လည်း ယခုကဲ့သို့ ကောဇာ ကြာသပတေးဂြိုဟ် မရုဏဘာဝပေါ်သို့ စီးနင်းခြင်း
နေချိန်ဖြစ်ပါသည်။ ယခု ၂၀၁၄ ဖြစ်စဉ်တွင်လည်း တနင်္ဂနွေ ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် သောကြာဂြိုဟ်များ ရပ်တည်မှု ကောင်း
အတွက် လက်မတင်လေး ပွတ်ကာသီကာဖြင့် ကံအညံ့မှ လွတ်မြောက်သွားပါလိမ့်မည်။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစု
ဇာတာခွင်တွင် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ရပ်တည်မှု အထူးအားကောင်းသည်အတွက် ဥပစ္ဆေဒကာကံမှ လွတ်ကင်းစေပြီး သ
(၇၅)နှစ်အထက် အသက်ရှည်နိုင်သူဖြစ်ပေသည်။

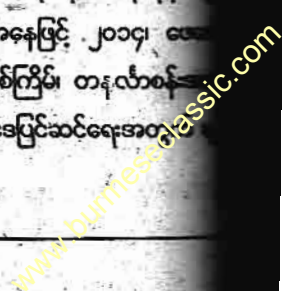
**၂၀၁၄ နှစ်ဆန်းကာလမှ နိုဝင်ဘာ ၂ရက်အတွင်း စနေဂြိုဟ် တူရာသီ၌
ကောဇာဂြိုဟ်သွားမှုနှင့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ကံကြမ္မာ**

ကောဇာ စနေဂြိုဟ်သည် တူရာသီ၌ ၂၀၁၄ နိုဝင်ဘာ ၂ရက်နေ့အထိ ရပ်တည်နေမည်ဖြစ်ပေရာ လူသား
လုပ်ငန်းများအတွက် ငွေကြေးအထောက်အပံ့ အကူအညီများ ရရှိခြင်း၊ ကမ္ဘာ့ကျော် လူမှုအဖွဲ့အစည်းများ၊ ကမ္ဘာ
ကျင့်ကြွယ် သူငွေကြီးများမှ မြန်မာပြည်သူများအတွက် အကူအညီပေးမည့် ကဏ္ဍများတွင် ဂုဏ်သိက္ခာ တင့်တယ်
ဦးဆောင်လမ်းညွှန် ပါဝင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ မတ်လမှ ဝူလိုင်လအတွင်း စနေဂြိုဟ် ဖောက်ပြန်၍သွားလာမှုကြောင့်
သားချင်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေး၊ အမွေ အနှောင်အယှက်ပြဿနာများ တွေ့ကြုံပေါ်ပေါက်လာတတ်ပါ
လူမှုရေးပိုင်းဆိုင်ရာ အနှောင်အယှက်များနှင့် မိမိအား ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းအောင် စွပ်စွဲကြိမ်းပမ်းမည့် အကြောင်း
များ ပေါ်ပေါက်လာတတ်ပါသည်။ ကောဇာ စနေဂြိုဟ်အနေဖြင့် ဖောက်ပြန်သွားလာမည့် ကာလတိုအတွင်းသာ အတို
အနှောင်အယှက်ဖြစ်ပွယ် အခြေအနေအချို့ တွေ့ကြုံရသော်လည်း ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အနေဖြင့် အားလုံးကို
စွာ ပြေရင်း ကျော်ဖြတ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

ကောဇာ အင်္ဂါဂြိုဟ်မှ အထောက်အကူပြုမှာလား... အန္တရာယ်ပေးမှာလား...

အင်္ဂါဂြိုဟ်သည် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏ မွေးနံဂြိုဟ်ဖြစ်သည့်အတွက် အင်္ဂါ၏ ကောဇာ ရွေ့လျားပြောင်း
သည် သူမဘဝအတွက် အရေးပါသော ပြောင်းလဲမှု ထူးခြားဖြစ်စဉ်များအား ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါသည်။ မွေးဖွားစဉ် တထာ
အင်္ဂါဂြိုဟ် သောကြာဂြိုဟ်နှင့် နီးကပ်စွာ ပူးယှဉ်နေမှုကြောင့် အတိုက်အခံသဘောကို ဖော်ဆောင်လျက်ရှိပြီး ဂုဏ်
ထင်ရှားကြီးမြင့်ခြင်းကိုလည်း ပေးစွမ်းနိုင်မည့် ဂြိုဟ်တစ်လုံးဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ အတိုက်အခံယှဉ်၍ နိုင်ငံရေးစင်
ရာပေလွှင့်ထက်ဆီသို့ ပို့ဆောင်ပေးနိုင်မှုကို မွေးနံအင်္ဂါမှ အထောက်အကူပြုသွားပေလိမ့်မည်။

နဝင်းဇာတာ၌ အင်္ဂါနိစ် နဝင်းစီးနေသော်လည်း အင်္ဂါ၏ စွမ်းအားသတ္တိ မပျက်ပြယ်ဘဲ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်
ကောသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲဝံ့သော သံမဏိစိတ်ဓာတ်အား ပိုင်စိုးစေသည့်အတွက် နိုင်ငံထူကာမှ ချီးမြှင့်သော
ဂုဏ်ထူး ဆုတံဆိပ်များမှ သက်သေပြပေးလျက် ရှိနေပေသည်။ အင်္ဂါဂြိုဟ်အနေဖြင့် မတ်လမှ မေလအတွင်း ဒေါ်
ဆန်းစုကြည်၏ နိုင်ငံရေး အုပ်ချုပ်ရေးဘာဝ (၁၀)တန့်တွင် ခန့်သည်စွာ စီးနင်းနေမည်ဖြစ်ပေရာ နိုင်ငံရေးဘုန်း
ထွန်းတောက်၍ အောင်မြင်မှု အောင်ပွဲများဆီသို့ ပို့ဆောင်ပေးနိုင်ပေသည်။ အင်္ဂါဂြိုဟ်အနေဖြင့် ၂၀၁၄၊ ဖေ
(၂)ရက်နေ့တွင် တစ်ကြိမ်၊ မတ်လ ၂၇ရက်နေ့တွင် တစ်ကြိမ်၊ ဝူလိုင် ၁၃ရက်နေ့၌ တစ်ကြိမ်၊ တနင်္လာစနေ
စီးနင်းမည်ဖြစ်ပေရာ နိုင်ငံရေးဩဇာ အရှိန်အဝါတောက်ပမှုနှင့်အတူ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပြင်ဆင်ရေးအတွက်
အထောက်အပံ့ပြုလာပေလိမ့်မည်။

“စန်းကောင်းလျှင် ပြည်ကျော်” နက္ခတ်ဆိုရိုးစကားအတိုင်း ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏ ဇာတာခွင်၌ မွန်းတည့်
 ကောင်းကင်၌ ရပ်တည်နေသော တနင်္လာစနေသည် အားအင်ပြည့်ဝနေသည်အတွက် နိုင်ငံတကာအဆင့်၊ ကမ္ဘာ့အဆင့်ထိ
 ထင်ရှား ကျော်ကြားနေသည်ကို လက်တွေ့ တွေ့မြင်နေရပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျော်ကြားသော စန်းပေါ်သို့ အင်္ဂါဂြိုဟ်၏
 (၃)ကြိမ် စီးနင်းမှုဖြစ်စဉ်သည် နိုင်ငံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးကဏ္ဍအတွက် ဘဝကံအပြောင်းအလဲများ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်ပေသည်။
 အင်္ဂါသည် ကျန်းမာရေးအညံ့ မကင်းနိုင်သည့် အားအင်ပါရှိနေခြင်း၊ မူလ တနင်္လာအနေဖြင့်လည်း ကျန်းမာရေးဘာဝကို
 ဘယ်စားပြုနေသည့် ဂြိုဟ်ဖြစ်နေရာ စိတ်ပင်ပန်းမှုကြောင့် ကျန်းမာရေးအား ထိခိုက်နိုင်ပေသည်။ အထူးသဖြင့် ယင်ကာလများ
 ၌ နိုင်ငံရေးစိတ်ကူး ကျားကွက်ရွှေ့ပြီး မိမိရည်မှန်းချက်များ အကောင်အထည်ဖော်ရတတ်ပေရာ ပြင်ပစိတ်သဘောတွင်
 ဆန်အပြည့်ဖြင့် နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများ ဆောင်ရွက်နိုင်သော်လည်း အတွင်းစိတ်၌ စိတ်ပင်ပန်းဖိစီးမှုများ ပြင်းထန်နေတတ်ပေ
 သည်။

ဩဂုတ် ၂၇ ရက်နေ့ အင်္ဂါနှင့် စနေဂြိုဟ်များ တူရာသို့ စစ်ထိုးချိန် မိမိဇာတာခွင်၏ လာဘာဘာဝတွင် ဖြစ်သည့်
 အတွက် လူသားအကျိုးပြု လုပ်ငန်းများနှင့် ပတ်သက်၍ နိုင်ငံရပ်ခြားမှ ပေးအပ်ချီးမြှင့်သော အဆင့်မြင့် ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးများ
 ဆပ်မံရရှိလာပေလိမ့်မည်။ လူမှုရေး ပရဟိတလုပ်ငန်းများအတွက် ငွေကြေးအထောက်အပံ့ အကူအညီကောင်းများ ရရှိ
 ထားနိုင်ပေသည်။ ၂၀၁၄ အောက်တိုဘာလအတွင်း ဗြိတိန်ရာသီရောက် အင်္ဂါဂြိုဟ်နှင့် ကရကင်္ဂရာသီအတွင်းရှိ ကြာသပတေး
 ဂြိုဟ်များ ၉၀ ဒီဂရီအကွာအဝေးဖြင့် ဆက်သွယ်မှု ရှိထားခြင်းသည် မတော်တဆ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိမှု ဖြစ်စဉ်နှင့်
 မိမိယင်းကဲ့သို့ ဖြစ်စဉ်မျိုးအား သတိထားရမည့် ကာလဖြစ်သည်။ ဆေးရုံတက်ရောက်၍ ဆေးဝါးကုသမှု ခံယူရခြင်းများ၊
 နှုတ်ကုသမှု ခံယူရခြင်းများ ပေါ်ပေါက်လာတတ်ပြီး ကျန်းမာရေးအညံ့ဖြစ်စဉ်တွေ့ပါက မိမိအပေါ် တိုက်ခိုက် ရန်ပြုမည့်
 အခြေအနေမှ လျော့ပါး လွတ်မြောက်သွားနိုင်ပေသည်။ အောက်လက်ငယ်သားများနှင့် ပတ်သက်၍ သတိပြုသင့်သော
 အချိန်ကာလဖြစ်သည်။ ကောဇာအင်္ဂါ နေရာသီခွင်အတွင်းရောက်ရှိ၍ မူလအင်္ဂါဖြင့် ၁၂၀ ဒီဂရီအကွာအဝေးတွင်
 ရပ်တည်လာမည့် နိုင်ငံဘာ ၄ရက်နေ့တွင်ကား ဂုဏ်သတင်းကျော်ကြားခြင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပြင်ဆင်မှုတွင်
 မိမိ၏ ရည်မှန်းချက်များ ပြည့်ဝလာခြင်း၊ စစ်မှန်သော စေတနာ မေတ္တာကို အခြေပြု၍ နိုင်ငံတိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက်
 အခြင်မတူညီသူများဖြင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခွင့် ရရှိလာပေလိမ့်မည်။ ပြည်ထောင်စု စည်းလုံးညီညွတ်ရေးအတွက်
 ဆည်ဆောက်နိုင်မည့် အချိန်ကာလဖြစ်သည်။ ကောဇာ အင်္ဂါဂြိုဟ်လက်အပေါ် စီးနင်းမည့် နိုင်ငံဘာ ၁၅ရက်နေ့တွင် နိုင်ငံ
 ဆာဝန်များ၊ အမျိုးသားရေးတာဝန်များအတွက် စိတ်ပင်ပန်းမှု များပြားနိုင်သည့် အချိန်ကာလဖြစ်သည်။ သမိုင်းတွင်ရစ်မည်
 နိုင်ငံရေး ကြီးပမ်းဆောင်ရွက်မှုများ လုပ်ဆောင်ရတတ်ပြီး မိမိ၏ ဂုဏ်သိက္ခာ ထင်ရှားမြင့်မားတိုးတက်လာပေလိမ့်မည်။
 ပြည်သူ့လူထု၏ ထောက်ခံ ယုံကြည်လေးစားမှု အားအင်များရရှိပြီး နိုင်ငံရေးအနာဂတ် ယုံကြည်ချက်၊ ရည်မှန်းချက်များ
 ခက်ဆဲထက်တစ်ဆ ပိုမိုပိုင်ပြင်လာမည့် အချိန်အခါကောင်းဖြစ်ပေသည်။

မွန်းတည့်ဘာဝရှိ စန်းအပေါ် စီးနင်းဖြတ်ကျော်မည့် အရိပ်ဂြိုဟ် ရာဟု

ဇူလိုင် ၂၂ရက်နေ့တွင် အားကောင်းသော တနင်္လာအပေါ်သို့ အရိပ်ဆာယာဂြိုဟ်ရာဟု ဖြတ်ကျော်စီးနင်းမည်ဖြစ်
 သည့်အတွက် လူမှုရေးတာဝန်ကဏ္ဍများ၊ ခရီးဝေးသွားလာမှုများအတွက် စိတ်ပင်ပန်း၊ လူပင်ပန်းဖြစ်ရတတ်ပါသည်။ စိတ်
 ကွေ့လေးလံ ထိုင်းမှိုင်းတတ်ပြီး နိုင်ငံရေးကဏ္ဍတွင် မိမိ၏ အိမ်ထောင်ဖက်ကို အကြောင်းပြု၍ အနှောင့်အယှက်ပြုမှု
 ရင်ဆိုင်ရတတ်ပါသည်။ စစ်ဖက်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ နိုင်ငံရေးနှင့် ပတ်သက်သော အနှောင့်အယှက်များ
 ရင်ဆိုင်ရတတ်ပါသည်။ ၁၀ တန့် ဘာဝပေါ်သို့ ရာဟုဂြိုဟ်ဖြတ်သန်းမည့် အောက်တိုဘာလ ၁၆ရက်နေ့တွင်လည်း မိမိ၏
 နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုကဏ္ဍများတွင် အထိုက်အခံ ပဋိပက္ခများ ယှဉ်တွဲနေတတ်ပါသည်။ နိုင်ငံရေး (သို့မဟုတ်) ခရီးသွားလာမှု

များနှင့် ပတ်သက်၍ ဒီပဲယင်းဖြစ်စဉ်နှင့် နီးစပ်သည့် ထူးခြားအဖြစ်အပျက်များ ပေါ်ပေါက်လာတတ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၂၀၁၄၊ အောက်တိုဘာလအတွင်း အထူးသတိပြု၍ ဖြတ်သန်းရပေလိမ့်မည်။

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် တင်ပြရလျှင် ၂၀၁၄အတွက် အိမ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏ ကံကြမ္မာအခြေအနေသည် အကောင်အထူး ခွန်တွဲမည့် နိုင်ငံရေးခရီးလမ်းအား လျှောက်လှမ်းရမည့် အချိန်ကာလဖြစ်ပေသည်။ ကောင်းကင်၌ ကောလာဟလများ ရပ်တည်ရွေ့လျား တည်ရှိနေမှုအရ မတ်လမှ မေလအတွင်းရှိ နိုင်ငံရေးကံကြမ္မာအပြောင်းအလဲ အခြေအနေသည် အတွက် နိုင်ငံရေးကောင်းမှု ဆုလက်ဆောင်တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။ အောက်တိုဘာလသည် အစစအရာရာ သစ်ဆင်ခြင်ရန် လိုအပ်လျှိုး အန္တရာယ် ရန်စွယ်များ မိမိ၏ လက်တစ်ကမ်းတွင် တည်ရှိနေပေသည်။ မည်သို့သော အခက်များ တွေ့ကြုံရသော်လည်း ခိုင်မာသော သံမဏိစိတ်ဓာတ်၊ တည်မြဲသော ငွေလုံ့လ အားမာန်များဖြင့် သန်း (၆၀) ခန့် မြန်မာပြည်သူများ လိုလားလျက်ရှိသော ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပြင်ဆင်ရေးအား ရဲဝံ့ တည်ကြည်စွာဖြင့် အောင်မြင်ကြိုးပမ်း ပုံဖော်သွားနိုင်ပေလိမ့်မည်။

နက္ခတ်သိပ္ပံပညာရပ်ပိုင်ဆိုင်ရာ ဗဟုသုတ ပညာပေးဆောင်းပါးများနှင့် ပတ်သက်၍ ဝေဖန်ဆွေးနွေး အကြံပြုလိုပါက ဦးဖေယုကို (အမှုဆောင်အရာရှိ) မြန်မာနိုင်ငံ နက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့ (၀၉ ၅၃ ၉၃၃၃) နှင့် ဆက်သွယ်နိုင်ပါသည်။

ဆရာ မင်းသုန္ဒြ (မန်းတက္ကသိုလ်)

B.SC (Geology) H.G.P (မြန်မာနိုင်ငံနက္ခတ်ပညာရှင်များအဖွဲ့ဝင်)

အဆင့်မြင့် သိပ္ပံလက္ခဏာနှင့် နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင်

ပြည်တွင်းဟောပြောသက် ၁၅နှစ်နှင့် ဂျပန်နိုင်ငံ၊ တိုကျိုမြို့မှာ ၅နှစ် ဟောပြောပို့ချခဲ့ပါသည်။

- * စာမေးပွဲ အောင်ပွဲဝင်၊ ကမ္ဘီရအစီအရင်ပေးခြင်း၊ ကလေးအမည်၊ လုပ်ငန်းအမည်၊ ကုမ္ပဏီအမည်ပေးခြင်း ဆောင်ရွက်ပေးသည်။
- * ခွဲစိတ်မွေးဖွားမှုနှင့် အိမ်သစ်တက်၊ ပနွက်ရိုက်ခြင်း၊ နက္ခတ်ကောင်းများ ရွေးချယ်ပေးခြင်း၊ လက်ထပ်မင်္ဂလာတာနစ်စောင် သင့်၊ မသင့် စိစစ်တွက်ချက်ပေးခြင်း၊ မင်္ဂလာလက်မှတ်ရေးထိုးရန် နက္ခတ်အချိန်ကောင်းရွေးချယ်ပေးမှု၊ ကိုယ်ရေးအကြံပြု လမ်းညွှန်ချက်၊ ဘဝက နှစ်၊ လ၊ ရက် စိတ်၌ အနုစိတ်တွက်ချက်ပေးသည်။
- * ကွန်ပျူတာ၊ ဆော့ဝဲများ ရောင်းချပေးသည်။
- * အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ ရွှေနှင့် ကောက်ပဲသီးနှံ၊ ငွေကြေးဈေးနှုန်းများ တွက်ချက်ခန့်မှန်းပေးသည်။
- * လက်ထပ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ နှစ်ပါးစုံ သိဒ္ဓိဝင် လက်ဝတ်ရတနာများ စီရင်ပေးခြင်းများ ဆောင်ရွက်ပေးသည်။

ရုံးခန်းစွဲင်ချိန် - နံနက် ၉နာရီမှ ညနေ ၄နာရီထိ။ (လပြည့်၊ လကွယ် နားသည်။)

အသုံး (၂)၊ မဟာဝိဇယဇေတီတော်မြတ်ကြီး ပြောက်ဘက်မှန် (တံတားထိပ်)၊ ရန်ကင်း။

ဖုန်း ၀၉-၇၃၂-၄၄၆၂၄ (ကြိုတင် ဝန်းဆက်ပါ။)

KIDS ZONE[®]

Baby Fancy World

ection Square Level (2), C-228 C-235 C-248, Kamaryoot Tsp. Yangon.
Win Center Level (2), 3084-3085, Da Gon Tsp. Yangon.
524 2121, 09 4922 1290

ရေယုန်နာပျောက်

ဆေး တစ် နည်း

ကိုသက်ရှည်

ရှေးလူကြီးသူမတို့၏ “ပေတစ်သီး ကျီးတစ်သား” ဆိုသည့် ဆိုရိုးစကားရှိခဲ့သည်။ အမှန်လည်း ပေပင်တို့မှာ အပင်သက်တမ်းတစ်လျှောက် နှစ် ၄၀-၅၀ ဝန်းကျင်ရှိမှ အသီးသီးကာ၊ တစ်ခါတည်းသီးပြီး အပင်မှာ သေသွားလေ့ ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ပေပင်အား အုန်းပင်၊ ထန်းပင်တို့ကဲ့သို့ ပေါပေါများများရှိတာ မတွေ့ရပေ။ အုန်းပင်မှာ နှစ်ပတ်လည် အသီးသီး၍ နှစ်ပတ်လည် ဝင်ငွေရသည်။ ထန်းပင်မှာလည်း တစ်နှစ်တစ်ခါ ထန်းသီးသီး၊ ထန်းနို့ထွက်၍ ထန်းလှီးကာ ထန်းလျက်ချက်ပြီး ဝင်ငွေရသော်လည်း ပေပင်မှာ နှစ်ပေါင်း ၄၀၊ ၅၀၊ ၆၀ ဝန်းကျင်ရှိမှ ပေဖူး၊ ပေပွင့်၊ ပေသီး သီးလေ့ရှိရာ ထန်းကဲ့သို့ ပေရည်ထုတ်ယူရရှိနိုင်သော်လည်း တစ်သက်တစ်ခါလို ရရှိသည်ဖြစ်၍ ပေပင်စိုက်ပျိုးခြင်းအား လူတိုင်း စိတ်မဝင်စားပေ။ ထို့ကြောင့် ပေပင်တို့မှာ ရှားပါးသစ်ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်လာရသည်မှာ မဆန်းတော့ပါ။

ပေပင်၊ ပေသီးအား ဆေးဖက်လိုပုံပင် ရှာရကာ၊ ခပ်ရှားရှားဖြစ်လာသည်။ ယခင်က စာရေးသူတို့ အိမ်ပိုင်ထဲတွင် ပေပင်တစ်ပင် ရှိခဲ့ဖူးသည်။ ယခုတော့ အသီးသီးပြီး အပင်ခြောက်၍ သေတာ ှနစ်ကျော် ခုနစ်ပင် ကြာခဲ့ပြီ။ တစ်နေ့ ကြပ်စုကျေးရွာမှ ဒေါ်ဝိုင်း စာရေးသူတို့အိမ်

သို့ ရောက်လာသည်။ လက်ထဲတွင်လည်း သံကုရွှင်ကြိုင်လျက် တွေ့ရသည်။

“ဒေါ်ဝိုင်း... ဘာကိစ္စ၊ လက်ထဲမှာလည်း တူရွှင်ကြိုင်လို့”

ဟု ပြောရာ သူက ပေပင်အား မော့ကြည့်လျှင် ပေမြစ်နည်းနည်းတူးယူချင်လို့ဟု ပြောသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း...

“ကြိုက်သလောက် တူးသွားဗျာ၊ ဆေးသုံးဖို့ထက် အသုံးကိုလည်း ပြောပြလိုရင် ပြောပြခဲဦး။ ကျွန်တော် မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ဆေးနည်းတိုလေးတွေလည်း ရေးပြီး တယ်။ ကုသိုလ်လည်းရ၊ ဝမ်းလည်း ဝတာပေါ့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဒေါ်ဝိုင်းမှ သူ၏ လက်တွေ့ အတွေ့အကြုံတည့်သည့် ဆေးနည်းအား ပြောပြခဲ့ပါသည်။

“ငါ့သမီး အလတ်မ၊ နောက်ကျောမှာ ရေယုန်နာပေါ့လို့ အဲဒါ ယုန်ရိုးနဲ့ သွေးလိမ်းဖို့ ပေမြစ်လာတာ”

ဟု ဆိုကာ ပေပင်ရင်း၌ ပေမြစ် လက်ညှိုး ထုတ် အရွယ် သုံးလေးမြစ်တူးယူကာ ပြန်သွားပါတော့သည်။

ကိုသက်ရှည်

သတ္တဝါ

အိမ်

မိုးတပြောက်ပြောက်ရွာနေသော သက်ကြီး ခေါင်းချအချိန်ဝယ် သပြေ ကုန်းတစ်ရွာလုံး လမ်းသွားလမ်းလာ ကင်းမဲ့လျက်ရှိသည်။ အမြဲတစေ ပြေးလွှား ဟောင်အူတတ်သော ရွာခွေး များပင်လျှင် ထိုနေ့ညက တဖွဲဖွဲစွာနေသော မိုးကြောင့် စွတ်စို ထိုင်းမိုင်း ပျင်းတိပျင်းတို့ဖြစ်ကာ ကွေးနေကြဟန် တူသည်။

မနက်ကြီးကတည်းက တစ်ဖက်ဖက် ဆွဲ၍ တဖွဲဖွဲရွာနေသော မိုးဖြစ်သည်။ ထိုမိုးသံကြားကတည်းက ခေါ်ရွှေသွယ် အိမ်မှ ထွက်ပေါ်နေကျ အသံတစ်ခု ထုံးစံအတိုင်း ပေါ်လာခဲ့သည်။

“သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တူ အဗျာပဋ္ဌာဟောန္တူ အနိယာဟောန္တူ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တူ ဇုက္ကာမုဋ္ဌန္တူ ယတ္ထလဝဋ္ဌသမ္ပတ္တိတော၊ ဟဝိဂစ္ဆန္တူ ကမ္မသကာ”

“နောင်...ဝေ...ဝေ...ဝေ”

မေတ္တာပိုသံအပြိုင်တင် ကြီးစည် သံကလေးချိုချိုက အဆုံးသတ်လိုက် လေသည်။ ထိုကြီးစည်လေးမှာ မကြီးလွန်း၊ မငယ်လွန်း ယောက်ျားကြီး တစ်ယောက်၏ လက်ဖဝါးခန့်သာ ရှိပေမည်။

မိုးရွာချင်လျှင် ရွာ၍၊ ခြောက်သွေ့ချင်လျှင် ခြောက်သွေ့ကာ၊ လရောင်ကင်းမဲ့သည့် ညတွင် ကင်းမဲ့လျက်၊ လဆန်း-လဆုတ် လသာချင်သည့်အခါ သာနေတတ်သဖြင့် သပြေကုန်းရွာကလေး၏ ညတိုမှာ တစ်ညနှင့် တစ်ည သဘာဝချင်း ထပ်တူထပ်မျှ

မဖြစ်စေကာမူ၊ ထိုမေတ္တာပိုသံနှင့် ထိုကြီးစည်သံကလေးမှာ ထိုအချိန်တိုင်း ထွက်ပေါ်လာတတ်သောကြောင့် ရွာကလေး၏ ထာဝရ သဒ္ဓါရတစ်ခုဟု ဆိုရမလိုဖြစ်တော့သည်။

မေတ္တာရှင် ခေါ်ရွှေသွယ်သည် သဗ္ဗေသတ္တာနှင့် ချီ၍ မေတ္တာပိုတိုင်း ပိုတိုင်း သူ့သား မောင်ချက်ကြီးကို အထူး ဝိသေသ ထားမိသည်။ နှုတ်ပါးစပ်က သီးသန့်၍ ထွက်မလာစေကာမူ၊ သဗ္ဗေသတ္တာထဲမှာ သူ့သား မောင်ချက်ကြီးက အရေးကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မသကာဟု ဆိုလိုက်ရသည့်အထဲမှာ သူ့သားကို သူ ကမ္မသကာ မလုပ်နိုင်သေး၍ ဤနေရာရောက်တိုင်း ချက်ကြီးအတွက် ခြွင်းချက်ထားရပြန်သည်။

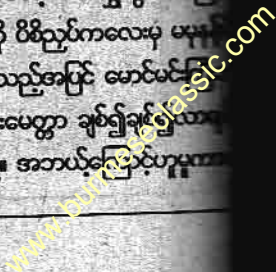
ဟိသစွံ - မှန်၏။ သူ့သား ချက်ကြီးကို ကမ္မသကာဟု သဘောမထားနိုင်။ ဤသို့ သဘောမထားဘဲနှင့်ပင် ချက်ကြီးမှာ ဆိုးလွန်း၊ မိုက်လွန်း၊ ရမ်းကားလွန်းလှသည်။ ကမ္မသကာထဲများထည့်၍ ဥပေက္ခာပြုလိုက်ရလျှင်ကား သေသော် သေ၊ မသေသော မရမလှ ဆိုသလိုဖြစ်သွားမှာ မိုးရသည်။

သားတော် မောင်ချက်ကြီးကလည်း သူ့အမေ မေတ္တာပို၍ ကောင်းအောင် တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ပါရမီ ဖြည့်လျက်ရှိပါသည်။ သူ့အမေ ဘုရားရှိခိုး၍ မေတ္တာပိုချိန်တိုင်း အိမ်မှာ ဘယ်တော့မှ မရှိ၊ ကိုလူအေးတို့ ကစားပိုင်းမှာ ဖြစ်စေ၊ အဖုတ်ရှုတ်၏ ဘုံဆိုင်မှာ ဖြစ်စေ၊ မကုလားမတို့၏ ထန်းရည်တဲမှာ ဖြစ်စေ၊ ရှိနေတတ်သည်။ ဒါတောင်မှ စည်းကမ်းသေဝပ်စွာ ရှိခြင်းမဟုတ်။ သုတဝေရီ ရန်စီစီဆိုသလို ခိုက်ရန် ဒေါသဖြစ်ကာ သူက ရိုက်လျှင်လည်း ရိုက်ခဲ့၍ သူများ၏ အရိုက်ကို ခံခဲ့ရ

လျှင်လည်း ခံခဲ့ရမှ အိမ်ပြန်၍ စပါးစပါးဖြင့် ခေါ်ရွှေသွယ်အဖို့ သာကြောင့်ကြဲမဲ့ ရှိနိုင်ပါအံ့နည်း။

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုရသော် ထိပ်က စီခနဲဆိုလျှင် ချက်ကြီးဖျားက ညံ့ခနဲဆိုလျှင်လည်း သူ့သား ဖြစ်တတ်သောကြောင့် သူ့တ၊တတ နေရသည့်တွက် ခုထုတ်သတ်ရကာ မမေ့နိုင်အောင် ရိုက်သားဆိုး၊ သားမိုက်တို့ကို မိဘက ချစ်ရ ကြင်နာရသည်မှာ ဤလိုကြောင့်ဖြစ်သည်။ အစစအရာရာ စိတ်ချရအောင် လိမ္မာသော သူ့သမီးတွေအတွက် မိဘက မကြာမီ ဆိုးတေ မိုက်မဲသော သားဆိုလျှင် မိဘများမှာ ရင်တမမပူတောင့်တနေကြရသည်မှာ ဓမ္မကိုယ်သားက ဆိုးသောသူတစ်ထူးကို စော်ကားစေလက်လွန်ခြေလွန်ပြုခဲ့မှာလည်း သည်နှင့်အမျှ ကိုယ်သားက ဆိုးကြောင့် သူတစ်ပါးက လက်ခြေလွန်လုပ်လိုက်ရသည်ကို မှာလည်း မိုးရသေးသည်။

ယခု ခေါ်ရွှေသွယ်၏ ဝမ်းဝင်ကြည့်ရမည်ဆိုလျှင်လည်း စိတ်စေတသိက်တွေသာ တွေ့ရမည်။ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်အထိ ကိုးပေါက် လျှောက်လည်နေသော ချက်ကြီးကို စိတ်မပျော် ခေါ်ရွှေသွယ်သည် သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တူနေရလေ့ရှိသည့် ဤသူ့လောက် ချက်ကြီးပူရပေမယ်၊ ခေါ်ရွှေသွယ်သည် ကြီးကို ပီစီညှပ်ကလေးမှ မမှန်မမှန်သည်အပြင် မောင်မင်းမင်းဆွမ်းမေတ္တာ ချစ်၍ချစ်၍ထားသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဟူက

အိမ်ပြန်မရောက်သေး၍ စိတ်ပူ
 သူ့အကြောင်း တွေးရသည်။ သူ့
 ကြောင်းတွေးရာက သူ့အဖေ
 ကြောင်း ဆက်လာရသည်။ သူ့အဖေ
 ဆုံးထော်လည်း ချက်ကြီးကဲ့သို့ပင်
 တော ရမ်းကားခဲသူတစ်ဦးဖြစ်ရာ
 အခြေရာနင်းသော ချက်ကြီးကို
 ရှာရသည်မှာ ကိုဘိုးထော်အကြောင်း
 ခြုံပေါ်ပေါက် ထင်မြင်လာအောင်
 လှုပ်ကလေး နိုင်ရသောကြောင့်
 သူ့သွယ်အဖို့ အရသာရှိလာသည်။
 ချက်ကြီးကား အဖေတူ သား။
 ကြီး၏ ဆိုးတေခဲရသော ဝီဇ
 ကား ကိုဘိုးထော်။
 'ဪ... ကိုဘိုးထော်...
 ဘိုးထော် အခုထိသာ ရှိနေသေးရင်
 ဘာပိုင်းက ကိုသာရွှန်းလို ခါးများ
 နေမလား။ ရွာဦးကျောင်းက
 ချက်ကြီး ကိုရွှေလူလို နားထိုင်း
 ခြစ်နေမလား။ သွားကျိုးပါးကျိုး
 နဲ့ မြဲနေရမလား။ ဒီလို နေချင်မှ
 ဝယ်လေ။ လူက စိတ်ဖြန်လက်ဖြန်
 ဆက်လေးဆိုတော့ သိပ်ကျချင်မှ
 ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ် သန်သန်
 နဲ့ ဟိုတောက်တောက်...
 တောက်တောက် ရောက်နေမှာပါ။
 တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ အရွယ်က
 တွေးနဲ့ အရက်ကလေး တမြဲမြဲ
 နည်းကလေး တမြဲမြဲနဲ့ ကြီးကောင်
 ရှက်စရာကောင်းရာက မုချ
 နှုတ်ကာ ဘုရားနဲ့ တရားနဲ့ ပိတ်
 ပုတီးနဲ့ ကျောင်းနားကန်နား
 နေတုန်း သူက သူ့အကျင့်တွေ
 နှုတ်မှာ စိုးရတယ်။ ဒါလည်း ငါက
 ဆွေးပူနေတာပါလေ။ လူဆိုတာ
 ဘာလုံး သေအထိ ဘယ်အထိ
 ခြစ်ကြမလဲ။ အသက်အရွယ်
 ဘာတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို

သတိတရား ရလာတတ်စမြဲ။ ဘုရား
 လက်ထက်ကတောင် ကြည့်ပါလား။
 အကျွတ်တရားရချင်တဲ့ တစ်နေ့ကျ
 သောတာပန်ဖြစ်သွားကြတာ။ ဥပမာတို့
 များ အရွယ်လွန်လို့ ဝရာပိုင်းရောက်ပြီး
 သားတစ်ယောက်မွေးပြီးမှ လိမ္မာသေး
 တာ။
 သူ့ဆုံးတုန်းက အသက် ဘယ်
 လောက်များ ကြီးသေးလို့လဲ။ ငချက်
 မှ ရှင်လူထွက်။ အဲဒီတုန်းက ဘိုးထော်
 ရဲ့ အသက်ဟာ လေးဆယ်ကျော်ရှိ
 ရှိသေး။ ဟုတ်သလား။ ငါက အဲဒီတုန်း
 က သုံးဆယ်ခုနစ်နှစ်။ ဟုတ်ပေါင်
 သုံးဆယ်ရှစ်နှစ်ပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို
 တော့ ဦးစက္ကိန်က ငါ့ကို နှစ်စုံထဲမှာ
 အတော်ညှိသပေး၊ သတိထားလို့
 မှတ်မှတ်ရရ ဟောခဲ့သေးတာပဲ။
 ဟုတ်ပါတော်၊ ညှိလိုက်သမှ ဖြစ်
 ခြင်း။ အဲဒီနှစ်ပဲ ကိုဘိုးထော် လူ
 အသတ်ခံရတယ်။ နောက် ဘာကြာလဲ
 လယ်တွေ ပိုးကျ၊ အိမ်ကြီး ချစ်တီး

သိမ်း ကိုဘိုးထော်အမှုကြောင့် ငြိတက်
 ပြီး တရားဆိုင်ရာ ကုန်လိုက်တဲ့ ခရီး
 စရိတ်၊ ရုံးစရိတ်တွေ သောက်သောက်
 လဲ။ နာလည်း နာသေး၊ နံလည်း နံသေး
 ဆိုတာကျနေတာပဲ။ လူလည်း သေရ၊
 ငွေလည်း ကုန်ရသေး။
 အင်း... ကိုဘိုးထော်... ကိုဘိုး
 ထော်၊ ငါ့စာကုန် ဆီခန်းမဟုတ်ရှာတူ။
 သူများသတ်လို့ လောလောလတ်လတ်
 အံသေဆိုး သေရရှာတာ။ ရန်သူဖျိုး
 ငါးပါးထဲက မချစ်မနှစ်လိုသူဆိုတာ
 ရန်သူတစ်ပါးတဲ့။ တယ်ဟုတ်တဲ့
 စကား၊ တယ်ကြောက်စရာကောင်း။
 ဒါကြောင့်ထင်၊ ဘုရားရှိခိုး ဆုတောင်း
 ထဲမှာ အပါယ်လေးပါး ရန်သူဖျိုး ငါးပါး
 ဝိပုတ္တိတရား လေးပါး၊ ဗျဿနတရား
 ငါးပါးတဲ့။ သူ့မလဲ လူမုန်း တယ်များ
 ကို။ ဘယ်နှယ်တော်၊ သောက်လိုက်
 တဲ့ အရက်၊ နေမလင်း ညမလင်း။
 ပြောလိုက်မှဖြင့်တော့ တက်ထောင်
 မောင်းနှင်။ ဒီကြားထဲ အလောင်းအစား
 ကလည်း ဝါသနာပါလိုက်သေး။ ကြက်
 ပွဲဆိုလည်း သူ့ပဲ၊ နွားပြိုင်၊ ကျွဲတိုက်၊
 ဖဲရိုက်၊ အနီထောင်။
 သတ္တိကိုကလည်း တုံးဆို တိုက်၊
 ကျားဆို ကိုက်။ ငါ့ကြိုက်တုန်းက
 တောင် ကြည့်ပါကော။ အရီး စာဥတို့
 အလှူမှာ ငါက ကွမ်းတောင်ကိုင်၊ သူ
 က ရှင်လောင်းထိန်း။ စိမ်စိမ်းကြီး
 ကြည့်ရာက မျက်စိတစ်ဖက် မိတ်မြ
 တာ။ အဲ... ဟိ။ ဒီတုန်းကတည်းက
 သူက သောက်တတ်နေတာ။ ငါ့မှာဖြင့်
 ရှက်လိုက်တာလေ။ ခြေလှမ်းတောင်
 ပျက်ယူရော။ ဒါတောင် ငါအနား ကပ်
 လိုက်လာတဲ့ ရှင်ငြိမ်းခံက သူ့ကို
 ကိုဘိုးထော်က ပိုးပြီး လုပ်ပြသလိုလို
 ကြားလိုက်သေး။ အာဂ ကောင်မ။
 ဤလို တွေးလိုက်မိသောအခါ

အဟောင်းက အသစ်ဖြစ်၍ နွားများ စားမြုံ့ပြန်ကာ အရသာခံသလို အိမ်ရာထဲတွင် တွန့်လိပ်ကောက်ကွေးရင်း အပွင့်ဆန်လိုက်မိပါသေးသည်။ ယခု အသက်အရွယ်မှာ ခြောက်ဆယ်ကျော်သော ဇရာရွယ်ဖြစ်သော်လည်း သူ့ပန်းဦးပန် မောင်မင်ကြီးသားအကြောင်း တွေးလိုက်မိလျှင် ဆတ်ကော့ လတ်ကော့အရွယ်လေးသို့ တစ်မဟုတ်ချင်း ပြန်ရောက်သွားမိသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုဘိုးထော်အကြောင်း တွေးလိုက်မိခြင်းမှာ အမေသွယ်အဖို့ အယုဝဓမ္မဆေးကို စားလိုက်ရသကဲ့သို့ ရှိသည်။

အိမ်ခေါင်ပေါ်က မိုးသည်တပြောက်ပြောက်လုပ်နေတုန်းပင်။ သူ့သား ချက်ကြီးမှာလည်း တရောက်ရောက်နှင့် ကတ်ဆွဲနေတုန်းပင် ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်မည်။

အိမ်လိုကလည်း မပျော်နိုင်သေး။ ညစဉ်ညတိုင်း သားတော်မောင် ချက်ကြီး အိမ်ပြန်လာ၍ "အမေ" ဟု ခေါ်သံနှင့် မရှေးမနှောင်း မိမိက တံခါးထဖွင့်ပေးကာ၊ သူ့အတွင်းရောက်ပြီး ရောက်ခနဲ မင်းတုတ်ချရမှ စိတ်ချလက်ချ အိပ်ပျော်နိုင်သော အကျင့်တစ်မျိုးဖြစ်နေရာတော့သည်။ ဒီကြားထဲမှာ ကိုဘိုးထော်အကြောင်း တွေးလက်စရှိပြီဆိုမှဖြင့် လက်ဖက် တစ်အစ်ကို တစ်ယောက်တည်း စားထားမိသလို၊ သာ၍တောင် မျက်လုံးကြောင်လိုက်သေးသည်။ ဒီအပေါ် ခန့်အိမ်ခေါင်ပေါ် ကျနေသော မိုးရေပေါက်များက အမေသွယ် တွေးလိုကောင်းအောင် စည်းချက် ဝါးချက်မှန်မှန်နှင့် သံဂါသံလိုက်ပေးနေသလို ဖြစ်ပါသေးသည်။ အမေသွယ်သည် သားကလည်း ပြန်မလာသေး မိုးကလည်း မတိတ်သေးသဖြင့် မအိပ်သေးဖြစ်သော သူ့အတွေးကို

ဆက်၍ တွေးလိုက်ချင်သေးသည်။
◆◆◆

အင်း...ကိုဘိုးထော်...ကိုဘိုးထော်၊ သွေးရိုးသားရိုး ဖျားနာသောရတယ်ဆိုရင် ပွေ့ပွေ့ပိုက်ပိုက်နဲ့ ငါ ပြုလိုက်နိုင်ဦးမှာနော်။ ခုတော့တော်၊ မျက်စိထဲ အမှိုက်ဝင်သလို ဖြန်းခနဲ ဖြစ်လိုက်ရတာ။ ကာလက အခက်သွားပဲ။ ကိုယ့်ထက်သာ မနာလို၊ အတိရစ္ဆာတွေက ပိုနေကြတာ။ ဗြဟ္မာ့စိုရဲတွေ ပျောက်၊ ဗြဟ္မာ့ခြောက်တွေ များကြတာ။ ကိုဘိုးထော် ဆိုတာက နဂိုကတည်းက လူရေတတ်သားမဟုတ်လား။ သူ့အဖေ လေ့သူကြီးလက်ထက်က တန်ဆောင်းကြီးတွေ၊ ကျောင်းကြီးတွေ ခုတောင် ရှိသေး။ အင်း... ပျက်စီးတန်သလောက်တော့ ပျက်စီးကုန်ကြပြီပေါ့လေ။ လူလည်း သခါရဝတ္ထုပစ္စည်းလည်း သခါရ၊ သဗ္ဗေသခါရ အနိစ္စာတဲ့။ သူတို့...သူတို့တစ်တွေတောင် အရိုးဆွေးနေမှပဲ။

ကိုဘိုးထော်က လူရေတတ်လေ့သူကြီးသားဆိုတော့ မော်တယ်၊ ကြားတယ်၊ သုံးတယ်၊ ဖြန်းတယ်။ ယောက်ျားဆို အသောက်အစား ဘယ်ကင်းမလဲ။ ဒါကတော့ ရွာထဲမှာဆို သူ့မောင် ကိုယ့်မောင်၊ သူ့လင် ကိုယ့်လင်၊ သောက်တယ်၊ စားတယ်ဆိုတာကလည်း လွယ်တာ မှတ်လို့၊ ပိုက်ဆံရှိမှ ဖြစ်တာ။ ဟယ်တော့ ဂုဏ်မငယ်လှဘူး။ ဟုတ်တယ်လေ၊ ဂုဏ်မငယ်ပါဘူး။ သူတို့ ယောက်ျားချင်း ဒါပဲကြားရတာ။

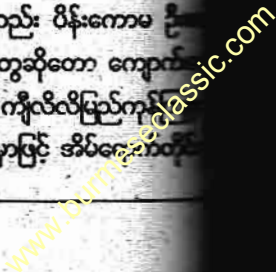
ကစားတယ်ဆိုတာကရော တော်ရုံတန်ရုံ မိဘသားသမီး တတ်နိုင်တာ မှတ်လို့၊ ငွေလည်း ဖောရမယ်၊ နပြောတဲ့စိတ်လည်း ကင်းရမယ်။ သတ္တိလည်း ရှိရမယ်။ လူကလည်း

ပါးရေနပ်ရေရှိရသေးသတဲ့။ ဟုတ်ပေါ့၊ ကစားသမားဆိုတာ သူ့များတောင်မွေးပေါ် စကြိုလျှောက်အဲသလို အဖက်ဖက်က ခုံနေမလိုတဲ့လူ များသပေါ့လေ။ ဒါ့လက်သည်မပေါ်တာပဲ။ ခြောက်နေလို့၊ ဒါလောက်တင် ဘယ်လဲ။ မိန်းမ...မိန်းမ။

သူ့အစွမ်းထက်တာက ဘက်ကပေါ့။ ရုပ်ကလည်း မှန်သဘောကလည်း မိုးမိုးခေါက်စိတ်မြန်လက်မြန်။ အသားကလေးဆို ဝါဖန်ဖန်။ ဒီကြားထဲ ထန်ကလေးများ သောက်လာပြီ။ သူ့မျက်နှာကလေးဟာ ပန်းရောင်ပြေးနေတာပဲ။ အဟုတ်၊ ဘုရားကိုယ်လင်မို့ ကိုယ်ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။

ချက်ကြီး ကိုယ်ဝန်နဲ့တူ အနိပ်သည် ဆယ်အိမ်ခေါင်မိမွေးအုံနဲ့ ဖြစ်ကြသေးတာ။ မိုးကြားကြားချင်း ခေါင်း ပီးတောင်တာပဲ။ ဟုတ်သလေ၊ မိန်းမဆိုတာ သာ ဝေစားနိုင်တော့မပေါ့။

နောက် ချက်ကြီး ချစ်မီးက ထွက်ပြီး ကလေး ကင်ပွန်တဲ့အထိ ကိုယ်တော်မြတ်ကို မလား အောက်မေ့မိပါတယ်။ ပြန်တဲ့ နွား ခြံခနဲတော့တာပါပဲ။ တောင် မကတော့ဘူး၊ တရုတ်က မိစိန်အေးတို့၊ ရွာလယ် မွေးက တစ်ခုလပ် မိငွေပွင့်တို့၊ သယ်မ မုဆိုးမ မိမွေးမတို့... စုံတကာ စေ့သွားတာပါပဲ။ တွေ့ကလည်း ပိန်းကောမ ဦးထောင်တွေဆိုတော့ ကျောက်နဲ့ ထိပြီး ကိုလိလိမြည်ကုန်ငါ့မှာဖြင့် အိပ်နေတာတို့

ညွှန် ဝမ်းချကာ ခံနေရတာပဲ။ ခုမှ
ကျွန်ုပ်က ဘယ်နှယ်လုပ် ဟန်
သားတစ်ကောင်နဲ့ တွဲ
ဆောင်ဖြစ်နေပေါ့ဟာ။ နို့...ပြီး မှန်
ပြောရမှာဖြစ် သူ့ကိုလည်း အရင်
လောက် သိပ်ပြီး အရေးမစိုက်ပေါင်။
အဲဒါသား ဝေယျာဝစ္စနဲ့ ကိုယ့်သားကို
ပြောနေရင် ပျော်လို့။ သင်း ဘယ်
အောက်ယူယူ အသီးတစ်ရာ အညှာ
တစ်ခုပေါ့။ ငါက ပွဲတက်မယားဆိုတာ
တစ်ရွာလုံးအသိ။

အင်း...ကိုဘိုးထော်...ကိုဘိုး
ထော် လယ်ထွန်းတဲ့ ဘိုး ချောသင့်လိမ့်
အောင်လို့ ငါက တဖွဖွ သတိပေးနေတဲ့
အားက သားကလေး ချက်ကြီး ရှင်ပြု
နစ်ပေါ့။

တစ်ည၊ ငါ့နယ် အိပ်မက်မက်
မက်တာ။ အခုတွေးမိရင် ခုတောင်
အောက်သီးထမိသေး။ ငါ့ခေါင်းက ဆံပင်
တွေ ခေါင်းလျှော်ရင်း တရော်ရည်နဲ့
ဆံတာနဲ့ ငယ်ထိပ်က အကွက်လိုက်
လှုပ်ပါသွားသတဲ့တော်။ တကယ်
လည်း မထိတ်သာ မလန့်သာ။
အိပ်ချင်း အိပ်ရာက လန့်နိုးလို့ ကိုယ့်
ဆံပင်တောင် ကိုယ်ပြန်စမ်းမိသေးရဲ့
နို့... စိတ်မကောင်းလိုက်တာလေ။
အဲလို ငိုချင်လာတာပဲ။ သူ့ကို အိပ်
ရာက နိုးပြောမယ်လို့ ကြည့်လိုက်တော့
အလား...သူကဖြင့် အိပ်နေလိုက်
တာ ဘာမှအယူအပင်မရှိသလို၊ လေး
ထပ် လေးတန် ကားလို့ တံခေါခေါ
ဟောက်များတောင် ဟောက်နေ
တတ်သေး။

ရေနံတိုင် မီးခွက်ကလေးက
လည်း ခုလိုပဲ ထွန်းထားလို့။ သူ
အိပ်ရာကို ခင်လင်းလင်းပဲ မြင်လိုက်
တယ်။ တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ်၊
အိပ်ထင်ကိုယ် စေ့စေ့ကြည့်နေခဲ့မိ

ပေါင်း များပါပြီ။ ဒေါသနဲ့ ကြည့်မိတဲ့
အခါလည်း ကြည့်မိရဲ့၊ ချစ်လို့ ကြည့်
မိတဲ့အခါလည်း ကြည့်မိရဲ့၊ အမှတ်တမဲ့
ပဲ။ အဲဒီနေ့ညကတော့ သူ့ကြည့်ရင်း
သူ့မျက်နှာဟာ ရေနံတိုင် မီးရောင်နဲ့
လှလိုက်တာလေ။ မညားခင် ကိုယ်က
ကွမ်းတောင်ကိုင်း၊ သူက ရှင်လောင်း
ထိန်းတုန်းကလိုပါပဲ။ လှသမ မျက်စိ
အောက်က အပျောက်မခံတဲ့ ကြည့်နေ
ချင်သလောက်။ အဲသလို ကြည့်ရင်း
ကြည့်ရင်းနဲ့ တဖြည်းဖြည်း ဝမ်းနည်း
လာလိုက်တာ မျက်ရည်တွေဟာ
တစ်ပေါက်ချင်း ကျလာတာပဲ။ ကြာ
တော့ သူ့လည်း နိုးပြောချင်တာနဲ့ နိုး
လိုက်တော့ သူ နိုးလာပြီး...

“ငါ့နယ်...လန့်လိုက်တာ ရွှေ
သွယ်ရယ်၊ ဟဲ့ - မိသွယ်၊ ဘာဖြစ်နေ
တာတုန်း။ တစ်ရေးကြီးနိုးမှ”

ကျုပ်လေ...ကျုပ်၊
ခေါင်းကျော်တုန်း ငယ်ထိပ်က
ဆံပင်တွေ အကျက်လိုက်
ကျွတ်ပါလာတဲ့တော်။
ဒါဒါ ခေါင်းက ဆံပင်ဆိုတာ
ကိုယ်ထိပ်က ဂူမဟုတ်ဟာ။
တခြားတွေ...
အင်း...ဟော့ဟော့ဟော့ဟော့
မိတော့တာ မဟုတ်၊
ကျုပ်မိတာဆိုတာလည်း

“ကိုဘိုးထော်...ကျုပ်လေ...
ကျုပ် အိပ်မက်မကောင်းဘူးတော်”

“အောင်မလေးကွာ...မင့်နယ်၊
ညကြီးမင်းကြီး နိုးပြောရသလား။ မနက်
ကျမှ ပြောလည်း ပြီးတာပေါ့။ ဘာများ
ဘယ်လိုမက်လို့တုန်း”

“ကျုပ်လေ...ကျုပ်”
“ဪကွာ...မင်းကလဲ ဘုမသိ
ဘုမသိ ငိုပြန်ပါပြီ တကတည်း”

“မဟုတ်ဘူးနော်...မဟုတ်ဘူး။
ဘုမသိ ဘုမသိ မဟုတ်ဘူး။ နိမိတ်
ကောက်ကြည့်စမ်း ဘယ်လောက်ဆိုး
သလဲ၊ ကျုပ် စိတ်မချတာ တော်ပဲ...
တော်ပဲ”

“မင်းကလည်း စိတ်မချတာဘဲ
ပြောနေ၊ ဘယ်လိုဟာ ဘယ်ရယ်လို့
ဖြင့် မပြောသေးဘူး”

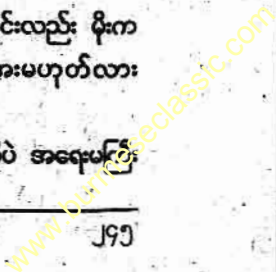
“ကျုပ်လေ...ကျုပ်၊ ခေါင်းလျှော်
တုန်း ငယ်ထိပ်က ဆံပင်တွေ အကွက်
လိုက် ကျွတ်ပါလာသတဲ့တော်။ အဲဒါ
ခေါင်းက ဆံပင်ဆိုတာ ကိုယ်ထိပ်က
လူမဟုတ်လား။ တခြားတွေရင် အင်း
...တော်မိတာတွေလည်း ရှိတော့တာ
မဟုတ်၊ ကျုပ်မိတာဆိုတာလည်း ဆုံးလို
ကြာကြာလှပြီ။ ဒီတော့ တော်...
တော်၊ အမယ်လေး...မပြောကောင်း
မဆိုကောင်း တော်များ တစ်ခုခု...”

“ဟာကွာ၊ မင်းကလည်း မဟုတ်
တရုတ်တွေ၊ ငိုမနေပါနဲ့ကွာ၊ တိတ်စမ်း
ပါ။ အိပ်မက်ဆိုတာ အိပ်ရင် မက်တာ
ပေါ့ကွာ။ ဆောင်းတွင်းအိပ်မက်
ကယောက်ကယက်တဲ့”

“အခု ဆောင်းတွင်းမှ မဟုတ်တဲ့
မိုးတွင်းပဲဟာ”

“ဟာ...မိုးတွင်းလည်း မိုးက
သည်းနေတော့ အေးမဟုတ်လား
ရွှေသွယ်ရဲ့”

သူက အဲသလိုပဲ အရေးမကြီး

သလို ငါ့ကို ပြန်ပြောတယ်။ ဟုတ်လည်း ဟုတ်ပါရဲ့၊ မိုးကလည်း မနက်ကတည်းက ရွာနေလိုက်တာ တစ်နေ့လုံး တစ်ညလုံး။ ခုလိုပါပဲတော်၊ ခုလိုပါပဲ။ ဒီညမျိုးပါပဲ။

“ဒါပေမယ့်တော် ကျုပ်တော့ စိတ်ထဲမှာ စနောင့်စနင်းဖြစ်နေတာပဲ”

“ဟယ်... အိပ်မက် မက်ပြီးများစနောင့်စနင်းဖြစ်စရာ၊ မဟုတ်တာကွာ၊ ငါကရော သေကောင်ပေါင်းလဲ ဖျားနာနေတာ မှတ်လို့၊ ဒီမှာ... ဒီမှာ အိပ်မက် မက်တယ်ဆိုတာ အိပ်မက်ခြင်း အကြောင်းတရား ငါးပါးရှိသကွ၊ ဘုရားဟော အကျိုးပေးချင်လို့ မက်တာလည်း ရှိတယ်။ အိပ်ရာနေရာ မသန့်လို့ မက်တာလည်း ရှိသတဲ့”

“တော်စွာ၊ ငါးပါးလည်း ဆိုသေး၊ ငါးပါးမှ မပြည့်သေးဘဲ။ နောက်ဟာ တွေရော”

“နေပါဦး၊ အင်း... ထမင်းစားပြီး ခြေဖဝါးမှာ ထမင်းလုံးကပ်နေလည်း မဟုတ်မဟုတ်တာတွေ မက်သတဲ့။ ငါ့မမှတ်မိတော့ပါဘူး။ ကျောင်းတုန်းက ဘုန်းကြီး သင်တော့ သင်ပေးတာပဲ။ မင်းခြေထောက် မင်းပြန်ကြည့်စမ်း၊ ထမင်းလုံးများ ကပ်နေသလား။ တို့ငယ်ငယ်တုန်းက ကြည့်ပါလား။ ထမင်းလုံး ခြေဖဝါးကပ်ပြီး အိပ်ရင် ထမင်းလုံး တစ္ဆေခြောက်တာလေး၊ ချောက်ကြီးထဲ ကျသွားလိုက်တာများ။ အသည်းထဲ အေးသွားတာပဲ။ နောက် တကယ်ကျတာလည်း မဟုတ်ဘူး မဟုတ်လား။ အဲဒီလိုပဲပေါ့”

အဲဒါသာ ကြည့်တော့၊ ကိုဘိုးထော်တို့များ ဗဟုသုတနည်းပါးလိုက်တာ။ သူ့မှာ စာပေကျမ်းဂန်ဆိုလို့တာမှ ရေရေလည်လည် မသိဘူး။ သူများစာကားဆို သင်္ဂြိုဟ်စကားပြော

ကြ၊ အဘိဓမ္မာစကားပြောကြ၊ အလှူအိမ်၊ မသာအိမ်ဆိုရင် သံဃာစင်နားမှာ ရှိတဲ့ အရွယ်ပေါ့။ သူဖြင့် ဟုတ်ပေါင်း၊ အရက်ဆိုင်း၊ ကစားပိုင်းနဲ့ မိန်းမပိုင်းတွေမှာသာ အချိန်ကုန်ခဲ့ရတာ။ ဒီတော့ ငါက သူ့ကို အတွန့်တက်လိုက်မိသေးတယ်။

“ကိုယ်စောင့်နတ် ဆယ်နှစ်ပါးက အိပ်မက်ပေးတာရော ကိုဘိုးထော်ရဲ့ ပွဲထဲများ ကြည့်ပါလား။ မင်းသမီးမင်းသားကို နတ်က အိပ်မက်လာပေးတာလေ”

“ဟယ်... ဒါက ဇာတ်ထဲ လွမ်းအောင် ကြိကကြတာပါကွာ။ ကိုယ်စောင့်နတ် ဆယ်နှစ်ပါးစလုံးကသာ အိပ်မက်လာပေးနေရင် မိုးသာ လင်းရော အိပ်ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဟဲ့ဟဲ့... အိပ်စမ်းပါကွာ စိတ်ချလက်ချ။ မင်းကြောက်ရင် ငါဖက်ထားမယ်၊ ကံ”

နောက်တစ်နေ့မနက် အိမ်က ထွက်သွားလိုက်တာ အလောင်းတောင် အိမ်ပြန်မရောက်လာနိုင်တော့ဘူး။ ဦးသာကျော်တို့လယ်ကွက်ထဲ အပိုင်းပိုင်း အတစ်တစ်သာ ဖြစ်လှနိုးရော။ အိမ်နဲ့ သူ့ကြီးအိမ်ရောက်၊ သူ့ကြီးအိမ်ကနေ မြို့က ဂါတ်ရောက်၊ ဂါတ်ကတစ်ခါ ဆေးရုံရောက်၊ ငါ့မှာတော့ သူ့နောက်က တုတ်မတတ် ချက်မတတ် သွားလေရာ လိုက်ရတာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဆေးရုံကနေ မြို့သင်္ချိုင်းရောက်တဲ့နောက် ငါ ဆက်မလိုက်သာတော့ဘဲ ရွာကို တစ်ယောက်တည်း ပြန်ခဲ့ရတယ်။ ငါ့ကိုယ်ငါ သင်္ချိုင်းမှာ မတ်တတ်က လဲကျတာတောင် တစ်တွင်းထဲ အတူပသေရဘူး။ ရှင်လူထွက်စချက်ကြီးဆိုတာကလည်း မျက်စိသူငယ်နားသူငယ်ကလေးနဲ့ ငိုလိုက်တာလေ

တစ်ရွဲပေါ့။ သူငိုလေ ကိုယ်လေ။ အသည်းတွေတောင် ပြောတော့မလား အောက်မေ့လိုက်တာ။

ရွာရောက်တော့ရော မနေတတ် မထိုင်တတ်ကြည့်မိနေဝင်ရုံကရော အချိန်များဆိုရင် သွားတာကို မေ့နေပြီး ကြည့်မေတ္တာခဏသွားနေသလိုလို မိပဲ အတော်ကြာ ထပြန်လာလို့လို့၊ အရက်တွေ မူးပြီး အလှူလေး ယိုင်တိယိုင်ထိုး ပြန်မလိုလို၊ ညဦးဆိုပြန်ရော အိပ်ပိတ်ထားတုန်း “ဟေ့... ရွာသူ... ဟဲ့... ဟဲ့... ဝေါ... ဟော့... အရက်သန့် မူးမူးကြီး အော်အန်သံ ကြားရဦးမလိုလို၊ လာပြီ အတင်းထုနေဦးမလိုလို စောင့်မိသေးတယ်။

နောက် အတန်းကြီး ယောမူ မပြန်လမ်း မြန်းရရာတာကို သတိရနိုင်တော့တယ်။ အဟုတ်ငါ့မှာ သူ့ကို တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်လေးကလေးမှ အိပ်ရာထဲ လဲနေတာ မမြင်ရခဲ့တာမှ မဟုတ်ဘဲ။ လေးလတ်လတ် ဖျတ်ခနဲ ဖြစ်သွားမဟုတ်လား။ မနေရလို့ သေရသ ဆန်ပြုတ်ကလေးတစ်ဝွန်။ ကလေးတစ်ခွက် တိုက်လိုက်ရ သေးရဲ့နော်။

ဪ... ကိုဘိုးထော်... ထိုထော်၊ သတ်သွားတာ လက်တရားခံမှ မမိ၊ ကိုယ်ကလည်း ဗဟိုလှမ်းစစ်၊ ဒီလှမ်းစစ်၊ တစ်ရွာသူနဲ့ ရန်စ မကင်းသလိုဖြစ်နေတာသိသမျှ ခြေရာမကောက်နိုင်ကြဘူး။ သက်သေ သက္ကာယကတစ်ကောင်တစ်ပြီးမှ ပေးတာကြသိပဲ တကယ်မသိကြလို့လား။

အမြင်ကတ်ကတ်နဲ့ ပါးစပ် ရေငုံထား
ကြလေသလား။

ကိုဘိုးထော် ဆိုးတာတော့ ဆိုး
တာပါပဲ။ ကိုယ့်လင်ဆိုးတာ ကောင်း
ဘယ်လို မငြင်းချင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်
တော်၊ မသကာ ထိပ်ပေါက်၊ ခေါင်းကွဲ
ရိုက်လိုက်ရုံ ရိုက်လိုက်ပါတော့။ ဒါ
လောက်နဲ့မှ ရန်ငြိုးမပြေလည်း
ဘစ်ချက်တလေ အသက်နဲ့ ဝေးတဲ့
အရာ ခုတ်ချင်လည်း ခုတ်လိုက်ပါ
တာ။ အခုတော့... အခုတော့ သေ
ပြီးတဲ့နောက်မှ စိမ်ပြေနပြေ ငါ့ကို မွန်း
သလို မွန်းထားရက်တာ လွန်လွန်းလှ
သတော်။ ဟင်းဟင်း... ငါ မိန်းမသား
ဖြစ်ပေမယ့် သူ့သတ်တဲ့လူ မသိရလား။
သိများ သိရရင် ဒင်းကို ဓားနဲ့တောင်
ခုတ်ချင်ဘူး။ လက်ခုပ်ထဲ ထည့်ပြီး
စိပ်ညက်ညက်ကြေအောင် ခြေလိုက်
ချင်သေးတော့။

အဲဒါပေမယ့်အင်္ဂါ ဧရိယာသွယ်
သည် မျက်စိကလေး ပေကလတ်
ချက်လတ်လုပ်ပြီး အကြိတ်လိုက်မိ
သည်။ အိပ်ရာနားက ရေနံတိုင် မီးခွက်
ကလေးမှာလည်း သူ့ကို အားကျ၍
အတောက်ကလေး ပေကလတ် ပေ
ကလတ် လုပ်နေလေသည်။ မိုးက
ဆော့ မှန်မှန်ပင်။

အိမ်ရှေ့သွယ်၏ မျက်လုံးအစုံမှာ
အိမ်ကြောင့် မီးရောင်တွင် တဖိတ်ဖိတ်
သာက်ပြောင်လျက်ရှိသည်။ သူ့စိတ်
နှင့် သူ့ဒေါသမှာ တကယ်ကို ပြင်းထန်
နေသည်။ မကြာသေးမီကမှ သဗ္ဗ
သတ္တ အဝေရာ ဟောန္တ ဆိုပေမယ့်
အင်ပွန်းကို သတ်သွားသူအား တစ်စိ
တလေးမျှ အဝေရာ မဟောန္တချင်ပေ။
အခုတော့၍ အခုသာ လုပ်ရလျှင် ဓား
နှင့် ဖြစ်ဖြစ် ခုတ်ပြုလိုက်ချင်သေးသည်။

သူ့ကို သတ်၍ အစိုးရ ကြီးမိန့်ကို
အားကိုးကာ သူ့ယောက်ျား ကိုဘိုး
ထော်နောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါ
အောင် လိုက်သွားချင်ပါသေးသည်။
နို့ပေမယ့် လောကကြီးမှာ သံယောဇဉ်
ကလေးတစ်ခုတော့ ကျန်နေရစ်ဦးမည်။
သူ့ကြောင့်... သူ့ကြောင့် လောကကြီး
ထဲက မထွက်ချင်သေးပါ။

ချက်ကြီး... ချက်ကြီး ဤချက်
ကြီးသာ အဲဒါပေမယ့်၏ တစ်ခုတည်း
သော ခိုင်မြဲနေသည့် သံယောဇဉ်ဖြစ်
တော့သည်။ ကိုဘိုးထော် ပစ်သွား
ကတည်းက ချက်ကြီးကိုသာ အစု
လိုက် အပုံလိုက် အာရုံစိုက်၍ ချစ်
နေရသည်။ ချစ်လည်း ချစ်စရာ အလွန်
အမင်းကောင်းပါသည်။ ချက်ကြီးကား
အဖေတူသားမဟုတ်ပါလော။ ကိုဘိုး
ထော် ချောသလို ချောသည်။ ခေတ်
ကာလအလိုက် ထိုကွင်း ဇူးကျ မရှိ
တာက လွဲလို့ အရွယ် အရပ် မျက်ခုံး
မျက်လုံး နားကျပါးကျ အတော်တူ
သည်။ စိတ်သဘောကတော့ ကြည့်ပါ
ဦး။ ရွတ်တိရွတ်ထိုး ငေါက်ဆတ်ဆတ်

နှင့် တစ်ရှူးထိုး အသောက်အစားကို
ကြည့်ဦးမလား။ နေမလင်း ညမလင်း။

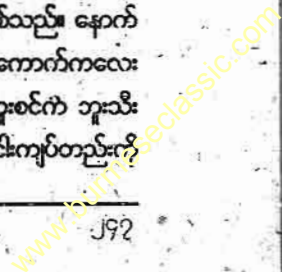
ညည အိမ်ပြန်လာလျှင် သူ
အဖေလို ခပ်ထွေထွေ ခပ်ယိုင်ယိုင်ပြန်
လာလေ့ရှိသည်။ ဒါကိုပဲ အမေသွယ်
က ချစ်နေရသည်။ သူ့လင်နှင့် တူလွန်း
လို့ ချစ်နေတာ အမှန်ဖြစ်သည်။ ထို့
ကြောင့်ပင် ကိုဘိုးထော်နှင့် သရုပ်တူ
လွန်းလှသည့်အတွက် ပြင်းပြင်းထန်ထန်
မကန့်ကွက်။ သူ အသောက်ပျက်သွား
မှာတောင် သူ မသိအောင် စိုးရိမ်လိုက်
မိပါသေးသည်။ ကိုဘိုးထော်၏ ကိုယ်
ပွားကလေး ကိုဘိုးထော်၏ လမ်းစဉ်မှ
သွေဖည် ဖောက်လွဲသွားလျှင် ကိုဘိုး
ထော်၏ သရုပ်သကန်တွေ ပျောက်၍
မျက်မှောက်မှာ မမြင်ရမည်ကို စိုးသည်။
နောက်တစ်ခုရှိပါသေးသည်။

“မသွယ်ရာ... ငွေမျော ငွေနဲ့
လိုက်ရမှာမို့ပါ။ မင့် ကြံဆစ် လက်
ကောက်ကလေး ပေးပါ။ ဒီတစ်ခါ
တည်း။ ဒီတစ်ခါတည်း။ ဘုရားစူးစေ
ဒီတစ်ခါတည်း။”

ဟု ကစားဝိုင်းမှ ထလာပြီး
တောင်းသော လေသံမျက်နှာမျိုး
အတိုင်း...

“အဖေရာ... ငွေမျော ငွေနဲ့
လိုက်ရမှာမို့ပါ။ အမေ ငွေငါးကျပ်ပေး
ပါ။ ဒီတစ်ခါတည်း။ ဒီတစ်ခါတည်း။
ဘုရားစူးစေ ဒီတစ်ခါတည်းပါ မေရာ”
ဟု အပြီးသတ်တွင် အမေမှ ပီပီ
သသ မခေါ်တော့ဘဲ ခပ်ခွဲခွဲ တောင်း
သည်မှာလည်း သူ့အဖေ ကိုဘိုးထော်
နှင့် တစ်ထေရာတည်း။

မသွယ်တု ခေါ်တာနှင့် အမေဟု
ခေါ်တာသာ ကွဲခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်
တစ်ခု ကြံဆစ် လက်ကောက်ကလေး
ကို တောင်းတာနှင့် ဘူးစင်က ဘူးသီး
ရောင်းထားသော ငွေငါးကျပ်တည်းကို

တောင်းတာသာ ကွာခြားသည်။ ဒါက လည်း အခြေအနေလိုက်သာ ကွဲခြင်း ဖြစ်သည်။

ကိုတိုးထော်လက်ထက်က အိမ်ကြီးရခိုင် ရွှေပိုင် ငွေပိုင်ရှိသေးသည် အတွက် ရွှေလက်ကောက်ကို သူ့အဖေ တောင်းနိုင်သည်။ ယခုအချိန်မှာ တော့ ခရမ်းသီးပိန်း၊ ဓားတုံး၊ ဓားမ နောက်ပိတ်ခွေး ဖြစ်နေသောကြောင့် သူ့အဖေမှာ သူ့အဖေတောင်းသလောက် မှ မတောင်းနိုင်ရှာပေ။

အမေသွယ်ကမူ ကြံဆစ် လက်ကောက်ကလေး ရှိများ ရှိသေး ရင် ချက်ကြီး ကျေနပ်သွားအောင် ပေးသော ပေးလိုက်ချင်ပါသေးသည်။

ဖအေထက် သာတာ ချက်ကြီး မှာ တစ်ခုရှိသည်။ ချက်ကြီးကား သူ့အဖေလို မိန်းမဘက်ကိုတော့ မလိုက် စား။ ယခု လူပျိုကြီးဖားဖား အသက် နှစ်ဆယ်ကျော်၍ အစိတ် သုံးဆယ်ထဲ ရောက်ခဲ့ပြီ။ ရွတ်တိုရွတ်ထိုး ကြမ်းပိုး လို နေချင်သာ နေမည်။ မိန်းမဘက် ဆိုလျှင်တော့ ရည်းစားမှ မထားဘူး သေး။ ဒါကဖြင့် သူ့အဖေထက်ပင် ချစ်စရာကောင်းလှသည်။ သူ့သာ သူ့အဖေလို မိန်းမတွေနှင့် ရှုပ်ယှက်ခတ် နေမည်။ အိမ်ထောင်ရက်သား ပြုမည် ဆိုလျှင် အမေသွယ် ရင်ကွဲမလား မသိ။ သူ့မေတ္တာအတုံးအခဲကြီးကို မိန်းမတစ်ယောက်လက်ထဲ ဝကွက်၍ မအပ်လိုက်နိုင်ပါ။ ဆိုးကာမှ ဆိုး တေ ကာမှ တေး လူပျိုကြီးဘဝနှင့် နေတာပဲ မောင်မင်းကြီးသားကို ကျေးဇူးအများ ကြီး တင်နေရသေးသည်။ အမေ အနှစ် နှစ်ဆယ်-အစိတ် သက်ဆိုးရှည် အောင် မွေးလာခဲ့ပြီမှ တစ်လ နှစ်လ အတွင်း တွေ့ရသည့် မိန်းမနောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် မအောက်

ခြေစိုက်နံ့၍ ပစ်သွားမှာ ဓမ္မတာပို အစိုးရိမ်ကြီး စိုးရိမ်နေသည့်အတွင်း ချက်ကြီးထံမှ “မ” သတင်း မကြားရ ခြင်းက အမေသွယ်မှာ တစ်မီးအေးလှ သည်။

“အင်း... ဝါသားကြီး ဘေးရန် ခပ်သိမ်း ငြိမ်းပါစေ၊ မြန်မြန်လာပါစေ တော့”

အမေသွယ်သည် သူ့ဘဝဖြစ်စဉ် ၏ ပျော်ခန်းရှင်ခန်း၊ ဆွေးခန်းတွေ စုံလို စိသွားသောကြောင့် ဖအေတူ သားကြီး ကို တောင့်တလိုက်သည်။

ကြက်ဦးတွန်ချိန်ကား ရောက်ခဲ့ ပြီ။ ချက်ကြီးကား ပြန်မလာနိုင်သေး။ မိုးကလည်း မတိတ်သေး။

“တယ်... ဒီကောင်လေး ဒီနေ့ည မှ ကြာလိုက်တာနော်။ သာဇွေးတို့အိမ် က ကြက်ပိုင်း ကောင်းနေပြန်ပြီလား။ နိုင်နေလိုသာ ငွန်ပဲကြီးနေဟန်တူရဲ့။ ရုံးလို ကုန်ပြီး ဖြူခါပြာခါကျရင် ဒင်း ပြန်ပြီး ပိုက်ဆံတောင်းတတ်သေးရဲ့။ အလို... ဘာသံတွေပါလိမ့်၊ တောင် ပိုင်းက ဆူညံ ဆူညံပါကလား။”

အမေသွယ် အိပ်ရာထဲက ကြား လိုက်မိသလိုလိုဖြစ်သော လူသံများမှာ ပို၍ကျယ်လာသောကြောင့် အမေသွယ် ခေါင်းနပန်းကြီးသွားကာ အိပ်ရာမှ ဆတ်ခနဲ ထထိုင်လိုက်မိသည်။

“ချက်ကြီး... ချက်ကြီး၊ မင်းပဲ ဖြစ်မှာပဲ။ ဖဲပိုင်းမှာ ရန်ဖြစ်ပလား”

“လိုက်ဟ... လိုက်ဟ၊ မြောက် ဘက်ကို ပြေးတယ်၊ မြောက်ဘက်ကို ပြေးတယ်”

လူလေးငါးယောက် ပြိုင်အော်၍ ညာသံပေးကာ ပြေးလိုက်ကြသော အသံကို ဆက်၍ ကြားရပြန်လေပြီ။ မြောက်ဘက်ကို ဆိုသည်ကား အမေ

သွယ် နေသော အိပ်ရာကို ဆိုလိုဟန် ရှိသည်။

“အင်း... ချက်ကြီးများ လူပျိုထံ ပြေးလာပြန်ပလား။ တယ်ခက်ထဲ သားပဲနော်”

“ဟုတ်ပါပြီ ဟုတ်ပါပြီ၊ ကသေ ကပျောပြေးလာတဲ့ သူ့ခြေသံပဲ။ သူ့ နောက်က လူတွေက လိုက်တုန်းပါ လား။”

အမေသွယ်သည် အိပ်ရာထဲက ကမန်းကတန်းထကာ အိမ်တံခါးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ မှောင်နှင့် မည်းမည်းထဲတွင် မသဲမကွဲပြေးထ သော သဏ္ဍာန်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထွက်ပြေးလာသူသည် ကမူးရှူးထိုက် အမေသွယ်၏ တံအိမ်ငယ်ကိုယ် ကျော်ပြေးတော့မည် ရှိသဖြင့်...

“ဟဲ့... လူလေး၊ ဝင်ခဲ... ဝင်ခဲ အမေ တံခါးဖွင့်ထားတယ်”

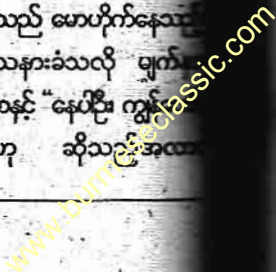
ဟု ဖိတ်မန္တက ပြုလိုက်ရသည်။ ဒီတော့မှ ဟောဟံလိုက်နေသော သူငယ်သည် အမေသွယ်၏ တံအတွင်း သို့ စွတ်စွတ်ရွတ်ရွတ်ဝင်နိုင်ဖို့ သတိမ ရှာတော့သည်။

“ဘာဖြစ်လာပြန်တာလဲ သား ရယ်၊ မင်းနယ်...”

ဟု မြည်တမ်းရင်း နောက်က လိုက်လာသူတွေ မရောက်လာဘဲ တံခါးကို ပြန်ပိတ်ပြီးမှ သမင်လည်ပြု ကြည့်လိုက်မိသောအခါ အမေသွယ် သည် ပါးစပ်အဟောင်းသား အုံအား သင့်သွားမိသည်။

“ဟဲ့ - ဘယ်သူတုန်း၊ မင်းက ဘယ်သူတုန်း”

လူငယ်သည် မောဟိုက်နေသည့် ကြားက အသန်းခံသလို မျက်နှာ ကလေး ငယ်စွာနှင့် “နေပါဦး၊ ကျွန် ပြောပါမယ်” ဟု ဆိုသည့်အထာ

ဆက်တစ်ဖက်က ရင်ကို ဖိ၍ လက်
တစ်ဖက်က အမေသွယ်ကို လက်ဝဲ
ထာပြထားသည်။

“မင်း ဒီရွာက မဟုတ်ပါဘူး။ ငါ
မြိုင်ဖူးဘူး ထင်တယ်”

လူငယ်သည် စကားမပြောနိုင်
သေးသောကြောင့် ခေါင်းညိတ်ကာသာ
ခနဲခနဲနေသည်။ အရွယ်ကတော့ ချက်
ကြီးတို့အရွယ်။ ချက်ကြီးနှင့် မတိမ်း
မယိမ်း။ လူရည်လူသွေးကတော့ မြို့
ကြီးသားနှင့် သဏ္ဍာန်တူသည်။ ဝတ်
ကောင်းစားလှနှင့် ရည်ရည်မွန်မွန်ရှိ
သည်။

“ကျွန်တော်... ကျွန်တော် ခရီး
သွားဧည့်သည်... သည်ပါ ခင်...
ခင်ဗျာ”

“အေးအေး၊ မောနေရင် စကား
မပြောနဲ့ဦး။ ဟောဟိုမှာ သောက်ရေ
အိုး၊ ရေသောက်လိုက်ဦး။ နေဦး...
နေဦး အမောပြေဦး။ မင်းတို့အရွယ်
တွေ တယ်ခက်ကြသကဲ့”

အမေသွယ်၏ စကားမှ မဆုံး
သေး။ လူစုလူဝေးတစ်စု အမေသွယ်
အိမ်ရှေ့ရှိ ရောက်လာသံ ကြားရသည်။
သူတို့အချင်းချင်း မျက်ခြည်ပြတ်သွား
သော လူငယ်အကြောင်းသာ ပြောနေ
ကြသည်။

“ဒီနားလောက်မှာ ပျောက်သွား
တာကွာ”

“ဟုတ်တယ်... ဟုတ်တယ်။
တစ်အိမ်အိမ်များ ဝင်ခိုနေမလား”

အမေသွယ်က သူငယ်ကို လှည့်
ကြည့်လိုက်မိသည်။ လူငယ်၏ မျက်နှာ
မှာ ဆီးရွက်ကာလေးလောက်သာ ရှိ
တော့သည်။ ရွှန်းစိုသော မျက်လုံးအစုံ
က ကတုန်ကယင်ဖြစ်နေသော သူ
ကိုယ်နှင့်အတူ...

“အမေကြီးရယ်... အမေကြီး

ဧည့်သည်ကလေးကို
ကြည့်ပိုက်ရာ ထိုဧည့်သည်၏
မျက်နှာမှာ သေခါနီး လူမမာများ
ဖြူဖပ်ဖြူရော်နှင့်
မျက်လုံးကြီးကြောင်နေသလို
ကြောင်တက်တက်ကြီး
ဖြစ်နေတော့သည်။
တစ်ခဏချင်း ဆွံ့ဒုက္ခသားကဲ့သို့
ပါးစပ်အဟောင်းသားကို
ပြန်၍ မစေ့နိုင်။
ထိုအခိုက် အိမ်နီးချင်း ကိုသာဇံက
ဆူဆူညီညီကြား၍ နိုးလာသလို...

သနားမှပါပဲဗျာ။ ကျွန်တော့်အသက်
အမေကြီးလက်ထဲ ဖြစ်နေပါပြီ”

ဟု အသနားခံနေသလို မြင်ရ
လေရာ အမေသွယ်သည် သားချင်းစာ
၍ ကရုဏာအကြီးအကျယ်ဖြစ်လိုက်ရ
သည်။ သူ့သား ချက်ကြီး ပထမဦးဆုံး
လူရိုက်ပြီး ပြေးလာခဲ့တုန်းက ဤကဲ့သို့
မျက်နှာထဲက ဤကဲ့သို့ ကတုန်ကယင်
ဤကဲ့သို့ပင် မျက်ကလုံး ဆန်ယုဖြစ်
နေရာသည်ကို ပြေးမြင်မိတော့သည်။

လမ်းပေါ်က လူသိုက်မှာ လက်
နှိပ် ဓာတ်မီးများနှင့် အိမ်ကြိုအိမ်ကြား
ခံတွ လိုက်ရာနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။
တစ်ခါတစ်ရံ သူတို့ ထိုးလိုက်သော
ဓာတ်မီးရောင်သည် အမေသွယ်၏ တဲ
ငယ် ကွက်တိကွက်ကျား အပေါက်
ကလေးများက ဝင်းခနဲ လင်းခနဲ ထိုး
ဝင်လာသေးသည်။

“ကဲဟေ့... အမေသွယ်ကို နိုး
ကြမလား”

လူတစ်ယောက်က သံတိုင်
လိုက်သည်။

အိမ်ထဲက ဧည့်သည်လေးမှာ
ကြောက်လန့်တကြား ခေါင်းပု၍ဝင်
သွားသည်။

အမေသွယ်ကတော့ “ဘာမှ
မကြောက်နဲ့ တိတ်တိတ်နေ” ဟု အရိပ်
အကပ်ပြလိုက်၏။

“ဟေ့ကောင်တွေ မယ်ကြီးကို
နိုးကြပါဦး။ မနိုးဘူးလား”

“သူ့သားတစ်ယောက်လုံး
အသတ်ခံရတာ၊ နိုးမပြောလို့ ဘယ်
ဖြစ်မတုန်းကွ”

“ဗျို... အမေသွယ်... အမေ
သွယ်”

အမေသွယ်မှာ မထူးလို၍ မထူး
လိုက်သည်မဟုတ်။ ထူးရမည်ကိုပင်
မေ့သွားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူ
ကြားလိုက်ရသော နားကို သူ မယုံရ
အခက်၊ ယုံရအခက်။ သူ့သား တစ်
ယောက်လုံး အသတ်ခံရတာ ဆိုသော
စကားမှာ ထပ်တလဲလဲ ကြားနေရ
သလို ရှိနေသည်။

ဧည့်သည်ကလေးကို ကြည့်
လိုက်ရာ ထိုဧည့်သည်၏ မျက်နှာမှာ
သေခါနီး လူမမာများ ဖြူဖပ်ဖြူရော်နှင့်
မျက်လုံးကြီးကြောင်နေသလို ကြောင်
တက်တက်ကြီး ဖြစ်နေတော့သည်။
တစ်ခဏချင်း ဆွံ့အသွားသကဲ့သို့
ပါးစပ်အဟောင်းသားကို ပြန်၍ မစေ့
နိုင်။ ထိုအခိုက် အိမ်နီးချင်း ကိုသာဇံက
ဆူဆူညီညီကြား၍ နိုးလာသလို...

“ဟေ့ကောင်တွေ... ဘာဖြစ်ကြ
တာလဲကွ။ ဆူလို့ ညံ့လို့”

ဟု ထ၊မေးရာ...
“ဪ... ဦးလေး သာလဲလား။

ချက်ကြီးပေါ်မှာ ချက်ကြီး လူသတ်ခံရ လို့”

“ဟင်...”

အမေသွယ်သည် လမ်းပေါ်က ဆက်ပြောနေကြသည်ကိုပင် မကြား လိုတော့ပေ။

“ဘယ်သူက သတ်သွားတာလဲ ကွ”

“လက်သည် မမိလိုက်ဘူး ဦးလေး သာဇံရ။ ဘယ်သူမှန်းလည်း မသိလိုက်ဘူး။ ဒီဘက် ထွက်ပြေးလို့ ကျုပ်တို့ လိုက်တာ ဒီနေရာတင် မျက်ခြည်ပြတ်သွားတယ်”

“ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေကွယ်။ မင်းတို့ ကလည်း ဘယ်သူမှန်းမှ မသိလိုက်ရ အောင် ဘယ်မှာ ဖြစ်ကြတာမို့တုန်း”

“လမ်းမှာ ဦးလေး သာဇံရ၊ လမ်းမှာ။ ဒီကောင်ကိုကလည်း ပြိုဟ် မွေတာပါ။ ကစားဝိုင်းမှာ ရှုံးလို့ စား မြှောင်တစ်လက်နဲ့ ဟိုလူ့ဆီ ငွေချေး၊ ဒီလူဆီ ငွေချေးလုပ်နေတာ။ ကျုပ်တို့ က ချောလှတဲ့လိုက်လို့။ အပြန်လမ်း မှာ ဘယ်သူနဲ့ တွေ့တယ် မသိပါဘူး။ သူကပဲ လူသလား။ ရိုးရိုးပဲ ရန်ဖြစ် သလား။ မဆိုနိုင်ဘူး။ ကယ်တော်မူကြ ပါချို့ဆိုတဲ့ လူစိမ်းတစ်ယောက်အသံ ကြားလိုက်ရတာပဲ။ နောက်ပြီး ထွေးလုံး ရစ်ပတ် သတ်နေကြတာနဲ့ တူပါရဲ့။ ကျုပ်တို့ ကစားဝိုင်းက ထလိုက်တော့ သူ့ခန်းနဲ့ သူ့ပြန်ထိုးသွားတာပဲ”

ဤလို မေးသူက မေး ပြောသူက ဖြေနေစဉ် သူစိမ်းယောက်ျားပျိုကား သားကို သတ်ခဲ့၍ သူ့မိခင် အမယ်အို ထံ ထပ်ပန်းနေပိသောအဖြစ်ကို စဉ်းစား မိတော့သည်။

သားမိုက်မိခင် အမယ်အိုကြီးကို မြင်ရသည်မှာ ရင်ထုမနှာဖြစ်စရာ ကောင်းလှသည်။ အိုကြီးအိုမနှင့် မျက်

ရည်တွေကျကာ တစ်ခဏချင်း ရှုသွား တော့မလို ထင်ရသည်။

“ကဲ - အမယ်ကြီး သဘောကျ သလိုသာ လုပ်တော့။ အမေကြီးသား နဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ ရန်စ ရှိကြတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒီနေ့ ကျွန်တော်ရည်းစား ကို တိတ်တိတ်လောခိုးတာ။ လမ်းမှာ သူနဲ့ တွေ့ပြီး ငွေလှေလို့ လုပ်မိလုပ်ရာ လုပ်ခဲ့မိတာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အပြစ်ကတော့ ရှိနေပြီ”

အမေသွယ်သည် ရက်စက်သော လူသတ်သမား။ ကိုယ့်သား၏ လက် သည်ကို အမိဖမ်းထားပြီးသား ရှိလေ ပြီ။ ကိုဘိုးတော် သေတုန်းက လက် သည်ကိုတော့ မမိ၍။ မသိ၍ အနှစ် အစိတ် သုံးဆယ်သာ ကြာရော လှလှ ဝဝကြီး လက်စားမချေရ။ အခုတော့ ကိုဘိုးထော်၏ သား။ တစ်ဦးတည်း သော ရင်သွေးအား သက်တမ်းစေ့ မနေရအောင် ဝိပိတိမြေ့ ခြေလိုက်သူ ကို လက်ဝယ်ရပြီးသားဖြစ်သည်။

ထိုအပြောအဆို၊ အတွေးအခေါ် တို့မှာ စာနှင့် ရေးပြုလျှင်သာ ကြာမည် ထင်သည်။ အချိန်ကတော့ တစ်ခု ယုတ်ကိုးဆယ်သော စိတ်၏ တစ်ခဏ မျှသာဖြစ်သည်။

ထိုအခိုက် ရွာဦးကျောင်းမှ အနားမောင်းခေါက်လိုက်သည်။

“ဗျို...အမေသွယ်...အမေ သွယ်”

ဟု ဇီတစ်ခါတော့ အိမ်ပေါ်တက် တံခါးခေါက် နှိုးကြ၏။

“ဟေ...”

“ထပါဦး။ အမေကြီးသား လူ အသတ်ခံရလို့”

အမေသွယ်က တံခါးထဖွင့် တော့မည်ရှိရာ လူစိမ်းကလေးသည် အိမ်ကလေးအတွင်းဘက် ခပ်ကျကျ

ရှိနေရာမှ အမေသွယ်နှင့်အတူ ထွေ လိုက်တော့မလို တံခါးနား ကပ်ထား သည်။

အမေသွယ်သည် မျက်ရည်ထွေ ရွဲနှင့် သူငယ်ကလေးအား နောက်ထု တွန်းပစ်လိုက်ပြီး တုန်တုန်ယင်ယင် သူ့အိပ်ရာထဲ လက်ညှိုးညွှန်ပြလိုက် သည်။ ထိုနောက် မိုးရွာထဲ ထိဆင် စောင်မပါ လူစုတွေနှင့်အတူ တထူ ကုပ်လိုက်သွားရှာသည်။ လမ်း တစ်လျှောက်လုံးတွင်လည်း အမေ သွယ်မှာ သားနှင့် ပတ်သက်၍ သူ စကားမူလည်း မပြော၊ ဘာတစ်ခုမှ မလည်း မမေး၊ ဘုန်းကြီးကျောင်း အနားမောင်းသံနှင့်အတူ...

- သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာ ဟော
- အဗျာပဗ္ဗာ ဟော
- အနိယာ ဟော
- သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု
- ဒုက္ခာ မုဗ္ဗန္တု
- ယတ္ထလဒ္ဓ သမ္ပတ္တိတော၊
- မာဝိဂစ္ဆန္တု ကမ္မဿကာ...
- ဟူ၍သာ တတုတ်တုတ် ရွတ် ဆိုလိုက်ပါတော့သတည်း။

* * *

၂၀၁၄၊ မတ်လအတွက်

နာမက္ခရာဆန်း အထူးဟောစာတမ်း

ဂဗ္ဗိရ ဆရာလှမျိုး (B.Sc)

တနင်္ဂနွေအက္ခရာ

(အ၊ အာ၊ ဣ၊ အိ၊ အီ၊ ဥ၊ ဥာ၊ ဧ၊ ဩ) စသည့် အသံထွက်နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် ဝင်လာသောပစ္စည်း ပြန်ထွက်ခြင်း၊ ထွက်သောပစ္စည်း ပြန်ဝင်လာကိန်းရှိသည်။ လှမျိုးခြား၊ နိုင်ငံခြားနှင့် ဆက်သွယ်သောအလုပ် ဆောင်ရွက်ရမည်။ ပညာရေးဆိုင်ရာ သင်တန်းတက်ရခြင်း၊ စာမေးပွဲဖြေဆိုမှု အောင်မြင်ခြင်း၊ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စများအားလုံး ကောင်းသည်။ ငွေဝင်သော်လည်း ငွေမမြဲ မစုနိုင်ဖြစ်နေမည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပ သွားသင့်သေးပါ။ လက်အောက်ငယ်သား ခုကွပေးတတ်သည်။ ပုံမှန်အလုပ် ဆက်လုပ်တာ ဖြစ်သည်။ သူတစ်ပါး ကြားဝင် အာမခံ သက်သေလိုက်ခြင်း အထူးရှောင်ပါ။ သွားနား၊ သွားကိုက်၊ အကြောရောဂါ ခံစားရမည်။ ထိဝါသနာပါက သေပတော့၊ စနေသားသမီးနှင့် စပ်တူထိုးပါ။

အင်းကျီးပြုယတြာ - သတ်ကြီးဝါကြီးအား မျက်နှာသုတ်ပဝါ၊ ပုတီး၊ ဓာတ်မီး၊ ဒါနပြုပေးပါ။

တနင်္လာအက္ခရာ

(က၊ ခ၊ ဝ၊ ယ၊ င)နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် ကံအတာ ညံ့နေသည်။ လိုတာ ဘေးရ၊ ရတာ မလိုဖြစ်နေမည်။ အကြံအစည်လွဲချော်နေမည်။ ပညာရေးသင်တန်း စာမေးပွဲ၊ အင်တာဗျူး အောင်မည်။ မိတ်ဆွေ၊ ဆရာသမားထံမှ အကူအညီရမည်။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ခွဲခွာနေရမည်။ သူနှင့် လမ်းခွဲရမည်။ ထီး၊ နာရီ၊ ဖိနပ်၊ အထည်၊ နိန့်နှင့် နို့ထွက်ပစ္စည်း၊ ဓာတုပစ္စည်း အရောင်းအဝယ် အဆင်ပြေမည်။ ညီညွတ်ကိစ္စမဆို တနင်္လာနှင့် သောကြာနေ့များ ရှောင်၍ ပြုလုပ်ပါ။ အကြီးအကဲ၏ ပြစ်တင်မှုကို ခံရတတ်သည်။ အိမ်များ၊ ငွေကြေး၊ စာရင်းစာယာကိစ္စ ပြဿနာဖြေရှင်းရမည်။ အစားမှာ၊ ဆေးမှာဖြစ်တတ်သည်။

အင်းကျီးပြုယတြာ - ရဟန်းသံဃာ၊ ဆရာသမားများအား ထီး၊ နာရီ၊ အဝတ်အထည်၊ ဦးထုပ်၊ ဖိနပ် တတ်နိုင်သလောက် လှူပါ။

အင်္ဂါအက္ခရာ

(စ၊ ဆ၊ ဇ၊ ဈ၊ ည) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် ဗုဒ္ဓဟူးနံ့ရွှေ၊ ရေ လျှပ်စစ်...စသည့် လုပ်ငန်းများ အရောင်းအဝယ် အဆင်ပြေမည်။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ ဆောင်ရွက်ရမည်။ ပညာရေးနှင့်ဆိုင်သော သင်တန်း စာမေးပွဲ အောင်မြင်မှု ရရှိမည်။ သားသမီးထံမှ အကူအညီရခြင်း၊ သား အတွက် ဂုဏ်ယူစရာ ပေါ်ပေါက်မည်။ လူမှုရေး ပရဟိတလုပ်ငန်းများ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရမည်။ စေတနာသည် အားဖြစ်တတ်သည်။ အိမ်၊ ခြံ၊ ကား ရောင်းထွက်မည်။ မြေဝင်ကိန်း တိုက်ခန်းဝင်ကိန်း ရှိသည်။ အကြွေးကိစ္စ၊ စာချုပ် စာရင်းကိစ္စ ပြဿနာဖြေရှင်းရတတ်သည်။ စက်ပစ္စည်းပျက်ခြင်း၊ စက်အတွက် ငွေကုန်ကျမည်။ မိဘကျန်းမာရေး၊ ဂရုစိုက်ရမည်။ အိမ်ထောင်ရေး၊ အချစ်ရေးအတွက် အဆင်မပြေဖြစ်နေမည်။

အင်းကျီးပြုယတြာ - တနင်္လာနေ့တိုင်း ငါး၊ ခဲ၊ ခွေးတို့အား အစားကျွေးပါ။ ငါး စားကလေးတစ်မျိုးမျိုး ရှစ်ကောင်လွှတ်ပါ။

စောင်တင်ကြွယ် (ပြည်)

ငွေလည်ပတ်ဖို့ လိုချင်ရင် ငွေထီးဇာတ်ကို ဆင်

တစ်နေ့သော နံနက်ခင်းအချိန်တွင် ကျွန်တော်ထံသို့ နိုင်ငံနှင့်အတူ မဖြုတ်တို့ ရောက်ရှိလာသည်။ မဖြုတ်တို့ ကျွန်တော်အတွက် ဆွယ်စိမ်းတစ်ဦးမဟုတ်ပါ။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ခန့်ကပင် ဒေါ်စန်းခင်နှင့် ဆက်နွယ်၍ သိကျွမ်းရင်းနှီး နှစ်သည် ဗေဒင် ဝေနေယျတစ်ဦးဖြစ်နေသည်။ ထို နှစ်သည် ကျွန်တော်ကပင် လောကဝတ် စတင်ပြုလိုက် သည်။

“မဖြုတ်တို့ရဲ့ ဆိုင်လေးကြည့်ရတာ ပစ္စည်းအမယ် တော်လေး စုံတာပဲနော်။ ဝယ်သူကလည်း အမြဲဖြင့် ချစ်တယ်။ အရောင်းအဝယ် အဆင်ပြေတယ် မဟုတ်လား။”

“အရောင်းအဝယ်ကတော့ အဆင်ပြေပါတယ် ဆရာ။ ချစ်ကဲက လက်လီရော လက်ကားပါ လုပ်နေတော့ ပစ္စည်း အဆင် ဆိုင်လှအောင် မနည်းကြိုးစားရပါတယ်။ ပစ္စည်းစုံ ကျွန်မဆီကတစ်ဆင့် ဝယ်ရောင်းကြတဲ့ ဖောက်သည် များလည်း များပါတယ်။ ကျွန်မဆီမှာ ပစ္စည်းစုံတော့ များလည်း တခြားဆိုင်တွေ သိပ်မသွားတော့ဘူး။ အဟောင်း အသစ်ယူလုပ်တဲ့သူတွေလည်း များလာတယ် ဆရာ။ ကျွန်မဆိုင်အတွက် ပစ္စည်းတွေ တင်တဲ့အခါမှာ ကိုယ့် ခွဲ လက်ငင်းဝယ်တင်ရတာရယ်၊ လဆိုင် အဟောင်းပေး အသစ်ယူတင်ရတာရယ်၊ အပ်ကုန်အနေနဲ့ တစ်ပတ် ဆယ် ဆယား ရှင်းရတာရယ်၊ အမျိုးမျိုးရှိပါတယ် ဆရာ”

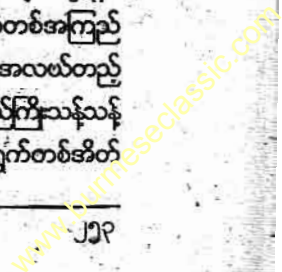
“ရောင်းအားက ကောင်းတော့ ဝယ်အားလည်း ကောင်း တယ် ဆရာ။ အဲဒီမှာ ကိုယ်ရစရာ အကြွေးတွေ များလာ တဲ့ ကိုယ်ပေးရမယ့် အကြွေးကလည်း များလာတော့တာ မကြားထဲ ကိုယ် လက်ငင်းဝယ်မှရတဲ့ ပစ္စည်းကျတော့

ဟိုဟာရောင်းထည့်ရ၊ ဒီဟာပေါင်ထည့်ရနဲ့ ဖြစ်လာတယ်။ အမြတ်အစွန်းက စာရင်းမှာတော့ အားရစရာကောင်းပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် လက်တွင်းကိုင် ငွေကတော့ စိုစိုပိုပိုမရှိလှဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီကိစ္စလေး ရှင်းပေးပါဦး ဆရာ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကောင်းပါပြီ မဖြုတ်တို့။ မဖြုတ်တို့ရဲ့ အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းမှာ ငွေကြေးလည်ပတ်မှု အဓိက အားနည်းသွားတဲ့ ပြဿနာလို ဆိုရမှာပါ။ ဒီကိစ္စပြေလည်ဖို့ အတွက် ကျွန်တော် အစီအရင်လေးတစ်ခုပြောပြပါမယ်။ ဒီအစီအရင်က ကျွန်တော်ဆရာများ လက်တွေ့ စီရင် အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ နည်းဖြစ်သလို၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း စီရင်ဆောင်ရွက်နေတဲ့ နည်းတစ်ခုပါ။ အစီအရင်ရဲ့ အမည် ကိုတော့ “ငွေလည်ပတ်ချင် ငွေထီးဆင်” လို့ ခေါ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ၊ အဲဒီ အစီအရင်လေး ဘယ်လို ဆောင်ရွက်ရမယ်ဆိုတာလေး ပြောပြပေးပါ”

“ကောင်းပါပြီ မဖြုတ်တို့။ မဖြုတ်တို့အနေနဲ့ ရဟန်းဆောင်း ထီး၊ ဒါမှမဟုတ် ကန့်ကွက်အိမ်ထီးတစ်လက် ကြီးကြီး/သေးသေး အသစ်တစ်လက်ကို ဦးစွာဝယ်ရပါမယ်။ ပြီးတော့ ငွေတစ်ရာ တစ်နှစ်ရာတန်၊ ငါးရာတန်၊ တစ်ထောင်တန်အသစ် (ရောင်း ဝယ်သူခွဲပြီးငွေ မဖြစ်စေရ) အမျိုးအစားအတူကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်ရွက်တစ်မျိုးပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ထီးအသေးအကြီးပေါ် မှတည့် ပြီး ငါးရွက်၊ ခုနစ်ရွက်၊ ကိုးရွက် သင့်သလို ချိတ်ဆွဲရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ချိတ်ဆွဲတဲ့အခါမှာ ပလတ်စတစ်အကြည် အနေတော်လေးတွေထဲမှာ ထည့်ပြီး အိတ်ရဲ့ အလယ်တည့် တည့်အဖျားမှာ ငွေကို မထိမနာစေတဲ့ အပ်ချည်ကြီးသန်သန် တစ်ထွာလောက် အရှည်လေးတွေနဲ့ တစ်ရွက်တစ်အိတ်

ထီးဖျားမှာ ချိတ်ဆွဲရပါမယ်။

အဲဒီ ငွေထည်ထားတဲ့ အိတ်လေးတွေကို လေတိုက်ရင် လည်နေပါလိမ့်မယ်။ သံယာဆောင်းထီးဆိုရင် ထီးရဲ့ ထိပ်ဖျားခိုင်း ဘုလုံးလေးမှာ ကြီးသန်သန်ခိုင်ခိုင် တစ်တောင် လောက်အရှည်နဲ့ ချည်ပြီး ဘုရားရုပ်ပွားတော်အပေါ်မှာ ကပ်လှူ ချိတ်ဆွဲရပါမယ်။ ငွေတွေလည်သလို၊ ထီးကလည်း လည်နေမှာပါ။ အလားတူပဲ ကနုကူဒန်ထီးကိုလည်း လုပ်နိုင်ရင် ကောင်းပါတယ်။ ဘုရားစင်နေရာ အခက်အခဲရှိရင်တော့ ဘုရားရုပ်ပွားတော်ရဲ့ ညာဘက်မှာ တပ်မိုး လှူဒါန်းရပါမယ်။ လှူဒါန်းရမယ်ရက်ကတော့ ဘယ်လမှာမဆို လရဲ့ လဆန်းပိုင်း တစ်ရက်က နေပြီး ဂုရုတ်အတွင်း လှူလို ဖြစ်ပါတယ်။ လဆုတ်ရက်တွေမှာတော့ မလုပ်ပါနဲ့။ နေအရတော့ မိမိရဲ့ ဖွေးနေနံနက် ဂုဏ်ရီမှ ဂုဏ်ရီအတွင်း အပြီးချိတ်ဆွဲ၍ ဘုရားရိုခိုး၊ ငါးပါးသီလခံယူပြီး မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား ရည်စူး ရည်မှန်းပြီး ငွေထီးတော်ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းရပါမယ်။

ဆက်ကပ်လှူဒါန်းတဲ့အခါ ဘုန်းတော်အနန္တ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ တန်ခိုးတော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား... မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား သက်ကော်ထင်ရှားရှိသည် ထင်မှတ်၍ တပည့်တော် -----နေဖွား။ -----နေ သားသမီးဖြစ်သူ -----သည် ဤငွေထီးတော်အား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းအပ်ပါသည် ဘုရား။ (အလှူခံတော်မူပါ။ ဘုရား)။ ဟု ရွတ်ဆို ကပ်လှူရပါမည်။ ထိုသို့ ရွတ်ဆို ကပ်လှူပြီး နောက် ဤငွေထီးတော်အား တပည့်တော် လှူဒါန်း ဆက်ကပ်ရခြင်းကြောင့် ငွေကြေးလည်ပတ်မှု သွက်လက်မြန်ဆန်ရသည့် ဘဝမျိုးကို ရယူပိုင်ဆိုင်ရပါလို၏ အရှင်ဘုရားဟု ဆုတောင်း ခံယူရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းကို ခုနစ်နေ့ဖွား မည်သည့်နေ့သားသမီးမဆို သတ်မှတ်ရက်အတွင်း တစ်ရက်ရက်မှာ ဖြုလုပ် ကပ်လှူပေးခြင်းဖြင့် ငွေနှင့်ပတ်သက်သော ရရန်၊ ပေးရန်ကိစ္စ၊ ငွေနှင့် ဆက်သွယ်သည့် လုပ်ငန်းဆောင်တာမှန်သမျှ ပြေလည်စေနိုင်ပါတယ်။

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ။ ဒီငွေထီးတော်ကို ကပ်လှူဒါန်းတဲ့ အခါ ဘယ်နဂါး လှူထားရမယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ဘယ်လောက်ကြတဲ့အချိန် စွန့်ရမယ်ဆိုတာရော ရှိပါသလား ဆရာ”

“မရှိပါဘူး မမြမြဦး၊ ငွေနဲ့ ကြေးနဲ့ မကင်းသမျှ ကာလပတ်လုံး ရက်အကန့်အသတ်မရှိ ကပ်လှူထားနိုင်ပါ

တယ်။ တကယ်လို့ ကပ်လှူဒါန်းထားတဲ့ ထီးတော်နွမ်းသွားရင်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အရောင်မမှေ့ပိုန်သွားရင်ပဲ အသစ်လှူဒါန်းလိုတဲ့အခါ စွန့်လို ရပါတယ်။ ထီးတော်ကို စွန့်မယ်ဆိုရင် နောက် ထီးတော်အသစ်တစ်ခု ကြို ရပါမယ်။ အဲဒီအခါမှာ ထီးတော်အဟောင်းနဲ့ ထီးအဟောင်းပါ ငွေတွေကို ပြန်မသုံးရပါဘူး။ စတင် ထီးဒါန်းစဉ်ကလိုပဲ အသစ်များကိုသာ သုံးရပါမယ်။

ထီးတော်ဟောင်းကို ဒီအတိုင်း ပပြောမဆိုဘဲ တာမျိုး၊ မြတ်ပစ်တာမျိုးတော့ မလုပ်ရပါဘူး။ မြတ်စွာရုပ်ပွားတော်အား ရိုသေစွာ ရိုခိုးဝတ်ဖြည့်ပြီး ဘုရားတော်သည် ငွေထီးတော်အသစ် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းဆွဲဆန္ဒရှိပါသဖြင့် တပည့်တော်အား ငွေထီးတော်အသစ် စွန့်ခွင့် ပေးသနားတော်မူပါ ဘုရားလို့ စွန့်ခွင့် တောင်းမယ်။

ထီးတော်ဟောင်းပါ ငွေကိုတော့ ရဟန်း သို့သော်လည်း သက်ကြီးရွယ်အို အတိုးအတွားတို့ကို ပေးလှူမယ်။ ထီးတော်ဟောင်း စွန့်ပြီးရင်တော့ နေချင်းဖြတ် တစ်ပတ် ခုနစ်ရက်ထက် မကော်ဘဲ ဖြစ်စေ၊ ပြန်ဆက်ကပ်လှူဒါန်းဖို့ လိုပါမယ်။ ထီးတော်သစ် လှူဒါန်းတော့ ပထမ စတင်လှူဒါန်းတဲ့ အစီအစဉ်အတိုင်းပဲ ငွေမှာဖို့ ဘာမျှ အထွေအထူးမရှိပါဘူး။

ဟု ပြောပြလိုက်သည်။
မမြမြဦးက သူ ပါလာသည့် အသင့်သုံး လက်မရှည် တစ်ပါးကင်နှင့် မှန်တစ်ဘူးအား ကျွန်တော့်ထံ ကမ်းပြီး ဦးချ ကန်တော့သဖြင့် ဆုပေးရသေးသည်။

“ယခုလို လှူဒါန်းကန်တော့ရသော အကြောင်းဖြင့် ငွေကြေးလည်ပတ် ပြေလည်မှုများ ရရှိ၍ ရောင်ဖောက်ကားမှုများလည်း အဆင်ပြေကာ၊ ကာယသုခ၊ သုခနှင့် ပြည့်စုံသော အကျိုးတရားများ ရရှိခံစားနိုင်ပါမဟူ၍ပင်။

ဤအစီအရင်အား ဆောင်ရွက်ကြကုန်သော မည်သည့်နေ့ဖွား သားသမီးမဆို ငွေလည်ပတ်ချင်၊ ငွေထီးဆင်လာဘတ်ဝင် ငွေရ၊ ကြံသမျှလည်း ဆန္ဒပြည့်ဝနိုင်ပါကြောင်း ယုံကြည်မှုများစွာဖြင့် ရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။

စေတနာကောင်းလျှင် ကံကောင်း

* * *

မောင်တင်ကြွယ်(မြ)

ဝမအောင်

ရာသီအေးအေး ချင်းပြုတ်ရည်နွေးနွေး

ဒီနှစ် ဆောင်းက အအေးပို၏။ ဆောင်းပီသသည်။
အအေးများ ဝင်ရောက် နေရာယူမှုကြောင့် နေနေညည
ပြီး ချမ်းအေးလွန်းသည်။

အအေးပိုခြင်းကြောင့်ပင် အသံတွေ ကြားနေရသည်။
အောင်းသတင်းတော့ မဟုတ်။ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ
တစ်စာရက် ဆုံးပါးကြသည်။ ဒါတင်မက၊ လူလတ်ပိုင်းတွေ
လဲပြုတ်ကြ၏။ လေဖြန်းကြ၏။

ကျန်းမာရေး ဗဟုသုတနည်းတာလည်း ပါမည်။ ဘဝ
ခြေအနေကြောင့် ပူခြင်း၊ အေးခြင်းကို ဂရုမထားနိုင်ဘဲ
အလွယ် နေထိုင်စားသောက်ကြတာလည်း ပါမည် ထင်၏။

ဆောင်းဥတုကာလကြောင့် အအေးပတ်ခြင်း၊ ဂရုမမှု
ရေချိုးမှားခြင်းများကြောင့် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု အာဟာရ
ညီမျှဘဲ ရောဂါတွေ တန်းစီပြီး ဝင်ကြတော့သည်။

ဒါတွေကို သိထားပြီး ကာကွယ်စရာ နည်းလမ်းက
ရှိသေး။ ဆေးစရိတ်ကလည်း များများစားစားကုန်စရာမလို။
အိမ်ထဲ မီးဖိုချောင်သုံး ဟင်းချက် အမွှေးအကြိုင်ပစ္စည်းကို
သုံးချတတ်ဖို့ပဲ လိုသည်။

ချင်းတက်အစိုကို အိမ်တိုင်းမှာ ဟင်းခတ်အမွှေး
အကြိုင်အဖြစ် သုံးကြမှာ သေချာသည်။ ချင်းမှာ တကယ်
သုံးစားသည့်သော မီးဖိုချောင်သုံး ပစ္စည်းဖြစ်၏။ တိုင်းရင်းဆေး
ဖြစ်သော အစာကြေဆေးနှင့် အနံ့ပွင့်ဆေးမှန်သမျှတွင်
ပင်ပါဝင်ရသည်။ ချင်း၏ ထူးခြားသော ဂုဏ်သတ္တိတစ်ခုမှာ
အဆေးဆေးရောဂါကို ကာကွယ်နိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အအေးပတ်ခြင်းနှင့် ရေချိုးမှားခြင်းတို့မှာ အပူဓာတ်
ပိုသွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ရာသီအေးအေးမှာ ချင်း
အသုံးပြု ကာကွယ်သင့်သည်။

ချင်းတက်ကို ဓားဖြင့် ပါးပါးလှီးဖြုတ်ပါ။ ခုနစ်လွှာရ
အောင် လှီးပါ။ ပြီးရင် ထန်းလျက်(အမည်း) ခုနစ်ခဲနှင့်
ကွမ်းရွက်သုံးရွက်ကို ယူပါ။ အားလုံးကို အိုးထဲ ထည့်ပြီး
ဆားအနည်းငယ်နှင့် ရေချက်အေး မတ်ခွက်တစ်ခွက် ရောပြီး
မီးအပူပေး ကျိုချက်ပါ။ သုံးပုံတစ်ပုံခန့် ကျန်အောင် ကျိုချက်
ပါ။

ချင်းပြုတ်ရည်ကို တဖြည်းဖြည်းမှတ်၍ သောက်သုံး
လိုက်ပါ။ အအေးပတ်ခြင်း၊ နှာစေးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ ခေါင်းကိုက်
ခြင်းများ သက်သာပြီး အခိုးအငွေ့ ပွင့်ကာ ချက်ချင်း ချွေးများ
စို့လာပါလိမ့်မည်။

ချင်း၏ အပူကြောင့် သွေးဆင်းမှန်စေ၏။ ထန်းလျက်
အမည်းတွင် သံဓာတ်များ ပါဝင်သဖြင့် သွေးအားနည်းခြင်းကို
ကောင်းစေ၏။ ရာသီအေးသော ကာလတွင်း သွေးလေ
ညီညွတ်မှုတစေရန် ချင်းပြုတ်ရည်ကို သောက်သုံးသင့်ပါ
သည်။

အသက်ကြီးသူများ၊ ကိုယ်ခံအား မကောင်းသူများ
အနေဖြင့် အေးသော ရာသီဥတုကို ကြိုကြိုခံနိုင်စေဖို့ ချင်း
သုပ်ကို နေ့စဉ် စားသုံးပေးသင့်ပါသည်။

အအေးမိခြင်း၊ အအေးပတ်ခြင်း၊ ရေချိုးမှားခြင်းများ
ကြောင့် သွေးတိုးခြင်းနှင့် ဦးနှောက်သွေးကြောပေါက်ခြင်း၊
လေဖြတ်ခြင်းများကိုပါ ခံစားနိုင်ပါသည်။ ထိုဝေဒနာဆိုးများ
ကို ခုခံကာကွယ်နိုင်ဖို့ ချင်းပြုတ်ရည်နွေးနွေးလေးကို
သောက်သုံးပေးသင့်ပါကြောင်း စေတနာဖြင့် ဝေငှလိုက်ရပါ
သည်။

စေတနာ

www.burmeseclassic.com

အချိန်ကာလအားဖြင့် နှစ်ပေါင်း
၃၀ နီးပါးမျှ ကြာမြင့်ခဲ့ပါပြီ။

၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁ရက်
နေ့က ဖြစ်ပါ၏။

ရန်ကုန်မြို့၊ ကျွန်းကြီးလမ်းနှင့်
လမ်းမတော်လမ်းထောင့်ရှိ ထိုစဉ်က
“ဟာဂျီမ ဧပီပုဆေးရုံ” ဟု ခေါ်သည့်
ဆီးနှင့် ကျောက်ကပ် အထူးကု ဆေးရုံ
၏ အထူးကြပ်မတ် ကုသဆောင်
အတွင်းဝယ် ကျွန်တော်၊ ကျွန်တော်ဇနီး
နှင့် သူနာပြု ဆရာမလေးတို့ ရှိနေကြ
ပါ၏။ ထိုနေ့က ရာသီဥတုသည်လည်း
မိုးလင်းကတည်းက ကောင်းကင်
တစ်ပြင်လုံး အုံ့မှိုင်းနေခဲ့သည်။ နံနက်
ခင်း အိပ်ရာမှ နိုးလာသော ဇနီးဖြစ်သူ
၏ မျက်နှာက မရွှင်ပျလှ။

“ခိုင်လေး... သက်သာလာပြီ
နော်”

အိမ်အေး

သိုက်နန်းသို့
ပြန်ကြလေပြီလား

ဟု နှုတ်ဆက်ရင်း ဇနီးသည်၏ မျက်နှာကို လက်ကိုင်ပထမနေလေးဖြင့် သုတ်ပေးကာ မျက်နှာသစ်ပေးရန် ကျွန်တော်ပြင်လိုက်ပါသည်။ ဇနီးသည် က နှမ်းလျှော့ ပြီးရင်း...

“ဒီနေ့ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ မဟုတ်လား အစ်ကို၊ နေ့ခင်း အစ်ကိုပြန်ရင် သားလေးကို ခေါ်လာခဲ့ပါနော်”

အိမ်တွင် ထားရစ်ခဲ့သော ကျွန်တော်တို့သားလေးကို ဇနီးသည် တွေ့ချင်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော်...

“ဟို လေးငါးရက်ကတင် ခေါ်လာခဲ့သေးတယ်လေ။ ကလေး ပင်ပန်းနေမှာပေါ့ ခိုင်လေးရယ်။ ခိုင်လေးလည်း ဆေးရုံက ဆင်းရတော့မှာပဲ”

ကျွန်တော်စကားကို ဆုံးအောင်ပင် မပြောလိုက်ရပါ။ ဇနီးသည်က လက်ကာပြလိုက်ရင်း...

“ဒီနေ့ ခေါ်ဖြစ်အောင်သာ ခေါ်လာခဲ့ပါ အစ်ကိုရယ်”

ဟုသာ ပြောနေတော့သည်။

ကျွန်တော်ဇနီး ဆေးရုံရောက်နေသည်မှာ ထိုနေ့က နှစ်ပတ်တိတိပြည့်လေပြီ။ အာဇာနည်နေ့ကတည်းက ဆေးရုံတက်နေခဲ့ရသော ကျွန်တော်ဇနီးသည် ဆေးရုံတွင် နှစ်ပတ်ကြာမျှ တက်ရောက်နေရချိန်ဝယ် အသက် ဆက်လက် ရှင်သန်ရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိသလောက် နည်းနေပြီဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် သိရှိထားပြီးဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်တော်ဇနီးသည် အိမ်တွင် နေနေရာမှ ရုတ် ၂၀ ရက် ဆီး လုံးဝ သွား၍ မရတော့သဖြင့် ဆေးရုံသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။ ဆေးရုံတွင် စစ်ဆေးကြည့်တော့ ကျောက်ကပ်နှစ်ခုလုံး အလုပ်မလုပ်တော့ဟု သိခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်က ယခုခေတ်ကဲ့သို့ ကျောက်ကပ်အစားထိုးကုသ၍ မရသေးသည့်အပြင်

ကျောက်ကပ်ဆေး စက်လည်း မရှိသေးသဖြင့် ဗိုက်ကို ဖောက်ကာ ကျောက်ကပ်များအတွင်းသို့ ဆေးသွင်းပြီး သန့်စင်အောင် ဆေးကြောနေသည်မှာ ဆေးပုလင်းပေါင်း ကိုးဆယ်ကျော်ပေပြီ။ ဇနီးသည်၏ ပါးလျှော့ ခန္ဓာကိုယ်လေးက မြင်မကောင်းအောင် ပွရောင်းကာ နဂိုထက် သုံးဆကျော် လေးဆနီးပါးမျှ ဖောင်းဖွပြီး ဝဝတုတ်တုတ်ကြီးဖြစ်နေချေပြီ။ ထိုအချိန်ထိအောင် ဆီးက မသွားနိုင်သေးသဖြင့် ဆရာဝန်ကြီးက အခြေအနေ မကောင်းတော့ကြောင်းကိုလည်း ကျွန်တော်အား ပြောပြထားပြီး ဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်တော် အတတ်နိုင်ဆုံး ဇနီးသည်ကို ကုသပါသော်လည်း မျှော်လင့်ချက်ကား ဝေးနေခဲ့ချေပြီ။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်တို့တွင် သုံးနှစ်အရွယ် သမီးလေးနှင့် အခါလည်အရွယ် သားလေးတစ်ယောက်တို့ ရှိပါ၏။ ဇနီးသည် နေမကောင်း၍ ဆေးရုံတက်ရတော့ သမီးလေးကို နယ်မှ ကျွန်တော်အမေက လာရောက် ခေါ်ယူသွားခဲ့သည်။ သားလေးကိုတော့ နို့တိုအရွယ်မို့ ဇနီးသည်က ခေါ်သွားခွင့် မပြုခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်က ညပိုင်းတွင် ဆေးရုံ၌ ဇနီးသည်အား စောင့်အိပ်ပြီး သားလေးကို ဘေးအိမ်မှ အစ်မထွေးက နို့တိုက်ကာ ထိန်းပေးထားသည်မှာ သူဆေးရုံ စတက်ကတည်းကပင် ဖြစ်ပါ၏။ မနက်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ရေချိုး သားလေးနှင့် ခဏနေပြီး ညနေပိုင်းတွင် ဆေးရုံသို့ ပြန်လာရသည်။ လွန်ခဲ့သော လေးငါးရက်လောက်က အစ်မထွေး ကျွန်တော်နှင့် ဆေးရုံသို့ လိုက်လာကာ သားလေးကိုပါ ခေါ်လာခဲ့သေးသည်။ ကျွန်တော်က ကလေးကို ဆေးရုံသို့ သိပ်ခေါ်မလာစေ

ချင်။ နနယ်သေးသော ကလေးလေးတစ်ယောက်အတွက် ဆေးသို့ နေရာမျိုးက အချိန်မရွေး ချေတော့ ကူးစက်သွားနိုင်သည်ဟု ကျွန်တော် ခွဲမြဲစွာ ယုံကြည်ထားသည်။

သည်နေတော့ ဇနီးသည်က သားလေးကို ခေါ်လာခိုင်းပြန်ပါပြီ။

ရောဂါမသက်သာသည့် ဇနီးသည်ကိုလည်း စိတ်ချမ်းသာစေချင်ပါ။ သူ့ဘဝ၏ နောက်ဆုံးကာလ နှစ်လောနေသောအချိန်များတွင် သူ့အား လိုက်လျောသင့်သည်ဟုလည်း ကျွန်တော် ထင်မိခဲ့ပါသည်။

“အစ်ကို ပြန်တော့နော်၊ သားလေးကို စောစောခေါ်ခဲ့ပါနော်”

ဇနီးသည်၏ မျက်နှာကို ကြည့်ကာ ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

“အစ်မထွေးကိုပါ ခေါ်ခဲ့ပါ။ ဇနီးသည်က ကျွန်တော်အား ယူကာ ပြန်ပြန် ခေါ်ငြိတ်လိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော် အိမ်သို့ ရောက်သောချင်း အံ့ဩဖွယ်တစ်ခုနှင့် ကြုံခဲ့သည်။

အိမ်တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်တို့အိမ် ဧည့်ခန်းတွင် ဘုန်းပန်းများသည် တစ်စုံတစ်ဦးက ထွင်းထားသည့်အလား ကြမ်းပေါ်တွင် ကြံနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ အိမ်သော့ကို အစ်မထွေးက ယူမထားသဖြင့် မနေ့ညနေက ကျွန်တော် ဘုရားညောင်ရေအိုးလဲအပြီး မည်တစ်ယောက်မျှ အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာအကြောင်းမရှိပါချေ။ အိမ်လည်း အသေအချာပိတ်နေသဖြင့် ကြွက်များ တိုးရောသားလားဟု တွေ့

တော် ဘုရားစင်ကို ကြည့်လိုက်မိပါသည်။
ညောင်ရေအိုး သုံးလုံးရှိရာ တစ်လုံးမှ လဲမနေသည့်အပြင် ညောင်ရေအိုးများထဲမှ ရေများသည်လည်း တွန့်တော် မနေ့ညနေက ကပ်ထားခဲ့သည့်အတိုင်း အပြည့်ရှိနေပါသည်။
တွန့်တော် စဉ်းစားမရနိုင်ပါပြီ။

တွန့်တော် အိမ်တံခါးဖွင့်နေသည်ကို မြင်တော့ အစ်မထွေးက...

“အေးအေးခိုင် ဘယ်လိုနေသေးလဲ ကိုဝင်းတော်”

ဟု မေးကာ တွန့်တော်တို့ အိမ်ဘက်သို့ ကူးလာပါသည်။ ကြမ်းပေါ်တွင် ပြန်ကြဲနေသော ပန်းများကို ကြည့်ကာ...

“ဟာ...ပန်းတွေ ဘာဖြစ်လို့ ပြန်ကြဲနေတာတုန်း”

ဟု ရေရွတ်ကာ တွန့်တော်ကို ကြည့်ပါသည်။

“တွန့်တော်လည်း မသိဘူး အစ်မထွေး။ မနေ့က တွန့်တော် သေသေချာချာ ဘုရားပန်းလဲထားခဲ့တာ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ မသိဘူးနော်။ မိတ်မကောင်းဘူး ထင်ပါရဲ့ဗျာ”

“ဟယ်...ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ”

အစ်မထွေးက ပန်းများကို ဘာကယူကာ စွန့်လိုက်ပါသည်။

“အစ်မ ဈေးသွားပြီး ပန်းတွေ ဆိုထားပေးလိုက်မယ်”

တွန့်တော်လည်း ဘုရားပန်းကိစ္စအတွက် မစဉ်းစားတော့ဘဲ သားလေးကို ခေါ်လာဖို့ ဝန်းသည်က ပူဆာကြောင်း သိသော အစ်မထွေးအား ပြောပြလိုက်ပါသည်။

“သူလည်း သူ့သားလေးကို တွေ့ရမှာပေါ့ဟယ်။ အစ်မပါ လိုက်ခဲ့မယ်”

ထိုနေ့ နေ့ခင်းတွင် သားလေးကို ရေချိုး သနပ်ခါး ပါးကွက်ကျားလေး ကွက်ပြီး ဆေးရုံသို့ ခေါ်သွားခဲ့ပါသည်။

ဆေးရုံရောက်တော့ သားလေးက သူ့အမေကို တွေ့ရ၍ မြူးနေလိုက်သည်မှာ တွန့်တော်တို့ ခေါ်၍ပင် မရတော့။ ဝန်းပြစ်သူကလည်း နေမကောင်းသည့်ကြားမှ သူ့သားလေးကို နှိတ်ကန်နေရင်း မျက်ရည်များ တစ်ပေါက်ပေါက်ကျနေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် တွန့်တော်ရင်ဝယ် ပြောပြနိုင်လောက်အောင် ခံစားခဲ့ရပါသည်။ ထိုအချိန်သည် တွန့်တော်သားလေးနှင့် တွန့်တော်ဝန်းစဉ်၏ နောက်ဆုံး ဆုံတွေ့နေကြခြင်းဖြစ်သည်ကို တွန့်တော်ထိုစဉ်က လုံးဝ မသိခဲ့ပါချေ။

သားလေးကတော့ စကား မပီကလာ ပီကလာ ပြောတတ်ရုံသာ ရှိသေးသည်။ မေမေ...မေမေဟု ခေါ်ကာ သူ့အမေကို အတင်းအကျပ်ဖက်ထားသည့် ထိုနေ့က မြင်ကွင်းကို တွန့်တော် ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်ခဲ့ပါ။

သားအပိနစ်ယောက်တို့၏ နောက်ဆုံးအချိန် မြင်ကွင်းများက ကျွန်တော်တို့အတွက် ကြေကွဲဖွယ်အတိပါပင်။

ညနေ အတော်လေး စောင်းတော့မှ အစ်မထွေးနှင့် သားလေးတို့ ပြန်သွားခဲ့ကြပါသည်။ သူတို့ပြန်တော့ ဝန်းသည်က ထိုင်ချင်သည်ဟု ဆိုသဖြင့် သူ့နာပြု ဆရာမလေးက ထူပေးပြီး ခုတင်ခေါင်းရင်းတိုင်ကို ဖိကာ ထိုင်စေပါသည်။ တွန့်တော်က တွန့်တော်ဝန်းကို ဖက်ထားရင်း ဆေးရုံမှ ဆင်းရမည့် အကြောင်းတွေကို ဝန်းသည် ကျေနပ်မှု ရစေရန် နှစ်သိမ့်ပြောဆိုနေမိပါသည်။ တွန့်တော်ဝန်းကမူ သူ ဆေးရုံမှ ဆင်းရမည့်ကိစ္စကို စိတ်ဝင်စားမှု မရှိဘဲ...

“အစ်ကို... ခိုင်လေး ရွှေစက်တော်ကို သွားတော့မယ်နော်”

ဟုသာ ထပ်ခါထပ်ခါပြောနေပါ တော့သည်။

“ဝန်းသည် ဘာကို ဆိုလိုမှန်း တွန့်တော်သာလျှင် တိတိကျကျညီသူဖြစ်ပြီး အနားမှ ဆရာမလေးကတော့ ဘာမှ နားမလည်ဘူးပဲ။”

“ခိုင်လေးရယ်... အဲဒီ အစွဲအလမ်းတွေကို ဖျောက်ထားပါကွာ။ မင်း နေကောင်းရင် အစ်ကိုတို့ ခိုင်လေး သွားချင်တဲ့ ရွှေစက်တော်ကို သွားကြမယ်နော်”

ဟု တွန့်တော်က ပြောတော့ ဝန်းသည်က မချီပြီးလေး ပြီးနေပါသည်။

ညနေ ၅နာရီ ၄၅မိနစ်တွင် တွန့်တော်ရင်ခွင်တွင်း မိုန်းနေရင်းက သူ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါသည်။

သူ့အသက် ၂၄နှစ်၊ သမီးလေး တစ်ယောက်၊ သားလေးတစ်ယောက်။

တွန့်တော်တို့သည် ရော့ပတီ

www.burmeseclassic.com

တိုင်း ကျွန်လတ်မြို့လေးမှ ဖြစ်ကြပါ၊
၏။ သူက ကျွန်တော်အောက် ငှနစ်ခန့်
ငယ်ကာ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်လုံး
ကျွန်လတ်မြို့ အစိုးရ အထက်တန်း
ကျောင်းတွင် အတူကျောင်းတက်ခဲ့ကြ
ပြီး ကျောင်းသားဘဝမှာကတည်းက
ချစ်ကြိုက်ခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့
အိမ်ရာထူထောင်ကြချိန်တွင် ဆူက
အသက် ၂၀၊ ကျွန်တော်က အသက်
၂၄နှစ်အရွယ်ဖြစ်ပါ၏။

ငယ်စဉ်ကတည်းက ချစ်ကြိုက်
ခဲ့ကြသူများဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော်တို့
တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မြတ်နိုး
စွာ သံယောဇဉ်တွယ်ခဲ့ကြပါ၏။

ကျွန်တော်ဇနီးက ကျွန်တော်တို့
အိမ်ထောင်ကျပြီးသည်နောက်ပိုင်း
ဝယ်...

“အစ်ကို... ခိုင်လေးက သိုက်
ကု လာတာ အစ်ကိုရဲ့။ အစ်ကို
အတွက် သမီးလေးတစ်ယောက်၊ သား
လေးတစ်ယောက် မွေးပေးပြီးရင် ခိုင်
လေး သိုက်ကို ပြန်ရမှာ”

ဟု မကြာမကြာ ပြောလေ့ရှိ
တတ်ပါသည်။

“မင်း ဘာတွေ လျှောက်၊
လျှောက်ပြောနေတာလဲကွာ”

“ဟုတ်တယ် အစ်ကိုရဲ့၊ ခိုင်
လေး တကယ်ပြောနေတာ”

“မင်းကို ဘယ်ဗေဒင်ဆရာတွေ
က မဟုတ်မဟတ်တွေ ဟောထားလို့
လဲကွာ”

“ဘယ်ဗေဒင်ဆရာကမှ ဟော
တာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်
သိတယ်”

“မင်းဟာက မဖြစ်နိုင်တာဘဲ
လေ”

“ဪ... အစ်ကိုရယ်၊ အစ်ကို
တစ်နေကျ ယုံလာပါလိမ့်မယ်”

ကျွန်တော်ဇနီးအား ကျွန်တော်
နားမလည်နိုင်ခဲ့ပါ။

“ခိုင်လေးတို့ညီအစ်မနှစ်ယောက်
လုံးက ရွှေစက်တော်သိုက်က လာကြ
တာ။ ညီအစ်မနှစ်ယောက်လုံး သိုက်
ကို ပြန်ကြရမှာ။ ခိုင်လေးက အရင်ပြန်
ရမယ်။ ပြီးရင် အစ်မနှေးနှေး ပြန်မယ်။
သူက အသက် ၃၀နှစ်အထိ နေရမယ်”

သူတို့ညီအစ်မနှစ်ယောက်ရှိပါ
သည်။ နွေးနှေးခိုင်က သူ့အစ်မ။

ထိုသို့ပြောသည့်အခါတိုင်း သူ
မျက်လုံးတွေက အလွန်တောက်ပလွန်း
နေသည်ကို ကျွန်တော် သတိထားမိခဲ့
ပါသည်။

“မင်းပြောတာတွေ အစ်ကို
တစ်ခုမှ လက်မခံချင်ဘူး။ သိလား”

သူက ကျွန်တော်ကို ပြုံးကြည့်
နေသည်။

“မင်း ငါ့ကို မချစ်ဘူးလားကွာ။
ဒီစကားတွေ ကြားရရင် ငါ ဘယ်လို
ခံစားရမလဲဆိုတာ မင်း မစဉ်းစားမိဘူး
လား”

“စဉ်းစားမိတာပေါ့။ အစ်ကိုကို
အရမ်းချစ်လို့ ပြောပြနေတာ။ ခိုင်လေး
မရှိတာတဲ့နောက်မှာ အစ်ကို နောက်
မိန်းမ ဘယ်တော့မှ မယူဘူးဆိုတာ
လည်း ခိုင်လေး သိနေတယ်။ ခိုင်လေး
ရဲ့ သားလေးနဲ့ သမီးလေးက အစ်ကို
တစ်ဘဝလုံးစာ ခိုင်လေးရဲ့ ကိုယ်ပွား
တွေပဲလေ”

ပြောဖန်များတော့ ကျွန်တော်
သက်ပြင်းအဲဒါချစ်ခဲ့ပါသည်။

“ခိုင်လေးအသက် ၂၄နှစ်အထိ
ပဲ နေဖို့ သိုက်က ခွင့်ပြုလိုက်တာပဲ”
သူ့မျက်နှာလေးကလည်း ပြော
ပြီးတိုင်း ညှိုးသွားတတ်ပါ၏။

ကျွန်တော် ထိုအကြောင်းတွေ
ကို မေ့ပျောက်နိုင်အောင် ကြိုးစားခဲ့ပါ

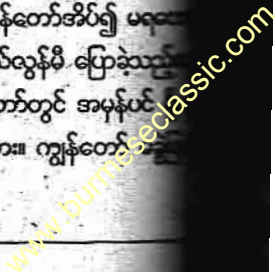
သည်။ မယုံကြည်ဟု ဆိုရပါသေး
လည်း သူ ဆေးရုံတက်နေချိန်သည်
အသက် ၂၄နှစ်၊ ကလေးနှစ်ယောက်
ရခဲ့ပြီးချိန်၊ ဆရာဝန်ကြီးက မျှော်ထု
ချက်နည်းပါးနေပြီဟု ပြောလိုက်
ပုံဝယ် ကျွန်တော် မည်သို့မျှ မခံစား
တော့ပါပြီ။

သူပြောခဲ့သည့်အတိုင်း သူ
သွားခဲ့ပါပြီ။

ဇနီးသည် ကွယ်လွန်ပြီး ရှစ်
အကြာ ၁၉၉၀ ခုနှစ်၊ မတ်လ
ကျွန်တော် ရွှေစက်တော်ဘုရား
ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါသည်။

မန်းချောင်းဘေးမှ တည်
လေးတွင် ကျွန်တော်ညီမ၊ ကျွန်
ညီတို့နှင့်အတူ တည်းခိုခဲ့ပါ
ကျွန်တော်သားနှင့် သမီးတို့ထော
ပလာခဲ့ပါ။ တစ်ခါမျှ မရောက်
သော ရွှေစက်တော်သို့ ကျွန်
ရောက်လာခဲ့ချိန်တွင် ရွှေစက်
အထူးတစ်တစ်ခုသည် ကျွန်
အား အမှတ်ရနေမည်ကို အထူး
ဖွယ် မလိုတော့ပါ။ ရွှေစက်
ရောက်ရောက်ချင်းည ကျွန်
အားလုံး အိပ်ပျော်နေကြချိန်
ကျွန်တော်အား တစ်စုံတစ်ယောက်
နှုန်းညှည့် ထိတွေ့လိုက်သကဲ့သို့
လိုက်ရပြီး ကျွန်တော် အိပ်
လန့်နိုးခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်
လည်း ကျွန်တော်ဇနီး အေး
“အစ်ကို” ဟု ခေါ်လိုက်သံကို
ရှင်းလင်းစွာ ကြားလိုက်ရပါ
ကျွန်တော်အိပ်၍ မရ
သူ မကွယ်လွန်မီ ပြောခဲ့သည့်
ရွှေစက်တော်တွင် အမှန်ပင်
ရောသလား။ ကျွန်တော်
ပါ။

နောက်နှောင့် ကျွန်တော်တို့ကို အိမ်မက်မက်ခဲ့ပါသည်။ အိမ်မက်ထဲတွင် အလွန်လှပသော အဝတ်အစားများ ဖတ်ဆင်ထားသော အေးအေးခိုင်ခိုင်သည် ကျွန်တော်တို့ တည်းခိုနေသည့် အခန်းဆေးထဲသို့ ရောက်လာပြီး ကျွန်တော်တို့ ဘီ စကားတွေ လာပြောပါသည်။ အိမ်မက်ထဲတွင် အေးအေးခိုင်ခိုင်ကို ကျွန်တော် ကိုင်တွယ်ထိတွေ့၍ မရခဲ့ဘဲ သူ့ကို အမျှဝေပါဟု ထင်ထင်ရှားရှား ပြောသွားခဲ့သည်ကိုသာ မှတ်မိခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်က ရွှေစက်တော်ဘုရားပွဲ၏ နံနက်ခင်း အရက်တက်ချိန်များတွင် သံယာတော်များ ဆွမ်းခံကြွလေ့ရှိရာ သံယာတော်များအား ဆွမ်းနှင့် သစ်သီးများ ကပ်လှူကာ ဝန်းဖြစ်သူတို့ ထက်သန်သောစိတ်ဖြင့် ကျွန်တော် အမှုအတန်းပေးစေခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဝန်းသည် ပြောခဲ့သည့် စကားများကို ကျွန်တော် ယုံကြည်လိုက်ရပါပြီ။ သူပြောခဲ့သည့်အတိုင်း အမှန်ပင် သိုက်သို့ ပြန်သွားခဲ့လေပြီဟုသာ ကျွန်တော် တွေးရပါတော့သည်။

ရန်ကုန်သို့ ပြန်ရောက်ပြီး တစ်ရက်ဝယ် ကျွန်တော်သည် မချီဖြစ်သူ နွေးနွေးခိုင်ထံသို့ ရောက်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သူက ပြောကဉ်ကလာဟု ရောဆင်းတွင် ဖိနပ်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်နေသည်။ သူ့ထံ ကျွန်တော်ရောက်သွားခဲ့စဉ်က ရွှေစက်တော်မှ အကြောင်းများကို လုံးဝ မပြောဖြစ်ခဲ့သော်လည်း သူ ကျွန်တော်ကို ပြောလိုက်သည့် စကားများက ကျွန်တော်အား များစွာ ပဟောဋီဆန်စေခဲ့ပါသည်။

“ကိုင်းတော်ရေ... ရောက်တုန်း ပြောရဦးမယ်။ ကျွန်မ အေးအေးခိုင်ကို

အိမ်မက်မက်တာ သုံးခါရှိပြီ။ သူ ရွှေစက်တော်မှာ ရှိတယ်တဲ့။ ကျွန်မကို နင် လာခဲ့တော့တဲ့။ တိုညီအစ်မတွေ အတူတူပြန်နေကြမယ်လို့ ပြောပြောနေတယ်”

အေးအေးခိုင် မကွယ်လွန်မီက ပြောသွားသော စကားများကို ကျွန်တော် ပြန်လည်ကြားယောင်နေမိပါသည်။ နွေးနွေးခိုင်က ကျွန်တော်ဝန်းထက် နှစ်လောက် ကြီးသည်။ ကျွန်တော်ဝန်းကွယ်လွန်ချိန်ဝယ် သူက အသက် ၂၆ နှစ်အရွယ်ဖြစ်ပါသည်။ ယခု သူ ၃၁ နှစ်အရွယ်ဖြစ်နေပြီ။ အေးအေးခိုင် ကျွန်တော်အား ပြောသွားသော စကားများကို သူသိလား။ မသိသလား ကျွန်တော်လည်း မသိခဲ့ပါ။

“အေးပါ မနွေးရယ်၊ အစွဲအလမ်းတွေ မထားပါနဲ့။ အိမ်မက်ဆိုတာ ဇီလိုပဲ မက်တတ်တာပါပဲ”

ကျွန်တော် သူ့ကို နှစ်သိပ်စကားပြောဖြစ်ခဲ့ပါသေးသည်။

ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေ့ ဂန္ထိရသည် ဤနေရာတွင် ရပ်ဖို့ ကောင်းပြီဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် အနည်းငယ်မျှ ဆက်ရပါဦးမည်။

ကျွန်တော် နွေးနွေးခိုင်အိမ်သို့ ရောက်အပြီး ၁၀ ရက်ခန့်အကြာတွင် နွေးနွေးခိုင်တစ်ယောက် ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါသည်။ သူသည်လည်း ရွှေစက်တော်သို့ အမှန်ပင် ရောက်သွားလေပြီလား မပြောတတ်တော့ပါပြီ။

ပရလောကကို ကျွန်တော် မည်သို့မျှ နားမလည်နိုင်တော့ပါတကား။

ကျွန်တော်ငယ်စဉ် ကျောင်းသားဘဝကတည်းက ချစ်မြတ်နိုးခဲ့ရသော

ကျွန်တော်ဝန်း အေးအေးခိုင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၂၈ နှစ်ကျော်ခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော်အသက်သည်လည်း ၅၆ နှစ်ကျော်ခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော် ယခုအချိန်အထိ နောက်အိမ်ထောင်မပြုခဲ့ပါ။ သမီးနှင့် သားတို့ကို ပြုစုပျိုးထောင်ပေးခဲ့ပြီး သူတို့တွေ အိမ်ထောင်အသီးသီးကျသွားခဲ့ကြပါပြီ။ ကျွန်တော်ဘဝ၏ ကျန်ရှိနေသေးသော ကာလများတွင်လည်း ကျွန်တော် အိမ်ထောင်ပြုဖြစ်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

“ခိုင်လေးရဲ့ သားလေးနဲ့ သမီးလေးက အစ်ကိုတစ်ဘဝလုံးအတွက် ခိုင်လေးရဲ့ ကိုယ်ပွားတွေပဲလေ”

ဟု ပြောခဲ့သည့် ဝန်းဖြစ်သူ၏ စကားများကို ကျွန်တော် အမှတ်ရနေဆဲပါပေ။

သူ ကွယ်လွန်ပြီးနောက်ပိုင်း ကျွန်တော် နောက်အိမ်ထောင်မပြုဘဲ နေလိမ့်မည်ကို ချစ်သော ခိုင်လေးတစ်ယောက် ထူးခြားစွာ ကြိုတင်သိရှိနေခဲ့သည်ကို ကျွန်တော် မည်သို့မျှ စဉ်းစား၍ မရနိုင်သေးပါချေ။

သူပြောခဲ့သည့် ရွှေစက်တော် သိုက်ဆိုသည်မှာလည်း အမှန်ပင် ရှိနေပါသလား ဆိုသည်ကိုလည်း ကျွန်တော် စဉ်းစား၍ မရနိုင်သေးပါတကား။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရွှေစက်တော်သို့ ကျွန်တော် နောက်တစ်ခါက သွားရပါဦးမည်။

ဝင်းတို့စော်

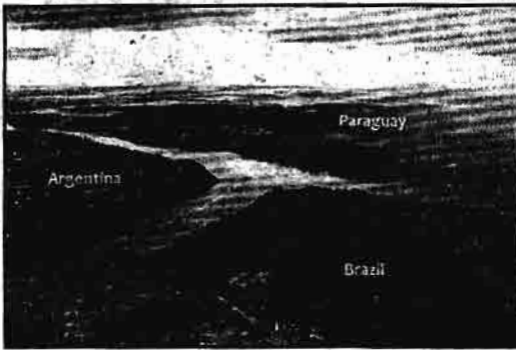

ထူးဆန်းထွေလာ ဤကမ္ဘာ

ဖောင်လင်းအောင်

သုံးပွင့်ဆိုင်

တောင်အမေရိကတိုက် (လက်တင် အမေရိက)ရှိ ဘရာဇီး (Brazil)၊ အာဂျင်တီးနား (Argentina) နှင့် ပါရာဂွေး (Paraguay) နိုင်ငံတို့၏ သုံးပွင့်ဆိုင် နယ်စပ်နေရာ ဖြစ်သည်။ မြစ်၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် နိုင်ငံ သုံးနိုင်ငံ

တည်ရှိနေပုံကို ထူးခြားဖွယ်ရာ မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ အရှေ့တောင်အာရှဒေသတွင်လည်း မြန်မာ၊ လာအိုနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံတို့ နယ်နိမိတ်ချင်း ဆက်စပ်နေသော ရွှေတြိဂံနယ်မြေသည် ထင်ရှားကျော်ကြားသည်။

မြွေလိပ်မြွေကောက် လမ်းကလေးများ

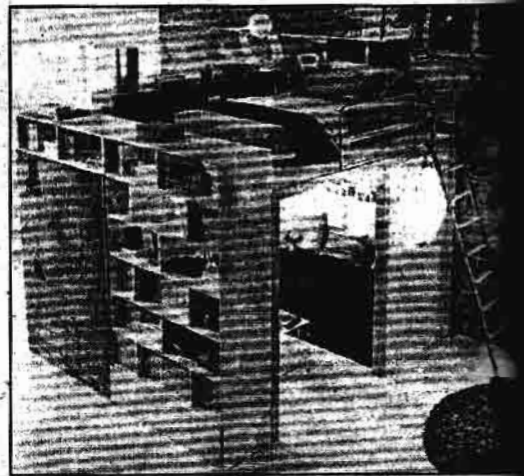
ကမ္ဘာပေါ်တွင် အန္တရာယ်အများဆုံး လမ်းပိုင်းများတွင်

တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သည့် ဒိုလီနိုင်ငံနှင့် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံတို့အကြား ဆက်သွယ်ပေးထားသည်။ အကွေ့အကောင်အလွန်များသည့် တောင်ပေါ်လမ်း တစ်နေရာပုံဖြစ်သည်။

အိမ်ခန်းထုထု

နေအိမ် အိမ်ခန်းတွင် နေရာလွတ်အများအပြား ချွေတာလိုသူများအတွက် ဆန်းသစ်သော စိတ်ကူးလေ့လာအကောင်အထည်ဖော်ပြထားသည်။ အိမ်ရာ ခုတင်ကို အခါ

အသေးစားလေးသဖွယ် ပြုလုပ်ထားပြီး အပေါ်တွင် အိမ်ရာကား၊ အောက်တွင် ညှပ်ခန်းအသေးစားသဖွယ် ပြင်ဆင်ထားသည်။

ကိတ်မုန့် ပန်းချီ

ထူးခြားအံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော လက်ရာပြောင်မြောက်
မည့် ကိတ်မုန့်ပန်းချီ ရေးဆွဲနေပုံဖြစ်သည်။

မခွဲအတူ

ပင်လယ် ဖျံငယ်လေးများသည် အချင်းချင်း လွန်စွာ
အားစွဲရှိသူများဖြစ်သည်။ အိပ်စက်ချိန်၌ပင် တစ်ကောင်
တစ်ကောင် လက်ချင်းချိတ်ထားလျက် မခွဲအတူ အိပ်

ကြသည်။ လက်ချင်းချိတ်ထားခြင်းအားဖြင့် အိပ်နေ
သွင်း ရေစီးကြောင့် တစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် နေရာ
သွားတော့ပေ။

ထာဝရသစ္စာ

တရုတ်အမျိုးသားတစ်ဦးသည် သူ၏ ချစ်သူကို
လက်ထပ်ခွင့် တောင်းရာတွင် နင်းဆီပန်း (၉၉၉၉)ပွင့် အသုံး
ပြု ဖန်တီးထားသည့် ဝတ်စုံကို ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်၍ ချစ်သက်

လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးခဲ့သည်။ "၉"ဂဏန်းသည် တရုတ်
အယူအဆအရ "ထာဝရ"ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ထာဝစဉ်
ချစ်ခင်မြတ်နိုးမည့် အဓိပ္ပာယ်ကို ဖော်ဆောင်စေသည်။

နယ်စပ်

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ကနေဒါနိုင်ငံတို့အကြား

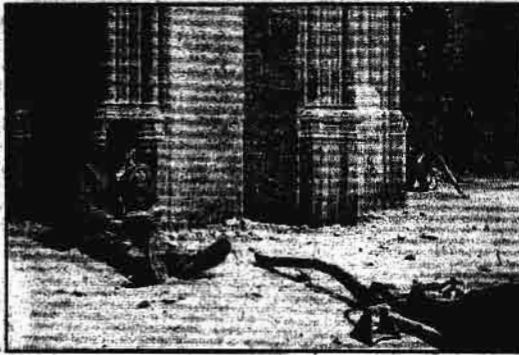

www.burmeseclassic.com

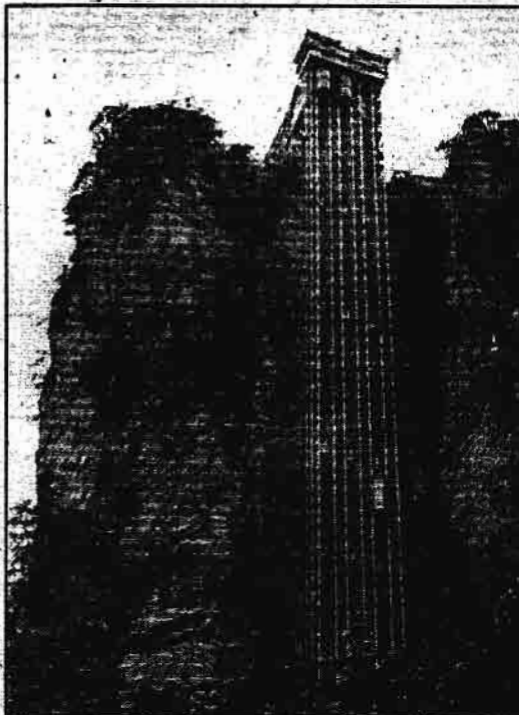
နယ်စပ်စည်းတစ်နေရာဖြစ်သည်။ မျဉ်းဖြူတစ်ကြောင်းသာ
ခြားထားသည်။ အံ့သြဖွယ်ကောင်းလှသော နယ်စပ်စည်း
ပင်တည်း။

ဟယ်ရီပေါ်တာ

ဟယ်ရီပေါ်တာ (Harry Potter) ဇာတ်လမ်းတွဲများ
ကို လူအများက နှစ်ခြိုက်စွာ အားပေးခဲ့ကြသည်။ ထို
ဇာတ်လမ်းတွဲ ဝတ္ထုများကို ရုပ်ရှင်အဖြစ် ဖန်တီးခဲ့ရာတွင်
လည်း ပရိသတ်များ အားပေးမှု ပျားပြားခဲ့သည်။ ဟယ်ရီပေါ်

တာ ဇာတ်လမ်းတွဲ၏ ရိုက်ကွင်းတစ်နေရာတွင် ဟယ်ရီ
ပေါ်တာအဖြစ် သရုပ်ဆောင်သူကိုယ်တိုင် ဟယ်ရီပေါ်တာ
ဇာတ်လမ်းကို နှစ်ခြိုက်စွာ ဖတ်ရှုနေပုံဖြစ်သည်။

မြင့်မြင့်မားမား ဓာတ်ထွေကား
တရုတ်နိုင်ငံရှိ ကမ္ဘာ့အမြင့်ဆုံးသော ဓာတ်ထွေ
(အဆောက်အအုံပြင်ပ)၏ ပုံကို ရင်သပ်ရှုမောဖွယ် ဖြစ်
နိုင်သည်။

စာကြည့်တိုက်

ဒေါင်းယာလန်နိုင်ငံ၊ ဒူဗ္လင်(Dublin) မြို့
Trinity ကောလိပ်ကျောင်းရှိ စာကြည့်တိုက်ကြီး၏
ပုံသည်။ ကြီးမားစွာခိုင်ခံ့လှသော အဆောက်အအုံကြီး

မျက်နှာကျက်ခေါင်မိုးထိအောင် စိထားသည့် ပျားပြားထူး
စာအုပ်များအကြားတွင် စာထိုင်ဖတ်ခွင့်ရသည့် အတွေ့
ကို မည်သည့်အရာနှင့်မျှ လဲ၍ ရှုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ရောင်စုံ ပန်းဥယျာဉ်

နယ်သာလန်နိုင်ငံရှိ ရောင်စုံ ခတ္တပန်းဥယျာဉ်

ကို ရှုထောင့်အမျိုးမျိုးမှ လှပစွာ မြင်တွေ့ရပုံဖြစ်သည်။

ဟာကုလီလေး

Richard Sandrak ဟု အမည်ရသူ ၁၀နှစ်အရွယ် လေးငယ်လေးသည် ငယ်ရွယ်စဉ်ကတည်းကပင် ကိုယ် ဘာယဗလ ဖွံ့ဖြိုးရန် လေ့ကျင့်ခဲ့သည်။ သူသည် ကာယ

လေးမောင် အငယ်စားလေးတစ်ဦးကဲ့သို့ ကြွက်သားများ ပိုင်ဆိုင်ထားပြီး သူ့ကိုယ်အလေးချိန်၏ နှစ်ဆကို ချိမနိုင်စွမ်း ရှိသည်။

နှစ်ချို ရှန်ပီနီ

ဘော်တစ်ပင်လယ်အတွင်း နှစ်မြှုပ်နေသည့် သင်္ဘော

ပျက်အတွင်းမှ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည့် နှစ် ၂၀၀ သက်တမ်းရှိ ရှန်ပီနီပုလင်းတစ်ပုလင်း၏ ပုံဖြစ်သည်။ နှစ်မောင်း ၂၀၀ လုံးလုံး ပင်လယ်ရေအောက်အတွင်း လျှို့ဝှက်စွာ နှစ်မြှုပ်နေ ခဲ့သည်။

လူစွမ်းကောင်းလေး

အဝေးပြေး ကားလမ်းမ၏ အလယ်တွင် အကူအညီ မဲ့စွာ ရပ်နေရသော ခွေးလေးတစ်ကောင်၏ အသက်ကို စွန့်စွန့်စားစား ကယ်တင်ခဲ့သည့် လူငယ်လေး၏ ဖွန်မြတ် သည့် လုပ်ရပ်ကို မှတ်တမ်းတင်ထားပုံဖြစ်သည်။ မိမိအသက်

ကို ပဓာနမထားဘဲ ခွေးငယ်လေးကို ကားတိုက်မည့်ဘေးမှ စွန့်စွန့်စားစား ကယ်တင်ခဲ့သည့် အဆိုပါ လူငယ်လေး၏ စိတ်ဓာတ်ကို ကမ္ဘာက "ကြင်နာတတ်သည့် လူစွမ်းကောင်း လေး" အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြသည်။

နေ့၊ ည

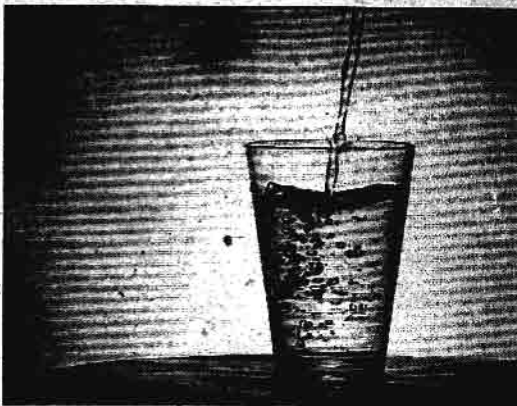
အာကာသအတွင်းမှ ရိုက်ကူးထားသည့် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နေနှင့် ည ဖြစ်ပေါ်နေပုံဖြစ်သည်။ လင်းနေသည့်စက်ခြမ်းသည် နောက်ဖြစ်ပြီး မောင်နေသည့်အခြမ်းသည် ညအခါ

ကျရောက်နေချိန်ဖြစ်သည်။ ထူးခြား၍ ရှားပါးလှသည့်ပုံလည်း ဖြစ်သည်။

ရေသောက်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးများ

* နံနက် အိပ်ရာနိုးနိုးချင်း ရေတစ်ဖန်ခွက် အဝ သောက်ခြင်းဖြင့် ကိုယ်တွင်းအင်္ဂါများကို ပုံမှန် အလုပ်လုပ်စေကာ တစ်နေ့တာလုံး လန်းဆန်းတက်ကြွစေသည်။

* အစာမစားမီ မိနစ် ၃၀ခန့် စော၍ ရေတစ်ဖန်ခွက် ကြိုသောက်ထားခြင်းအားဖြင့် အစာချေဖျက်ရာတွင် အထောက်အကူများစွာပေးသည်။

* ရေမချိမီ ရေတစ်ဖန်ခွက် သောက်ခြင်းဖြင့် ခန္ဓာ

ကိုယ်တွင်း သွေးလည်ပတ်မှုကို ထိန်းညှိပေးကာ ဆေးရောဂါကို ကာကွယ်ပေးသည်။

* အိပ်ရာမဝင်မီ ရေတစ်ဖန်ခွက် သောက်ပေးခြင်းဖြင့် လေဖြတ်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါဖြစ်ခြင်းတို့မှ အကာအပေးသည်။

ငှက်ပျောသီး ကြာရှည်အထားခံစေရန်

ငှက်ပျောသီးများကို အဖီးလိုက် ဝယ်ထားပြီး အပစားနိုင်ပါက အညှာမှ ပြတ်ထွက်ကာ မဲသွား၍ စား

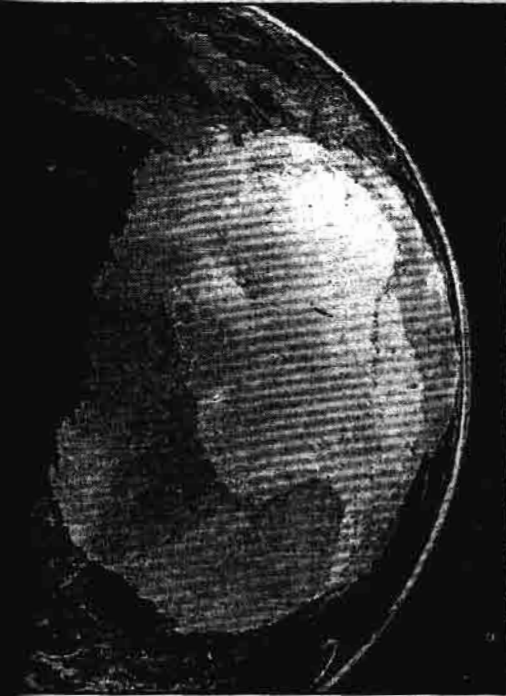

သွားရတတ်သည်။ ငှက်ပျောသီး၏ အညှာတွင် ပလတ်စတစ်ပတ်၍ ချည်ထားခြင်းအားဖြင့် သာမန်ထက် လေးထက်ပို၍ တာရှည်ခံကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

အန္တတိကတိုက်

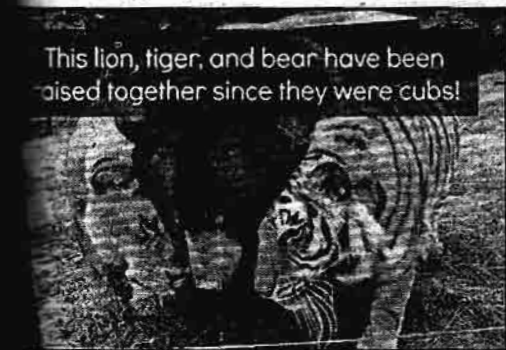
အန္တတိကတိုက်ကို အာကာသအတွင်းမှ မြင်တွေ့ရ
ခြင်းသည်။ ဧရိယာ (၁၄,၀၀၀,၀၀၀) စတုရန်း ကီလိုမီတာ

ပုံစံနံးကာ ရေခဲများဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိသည်။

မတည့် အတူနေ

ဝက်ဝံ၊ ကျားနှင့် ခြင်္သေ့တို့သည် တစ်ကောင်နှင့်တစ်
ကောင် သင့်မြတ်လေ့ရှိသော သတ္တဝါများ မဟုတ်ပေ။

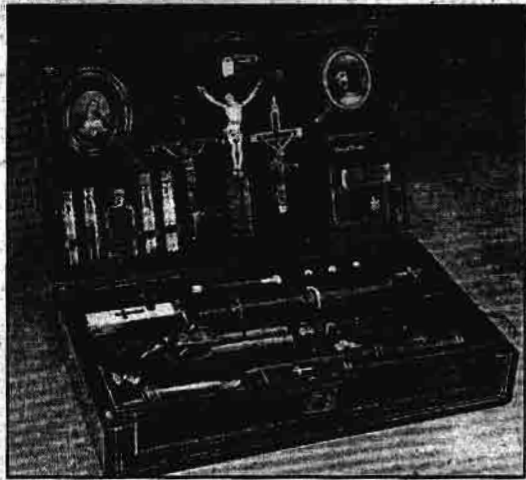

တစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် ဗိုလ်မထားဘဲ တိုက်ခိုက်လေ့
ရှိသည်။ သို့သော် ပုံတွင်မြင်တွေ့ရသည့် ခြင်္သေ့၊ ကျားနှင့်
ဝက်တို့သည် ငယ်စဉ်ကတည်းကပင် အတူတကွ ကြီးပြင်း

လာကြပြီး တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် ချစ်ခင်ကြင်နာစွာ
အတူတကွ နေထိုင်နေကြပုံကို ထူးခြားစွာ မြင်တွေ့ရသည်။

သွေးစုပ် ဖုတ်ကောင် နိုမ်နင်းရေး

သက္ကရာဇ် ၁၈၀၀ ဝန်းကျင်ခန့်က အသုံးပြုခဲ့သည့်

သွေးစုပ် ဖုတ်ကောင် နိုမ်နင်းရေး ကိရိယာ တန်ဆာပလာ
များဖြစ်သည်။

ကြီးလိုက်တဲ့ မြွေ

ဘရာဇီးနိုင်ငံရှိ မြစ်တစ်စင်း၏ ကြမ်းပြင်တွင် တွေ့ရှိ
ခဲ့ရသည့် Ana Conda အမျိုးအစား ရောမ မြွေကြီး၏ပုံကို

ရေငုပ်သမားများက စွန့်စွန့်စားစား မုတ်တမ်းစာင်နိုင်ခဲ့ပုံဖြစ်
သည်။

www.burmeseclassic.com

ဥယျာဉ်ငယ်လေး
မိမိတို့၏ ခြံင်းအတွင်းတွင် ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကူးဖြင့်

နှစ်သက်ဖွယ်ရာ ဥယျာဉ်ငယ်လေးများကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့်
စိတ်ကြည်နူးမှုကို အပြည့်အဝ ရရှိစေနိုင်ပါသည်။

နှစ်သစ် မင်္ဂလာ

ကမ္ဘာတစ်ဝန်းရှိ နိုင်ငံအသီးသီးတွင် ၂၀၁၄-နှစ်သစ်
ကို ကြိုဆိုနေကြပုံများကို ရင်သပ်ရှုမောဖွယ် မြင်တွေ့ရသည်။

ခေါင်းတိုင်တွန့်တွန့်

သမားရိုးကျပုံစံများမှ ခွဲထွက်၍ ဆန်းသစ်သောအ
ဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည့် မီးခိုးခေါင်းတိုင် ပုံစံဆန်း
သည်။

မောင်လင်းစော

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ နှစ်ခန်းနှင့် ပြန်ခဲ့ရေး
အမှတ်-၁၇၉၊ တတိယထပ်(ပဲ) (၃၁)လမ်း(အထက်)
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁။

အဖြေများစွာ အလယ်ကိန်းပညာ

ကျော် မိုး လွင် (ဝါး သယ် မ)

စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့သည် ကျွန်ုပ်အိမ်ကပ်သည့်နေ့ ဖြစ်၏။ ထိုနေ့များ၌ ပိုနေကျ မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်များအတွက် စာပိုရန် စာရေးရပါသည်။

စာရေးအရှိန်ရနေစဉ်ဖြစ်သည်။ ဗေဒင်ပညာ လေ့လာ နေသော ကျေးတော စောလှိုင် ရောက်လာခဲ့သည်။

“ဆရာမိုး ရှိမရှိပါလားလို့ စိုးရိမ်လိုက်ရတာဗျာ၊ ထင် တော့ ထင်သား။ စာရေးနေလိမ့်မယ်လို့”

ပြောရင်း ကျေးတော စောလှိုင်က ကျွန်ုပ်ရှေ့ရှိ ခုံတန်း သွားတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

“က - ဆို ဘာမေးဦးမလဲ”

ကျွန်ုပ်က ရေးနေသော ဘောလပ်ပင်ကို အဖုံးပြန် ဖိတ်ကာ ရှေးချောင်း မေးလိုက်သည်။

ပုဂ္ဂိုလ်က စပ်ပြီးပြီးလုပ်နေသည်။ တူမအကြီးက ထက်ပက်ရည်ဗန်း လာချသွားသည်။

“အာစရီ... အဲဒါတွေ တော်တာပဲ၊ တပည့်အထာကို သိနေတယ်”

ကျေးတော စောလှိုင်လာတိုင်း ဗေဒင်နှင့် ဆိုင်သော မေးခွန်းများ ပါလာတတ်၍ ကျွန်ုပ်က ကြံပြောလိုက်ခြင်းဖြစ် တော့သည်။

“ကဲပါ၊ ကြော်ညာတွေ ဝင်မနေစမ်းပါနဲ့၊ ငါ့အလုပ်တွေ က မပြီးသေးဘူး။ မေးစရာရှိတာ မေးပြီး ကျောင်းပေတော့”

သူ့အမေးကို စောင့်နားထောင်ရင်း ရေခွေးတစ်ခွက် ဝိုသောက်လိုက်ရသည်။

“ခရီးသွား ပြန် မပြန် မေးတာတွေ အများကြီးပဲ အရာမိုးရဲ့၊ ကျွန်တော်လည်း အာစရီဆီက ရထားတဲ့ နည်း တွေနဲ့ လုပ်ကြည့်တာပဲ။ ဒါပေမယ့် မှန်တာလည်း ရှိရဲ့၊ မှန်တာလည်း ရှိရဲ့”

ကျွန်ုပ် ပြောလိုက်မိသည်။ ကျေးတော စောလှိုင်အတွေ့ အကြုံနည်းသည်။ ဗေဒင်ပညာမှာက တစ်ကွက်ကောင်းနှင့် မထုံလောက်။ စစ်သားစကားနှင့် ပြောရလျှင် ခွေးထွက်များ ခု သွေးထွက်နည်းမည်ဆိုသည်သို့ များများသိထားရန် လို သည်။ အားမစိုက်ဘဲ မည်သည့်အရာမှ အကျိုးထင်လိမ့်မည် မထုတ်။

ဆရာ ဇီဝက အသုံးမဝင်သည့်အပင် ရှာမတွေ့သကဲ့ သို့၊ ဗေဒင်ပညာမှာလည်း အသုံးမဝင်သည့် ပညာမရှိပါ။ ချင့်ချိန် သုံးစွဲတတ်ရန်သာ လိုပါသည်။

“အေး နည်းတစ်ခုထပ်ပေးမယ်။ ဒါပေမယ့် ဗေဒင်မေး တဲ့သူဟာ တကယ်အကြောင်းကြီးငယ်ရှိသလား။ ကုန်သည် လား။ သူဌေးလား။ ဘာလုပ်စားသလဲ ဆိုတာ သိထားဖို့ လိုတယ်။ သူ ယခုသွားမှာ ဘာကိစ္စလဲ။ ကုန်အတွက်ဆိုရင် ကောင်း၊ မကောင်းတို့ကို တွက်နည်းနဲ့လင်လင်နဲ့ တွက်ပြီး မှ ကောင်းတယ်၊ မကောင်းဘူး ဟောရမယ်။ တစ်နည်း ကောင်းကို ကြည့်ပြီး မဟောနဲ့၊ မှန်ချင်မှ မှန်မယ်။ ဟောပြန် လည်း အဆက်အသွယ်၊ အချိန်ကာလ ကောင်း၊ မကောင်း အစစအရာရာ နှိုင်းချိန်ပြီး ဟောမှသာ အမှန်များမယ်။

ကျွန်ုပ်သည် တစ်ပွဲထိုးမဖြစ်ရန် မှာတမ်းခြေပြီးနောက် ကျွန်ုပ်မှတ်စုထဲမှ အလယ်ကိန်းဂျာ တွက်နည်းလေးကို ကျေးတော စောလှိုင်အား ပေးလိုက်ရပါတော့သည်။

ဗေဒင်ဝိသနာရှင် အတွေ့စာရှုသူများလည်း လေ့လာ စမ်းသပ်ကြည့်ကြပါကုန်။

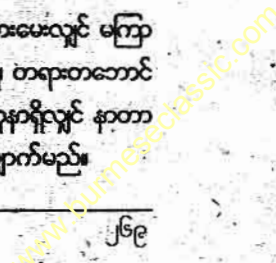

ရှေးဦးစွာ ပုံပါအတိုင်း အကွက် ၉ကွက်ချရပါမည်။ နေအလိုက်၊ သူရဇ္ဇ၊ သောကြာ၊ ဗုဒ္ဓ၊ စန္ဒရော၊ သောရီ၊ ဂုရ၊ ဘောမ၊ သူရဇ္ဇ၊ သောကြာဟု ရွတ်ဆိုပြီး လက်ဝဲမှ လက်ျာ အဆုံး ကိုးကွက်ရေးသွားရန် ဖြစ်ပါသည်။ မေးသည့်နေ့ သည် တနင်္လာနေ့ဖြစ်လျှင်၊ စန္ဒရောက စ.ချရပါမည်။ တခြားနေ့များလည်း ဤနည်းအတိုင်း တစ်နေ့တာ မေးခွန်း၏ အဖြေကို သိလိုလျှင် ချထားသော ကိုးကွက် ဇယားမှ အလယ်ကိန်း(ဂဏန်း)ကို ကြည့်ကာ ဟောကိန်းထုတ် ရပါမည်။

(နာရီပိုင်းခွင်လည်း ဤနည်းကို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။)

* တနင်္ဂနွေနေ့

စနေဂြိုဟ် အလယ်မှာ နေ၍ ခရီးသွားမေးလျှင် မကြာ မီ ရောက်မည်။ ပစ္စည်းပျောက်မေးလျှင် မရ တရားတဘောင် ဖြစ်လျှင် အကြောက်အကန်ပြောရမည်။ လူနာရှိလျှင် နာတာ ရှည်လိမ့်မည်။ အိမ်တွင်းနတ် ကိုးပါ၊ ပျောက်မည်။

၁	၆	၄
၂	၉	၅
၃	၁	၆

*** တနင်္လာနေ့**

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် အလယ်မှာ နေ၍ ခရီးသွားမေးလျှင် တစ်ရက် နှစ်ရက်မှာ ရောက်လိမ့်မည်။ တရားဆင်လျှင် နိုင်မည်။ လူနာမေးလျှင် စိုးရိမ်စရာမရှိ။ ပစ္စည်းပျောက်လျှင် ရှာရလိမ့်မည်။ အကြီးအကဲများထံမှ လာဘ်ရမည်။

၂	၀	၅
၃	၉	၆
၄	၂	၀

*** အင်္ဂါနေ့**

တနင်္လာဂြိုဟ် အလယ်မှာ နေ၍ ခရီးသွားရှိလျှင် ပြန်လာတော့မည်။ တရားဖြစ်နေလျှင် နိုင်လိမ့်မည်။ လူနာ ရောဂါဖြစ်နေလျှင် မင်းနှစ်ပါးကို ပွဲတော်ဆက်၊ ပျောက်မည်။ ပစ္စည်းပျောက်လျှင် အရှေ့အရပ်မှာ ရှိမည်။

၃	၁	၆
၄	၂	၀
၅	၃	၁

*** ဗုဒ္ဓဟူးနေ့**

အင်္ဂါဂြိုဟ် အလယ်မှာ နေ၍ ခရီးသွားမေးလျှင် ကြာ မည်။ ပစ္စည်းပျောက်လျှင် မရတော့။ တရားဖြစ်လျှင် အင်္ဂါ သား ရှေးဆောင်မှ နိုင်မည်။ လူနာရှိလျှင် ရိုးရာနတ်ပွဲပေး ရမည်။

၄	၂	၀
၅	၃	၁
၆	၄	၂

*** ကြာသပတေးနေ့**

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် အလယ်မှာ နေ၍ ခရီးသွားမေးလျှင် လေးရက်၊ လေးလ။ ပစ္စည်းပျောက်လျှင် မရတော့။ လူနာ မေးလျှင် စိုးရိမ်ရမည်။

၅	၃	၁
၆	၄	၂
၀	၅	၃

*** သောကြာနေ့**

ကြာသပတေးဂြိုဟ် အလယ်မှာ နေ၍ ခရီးသွားမေးလျှင် အနောက်အရပ်မှာ ရှိတတ်။ ပြန်ရရန် မလွယ်။ လူနာမေးလျှင် ကြာသပတေးနေ့သား ဆရာနှင့် ကု မှော် မည်။

၆	၄	၂
၀	၅	၃
၁	၆	၄

*** စနေနေ့**

သောကြာဂြိုဟ် အလယ်မှာ နေ၍ ခရီးသွားမေးလျှင် ရောက်တော့မည်။ ပစ္စည်းပျောက်မေးလျှင် မရတော့။ တစ် တဘောင်ဖြစ်လျှင် ကြာမည်။ အိမ်ရာဝယ်၍ မကောင်း အနာရောဂါရလျှင် ဂရုစိုက်ရမည်။

၀	၅	၃
၁	၆	၄
၂	၀	၅

လိုက်မှတ်နေသော ကျေးတော စောလှိုင်က သေ ကျသွားခဲ့သည်။

“ဆရာမိုး နည်းက ခရီးသွားတဲ့ကိစ္စအပြင် ပစ္စည်း ပျောက်၊ လူနာ တော်တော်စုံတာပဲ။ ဟန်ကျတယ် ဆို မိုးရာ လက်ဖက်ရည်၊ မုန့်နဲ့ ဆရာသမားကို ပြုစုပေး မြို့ဘက်ကမ်း ခဏလိုက်ခဲ့ပါ”

အမှန်က အိမ်မှာ လက်ဖက်ရည်ဖျော်သောက် တရားနေခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် အညောင်းပြေ အညာပြေ လမ်းလျှောက် သေး၍ လွယ်အိတ်ထဲလွယ်ကာ ကျေးတောနေထိုင် လိုက်သွားရပါတော့သည်။

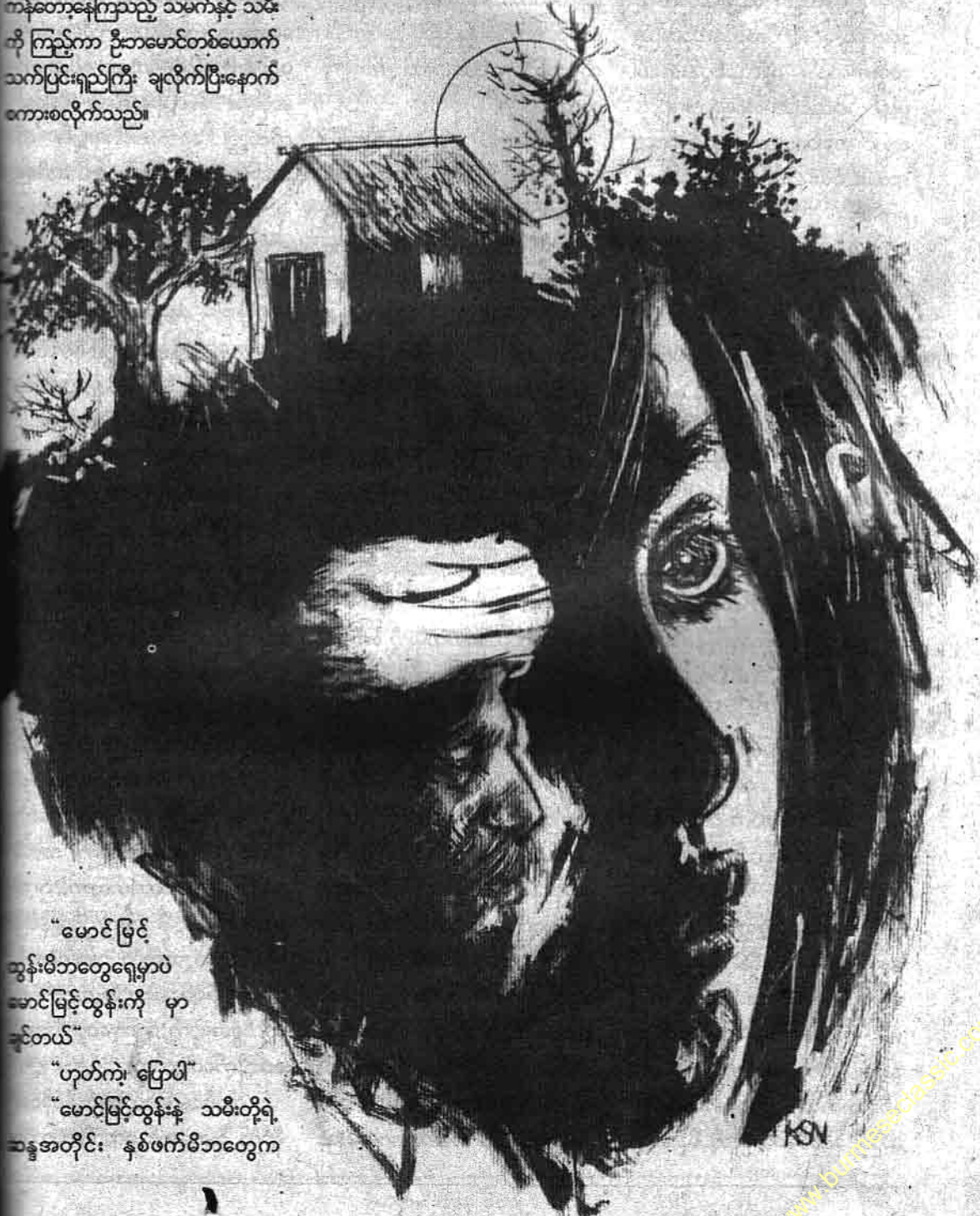
* * *

ကျွန်ုပ်တို့လွင်(မီးခဲ)

မြင့်ထွန်းနှင့် ခိုင်ခိုင်ဝေတို့ အသစ်စက်စက် ဝန်းမောင်နှံနှစ်ဦး နှစ်ဖက်မိဘများကို ကန်တော့နေကြ သည်။ မင်္ဂလာညွှတ်ခံပွဲလည်း ပြီးပြီမို့ ဝရီသတ်တွေလည်း ပြန်ကုန်ကြပြီ။ ကန်တော့နေကြသည့် သမက်နှင့် သမီး တို့ ကြည့်ကာ ဦးဘမောင်တစ်ယောက် သက်ပြင်းရည်ကြီး ချလိုက်ပြီးနောက် ကောင်းစလိုက်သည်။

တင်မောင်မောင်
(ပေါက်ကုန်း)
လူ့ပြည်က
သမီးအတွက်

“မောင်မြင့် ထွန်းမိဘတွေရှေ့မှာပဲ မောင်မြင့်ထွန်းကို မှာ ချင်တယ်”
“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ”
“မောင်မြင့်ထွန်းနဲ့ သမီးတို့ရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်း နှစ်ဖက်မိဘတွေက

KSN

မောင်မြင့်ထွန်းတို့ကို လက်ထပ်ပေးခဲ့ကြတာ။ အဲဒီတော့ တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက်သိကြဖို့၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် တိုင်တိုင် ပင်ပင်နေကြဖို့ လိုတယ်။ တစ်ယောက်အမှားရှိရင်လည်း တစ်ယောက်က နားလည် ခွင့်လွှတ်တတ်ဖို့ လိုတယ်။ သမီးကလည်း ကိုယ့်ခင်ပွန်းအပေါ် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဆက်ဆံရမယ်။ အထူးသဖြင့် မှာချင်တာကတော့ ခိုင်ခိုင်ဝေ အသက်ရှင်နေသရွေ့ ဝက်သားကို ရောင်ပါ။

ဦးဘမောင်က ပြောသလိုပဲ တို့ကို ပြောဆိုမှာကြားခဲ့သည်။ မြင့်ထွန်းတို့ ဇနီးမောင်နှံ၏ နေရေးထိုင်ရေးကိုလည်း နှစ်ဖက်မိဘများ တိုင်ပင်ကာ မြေကွက်လပ်တစ်ခုဝယ်ယူပြီး ခန့်အိမ်လေးတစ်လုံးဆောက်ပေးခဲ့ကြသည်။ တစ်အိုးတစ်အိမ်ထူထောင်ခဲ့သည် မြင့်ထွန်းတစ်ယောက် သစ်ဆွဲ လွှတ်ကံ အလုပ်ဖြင့် အိမ်ထောင်သည်ဘဝတစ်ခုကို ရပ်တည်ခဲ့သည်။ ခိုင်ခိုင်ဝေကတော့ ဇနီးမယားတစ်ယောက်၏ ထုံးစံအတိုင်း ခင်ပွန်းသည်၏ ဝေယျာဝစ္စနှင့် အိမ်မှုကိစ္စတို့ကို မြန်မာမိန်းကလေးပီပီ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည်။ စိတ်တူကိုယ်တူ ရှိကြသည်မို့ ပျော်စရာကောင်းသည့် တူနှစ်ကိုယ်ဘဝတစ်ခု။

အိမ်ထောင်သက် တစ်နှစ်နီးပါး ရှိလာချိန်ထိ ဘာပြဿနာမှ မဖြစ်ခဲ့ပေ။

တစ်နေ့ မြင့်ထွန်း လွှဲအဖွဲ့ပြီး၍ နေ့လယ် ထမင်းစားချိန် အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ခိုင်ခိုင်ဝေတစ်ယောက် အိမ်၌ မရှိ။ အတန်ကြာမှ ပြန်ရောက်လာသည်။ ထိုကိစ္စအတွက် လင်မယားနှစ်ယောက် စကားအခြေအတင်ဖြစ်ကြသည်။ ခိုင်ခိုင်ဝေကတော့ မိန်းမသား

ပီပီ မျက်ရည်ကို အားပြုသည်။ သို့သော်လည်း ထိုကိစ္စက ပြဿနာကြီးကြီးမားမားမဟုတ်ဘဲ ပြီးသွားခဲ့သည်။ ထိုနေ့ညက မြင့်ထွန်းနှင့် ခိုင်ခိုင်ဝေတို့ စောစီးစွာ အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြသည်။ နေ့လယ်က အရိန်နှင့် တစ်ဦးကို တစ်ဦး စကားမပြောဖြစ်ခဲ့ကြ။ တစ်ဦးကို တစ်ဦး ကျောပေးကာ အိပ်ခဲ့ကြသည်။

မြင့်ထွန်း အိပ်ပျော်သွားပြီး တစ်ရောင်းချိန်၌ နားထဲတွင် လူတစ်ဦး အိမ်ပေါ်၌ လမ်းလျှောက်နေသည့် ခြေသံကို ကြားနေရသည်။ ပထမတော့ ဇနီးသည် ခိုင်ခိုင်ဝေ အပေါ်အပါးသွားသည်ဟု ထင်မိသည်။ နောက်တော့ ခြေသံက အိမ်ရှေ့နှင့် အိပ်ခန်းနားထိ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်နေသည်မို့ စိတ်ထဲ သင်္ကာမကင်းဖြစ်သွားသည်။ အနီးကို စမ်းကြည့်တော့ ဇနီးသည် ခိုင်ခိုင်ဝေက အိပ်နေဆဲ။ ဒါဆိုလျှင် ဘယ်သူလဲ။ သူခိုးလား။ သူခိုးကရော ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်ပါ့မလား။ သိချင်စိတ်၊ စိုးရိမ်စိတ်တို့ဖြင့် အနီးက လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို ကောက်ယူလိုက်ပြီး အဆင်သင့် ပြင်လိုက်သည်။

ဒီတစ်ခေါက် မိမိအိပ်ခန်းနားရောက်လာလျှင် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့် ထိုးကြည့်ရမည်ဟု စိတ်က တွေး၍ ခြင်ထောင်အပြင်သို့ ထွက်လိုက်ပြီး စောင့်နေလိုက်သည်။ ထိုအချိန် ခြေသံက ပျောက်သွားသည်။ မြင့်ထွန်း ကပျာကယာ အပြင်ထွက်လိုက်ပြီး အိမ်အတွင်း ဓာတ်မီးထိုးကာ ခြေသံရှင်ကို ရှာလိုက်သည်။ ဘာမှမတွေ့။ အိမ်ရှေ့တံခါးကလည်း ပိတ်လျက်သာ။ စိတ်ထဲ အတွေးတစ်ခုဝင်လာသည်။ သရဲတစ္ဆေများလား။ အိမ်အနှံ့ ဓာတ်မီးဖြင့်

ထိုးကြည့်ပြီး ဘာမှမထူးခြားသည်။ အိမ်ရာထဲ ပြန်ဝင်ခဲ့သည်။

ခိုင်ခိုင်ဝေလည်း အိပ်ရာထဲမှ မြင့်ထွန်းနှင့် ထိုခြေသံတို့၏ အကြောင်းအနေကို နားစွင့်နေသည်။ ဒီခြေသံက သူ့ဘာဝမှာ ဘယ်တော့မှ ပျောက်ကွယ်တော့မှာလဲ။ စိတ်ထဲက ထိုခြေသံက မနှစ်မြို့ချင်။ ထိုခြေသံနှင့် ရင်းနှီးမှု မလိုချင်။ မိမိခင်ပွန်းသည်နှင့် ထိုခြေသံကိုလည်း မပတ်သက်စေချင်။ ငါ့အကြောင်းတွေ ခင်ပွန်းသည် မသိစေချင်တာ အမှန်။ ထို့ကြောင့်လည်း အိပ်ရာထဲမှ နားစွင့်နေရုံမှတစ်ဆင့် မပြောဖြစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သုံးလခန့်အကြာ၌ ခိုင်ခိုင်ဝေ တစ်ယောက် အပြင်းဖျားခဲ့သည်။ ဆရာဝန်ခေါ်၍ ဆေးထိုးရာသည်အထိ သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုညကလည်း လူမမာ စောင့်ကြည့်ရသည့် မြင့်ထွန်း အိပ်မပျော်ခင်မှာပင် ခြေသံပြင်ပြင်ကြားလိုက်ရသည်။ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးယူကာ အိပ်ခန်းအပြင်ထွက်လိုက်၍ ခြေသံကြားရာဆီ ဓာတ်မီးထိုးကြည့်လိုက်သည်။ ဘာမှမတွေ့။ သို့သော်လည်း ခြေသံကိုတော့ ကြားနေရသည့် မြင့်ထွန်း ခေါင်းနပန်းကြီးသွားပြီး ခြင်ထောင်ထဲ ဝင်ကာ ငုတ်တုတ်ထိုင်လိုက်တော့သည်။ ခြေသံတွေက ဇနီးလာလိုက်၊ ဝေးသွားလိုက်။ အထယ်ကြာမှ ခြေသံပျောက်သွားသည်။ အခါမှ ခြေထွန်း သက်ပြင်းချခဲ့ပြီး ထိုခြေသံတွေအတွက် သင်္ကာမကင်းဖြစ်ကာ စိုးရိမ်နေမိသည်။ နောက်ထိုကိစ္စအတွက် လူကြီးတွေကို အပေးလိုက်တော့သည်။

တစ်နေ့ မြင့်ထွန်းနှင့် ဦးဘမောင် ရှိခိုက် ဦးဘမောင် ရေးသံလာသည်။

ဘာမောင်က သိုက်စွဲအတွက်...

“မောင်မြင့်ထွန်းကို သမီးက ဘာမှမပြောဘူးလား”

“ဟင်အင်း၊ ဘာမှမပြောဘူး”

“သမီးကလည်း ဒီကိစ္စနဲ့ဆိုတာ နှိမ့်မယားက ပြောပြမှ ဖြစ်မှာပေါ့။ ဆင်နဲ့ မယားဆိုတာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွတ်တယ်ကွဲ့။ မိဘတွေအနေနဲ့ ဒီကိစ္စမျိုးမှာ ဝင်ပြောရင် သမက်ဖြစ် သူက စာစ်ပျို့ထင်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ဆည်း မောင်မြင့်ထွန်းကို အဖေ ဘာမှ မပြောခဲ့တာပဲ။ သမီးက ဒီကိစ္စကို သယ်ငယ်ကတည်းက ရှက်လို့ မပြော မိနဲ့ဆိုလို့ အဖေတို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောမပြန်ခဲ့ဘူး။ ခုတော့ ပြောပြမှ ဖြစ်တော့မယ်အခြေအနေရောက်လာ ပြီး ဒီလိုကွဲ့”

ဟု အစချီလိုက်ပြီး ဦးဘမောင် က ခိုင်ခိုင်ဝေနှင့် ပတ်သက်သည့် သူ့ မိသားစုဘဝ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို ပြောပြခဲ့သည်။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ် ၂၀ ကျော်အချိန် က ဝါးခယ်မမြို့၏ မြို့ရွာတွင် “စင်ဟို သား” ဆန်စက်ကြီး ရှိသည်။ စက် ကြီးက အလွန်ရှေးကျသည်။ ထိုစက် ကြီးတွင် အလုပ်သမား မိသားစု ၃၀ ကျော် မှီခိုနေထိုင်ကာ အလုပ်လုပ်ကြ သည်။ ဆန်စက်ဝင်းအတွင်း အနောက် ဆက်နှင့် ဘေးဘက်တို့တွင် အလုပ် သမားတန်းလျားများ ရှိသည်။ ထိုတန်း လျားတွင်ပင် ဆန်စက်အလုပ်သမား ဦးဘမောင်နှင့် ဇနီးသည် မအေးစိန်တို့ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ တစ်ည၌ ဦးဘမောင်နှင့် မအေးစိန်တို့ အတူ အိပ်နေရာမှ မအေးစိန်၏ အလန် ဆကြား အော်ဟစ်သံကြောင့် ကိုဘ မောင် နီးသွားပြီး...

“မအေးစိန်...မအေးစိန် ဘာဖြစ် တာလဲဟင်”

“ကျွန်မ အိပ်မက်မက်တာ ကိုဘမောင်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ဒီစက် နောက်ဘက် ပြုတ်ကန်မှာ အစောင့် ဖြစ်နေတဲ့ ကုလားအဘိုးကြီး ရောက် လာတယ်။ မဲမဲသဲသဲ ကုလားမလေး တစ်ယောက်လည်း ပါလာတယ်။ အဘိုးကြီးက သူ့သမီး လိုက်ချင်လို့ ခေါ်သွားပါတဲ့။ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် မွေးရင် ဥစ္စာပေးမယ်တဲ့။ မမွေးရင် ခုကွပေးမယ်တဲ့လေ။ ကျွန်မလည်း ကြောက်လို့ မခေါ်ဘူးလို့ ပြောတော့ မခေါ်ရင် နင် မပြန်ရဘူးတဲ့။ အဲဒါနဲ့ သူတို့အလစ်မှာ ထွက်ပြေးတော့ နောက်က လိုက်လာပြီး ကျွန်မကို ဝိုင်းဖမ်းကြတယ်။ ကျွန်မလည်း ကြောက်လို့ အော်ဟစ်ရင်းက အသံ ထွက်သွားတာ ဖြစ်မယ်”

ထို့နောက်တော့ မအေးစိန် ကိုယ်ဝန်ရလာပြီး ခိုင်ခိုင်ဝေကို မွေးခဲ့ သည်။ ခိုင်ခိုင်ဝေကို မွေးပြီး တစ်ပတ် လောက်အကြာမှ စ၍ အိမ်ပေါ်၌ လူ တစ်ယောက် လမ်းလျှောက်နေသည့် အသံ(ခြေသံ)ကို မကြာခဏ ကြားရ တတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ပုခက်တွင်း ကလေးအိပ်နေခိုက် မိဘများ မရှိနေ လျှင် ခြေသံတရုတ်ရုပ်ပြုလျက် ပုခက် လွှဲပေးနေတတ်သည်။ ထိုအကြောင်း တို့ကို တစ်ညမှာ မ အေးစိန်အား ကုလားအဘိုးကြီးက အိပ်မက်ပေးကာ ပြောပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ကိုဘမောင်တို့ လင်မယား လည်း ခိုင်ခိုင်ဝေကို မွေးပြီးမှ အလုပ် အကိုင် ပို၍အဆင်ပြေလာသည်ဟု ဆို ရမည်။ ထို့နောက်တော့ တစ်ညမှာ မအေးစိန်ကို အိပ်မက်ပေးပြန်သည်။ အိမ်ရှေ့မှာ ပင်စိမ်းပင် စိုက်ပေးဖို့ သူ့

သမီးကို အမြဲစောင့်ရှောက်သွားချင် ကြောင်းနှင့် ကိုဘမောင်တို့ကို ဝက် သားရှောင်ဖို့ အိပ်မက်ပေး ပြောခဲ့ သည်။ ကိုဘမောင်တို့လည်း သမီးငယ် ၏ အရေးနှင့် ပတ်သက်နေသည်မို့ လိုက်လျောခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်မှ စ၍ ကိုဘမောင်တို့ မိသားစုနှင့် ထိုခြေသံ တို့ ရင်းနှီးလာခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့် ခိုင်ခိုင်ဝေနှင့် ပို၍ရင်းနှီးခဲ့သည်ဟု ဆို နိုင်သည်။

ခိုင်ခိုင်ဝေ သုံးနှစ်သမီးအရွယ် တစ်ညမှာ အိမ်ရှေ့၌ အဖော်တွေနှင့် ဆော့ကစားရာမှ အိမ်ပေါ် ပြန်တက်လာ သည့် ခိုင်ခိုင်ဝေ၏ လက်ထဲတွင် ရွှေ ဒါးပြားနှစ်ပြားကို တွေ့ရသည်။ ဘယ် က ရသလဲဟု မေးကြည့်သည့်အခါ အိမ်ရှေ့မှာ ကျနေတာ ဝေ့၍ ကောက်ခဲ့ကြောင်း ပြောသည်။ ထို နောက်ပိုင်း ကိုဘမောင်တစ်ယောက် ဆန်စက်အလုပ်သမားဘဝမှ ဖွဲ့နု အရောင်းအဝယ်သမားဘဝသို့ ပြောင်း လဲ လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဝါးခယ်မ မြို့တစ်ဖက်ကမ်း သော်ကရွာလေးသို့ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။

ကိုဘမောင်တို့၏ မိသားစုနှင့် ထို ခြေသံရှင်တို့၌ ဆက်စပ် ပတ်သက်မှု တွေ ရှိနေသည်မှာ အမှန်။ ကိုဘမောင် က သူ၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတို့တွင် အကြောင်းအရာအချို့၌ ထိုခြေသံရှင် ၏ အကူအညီယူရသည့်အခါများ ရှိခဲ့ သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကိုဘမောင် တို့မိသားစု ခြေသံရှင်ကို မလွန်ဆန် နိုင်ခဲ့ကြပေ။ တစ်ခါတစ်ရံလည်း သမီး ဖြစ်သူ ခိုင်ခိုင်ဝေကို ရိုက်နက် ဆုံးမရ သည့်အခါတို့၌ ညဘက်တွင် ခြေသံ ပြင်းပြင်းနှင့် တက်ခေါက်သံတို့ကို ကြား ကြရသည်။ ထိုသို့ဖြင့် ကိုဘမောင်နှင့် ခြေသံရှင်တို့၏ ဆက်နွယ် ဆက်စပ်မှု

တိုက် အဆင်ပြေတာ ရှိသလို အဆင်မပြေတာတွေလည်း ရှိခဲ့ကြသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ ကိုင်းကျွန်းဖို့ ကျွန်းကိုင်းဖို့ဖြင့် ကိုဘမောင်တို့မိသားစုနှင့် ခြေသံရှင်တို့ နေလာခဲ့ကြသည်မှာ သမီး ခိုင်ခိုင်ဝေတစ်သက်ပင်ဖြစ်သည်။

“အဲဒါပဲ မောင်မြင့်ထွန်း အဲဒီ ခြေသံရှင်ကို အဖေတို့မိသားစုအတွင်းမှာ နေရာပေးခဲ့ရတယ်။ မောင်မြင့်ထွန်း အနေနဲ့ ခုပြောခဲ့တာတွေကို နားလည် နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်ကွယ်”

မြင့်ထွန်းတစ်ယောက် ဦးဘမောင် စကားတို့ကို နားထောင်နေသော်လည်း အတိတ်ဘဝက ခိုင်ခိုင်ဝေ၏ ဖခင်ဆိုသည့် ခြေသံရှင်ကို လက်မခံချင်း၊ ဦးဘမောင် ပြန်သွားပြီးနောက် ခိုင်ခိုင်ဝေအား ထိုကိစ္စကို မေးခွဲတာသည်။

“ဒီမှာ မိခိုင် မင်းအဖေပြောသွားတာတွေက အမှန်တွေပဲလား။ ငါတို့ လင်မယားကြားမှာ ဒီအကောင်အထည် ပြုလို့ မရတဲ့ဟာကြီး အရော့ပါလာမှာကို ငါ လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းတို့ တွေကိစ္စကို မင်းတို့ဘာသာ အပြီးရှင်း”

“ကျွန်မလည်း သဘောကျလို့ လက်ခံနေတယ် မထင်နဲ့ ကိုမြင့်ထွန်း၊ ဒီခြေသံတွေကို မကြားချင်ခဲ့တာ ကြာပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုမှ တုံ့ပြန်လို့ မရလို့သာ ငြိမ်နေခဲ့ရတာ။ ကျွန်မ အဖေဟာ ဦးဘမောင်ပဲ။ ဦးဘမောင်ရဲ့ အရိပ်အာဝါသနဲ့ ဆိုဆုံးမတာပဲ ခံချင်တယ်။ ဟိုဘဝက အဖေတွေ ဘာတွေ ကျွန်မမှာ မရှိဘူး။ လိုလည်း မလိုချင်ဘူး”

“ခိုင်ခိုင်ဝေလည်း သူမ၏ ခံစားမှုကို ရင်ဖွင့်တော့သည်။ မြင့်ထွန်းနှင့် ခိုင်ခိုင်ဝေတို့ နှစ်ဦးစလုံး၌ မလိုလား

သောစိတ် တူညီနေကြသည်။ ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍လည်း လင်မယားနှစ်ယောက် ခြေသံရှင်ကို မလိုလားကြောင်း ပြောဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုညကလည်း ခြေသံရှင်၏ တုံ့ပြန်မှုကို ကြားကြရသည်။ ခြေသံပြင်းပြင်းနှင့်သံနှင့်အတူ ကျယ်လောင်သည့် တက်ခေါက်သံတို့ကိုပါ ကြားရသည်။ ထိုညက မြင့်ထွန်းတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး အိပ်မရအောင်ပင် နှောင့်ယှက်ခြင်းကို ခံကြရသည်။ ထိုအတွက်လည်း မြင့်ထွန်း မကျေမနပ် ဖြစ်မိသည်။

နောက် ရက်အနည်းငယ်အကြာ မြင့်ထွန်းတစ်ယောက် ဝက်သားတွဲ တစ်တွဲကို ဆွဲကာ အိမ်ပေါ်တက်လာသည်။ ထိုနောက် ခြေသံကြားရတတ်သည့် နေရာဝန်းကျင်က အိမ်တိုင် တစ်တိုင်၌ ဝက်သားတွဲကို ချိတ်ဆွဲထားလိုက်သည်။ မကြာပါ မြင့်ထွန်း၏ ဇူးတစ်ဖက် ရောင်ကိုင်းလာပြီး လမ်းလျှောက်မရသည့် အခြေအနေသို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။ ထိုအခြေအနေကို ခံစားလိုက်ရပြီး မြင့်ထွန်း ယုံကြည်စွာ လက်ခံလိုက်ရပေသည်။ ထိုအတွက် စိတ်ဒုန်းဒုန်းချလိုက်တော့သည်။

နောက်နေ့နောက် မြင့်ထွန်း လမ်းမလျှောက်နိုင်၍ အလုပ်မသွားနိုင်ခဲ့။ မြင့်ထွန်း၏ မိဘများနှင့် ဦးဘမောင်လည်း မြင့်ထွန်းတို့အိမ် ရောက်နေကြသည်။ မကြာခင် ဒေါ်အေးစိန် တစ်ယောက် မျက်နှာညှိုးငယ်စွာဖြင့် အိမ်ပေါ်တက်လာသည်။ ထိုကြောင့်ပင် သမီးဖြစ်သူ ခိုင်ခိုင်ဝေက...

“အဖေ...ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ မျက်နှာလည်း မကောင်းပါလား”

ဒေါ်အေးစိန် ဘာမှမပြော၊ မျက်

ရည်တို့သာ တတွေတွေကျနေ... ထိုအခါ ဦးဘမောင် စိတ်ပူသွား

“မအေးစိန်...ဘာဖြစ်လဲလဲ၊ ကျွန်ကို ပြောစမ်းပါ”

ထိုအခါ ဒေါ်အေးစိန် ပြောသည့် စကားကို နားထောင်နေရာ အံ့ဩ မှင်တက်သွားကြသည်။ ထိုသံဝဲဝဲဖြင့် ပြောလာသည့် စကား စိတ်မကောင်းဖွယ်။

“နာက တမီးကို စိတ်မလိုက်စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့တာပါ။ ဘာမတူတာကို တိပေမယ့် တားတားတဲ့ တံယောဇဉ်နဲ့ တမီးရောက်စေ တကောက်ကောက်လိုက်ခဲ့တာပါ။ ကို လူတွေ လက်မခံနိုင်ဘူး ဆိုတာ နားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နာမောက်မှာ နာတမီးရှိနေရင် တော်တော်စိတ်နဲ့ စားရမဲ့ နေစရာမဲ့ နာနေခဲ့ရတာပါ။ ခုတော့ ကိုယ်တိုင်က နာကို လက်မခံနိုင် ဆိုတော့ နာ စိတ်မကောင်းဘူး ကြောင့်မို့ နာနေရာ နာပြန်တော့ ဟိုကောင်လေးရဲ့... ဝေဒနာထု ပျောက်ကင်းပါစေကွယ်။ တမီးလိမ်လိမ်မာမာနဲ့ နေရမိခဲ့တော့။ အအတန်းလုပ်တဲ့အခါသာ နာကို အအတန်းဝေပေးပါကွယ်”

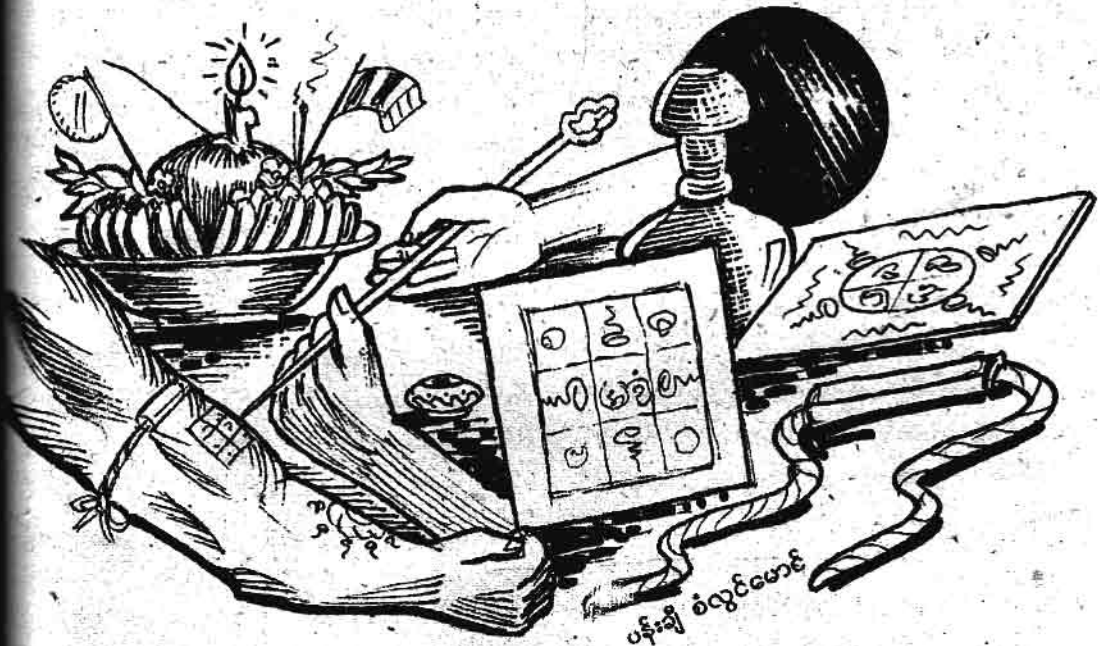
ဘဝဟောင်းက ခိုင်ခိုင်ဝေ ဖခင်တော်သူ ကုလားအဘိုးကြီး ဒေါ်အေးစိန်ကို ပျက်စီး၍ ပြောခဲ့ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဆိုလာတော့ထု မြင့်ထွန်းနှင့် ခိုင်ခိုင်ဝေတို့ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ကြရပြန်သည်။ ထိုနောက် မြင့်ထွန်းတစ်ယောက် ဖခင်တစ်ယောက်၏ သံယောဇဉ်ကို နားလည်စွာ လက်ခံ နိုင်ခဲ့ပေတော့သည်။

အနောက်ဘက်လွန်မင်းတရားကြီးနှင့်
ဗားမဲ့ဆရာတော်

တစ်ခါသော် အနောက်ဘက်လွန်မင်းတရားကြီးသည် ဗားမဲ့ဆရာတော်အား နန်းတော်သို့ ပင့်ဆောင်တော်မူသည်။ ဆရာတော်ကြီး နန်းတွင်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ ကြီးကျယ် ခိုင်ခံ့၍ အင်အားတောင့်တင်း ခိုင်မာသော၊ ဗေဒင်ယတြာများ တတ်ကျွမ်းပြီး အစွမ်းထက်လှသော “ရှင်မုံယို” ဆိုသူလည်း ရှိနေသော တောင်ငူမြို့ကို လုပ်ကြံနိုင်ရန် စီမံဆောင်ရွက် ပေးဖို့ လျှောက်ထား တောင်းဆိုသည်။ ဗားမဲ့ဆရာတော်ကလည်း တောင်ငူမြို့ကို လုပ်ကြံတော်မူလျှင် အောင်မြင်မည်။ သို့သော် အချိန်အနည်းငယ် ကြာရှည်နိုင်သည်။ အရှင်မင်းကြီး၏ တပ်တော်ကို တေဇအရပ်ရှိ ခတက်ပင်ရှိရာ နေရာတွင် တပ်ချထားတော်မူပါဟု မိန့်ကြားလေသည်။ ထိုအကြောင်းကို တွက်ချက် လေ့လာမိသော ရှင်မုံယိုကလည်း မြို့နား ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ခတက်ပင်များအားလုံး

ရှေးမြန်မာဘုရင်များနှင့်
ဂမ္ဘီရဆန်းကြယ်၊ ဖြစ်ရပ်အသွယ်သွယ်
လှစံ(ပညာရေး)

ကို ရှာဖွေခတ်လှဲစေပြီး အမြစ်ပါမကျန် တူးဆွ၍ ရေသို့ ပစ်စေလေသည်။

အနောက်ဘက်လွန်မင်းတရားကြီး၏ တပ်တော်သည် တောင်ငူမြို့နားသို့ ရောက်ရှိ၍ တပ်ချရန် ခံတက်ပင်ကို ရှာဖွေကြရာ မတွေ့ရှိနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် ကံအား လျော်စွာ ပျဉ်ပုံတစ်ခုကို ဖယ်ရှားရာ ထိုအောက်တွင် ခံတက် ပင်ငယ်တစ်ပင်ကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုနေရာတွင် တပ်စခန်းချစေသည်။ နေ့စဉ် သုံးချက်တီးအချိန်ကျလျှင် ရှင်မုံယို စီရင်ထားသော ကျွဲခေါင်းရိုး၊ နွားခေါင်းရိုးတို့သည် လူသူ၊ ဆင်၊ မြင်း အသွားအလာကို ခတ်လေ့ရှိသည်။ တပ်တော်လည်း လေးရက် တစ်ခါ၊ ငါးရက် တစ်ခါ တပ်လှန် လေ့ ရှိလေသည်။

ထိုအကြောင်းကို ဗားမဲ့ဆရာတော်ထံ မြင်းသည်တော် စေလွှတ်၍ လျှောက်ထား မေးမြန်းတော်မူစေသည်။ ဆရာ တော်သည် အကြောင်းစုံ သိရသောအခါ မည်သို့မျှ ပြောဆို ခြင်းမရှိဘဲ အောက်ချာကို ယူကာ ဦးခေါင်း၌ စွပ်ပြီး အတန် ကြာလျှင် ချွတ်ယူ၍ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပစ်ချပြလိုက်သည်။ ထို့နောက် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပြီး တံခါးပိတ်နေလေ တော့သည်။ မင်းလှလင်လည်း ဗားမဲ့ဆရာတော်ထံမှ မည်သည့်စကားမှ မကြားရသောအခါ မင်းတရားကြီးထံ အချိန်မီ ပြန်ရလေတော့သည်။ အနောက်ဘက်လွန်မင်း တရားကြီးသည် ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင် သုံးသပ်တွေးတောမိ သည်မှာ တောင်ငူမြို့တည်စဉ်အခါက ခုနစ်ဌာနအပါအဝင် ဖြစ်သော မြတ်စောညီနောင်ဘုရား၏ ထီးတော်ကို ချစေလို ကြောင်း သိရှိတော်မူလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် မြတ်စောညီနောင်ဘုရား၏ ထီးတော်ကို ချစေလိုက်သောအခါ ရှင်မုံယို စီရင်ထားသော ကျွဲခေါင်း၊ နွားခေါင်းများ ပျောက်ကွယ်သွားကြပြီး တောင်ငူမြို့ကိုလည်း တိုက်ခိုက်သိမ်းယူနိုင်ခဲ့လေသည်။

ရာဇဓိရာဇ်နှင့် မင်းရဲကျော်စွာ

ဟံသာဝတီဘုရင် ရာဇဓိရာဇ်သည် ဟူးရားတတ် ပုရောဟိတ်၊ မဟာသမိန်၊ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးနှင့် ရှင် မထေရ်တစ်ပါး စုစုပေါင်း လေးယောက်တို့ကို ဇာတာတော် စစ်ဆေးစေ၍ မြန်မာမင်းသား မင်းရဲကျော်စွာကို မည်သည့် လတွင် အောင်နိုင်မည်နည်းဟု မေးတော်မူသည်။ ရှင်မထေရ် က ဇာတာတော်ကို စစ်ဆေးပြီး ဇာတာတော်သန်၍ တန်ခူး လဆန်း ၄ရက်၊ ပုဗ္ဗဟူးနေ့၌ တိုက်လျှင် နိုင်မည်ဟု ဟော

သည်။

မဟာသမိန်ကလည်း ထိုအတိုင်းပင် ဟောကြား သဘန်းတော်ကြီးကလည်း ထိုနေ့တွင် “ရန်” ဟူသည့်အခေါ် စီး၍ အစွယ်နှစ်ချောင်းကို သိုက်ဝါးထက်တွင် တင်ဆက် တိုက်တော်မူပါ။ မင်းရဲကျော်စွာကို ရေကန်နားတွင် ရမည် ဟောကြားလိုက်သည်။

ထိုအခါ ဟူးရားတတ် ပုရောဟိတ်ကလည်း ထို တွင် မင်းရဲကျော်စွာကို ဆင်ခါချလိမ့်မည်။ ခါးကို ဆင်ဆင် ၍ ခါးကျိုးလေလျှင် ရေကန်နား ဥနပ်အောက်တွင် မင်း ကျော်စွာကို ရလိမ့်မည်ဟု ဟောကြားလေသည်။ ရာဇဓိရာဇ် မင်းကြီးက မင်းရဲကျော်စွာတွင်လည်း ဗေဒင်ပညာရှိ ဟူး ရားတတ်များ ရှိနေသည်။ ထိုနေ့တွင် သူ၏ တပ်မှ ထွက်ပါ လောဟု မေးရာ၊ ယင်းနေ့တွင် သူသည် တပ်က ထွက် တိုက်ခဲ့ပါလျှင် မင်းကြီးနိုင်မည်။ ထွက်၍ မတိုက်ဘဲ မလျှောက်ဝံ့ပါဟု ဆိုလေသည်။ ထို့ကြောင့် တန်ခူးလဆန်း ၄ရက်၊ ပုဗ္ဗဟူးနေ့တွင် စစ်ထိုးကြရန် မင်းရဲကျော်စွာ အကြောင်းကြားလေသည်။

မင်းရဲကျော်စွာဘက်မှ ဟူးရားတို့ကလည်း...

“မနက်ဖြန် ရွှေနန်းသခင်သားတော် စစ်မထွက်ပါ။ ဇာတာတော် မသန်၍ ဆိုင်းဝံ့တော်မူပါ။ နောက် ခုနစ်ရက် ကြာလျှင် ဇာတာတော်သန်၍ ဘေးအန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်ပါ မည်။ ထိုအခါကျမှ စစ်ထွက်တော်မူပါ။”

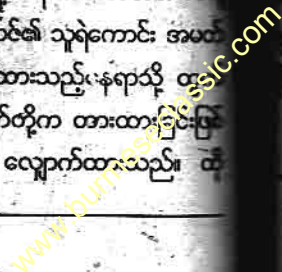
ဟု လျှောက်ထားကြသည်။ ထိုအခါ မင်းရဲကျော် စွာက...

“ငါသည် ရာဇဓိရာဇ်နှင့် တိုက်ရန် စစ်ချီခဲ့သည်။ နှစ်ဝက်ပျံပင် ရှိနေသည်။ ယခုပင် သူနှင့် တိုက်ရတော့မည် ငါ၏ ဆန္ဒပြုလေပြီ။ အချိန်အချက်ပြုထားပြီး ငါ မထွက် လျှင် ငါစကားပျက်ချေတော့မည်။ ယခု ငါ မတိုက်ခဲ့သော် နောင် ဘယ်သောအခါမှ သူနှင့် စစ်ထိုးခွင့်ရပါတော့မည် နည်း”

ဟု မိန့်တော်မူသည်။

သို့သော် ဟူးရား ပုရောဟိတ်များကလည်း စစ်မထွက် ရန် အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြု၍ တားဆီးကြလေသည်။

ချိန်းဆိုထားသောနေ့ရက်သို့ ရောက်သောအခါ မင်း ကျော်စွာ ထွက်မလာ၍ ရာဇဓိရာဇ်၏ သူရဲကောင်း အမတ် မိန့်က “မင်းရဲကျော်စွာ ချိန်းဆိုထားသည့်နေ့ရာသို့ ထွက် မလာခြင်းမှာ ဟူးရား ပုရောဟိတ်တို့က တားထားခြင်းဖြင့် နိုင်ချေရှိကြောင်း” ရာဇဓိရာဇ်ထံ လျှောက်ထားသည်။ ထို

အဲဒါ ရာဇဓိရာဇ်သည် "သမိန် အဝန်" နှင့် သူ့ရဲကောင်းတို့
တို့ မင်းရဲကျော်စွာ၏ တပ်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍ မခံချင်အောင်
စကားဆိုစေသည်။

ထိုအခါ မင်းရဲကျော်စွာသည် ဒေါသအပျက်ကြီးစွာ
ထွက်လျက်...

"ငါ၏ ဇာတာတော် မသန်၍ ပုရောဟိတ်တို့ တား
ဆည်း ငါ ဆိုင်းဝံ့နေသည်။ ငါ့ကို သည်လို ဆဲရေးပြောဆို
လျှင် ငါ မခံ။ ယခုပင် ထွက်မည်"

ဟု ဆိုကာ ဟူးရား ပုရောဟိတ်တို့က အတန်တန်
ဘားသည်ကြားမှ ရာဇဓိရာဇ်နှင့် စီးချင်းထိုးကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် မင်းရဲကျော်စွာ၏ ဆင်မှ ဒဏ်ရာ
များကြောင့် မခံနိုင်တော့ဘဲ ခါချရာ ဆင်ထက်မှ ကျ၍
အိမ်ကို ဆင်ခတ်မိလေသည်။ ထိုနောက် ရေကန်တစ်ခုအနီး
ညှပ်ပင်အောက်၌ အနိစ္စရောက်ခဲ့ရလေသည်။

စစ်မက်ရေးရာကိစ္စများတွင်လည်း ဂမ္ဘီရုပညာသည်
အထူးအရေးပါကြောင်း သိသာနိုင်ပေသည်။

ပုဂံမင်းနှင့် မင်းတုန်း၊ ကနောင် မင်းညီနောင်
အမရပူရ ရွှေနန်းတော်ကြီးတွင် ပုဂံမင်း နန်းတက်
နေသော အချိန်ကာလဖြစ်သည်။

ပုဂံမင်းနှင့် ညီတော်များဖြစ်ကြသော မင်းတုန်းမင်းသား၊
ကနောင်မင်းသားတို့သည် စည်းလုံးညီညွတ်စွာဖြင့် တိုင်းရေး
ပြည်ရာများကို ညီညီညွတ်ညွတ် ဆောင်ရွက်နေကြသည်။
သို့သော်လည်း နန်းတွင်းအရေး မီးမွှေးလိုကြသူများသည်
ကြားဝင် သွေးထိုးကြသည်။ လုပ်ငတ်များ ဖန်တီး၍ စိတ်
မကွဲအောင် ပြုလုပ်လာကြသည်။ ထို့ကြောင့် မင်းတုန်းမင်း
သားနှင့် ကနောင်မင်းသားတို့သည် အမရပူရ ရွှေနန်းတော်
ထွက်ခွာ ပုန်ကန်မှုပြုရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရသည်။

မင်းတုန်းမင်းသား၏ အစ်မတော်(အဖေတူ အမေကွဲ)
များကြီးသည် ဗေဒင်ကျမ်းကျေသောသူဖြစ်၍ ပုဂံမင်း၏
ဇာတာတော်၊ မင်းတုန်းမင်းသားနှင့် ကနောင်မင်းသားတို့၏
ဇာတာတော်များကိုသာမက၊ မိမိ၏ ဇာတာကိုလည်း အမြဲ
စစ်ဆေးလေ့ရှိသည်။ ဗေဒင်ပညာတတ်ကျွမ်းနားလည်သူ
တို့သည် ကံတရားကို တပ်အပ်သေချာ မပြောနိုင်စေကာမူ
ဗေဒင်ကျမ်းလာ အဆိုအမိန့်များအရ မူလဇာတာခွင်တွင်
ညှပ်သို့ပါလျှင် မည်သို့ ဖြစ်တတ်သည်ကိုတော့ ရေးရေး
နိုင်ရိပ် သိမြင်လေ့ရှိကြသည်။

မင်းတုန်းမင်းသား ဖွားမြင်တော်မူစဉ်က ထူးခြား

ဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ရတနာမဉ္ဇူ
ဘုရားကို တိုင်းသူပြည်သားများ အုတ်အော်သောင်းနှင့်
သွားရောက်ဖူးမြော်ကြသည်။ ထိုအခါ ယယ်တော်က "ငါ့သား
သည် မင်းအဖြစ်ကို ကော်ရရှိလိမ့်မည်" ဟု ပြောခဲ့သည်။
ထို့အပြင် အမရပူရမြို့ စံအိမ်တော်အနီး ရွှေလင်းပင်ဘုရား
ရှေ့ရှိ ညောင်ပင်ပွင့်သဖြင့် ပြည်သူပြည်သားများ လာရောက်
ဖူးမြော်ကြပြန်သည်။ ညောင်ပင်သည် အဝါနီဖြစ်ပြီး မင်းတုန်း
မင်းသားသည်လည်း အဝါသားဖြစ်သည်။ ညောင်ပင်ပွင့်သည်
ဖြစ်၍ အတိတ်နိမိတ်ကောင်းသည်။ ထို့ပြင် ဒေးတန်းတိုက်
စံနန်းတော်တွင် စံမြန်းနေစဉ် မင်းသားစားသော မုံလာချဉ်
အိုးမှ မုံလာပင် ပေါက်လာခြင်း၊ ချိုးထားသော စကားစိမ်း
ကိုင်းမှ အပင်ပြန်ပေါက်ခြင်း၊ ကောင်းကင်တွင် ပေါ်လာသော
ရွှေပြာသာဒ်ကြီးဆိုသို့ ငွေစောင်းတန်းဖြင့် တက်ရောက်၍
စံမြန်းရသည်ဟု အိပ်မက် မြင်မက်ခြင်း၊ ရွှေနန်းတော်သို့
ဝင်ရန် အိမ်ထော်ပေါ်မှ ဆင်း၍ ရထားပေါ် တက်ရန်ပြုစဉ်
လက်ယာ လက်ရုံးပေါ်သို့ ရွှေပြည်စိုးငှက် လာရောက်နားခဲ့
သဖြင့် ရွှေပြည်ကြီးကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ရမည်ဟု နိမိတ်ဖတ်ယူ
ခဲ့ကြပြန်သည်။

ဗေဒင် ယတြာကျမ်းများကို တတ်ကျွမ်းနားလည်သော
အစ်မတော် စုဖုရားကြီးသည် မင်းတုန်းမင်းသားနှင့် ကနောင်
မင်းသားတို့အား အစ်ကိုတော်ဖြစ်သော ပုဂံမင်းကို ဆန့်ကျင်
ပုန်ကန်ရန် အခါပေးခဲ့သည်။ လက်ပါးစေ လှယုတော်ကို
စေလွှတ်၍ သက္ကရာဇ် ၁၂၁၄ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း ၈ရက်

သောကြာနေ့ ညနေ ၄ နာရီအကျော်တွင် မင်္ဂလာစံအိမ်
တော်မှ အမရပူရ ရွှေမြို့တော်၏ အရှေ့ဘက် မျက်နှာရို
မြောက်ဘက် အစွန်ဆုံးဖြစ်သော "လေးကျွန်းတံခါး" မှ ထွက်
ခွာကြရန် အခါပေးလေသည်။

မင်းသားညီနောင်တို့သည် အချိန်အခါ အတိအကျယူ
၍ လေးကျွန်းတံခါးမှ ထွက်ခွာရာ တံခါးမှူး၊ တံခါးစောင့်
တို့ကို အောင်မြင်စွာ သုတ်သင်နိုင်ပြီး နောက်ဆုံးတွင် ပုဂံ
မင်းကို နန်းစွန့်စေနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်ပိုင်းတွင်ပင် ပုဂံမင်း
သည် ထိုအရေးတော်ပုံ အောင်မြင်စေရေးအတွက် စုဖုရား
ကြီးက အခါတော်ပေးခဲ့ကြောင်း သိရှိရသဖြင့်...

"ငါတို့နှစ်ယောက် တစ်ဖိပေါက် မောင်အရင်းထက်၊ အမိ
ကွဲ မောင်ကို စေတနာပိုပြီး ဗေဒင်ယတြာများနဲ့ အခါပေး
ရက်လိုက်သည်မှာ သူ့ မိဖုရားဖြစ်ဖို့ ရည်ရွယ်ချက်ရှိပေတာ
ကိုး"

ဟု ခန်းခဲနဲ့ ပြောဆိုခဲ့လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ မင်းရေးမင်းရာများတွင်လည်း ဗေဒင်ယတြာ
သည် အရေးပါ ထိရောက်ခဲ့လေသည်။

ကနောင်မင်းသားကြီးနှင့် ဗောင်းတော်

ကနောင်မင်းသားကြီးသည် ဘဝရှင် မင်းတုန်းမင်း
တရားကြီး၏ ညီတော်ရင်းဖြစ်ပြီး ငယ်နာမည်မှာ "မောင်
ကောက်" ဖြစ်သည်။ တူတော်များ ဖြစ်ကြသော မြင်ကွန်း
မင်းသားနှင့် မြင်းခုံတိုင် မင်းသားတို့၏ လုပ်ကြံခြင်း မခံရမီ
မကောင်းသော နိမိတ်တစ်ခုရှိခဲ့လေသည်။ ကနောင်မင်းသား
ကြီးသည် လုပ်ကြံခြင်း ခံရမည့်နေ့တွင် နောက်ပါ ကိုယ်ရံ
တော်များ၊ အိမ်တော်သားများ၊ အမတ်ပညာရှိအချို့တို့နှင့်
အတူ လွှတ်တော်ရှိရာသို့ လာကြရာတွင် ချောင်းငယ်တစ်ခု
ကို ဖြတ်ကျော်ကြရသည်။

ထိုသို့ ဖြတ်ကူးရာတွင် ကနောင်မင်းသားကြီး၏
ခမာင်းတော်မှာ မြေသို့ ကျွတ်ကျခဲ့သည်။ အထွတ်အမြတ်
ထားသော ဗောင်းတော် မြေသို့ ကျခြင်းကြောင့် နိမိတ်
မကောင်းဟု ပညာရှိ အမတ်များက သိမြင်ကြ၍ ရှေ့သို့
ခရီးမဆက်သင့်ကြောင်း လျှောက်ထားကြသည်။ ကနောင်
မင်းသားကြီးသည် အမတ်ပညာရှိများ၏ စကားကို နာယူခြင်း
မရှိဘဲ လွှတ်တော်အရောက် ခရီးဆက်ခဲ့သည်။ လွှတ်တော်
သို့ရောက်ပြီး မကြာမီ တူတော်များဖြစ်ကြသော မြင်ကွန်း
မင်းသားနှင့် မြင်းခုံတိုင် မင်းသားတို့၏ လုပ်ကြံခြင်းကို ခံခဲ့
ရရှာသည်။

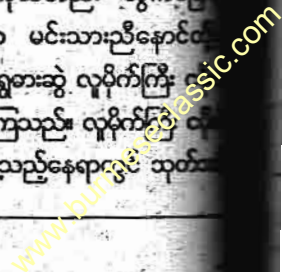
ဘဝရှင် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးနှင့် သားတော်

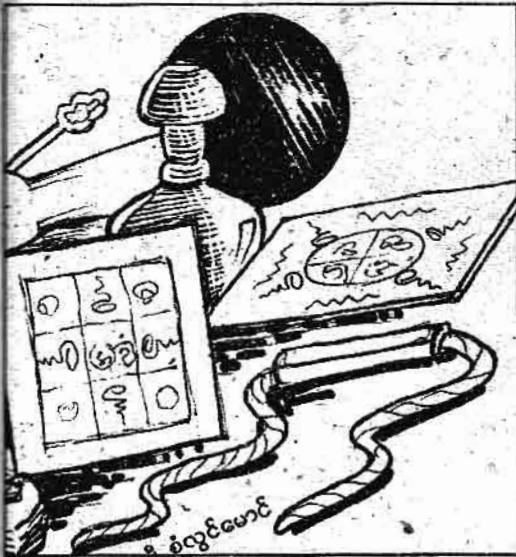
မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး ရတနာပုံ နေပြည်တော်
မင်းအဖြစ် ဘိသိက်တော် ခံယူပြီးသောအခါ ညီတော်
ဖြစ်သော ကနောင်မင်းသားကြီးကို အိမ်ရှေ့စံ အပ်နှံ
သည်။ ရတနာပုံ ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို ရရှိအောင် ညီ
ကနောင်မင်းသားကြီးက ကြံတောင်ပေးခဲ့သောကြောင့်
သည်။ ထိုအခါ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ ပထမ တော်
ရေး မိဖုရားကြီးမှ ဖွားမြင်သော သားတော် မြင်ကွန်းမင်း
နှင့် မြင်းခုံတိုင်မင်းသားတို့သည် ရွှေနန်းတော်ကို ဖိ
သောကြောင့် ခမည်းတော်ဘုရား၏ သံစွာတော်ကို ဖွား
အမေ့အလျှောက်နေချိန်တွင် ခမည်းတော်နှင့် ဘဒ္ဒေတော်
ရုတ်တရက် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် အခါကောင်းကို
စားလျက် ရှိကြသည်။ လက်နက် လူသူများကိုလည်း
ဆောင်းပြီးဖြစ်ကြသည်။

မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် ထိုအချိန်အခါ ကံ
ယတြာများအရ အခိုက်အတန့် ယတြာချေခြင်းဖြင့် တွေ
တော်ကြီးမှ ခွာ၍ နန်းမြေဘုံသာ ယာယီစံနန်းတော်
ပြောင်းရွှေ့ စံနေတော်မူသော အချိန်ဖြစ်လေသည်။ ထို
ပြုလုပ်ခြင်းသည် လာလတ္တံ့သော ဘေးဆိုးအန္တရာယ်အ
တို့မှ လွတ်မြောက် ပြေပျောက်စေခြင်းအလို့ငှာ နန်း
မှ ခေတ္တဆင်းပေးခြင်းဖြင့် ယတြာချေခြင်းဖြစ်လေသည်။

ပုန်ကန်တော်လှန်ကြမည့် မြင်ကွန်းနှင့် မြင်းခုံ
မင်းသားတို့သည်လည်း ပုန်ကန်ရာတွင် အောင်မြင်စေ
အတွက် ဗေဒင်အရာ ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်သော ဗေ
ဆရာကြီး ဦးပုညအား ဗေဒင်ကိန်းခန်းတို့ကို တွက်ချက်
အခါပေးရန် ခိုင်းစေခဲ့ကြသည်။ ဆရာကြီး ဦးပုည
မင်းသားညီနောင်တို့ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ အခါပေးခဲ့ရ
လည်း မင်းတရားကြီး၏ သံစွာကို စောင့်သိသောအား
အချိန်ကို အနည်းငယ်လွှဲ၍ ပေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်
အိမ်ရှေ့စံ ကနောင်မင်းသားကြီး ကျဆုံးခဲ့သော်လည်း ပုန်
မှု မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော ဝေ
ပညာရပ်များကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေမည်။

ဗေဒင်ကိန်းခန်းအရ ယတြာချေခြင်း ပြုလုပ်ထား
မင်းတုန်းမင်းကြီးသည် တစ်ကိုယ်တည်း ထွက်ပြေး
တစ်နေရာတွင် ပုန်ကန်သော မင်းသားညီနောင်တို့
ဘက်တော်သား လူယုံတော် ရွှေအားဆွဲ လူပိုက်ကြီး
နှင့် တစ်ယောက်ချင်း ဆုံတွေ့ခဲ့ကြသည်။ လူပိုက်ကြီး ထို
ကို မင်းတုန်းမင်းကြီးအား တွေ့သည့်နေရာတွင် သုတ်သင်

စံလွင်မောင်

ရှင်းလင်းရန် မင်းညီနောင်တို့က ကြိုတင် စေလွှတ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးတစ်ပါးတည်း အနောက် ဘက်မှ ဝင်လာတော်မူသည်ကို တွေ့သော် ရွှေစားဆွဲ လူ ဖိုက်ကြီး ငပိုက်မှာ မင်းတရားကြီး၏ ဘုန်းတော်အရှိန်အဝါ ကြောင့် မင်းတရားကြီး စေခိုင်းသည့်အတိုင်း ဓားကို ချလျက် အချီတော်ဆက်ကာ လွတ်ရာသို့ ပို့ပေးခဲ့ရလေသည်။ ယတြာ ကောင်း၍ သေကံမရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သီပေါမင်းတရား

သက္ကရာဇ် ၁၂၆၀ ပြည့်နှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၆ရက်နေ့တွင် ဘဝရှင် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး နတ်ရွာစံ ကံတော်ကုန်ခဲ့သည်။ အလောင်းတော်ကို ရွှေနန်းတော် အတွင်း ရာဇပလ္လင်ရှေ့သို့ ပြောင်းရွှေ့ ထားရှိခဲ့သည်။ ထိုနေ့ မှာပင် သားတော် အိမ်ရှေ့မင်း မဟာဥပရာဇာ (သီပေါမင်း သား) စံနေတော်မူရာ စံနန်းတော်သို့ မှူးတော် မတ်တော်များ စုံညီစွာ သွားရောက်ကြပြီး ခမည်းတော်၏ အရိုက်အရာကို ဆက်ခံရန် လျှောက်ထားကြသည်။ သီပေါမင်းသားသည် ထိုနေ့မှာပင် မှန်နန်းတော်သို့ ထွက်စံတော်မူ၍ ဖခမည်းတော် အရိုက်အရာတော် ရွှေဘုံရွှေနန်းနှင့် တိုင်းနိုင်ငံတော်အလုံး ကို သိမ်းမြန်း စိုးစံတော်မူကြောင်း အမိန့်တော်မှတ်ခဲ့လေ သည်။ မန္တလေး နေပြည်တော်ကြီးကို စတင်တည်ခဲ့သည့် အခါက မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် အင်္ဂါသားဖြစ်၍ အနောက်အရပ် (ဘုမ္မိကျသောအရပ်)တွင် လူသေများ ထုတ်ရာ အာဠဝတီ တံခါးကို ပြုလုပ်ထားရှိခဲ့သည်။ ထို ကြောင့်လည်း အနိဋ္ဌ+အနိဋ္ဌဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဆန်းဝင်ပြီး

ကောင်းကျိုးဆက်ခံရန် လျှောက်ထားကြသည်။ များစွာ ဖြစ် ထွန်းခဲ့သည့် သာသနာ့ အိယကာမင်းအဖြစ်လည်း ကျော်ကြား ၍ ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို အပြည့်အဝ ခံစား စံစားခဲ့ရသည်။
မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ သားတော်ဖြစ်သော သီပေါ မင်းသည်ကား စနေသာဖြစ်၏။ လူသေထုတ်သော အာဠဝတီ တံခါးထားရာအရပ်သည် သီပေါမင်းအတွက် "အာယု"အရပ် ဖြစ်နေသည့်အတွက် မထားကောင်းပေ။ ဗေဒင်ကိန်းခန်းအရ အနောက်အရပ်သည် မင်္ဂလာရှိသောကိစ္စများသာ ထားရှိ ပြုလုပ်ရမည့် အာယုအရပ်ဖြစ်သော်လည်း သီပေါမင်းသည် ထိုအရပ်တွင် မင်္ဂလာမရှိသော အာဠဝတီတံခါးအဖြစ် ဆက်လက်ထားရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သက္ကရာဇ် ၁၂၄၇ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၈ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ သုံးချက်တီးအချိန်တွင် ရွှေနန်းစည်းစိမ်ကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ရ သည်။ သီပေါမင်း နန်းမကျမီအချိန်ကလည်း နန်းကျမည့် နိမိတ်တဘောင်အဖြစ်...

ထုံးအောက်က တီတွန်၊ လူလွန်မ သား၊
မုံဆီကြော် အလယ်အက်၊ ပြည့်ဖျက်မယ်သား
ဟူသော နိမိတ်တဘောင် ပေါ်ထွန်းခဲ့လေသည်။ မန္တလေး နေပြည်တော်ကို စိုးစံခဲ့သော မင်းတုန်းမင်းတရား ကြီး နတ်ရွာစံလျှင် သီပေါမင်းသား နန်းတက်မည်ဟု "တုံး အောက်က တီတွန်"ဟူသော နိမိတ်တဘောင်ဖြင့် ပြဆိုခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။ "လူလွန်မသား" ဆိုသည်မှာ သီပေါမင်းသား၏ မယ်တော်ဖြစ်သော လောင်းရှည်မြို့စား မိဖုရားသည် သီလ ရှင် ဝတ်သွားသည်ကို ဆိုလိုကြောင်း နိမိတ်ကောက်ယူကြ သည်။

ဤသို့အားဖြင့် မြန်မာရှင်ဘုရင်အသီးသီးတို့၏ ကံကြမ္မာအပြောင်းအလဲတို့တွင် ဗေဒင်ပညာ၊ အတိတ်၊ နိမိတ်၊ တဘောင် စသော ဂန္ထီရ ပညာရပ်များသည် ထူးခြား ဆန်းကြယ်လှကြောင်း လေ့လာသိရှိနိုင်ကြလေသည်။

လှစံ(ပညာရေး)

- မိုးမြင့်မြေ
- ရတနာပုံ၏ နီဒါနီနှင့် နိဂုံး (ဒီဂုန် ခင်ခင်လေး)
- အံ့ဖွယ် နိမိတ်တဘောင် ဖြစ်ရပ်ဆန်းနှင့် အိပ်မက်များ (အောင်မြတ်ဦး)
- မှန်နန်းရာဝင်တော်ကြီး ပထမတွဲ
- ရာဇဝိရာဇ်အရေးတော်ပုံကျမ်း (နိုင်ပန်းလှ)

ရှေးမြေ ကျော်ဝေ

အရက်၏ ဆိုးကျိုးကြောင့်
သွေးအန်ခဲလျှင်

စာရေးသူ၏ နေ့စဉ်တွင် ဇနီးသည်ကို နေ့စဉ် လာရောက်ကူညီ ချက်ပြုတ်ပေးသော တစ်ရပ်ကွက်တည်း သူ မိတ်ဆွေ မတင်တင်သန်းသည် တစ်နေ့တွင် အလာ နောက်ကျသဖြင့် သူ၏ အလာကို စောင့်မျှော်နေသော ဇနီးက

“ဟဲ့ - တင်တင်သန်း၊ ဒီနေ့လာတာ နောက်ကျလှ ချည်လား” ဟု ပြောသောအခါ မတင်တင်သန်းသည်...
“နောက်ကျတာတော့ မပြောနဲ့ မမရေ၊ အိမ်က ကျွန်မ ယောက်ျား အရက်သမားလေ၊ ထမင်းမစားတာဆို ဒီနေ့ အပါအဝင် သုံးရက်ရှိပြီလေ။ အရက်လည်း ဆက်မသောက် တော့ဘဲနဲ့ သွေးအန်နေတာနဲ့ သူ့ကို ဆေးတိုက်ဖို့ လုပ်ပေး နေရတာနဲ့ ကြာသွားတာပါ” ဟု ပြောလေသည်။

“နင့်ယောက်ျားကို အရက်ဖြတ်ခိုင်းပေါ့၊ ဆေးခန်းလည်း ပြုကြည့်ပေါ့”
“ဆေးခန်းသွားဖို့ဆိုတာ ကျွန်မတို့ လက်လုပ်လက်စား ဘဝတွေမှာ မလွယ်ကူပါဘူး ဖမရယ်၊ ဆေးဗြေတိုနဲ့ပဲ ကုရမှာ ပါပဲ” ပြောသောအခါ စာရေးသူက...
“ဆေးဗြေတိုနဲ့ ကုတာဆိုတော့ ဘယ်လို ဆေးဗြေတိုလဲ၊ ငါ့ကို ပြောပြပါဦး”
“ဦးက စာရေးဆရာဆိုတော့ ဆေးဗြေတိုဆောင်းပါးရေး ဦးမယ်ထင်တယ်”
“အေး၊ ရေးသင်ရင်လည်း ရေးရမှာပေါ့”

“ဆေးနည်းကတော့ လွယ်ပါတယ် ဦးရယ်၊ ပေရွက်၊ လိုသလောက်ခူးပြီး ဒန်အိုးထဲထည့်ပြီးပြုတ်၊ အအေးခိုက် ရေခဲတိုင်း တိုက်ရင် သွေးအန်တာလည်း ရပ်သွားမယ်၊ သုံးရက်လောက် မစားနိုင်တဲ့ ထမင်းလည်း စားနိုင်လာတယ် မယ်။ ကျွန်မယောက်ျား ကိုအေးနိုင်ကို ကျွန်မ ဆေးကုပေး အထာက သိနေ လုပ်နေကျပါ။ သူက ကျန်းမာရေးကောင်း တာနဲ့ တစ်လလောက် အရက်မသောက်ဘဲ နေနိုင်ပြီး နောင် ပြန်သောက် ပြန်ဖြစ်တာပါပဲ။ အရက်မသောက်ဘဲ နေလို့ပဲ တော့ သွေးအန်တဲ့ ရောဂါက နင်နေ၊ ငါသွားဆိုသလို ပေရွက်ပြုတ်ရည်က အစွမ်းထက်ပါတယ်။ အရက်ကို မသောက် မနား ညမနားသောက်သူတွေအတွက်ကတော့ ပေရွက်ပြုတ် ရည်ဟာ ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက်ပါပဲဆိုတာ ရေးသား ပေးဖို့လို ပါလာခဲ့ရင်လည်း ကျွန်မတို့ကို ပေးဖတ်ပါဦး” ဟု မတင်တင်သန်းက ပြောသောအခါ စာရေးသူကလည်း...
“လာမယ်၊ ကြာမယ်၊ စောင့်နိုင်ရင်တော့ အကျိုး လိမ့်မယ်” ဟု နောက်ပြောင်ပြီး ပြောလိုက်ရပါတော့သည်။

အရက်ချစ်သူတို့အတွက် မှတ်သားစရာ ဆေးနည်း ကောင်းတစ်လက်ဟုပင် စေတနာ မေတ္တာများစွာဖြင့် ဖော်ပြ လိုက်ရပါတော့သည်။

ရေးမမြဲကျော်ဝေ

www.burmeseclassic.com

ခိုးကြောင်ပါသောသူတို့
အကြောင်းကို ကြားဖူးကြပေလိမ့်မည်။
ခိုးကြောင်ပါသော လူများသည် ခိုဝှက်
ရာတွင် အလွန်တော်ကြောင်း ပိုင်ရှင်
က သူတို့ပစ္စည်းများကို မည်မျှအထိ
ပင် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပြီး လုံခြုံ

မင်းဟိန်းထိပ်
စာကလေးဝင်ပေါက်မှ
ဝင်နိုင်၊ ထွက်နိုင်သော
လှူဖမ်းကောင်

စွာဖြင့် ထားသည်ဖြစ်စေ၊ ခိုးကြောင်ပါ
သောလူကသာ ကြံဖန် ခိုးယူမည်ဆို
လျှင် ဝါသနာမည်သာဖြစ်ကြောင်း ကြား
ဖူးကြပေလိမ့်မည်။

ခိုးကြောင်ဟူသည်မှာ မည်သည့်
အရာဟူ၍ကား သိနိုင်ကြရန် လွယ်
မည်မထင်ပေ။ ခိုးကြောင်ဟူသည်မှာ
မွေးရာပါ ခိုးချင်စိတ်ပါသော၊ ပိုင်ရှင်
မသိအောင် ခိုး၍လည်း ရတတ်သော
လူများကိုသာ "ခိုးကြောင်ပါသော လူ"
ဟု ပြောကြခြင်းဖြစ်မည်ဟု ထင်ပါ
သည်။

တချို့ကတော့ ထိုကဲ့သို့ မယူဆ
ပေ။ ခိုးကြောင်ပါသော လူ၏ ကိုယ်၌
အမှတ်အသားရှိသည်ဟု ဆိုကြသည်။
ထိုအမှတ်အသားသည် ချိုင်းအောက်
တွင် လည်းကောင်း၊ ကျောကုန်းတွင်
လည်းကောင်း၊ ဗိုက်သားတွင် လည်း
ကောင်း၊ ကြောင်ရုပ်နှင့် ဆင်ဆင်တူ
သော အမာရွတ်ကဲ့သို့ (မထင်မရှား)
အညိုရောင် အရုပ်ကလေးပါသည်ဟု
လည်း ပြောကြသည်။

တချို့ကမူ ခိုးကြောင်ပါသော လူ
များ၏ မျက်စိ၌ မျက်နှက်ပိုင်းကို ရံနေ
သော အဖြူရောင်သည် သိပ်ပြီး မဖြူ
ဘဲ၊ မျက်တွင်းထောင့်စွန်း၌ ညိုညစ်
ညစ်ရှိနေတတ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။
ထိုညိုညစ်ညစ်နေရာကို ဂရုစိုက်ကြည့်
လျှင် ထိုညိုညစ်သော အရာသည်
ကြောင်ရုပ်နှင့် တူသည်ဟု ပြောကြပြန်
သည်။

ခိုးကြောင်ပါသော လူများသည်
ထိုကြောင်ရုပ်ကလေး လှုပ်ရှား (ယား
ယံသက်သို့ဖြစ်)လာလျှင် မခိုးဘဲ မနေ
နိုင်ဟုလည်း ဆိုကြသည်။ ထို
ခိုးကြောင်းပါသော လူ၏ တူဖြစ်သူ
ဦးနီတွတ်မှ စာရေးသူအား ပြောပြဖူး
သည်။

သူဦးလေးသည် ခိုးကြောင်ထ
လာသောအခါ ဂဏှာမငြိမ်ဖြစ်လာ

သည်။ ခိုးချင်စိတ်ကိုလည်း ထိန်း၍မရ
ဖြစ်လာသည်။ သို့သော် သူဦးလေး
သည် ထိုထိရောက်ရောက် ခိုးနိုင်ခြင်း
မရှိဘဲ ရရာ အတိုအစလေးများကိုသာ
ခိုးသည်။

ပဲခင်း၊ သခွားခင်းများကို ဝင်ပြီး
ပဲယီး၊ သခွားခင်းများကို ခိုးသည်။ ကြက်
ခိုးသည်။ ရေချိုသွားရင်း ရေချိုဖော်များ
ဆီမှ ဆပ်ပြာခွက် ခိုးသည် စသည်ဖြင့်
မဆိုစလောက်၊ နာမည်ပျက်ရုံမျှသာ
ခိုးသော အခိုးမျိုးဖြစ်သည်။

ထိုခိုးကြောင်သည်လည်း အမြဲ
တမ်းထနေခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ တစ်ခါ
တစ်ရံမှသာ ထလာတတ်ခြင်းဖြစ်သည်။
ထိုကဲ့သို့ ထလာလျှင်လည်း တန်ဖိုးရှိ
သော ပစ္စည်းများကို မရလျှင်၊ ရသည့်
ပစ္စည်းကို ခိုးမည်မှာ မလွဲပေ။

တစ်ခါသော် ဦးနီတွတ်သည် သူ
ဦးလေး ခိုးကြောင်ထနေသည်ကို သိ
၍ စမ်းလိုသောကြောင့် သူ့အိမ်သို့ ခေါ်
လာခဲ့သည်။ သူ ခိုးချင်ရာကို ခိုးပါစေ၊
တစ်နေရာရာက ချောင်းကြည့်နေမည်
ဟုလည်း စိတ်ကူးထားသည်။ သို့သော်
အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ အိမ်မှာ
ညှော်သည်များ ရောက်နေသည်ကို တွေ့
လိုက်ရသည်။ ထိုညှော်သည်များကလည်း
မိန်းမတက်က ဆွေမျိုးများဖြစ်သဖြင့်
လေးငါးရက်နေပြီးမှ ပြန်ကြမည်သူများ
ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့အစီအစဉ်
ပျက်ပြီဟု တွေးပြီး ဦးနီတွတ် စိတ်ပျက်
သွားသည်။

သို့သော် သူဦးလေးသည် အိမ်
ပေါ်တက်ထိုင်ပြီး ညှော်သည်များနှင့်
ရေခန်းသောက်၊ စကားပြော၊ တအောင်
နေပြီးမှ အပြန်တွင် တောင်ကြည့်
မြောက်ကြည့်နှင့် နှုတ်က ထင်းပိုင်း
တစ်ပိုင်းကို ကောက်ထမ်းသွားလေ
သည်။ ထိုအခါမူ ဦးနီတွတ်လည်း
လက်တွေ့ကြုံ၍ ယုံရလေသည်။

မယုံနိုင်လောက်အောင် အံ့
ဖြစ်ရသည့် ခိုးကြောင်အကြီးစားထံ
လည်း ရိုသေးသည်။ လျှို့ဝှက် နေ
ပြီး လက်တွေ့စမ်းသပ်ထားကြ
ကြောင့် ငြင်းနိုင်သူလည်း မရှိပေ။
ခိုးကြောင်ပါသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ သာမန်
မဟုတ်ဘဲ ဖိုးသူတော်နေဖြစ်သည်။

ထိုဖိုးသူတော် ကျောက်နေ
နယ်ကို ရောက်လာသောအချိန်
ရန်ကုန်၌ ဦး ခါးပိုက်နိုက်၊ အိတ်
တိုအား နိုင်ကွပ်နေသော အချိန်
သည်။ ဖိုးသူတော်သည် တကယ်
ဖိုးသူတော်ကျင့်ဝတ်နှင့်အညီ နေ
သည်။ ဆွမ်းဆန်ခံပြီး ချက်စား
ပုတီးစိပ်၊ ပရိတ်ရွတ်၊ မေတ္တာ
တရားမှတ်၍ သူတော်ကောင်းကျင့်
နှင့် အချိန်ပြည့် နေထိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် လူကြည်ညို
လေးစားလည်း ရှိသည်။ ယေ
လျှာဒါန်းကြသူများလည်း မနည်
သူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်ကို
ကြိုနေသောကြောင့် သူတော်
တို့၏ လာဘ်သပ်ပကာများကို
အဝခံစားနေရခြင်းဖြစ်သည်။ ထို
တော်မှာ ခိုးကြောင်ပါသည့် အကြောင်း
ကိုလည်း မည်သူမျှ မသိကြပေ။
တော်သည် သူ၏ ခိုးကြောင်ကို
သမာဓိ ပညာများဖြင့် နှိပ်ကွပ်ထား
ရှိသည်။ မည်သည့်အခါမျှ ခိုးကြောင်
၍ ခိုးဝက်သည်ဟု မရှိပေ။

တစ်နေ့သောအခါ လူထု
တစ်ခုတွင် ခိုးကြောင်နှင့် ပတ်
သော အကြောင်းကို ပြောကြား
ခိုးကြောင်၏ သိမ်မွေ့ပုံ၊ နက်နဲ
ကြောင်သည် မွေးရာပါဖြစ်သော
အသိခက်ပုံ၊ ခိုးကြောင်မှာ ခိုး
ကြီး၊ ခိုးကြောင်ကလေးဟူ၍
စသည်ဖြင့် ကြားဖူးနားဝ ရှိ
ပြောကြသည်။

ခိုးကြောင်ကလေးသည်

လောက အနည်းငယ်မျှသာ ခိုးယူ
လေ့ရှိပြီး ပိုင်ရှင်များနှင့်လည်း မကြာ
ခင်ပင် ဖမ်းမိတတ်သည်။ ရွှေငွေဥစ္စာများ
နီးလျှင်လည်း သိပ်ပြီး များများစားစား
ချောင်းတံ ထိုက်သလောက်သာ ရရှိပြီး
နောက် ပြန်ပေါ်တတ်သည်။

ခိုးကြောင်ကြီးသည်ကား မိရန်
ခံယဉ်းသည်။ အခိုးအဝက်လည်း
အလွန်အမင်းကျွမ်းကျင်သည်။ ဆူးများ
ဖြင့် သုံးထပ်မျှ ကာရံထားသောခြံကို
ပင် ခိုးကြောင်အတတ်ဖြင့် ဝင်နိုင်
ထွက်နိုင်သည်။ သော့ဖိတ်ထားသော
သတ္တာကိုလည်း သော့မပါဘဲ ဖွင့်နိုင်
သည် စသည်ဖြင့် ပြောဆိုနေကြသည်။

ထိုအခါ ပိုက်သေရပ်ရွာသား
သုဌေး မာမူကြီးတစ်ယောက်က မဖြစ်
နိုင်ဟု ဆိုသည်။ ဆူးခြံကိုလည်း ဖွင့်
ပေးဘဲ ဝင်နိုင် ထွက်နိုင်သည်။ သံ
သတ္တာကိုလည်း သော့မပါဘဲ ဖွင့်နိုင်
သည်ဟု ဆိုခြင်းမှာ လုပ်ကြံ ချဲ့ကား
ခြင်းသာ ဖြစ်ရမည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုကဲ့သို့ ခိုးယူနိုင်သည်ဆိုပါက
ခြံ အိမ်၊ သေတ္တာ အကုန်လုံးကို
ဖိတ်ထားမည်။ သေတ္တာထဲက တစ်စုံ
တစ်ခုသော ပစ္စည်းကို ယူပြပါ။ ယူပြ
နိုင်လျှင် ငါချမ်းသာသမျှထဲက ပစ္စည်း
ထက်ဝက်ကို ပေးမည်ဟု၍ပင် ရဲရဲ
ပြောဆိုလေသည်။

မာမူကြီးကား အလွန်ကြွယ်ဝ
သောသူသည်။ မယားလည်း လေး
ယောက်ရှိသည်။ အတွင်းပစ္စည်းများ
ဖြင့် ကျွဲ၊ နွား၊ လယ်ယာကိုင်ကျွန်း
များမှာလည်း လက်ညှိုးထိုးမလွှဲအောင်
ပိုင်ရှိလေသည်။ ထိုကြောင့်နည်း
အကဲသို့ ရဲရဲကြီး ပြောဝံ့ခြင်း ဖြစ်
သည်။

ထိုခိုးကြောင်နှင့် ပတ်သက်သော
ကြောင်းသည် တစ်ဆင့်စကားမှ
သုတော်နာသို့ ရောက်သွားသည်။
သုတော်က ယခု ကျောက်တော်နယ်

တွင် နေသော်လည်း ဇာတိက ရန်ကုန်
သားဖြစ်သည်။ ဘဝအကျိုးပေး
အပြောင်းအလဲ အလျောက်သာ
ကျောက်တော်နယ်သို့ ရောက်လာခြင်း
ဖြစ်သည်။ ခေတ်ပညာလည်း တတ်
သည်။ ဗဟုသုတလည်း စုံသည်။

ထိုကြောင့် ပိုက်သေရပ်သားများ
က ဖိုးသူတော်ကို အထင်ကြီးကြသည်။
လက်ရှိတွင် သီလ၊ သမာဓိကျင့်စဉ်များ
ကို စောင့်ထိန်း ကျင့်ကြံပြီး ဖိုးသူတော်
ဝတ်နေသဖြင့် လေးစားကြည်ညိုခြင်း
လည်း ရှိကြသည်။ ရွာသူရွာသားများ
ဉာဏ်မမီနိုင်သောကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်
လာလျှင်လည်း ဖိုးသူတော်ကိုပင်
သွားမေးကြရသည်။

ယခုလည်း ခိုးကြောင်နှင့် ပတ်
သက်ပြီး ဖိုးသူတော်အား သွားမေးကြ
ရာ ဖိုးသူတော်က ထောက်ခံသည်။
အထက်က တင်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း
ခိုးကြောင် အကြီး/ အသေးတို့၏
အကြောင်းကိုလည်း ရှင်းပြသည်။ ထို
ကြောင့် မထောက်ခံဘဲ ရှိနေသော
မာမူကြီးက ဒေါသထွက်လေသည်။

ဖိုးသူတော်လုပ်နေပြီး သီလ
သမာဓိပစ္စုပ္ပန်ဖြင့် မဖြစ်နိုင်သည်ကို
ထောက်ခံနေသည်။ ဝင်ပေါက်မရှိ
အောင် ဝိတ်ထားသည့် ခြံ အိမ်အတွင်း
ထဲကို ဝင်ပြီး သော့မပါဘဲ သေတ္တာကို
အဘယ်သို့ ဖွင့်နိုင်မည်နည်း စသည်
ဖြင့် အကြောက်အကန်ပြောလေသည်။

ထိုအခါ ဖိုးသူတော်က...
“မာမူကြီး... လောကဟာ
အင်မတန် ဆန်းကြယ်ပါတယ်။ တိမ်
တဲ့ အရာများ ရှိသလို၊ နက်ရှိုင်းတဲ့
အရာများလည်း ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့်
ကိုယ်ဉာဏ်မမီနိုင်ရင် မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့
မဆိုနဲ့၊ မှားတတ်တယ်”

ဟု ရှင်းပြသည်။ မာမူကြီးက
လက်မခံပေ။ လက်မခံသည့်အပြင် ခေါ်
နှင့် မောနှင့်ပင် ပြောလာလေသည်။

“ဆူဆူကြီးအထပ်ထပ်ပတ်ကာ
ထားတဲ့ ခြံကို ဖွင့်ပေးဘဲ နင်ဝင်နိုင်
မလား။ မင်းတုတ်အပြည့်ချထားတဲ့
အိမ်ကို ဖွင့်ပေးဘဲ နင်ဝင်လို့ ရ
သလား။ သော့ခတ်ထားတဲ့ သေတ္တာထဲ
က ပစ္စည်းကိုရော သော့မဖွင့်ဘဲ နင်
ယူနိုင်သလား”

ဟု ဖိုးသူတော်မျက်နှာကို စေ့စေ့
ကြည့်ပြီး မေးလိုက်သည်။ ဖိုးသူတော်
ကား မျက်စိကို မှိတ်ပြီး ငြိမ်၍သာနေ
သည်။ မာမူကြီးက ဆက်ပြောသည်။

“အလကား။ မျက်လှည့်ဆရာ
တွေ လုပ်ပြတာကို အဟုတ်မှတ်ပြီး
လျှောက်ပြောနေတယ်။ နင်ကိုယ်တိုင်
တတ်နိုင်လို့လား။ တတ်နိုင်ရင် ငါ့အိမ်
ခြံ သေတ္တာ အားလုံးကို သော့ဖိတ်ထား
မယ်။ နင် ဒီညလာပြီး ယူပြ။ ငါ့သေတ္တာ
ထဲက ပစ္စည်းတစ်ခုခုလောက် ယူပြနိုင်
ရင် ငါချမ်းသာတဲ့အထဲက ပစ္စည်း
ထက်ဝက်ကို နင့်ခွဲပေးမယ်”

မာမူကြီးက နှုတ်ခမ်းမွေးများ
ထောင်ထပ်ပြီး ဖိုးသူတော်အား စိတ်
ကြည်ကာ ပြောနေသည်။ ဖိုးသူတော်
ကား မျက်စိမှိတ်၍ ငြိမ်လျက်သာ နေ
သည်။ ထိုကြောင့် မာမူကြီးက ထပ်မေး
သည်။

“ဘယ်လိုလဲ”
ဖိုးသူတော် အနည်းငယ် လှုပ်
ရှားလာပြီး...

“မာမူကြီး... မှားလိမ့်မယ်နော်”
ဟု လေသံအေးအေးဖြင့် ပြော
သည်။

“မှားပလေစေ၊ မှားပါ။ ယူနိုင်ရင်
ယူပြ။ ငါ့ပစ္စည်းကို တစ်ဝက်ခွဲပေးမယ်
လို့ ပြောပြီပြီ။ တတ်နိုင်ရင် စိန်လိုက်
ပါလား”

ဖိုးသူတော်သည် မျက်စိဖွင့်လာ
ပြီး တစ်ချက်ပြီးကာ မာမူကြီးအား
ကြည့်သည်။ ထိုနောက် ပြောလိုက်၏။
“မာမူကြီးက အဲဒီလောက်လဲ”

မယုံရှိနေမှတော့ လက်တွေ့ ပြုရတော့ မှာပေါ့။ မာမူကြီး ခြံ အိမ်၊ သေတ္တာ အားလုံးကို လုံအောင် ပိတ်ပြီးသာ စောင့်နေပါ။ ည ရနာရီတိတိအချိန်ကို ကျွပ်ဆက်ဆက်လာခဲ့ပါမယ်။

မာမူကြီး အနည်းငယ်မျှ တွေ သွားသည်။ မျက်နှာကြီး တင်းလျက်က ဖိုးသူတော်အားလည်း စိုက်ကြည့်နေ သည်။ ဘေးက ရပ်ကြည့်နေကြသည့် လူများလည်း ဖိုးသူတော်ကို တစ်လှည့် မာမူကြီးကို တစ်လှည့် စူးစမ်းသည့် အနေဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။ ထို နောက် မာမူကြီး တင်းသွားပြီး...

“ကြိုက်တယ်၊ စိန်လိုက်”

ဟဲ့ ကျယ်လောင်စွာ အော်ပြော လျက် ဒေါနှင့် မောနှင့် သူ့အိမ်ဘက် သို့ ပြန်သွားလေသည်။

ညနေ ဖိုးချုပ်သည်နှင့် ရွာသူ ရွာသားများ မာမူကြီး၏ အိမ်နားဝန်းကျင် သို့ အတော်များများရောက်လာနေကြ သည်။ နေလယ်က ဖိုးသူတော်နှင့် မာမူကြီးတို့ စကားစစ်ထိုးထားကြသည့် ကိစ္စ အကောင်အထည်ဖော်ရန် အချိန် က နီးလာနေပြီဖြစ်၍ စိတ်ဝင်စားစွာ ဖြင့် မာမူကြီး၏ အိမ်ဘက်ကိုသာ အာရုံစိုက်ပြီး ကြည့်နေကြသည်။

တချို့ကလည်း လမ်းစ လမ်းစ များကို စိုက်ကြည့်နေကြသည်။ ဖိုးသူ တော်သည် ဘယ်လမ်းမှ ဘယ်လိုလာ ပြီး သော့အတန်တန် ပိတ်ခတ်ထား သော မာမူကြီး၏ အိမ်ကို ဘယ်လိုဝင် ၍ ဘယ်လိုလုပ်မည်ကို သိချင်နေကြ သည်။ အဖြေကို မှန်းမရအောင် ဖြစ် နေသဖြင့် ပိုပြီးလည်း စိတ်ဝင်စားကြ သည်။

မာမူကြီး၏ အိမ်သည် မှောင် မိုက်လျက်ရှိသည်။ အိမ်ထဲတွင် ရှာ အားလုံးရှိနေကြသော်လည်း မည်သည့် အသံကိုမျှ မကြားရပေ။ ဖိုးသူတော် ဝင်အလာကို မိမိတို့ထင်သည့် နေရာ

တိုင်း၌ အိမ်ရှိ လူကုန် စောင့်ကြည့်နေ ကြဟန်ရှိသည်။

မာမူကြီးကလည်း လက်တွေ့ သမား။ မည်သည့်အရာကို ဖြစ်စေ၊ လက်တွေ့ကျမှ လက်ခံသည်။ ဖိုးသူ တော်ကလည်း သီလ သမာဓိသမား။ မဟုတ်သည်ကို အဟုတ်လုပ်၍ ပြော ဆိုမည် မထပ်ပေ။ သူ့ပညာကို သူ ယုံကြည်၍သာ မာမူကြီးကို လက်တွေ့ ပြုပြီး ဆုံးမလို၍ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေ မည်။

မာမူကြီးကလည်း ကြိုတင်၍ သူ့ အိမ်၊ ခြံ သေတ္တာ စသည်များကို ပိတ် ထားပြီး စောင့်ကြည့်နေသဖြင့် လွယ် မိည့်ကိစ္စတော့ မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် အဖြေမည်သို့ထွက်မည်ကို ပွဲကြီး ပွဲ ကောင်းအဖြစ် ကြည့်မြင်ခွင့်ရကြလိမ့် မည်ဟု ရွာသူရွာသားများက ရင်တမမ နှင့် စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

တချို့လည်း လက်ပတ်နာရီကို ခဏခဏကြည့်နေကြသည်။ ည ရနာရီ ထိုးရန် စက္ကန့်ပိုင်းမျှအံ့လို့ ထိုနောက် ရနာရီထိုးလေသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် အိမ်ထဲက “အလာ... အလာ...” ဟု မာမူကြီး၏ အော်သံကို ကြားကြရလေ သည်။ ရွာသားများက ခြံစောင့်အား ခြံကို ဖွင့်ခိုင်းပြီး အပြေးအလွှားသွား ကြည့်ကြရာ ဖိုးသူတော်၏ ရှေ့တွင် မာမူကြီးသည် ဖင်ဘူးတောင်းထောင် နေသည်ကိုသာ တွေ့ကြရလေသည်။

မာမူကြီးက...

“ဖိုးသူတော်... နှင် တော်တယ်၊ ငါ့ရုံးပြီး နှင် ငါ့ပစ္စည်းတစ်ဝက်ကို ယူ ဝါတော့”

ဟု ဆိုသည်။

ဖိုးသူတော် မည်သည့်နေရာမှ ဝင်လာသည်ကို သိလို၍ မေးကြည့်ကြ ရာ...

“နေခင်းဘက်၌ စာကလေးများ ဝင်လေ့ရှိသော အပေါက်မှ ခုန်ဝင်လာ သည်”

ဟု ပြောပြသည်။

ဖိုးသူတော်သည် ခြံကို ဖွင့်ပေး ဘဲ ဝင်လာနိုင်သည်။ အိမ်ကိုထွက် ဖွင့်ပေးဘဲ ဝင်လာနိုင်သည်ဟု သူ့သတ္တိကို ရွာသူရွာသားများ နားလည်ကြပြီးနောက်၊ ကျန်ရွာ သတ္တိတစ်မျိုးကို ပြသရန် ကျန်သော

“မာမူကြီးနဲ့ ရွာသူရွာသား ခဏလောက် အပြင်ကို ထွက်ပေး ဝါ”

ဟု ဆိုလိုက်သည်။

မာမူကြီးနှင့် ရွာသူရွာသား အပြင်သို့ ထွက်ပြီးနောက် တစ်ခဏ တည်းလိုပင် ဖိုးသူတော်က လက် တီးပြီး ပြန်ခေါ်၍ ဝင်လိုက်သွားကြ သော မာမူကြီး၏ သေတ္တာများ ဟင်းလင်း လျက် ရွှေငွေရတနာများသည်လည်း ဖိုးသူတော်၏ လက်ထဲသို့ အပြန် အရောက်နေသည်ကို တွေ့ကြရ သည်။

ရွာသူရွာသားများ တအံ့အေ ကြည့်နေကြချိန်မှာပင် ဖိုးသူတော် သည်လက်ဝယ် ပိုက်ထားသော ရတနာများကို မာမူကြီးအား ပြန် လိုက်သည်။ ကတိအတိုင်းသော မာမူ ကြီးပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းတစ်ဝက်ကို ဖိုးသူတော်အား တော့မည်ဖြစ်သော်လည်း ဖိုးသူ တော်ကပင် ကြိုတင်၍ ပြောလိုက်သည်။

“မာမူကြီးက မယုံဆိုလို့ ငါ့ရတာပါ။ ကျွပ် ဘာပစ္စည်းကိုမှ မချင်ပါဘူး။ ဘုရားမီး ပူတော်ဖို့ ဝေပေ တိုင်တစ်ထုပ်ပဲ လှူပါ။”

ဟု ဆိုကာ မာမူကြီး၏ ဖယောင်းတိုင်တစ်ခုကို အထူး ပြန်သွားလေသည်။ သို့မှ မာမူ ကြီးလည်း အဆီပြန်နေသော မုတ်တစ် ပုခိုးဖြင့် သုတ်ပြီး သက်မ ချိတ် သည်။

“ရှိရာမဲ့စုနဲ့ အိမ်ကလေးတစ်လုံးတော့ ဆောက်လို့ ငြိမ်းပြီး ဆရာ။ အဲဒါ ဘယ်နေ့ ဘယ်ရက်တွေမှာ အိမ် ဆက်ရင် ကောင်းလေမလဲဆိုတာ သိချင်လို့ ဆရာဆီ ဆက်လာခဲ့တာပဲ။ အကြံဉာဏ်လေး ဘာလေး လုပ်ပါဦး ဆရာ”

“ကောင်းတာပေါ့ကွယ်။ စား၊ ဝတ်၊ နေမှု ကိစ္စသုံးပါး ဆက် နေရေးကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခုလိုမျိုး တင့်တောင်း ဆင့်တယ် အိမ်သစ်ယာသစ်နဲ့ နေထိုင်နိုင်တယ်ဆိုတာ သောကီမင်္ဂလာတစ်ရပ်ပေပဲပေါ့။ အိမ်တက်တဲ့ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆရာအသေးစိတ်ပြောပြမယ်။ သေသေချာချာ ဆက်ပေးရော”

တုပည့်ကလေး မောင်ကျွဲသိုး အိမ်သစ်တက်ရေး ဆတွက် အကြံဉာဏ်ပေးရသည်မှာ ကျွန်ုပ်အတွက် များစွာ မှန်စေထောင်းအားရ ရှိလှပေတော့သည်။ မောင်ကျွဲသိုးက ဆည်း ယုံကြည်စိတ်ချမှုအပြည့်ဖြင့် ကျွန်ုပ်ပြောဆို ညွှန်ကြား ထားမည့်အပေါ် ငဲ့လင့် စောင့်စားနေရှာသည်။

“မောင်ကျွဲသိုးရေ... ပထမဦးဆုံး မှတ်ရမှာက နေ့ အလိုက် အိမ်တက်တဲ့အခါ လိုက်နာရမယ် အချက်တွေပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ အမိန့်ရှိပါ ဆရာ”

“အေး၊ ဒီလိုကွယ်၊ ဒီလို၊ တနင်္ဂနွေနေ့မှာဆိုရင် ရွှေ ခွေယူပြီး အိမ်တက်ရမယ်။ တနင်္လာနေ့မှာ ဆိုရင် အဝတ် အစားတွေ ယူပြီး အိမ်တက်ရမယ်။ အင်္ဂါနေ့မှာ ကျောက် မျက်ရတနာတွေကို ဆောင်ပြီး အိမ်တက်ရမယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မှာ အစားစားပြီးမှ အိမ်တက်ရမယ်။ ကြာသပတေးနေ့မှာ ခေါင်းဆေး၊ ဝေါင်းလျော်ပြီးမှ အိမ်တက်ရမယ်။ သောကြာ နေ့ကတော့ ဘာမှဆောင်ဖို့ မလိုဘူး။ ဆောင်ချင်တာရှိရင်

လည်း ဆောင်နိုင်တယ်။ ကြိုက်တဲ့အချိန် တက်ပေရော။ အဲ - စနေနေ့ အိမ်တက်မယ်ဆိုရင် မတက်ခင် တစ်နေ့အိမ် လိုက်ဦး။ တစ်နေ့နီးပြီးမှ အိမ်တက်ပေါ့ကွယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ နောက်ထပ် ဘာတွေများ ဆောင် ရွက်စရာတွေ ရှိပါသေးသလဲ ဆရာ”

“ရှိတာပေါ့ကွယ်။ အိမ်တက်တော့မယ်ဆိုရင် သံဃာ (ဒါမှမဟုတ်) မိဘအကြီးအကဲလုပ်တဲ့သူဟာ ပထမဆုံး ရှေ့က တက်ရမယ်။ အိမ်ရှင်ယောက်ျားက ရေအိုးတစ်လုံး ပိုက်ပြီး ရှေ့က တက်ပေါ့။ ကလေးရှိမယ်ဆိုရင်လည်း အကြီး ဆုံး ကလေးကို လက်ဆွဲပြီးတက်။ အိမ်ရှင်မက ထမင်းအိုး၊ ဒါမှမဟုတ် စပါးတောင်းကို ကိုင်ပြီး တက်ပါ။ အဲသည် နောက် ကျွန်တို့ အိမ်သားတွေက ပန်းကန်ခွက်ယောက်တွေ၊ အိမ်ရာလိပ်၊ ခေါင်းအုံးတွေ၊ ပြီးတော့ အိမ်ထောင် ပရိဘောဂ တွေကို ဆောင်ပြီး တက်ပေါ့ကွယ်”

အဲသည်လို အိမ်တက်တဲ့ နေရာမှာလည်း လှေကား ထစ် အထစ်... အထစ်တိုင်းမှာ ပိုက်ဆံ တစ်မတ်စေ့ကို တင်ပြီး တက်ပါ။ သောက်ရေးအိုးကို ပရိတ်ရွတ်ပြီး သပြေညွန့် ၂၇ညွန့်ထိုးလို့ အိုးကို ပရိတ်ကြီးနဲ့ ပတ်ပါ။ အိမ်ပေါ် ရောက် ပါရင်အခါ ပရိတ်ကြီးကို ဖြုတ်ပြီး အိမ်အဝင် တံခါးပေါက်မှာ ချည်ထားလိုက်ပါ။ ပရိတ်အိုးထဲက ပရိတ်ရေနဲ့ တစ်အိမ်လုံး ကို သပြေခက်နဲ့ ပက်ဖျန်းပေးပါ။ အမှောင်ပယောဂတွေ ကင်းပြီး စီးပွားလာဘ်လာဘာတွေ ရှင်တဲ့ သိရှိပေးတာဖြစ်သွား ပါလိမ့်မယ် တပည့်ရယ်” ■

ဝတ္ထိရဆရာပွင့်

တစ်ညတာ
မြင်တွေ့ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်ဆန်း
တင်ဖောင်ဖောင်သန်း
(သုံးဆယ်)

ပန်းချီဆောင်နိုင်လတ်

အနောက်တက်တွင် နေရာ
က ရဲရဲနေသည်။
အလင်းရောင်က ကျွန်ုပ်
ပြောလာ၏။

တောအုပ်အတွင်းမှ တောကြက်
အသံများ၊ တောတိရစ္ဆာန်များ၏ အသံ
များကို ကြားနေရသည်။

နေလုံးပျောက်ကွယ်တော့မည်
မသိချိန်၊ ချောက်ချားဖွယ်ရာ တော
တိရစ္ဆာန်အသံများနှင့် လူသွားလူလာ
သော တောတန်းအတွင်း အဖော်
တစ်ပါးတည်း ခြေလှမ်းသွက်သွက်
ဆွဲဆွဲနေသော ထိုအရှင်၏ ကိုယ်ရံ
သင်္ကန်းပေါ်တွင် ချွေးများ စိုနေသည်။
တစ်ခါတစ်ခါ အားငယ်စိုးရိမ်စိတ်များ
နှင့် သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။

“ရွာကို စောစော ကြိုတင်
အကြောင်းမကြားထားသည်မှာ မှား
အားပြီ”ဟူ၍ အကြိမ်ကြိမ်ရေရွတ်၍
ဆင်တရနေသည်။

ထိုအရှင်မှာ တောင်ခြေရှိ
ချောင်းဖျားရွာကျောင်းမှ ပခုက္ကူမြို့သို့
တရားရောက် စာသင်နေသော အရှင်
ဘာဝိဒ ဖြစ်သည်။ ရဟန်းဝါတော်
သားဝါသာ ရှိသေး၏။ ပခုက္ကူမြို့ စာ
သင်တိုက်မှ ဇာတိရွာချောင်းသို့ တစ်နှစ်
တစ်ခေါက် ပြန်နေကျဖြစ်သည်။ အရှင်
ဘာဝိဒများက ပြန်လိုလျှင် ရွာသို့ စောစော
ကြိုတင် အကြောင်းကြားထားလိုက်
သည်။ ရဟန်းဒကာကြီး မိသားစုက
ထောက်ရှာပင်လမ်းဆုံ၌ လှည်းနှင့်
ဆင်ကြိုနေသည်။ ပခုက္ကူမြို့သို့ ပြန်
လိုလည်း လိုက်ပို့ပေးသည်။ အသွား
ပြန် အခက်အခဲမရှိ၊ အဆင်ပြေလှ
၏။ ယခုတစ်ခေါက် အပြန်တွင်
ကြိုတင်၍ ရွာကို အကြောင်းမကြားနိုင်
သွားသည်။ ထောက်ရှာပင်လမ်းဆုံ
ရောက်လျှင် လှည်းကြိုဖြစ်စေ၊ ခန့်သွား
ဖော်များနှင့် ဖြစ်စေ၊ ခြေကျင်
ဆွဲဆွဲပြန်လိုက်မည်ဟု စိတ်ကူး
ချက် ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လမ်းခရီးတွင် ဖိနပ်လိုက်ပါလာ

သောကားမှာ ပျက်သွားသဖြင့် ထောက်
ရှာပင်လမ်းဆုံကို နေစောင်းမှ ရောက်
သည်။ လမ်းဆုံတွင် လှည်းကြိုများနှင့်
ခန့်သွားအဖော်များ မရှိတော့။ မိုးချုပ်စ
အချိန် ရွာကို ရောက်နိုင်မည်ဟု ခန့်မှန်း
လျက် ဖြတ်လမ်းဖြစ်သော တောတန်း
အတွင်းမှ ခပ်သွက်သွက်လျှောက်လှမ်း
လာခဲ့သည်။

တောတန်းအတွင်းမှ ထွက်လာ
၍ ကွင်းပြင်ထဲ ရောက်လာသောအချိန်
တွင် နေလုံးပျောက်ကွယ်သွားသော်
လည်း အလင်းရောင်ရှိသေး၏။ ရှေ့က
သပြေပင်ရွာကို ရောက်တော့မည်။ သပြေ
ပင်ရွာကို ကျော်လျှင် နှစ်ဖိုင်ကျော်ဝေး
သော ချောင်းဖျားရွာကို ရောက်မည်ဖြစ်
သည်။ ချောင်းဖျားရွာကို မိုးချုပ်မောင်
မည်းမှ ရောက်မည်။ လပြည့်ကျော်ရက်
ဖြစ်သဖြင့် မိုးချုပ်မောင်မည်းသွားသော်
လည်း လက ထွက်လာမည် မဟုတ်
သေး။ ဘယ်လိုပြန်ရပါဟု တွေးကာ
အားလျော့သွားမိသော်လည်း ခြေလှမ်း
က သွက်နေ၏။

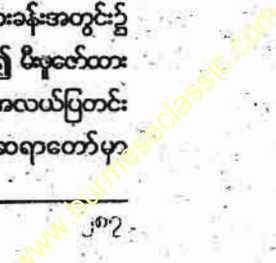
တပြည်ပြည် သပြေပင်ရွာအနား
ရောက်လာခဲ့ရာ ရွာအပြင်ရှိ သွပ်ရောင်
ဖွေးဖွေး ဘုန်းကြီးကျောင်းကို မြင်ရ
သည်။ သပြေပင်ရွာကျောင်း ဆရာတော်
သည် ချောင်းဖျားရွာကျောင်းသို့ မကြာ
ခဏ ကြွရောက်လာသည်။ စာသင်
တိုက်သို့ မသွားခင်ကတည်းက ဆရာ
တပည့်များပမာ မျက်မှန်တန်းသိနေကြ
၏။ ရှေ့သို့ ဆက်လက်မလျှောက်တော့
ဘဲ သပြေပင်ရွာကျောင်းတွင် နားနေ
ကိန်းစက်၍ မနက်မှ ရွာကို ဆက်တော့
မည်ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်ချကာ
ကျောင်းဘက်သို့ ဝင်လာခဲ့သည်။

အရှင် ကောဝိဒသည် ကျောင်း
တံခါးပေါက်နားတွင် ရပ်နားလိုက်သည်။
သစ်တုံးတစ်တုံးပေါ်သို့ လက်ဆွဲအိတ်

တင်၍ လက်ကိုင်ပဝါကို ထုတ်ကာ
ချွေးများ သုတ်ရင်းနှင့် ကျောင်းခြံဝင်းထဲ
သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ကျောင်းခြံ
မှာ ကျယ်ဝန်းလှသည်။ သစ်ပင်ကြီးများ
အုပ်စိုင်းနေ၏။ ကျောင်းခြံအလယ်တွင်
အုတ်ကပ်၊ သွပ်မိုး သိမ်ကြီးတစ်လုံးရှိ
သည်။ သိမ်ကြီးနောက် ခပ်ကွာကွာ
ခြေတံရည် သွပ်မိုး ပျဉ်ကာထားသော
ကျောင်းကြီးတစ်လုံးရှိသည်။ ကျောင်း
ကြီးခြေရင်း၌ သက်ငယ်မိုး၊ ဝါးထရံကာ
သုံးပင်အနိပ်ကျောင်းလေးတစ်ကျောင်း
ရှိသည်။ အရှင်ကောဝိဒက ကိုယ်ရံ
သင်္ကန်းအား ဆေးသေသပ်သပ် လွှမ်းခြံ
လျက် လမ်းအတိုင်း ကျောင်းဝင်းအတွင်း
ဝင်လာခဲ့၏။

ကျောင်းကြီးရှေ့ လှေကားခုံပေါ်
ရပ်၍ ခြေရင်းမှ ကျောင်းလေးသို့ လှည့်
ကြည့်လိုက်သည်။ ကျောင်းလေးရှေ့
တွင် နှစ်တစ်လက်မ သစ်သားချောင်း
များ ထောင်၍ ခပ်ကျဲကျဲထားသည်။
ကျောင်းအတွင်း၌ မီးအိမ်တစ်လုံး
ထွန်းထားသဖြင့် အိုးခွက်ပန်းကန်
အသုံးအဆောင်များကို မြင်ရသည်။
ဆွမ်းစားကျောင်းဖြစ်မှန်း သိလိုက်၏။
ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်
သော်လည်း တစ်ပါး၊ တစ်ယောက်မှ
မတွေ့မမြင်ဖြစ်နေ၏။ ကျောင်းကြီးပေါ်
မှ စကားပြောသံများ ကြားရသည်။
ပြတင်းပေါက်တံခါးများ ပိတ်ထား၏။

အရှင်ကောဝိဒသည် ကျောင်း
ကြီးပေါ်သို့ လှမ်းတက်လာခဲ့သည်။
ကျောင်းကြီး၏ အပေါ်ထပ်တွင် ရေနံဆီ
မီးအိမ်တစ်လုံးထွန်းထားရာ အလင်း
ရောင်ပြန်လျက် လင်းနေသည်။
ကျောင်းခေါင်းရင်း ဘုရားခန်းအတွင်း၌
ဖယောင်းတိုင်များ ထွန်း၍ မီးဖုတ်ထား
သည်။ ကျောင်းရှေ့ အလယ်ပြတင်း
ပေါက်ဘေးတွင် ဆရာတော်မှာ

ပက်လက်ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်၌ ထိုင်နေ၏။ ဆရာတော်ရှေ့ ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ အသက် ၆၀ ကျော်အရွယ် ဒကာကြီးတစ်ယောက် ထိုင်နေသည်။ ကျောင်းပေါ် တက်လာသော အရှင်ကောဝိဒအား လှည့်ကြည့်၍ စကားပြော ရပ်သွားကြသည်။

အရှင် ကောဝိဒက ဘုရားခန်းခရု ခပ်လှမ်းလှမ်း ကြမ်းပြင်ပေါ်ထိုင်ကာ ဘုရားဝတ်ပြု ကန်တော့လိုက်သည်။ ထိုနောက် ဆရာတော်ဘက် လှည့်၍ ဝတ်ပြု ကန်တော့လိုက်၏။ ဆရာတော်သည် အပေါ်မှ မီးရောင်အား လက်နှင့် ကာကြည့်၍ မိန့်လိုက်၏။

“အာဂန္တုလား၊ ဘယ်ကျောင်းကလဲ”

“တပည့်တော်၊ ချောင်းဖျားရွာ ကျောင်းက ကောဝိဒပါ ဘုရား”

“ကောဝိဒလား။ ဘုန်းကြီးက ဘယ်က အာဂန္တုလဲလို့ ကြည့်နေတာ။ အချိန်မရှိမှ ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ။ ဒါနဲ့ ပခုက္ကူစာသင်တိုက်မှာဆို”

ဆရာတော်က မုတ်မိသွားသဖြင့် အရှင်ကောဝိဒ ဝမ်းသာသွားသည်။

“ပခုက္ကူစာသင်တိုက်မှာပါ ဘုရား။ အခု ရွာကို ပြန်လာရင်း မှောင်တာနဲ့ ရွာကို ဆက်မကြွတော့ဘဲ ကျောင်းကို ဝင်လာခဲ့တာပါ ဘုရား။ တပည့်တော်ကို တစ်ညကျိန်းစက်ခွင့်ပြုပါ ဘုရား”

“လာကြည့်တဲ့ ဒကာတွေရော ပါလားသေးသလား”

“ပါမလာပါဘူး ဘုရား။ တပည့်တော် တစ်ပါးတည်း ခြေကျင့်လျှောက်လာခဲ့တာပါ”

“အိမ်... အိမ်။ နားနားနေနေ နေပေါ့။ မနက် အရုဏ်ဆွမ်းစားပြီးမှ ရွာကို ဆက်ပြန်ပေါ့ ဟုတ်လား”

“မုန်လှပါ ဘုရား”

အရှင်ကောဝိဒနှင့် ဆရာတော်တို့ စကားပြောနေကြစဉ် အနားမှ ဒကာကြီးက ကြည့်၍ နားထောင်နေ၏။

“မောင်ပဉ္စင်း ကောဝိဒ ရောက်လာတာနဲ့ အတော်ပဲ။ အခု ဘုန်းကြီးနဲ့ ဟောဒီက ကပ္ပိယကြီး စကားပြောနေတာ။ ဘုန်းကြီးရဲ့ ကျောင်းမှာ ကိုရင်၊ ကျောင်းသားတွေ မရှိဘူး။ ဘုန်းကြီးနဲ့ ကပ္ပိယကြီးပဲ ရှိတယ်။ ဘုန်းကြီးက ကျောင်းပေါ်မှာ ကျိန်းပြီး ကပ္ပိယကြီးက ခြေရင်း ဆွမ်းစားကျောင်းလေးမှာ အိပ်တယ်။ ကျောင်းရဲ့ ဝေယျာဝစ္စတွေ လုပ်ပေးနေတာ။ အခုညမှာတော့ ကပ္ပိယကြီးက သူ့ပြေး နေမကောင်းလို့ ရွာထဲက အိမ်ကို တစ်ညပြန်အိပ်ဖို့ လျှောက်နေတာ။ ဆွမ်းစားကျောင်းမှာ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေ ထားလေတော့ လူမရှိလို့ မဖြစ်ဘူးလေ။ အဲဒါ ဘယ်လို လုပ်ရပါ့မလဲလို့ အခက်အခဲဖြစ်နေကြတာ”

“မုန်ပါ။ တပည့်တော် အောက်က ကျောင်းလေးမှာ ကျိန်းစက် နားနေ

ပါ့မယ် ဘုရား”
အရှင်ကောဝိဒက လျှောက်လိုက်သည်။

“ဟေ... မောင်ပဉ္စင်းကျိန်းစက်ဆိုတော့ ဘုန်းကြီးနဲ့ ကပ္ပိယကြီး အခက်အခဲတွေ အဆင်ပြေသွားပေါ့။ က - ကပ္ပိယကြီး မောင်ပဉ္စင်းအတွက် ကျောင်းပေါ်မှာ ကျိန်းဖို့ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေ လုပ်ပေးမယူမယူ မှောင်ခင် ရွာထဲ ပြန်ပေးတော့။ ပြုရင်းနဲ့ အရုဏ်ဆွမ်းချက်မယ် ဒကာမအိမ်ကို ကျောင်းမှာ အာဂန္တုရှိတယ် ပြောသွားဦး”

“မုန်လှပါ ဘုရား”

ကပ္ပိယကြီးမှာ ဝမ်းသာသွားဆရာတော်အား ဝတ်ပြု ကန်တော့အရှင်ကောဝိဒအနား ရောက်လာ၏။

“အရှင်ဘုရား... တပည့်တော် ဆွမ်းစားကျောင်းထဲမှာ မီးထွန်းအရှင်ဘုရား ကျိန်းစက်ဖို့ လုပ်ပြီး ခွင့်ပြုပါ ဘုရား။ တပည့်တော် မနက်ဆွမ်းချိတ်ယူပြီး စောစောပြန်လာခဲ့ပါ့မယ် ဘုရား”

“ပြန်ပါ ဒကာကြီးရယ်။ မနက်ကျရင်လည်း အေးအေးဆေးဆေး အရုဏ်ဆွမ်းကပ်အိမ်သာ ပြန်လာအရှင်ကောဝိဒက ပြောလိုက်သည်။

ကပ္ပိယကြီးက ကျောင်းကြီးမှ သင်ဖြူးဖျား ခေါင်းအုံး စောင်ဖျားယူ၍ ဆင်းသွားသည်။ ဆရာတော်အရှင်ကောဝိဒတို့ နှစ်ပါးသာ ကျန်ကြီးပေါ်၌ စကားပြောရင်း ကျန်သည်။

အရှင်ကောဝိဒသည် ကျိန်းနေရာမှ ရုတ်တရက် နိုးသွားသလို ခေါင်းပြီးခြုံထားသော စောင်ကို

www.burmeseclassic.com

ထိုက်၏။ အပြင်မှ လရောင်က ကျောင်းအတွင်းအထိ ပြန့်လင်းနေ၏။ ညဦးပိုင်း ကျောင်းကြီးပေါ်မှ ဆင်းလာ ခဲ့သော အရှေ့ဘက်တွင် လထွက်စ အလင်းရောင် မှန်ဖိုးဝါးသာ ရှိသေး သည်။ အခုတော့လည်း အပေါ်ရောက် နေ၍ ထိန်ထိန်သာနေ၏။ အိတ်အတွင်း မှ နာရီကို ထုတ်၍ လက်နှိပ်အတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်လိုက်ရာ ညဉ့်နက်ပိုင်း ၁၂ နာရီကျော်ပြီဖြစ်သည်။ ပြန်အိပ်လိုသော် လည်း မျက်လုံးများကြောင့်ကာ အိပ် မရဖြစ်နေသည်။

အရှင်ကောဝိဒသည် လဲလျောင်း နေရာမှ ထထိုင်လိုက်သည်။ ကျောင်း ရှေ့ ကွင်းပြင်ထဲ၌ လသာလျက် တိတ် တိတ် ငြိမ်သက်နေသည်။ အိပ်မပျော် သဖြင့် ကျောင်းရှေ့မှ လသာနေသော မြင်ကွင်းအား ကြည့်ချင်စိတ်များ ပေါ် လာမိသည်။ အိပ်ရာထဲမှ ထကာ နှစ်တစ်လက်မ သစ်သားချောင်းများ ကာထားသော ကျောင်းရှေ့သို့ ဆင်း လာခဲ့သည်။ မတ်တတ်ရပ်လျက် သစ် သားချောင်းများအကြားမှ ကွင်းပြင်ထဲ သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ လပြည့် ကျော်ရက်ဖြစ်သဖြင့် အပြင်တွင် လက ထိန်ထိန်သာနေ၏။ ကျောင်းရှေ့ ကွင်း ပြင်ထဲမှ သစ်ပင်ကြီးများ မရှိသဖြင့် သိမ်ကြီးအထိ မြင်နေရသည်။

အရှင်ခံကာဝိဒ အထေသို့ ကြည့် ရင်းနှင့် သိမ်ကြီးဘေးမှ မည်းမည်း သဏ္ဍာန်များအား သေချာစုစိုက်ကြည့် လိုက်ရာ သင်္ကန်းများ ရံ၍ တန်းစီထိုင် နေသော ကိုရင်လေး သုံးပါးဖြစ်နေ သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ကိုရင်လေး သုံးပါးမှာ စကားမပြောဘဲ ငုတ်တုတ် ထိုင်နေကြ၏။ ဦးခေါင်းများမှာ လရောင် ကြောင့် ပြောင်လက်နေ၏။

“ဒီကိုရင်လေးတွေ ညဉ့်နက်

သန်းခေါင် မအိပ်သေးဘဲ ကွင်းထဲမှာ ဘာထိုင်လုပ်နေပါလိမ့်”

ဟု တွေးကာ ကြည့်လိုက်သည်။ စကားမပြောဘဲ ငြိမ်ထိုင်နေကြသဖြင့် လသာသာမှာ တရားများ ထိုင်နေ သလားဟု ထင်မိသေး၏။ ကြည့်ရင်းနှင့် ညနေပိုင်းက ခံရာတော် ပြောစကား ကို သတိရလာမိသည်။ ကျောင်း၌ ဆရာတော်နှင့် ကပွဲယကြီးသာ ရှိသည် ဟု မိန့်ဆိုပြောသည်။ ကိုရင်လေး သုံးပါးရှိသေးသည်ကို ဆရာတော် မေ့ သွားဟန်တူသည်။ အရှင်ကောဝိဒသည် ကိုရင်လေးများအား လှမ်းကြည့်လျက် တွေးရင်း အိပ်ချင်လာသဖြင့် ကျောင်း ရှေ့မှ ခွာ၍ အိပ်ရာဘက်သို့ ပြန်ထွက် လာခဲ့သည်။

နားထဲသို့ အနားမောင်းခေါက်သံ တီးဝင်လာသည်။ ချောင်းဖျားရွာကျောင်း မှ အနားမောင်းခေါက်သံ ဖြစ်လိမ့်မည်။ နံနက် ၄နာရီထိုးလျှင် အနားမောင်း ခေါက်နေကျဖြစ်၏။ ရွာမှာ - နေစဉ် ကတည်းက အကျင့်ပါခဲ့ရာ အိပ်ရာမှ နိုးထလိုက်သည်။ ကျောင်းအတွင်း၌ ထွန်းထားသော မီးအိမ်မှ မီးရောင်မှာ မှန်ပျံပျံလင်းနေသည်။ လစောင်းသွား သဖြင့် အလင်းရောင်အား နည်းနေ သည်။ မီးအိမ်မှ မီးအား မြှင့်တင်ထွန်း လိုက်ကာ မျက်နှာသစ်ရင်း ကျောင်းရှေ့ ကွင်းပြင်ထဲသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ လ ရောင်မှာ သစ်ပင်ကြီးများ ကွယ်နေ ကွင်းထဲ၌ မှောင်နေသည်။ ကိုရင်လေး များ မရှိတော့။ ပြန်အိပ်သွားပြီ ထင်မိ ၏။

အရှင်ကောဝိဒသည် ကျောင်း နောက်ဘက် အဆောင်သို့ သွားကြည့် လိုက်သည်။ မီးပိုဆောင်ဖြစ်နေ၏။ မီးပို ပေါ်တွင် ရေခန်းအိုးတစ်လုံးတင်ထား

သည်။ ထင်းပေါက်စ အသားများ ထည့်၍ အဆင်သင့် ပြုလုပ်ထားသည်။ ကပွဲယကြီးမှ ရေခန်းအိုးကျိရန် ထား မှန်း သိသဖြင့် မီးဖို၍ မီးစောင့်ထိုး နေလိုက်သည်။

အတော်ကြာသောအခါ ကျောင်း ကြီးပေါ်မှ ဆရာတော် ချောင်းဟန်သံ နှင့် မျက်နှာသစ်သည် ရေသံများ ကြား ရသည်။ ပြီးနောက် ဘုရားရှိခိုးသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

တဖြည်းဖြည်း ကျောင်းအပြင်မှ ငှက်အော်သံများနှင့် လင်းရောင်ခြည် ဖြာထွက်လာသည်။

“ဦးပွင်း... ရေခန်းအိုးတည် နေတာလား။ တပည့်တော် လုပ်လိုက် ပါမယ်။ ထားလိုက်ပါ။ တပည့်တော် လည်း ဆွမ်းဟင်းချက်တာ မကျက် သေးတာနဲ့ စောင့်ယူနေတာ ကြာသွား တယ် ဘုရား”

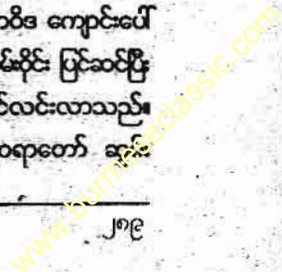
ကပွဲယကြီးက ဆွမ်းချိုင့်ဆွဲတက် လာရင်း လှမ်းပြောလိုက်၏။

“ရေခန်းအိုးဆွဲတော့မယ် ဒကာ ကြီး၊ ဦးပွင်း ဆက်လုပ်လိုက်မယ်။ လုပ်စရာရှိတာလုပ်”

ကပွဲယကြီးက စားပွဲပိုင်းခင်း၍ ဆွမ်း ဆွမ်းဟင်းချိုင့်များ ဖြုတ်ကာ တင်နေသည်။

“ညက တပည့်တော် ရွာထဲ ပြန်တော့ အခုမနက်စောစော ချောင်း ဖျားရွာဘက်သွားမယ်လူတွေ တွေတာ နဲ့ ဦးပွင်း ကျောင်းရောက်နေတဲ့ အကြောင်း မှာလိုက်သေးတယ်”

ကပွဲယကြီးက ပြောလိုက်သည်။ ရေခန်းအိုးဆွဲသဖြင့် အကြမ်းအိုးတွင် ထည့်ကာ အရှင်ကောဝိဒ ကျောင်းပေါ် တက်လာခဲ့သည်။ ဆွမ်းပိုင်း ပြင်ဆင်ပြီး သည့်အခါ မိုးစင်စင်လင်းလာသည်။ ကျောင်းကြီးပေါ်မှ ဆရာတော် ဆင်း

ဘုဦးပေးရန် ဆွမ်းစားကျောင်းဘက်သို့ ကူးလာသည်။

အရှင်ကောဝိဒသည် ဆရာတော် နှင့်အတူ ဆွမ်းဘုဦးပေးရင်း ကိုရင်လေး များအား သတိရလာ၏။ ညက ညဉ့် နက်သန်းခေါင်နေသဖြင့် အိပ်ရာက မနိုးသေး။ ကျောင်းပေါ်သို့ ဆွမ်းစား တက်မလာသေးဟူ၍ ထင်မိသည်။ ကိုရင်လေးများအတွက် ဆွမ်းခိုင်းပြင် မထားသေးပေ။

“ကိုရင်လေးတွေ ဆွမ်းစားမလာ ကြသေးပါလား ဘုရား”

ဟု ဆရာတော်အား လျှောက် လိုက်၏။ ဆရာတော်နှင့် ကပ္ပိယကြီး တို့က အရှင်ကောဝိဒအား ကြည့်နေ ကြသည်။

“ဘယ်က ကိုရင်လေးတွေလဲ” ဆရာတော်က အံ့အားသင့်သလို နှင့် မေးလိုက်၏။

“တပည့်တော် ညက အိပ်မပျော် လို့ ကျောင်းရှေ့ထဲကြည့်တော့ ကွင်း ပြင်ထဲက လသာသာမှာ ထိုင်နေတဲ့ ကိုရင်ငယ်လေးသုံးပါးကို မြင်လို့ပါ ဘုရား”

“မောင်ပဉ္စင်း အမြင်မှားနေပြီ ထင်တယ်။ ဘုန်းကြီးရဲ့ ကျောင်းမှာ ကိုရင်တစ်ပါးမှ မရှိဘူး”

အရှင်ကောဝိဒ အံ့အားသင့် သွားသလို ထူးဆန်းနေ၏။ ညက မြင် တွေ့ရသော အဖြစ်အပျက်များအား လျှောက်လိုက်သည်။

ဆရာတော်နှင့် ကပ္ပိယကြီးတို့မှာ အရှင်ကောဝိဒ ပြောပြသည်ကို နား ထောင်လျက် အံ့ဩနေကြ၏။

“တပည့်တော် ဒီဆွမ်းစားကျောင်း မှာ နေပြီး အိပ်လာခဲ့တာ တစ်နှစ်ကျော် လာခဲ့ပါပြီ။ အရှင်ဘုရား ပြောပြသလို တစ်ခါမှ မမြင်မိပါဘူး”

ကပ္ပိယကြီးက ပြောလိုက်သည်။ ဆရာတော် ငြိမ်လျက် ဆွမ်းစားနေ၏။

ဆရာတော်သည် ဆွမ်းဘုဦးပေး ၍ ပြီးသွားသဖြင့် လက်ဆေးကာ လက် သုတ်လိုက်သည်။ အတော်ကြာမှ -

“မောင်ပဉ္စင်း ကောဝိဒ ပြောပြ တာကို စဉ်းစားနေတာ။ ဘုန်းကြီးလည်း တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူး။ ပြောသံလည်း မကြားဘူး။ ဒါဟာ နာနာဘာဝတွေ လည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။ လသာသာမှာ မြင် ရတယ်ဆိုတော့ ဆေးဆရာကြီး ပြော သွားတာ ဖြစ်နိုင်လိမ့်မယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်ကျော်က တောထဲမှာ ဆေးပင်ရှာထွက်လာတဲ့ ဆေးဆရာကြီးတစ်ယောက် ကျောင်း ကို လာရောက်တည်းခိုတယ်။ ဆေး ဆရာကြီးက အကျင့်၊ သီလ၊ သမာဓိ ပြည့်စုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးပဲကွဲ့။ တောထဲ က ရှားပါးတဲ့ ဆေးပင်တွေ၊ ဂမန်းပင် တွေကို ရှာဖွေ တူးယူလာပြီး ကျောင်း မှာ နေတယ်။ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးတည်း နေတာကိုလည်း သိတယ်။ ပြန်ခါနီး တော့ “အရှင်ဘုရားတစ်ပါးတည်း

သီတင်းသုံး နေထိုင်တော့ အ အရာရာ လုပ်ကိုင်နေရမှာပေါ့ ဘုရား အရှင်ဘုရားအတွက်နဲ့ ကျောင်းအတွက် အဖော်ရ အကျိုးပြု ဆောင်ရွက်ပေး အောင် တပည့်တော် ဂမန်းရှင် ဝိစုကံထားခဲ့ပါမယ် ဘုရား။ ဂမန်းရှင် အပင် ရှင်သန်လာရင် ကျောင်း အဖော်ရသလို အကူအညီလည်း ပါလိမ့်မယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ ကျောင်း ရှိပြီး အရှင်ဘုရားကို စောင့်ရှောက် သိအောင် ထူးထူးခြားခြားပြုပါလိမ့်မ လို့ လျှောက်ပြီး သိမ်ကြီးရဲ့ ခေါင်း ဘေးနားမှာ စီရင်ပြီး ဂမန်းဥလေး သ ဝိစုကံသွားတယ်။ ဘုန်းကြီးလည်း မှေ့ ရာစ်ခါ၊ ညနေ တစ်ခါ သိမ်ကြီး အ သွားရင် ရေကောင်းရေသန့်မှာ စာပေ ပရိတ်၊ ရှင်သူငယ်ပရိတ်တို့ကို ရွတ် ပြီး ပက်ဖျန်းပေးခဲ့တယ်။

ရှင်သူငယ်ပရိတ်တော်မှာ သူ နှင့် ရဟန္တာရှင်ကောင်း နတ်အဖော် တို့၏ အာနာဘဝဝေခံ အာနာတော် အကြောင့်၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သ ဘယဥပဒ္ဒါ - ဘေးဥပဒ်တို့သ လည်းကောင်း၊ အနေကအန္တရာယ် များစွာသော အန္တရာယ်တို့သ လည်းကောင်း၊ အသေသလေ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်၊ ဝိနယန္တူ စင်စစ် လွင့်ပျောက် မရောက်စေကုန်သထူး လို့ ရှင်သူငယ်ပရိတ်မှာ အနက်ပြန် ထားတယ်မဟုတ်လား။ အခု အ ဂမန်းရှင်ငယ် သုံးဥက အရွက် ထွက်ပြီး ရှင်သန်လာတယ်။ အဲဒီ စပြီး ဘုန်းကြီးမှာ ဘာရောဂါဝေခံ ပစ်ခံစားရဘူး။ ကျောင်းမှာလည်း ဟူ လေးပါး ပြည့်စုံလာတယ်။ လူနာများ အကာတွေ၊ ဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက် တဲ့ အကာတွေ၊ ကျောင်းနဲ့ ဘုန်းကြီး စောင့်ရှောက်ပေးတဲ့ အကာတွေ

အဖော်ရနေသလို ဖြစ်နေတယ်။ ပြီး
တော့ အခက်အခဲရှိရင်လည်း တစ်ခဏ
နဲ့ အောင်မြင်တယ်။ ကူညီမယ်သူတွေ
တစ်ခဏချင်း ပေါ်ပေါက်လာတယ်လို့
ဘုန်းကြီး သတိထားမိတယ်။ မနေ
ညနေက မောင်ပွင့်မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ
ကပ္ပိယကြီး ရွာထဲက အိမ်ကို ပြန်အိပ်
ဖို့ ဘုန်းကြီးကို လျှောက်နေတုန်း
ချက်ချင်းပဲ ကျောင်းကို မောင်ပွင့်
ရောက်လာတယ်မဟုတ်လား။ ဒါတွေ
ဟာ ဆေးဆရာကြီး စီရင် စိုက်ပေးခဲ့
တဲ့ ဂမန်းရှင်ငယ်သုံးပင်ရဲ့ အစွမ်းလို့
ထင်တယ်။

ဆရာတော်က မိန့်ကြားရင်း
ထောင့်နားလိုက်သည်။ အရှင်ကောဝိဒ
နှင့် ကပ္ပိယကြီးတို့က ငြိမ်လျက် နား
ထောင်နေကြ၏။

“ဂမန်းရှင်ငယ်ရဲ့ အကူအညီပေး
တာ၊ စောင့်ရှောက်ပေးနေတာ သိပေ
မယ် ထူးထူးခြားခြားပြုလိမ့်မယ်ဆိုတာ
သတိမထားမိတော့ မတွေ့ မမြင်ခဲ့ရဘူး။
မောင်ပွင့်၊ ညက မြင်တဲ့ ကိုရင်လေး
သုံးပါးဆိုတာ ဂမန်းရှင်ငယ်တွေလို
ထင်မိတယ်။ အစွမ်းထက်တဲ့ ဂမန်းပင်
တွေဟာ လသာတဲ့ ည၊ လူခြေတိတ်
ဆိတ်တဲ့ အချိန်တွေမှာ ပျော်မြူးတယ်
လို့ သိရတယ်။ တချို့ မြင်ဖူးကြတယ်။
အခုလည်း လသာတဲ့ ညအချိန်မှာ
ဂမန်းရှင်ငယ်လေးတွေ ထွက်မြူးနေ
တာ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ထင်မိတယ်။ ဒါ
ကြောင့် ကိုရင်လေးသုံးပါးကို မြင်ရတာ
ဖြစ်မယ်။”

ဆရာတော်က မိန့်ကြားသည်။
အရှင်ကောဝိဒနှင့် ကပ္ပိယကြီး
တို့ သဘောပေါက်သွားကြ၏။
ဆရာတော်က ကျောင်းကြီးပေါ်
သို့ ပြန်ကြွသွားသည်။
အရှင်ကောဝိဒသည် ထူးထူး

ခြာခြား မြင်တွေ့လိုက်ရသော ဂမန်းရှင်
ငယ်အပင်အား သွားကြည့်ချင်မိသည်။
ရွာသို့ ခရီးဆက်လက်မကြာခင်
အရှင်ကောဝိဒနှင့် ကပ္ပိယကြီးတို့ သိမ်
ကြီးဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ သိမ်
ကြီးဘေးတွင် အရိုးနီနီနှင့် တောင်စွန်
ရွက်ကဲ့သို့ အရွက်ရှည်ရှည်ချွန်းချွန်း
အရွက်တွင် အတွင်းအပြင် နီညိုရောင်
သစ်ရွှေ အဝါရောင်နေသော အစင်းများ
ရှိသည်။ အပင်လုံးမထွက်ဘဲ အရွက်
ရိုးများ ပြေပေါ်မှ ထွက်နေသော အပင်
သေးမျိုးဖြစ်ပေသည်။

အရှင်ကောဝိဒတို့ ဆွမ်းစား
ကျောင်းသို့ ပြန်လျှောက်လာကြ၏။
ရွာသို့ ပြန်ရန် စီစဉ်နေစဉ် ကျောင်းဝင်း
အတွင်းသို့ လှည်းတစ်စီးမောင်းဝင်လာ
သည်။ လှည်းပေါ်တွင် ချောင်းဖျားရွာမှ
ရဟန်းအင်္ကျီကြီး ဦးဘိုးမင်း၏ သားများ
ဖြစ်သော ကိုကျော်ရွှေ၊ ကိုအေးရွှေတို့
ဖြစ်သည်။ မိမိအား လာကြိုသည်ဟု
သိကာ ဝမ်းသာသွားမိသည်။ ထိုနောက်
ဆရာတော် မိန့်ကြားသွားခဲ့သည်ကို
သတိရလိုက်၏။ ဂမန်းရှင်ငယ်များက
ဆရာတော်နှင့် ကျောင်းအတွက်
အကျိုးများ ဆောင်ရွက်ပေးသလို၊
အခက်အခဲများကိုလည်း ကူညီပေးခဲ့
ပေသည်။ ယခု ကျောင်းဝင်းထဲ၌
တစ်ညတာ ကျိန်းစက်ပြီး ရွာကို ခရီး
ဆက်ထွက်မည့် မိမိ၏ အခက်အခဲများ
ကိုလည်း ကူညီပေးလိုက်သည် ထင်
သည်။

ကျောင်းကြီးပေါ် တက်၍ ဆရာ
တော်အား ဝတ်ပြု ကန်တော့ပြီး ရွာသို့
လှည်းနှင့် ပြန်ကြွလာခဲ့တော့သည်။
◆◆◆
ယခုအခါ အရှင်ကောဝိဒသည်
ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီးတစ်တိုက်၌

စာချ ဆရာတော်အဖြစ်နှင့် ပရိယတ္တိ
စာများ သင်ကြားပို့ချလျက် ရှိပါသည်။
ဝါတော်ငယ်စဉ်က ဇာတိရွာသို့ အပြန်
တွင် သပြေပင်ရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်း၌
တစ်ညတာ နားနေ တည်းခိုစဉ် ထူးထူး
ဆန်းဆန်း မြင်တွေ့လာခဲ့သော အဖြစ်
အပျက်တို့ကို မေ့မလျော့ဖြစ်နေခြင်း
ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ မေ့နိုင်ခြင်းနှင့်အတူ
ရှင်သူငယ်ပရိတ်တော်အားလည်း သတိ
တရဖြင့် ဖော်ပြပေးလိုပါသည်။

ရှင်သူငယ်ပရိတ်

- * သိရသို့၊ မေ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊
သာရိ ပုတ္တောစ ဇဏ္ဍိကော၊
ဝါမအံသေ မောဂ္ဂလာနော၊
ပုရတော ပိဋကတ္တယံ။
- * ပစ္ဆိမေ မမ အာနန္တော၊
စတုဒ္ဓိသာ ခိဏာသဝေါ၊
သမန္တာ လောကပါလာစ၊
က္ကန္တာဝါသ ဗြဟ္မဇာ။
- * ဧတေသံ အာနဘာဝေန၊
သဗ္ဗေ တယညပစ္စဝါ၊
အနေက အန္တရာယာပိ၊
ဝိနသသန္တ အသေသတော။

တင်မောင်မောင်သန်း(ဆုံးစာပေ)

ဝယ်သူ မပြတ်စေရန် အစီအမံ

သွန်ဟိန်းထက်

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ရန်အလို
ဇာ ဝိုင်းကောင်းဘုရားသို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ အေးအေး
လူလူ လေညှင်းခံရင်း လျှောက်လာစဉ်...

“အာ... အဘ၊ ဘယ်သွားမလို့လဲ”

ဟု နှုတ်ဆက်သကြား၍ လှည့်ကြည့်လိုက်မိ၏။ ကျွန်ုပ်
တွေ့လိုက်ရသည်မှာ ကွမ်းယာရောင်းသော မောင်စိုးဝင်းပင်
ဖြစ်နေ၏။

“ဟေ့... မောင်စိုးပါလား။ ဟုတ်တယ်ကွဲ့၊ အဘက
ဘုရားမှာ ပုတီးလာစိပ်တာ”

“ကွမ်းယုသွားပါဦး အဘရဲ့ ကျွန်တော် ဒါနပြုချင်လို့
ပါ”

ကျွန်ုပ်လည်း ခံတွင်းချဉ်သလိုလိုဖြစ်နေ၍...

“အေးကွ”

ဟု လက်ခံလိုက်လေသည်။

“ဒါနဲ့ ဘယ်လိုလဲ မောင်စိုး။ ရောင်းကောင်းရဲ့လား”

“မကောင်းဘူး အဘ၊ ခါတိုင်းဆို ကျွန်တော်ဆိုက်
လူမပြတ်ဘူး။ အခုတော့ အဘမြင်တဲ့ အတိုင်းပဲ။ ဈေး
ဆိုင်အသစ်တစ်ဆိုင် လာဖွင့်တော့ ပိုဆိုးတာပေါ့”

ဟုတ်ပေသည်။ မောင်စိုးဆိုင်တွင် ဝယ်သူ
သလောက်။ ရှေ့ဆိုင်တွင်မူ လူစည်နေ၏။

“ဟေ့ - ဒါနဲ့ ဒီမုန်ကွဲကြီးက ဘာလို့ ချိတ်ထားတာ
ကွဲ့”

ဆိုင်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ကွဲအက်နေသည့်မုန်
ကြည့်ရင်း မေးလိုက်၏။

“ဪ... ဒါက လာဘ်ကိန်းမုန်ဆိုပြီး ချိတ်ထားတာ
အဘ၊ တစ်လောကပဲ ကောင်လေးတွေ လက်ချက်နဲ့
သွားလို့ပါ”

“အို... ကွာ၊ ဒီလိုဆိုလည်း မချိတ်တော့ဘဲ လွှင့်

www.burmeseclassic.com

ထိုက်။ ဆိုင်မှာ မှန်ကွဲတွေ ချိတ်ထားတော့ လာဘ်တိတ်
တယ်။ ပြီးတော့ ဒီမှာကြည့်စမ်း အမွှေးတိုင်တုတ်တွေ၊
ပြာတွေ ပန်းအခြောက်တွေ ဘာလို မရွန်သေးတာလဲ။ ဒါတွေ
က ဆိုင်ကို ခြောက်ကပ်သွားစေတဲ့ အရာတွေပဲ”

ကျွန်ုပ်စကားကြောင့် မောင်မိုးဝင်းမှာ ထိတ်ထိတ်
ဖျာဖျာဖြစ်သွားပြီး ချက်ချင်းပင် ရှင်းလင်းသုတ်သင်လေတော့
သည်။

ကျွန်ုပ်က စိတ်လိုလက်ရဖြင့် သူ သဘောပေါက်စေရန်
ထပ်ရှင်းပြလိုက်သည်။

“ဒီလိုရှိတယ် မောင်မိုး၊ ပထမ လိုအပ်ချက်က ကိုယ့်
ဆိုင်က ပစ္စည်းတွေက အရည်အသွေးကောင်းရမယ်။ ဆိုလို
တာက ကွမ်းယာမှာ ကွမ်းရွက်လည်း ကောင်းကောင်း၊
ထုံးကိုလည်း ကောင်းကောင်းစပ်ထားရမယ်။ ဈေးနှုန်းက
လည်း သူများထက် မလျော့နိုင်ရင် တန်းတူပေါ့။ ဒီလို
ကိုယ်ဘက်က အခြေခံအချက်တွေ ပြင်ဆင်ပြီးပြီဆိုမှ ဆက်
ပြုပြင်ရမှာက ဆက်ဆံရေးပဲ။ ဆက်ဆံရေး ကောင်းရမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ အဘ၊ သဘောပေါက်ပါတယ် အဘ”

“အင်း... ဒါဆိုရင် ဂါထာတစ်ပုဒ်ပေးမယ်။ ခဲရာခဲဆစ်
ဂါထာမဟုတ်ဘူး။ လူတိုင်းနီးပါး သိကြတဲ့ သဗ္ဗဓမ္မယျ
မဂါထာ ဂါထာတော်ကြီး ပဲ။ အမြဲမပြတ်ရွတ်၊ ဖြစ်နိုင်ရင်
စာရွက်မှာ ကူးရေးပြီး ပလတ်စတစ်လောင်းပြီး ဆိုင်မှာ
ချိတ်ထား။ ဂါထာက...”

ဒီဓါတပတိ အာဒိဇ္ဈာ
ရတ္တိမာ ဘာတိ စန္ဒိမာ
သန္တန္ဒေါ ခတ္တိယောတပတိ
ဈာယိတပတိ ဗြဟ္မထော။

အထသဗ္ဗ မဟောရတ္တိ ဗုဒ္ဓေါတပတိတေဓသာ
တောန သစ္စဝဇ္ဇေန သေတ္တိပေ ဟောတုသဗ္ဗဒါ။

“ဒီဂါထာကို ကျွန်တော် အလွတ်ရတယ် အဘ၊
နေ့တိုင်းတော့ မရွတ်ဖြစ်ဘူး”

“ရွတ်ရမယ်။ ဆိုင် စဖွင့်တာနဲ့ ရွတ်ရမယ်။ ငွေဝင်
လာတဲ့ရွာ၊ လာဘ်ခေါ် ဂါထာတော်ကြီးပဲ။ ဒါဆို အတော်ပြည့်
ရှိပြီ။ အခု ယတြာတစ်ခု ထပ်ပြောပြမယ်။ စာရွက်နဲ့ လိုက်
မှတ်ပေတော့ ငါ့တူရော ဒီ ယတြာက ဈေးဆိုင်ဖွင့်ဖို့ မသွား
ခင် အိမ်က ထွက်ခါနီးမှာ လုပ်ရမယ် ယတြာကွဲ့”

မောင်မိုးလည်း စိတ်ဝင်တစားဖြင့် လိုက်လံ ရေးမှတ်ပါ
တော့၏။

* တနင်္ဂနွေနေ့မှာဆိုရင် ငါးပိ ပီးဖုတ်နဲ့ ထမင်းကို

စတိစားသွားရမယ်။

* တနင်္လာနေ့မှာဆိုရင် ရေချိုးပြီးရင် ဆားနည်းနည်း
စတိစားသွားရမယ်။

* အင်္ဂါနေ့မှာဆိုရင် ဒေါနပန်း (သို့မဟုတ်) နံနံပင်
စတဲ့ စနေနံ အရွက်၊ အသီး၊ အညွန့် တစ်ခုခုကို
စားတန် စား၊ ဆောင်တန် ဆောင်၊ ပန်တန်
ပန်သွားရမယ်။

* ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာဆိုရင် ထန်းလျက်စားပြီးမှ သွားရမယ်။

* ကြာသပတေးနေ့မှာဆိုရင် ငှက်ပျောသီးပြုတ်ကို
ထမင်းနဲ့ စတိသဘော စားရမယ်။

* သောကြာနေ့မှာဆိုရင် သင်္ဘောသီးပုညစားပြီး သွား၊
အသီးမရရင် အရွက်ကို စား။

* စနေနေ့မှာဆိုရင် ခံတက်ရွက်၊ ခံတက်ချဉ်ကို
တစ်နည်းနည်းနဲ့ စားသွားရမယ်။

“ကဲ - မောင်မိုးရေ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့သာ လုပ်ပေ
တော့၊ မင်းဆိုင်က လက်မလည်အောင် ရောင်းကောင်း
လာလိမ့်မယ်ကွ”

“ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ အဘရော့ စိတ်ချ လုပ်ဖြစ်
အောင် လုပ်မယ် အဘ”

“ကောင်းပါလေရဲ့ကွယ်။ ကဲ - အဘလည်း ပုတီးသွား
စိပ်လိုက်ဦးမယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ အဘ”

ကျွန်ုပ်သည် မိုးကောင်းဘုရားသို့ တက်လာခဲ့တော့
သည်။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အခက်အခဲကို တတ်စွမ်း
သမျှ ကူညီပေးနိုင်ခဲ့၍လည်း ကျွန်ုပ်ရင်ထဲတွင် ဝီတိဗြာနေ
ပါလေတော့သတည်း။

* * *

ဓမ္မစိန်စိန်ထက်

၉၆ ပါး သော ရောဂါပျောက်ဆေး

ရောမြေ ထွန်းထွန်း

စာရေးသူ၏ ဖခင် ဦးတင်လှမှာ လွန်ခဲ့သော ၇နှစ်ခန့်က ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဖခင် သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ် မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဝါးများနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်အား ပညာအမွေအဖြစ် သင်ကြားပြသပေးခဲ့ပါတယ်။ ထိုကျေးဇူးရှင် ဖခင် ဦးတင်လှအား ကျေးဇူးဆပ်သောအနေဖြင့် ဆေးဝါးဖော်စပ် သုံးစွဲနည်းများကို ရေးသားတင်ပြလေ့ရှိပါတယ်။

ယခု တင်ပြလိုက်တဲ့ ဆေးဝါးများကတော့ ရှာဖွေရန် လွယ်ကူပြီး ကိုယ်တိုင်သုံးစွဲသူများအတွက် အကျိုးရှိစေပြီး ဥပမာအားဖြင့် ဝေဒနာများပင်မဟုတ်။ အခြားသော အကျိုးကျေးဇူးများစွာကိုလည်း ရရှိစေနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်အပေါ် အရေးကြီးဆုံးသည် ကျန်းမာရေးပင် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်မှသာ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ သာရေးနာရေးအတွက် ပြုလုပ်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျန်းမာရေးဟာ လာဘ်တစ်ပါး အပါအဝင်မဟုတ်ပါ။ ကျန်းမာရေး မကောင်းသူတစ်ဦးအတွက် အရာရာ ဆုံးရှုံးနစ်နာရပေတယ်။

မိမိအတွက်၊ မိမိရဲ့ အပေါ် မှီခိုနေထိုင်ကြတဲ့ မိသားစုအတွက် အကျိုးရှိစေရန်၊ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်ဖို့ရာ အရေးကြီးသော အဓိကအချက်ပင် ဖြစ်၍ ဥပမာအားဖြင့် ရောဂါပျောက်ဆေး ဖော်စပ်သုံးစွဲပုံကို ယခုကဲ့သို့ တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

ဆေးဖော်စပ်ပုံ

- (၁) ဆေးရိုးပင်(ခေါ်) အနှံ့ပင်အမြစ် ၁၀ သား။
- (၂) ငှက်ခြံ ၁၀ သား။
- (၃) ဆင်တုံးမနွယ်ပင် ၁၀ သား။
- (၄) နန္ဒင်းခါးဥ ၁၀ သား။

အထက်ဖော်ပြပါ ဆေးပင်များ၏ အမြစ်၊ ဥတို့ကို ရှာဖွေပြီး ဆေးဖော်ရာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း ဆေးမဖော်စပ်မီ ဆေးပင်တစ်မျိုးချင်း၏ အာနိသင်ကို ပြောပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဆေးရိုးပင် (ခေါ်) အနှံ့ပင်သည် မည်သည့် ရာသီဥတုမှာမဆို ခုတ်လှဲသော်လည်း အပင်ဟာ သေခြင်း၊ အိုခြင်း မရှိဘဲ အမြဲရှင်သန် နုပျိုလျက်ရှိ၏။

ငှက်ခြံမှာ နွေရာသီတွင် မည်မျှပင် ပူသော်လည်း အပင်၏ အခေါက်များကို ခွာသော်လည်း နာ၍ သေခြင်းမရှိ။ တန်းခူးလ သင်္ကြန်အခါသမယတွင် အပွင့်ပွင့်မြဲဖြစ်၏။

ဆင်တုံးမနွယ်ပင်သည် မြေကြီးပေါ်တွင် ပေါက်သော အပင်မျိုးမဟုတ်။ ပင်စည်ရှိ သစ်ပင်ကြီးအမျိုးမျိုးပေါ်တွင် နွယ်ပင်အဖြစ် ပေါက်သောအပင်ဖြစ်ပြီး၊ ထိုဆင်တုံးမနွယ်ပင်ကို တစ်တောင်၊ တစ်ထွာမျှ ဖြတ်တောက်သော်လည်း အပင်မှာ သေဆုံးသွားခြင်းမရှိပါ။

ထိုအတူ နန္ဒင်းခါးဥသည် မြေတွင် မိုးဥတု၌ ပေါက်၍ နွေနှင့် ဆောင်းတွင် အပင်သေသော်လည်း ဥမှာမှ နောင်နှစ် မိုးရာသီတွင် ပြန်၍ အပင်ပေါက်ကာ၊ ထိုအပင်မဟုတ်ဘဲ သေဆုံးခြင်း မရှိပါ။

ထိုအစွမ်းသတ္တိအမျိုးမျိုးရှိသော ဆေးရိုးပင်၊ ငှက်ခြံ၊ ဆင်တုံးမနွယ်ပင်၊ နန္ဒင်းခါးဥတို့ကို ဆတူ အလေးချိန်အတိုင်း ခုတ်စဉ်း၊ လီးချွတ်ပြီး ခြောက်သွေ့အောင် နေတွင် လှန်း၍ အမှုန်ထောင်းကာ ပျားရည်အနည်းငယ်ဖြင့် သမအောင် ရေဖြင့် ဆီးကင်းခန့် အလုံးကလေးများ လုံး၍ ပုလင်းလွတ်ထဲတွင် ထည့်ကာ နေ့စဉ် ညအိပ်ရာဝင်ချိန် ဆေးသုံးလုံးကို ရေအေးဖြင့် စွဲမြဲစွာ သောက်သုံးသွားပါက ဥပမာအားဖြင့် ရောဂါပျောက်နိုင်ပြီး အသက်ရှည်ခြင်း၊ အနာရောဂါကင်းခြင်း၊ ကျန်းမာသန်စွမ်းခြင်း၊ အသားအရေစိုပြည် နုပျိုစေနိုင်သော အကျိုးထူးများ ရရှိနိုင်မည်မှာ မလွဲပါ။

တချို့ ရေလူကြီးများ ပြောစကားအရ မအို၊ မနာမသေ ဆေးဟု အမည်တပ်ကာ ဖော်စပ်သုံးစွဲကြသဖြင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး အသက်ရာကျော် ရှည်စေနိုင်သော အစွမ်းသတ္တိထူးများ ရရှိခဲ့ကြောင်း ပြောပြသိရှိရ၍ စာရှုသူအပေါင်းနှင့် မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးကို ဝိသနာပညာများအတွက် ရည်ရွယ်၍ ဗဟုသုတရှိစေရန် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

စာရှုသူအပေါင်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြင့် ကျန်းမာကြပါ။

ရေးဆွဲသူ-ထွန်း

အစောင့်အရှောက်လည်း ကြောက်ပါသည်

မောင်မြင့်မား
(စုံလင်ကလေး)

ကွန်တစ်လက်နှင့် မိသားစု ပါးစပ်ပေါက် ဂုပေါက်ကို အဆင်ပြေအောင် ရှာဖွေကျွေးနေသော ကိုလွန်းမောင်တစ်ယောက် ကွန်ပစ်ရင်း ပစ်ရင်းနှင့် အတော်ဝေးဝေးရောက်သွားသည်။ ရွာနီးချပ်စပ်တွင် သူလို ကွန်ပစ်သမားများ အတော်များများရှိသောကြောင့် အရင်တုန်းကလို ငါးပေါပေါများများ မရနိုင်တော့။ နေ့နွန်းတည့်လောက်မှပင် ဟင်းစားရသည်။ ရောင်းစားဖို့တော့ ဝေးရော။

ချောင်းအတွင်း ကွေကာ ဝိုက်ကာနှင့် ကွန်ပစ်လာသည်မှာ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကညင်ပင်ကြီးနားပင်ရောက်လာပြီ။ ထိုကညင်ပင်ကြီးကို မိမိတို့ရွာမှပင် လှမ်းမြင်နေရသည်။ ယခု အနားရောက်မှ သေသေချာချာ ကြည့်မိသည်။ အမြဲက ပေ ၁၀၀ထက်တော့ မလျော့။ လုံးပတ်ကလည်း သေးသေးမဟုတ်။ လူကြီးသုံးလေး ယောက်ဖက်စာလောက် ရှိမည်။

ကညင်ပင်ကြီးနှင့် ချောင်းစပ်က သိပ်မဝေး။ ကိုက် ၂၀ လောက်သာ ရှိသည်။ ကိုလွန်းမောင် ကွန်ပစ်လာရင်း ကညင်ပင်ကြီးနားအရောက်တွင် ပုစွန်ရော၊ ကကတစ်ပေါက်များပါ အတော်များများရသည်။ အခြားနေရာများထက် ပိုရသည်ဟု ဆိုရမည်။

ကိုလွန်းမောင်က ချောင်းစပ်တွင် လှေဦးထိုးလိုက်ကာ ကညင်ပင်ကြီးကို မောကြည့်လိုက်သည်။ နည်းနည်းနောနော အပင်ကြီးမဟုတ်။ သစ်ခွဲလိုက်ရင် အိမ်တစ်လုံးစာလောက် ကောင်းကောင်းရမည်ဟု တွက်လိုက်သည်။ သို့သော် ထိုကဲ့သို့သော သစ်ပင်ကြီးမျိုး

တွင် အစောင့်အရှောက် ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ရုက္ခနီများ ရှိတတ်ကြသည်ဟု ကြားဖူးသည်။ ကညင်ပင်ကြီးနားရောက်မှ ဟင်းစားများများရသောကြောင့် အစောင့်အရှောက် ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပူဇော်ပသလျှင် ကောင်းမည်ဟု စိတ်ကူးပေါက်၍ ပုစွန်တုပ်နှင့် ငါးနှစ်ကောင်ခန့် ယူ၍ တက်လာခဲ့သည်။

ချုံကြိုချုံကြားကို ဖြကာ တက်လာပြီးမှ ကညင်ပင်ကြီးခြေရင်းကို ရောက်သည်။ ကညင်ပင်ကြီးပတ်ပတ်လည်တွင် နတ်ကွန်းလည်း မတွေ့၊ အဆောင်အယောင်လည်း မတွေ့။

သို့သော် မိမိအကြံအစည်အတိုင်း ပုစွန်တုပ်နှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကို ရှေ့တွင် ချကာ ကညင်ပင်ကြီးကို ထိုင်ကန်တော့လိုက်သည်။ ပါးစပ်မှလည်း တတွတ်တွတ်ရွတ်ကာ ဆုတောင်းလိုက်သည်။ ကန်တော့ပြီး ခေါင်းထောင်၍ ရှေ့တွင် ချထားသော ပုစွန်တုပ်နှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကို ကြည့်လိုက်သောအခါ တစ်ကောင်မျှ မရှိတော့။

ပုစွန်ရော ငါးပါ အသေများဖြစ်၍ ခြေထောက်ပေါက်မသွားနိုင်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင်လည်း မိမိမှ လွဲ၍ ဘယ်သူမျှ မရှိ။ ကိုလွန်းမောင် တစ်ယောက် တစ်စုံတစ်ခုကို တွေ့ကာ ကြောက်လာသည်။ ထို့ကြောင့် လာလမ်းအတိုင်း ချုံများကို တိုးကာ ဖြကာ ထွက်လာသည်။

သို့သော် မိမိနောက်မှ လူလိုက်လာသလို ခြေသံများ ကြားရသောကြောင့် ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်လာခဲ့သည်။ လှေပေါ်တွင် တက်ထိုင်ကာ လှော်တက်ကို ကိုင်လိုက်ချိန်တွင် လှေက သိမ်ခနဲ လှုပ်သွားသည်။ ကိုလွန်းမောင်လည်း ကြောက်ကြောက်

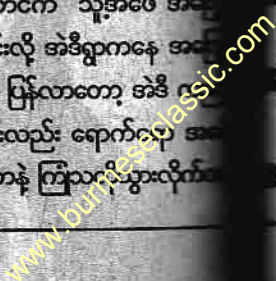
နှင့် ရေဆန်အတိုင်း လှေကို ကျုံ့ထုတ်လာခဲ့သည်။ ရွာရောက်တော့ လှေအကန်တစ်ကန်ထဲတွင် ကွန်ပစ်ရသော ငါး ပုစွန်များ တစ်ကောင်မျှ မရှိတော့။

ကျေးရွာ ဥက္ကဋ္ဌကြီးကို ကိုလွန်းမောင်က ရှင်းပြလိုက်သည်။

“အေး၊ သီလရှင်တွေလို များလည် လမ်းမှာလေ ဆန်များများရသလိုဆိုသလိုပေါ့။ လွန်းမောင်... မင်းလူအေးဆိုတော့ ကွန်ပစ်ပြီး သားထုမှ၊ မယားကျွေးမှုပဲ အာရုံစိုက်နေလေမိတွေ နားမလည်တူးပေါ့။ အဲဒီ ကညင်ပင်ကြီးက အဓိကရ အပင်ကွေအတိုး ပြောဖူးတယ်။ အင်္ဂလိပ်ထက်က သစ်တောအရေးပိုင်ကြီးအဲဒီ အပင်ကြီးကို သဘောကျတတ်ဆိပ်တုံးလာရိုက်တယ်။ နောက်တော့ သူ့လူတွေ လွှတ်လိုက်တာ အဲဒီအပင်ကြီးကို လှဲဖို့ပေါ့။ အဲဒီတွေက အပင်ကြီးကို လှဲဖို့ လက်နက်ကိရိယာတွေနဲ့ ရောက်လာပြီ ခုတ်ထစ်ကြတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် အပင်ကြီးကို ခုတ်ထစ်နေရင်း စိတ်တွေ ပြောလာပြီး တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ခုတ်ကြထစ်ကြ လုပ်လိုက်ကြတာ အတိုးအရုံးသေကြတာပဲတဲ့။ အဲဒီစပြီး ဒီအပင်ကြီးကို ဘယ်သူမှ ခုတ်ဖို့ မကြိုးစားတော့ဘူး။

နောက် မှတ်မှတ်ရရဖြစ်ဖူးရဲ့သေးတယ်ကွ။ မော်တော်ဆိပ်ကုန်စုံဆိုင်ပိုင်ရှင် ဦးကရင်ရဲ့ အကြီးကောင်က သူ့အဖေ အကြီးတောင်းခိုင်းလို အဲဒီရွာကနေ အကြီးတောင်းပြီး ပြန်လာတော့ အဲဒီပင်ကြီးနားလည်း ရောက်လျှင် အသွားချင်တာနဲ့ ကြည့်သလိုသွားလိုက်တာ

သိက္ခာ။ သွားပြီး လမ်းလျှောက်ပြန်
 သာတော့ သွားရင်းသွားရင်း လမ်း
 သောက်လို့ မရတော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့
 ဆိုတော့ သူ့ရဲ့ ဖွားဘက်တော်ကြီးက
 ထန်တဆကြီးပြီး ရောင်ကိုင်းနေ
 ဆယ်၊ ကြံတဲ့လူကို အကူအညီတောင်း
 ဖြစ် ထမ်းစင်နဲ့ ပြန်လာရတယ်။ ကုန်စုံ
 ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဦးကရင်ရဲ့ သားဆိုတာ
 တစ်ရွာလုံးက သိနေလို့ တော်သေး
 သာပေါ့ကွာ။ အိမ်ရောက်မှ သူ့ကို
 ခေါ်ပြီး ဘာဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သိတော့
 အဲဒီ ကညင်ပင်ကြီးအောက်ကို သွား
 ဖြစ် ကန်တော့ပွဲတွေ၊ လက်ဖက်တွေနဲ့
 တောင်းပန်လိုက်မှ မူလအတိုင်း
 ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒါက ငါ့မျက်မြင်
 ပြောတာ။

မျက်မြင်မဟုတ်ပေမယ့် ငါက
 သူ့ကြီးဆိုတော့ လာလာပြောကြတာ
 တွေ ရှိတယ်။ ရွာက သွားဖွားဆရာမ
 ခုမြင့်က အဲဒီရွာက မိန်းမတစ်ယောက်
 ကို ကလေးမွေးပေးပြီး ပြန်လာတော့
 သူ့ယောက်ျားက ကျေးဇူးတင်လို့ဆိုပြီး
 ဆရာ သောက်စရာတွေနဲ့ ချက်စား
 ပြုကြက်တစ်ကောင်ပေးလိုက်တယ်။
 ခုမြင့်က အရှင်ကို မလုပ်ရဲဘူးဆိုလို့
 ခြက်ကို သတ်ပြီး ပေးလိုက်တယ်။
 ခုမြင့်က အဲဒီ ကညင်ပင်ကြီးအောက်
 က ပြန်လာရင်း ကြက်သီးတွေ တဖြန်း
 ဖြန်းထသွားတယ်။ ကြောက်စရာ
 သန်စရာတော့ မတွေ့ဘူး။ ဒါပေမယ့်
 အိမ်ရောက်တော့ အဲဒီကြက်တစ်ကောင်
 နဲ့ မရှိတော့ဘူး။ အမွှေးတွေတော့
 သွန်နေခဲ့တယ်။ သွားဖွားဆရာမရယ်၊
 အဲဒီနေ့က ဖျားတော့တာပဲ။

ထိုင်နားထောင်နေသော ဆယ်
 ဆယ်မျိုး ကိုကုလားက...

“ဒါတင် ဘယ်ဟုတ်ဦးမလဲဗျာ။
 ကျွန်တော့်သား အငယ်ကောင်နဲ့

ကျွန်တော့်သမက်က အရက်ကြိုက်
 တယ်။ သမက်က အဲဒါတွေ အယုံ
 အကြည်မရှိဘူး။ သားက ယုံတယ်။
 တစ်နေ့တော့ သမီးယောက်ဖုန်းယောက်
 အလောင်းအစားလုပ်တယ်။ အဲဒီရွာ
 က အမဲသားတစ်ပိဿာဝယ်ပြီး အဲဒီ
 ကညင်ပင်အောက်က ပြန်ရမယ်။ ဖြတ်
 ပြန်လို့ ထူးခြားရင် သမက်က အမဲ
 သားဖိုး ပေးရမယ်။ ဘာမှမထူးခြားရင်
 ကျွန်တော့်သားက အမဲသားဖိုး ပေးရ
 မယ်။ ပြန်ရမယ့်အချိန်က နေ့ခင်း
 ကြောင်တောင်ပဲ။ နှစ်ယောက်လုံး စိန်
 လိုက်ဆိုပြီး လောင်းကြတယ်။ အမဲ
 သားတဲ့ ဆွဲလာတဲ့ ကျွန်တော့်သမက်
 ဟာ အဲဒီအပင်ကြီးအောက် ရောက်
 တော့ ကြက်သီးတွေ တဖြန်းဖြန်းထ
 လာတယ်။ ချုံတောတွေထဲကနေ လူ
 တွေ ပြေးလိုက်လာသလို တဖျော့ဖျော့
 နဲ့ အသံတွေ ကြားနေရတယ်။
 ကျွန်တော့်သမက်က မကြောက်တတ်
 ပေမယ့် ခပ်သွက်သွက်လျှောက်လာ
 ရင်း ဆွဲလာတဲ့ အမဲသားတွေက ပေါ့
 နေပါလားလို့ မကြည့်လိုက်တော့ ချည်
 ထားတဲ့ ကြီးပဲ တွေ့ရတော့တယ်။ အမဲ
 သားတစ်ပိဿာက မရှိတော့ဘူး။
 ကျွန်တော့်သမက်လည်း အဲဒီတော့မှ
 ယုံသွားတယ်။”

“အေး၊ အဲဒါကြောင့်မို့ တို့ရွာနဲ့
 အဲဒီရွာကို သွားတဲ့လမ်းက နှစ်လမ်း
 ဖြစ်နေတယ်။ ချောင်းနံဘေး ကညင်ပင်
 ကြီးအောက်က သွားတဲ့ လမ်းရယ်၊
 တာဖို့ထားတဲ့ တာပေါက်က သွားတဲ့
 လမ်းရယ်၊ တာပေါက်က သွားတဲ့လမ်းက
 ဝေးတယ်။ ကညင်ပင်ကြီးရှိတဲ့လမ်းက
 နီးတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ ကညင်ပင်
 ကြီးအကြောင်းသိလို့ အဲဒီလမ်းက
 သိပ်မသွားကြဘူး။”

“ဥက္ကဋ္ဌကြီး... ဒါဆိုရင် ရုက္ခစိုး

တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်တယ်”
 “ရုက္ခစိုးဆိုရင် သားစိမ်းငါးစိမ်း
 ဘယ်စားမလဲကွာ။ ဖတ်၊ ပြိတ္တာ၊ တရွှေ
 သရဲပို့ အခုလိုမျိုး လုပ်တာပေါ့။ အဲဒီ
 တော့ အကြောင်းသိရင် အဲဒီအပင်ကို
 ရှောင်တာ အကောင်းဆုံးပေါ့ကွာ”

ကညင်ပင်ကြီးအကြောင်းက
 သတင်းမွှေးနေဆဲ။ ပတ်ဝန်းကျင်ရွာနီး
 ချုပ်စပ်မှ လူတွေကတော့ ကညင်ပင်
 ကြီးကို ရှောင်ကြသည်။ နှစ်ပေါင်း
 အတော်ကြာ သူက တန်ခိုးထွားနေဆဲ။

သို့သော် ဤမျှ သတင်းကြီးနေ
 သော ကညင်ပင်ကြီးသည် ယခုတော့
 ထိုနေရာမှ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး မည်
 သူက အပြုတ်နဲ့လိုက်သည်မသိ။

ထိုအပင်ကြီးနှင့်အတူ အခြား
 အပင်များပါမက၊ လူနေအိမ်ခြေနှင့်
 ရွာများပါမကုန် စိမ့်ညက်ညက်ကြေ
 အောင် အပြုတ်နဲ့လိုက်သော တဲရားခဲ
 ကား နာဂစ်ပင်ဖြစ်ပါတော့သတည်း။

ရွာပျက်သွား၍ သက်ဆိုင်ရာမှ
 အသစ်ဆောက်လုပ်ပေးထားသော အိမ်
 သစ်ကလေးပေါ်တွင် ငုတ်တုတ်ထိုင်
 ကာ တစ်ချိန်က ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ဖူး
 သော ကိုလွန်းမောင်က စဉ်းစားနေ
 ခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့အတွေးထဲတွင်...

“ဒါလောက် တန်ခိုးထွားခဲ့သော
 ကညင်ပင်ကြီးမှ အစောင့်အရှောက်
 များသည် နာဂစ်နှင့် တွေ့သောအခါ
 နိုက်ရဲရာမဲ့ ဘယ်ဆီဖူး ရောက်နေပါ
 လိမ့်”ဟု...

* * *
 မောင်မြင့်စား(ခိုင်ကလေး)

အစာအိမ်အချဉ်ပေါက်

ခွဲ၍သောက်

လူစွမ်းမြင့်(နတ်မောက်)

နတ်မောက်မြို့နယ်၊ ရွှေပုံရာ တောင်ပေါ်ကျောင်းဆရာတော်ကြီး ဦးကေသရ၏ လက်စွဲဆေးတစ်လက်ကို တင်ပြလိုပါသည်။ ၎င်းဆေးကို ရွှေပုံရာမှ ရှေးမြန်မာဆေးဆရာကြီး ဦးညိုမှ ဖော်စပ်လှူဒါန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးကေသရမှာ အသက်တော် ၆၀ ကျော်သည်အထိ ကိုယ်တိုင် ဆွမ်းခံကြွတော်မူပြီး တစ်ထပ် ဆွမ်းသာ ဘုဉ်းပေးသည်။ သက်တော် ၆၅အရွယ်တွင် လေနာရောဂါထပ်ပြီး အစာအိမ် အချဉ်ပေါက်၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဆွမ်းခံကြွရင်း လေနာရောဂါထပ်သဖြင့် ဆွမ်းသပိတ်ကို လမ်းဘေးချ၍ ထိုင်တော်မူပြီး ဝေဒနာကို ခံစားခဲ့ရသဖြင့် ဆွမ်းခံမကြွနိုင်တော့ပါ။

ဆရာကြီး ဦးညိုမှ အစာအိမ်ရောဂါအတွက် ဆေးဖော်စပ် လှူဒါန်းပါသည်။ ၎င်းဆေးဖော်စပ်ပုံမှာ နွေရာသီတွင် ဖော်ရပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နေပူလှန်းရ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ဖိကြမ်းငှက်ပျောသီး ရင်ရင်စိမ်းစိမ်းများကို အခွံသင်၍ အတွင်းသားများ ပါးပါးလှီးကာ လင်ဗန်းတွင် ဖြန့်၍ နေပူပူ၌ ခြောက်သွေ့အောင် လှန်းပြီး မှန်ညက်အောင် ထောင်းထားရပါသည်။

ထိုအတူ မာလကာရွက် ရင်ရင်စိမ်းစိမ်းများကိုလည်း

နူးယူပြီး ဖုန်း သဲ ကင်းအောင် ရေစင်စင်ဆေးကာ နေပူတွင် အခြောက်လှန်း၍ မှန်အောင် ထောင်းထားရပါသည်။

၎င်းကဲ့သို့ပင် နွှင်းခါးကိုလည်း အမှန်ထောင်းထား၊ အထက်ပါ ငှက်ပျောဖိကြမ်းမုန်း၊ မာလကာရွက်မုန်း နွှင်းခါးမုန်း သုံးမျိုးတို့ကို အလေးချိန် ဆတူယူ၍ သမအေးရောမွှေကာ ဖန်ပုလင်းတွင် ထားရပါမည်။

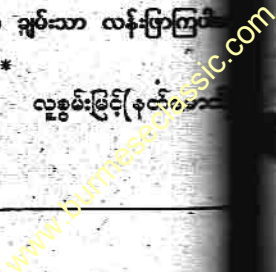
နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် ဆေးမုန်းအား ဟင်္သာသောက်ခွန်းတစ်ခွန်းစာနှင့် နွားနို့ (သို့မဟုတ်) အိုဗာတက်တို့ဖြင့် ဖျော်၍ မှီဝဲ သုံးဆောင်ပေးရပါမည်။

ထိုသို့ ပုံမှန်မှီဝဲသွားပါက အစာအိမ်ရောဂါ၊ အစာအိမ်အချဉ်ပေါက်၊ လေနာရောဂါ၊ လေထိုးလေအောင့်တို့ ကင်းရှင်းစွာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ယခုအခါ ဆရာတော် ဦးကေသရမှာ သက်တော် ၈၀ နှား နီးခဲ့ပြီဖြစ်ပြီး အထက်ပါဆေးကို လိုအပ်လှူလိုအပ်သလို မှီဝဲရန်အတွက် လက်စွဲဆေးတစ်လက်အဖြစ် ဆောင်ထားလျက်ရှိပါသည်။

ကျန်းမာ ချမ်းသာ လန်းဖြာကြမ်း

လူစွမ်းမြင့်(နတ်မောက်)

ဝက်ဖြူသွားသော ဂါဠိဗွန်းကို တောင်းခံ

ဒေါ်အိမ်စိန်

သည်အကြောင်း ကြားဖူးသူများ ရှိလိမ့်မည်။ ဂန္ဓီရနယ်ပယ်တွင် တပွဲ တနွဲ ရေးသားဖော်ပြထားသည်ကို ဖတ် ရှုဖူးကောင်း ဖတ်ရှုဖူးလိမ့်မည်။ အဖြစ် အပျက်ကလည်း ထိုစဉ်က မွန်ပြည်နယ် တစ်ဝိုက်တွင် အထင်ကရ ကျော်စော ခဲ့သည့်ကိစ္စပေမို့ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ကြ သည်မှာ မဆန်း။

ဤသို့ဆိုလျှင် ထိုသို့ အများ သူငါ ကြားဖူးလောက်သည့် ဇာတ်လမ်း တစ်ပုဒ်ကို အဘယ်ကြောင့် ပြန်လည် ရေးသား တင်ပြရပါသလဲဟု တစ်စုံ တစ်ယောက်ကများ မေးမြန်းခဲ့လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ တိကျသေချာတဲ့ အဖြေ တစ်ခုရှိပါသည်။

ထိုအဖြေမှာ ယခု ရေးသားမည့် ဖြစ်ရပ်မှန် ဝတ္ထုဇာတ်လမ်း၏ အဓိက ဇာတ်ဆောင်မှာ ကျွန်မ၏ အဘေး တော်စပ်သူဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ် ပါ၏။ ယခုဇာတ်လမ်းသည် ကျွန်မတို့ မျိုးရိုးစဉ်ဆက် လက်ဆင့်ကမ်း ပြောပြ ခဲ့သော အိပ်ရာဝင်ပုံပြင်တစ်ပုဒ်။ သို့ သော် ထိုဇာတ်လမ်းသည် ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်သည့်အကြောင်းကို ကျွန်မအဘိုး မဆုံးပါးခင် (လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ခန့်)က မှ တိတိကျကျသိရှိခဲ့ရသည်။ ကြားသိ လိုက်ရသည့်အခိုက် ကျွန်မစိတ်သန္တာန် တွင် မယုံမကြည်ဖြစ်သွားမိသည်ကို တော့ ကျွန်မ ဝန်ခံရပေလိမ့်မည်။ ဤ သည်မှာလည်း ကျွန်မအဖြစ်မဟုတ်။ ပုံပြင်သဖွယ် ဆန်းကြယ်လှသော ဇာတ် လမ်းတစ်ပုဒ်သည် အပြင်လောကတွင် အမှန်တကယ် ဖြစ်ပွားခဲ့သည်ဟု ဆို လိုက်လျှင် ခေတ်ကာလ သားသမီးမှန် သမျှ သံသယပွားကြမည်ချည်းသာ။ အထူးသဖြင့် လူအများစုက ဂန္ဓာရီ ပညာရပ်တွေကို နည်းနည်းမျှပင် ယုံ ကြည်ချင်ကြသူတွေ မဟုတ်။ ထိုအထဲ

တွင် ကျွန်မလည်း ပါဝင်တာကြောင့် အဘိုးပြောပြစဉ်က အတွန့်တက်ကာ ကတ်ကတ်သတ်သတ် မေးခွန်းတွေ ထုတ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုမေးခွန်းများစွာကို အဘိုးက သေချာစွာ ရှင်းပြခဲ့သလို၊ နောက်တစ်ခုက ကျွန်မအဘိုးသည် သီလ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်တာ ကြောင့် လိပ်ညှာပြောဆိုမည့်သူ မဟုတ်ဟု ယုံကြည်မိ၍ ထိုဖြစ်ရပ်မှန် ကို ကျွန်မ လက်ခံခဲ့ရသည်။

ယခုအခါတွင် သိပ္ပံပညာနှင့် စမ်းသပ်ချိန်တွယ်၍ မရနိုင်သော ဆန်း ကြယ်လွန်းလှသည့် ထိုနယ်ပယ်ကို ကျွန်မကိုယ်တိုင်လည်း စိတ်ဝင်တစား နှင့် စပ်စုလေ့လာရင်း စာပေများ ရေး သားနေပြီမို့ ကျွန်မအဘိုး ပြောပြခဲ့ သည့် ကျွန်မအဘေး၏ အဖြစ်အပျက် ဇာတ်ကြောင်းကို ပြန်ပြောင်းရေးသားရ လျှင် ကောင်းမည်ဟု စဉ်းစားမိတာ ကြောင့် ယခုလို တခမ်းတနား တင်ပြ လိုက်ရပါတော့သည်။

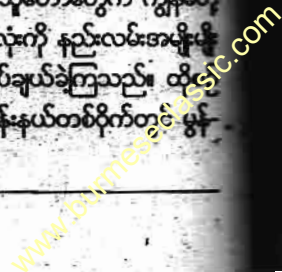

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ခန့် က ကျွန်မတို့ မြန်မာနိုင်ငံကို အင်္ဂလိပ် တို့ ကျွန်ပြု အုပ်ချုပ်နေခဲ့သည့် အကြောင်းကို အားလုံး သိထားကြပေ လိမ့်မည်။ ထိုသို့ အင်္ဂလိပ်တို့ လွှမ်းမိုး အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ခြင်း ခံနေရသည့် နယ်ပယ်ထဲတွင် မွန်ပြည်နယ်သည် လည်း တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ မွန် လူမျိုးတို့သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင်းသို့ ပထမဆုံး ရောက်ရှိခဲ့သော တိဗက်- မြန်မာ၊ မွန်-မာဟာသည့် မျိုးနွယ်စုများ တွင် ပါဝင်နေသော လူမျိုးဖြစ်သည်မို့ တတိသွေး တတိမာန် ကြီးမားခက်ထန် ကြသည်။ သူ့လက်အောက်တွင် နေရ ခြင်းထက် သေရခြင်းသာ မြတ်ကြောင်း ကို မနုဟာမင်းတရားကြီးက သက်သေ ပြသပွားခဲ့သည်ဖြစ်ရာ၊ ထိုသို့ အင်္ဂလိပ် လက်အောက်၌ နိမ့်ပါး အောက်ကျစွာ

နေထိုင်နေရခြင်းအပေါ် အံ့တကြီး ကြိတ်နှင့် တနွဲနွဲဖြစ်နေခဲ့ကြရသည်။ ထိုစဉ်က မွန်ပြည်နယ် ဘေး ဘိန်း-ကော့ပလိုင်းဒေသတစ်ဝိုက်တွင် ဂန္ဓာရီ (ဂန္ဓီရ)ပညာရပ်များ အထူး ပြန့်ပွား ထွန်းကားခဲ့သည်ဟု (အထူး ပြောပြ၍) ကျွန်မ သိခဲ့ရသည်။ သို့ သော်လည်း ပညာရှင်ပီပီ ပညာကို မေး အပ်တဲ ကိုယ်ကိုးအတွက် ထုတ်ဆွဲ တတ်ကြတာကြောင့် အင်္ဂလိပ်တို့ရဲ့ ဖိနှိပ်မှုကို သည်းခံနေခဲ့ရသည်။ အင်္ဂလိပ် (အဘိုးတို့အခေါ် မျက်နှာဖြူ) တို့က လည်း မြန်မာလူမျိုးတို့ကို အထင်အမြင် သေးကာ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ခဲ့ကြသည့် နိုင်ငံထက်စီးနင်း ဆက်ဆံခဲ့ကြသည်။

ကျွန်မအဘေး (အဘိုး၏ အတိတ် ငယ်)သည် ထိုစဉ်က သာမန် လယ် သမားတစ်ဦးအဖြစ်သာ ပတ်ဝန်းကျင် က သိရှိခဲ့ကြသည်။ အဘေးသည် ရိုးသားကြီးစားပြီး အေးအေးဆေးဆေး နေထိုင်တတ်သူဖြစ်သည်။ သို့သော် မတရားမှုကို မနှစ်ခြိုဘဲ အမှန်တရား ကို နှစ်ခြိုက်သူဖြစ်တာကြောင့် သူ့တွေ တွင် မတရားတာကို မြင်လျှင် မဆိုင် သလို ဘေးရှောင်မနေတတ်။ ဘေး ရှောင်လျှင် သွေးကြောသည်ဟု သတ်မှတ်ကာ ကိုယ့်ကိုစွဟုတ်သည်ဖြစ်စေ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ မတရားခံနေရသူ ဘက်မှ ဝင်ရောက်ဖြောင့် ရပ်တည်စေ ဈာန် ကျေနပ်တတ်သူ။ ထိုကြောင့်လည်း ကျွန်မအဘေးကို ရွာမှ လူတော်တော် များများက ချစ်ခင်လေးစားကြသည်။

သိကြသည့်အတိုင်း သူ့ကျွန်ဘဝ သို့ ကျရောက်နေခဲ့စဉ်က ကျွန်မတို့ တစ်မျိုးသားလုံး အတော်နိမ့်ပါး အောက်ကျခဲ့ရသည်။ အင်္ဂလိပ် မျက်နှာဖြူ မသူတော်တွေက ကျွန်မတို့ တစ်မျိုးသားလုံးကို နည်းလမ်းအမျိုးမျိုး ဖြင့် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုစဉ်က ကော့ဘိန်းနယ်တစ်ဝိုက်တွင် မွန်

အာ-ကရင်လူမျိုးတို့ အများဆုံး နေထိုင်ကြပြီး လယ်ယာစိုက်ပျိုးခြင်း အလုပ်ကိုသာ အဓိက လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ရိုးသားကြိုးစားကြသော်လည်း အင်္ဂလိပ်တို့က ကျွန်ုပ်တို့သည် မြို့ကြွားကြောင့် မျက်နှာသာမပေး။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးအမြတ်မကြည့်ဘဲ အခွန်အတုတ်တွေ မတန်တဆ ဆောက်ခဲ့ကြသဖြင့် ထိုဒေသရှိ လူမျိုးတို့သည် ဘယ်သောအခါမှ ချမ်းသာကြွယ်ဝ ကြီးပွားလာခြင်းဟူ၍ သိပ်မရှိခဲ့ပေ။ ကြီးစားသော်လည်း ကြီးစားမှု၏ အသီးအပွင့်တွေကို ခံစားခွင့် မရှိခဲ့ကြ။

ဒေသထွက် သီးနှံများ မွေးမြူထားသော ကြက်၊ ဘဲ၊ ဝက်များကို ရောင်းချရာတွင်လည်း ထိုစဉ်က ယခုလို ဈေးကြီး၊ ဆိုင်ကြီးများ မရှိသေး၍ ကော့ဘိန်းဒေသမှနေ ဖော်လမြိုင်အထိ သည်းဖြင့် တစ်သွယ်၊ လှေဖြင့် တစ်နည်း။ ခက်ခက်ခဲခဲသွားပြီး ဈေးရောင်းကြရသည်။ ဈေးရောင်းခြင်းဆိုသည်မှာ အမှန်တော့ ကိုယ်ပစ္စည်းကို နှေးထက် ပိုအောင် အမြတ်ရအောင် ရောင်းချခြင်း မဟုတ်ပါလား။ သို့ပေမယ့် ထိုကာလကတော့ အမြတ်ထွက် ပိုနေသောအခါ အရင်းမပါလျှင်ပင် ကျွန်ုပ်တို့နေရမည့်အခြေအနေ၊ ရိုးသားစွာစင်လှသည့် လယ်သူ၊ လယ်သမား၏ ရောင်းကုန်ပစ္စည်းများကို အမြတ်ထက် လက်ဝါးကြီးအုပ်ရန် မြို့ ကြီးမင်းကြီးများ၌ အင်္ဂလိပ်လက်ပါးစေအင်္ဂလိပ်ကို မျက်နှာလုပ်ပြီး ကိုယ်လူမျိုးချင်းချင်းကျ ဖိနှိပ် ဆက်ဆံတတ်သည့် စိတ်ဓာတ်ယုတ်ညံ့သူ) တွေက ရန်သင့် စောင့်နေကြလေသည်။ သည်တော့လည်း လာရောက် ရောင်းချသူတွေအပေါ် သူတို့ပေးတဲ့ ဈေး သူတို့ပေးတဲ့ ဈေးအတိုင်း စိတ်မချမ်းမသာနှင့် ထွက်အပ်ခဲ့ရသည်ချည်း။ သည်ကြား

ထဲ ပုလိပ်တွေ (အင်္ဂလိပ်ခေတ် ရဲတွေ) ကလည်း ဈေးလာရောင်းသူ လယ်သမားများဆီမှ ဟိုကြေး သည်ကြေးဟု ဆိုကာ ဆက်ကြေးကောက်ကြသေး၏။ ခေတ်ကာလကိုက မငြိမ်မသက်နှင့် အနှိပ်ခံဘဝကို ရောက်ရှိနေရသည့် အချိန်။

ကျွန်မအဘေးက လယ်သမားဖြစ်ပေမယ့် အရာရာကို နားစွင့်ထားတတ်သူမို့ ထိုအကြောင်းတွေကို ကြားသိခဲ့ရသည်။ မျက်နှာဖြူတွေရဲ့ ရက်စက်မှု၊ မောက်မာ ပလွှားမှု၊ လူလူချင်း အဆင့်အတန်းခွဲ အာဏာပြမှုတွေ အပေါ် ရွံမုန်း အော့နုလုံးနာလာသည်။ နေရာတိုင်း၊ ဒေသတိုင်းတွင် သူတို့လူမျိုး၊ သူတို့၏ မဟာမိတ်များကိုသာ အခွင့်အရေးပေးပြီး ကျွန်မတို့ မြန်မာတွေကျ ကျွန်သပေါက်ကဲသို့ သဘောထားပြီး နှိမ်ချဆက်ဆံမှုများကို ကြားရဖန်များလာသဖြင့် အဘေး၏ စိတ်၌ သည်းခံခြင်းတရား ကုန်ခန်းလာလေ၏။ နောက်ပြီး ကျွန်မအဘေး၏ ဗီဇကိုက ကိုယ့်ကို နှိပ်စက်လျှင်တောင် ဂရုမစိုက်ဘဲ နေနိုင်ပေမယ့် သူတစ်ပါးအပေါ် မတရားလုပ်နေတာ တွေလျှင်တော့ လက်သီးနှင့် ဝင်ထိုး၊ ခြေထောက်နှင့် ဝင်ခတ်ဖို့ ဝန်မလေးသူ မဟုတ်လား။ သည်တော့ တတ်သည်ပညာ မနေသာဆိုတဲ့အတိုင်း အဘေးက...

“ဒီမျက်နှာဖြူတွေကို ပညာပေးမှ ဖြစ်တော့မယ်။ ငါတို့လူမျိုးဟာ သူတို့လို လက်နက်ခဲယမ်းပစ္စည်းတွေ မထွန်းကားပေမယ့် လေးနက် ဆန်းကြယ်တဲ့ ဂန္ဓဓီ ပညာရပ်တွေ ထွန်းကား တတ်မြောက်တဲ့အကြောင်း ဒီကောင်တွေကို ငါပြမှ ဖြစ်တော့မယ်။ ဒါမှ မှတ်မှာ”

ဟူ၍ ကြိုးဝါးကာ ပထမဆုံး တောင်းရက်တဲ့ ဝါးနှင့် ဝက်ပုံသဏ္ဍာန် တောင်းငါးလုံးကို ရက်လေသည်။ ဝက်ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် တောင်းငါးလုံးရရှိသည်

အခါ အဘေးက တတ်ထားသည့် ပညာနှင့် ဂါထာမန္တန်တွေ ရွတ်၍ မန်းမှုတ်လိုက်သည့်အခါ ချက်ချင်းဆိုသလို ဝက်ငါးကောင်ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ အံ့ဩဘာနန်း ဆန်းကြယ်ပါတီ။ အဘေးက ထိုကိစ္စကို မည်သူမျှ မသိအောင် အိမ်ထဲတွင် တစ်ကိုယ်တည်း တိတ်တဆိတ် ပြုလုပ်ပြီး ထိုဝက်ငါးကောင်ကို လှေပေါ်သို့ တင်ကာ မြို့သို့ ထွက်လာခဲ့လေ၏။ ရွာက လူတွေ၏ အမြင်မှာတော့ အဘေးက မြို့တက်ပြီး ဝက်ငါးကောင် သွားရောင်းသည်ပေါ့။

အမှန်ပင် အဘေးက ဝက်ငါးကောင်ကို မြို့ပေါ်မှ အင်္ဂလိပ်လက်ပါးစေတစ်ယောက်၏ ဆိုင်တွင် သွားရောင်းလေ၏။ ထိုသူက အသက်ငါးဆယ်ကျော် အဘိုးအိုတစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့ ကျွန်မအဘေးကို ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း ပြောဆိုဆက်ဆံကာ ဈေးကို မတန်တဆနှိပ်သော်လည်း အဘေးက အပြုံးမပျက်ဘဲ ဈေးခပ်ပေါပေါနှင့် ရောင်းခဲ့သည်။ ငွေရသည်နှင့် ဝက်ငါးကောင်ကို ထိုးအပ်ကာ လေကလေး တွန့်ခွန်နှင့် အဘေး ရွာပြန်လာသည်။ ရွာအဝင်က စေတီတော်အတွက်ပင် ငွေတစ်ပူးလှူခဲ့သေး၏။

သိပ်မကြာလိုက်၊ အဘေး ရွာပြန်ရောက်လို့မှ တစ်နာရီကျော်ကျော် လောက် ရှိသေး စောစောက အဘေး ဝက်ရောင်းခဲ့သော ဆိုင်ရှင်က တိုင်ကြားလိုက်၍ ပုလိပ်သုံးယောက် အဘေးကို ဖမ်းဖို့အတွက် ရွာသို့ ရောက်လာကြသည်။ ဆိုင်ရှင်ကတော့ အဘေးက သူ့အား လိမ်လည်သွားသည်ဟူ၍သာ တိုင်ကြားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ တကယ်အဖြစ်မှာ အဘေးက ဝက်ငါးကောင်ကို ဆိုင်ရှင်၏ လက်သို့ ထိုးအပ်ပြီး ထွက်ခွာသွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဆိုင်ရှင်၏ လက်ထဲမှ ဝက်ငါးကောင်သည် ချက်ချင်းဆိုသလို တောင်းငါးလုံး

အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားလေ၏။ ဆိုင်ရှင်
ခပျာ အတော်သွေးပျက် ချောက်ချား
သွားရသည်။ သွေးပျက်မည်ဆိုလျှင်
လည်း သွေးပျက်ချင်စရာပါ။ မျက်စိ
ရှေ့၌ပင် ဝက်ငါးကောင်အဖြစ်ကနေ
တောင်းငါးလုံးအဖြစ်သို့ ရက်ခြည်း
ပြောင်းလဲသွားသော အဖြစ်အပျက်မှာ
ထိတ်လန့် သွေးပျက်ချင်စရာ မဟုတ်
ပါလား။ ခဏတာ အံ့ညံ့ မင်သက်နေ
ရာမှ အဘေးကို အသည်းအသန်ပြေး
ရှာသော်လည်း သွက်လက်လှတ
အဘေးကို သူ ရှာမတွေ့တော့၍ ထိုသို့
ပုလိပ်တွေကို တိုင်ကြားလိုက်ခြင်းဖြစ်
သည်။

တကယ်တော့ အဘေးက ငြိမ့်
မြန်ရောက်ကတည်းက အိမ်တွင်
အေးအေးဆေးဆေး အိပ်နေခြင်းဖြစ်
သော်လည်း အဘေးကို သူတို့ ရှာ
မတွေ့ကြ။ အိမ်တစ်အိမ်လုံး ကြွက်
တွင်းမကျန် နှံ့နေအောင် ရှာဖွေပေမယ့်
အဘေးကို ရှာမတွေ့ကြ။ ရှာမရသည့်
အခင်း ပုလိပ်သုံးယောက်က ရွာလူကြီး
ကို ရန်လုပ်တော့သည်။

“ဦးဖေလူကို ထုတ်ပေးရင် ထုတ်
ပေး မထုတ်ပေးရင် ခင်ဗျားတို့ရွာကို
ပျက်ပစ်မယ်”

ပုလိပ်တွေက ထိုသို့ ခြိမ်းခြောက်
ကြသဖြင့် ရွာလူကြီးခပျာလည်း မျက်စိ
မျက်နှာပျက်လျက်သာ ကျွန်မအဘေး
နှင့် ရွာလူကြီးက ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲတွေ
ဆိုတော့ ပုလိပ်တွေက သူကြီး ဖွက်
ပေးထားတာပဲ ဖြစ်မည်ဟု ယူဆလျှင်
လည်း ယူဆချင်စရာ။ သို့သော်
အဘေး ဘယ်မှာ ရှိသလဲဆိုတာကို
ရွာလူကြီးလည်း မသိ။ တစ်ရွာလုံး
လည်း မသိကြ။ ထိုသို့ မလုပ်ကြံဖို့
ပုလိပ်တွေကို ရွာလူကြီးက တောင်းပန်
ခဲ့သော်လည်း အဘေး အိမ်ပေါ်မှ ဆင်း
လာသည်။ အဘေးပုံစံက အိမ်ချင်ပူး
တူးနှင့်။

“ဟိတ်ကောင်တွေ... အိမ်ရှေ့မှာ
ဘာတွေဖြစ်နေကြတာလဲ၊ နားညည်း
ချက်ကွာ”

အဘေးက အိပ်ပူနံ့စုံများနှင့် ထို
သို့ အော်ပြော၏။ ပုလိပ်တွေက
အဘေးရှိရာသို့ ပြေးဝင်းလာကြပြီး
နှစ်ယောက်က အဘေး၏ လက်ကို
ဝိုင်းချုပ်ပြီး ကြိုးတုပ်လိုက်ကြသည်။
အဘေးက အပြုံးမပျက်။ လူငယ်အချို့
က အဘေးဘက်မှ ခံပြင်းကာ ပုလိပ်
တွေကို ဝိုင်းဆော်ရန် ပြေးလာကြသဖြင့်
အဘေးကပင်...

“ဟဲ့ကောင်လေးတွေ... နေကြ
စမ်း၊ နင်တို့ ပါစရာမလိုဘူး။ ငါ့ကိစ္စ
ငါရင်းမယ်။ မပူနံ့”

“ဟူ၍ လှမ်းတားလိုက်ရသေး
သည်။

အဘေးကို ပုလိပ်သုံးယောက်
က ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲခေါ်သွားကြသည်။
အရပ် ၅ပေသာသာ ဖြူဖြူလွယ်လွယ်
နှင့် လူဖလဲလေး ကျွန်မအဘေးကို
ရွာသူရွာသားတွေက စိုးရိမ်ကြီးစွာ ဝေး
ကြည့်လျက် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။

အဘေးကို မသိသူတွေက ခပ်
နဲ့နဲ့လူ ဟူ၍ပင် ထင်ကြသေးသည်။
အဘေးက ဆိုခဲ့သည်အတိုင်း သေး
သေးသွယ်သွယ် လူဖလဲလေးဖြစ်ရုံသာ
မက၊ တစ်သက်လုံးလည်း မိန်းမတွေ
ကို စိတ်မဝင်စားခဲ့။ အဘေးထံမှ ချစ်
သည်၊ ကြိုက်သည်ဟုသော စကားကို
တစ်ခါတစ်ရံမျှ မကြားခဲ့ရဘူးဟု
အဘေး၏ ညီအစ်ကိုများဖြစ်တဲ့ ကျွန်မ
အဘိုး၏ အဖေက ကျွန်မအဘိုးကို
ပြောပြခဲ့ဖူးသည်။ နောက်ပြီး ကျွန်မ
အဘေးက ငါးပါးသီလတွင် ကာမေသု
မိစ္ဆာစာရနှင့် သူရာမေရီသက်နှစ်ပါးကို
အသက်ထက်ဆုံး စောင့်ထိန်းသွားခဲ့သူ
ဖြစ်၏။ သူတစ်ပါးကို ကူညီတတ်သော
စိတ်စေတနာကောင်းသော ကျွန်မ
အဘေးကို ပုလိပ်တွေ ဖမ်းသွားကြ

သည်အတွက် ဆွေမျိုးသားချင်းများသာ
မက၊ ရွာသူရွာသားအားလုံး စိတ်
မကောင်းဖြစ်နေကြရသည်မှာ မဆန်
အားလုံးကလည်း “ဦးဖေလူ
တစ်ယောက်တော့ သွားရာပြီ” ဟူ၍သာ
ယူဆလိုက်ကြသည်။

ထိုသို့ ယူဆခြင်းမှာ အင်အား
တွေက ဖမ်းဆီးသွားလျှင် တော်တော်
နှင့် ပြန်မလွှတ်တော့။ အပြစ်ရှိလျှင်
ပြစ်ဒဏ်ကြီးကြီးပေးပြီး အပြစ်မရှိလျှင်
လည်း နှိပ်စက် ညှဉ်းပမ်းမည်သာ
အဘေး၏ အသက်အရွယ်၊ အဘေး
ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ထိုညှဉ်းပမ်းမှုတွေ
ခံနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု တွက်
သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဟို
သည်သည် တွေးတောနေစဉ်မှာ
အဘေးနှင့် ပုလိပ်သုံးယောက်၏ ပု
က သူတို့မျက်စိရှေ့မှ တဖြည်းဖြည်း
ဝေးကွာ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပြီ။

ပုလိပ်တွေက အဘေးကို အ
ပင် ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သ
လှေဆိပ်သို့ ရောက်သည့်အခါ ပု
တွေက အဘေးကို လှေပေါ်သို့ တင်
ခိုင်း၏။ အဘေးက မတက်။ ပေ
ပြီး ကမ်းပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်သ

“အဘိုးကြီး မတက်ရင် အ
ဆတွဲခေါ်ခဲကွာ။ အချိန်ကြာတယ်
ပုလိပ်သုံးယောက်ထံမှ
ဆောင်ဖြစ်သူက ထိုသို့ပြော၍
နှစ်ယောက်က အဘေး၏ လက်
အတင်းဆောင်ဆွဲပြီး လှေပေါ်သို့
သည်။ ကိုယ်အဘိုးအရွယ်
ဘာသော မတွေးတောဘဲ ကြမ်း
တမ်းတမ်း ပြုနေသော်လည်း
က စိတ်မဆိုး။ သို့ပေမယ့်
တော့ မတက်။ ကမ်းတွင် ဆက်
ထိုင်နေ၏။

တစ်ကြိမ်တွင် ပုလိပ်နှစ်
က တစ်ပြိုင်နက်လည်း အ
လက်နှစ်ဖက်ကို ဆတ်ခဲခဲ အ

ဆောင်ခွဲလိုက်ရာ အဘေး၏ လက်နှစ်ဖက်သည် အရင်းမှ ပြတ်ထွက်သွားပြီး ထိုသူတွေ၏ လက်ထဲသို့ တစ်ဖက်စီ ပါသွားလေသည်။ ပုလိပ်နှစ်ယောက်က အဘေးပါလာပြီအထင်နှင့် လှေပေါ်သို့ တက်လိုက်ကာမှ သူတို့လက်ထဲတွင် အဘေး၏ လက်နှစ်သာ ပြတ်ပါလာကြောင်း သိလိုက်ရ၍ အတော်သွေးပျက်သွားကြသည်။ လက်ပြတ်ကြီးနှစ်ဖက်ကို တစ်ယောက်တစ်ဖက်စီ ကိုင်ကာ ထိတ်လန့်တကြား လှည့်ကြည့်မိတော့ အဘေးက သူတို့တွေ၏ ပုံစံကို ကြည့်ကာ တဟားဟားခေါက်ရယ်လေသည်။ ခေါင်းဆောင်က ထိုကိစ္စကို မသိဘဲ သူတပည့်နှစ်ယောက်ကို အတင်းသွားခေါ်ခိုင်းသည်။ သို့သော် ဟိုနှစ်ယောက်က တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ရဲတော့။ လက်နှစ်ဖက်မရှိဘဲ တဟဟဲရယ်နေတဲ့ ကျွန်မအဘေးကို သူတို့ကြောက်ရွံ့သွားကြပုံရ၏။ ခေါင်းဆောင်က တပည့်နှစ်ယောက်ကို ခိုင်းမရတော့၍ ကိုယ်တိုင်ပင်...

“လက်မရှိလည်း ခြေထောက်ဆွဲမှာပေါ့ကွာ”

ဟူ၍ ကြီးဝါးလျက် တကယ်လည်း ခြေထောက်ကို ဆောင်ခွဲရာ ရှေ့နည်းအတိုင်း ခြေထောက်တစ်ဖက်မှာ ထိုသူ၏ လက်ထဲသို့ ပြတ်ပါသွားသည်။ အဘေးက တဟဟဲရယ်ပြန်၏။ ပြီးကျယ် ဝိုင်းစက်တဲ့ မျက်လုံးကြီးတွေနှင့် ထိုခေါင်းဆောင်ခမျာ အဘေး၏ မျက်နှာကို တုန်လှုပ် ချောက်ချားစွာ ရိုက်ကြည့်ရင်း...

“မကောင်းဆိုးဝါးကြီး မကောင်းဆိုးဝါးကြီး”

ဟု အော်ကာ လှေပေါ်သို့ ဝုန်းခနဲ ပြေးတက်လျက် သုံးယောက်သား သုတ်ခြေတင် လှေလှော်ပြေးကြတော့သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကို အဘေးက

ရွာသားအားလုံးကို ပြောမပြခဲ့။ ပုလိပ်တွေက လူမှားဖမ်းတာဖြစ်ကြောင်းဟူ၍သာ မတင်မကျပြောခဲ့သည်။ သို့သော် အဘေး၏ ညီအစ်ကိုများက တော့ ထိုပညာရပ်ကို အဘေး တတ်မြောက်ထားကြောင်း သိသဖြင့် ပုလိပ်တွေ ခံသွားရခြင်းအပေါ် ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

အသက် ၈၀ဆယ်ကျော်အရွယ် အဘေး ဆုံးပါးသွားခဲ့သည်။ အဘေး မဆုံးခင်တွင် အဘေး၏ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူများ ဖြစ်ကြသော အဘေး၏ မြေးတွေက ထိုပညာရပ်တွေကို အမွေခံရန်အတွက် အဘေး၏ထံပါးသို့ ချဉ်းကပ်ကာ ပညာသင်ကြားပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အဘေးက ထိုနက်နဲ ခက်ခဲလှတဲ့ ပညာရပ်တွေကို အမွေဆက်ခံခွင့်မပေးခဲ့။ နောင်လာ နောက်သားတွေ အသုံးမချတတ်မည်ကို စိုးရိမ်တာကြောင့် အသုံးမတတ်လျှင် မကောင်းတဲ့ဘက်သို့ ရောက်ရှိသွားမှာကို ပူပန်တာကြောင့် ထိုပညာရပ်တွေကို သားမြေးတို့အား မသင်ကြားပေးခဲ့။ သို့ပေမယ့် ပညာရပ်များ တိမ်ကော ပျောက်ကွယ်သွားမှာကို တော့ အဘေး လိုလားပုံမရ။ ထိုလျှို့ဝှက်နက်နဲသည့် ပညာရပ်များကို ကျမ်းတစ်အုပ်ရေးသားခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်ထဲတွင် အဘေး တတ်သမျှ ပညာရပ်အစုံကို ပြည့်စုံအောင် ရေးသားခဲ့ပြီး စာအုပ်ပြီးသည့်အခါ အဘေးသည် ထိုစာအုပ်ကို ဝင်းကျိုက်တောင်၏ မတ်စောက် နက်ရှိုင်းသော ကျောက်ဂူတစ်ဂူထဲတွင် အစောင့်အရှောက်ချကာ သိမ်းဆည်းထားခဲ့ကြောင်း ဆွေမျိုးများအား အသိပေးခဲ့သည်။ အဘေး၏ ရည်ရွယ်ချက်က ထိုပညာရပ်နှင့် ထိုက်တန်သူမှသာ ထိုစာအုပ်ကို ရရှိစေလိုခြင်းဖြစ်သည်။

အဘေး ဆုံးပါးသွားပြီးနောက် ကျွန်မအဘိုးလက်ထက်တွင် ကျွန်မအဘိုးနှင့် ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်စပ်သူနှစ်ဦးသည် အဘေးပြောခဲ့သည့်အတိုင်း ထိုတောင်ကြောသို့ သွားကာ ကွီရကျမ်းစာအုပ်ကို ရှာဖွေခဲ့ကြသေးသည်။ ပထမတစ်ခေါက်ရှာစဉ်က မတွေ့ရှိခဲ့ကြပေမယ့်၊ စိတ်မပျက်ဘဲ နောက်တစ်ခေါက် သွားရှာကြသည့်အခါ အဘေးပြောခဲ့သည့်နေရာကို ရှာတွေ့ခဲ့ကြသည်။ ၊ ထိုကျောက်လိုဏ်ဂူက တောင်ကမ်းပါးတစ်ခု၏ ဘေးတွင် တည်ရှိနေသောကြောင့် ထိုလိုဏ်ဂူသို့ ကြီးဖြင့် ခက်ခဲခဲဆင်းကြသည်။ လိုဏ်ဂူအတွင်းသို့ ရောက်သည့်အခါ မမြင်ရသူ တစ်ယောက်၏ တွန်းချခြင်းကို ခံရသဖြင့် ချောက်ထဲသို့ ပြုတ်ကျကာ အစ်ကိုဖြစ်သူက ဆုံးပါးသွားခဲ့ပြီး ညီဖြစ်သူမှာ ခြေထောက်တစ်ချောင်း သွင်သွင်ကျိုးသွားခဲ့သည်။ ကျန်ရစ်တဲ့ ညီဖြစ်သူ၏ ပြောပြချက်အရ ထိုဂူထဲတွင် ကျမ်းစာအုပ် အမှန်တကယ်ရှိနေကြောင်း တိတိကျကျ သိခဲ့ရ၏။ သို့သော် ထိုညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ဘဝပျက်ခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်း အဘိုးအပါအဝင် ကျွန် ညီအစ်ကိုများမှာလည်း ထိုကွီရကျမ်းစာအုပ်ကို သွားရောက်ရှာဖွေရန် မစဉ်းစားဝံ့ကြတော့ပေ။ ထိုစာအုပ်သည် ယခုအချိန်ထိ ချောက်ကမ်းပါးနံဘေး လိုဏ်ဂူငယ်လေးထဲတွင် ပညာရပ်နှင့် ထိုက်တန်မည့်သူအား စောင့်ဆိုင်း မျှော်လင့်လျက်ရှိပါကြောင်း... ■

(ကျွန်မအဘိုး ပြောပြခဲ့သည့် အတိုင်း မဖွဲ့မနွဲ့ အပိုမပါဘဲ ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။)

စေတနာရှေ့ထားလျက်

* * *

ခါဦးခွန်းတို့

“ကျွန်မကို ပြောနေတာ ဘယ်သူလဲဟင်”

သူက လှမ်းမေးလိုက်သည်။ လည်ချောင်းဝတွင် စကားသံက တစ်နေသည်။ နောက်ထပ် အားစိုက်ကာ အော်ပြောလိုက်သည်။

“အနားမှာ ရှိနေတာ ဘယ်သူလဲဟင်”

ပြန်လည်ထူးသံ မကြားရ။ သူ အော်ပြောလိုက်သည့် အသံကလည်း ပါးစပ်မှ ထွက်မလာ။ ဝမ်းဗိုက်ထဲတွင်သာ မြည်ဟီးနေသည်။ ဘယ်လိုဖြစ်ပါလိမ့်။ အသံက ဝင်နေသလိုပင်။

ရယ်သံကိုပါ ထပ်ကြားရသည်။ ကြားရသည်ကလည်း သူ၏ အနားသို့ ကပ်ပြီး ရယ်နေသလိုပင်။

“ဘယ်သူလဲဟင်၊ ဘာဖြစ်လို့ ရယ်နေတာလဲ”

ယိမ်းထိုးနေသည့် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ထိန်းပြီး လေသံကို အချို့သာ ဆုံး ထားကာ မေးလိုက်သည်။

“ငါက နင့်အနားမှာလေး နင်က သေသေချာချာမှ မရှာတာ”

ထိုအခါကျမှပင် သူ၏ ညာဘက်သို့ ခေါင်းလှည့်ကာ ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟင်... နင်... နင်က ဘယ်သူလဲ”

အရပ်အနည်းငယ်ပုသည်။ ခန္ဓာကိုယ်က သေးသည်။ သို့သော် ခန္ဓာကိုယ်နှင့် မပျူအောင် ဦးခေါင်းက ကြီးနေသည်။ မျက်စိနှစ်လုံးတွင် ညာဘက်က မှေးကာ၊ ဘယ်ဘက်မှာ မျက်စိက အလုံးလိုက် ပြူးထွက်နေသည်။ ခေါင်းအထက်ရှိ ဆံပင်တို့မှာ အတိုအရှည် မညီမှု။ ဆံပင်မှာ အုံ့လိုက် ကျပ်ခဲပြီး ဖွာလန်နေသည်။ ခန္ဓာကိုယ်က ပုသော်လည်း ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်က ဘဲခြေထောက်ကဲ့သို့ အပြားကြီးဖြစ်သည်။

အသားက မည်းပြီး ပါးစပ်ထဲတွင် သွားမရှိ။

“က - နင်မြင်ပြီလား။ နင့်အနားမှာ ငါရှိနေတယ်လေ။ ငါ့နာမည်က “ကာဏ” (တစ်ဖက်ကန်း) လို့ ခေါ်တယ်”

အသံကြားကြီးနှင့် ပြန်၍ပြောသံမှာ ကြားရသူအတွက် နားထဲတွင် ကြက်သီးထစရာပင်။

“ဟိတ်... ကောင်မလေး။ အခု နင် ဘယ်ကို သွားမလို့လဲ”

“ကျွန်မ မသိဘူး။ ဘယ်ကို သွားရမန်းလည်း မသိဘူး။ ဘယ်က လာတာမုန်းလည်း မသိဘူး။ ကျွန်မ ဘယ်က လာတာလဲ”

မေးရင်းက သူ့ကိုယ်သူ ပြန်ကြည့်သည်။ အမှောင်ထဲမှာ ဖြစ်၍ ကိုယ်ခန္ဓာကိုပင် ကိုယ် မမြင်ရ။ ဘေးနားတွင် ရှိသော ကာဏဆိုသူကို ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုသူ၏ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးကိုတော့ မြင်ရပြီး။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကျတော့ ဘာကြောင့် မမြင်ရတာလဲ။ သူ စဉ်းစား၍မရ ဖြစ်နေသည်။

“နင်ကရော ဘယ်သူလဲ။ ဘယ်ကို သွားမလို့လဲ”

“ငါက ဟိုတစ်ဖက်ကမ်းက ကူးလာတာ။ နင့်ကို တွေ့လိုက်တာနဲ့ လိုက်လာတာ”

သူလည်း ကာဏဆိုသူ၏ စကားကြောင့် အံ့ဩသွားသည်။ တစ်ဖက်ကမ်းက ကူးလာသည်ဟု ပြောသည်။ လှေလည်း မတွေ့။ ရေလည်း မတွေ့။ ဘယ်လိုများ ကာဏ ကူးလာပါလိမ့်။ သူကတော့ သည်နေရာအထိ လမ်းလျှောက်လာသည်။ သက်ရှိ သတ္တဝါဆို၍ ယခု ကာဏဆိုသူကိုသာ တွေ့ရသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း အလင်းရောင်ဆိုတာကို မမြင်ရ။

ဦးတည်ချက် ကင်းမဲ့စွာဖြင့် လမ်းလျှောက်နေမိသည်။ ဘယ်လိုက ဘယ်လိုလျှောက်လာမိသည်ကို စဉ်းစား၍ မရ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ငဲ့စောင်းကာ ကြည့်လိုက်သည်။ မိုးအုံ့နေသလိုလို မှုန်မှုန်ပိုင်းပိုင်းနှင့်၊ မိုးစက်မိုးပေါက်လေးတွေနှင့် ထိတွေ့သည့် အေးစိမ်းစိမ်း အရသာကို ခံစားရသည်။ ပတ်ပတ်လည်တွင် ရှိသော သစ်ပင်ကြီးငယ်တို့မှာ လေနှင့်အတူ ယိမ်းထိုးနေကြသည်။ မြေကြီးကို နင်းလျှောက်ရသည်မှာလည်း ကြမ်းတမ်း ခက်မာနေသည်။ တစ်ချက်တစ်ချက် ခြေထောက်နှင့် မြေကြီး မထိမိ။ ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း လေနှင့်အတူ လိုက်ပါနေသည်။ သူ့စိတ်သည် တည်ငြိမ်မှု မရှိ။ အလင်းရောင် မရှိသော နေရာ။ သာမန်လူသာဆိုလျှင် စိတ်ထဲတွင် စိုးရွံ့ထိတ်လန့်မှုတွေ ရှိမည်။ ယခု သူက ဘာကိုမှ မခံစားရသလိုဖြစ်နေသည်။

“ဟိတ်ကောင်မလေး... ဝါက ဘယ်ကို သွားမလို့လဲ”

နောက်နားဆီကလား။ ဘေးနားကလား။ ခေါ်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ တိတ်ဆိတ်လွန်းသည့် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် သူ့ကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည့်အသံမှာ ခပ်ဩဩနှင့် အသံကြီးကြီးဖြစ်သည်။ သူ့အနားတွင် ရှိလေသလား ဆိုသည့်အတွေးနှင့် အနီးအနားဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်သည်။ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ မတွေ့ရ။

“ဟိတ်ကောင်မလေး... နင်က ငါ့ကို ရှာနေတာလား”

နောက်ထပ် စကားတစ်ခွန်း ကြားလိုက်ရပြန်သည်။ သူ၏ လျှောက်လက်စ ခြေလှမ်းကို ရပ်လိုက်သည်။

“ဟိတ်ကောင်မလေး... ငါနဲ့ လိုက်ခဲ့မလား”

ထိုလူပုလေး၏ လက်ဖဝါးနှစ်ခု စလုံးမှာလည်း ဘဲခြေထောက်လိုပင်။ သူ့ကို အားနှင့် တွန်းလိုက်သလို ယိုင်သွားပြီး လူပုလေး၏ ခေါ်ဆောင်ရာသို့ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။

“ဘယ်သွားမှာလဲဟင်”

မေးသော်လည်း မည်သို့မှ ပြန်မဖြေ၊ လူပုလေးသည် လျှင်မြန်သော အဟုန်နှင့် သူ့ကို ဆွဲခေါ်လာသည်။ လေးနှင့်အတူ လွင့်ပါလာသလို ခံစားရသည်။

“ဟင်...ဟိုမှာ...ဟိုမှာ”

သွားရင်းလားရင်းနှင့် ရှေ့နား ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ဆန်းဆန်းပြားပြား လှုပ်နေသည့် အရိပ်သဏ္ဍာန်တွေကို မြင်ရသည်။ မဝီမသအသံတွေကိုလည်း ကြားရသည်။

“အဲဒါ ခန္ဓကုန်းရွာလို့ ခေါ်တယ်”

လူပုလေးက ပြောပြသည်။ ရွာနှင့် နီးလာသည်။ လှုပ်ရှားနေသော အရိပ်သဏ္ဍာန်တွေ ပိုပြီး ပီပီပြင်ပြင် မြင်လာရသည်။ ရွာထဲသို့ ဝင်လာသည်။ အလင်းရောင်က မိန့်ပျော့ပျော့ရှိလှသည်။ အိမ်ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ခပ်ကပ်ကပ် တွေ ရှိသည်။ အိမ်တစ်အိမ်လုံးတွင် ပြတင်းတံခါးပေါက်တစ်ခုသာ ရှိသည်။ ထိုဝင်ပေါက်မှပင် လူတွေ ဝင်လိုက်၊ ထွက်လိုက်လုပ်နေသည်။

“သူတို့ အစာတွေ စားနေကြတယ်”

လူပုလေး ကာထက ပြောသည်။ ကာထာ၏ အနားမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ ဆီမီးတိုင်မိန့်မိန့်တွင် သူတို့ရပ် ကို မသဲမကွဲမြင်တွေ့ရသည်။

“ဟာ...အမယ်လေး...”

ပါးစပ်မှ မထိန်းနိုင်ဘဲ ပွင့်ထွက်

သွားသည်။ ထိတ်လန့်စရာကောင်းသော မြင်ကွင်း။ မြင်ရသည်က စိတ်မသက်သာလှ။ အနားမှ ဖြတ်လျှောက်သွားသော တစ်ယောက်မှာ တစ်ကိုယ်လုံး အနာတွေပြည့်၊ အနာတွေမှလည်း သွေးပြည်တွေ ယိုစီးကျနေသည်။ လက်ထဲတွင် ရှိသော အခိုင်အခဲကို အားပီး တာရ ဝါးမျိုးချနေသည်။ သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်တော့ အမလေး... တသွားမိသည်။ လက်ထဲတွင် လူ၏ မစင်များကို မက်မောစွာ စားသောက်နေသည်။ ထိုသူစားနေစဉ်မှာပင် မည်သည့်နေရာက ရောက်လာသည်ကို မသိရဘဲ သန်မာ ထွားကျိုင်းသော ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်၊ ဆိပ်က မရှိ၊ ခေါင်းတုံးပြောင်နေသည်။ ပိတ်စ အနီရဲရဲကို ခေါင်းတွင် ပတ်ထားသည်။ ဝတ်ဆင်ထားသော ပုဆိုးမှာ အနီရောင်ပေါ်တွင် အနက်ကွက်ကြီးဖြစ်သည်။ ခါးတောင်းကျိုက်ထားသည်။ မျက်လုံး

က နီပြီး ပြူးထွက်နေသည်။ ထိုယောက်ျားကြီးသည် သူ၏ ညာဘက်လက်တွင် ဆူးချွန်တွေ တပ်ထားသော လက်ကိုင်တုတ်ကြီးနှင့် မညှာမတာ ရိုက်နက်လေသည်။

မြင်မြင်သမျှကို ညတာမှ မရှိဘဲ သူ့လက်ထဲရှိ ဆူးတုတ်နှင့် အားကျန်လွှဲရိုက်သည်။ နာကျင်လှသဖြင့် ဟစ်အော်ကာ အကူအညီတောင်းရှာကြသည်။ အမှတ်မထင် မြင်လိုက်ရသည့် သူတို့၏ ရုပ်သွင်မှာ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်စရာကောင်းလှသည်။ နဖူးထက်တွင် မျက်လုံးတစ်လုံး၊ နားရွက်မှာ ရှည်လျားပြီး၊ မျက်နှာသည် ဝိုင်မျိုးပြားချပ်နေသည်။ နှာခေါင်းမရှိ၊ ပါးစပ်ပေါက်မှာ အပ်ပေါက်လောက်သာ ရှိသည်။ မသန်စင်သော အညစ်အကြေးများကို လက်တွင် လိမ်းကျံထားပြီး အပ်ပေါက်လောက်ရှိ ပါးစပ်ပေါက်ထဲမှ ရှည်လျား ပျော့ခွေ တွန့်လိမ်လျက် ရှိသည့် လျှာကြီးမှာ ခန္ဓာကိုယ်တွင် ပေကျံနေသော အညစ်အကြေးများကို လျက်နေသည်။

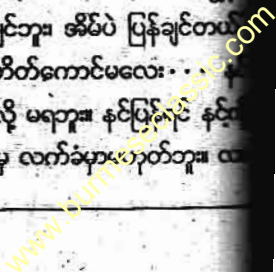
ရိုက်တဲ့သူက ရိုက်သည်။ အစာကို တစာစာတောင်းနေသည့် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်သူတွေကိုလည်း တွေ့ရသည့် အော့နည်းနာလှသည့် မြင်ကွင်းကို သူ့မျက်နှာလွှဲလိုက်သည်။

“ငါ့ အိမ်ပြန်ချင်ပြီ ကာထာ၊ ငါ့အိမ်ပြန်ပို့ပေးပါ”

“ဟားဟား...ဟား...ဟိတ်ကောင်မလေး... နင် ငါနဲ့ လိုက်လာတာ၊ ပြန်ပို့လို့ မရဘူးလေ”

“ဟင်အင်း...ဟင်အင်း ကျွန်မလိုက်ချင်ဘူး၊ အိမ်ပဲ ပြန်ချင်တယ်”

“ဟိတ်ကောင်မလေး... နင် အိမ်ပြန်လို့ မရဘူး၊ နင်ပြန်ရင် နင်ဘယ်သူမှ လက်ခံမှာမဟုတ်ဘူး။ လာ

...လာ၊ ရေကို သွားကြရအောင်”

သူ ငြင်းလို မရ။ သူ့ခန္ဓာကိုယ် မှာ လူပုလေး၏ နောက်တွင် ကပ်ပါ သွားသည်။

“အမလေး...လေး...ပူလိုက် တာ”

ရုတ်တရက် သူ အော်လိုက်မိ သည်။ ရှေ့နားတွင် အလှူညှဉ်းညှဉ်း တောက်လောင်နေသော မီးပုံကြီး၊ မည်မျှကျယ်သည်ကို မှန်းဆ၍ မရ။ မီးရိုနှံ၊ မီး၏ အလင်းရောင်မှာ နီရဲပြီး မီးညွှန် မီးစွယ်တို့မှာ ဖိုထိအောင် မြင့် တက်နေသည်။ သူ သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်သည်။ ကမ်းပါးစောက်ကြီး ပမာရှိသော မီးပုံကြီးထဲသို့ ယောက်ျား မိန်းမတို့ အဝတ်မဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ခုန်ချနေ သည်။ နောက်နားဆီမှ လူကြီးက သံ စူးချွန်တွေနှင့် တို့ကာ တွန်းချသည်။ ထိုလူကြီးမှာ ဦးခေါင်းတွင် မည်နက် သော ချိုကြီးနှစ်ချောင်းရှိသည်။ ထွား ကျိုင်းသော ခန္ဓာကိုယ်မှာ အမှောင် ထဲတွင် ရှိသည်။ လက်နှစ်ဖက်တွင် အမွှေးအမျှင်တို့ ထူထပ်စွာ ပေါက်နေ သည်။

“ဟိတ်ကောင်မလေး... နင် ဘာကို တွေ့သလဲ”

“ကျွန်မ သိပ်ကြောက်တယ်။ အိမ်ကိုပဲ ပြန်ပါရစေ”

“ဟားဟားဟား... နင်ပြန်တတ် ရင် ပြန်ပေါ့”

ကာဏ ဆိုသူ၏ စကားဆုံး သည်နှင့် သူ့နောက်ဘက်ဆီသို့ ပြေး ထွက်လာခဲ့သည်။ ခြေနှစ်ချောင်းကို သွက်နိုင်သမျှ သွက်အောင် လျှောက် လာခဲ့သည်။ ခြေဦးတည်ရာသို့ ထွက် လာခဲ့သည်။ လာစဉ်ကလည်း ဦးတည် ချက်မရှိ လျှောက်လာပြီး ကာဏဆိုသူ

နှင့် တွေ့၍ ထူးထူးဆန်းဆန်း ကြောက် စရာအသွင်ကို မြင်ရသည်။ ယခုလည်း ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်စွာဖြင့် မြန်မြန် လျှောက်လာသည်။ ခြေလှမ်းက မြေ ကြီးနှင့် မထိ။ ခန္ဓာကိုယ်က လေမှာ လွင့်နေသလိုပင်။ ယခုထက်ထိ အလင်း ရောင်ကို မမြင်ရသေး။ သူ ဘာကြောင့် အမှောင်ထဲ လမ်းလျှောက်နေရသည် ကို စဉ်းစား၍မမြင်နိုင်ပါ။ မောမော နှင့်သာ လျှောက်လာပြီး သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်အောက်တွင် ခဏဝင်နားဖို့ စဉ်းစားလိုက်သည်။

“ဟေး...ဟေး...မလာနဲ့၊ မလာနဲ့၊ နင့်အတွက် နေရာမရှိဘူး”

သူ့ချစ်ညည်း အော်သံတွေ ပွက် လောရိုက်သွားသည်။

သစ်ပင်ကြီးအောက်သို့ ဝင်ကာ ခဏနားမည့် သူ့အတွေးကို ထိုအသံ တွေက ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်သည်။ သူ တော်တော်လေး အံ့ဩသွားသည်။

မြင်ရသည့် မြင်ကွင်းတွေက မယုံနိုင် စရာပင်။ ကြည့်ပါလေ။ သစ်ပင်၏ အရွက်၊ အကိုင်း၊ ကိုင်းဖျား၊ ပင်စည်၊ ပင်ရင်းတွေ၌ မဲမဲသဲသဲ အဝတ်ချိုတဲ့ စွာဖြင့် တွယ်ကပ် ခိုနားနေကြသည်မှာ အပင်ကြီးတစ်ပင်လုံး ပြုတ်သိပ်နေ သည်။ အနီးအနားရှိ တစ်တောင်သာ သာ အပင်လေးများတွင်လည်း မွဲ ခြောက်ခြောက် အကောင်ငယ်လေး များ အပင်ကို ဝိုင်းဖက်တွယ်နေကြ သည်။

“နင်က ဘယ်သူလဲ၊ ငါတို့ဆီမှာ နေစရာမရှိဘူး”

ထတီရင်လျှား၊ အသားမည့်မည့်၊ ခေါင်းတွင်ရှိ ဆံပင်တို့မှာ ဘေးနှစ်ဖက်၊ အရှေ့အနောက် ဖရိုဖရဲကျနေသည်။ ထိုမိန်းမကြီး စကားပြောသည့်အခါတွင် ပါးစပ်ထဲမှ လျှာကြီး ထွက်လာသည်။ ထိုလျှာကြီးမှာ နီရဲနေပြီး သွေး၊ ပြည်၊ မရင်ပုပ်တွေနှင့် ပြည့်နေသည်။ အသံ အက်အက်နှင့် သူ့ကို လှမ်းပြောသည်။ အပင်ထက်မှ အကောင်ကလေးများက လည်း ဆူညံစွာ အော်ဟစ်နေသည်။ သူ ငိုချင်လာသည်။ အသံကုန် ဟစ် အော်လိုက်ချင်သည်။ အလိုလိုနေရင်း ရင်ထဲမှ ဘုရားတစ်ပါးသည်။ မြတ်စွာ ဘုရားကို သတိတရ အာရုံပြုမိလိုက် သည်။

“သမီးလေး...ထ...ထ... အိမ် ပြန်ရအောင်”

“ဟင်...အဘိုး၊ သမီးကို ကယ် ပါဦး အဘိုးရယ်”

“ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ဆိုတဲ့ ရတနာသုံးပါးကို သတိရတဲ့ သမီးလေး ကို အဘိုး ကယ်ပါမယ်”

အပေါ်ဖြူ၊ အောက်ဖြူ ဝတ်ထား သော အဘိုး၏ လက်ကို သူ လှမ်းဖွဲ့ ကာ ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ အဘိုးခေါ်

ရာသို့ လိုက်လာရင်းက အိပ်ချင်စိတ် ဖြစ်လာ၍ မျက်လုံးကို စုံမှိတ်လိုက် သည်။ ရင်ထဲမှလည်း ပူလောင်သလို ခံစားရပြီး ရေငတ်လာသည်။ အဘိုးကို ရေငတ်၍ ရေသောက်ချင်ကြောင်း ပြောမည်ဟု သူ တွေးလိုက်သည်။

“အဘိုး... ရေ... ရေ... သောက်ချင်လိုက်တာ”

“ဟော... စောယုမွန်၊ စောယု မွန် သတိရတာပြီ”

“ဟဲ့... ဟဲ့... ရေယူခဲ့ကြပါ။ သမီးလေး ရေငတ်လို့တဲ့”

သူ မျက်လုံးမှိတ်ထားသည်။ ရေ ငတ်လာ၍ အဘိုးထံတွင် သူ ရေ တောင်းသောက်သည်။ ယခု နားထဲတွင် နာမည်ခေါ်သံကြားရသည်။ စကားသံ တွေလည်း ကြားရသည်။ ရေငတ်လွန်း ၍ သူ့လျှာကို သူ့နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုနှင့် လိမ်းသတ်နေသည်။

“ရေ... ရေပေးပါ။ သမီး ရေ သောက်ချင်လိုက်တာ အဘိုးရယ်၊ ရေ ပေးပါ”

“သမီးလေး...၊ သမီးအနားမှာ ဖေဖေနဲ့ မေမေတို့ ရှိကြတယ်။ ရော့... ရော့၊ သမီး ရေသောက်ချင်တယ်ဆို ရော့... သောက်လိုက်”

မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ အခန်းတွင်းရှိ အိမ်ရာ ခုတင်ထက်တွင် သူ့က ပက်လက်အနေအထားနှင့် ဖြစ် နေသည်။ လက်နှစ်ဖက်တွင် ဆေးသွင်း ပိုက်တွေနှင့် ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ဒါဆို သူ ရောက်သွားသည် နေရာတွေကို သူ ပြန်စဉ်းစားသည်။ အားလုံးကို ပီပီ ပြင်ပြင် မှတ်မိသည်။

“သမီးလေး ငိုရေဝဲက ပြန်လာ တာ။ မနက်က ကျောင်းမမိမှာမို့လို့ ဆိုပြီး ထမင်းစားမသွားဘူး။ ကျောင်းက ပြန်လာတော့လည်း မိုးမိပြီး ဖျားတာ။

အပူရှိန်အရမ်းကြီးတော့ သတိမေ့သွား တယ်။ မေမေတို့ဖြင့် ငိုခိုင်းလိုက်ရတာ သမီးရယ်”

စောယုမွန် မျက်လုံးအစုံတွင် မြင်ခဲ့ရသော မြင်ကွင်းတို့မှာ ဖျောက် ဖျက်မဲ့ရ။ ပီပီပြင်ပြင်ဖြစ်နေသည်။

ခင်မသည် သီလရှင် မ,စရဏ ဉာဏီ ပြောပြနေသည်ကို စိတ်ဝင်စား စွာ နားထောင်နေသည်။

“ဆရာလေးလည်း နေပြန် ကောင်းလာတဲ့အခါမှာ ဖေဖေနဲ့ မေမေ တို့ဆီ ခွင့်မန်ပြီး အခု ဘွားဘွားကြီး ကျောင်းမှာ သီလရှင် လာဝတ်တာ။ မေမေတို့ကတော့ ပျော်သလောက် ဝတ်လို့ ပြောတယ်။ ဆရာလေးက တော့ လောကီ လူဘောင်ကို ရှောင် ချင်ပြီ”

ဘွားဘွားကြီး ဒေါ်ဉာဏစာရီ၏ သီလရှင် စာသင်တိုက်သို့ ခင်မတို့ မိသားစု မကြာခဏသွားသည်။ တတ် အားသမျှ လှူဒါန်းသည်။ ဆရာလေး မ,စရဏဉာဏီနှင့် မကြာခဏတွေ့ သည်။ ရုပ်ရည်ချောမောလှပသည် ဆေးကျောင်းသူလေး သီလရှင်ဘဝ ရောက်လာပုံကို စိတ်ဝင်စား၍ မေးမိ သည်။ ဆရာလေးကလည်း အကြောင်း စုံ ပြောပြသည်။ သူ ရောက်ခဲ့သည့် နေရာတွေမှာ ပြိတ္တာဘုံ၊ ငရဲဘုံတို့ဖြစ် သည်။ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုလေတိုင်း ငရဲမင်းအပါအဝင် အားလုံးသော သတ္တဝါ ဝေနေယျတို့ကို သူ အမျှဝေ လေသည်။

မြမြလှိုင်

A vertical box on the right side of the page containing a signature at the top, a small illustration, and a block of text at the bottom. The text at the bottom reads: 'အယ်ဒီတာအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းနှင့် မြန်မာ့စာပေ အမှတ်-၁၇၉ တတိယထုတ်(၆) (၃၁)လမ်း(၁)ထပ်၊ ဝန်းဘန်ကြီး၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ရုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁။' There is also a watermark 'www.burmeseclassic.com' running vertically along the right edge of the box.

ရွှေတံတားရွာကလေးသည်
ခြံတစ်ရာခန့်ရှိ၍ တောင်ငူမြို့
တောင်းမြစ်အရှေ့ဘက်ခြမ်း၊
ရုန်းမကြီး အစပြုသည့် တောင်
တောင်တန်းများ ပတ်လည်
နေသောကြောင့် ရွှေတံတား
လေးမှာ ပို၍ပင် သာယာလှပ
၏။

ရွာ၏ အရှေ့တောင်ဘက်
၆ ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော

ရွှေတံတား

သစ်လင်းတ

တောင်လမာ အင်းကြီးရီ၏။
တောင်လမာအင်းကြီး၏ ဟိုဘက်တွင်
က ရ င် ပြည် န ယ် ထဲ က
မြင့်မားမတ်စောက်သော သစ်တောကြီး
များဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနေသည့် ကျောက်
တောင်၊ ကျောက်ကမ်းယံနှင့် ကျောက်
ချွန်၊ ကျောက်ထပ်၊ ကျောက်ချပ်ကြီး
များမှ စိမ့်ထွက် ယိုစီး၍ ရေစိသန်သော
သန့်ရှင်း ကြည်လင်နေသည့် သောက်
ရေခပ် ချောင်းသည်လည်း ရွာခြေမှ
ခွေပတ်ကာ စီးဆင်းနေ၏။

ရွာသူရွာသားများမှာ ရိုးမ
တောင်တန်ကြီးကို အနီရ၍ ရာသီဥတု
ကောင်းမွန်သောကြောင့် လုပ်ခင်း
လယ်ယာများ ဖြစ်ထွန်းကြ၏။ သုံးရာသီ
ပတ်လုံး ရာသီပေါ် စိုက်ခင်းများကို
စိုက်ပျိုးကြ၍ ဝင်ငွေမပြတ် ရရှိသော
ကြောင့် ဖွံ့ဖြိုးသာယာခြင်းလည်း ရှိ
ကြ၏။

“မခေါင်းရေး...တို့ တိုင်ပင်ထား
ကြတဲ့အတိုင်း သားလေးကို ရှင်သာ
မထေ့ပြုပေးကြမယ် နေ့ရက်က နီး
လာပြီကွယ်။ ဒါကြောင့် ဘာတွေကိုများ
ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားရမယ် ဆိုတာ
မသိတတ်တော့ ကျောင်းထိုင်ဆရာ
တော်ကို သွားလျှောက်ထားမှ တော်
လိမ့်မယ်ထင်တယ်”

ဟု ကိုကောင်းချစ်က ဇနီးသည်
မခေါင်းမေအား ပြော၏။

“ဟုတ်တာပေါ့ ကိုကောင်းချစ်
ရယ်။ ရှင်နဲ့ ကျွန်မက နှစ်ဖက်မိဘတွေ
မရှိကြတဲ့ လာခြင်းမကောင်းသူတွေ
ဖြစ်နေကြလေတော့ သားလေး ငချစ်ပို
ကို ရှင်သာမထေ့ပြုပေးကြမယ်ကိစ္စ
ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ဘုရားကို သွား
လျှောက်ထားပြီး ဆရာတော်အမိန့်
အတိုင်း လုပ်ကိုင်တာက အကောင်း

ဆုံးပေါ့”
ဟု ပြန်ပြောရင်းက မခေါင်းမေ
ခမျာ မျက်ရည်ကျ၏။

ဘဝတစ်ခုကို တည်ဆောက်သူ
ပြုကြရာ၌ မိဘဘိုးဘွားဆွေမျိုးများ၏
ဦးစီး ဦးဆောင်ခြင်းသည် အဓိက ကျ
သည့် သဘာဝ ဓမ္မလမ်းစဉ်ကြီးလည်း
ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ယခုအခါ
တွင် ကိုကောင်းချစ်နှင့် မခေါင်းမေတို့
တို့၏ နှစ်ဖက်မိဘတို့သည်ကား စော
စီးစွာဖြင့်ပင် ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့
ကွယ်လွန်သွားရာကြလေပြီ။

“ကဲပါ မခေါင်းမေရယ်။ မင်းမလဲ
စိတ်ကို ထိန်းဦးပါပေါ့။ သူတို့မှ သာဓု
ခေါ်သွားခွင့် မကြုံတော့ ဘယ်တတ်နိုင်
ပါ့မလဲ။ ဒါပေမယ့် တို့သားလေးကို
ရှင်သာမထေ့ပြုပေးပြီး အမှုအတန်းစေ
လိုက်ရင် သူတို့လည်း ကုသိုလ်ကြမှာ
ပါ”

ဟု ပြောပြီး ကိုကောင်းချစ်က
မခေါင်းမေ၏ မျက်ရည်များကို သုတ်ပေး
လိုက်၏။

သားလေး ငချစ်ပို၏ ရှင်ပြုပွဲကို
ထမင်းရည် ချောင်းစီး၊ မောင်းတီးပြီး
ခြံပိခြံပိသံလောက်အောင် လှူဒါန်းချင်
ကြသော်လည်း လက္ခဏာရေး ပါးရှား
သောကြောင့် ထင်သလောက် လှူနိုင်
ကြမည်ပင် မထင်ပေ။ သို့သော်လည်း
တစ်ဦးတည်းသော သားလေး ငချစ်ပို
ကို ရှင်သာမထေ့ပြုပေးရာ၌ ရိုရာမဲ့ရာ
အားလုံးကို ခွဲထုပြီး စည်စည်ပင်ပင်ဖြစ်
အောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပြီး
လှူဒါန်းကြမည်ဟု ရဲရဲကြီး ဆုံးဖြတ်
ထားကြ၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာတို့၌ သား ရှင်ပြုပွဲ
သည် နိဗ္ဗာန်နှင့် စပ်သဖြင့် အကြီးဆုံး
သော ဘာသာရေးပွဲတော်ကြီးဖြစ်သဖြင့်
အရာရာကို စွန့်လွှတ်နိုင်ကြ၏။ အကုန်

အကျများလေ ကုသိုလ်ရလေဟူ၍
လည်း ကြည်ညို သဒ္ဓါစွာဖြင့်
ပြည်ပြည်ဝဝကြီး ယုံကြည်ထားကြ
သို့သော်လည်း သူတို့လင်မယား
က မည်မျှအထိပင် သဒ္ဓါတရား တူ
စွာဖြင့် တစ်ဦးတည်းသော သားလေး
မောင်ချစ်ပိုကို ရှင်သာမထေ့ပြုပေး
ရန် တိုင်ပင်နေကြသည့်တိုင်အောင်
ကိုကောင်းချစ်၏ သက်တမ်းသည်ကား
နောက် ၄၅ရက်မျှသာ နေခွင့်ရှိထား
သည်။ (၁၄-၅-၁၉၅၇)ရက်နေ့သို့
ကာယကံရှင် ကိုချစ်ရေး၊ ဇနီးသည်
မခေါင်းမေပါ ဗသိနိုင်ကြပေ။

“ဟာ...ဒီလင်မယား။ ခေါင်းချစ်
ဆိုင်ပြီး ဘာတွေကိုများ တိုင်ပင်နေပြီ
တာတုန်း”

စကားသံကြောင့် ကိုကောင်း
ချစ်၏ထောင်ကြည့်လိုက်ရာ အိမ်ရှေ့
ရပ်ပြီး မေးနေသည့် ဦးလှမောင်
ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ဟာ...ဦးလှမောင်ကြီးပါလေ
ဝင်လာခဲ့ရာ”

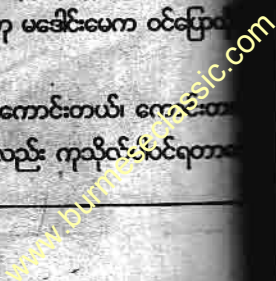
ဟု ကိုကောင်းချစ်က ဖိတ်
လိုက်၍ ဦးလှမောင်ကြီးသည် ပြန်
အမှုအရာဖြင့် ခြံသံသို့ ဝင်လာလေ။

“ကျွန်တော်တို့ လင်မယား
သားလေး မောင်ချစ်ပိုကို ရှင်သာမထေ့
ပြုပေးမလို့ တိုင်ပင်နေကြတာပါ”

“ဟာ... ကောင်းတာပေါ့
ကိုယ့်သားလေးကို ရှင်ပြုပေးတယ်
တာ မိဘတွေအတွက် တကယ် မ
ကုသိုလ်ထူးကြီးပါ။ နို့...မင်သာ
က အသက် ဘယ်နှနှစ်ရှိနေပြီလဲ”

“ခုနှစ်နှစ်ရှိနေပြီပေါ့ ဦးလှ
ဟု မခေါင်းမေက ဝင်ပြော
၏။

“ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်
တို့များလည်း ကုသိုလ်...ဝင်ရတာ

ဒါနဲ့ ငါ လာရင်းကိစ္စကို ပြောဦးမယ်။ အခု ငါ သစ်ကွက်တစ်ခု လုပ်ငန်းလိုင် စင်ဖောက်ထားတယ်။ အဲဒါ မင်းနဲ့ တိုင်ပင်ချင်လို့။ မင်းက ဒီလုပ်ငန်းကို ကျွမ်းကျင်တဲ့ လူဆိုတော့ ငါလည်း အားကိုးတယ်။ မင်း ဦးစီးရင် လုပ်ငန်းလည်း မြန်မြန်သိမ်းနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ငါ ယုံကြည်တယ်။ ဒါကြောင့် မင်း လိုက်နိုင်၊ မလိုက်နိုင် သိချင်တယ်”

“ဟာ... လိုက်နိုင်တာပေါ့ ဦးလေးရာ။ ကျွန်တော့်မှာ သားလေးကို ရှင်ပြုဖို့ ငွေလိုနေတာနဲ့ ဝိုပြီးတောင်မှ အဆင်ပြေသွားဦးမယ်”

“ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆိုရင် ငါ လိုအပ်တဲ့ ငွေကြေးကို ပေးထားခဲ့မယ်။ မင်းက လွှဲဆိုင်း သုံးဆိုင်းနဲ့ တစ်လစာ စားနပ်ရိက္ခာတွေကို စုဆောင်းပြီး အသင့်ပြင်ထားလိုက်တော့”

ဦးလှမောင်ကြီးက စရန်ငွေများ ထုတ်ပေးပြီး တောင်ငူသို့ ပြန်သွားလေ၏။ ကိုကောင်းချစ်နှင့် မခေါင်းမေတို့မှာလည်း သားနှောင်း မောင်ချစ်ပိုကို ရှင်ပြုပေးရန်အတွက် လိုအပ်နေသော ငွေကြေးများ ပြည့်စုံ လုံလောက်စွာ ရရှိတော့မည်ဖြစ်၍ အလွန်အမင်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်နေကြလေသည်။

ကျေးငှက်သံများကို ကြားနေရသော်လည်း အဝေးကိုမူ ကြည့်၍မမြင်ရသေးပေ။ ယခုလို ရိုးနက်၊ တောနက်ထဲကြီးကို မိုးရာသီတွင် မိုးသားနှင့် တောင်ခိုး၊ ဆောင်းရာသီတွင် နင်းဖြူနွေရာသီတွင် မြူနိုးတို့ ခြံလွှမ်း အုပ်ဖုံးထား၏။

ယခု သစ်ခေါင်းကြီး ဦးလှမောင်ဦးစီးသော လွှဲဆိုင်း ဂုဆိုင်ပါ အဖွဲ့သည် အရှေ့ရိုးမ သစ်ကွက်အမှတ် (၆၄)သို့ ရောက်ရှိနေကြ၏။

ရောက်စ တစ်ရက် နှစ်ရက် အတွင်းမှာ တဲထိုးခြင်း၊ နတ်ကိုးခြင်း အမှုတို့ကို ပြုကြရ၏။ လုပ်ငန်းပြီးဆုံးသည်အထိ တဲကိုလည်း ဆင်၊ ကျား၊ ဝက်ဝံ စသော တောရဲ တိရစ္ဆာန်များ အမှတ်တမဲ့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ကာကွယ်နိုင်သည်အထိ ခိုင်ခံ့လုံခြုံအောင် ဆောက်လုပ်ကြရသည်။ ထိုနောက် အနောင်အယုက် အတိုက်အခိုက်များ ကင်းရှင်းစေရန်အတွက် တောပိုင် တောင်ပိုင် စသော နတ်စိမ်းများကိုလည်း ပူဇော် ပသ၍ ထားကြရသည်။

မနက်စာ ထမင်းစားပြီးသည်နှင့် ဓား၊ လွှဲ၊ ပေါက်ဆိန် စသော သစ်ပင်ကြီးများကို ခုတ်လှဲကြရာတွင် အဓိက အသုံးပြုသည့် လက်နက် ကိရိယာများကို ထမ်းပြီး တောတန်းအတိုင်း လျှောက်ထွက်လာကြလေသည်။

ဆေးပန်းချီတို့ ရှေးမပီနိုင်သော တောသဘာဝ အလှတရားတို့သည် ကြမ်းတမ်းလှပါသည်ဟု ဆိုသော တောလုပ်သား သစ်ခုတ်သမားတို့၏

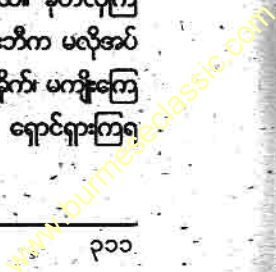
ရှင်ကိုပင် ဆွဲငင်၍ထားနိုင်လေ၏။ ကြည့်လေသမျှ ဘဝင်ကျစရာများချည်း ဖြစ်သည်။

ဖွင့်လင်းရာသီသို့ ရောက်လာ၍ ကိုင်းလျှောက်သော မျောက်တို့သည် အဝေးဆီ၌ တစ်ဖုံ၊ အနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် တစ်မျိုး သစ်သီးလှနေကြသံကို မရိုးရအောင်ပင် ကြားနေရလေသည်။

ထိုနောက် ပျားပန်းခတ်သံ၊ တောကြက်ဖတွန်သံနှင့် အဝေးဆီက ချေဟောက်သံများအပြင် အဝါရောင်ငှက်ကလေးတစ်မျိုး၏ “ရွှေပြည်ဦး... ရွှေပြည်ဦး” ဟု နီးနှောနေကြသံများမှာလည်း သာယာလှပေသည်။

တစ်နေရာသို့ အရောက်တွင် သစ်ခေါင်းကြီး ဦးလှမောင်သည် ထမ်းယူလာသော ဓား၊ ပေါက်ဆိန်များကို ချ၍ ဟိုဟိုသည်သည်ကြည့်၏။ ဆေးတံကိုလည်း ဖွား၏။ ထိုနောက် ပြောသည်။

“ကဲ - ကိုယ်လူတို့ တို့များ သစ်ခုတ်လှဲကြတဲ့အခါ တောတောင်များ ပြန်းတီးပြီး တောင်ခေါင်းတုံးကြီးများဖြစ်သွားစေရန်အတွက် သစ်တောဌာနက ချမှတ်ထားတဲ့ စည်းကမ်းအတိုင်းသာ သစ်ခုတ်လှဲခြင်းကို ပြုကြရမယ်။ ဘယ်လိုအမျိုးအစား သစ်ပင်မျိုးကိုမဆို တစ်တန်းမကျော်ရင် ခုတ်လှဲခွင့်မရှိဘူး။ ပြီးတော့ တစ်တန်း၊ တစ်တန်းကျော်တဲ့ သစ်ပင်များဖြစ်တာတောင် ကြီးထွားပင်စည်ဦးမယ် အလားအလာရှိတဲ့ သစ်ပင်မျိုးဆိုရင်လည်း စည်းစောင့်တဲ့အနေနဲ့ ခုတ်လှဲခြင်းမပြုဖို့ အထူးလိုအပ်ပါတယ်။ ခုတ်လှဲကြတဲ့အခါမှာလည်း ဘေးဘီက မလိုအပ်တဲ့ အပင်များကို မထိခိုက်၊ မကျိုးကြေစေရန် သတိထားပြီး ရှောင်ရှားကြရမယ်”

ဟု ရှင်းပြ၏။

ဤမည်သော သစ်တောဌာန၏ စည်းကမ်းကို ကိုကောင်းချစ်တို့လည်း သိထား နားလည်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သစ်လုပ်သားတိုင်းလည်း ဤစည်းကမ်းကို တိတိကျကျ လိုက်နာကြရသည် သာ ဖြစ်၏။

“ဒါအပြင် သစ်တောဌာနက ချမှတ်ထားတဲ့ စည်းကမ်းအချို့လည်း ရှိပါသေးတယ်။ တစ်ကြိမ်ခုတ်လှဲထား တဲ့ သစ်ကွက်ကို နောင် အနည်းဆုံး နှစ်ပေါင်း ၂၀ပြည့်၊ ဒါမှမဟုတ် ကျော် မှ ခုတ်လှဲကြရမယ်။ အဲဒါကတော့ ပြန် ပေါက်တဲ့ အပင်က ပေါက်ပြီး ယခင်က ကြီးထွားစေရန် ချန်ထားခဲ့တဲ့ အပင် တွေကိုလည်း ရင့်အိုတဲ့ ကာလရောက် အောင် စောင့်ဆိုင်းပြီးမှ ခုတ်ခွင့်ပြုတဲ့ သဘောပါပဲ။ ဒါမှလည်း သစ်တော ပြန်းတီးခြင်းကို ကာကွယ်ရာရောက်ပြီး ရာသီဥတုနဲ့ မိုးလေဝသကိုလည်း စောင့်ထိန်းရာ ရောက်ပါတယ်။ ဒါ ကြောင့် ဒီစည်းကမ်းကိုလည်း တို့လူ တွေအားလုံး မပျက်မခွက်စောင့်ထိန်း ကြရမယ်”

သစ်ခေါင်းကြီးထံမှ သစ်တော ဌာန စည်းကမ်းချက်များကို ခံယူပြီး နောက် စမ်းချောင်းထဲက ရေကို လက် ခုပ်ဖြင့် ခပ်ယူပြီး သောက်ကြ၏။ ဆေး လိပ်ဖွား၊ ကွမ်းဝါးလည်း လုပ်ကြ၏။ ထို့နောက် လုပ်ငန်းခွင်ကို ဝင်ကြရ လေသည်။

ကိုကောင်းချစ်နှင့် ကိုသာဝတို့ က လွှတ်တော်ဆိုင်ဖြစ်၏။ နှစ်ယောက် လုံးက သစ်ပင်လှဲသည့် လုပ်ငန်းကို ကျွမ်းကျင်ကြ၏။ သစ်ပင်ကို လှဲရာ၌ တောင်အောက်ဘက်က ဦးစွာ လွှဲသွင်း (စား ပေါက်ဆိန်ခုတ်)ရသည်။ တစ်ဝက်

တစ်ဝက်သာသာခန့် ပြတ်သွားပြီးမှ အပေါ်ဘက်က တစ်ဖန် လွှဲသွင်းရပြန် သည်။ အပေါ်က လွှဲသွင်းရာ၌လည်း အောက်စာထက် လက်ဝဲဘက်အုပ်ခန့် အမြင့်ထားပေးရသည်။

အထက်စာနှင့် အောက်စာ ညီခါနီးတွင် သစ်ပင်ကြီး လဲလှဲလှဖြစ် လာပြီး ယိမ်းယိုင်လာကာ တပျစ်ပျစ် မြည်လာ၏။ တောင်အောက်ဘက်၊ သို့မဟုတ် လေငင်ရာဘက် စသည်ကို ပို၍ ယိမ်းယိုင်လာ၏။

“ကောင်းချစ်... သတိထားနော်။ မင်းဘက်က ချောက်နက်တယ်။ သတိ မထားရင် သစ်ပင်လဲသွားတဲ့အခါ ထိန်းရင်း ရောင်ရင်းနဲ့ ချောက်ထဲကို လူပါ ကျသွားနိုင်တယ်ကွ”

“စိတ်ချပါ ကိုသာဝရဲ့။ ကိုသာဝ လည်း သတိထားဦး။ သစ်ပင်ကြီးက ကျွန်တော်တို့ ထင်ထားတဲ့ဘက်ကို လဲမှာ သေချာနေတယ်ဗျ”

သစ်ပင်ကြီးသည် တပျစ်ပျစ် တဖြောင်းဖြောင်းမြည်ဟိန်းလျက် ဆူညံ စွာဖြင့် မြေကြီးပေါ်သို့ လဲကျသွားသည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အခြားသစ်ပင်မှာ ရစ်ပတ်နေသော မိုးနွယ်(ဂုံညင်းနွယ်) ကြီးသည် ပြတ်တောက်သွားခြင်းမရှိဘဲ ကိုင်းကြီးတစ်ကိုင်းကို အရင်းက ဖဲ့ဆွဲ ဖြတ်တောက်ကာ လင်းတကြီး တစ်ကောင်ကဲ့သို့ လေမှာ ပြန်ဝဲလျက် ကိုကောင်းချစ်၏ ဦးခေါင်းပေါ်သို့ တည့်တည့်ကြီးကျသွားလေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် သစ်ခုတ်သမားများ အချင်းချင်း အော်ဟစ်ကြသံ၊ တောပြို သံများဖြင့် စွက်စွက်ညံ့သွားလေ၏။ ကိုကောင်းချစ်ခမျာ တစ်ချက်မျှသာ အော်နိုင်လေသလား မသိနိုင်တော့။ ကိုသာဝ ပြောသွားသောအခါ ခေါင်း တစ်ခြမ်းပြိုလျက် မနိုးသော အိပ်စက်

ခြင်ဖြင့် ငြိမ်သက်နေသည်ကိုသာ စိတ် မကောင်းစွာဖြင့် တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ချက်ချင်းပင် သစ်ခုတ်သမားများ လည်း စုဝေးရောက်ရှိလာကြ၏။ သစ် ခေါင်းနှင့် တောအုပ်၊ တောကြပ်များ လည်း မရေးမနှောင်းပင် ရောက်ရှိလာ ကြသည်။ ထို့နောက် ဖြစ်ပျက်သွား အချိန်လက္ခဏာများနှင့် ကိုကောင်း ချစ်၏ အလောင်းကို ကြည့်ကာ စိတ် မကောင်းစွာဖြင့် တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ပြောဆိုဝေဖန်ကြသည်။

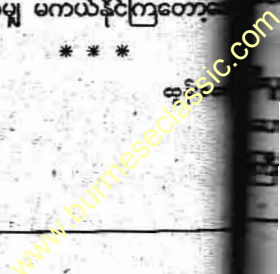
“ဒီအဖြစ်မျိုးကို သစ် လင်း သတ်တယ်လို့ ပြောကြတယ်။ ကြောင့် သစ်ပင်ကို မခုတ်ခင်က ပြု တင်ပြီး အထူးသတိထားကြည့် တယ်။ ဖြစ်သွားမိရင် အသက်ကို မရဘူး”

ဟု သည်အဖွဲ့တွင် သစ်ခုတ် သက် အရင်းဆုံးဖြစ်သည့် နဂါးမော့ ရွာသား ဦးခွေးပုက ပြောသွား ကျောက်ပိုးထိုးရွာသားကြီး ဦးထိန်း လည်း...

“ဟုတ်တယ်ကွ ခွေးပုရဲ့။ တုန်းက ငါပါတယ်လေ။ ဒီအထဲ တစ်ထပ်တည်းပါပဲ”

ကိုကောင်းချစ်အတွက် စိတ် မကောင်းစွာဖြင့် တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ပြောဆို ဝေဖန်နေကြ လည်း ပညာရှိ သတိဖြစ်ခဲ့ ဆိုသလို နောက်အကျကြီး ကျသွားလေ နောင်တဟူသည်ကား နောက်မှရ မသတိတရားမူသာ ဖြစ်၏။ ထို ကိုချစ်ကောင်း၏ အဖြစ်ကိုမူ စိတ် မယောက်မှု မကယ်နိုင်ကြတော့။

* * *

ကျော်တင့်ဆွေ

ဆေးဖက်ဝင် ပေါက်ပန်းဖြူ

အရွက်၊ အပွင့်၊ အသီးများကို မြန်မာတွေက တို့စရာ အဖြစ် စားသုံးလေ့ရှိကြပါတယ်။ ပေါက်ပန်းဖြူရွက်ကို ဟင်းရွက်အဖြစ် စားသုံးကြသလို၊ ရောဂါဝေဒနာများကို ကုသရာမှာလည်း ဆေးဝါးအဖြစ် အသုံးဝင်စေပါတယ်။ ပြတ်တို့စားရာတွင်လည်း ခံတွင်းကို ကောင်းစေကာ ထမင်းကို မြိန်စေပါတယ်။ သားငါးများနှင့် အသုပ်အဖြစ် စားသုံးနိုင်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ကြော်ချက်၊ အချိုဟင်း၊ အချဉ်ဟင်း ဟင်းစားသီးနှံအဖြစ် စားသုံးပေးခြင်းဖြင့် ရောဂါအန္တရာယ်ကို ကင်းဝေးစေနိုင်ပါတယ်။

ဟင်းလျာတစ်ခွက် ရောဂါအတွက်

ရောဂါတွေအတွက် ဟင်းလျာတစ်ခွက်အဖြစ် ပေါက်ပန်းဖြူအနီရဲ့ အရွက်၊ အသီး၊ အပွင့်တို့ကို ရောစပ်ကာ ဆိတ်သားနဲ့ ကြော်စားပေးနိုင်ပါတယ်။ ဒီဟင်းလျာက အင်အားကုန်ခန်းကာ ပိန်ချိန်ခြင်း၊ အသားအရေခန်းခြောက်ခြင်း၊ ပန်းသေ ပိန်းညှိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေ၊ သလိပ်၊ သည်းခြေဖောက်ပြန်ခြင်းတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါတယ်။

အရေပြားရောဂါ
မီးဖိုအောင် စားသုံးပင် ပေါက်ပန်းဖြူအနီရွက်ကို ထမင်းရည်ပျစ်ပျစ်နဲ့ ကြိတ်လိုရတဲ့ ကြိတ်ဖတ်များကို နာတာရှည် နေသော အနာများ၊ အနာဆွေးများကို အသုံးဝင်ပါတယ်။ အနာပိမ်းများအတွက်လည်း အထက်ပါအတိုင်း အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ အနာအညှောင်ခြင်းနဲ့ ငန်းမန်းတို့ ဖြစ်ပါက အသုံးဝင်စေပါတယ်။

ပေါက်ပန်းဖြူရွက်ကို ကြိတ်၍ အရည်တို့ကို ရေခွေးပူ၊ မီးပူလောင်ခြင်းတို့ကို လိမ်းပေးနိုင်ပါတယ်။ အနာပိမ်း၊ အနာဟောင်း၊ အနာဘက်ခြင်း၊ အညှောင်ခြင်း၊ အနာ ငန်းမန်းအား ကြီး၍ ရောင်ကိုင်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ ကိုက်ခဲခြင်းတို့ကိုလည်း

သက်သာစေနိုင်ပါတယ်။

ကြပ်ထုပ်ထိုး ကုသနည်း

ဒီကုထုံးကို မြန်မာဆေးဆရာများ၊ သမားအစဉ်အဆက်မှ လက်ခံသုံးစွဲ ကုသလျက်ရှိကြပါတယ်။ ကြပ်ထုပ်ထိုးနည်းကတော့ ပေါက်ပန်းဖြူအနီရွက်ကို အိုးတစ်လုံးထဲမှာ ပြုတ်၍ ဆူလာလျှင် အိုးဝကို ပိတ်ပါးတစ်ခုနဲ့ အုပ်စည်းထားပါ။ ထိုပိတ်ပါးပေါ်တွင် ကြပ်ထုပ်ကို စင်ထားပါ။ ထိုကြပ်ထုပ်နဲ့ အနာများကို ထိုးပေးပါ။ ကြပ် ထုပ်ထိုးသင့်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ ကိုယ်လက်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ရောင်ရမ်းခြင်း၊ အနာဟောင်းဖြစ်စေ၊ အနာဝင်၍ ဖြစ်စေ၊ အညှောင်ဝင်မိ၍ ဖြစ်စေ ငန်းမန်းအားကြီးခြင်းတို့ ဖြစ်စေ အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် အခြားရောဂါတွေဖြစ်တဲ့ မျက်စိ နာသူများ၊ တိမ်စွဲမျက်စိရောဂါ၊ အဖောရောဂါတို့ကိုလည်း ကြပ်ထုပ်ထိုး ကုသပေးနိုင်ပါတယ်။

ပေါက်ပန်းဖြူနီပွင့် လက်ဖက်ရည်

ပေါက်ပန်းဖြူနီအပွင့်များကို အခြောက်လှန်းကာ ပေါက်ပွင့်အနည်းငယ်မျှကို ရောစပ်ကာ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းအဖြစ် သောက်ပေးခြင်းဖြင့် ဆီးလမ်းကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ရောဂါတွေဖြစ်တဲ့ ဆီးအိမ်ကျောက်တည်ခြင်း၊ ဆီးခူးခြင်း၊ ဆီးအိမ်နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးနည်း ဆီးကျန်ရောဂါ၊ ဆီးပူ ဆီးအောင်ရောဂါ၊ ဆီးပုပ် ဝမ်းပုပ်ရောဂါများ ဆီးချုပ်ခြင်း၊ ဖျဉ်းခွဲသော ရောဂါ၊ အရေပြားထွင် အပူစိုက်သကဲ့သို့ ခံစားရခြင်း၊ ဦးနှောက်သို့ သွေးအရောက်များခြင်း၊ အသားအရေ ဖုတ်ပြည့်ခြင်း၊ သည်းခြေ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး အသားဝါရောဂါ၊ ခြေဖျားလက်ဖျား ခွေးမထွက်သော ရောဂါ၊ စေးထန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တောင့်တင်းကာ ရောင်အမ်းသော ရောဂါ၊ သုက်ခန်းခြင်း၊ အနီးအဆစ်အဆက်တို့တွင် ဖြစ်

သော ကျန်းမာရေးပြဿနာ၊ အရိုးနာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ကိုယ်ပူ၍ ရေငတ်ခြင်း အစရှိတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာများအတွက် အသုံးဝင်စေနိုင်ပါတယ်။

ထိပ်ကပ်နာ၊ ဖွတ်စအိုနာ ကုသနည်း

ဆေးဖက်ဝင် အသုံးပြုနည်းမှာ ပေါက်ပန်းဖြူအနီနဲ့ အပွင့်ကို အခြောက်လှန်း၍ ထိုအပွင့်ကို နာဂျူဆေးအဖြစ် ဂျူပေးခြင်းဖြင့် ဖွတ်စအိုနာနဲ့ ထိပ်ကပ်နာတို့ ကုသရာမှာ အသုံးဝင်ပါတယ်။

အရေပြားရောဂါကုသနည်း

ပေါက်ပန်းဖြူအနီရွက်နဲ့ အပွင့်တို့ကို ဆတူ ရောစပ်၍ ရရှိသော အပွင့်များကို အုန်းဆီ (သို့မဟုတ်) နှမ်းနက်ဆီနဲ့ ဖျော်ကာ လိမ်းဆေးရည်အဖြစ် လိမ်းပေးနိုင်ပါတယ်။ အရေပြားရောဂါတွေ ဖြစ်ကြတဲ့ ဝဲရီရောဂါ၊ ဝမ်းခြောက်ရောဂါ၊ နင်းခူရောဂါ၊ သွေးရောဂါ၊ ညှင်းရောဂါ၊ ကိုယ်လက်ယားယံသော ရောဂါတို့ကို ကုသရာမှာ အသုံးဝင်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် မကွရုနာကိုလည်း လိမ်းပေးနိုင်ပါတယ်။

ဆံပင်လိမ်းဆေး

ပေါက်ပန်းဖြူအနီရွက်၊ အပွင့်တို့ကို ဆတူ ရောစပ်ကာ အခြောက်မှုန့်ကို အုန်းဆီနဲ့ ရောစပ်၍ ဆံပင်ကို နေ့စဉ် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ဗောက်များ၊ သန်းများကို ကာကွယ်စေနိုင်ပါတယ်။ ဦးရေပြား ဆံပင်ကြားထဲမှာ ပေါက်သော အနာအဆူများ၊ ဦးရေပြား ယားယံခြင်း၊ ဦးရေပြား ကျိန်းစပ်ခြင်း၊ ဦးရေပြား တင်းခြင်း၊ ဦးရေပြား ခြောက်ခြင်း၊ ဦးရေပြား ပူခြင်း၊ ဦးရေပြားမှာ အပိတ်သကဲ့သို့ ခံစားရခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၍ ထိုင်းခိုင်းခြင်းတို့ကို ကုသရာမှာ အသုံးဝင်ပါတယ်။

ကလေးကျန်းမာရေး

သားဖွားပြီးစ ကလေးချက်ကိုက်နာကို မြန်မာလက်သည်များ အသုံးပြုသော ကုသနည်းမှာ ပေါက်ပန်းဖြူပွင့်ကို အခြောက်လှန်း၍ အပွင့်ပြုပြီး နှမ်းဆီစစ်စစ်နဲ့ ဖျော်၍ လိမ်းဆေးအဖြစ် အသုံးပြုကြပါတယ်။ အနာကိုလည်း ကျက်စေနိုင်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ကလေးများတွင် ယားယံစေတတ်တဲ့ အဖုအပိန်များ၊ အနာများ ရှိက လိမ်းပေးနိုင်ပါတယ်။

ဆေးဖက်ဝင် ပေါက်ပန်းဖြူပြုတ်ဆေးရည်

အချို့သော ဒေသပေါက်ပင်များကို ပြုတ်ဆေးရည်အဖြစ် ဆေးဝါးကုသရာမှာ မြန်မာဆေးဆရာများက အများအပြား အသုံးပြုလေ့ရှိကြပါတယ်။ ပေါက်ပန်းဖြူအနီရွက်နဲ့ အပွင့်အပိစင် ပေါက်ပွင့်တို့ကို ပြုတ်ပြီး ရရှိတဲ့ ပြုတ်ဆေးရည်ဟာ အနာအဆာများကို ဖန်ရည်အဖြစ် ဆေးကြောပေး

ပါက အနာကို အသားနု အမြန်တက်စေနိုင်ပါတယ်။ အပြင် အဆိုပါ ပြုတ်ဆေးရည်ကို နာခေါင်းမှ ဂျူဂိုက်ထေးခြင်းဖြင့် သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကလေး နာခေါင်းသွေးလျှံခြင်း၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ ဖွတ်စအိုနာ၊ နာခေါင်းအတွင်း အပုပ်နဲ့ထွက်ခြင်း၊ နားအူခြင်း၊ နားလေထွက်ခြင်း၊ နားခဏခဏ ယားယံခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါတယ်။

သွားခံတွင်းနှင့် လည်ချောင်းရောဂါကုသနည်း

ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်ပါတယ်။ ကျေးဇူးဒေသများနဲ့ ကိုက်ညီတဲ့ ဆေးနည်းပါပဲ။ အိမ်သုံး ဆေးဖော်စပ်နည်းကတော့ ပေါက်ပန်းဖြူအနီရွက်ကို အခြောက်အမှုန့်ပြု၍ ၎င်းအပွင့်တစ်ဆ၊ ဆီးဖြူသီးအခြောက်မှုန့်တစ်ဆ၊ သိန္ဓောဆားအပွင့်တစ်ဆတို့ကို ရောစပ်ကာ ပုလင်းတစ်လုံးနဲ့ ထည့်ထားပါ။ အဆိုပါ အပွင့်များကို နေ့စဉ် သွားတိုဆေးကဲ့သို့ တိုက်ပေးခြင်းအားဖြင့် သွားကျန်းမာရေးနဲ့ ယသက်တဲ့ သွားပိုးစား၊ သွားကိုက်၊ သွားနာခြင်း၊ ခံတွင်းဆိုးသော ရောဂါ၊ ခံတွင်းခြောက်တဲ့ ရောဂါ၊ အသံပျက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းပူ၍ ရေငတ်ခြင်း၊ တံတွေး ခဏခဏထွက်ခြင်းအစားအဆိပ်တောက်ခြင်း၊ ခံတွင်းပျက်ခြင်း စသည်တို့ ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါတယ်။

အထက်ပါ ဆေးပွင့်များကို လျှာကို ပွတ်ပေးခြင်းဖြင့် လည်း ဖျားခြင်း၊ ခါးတဲ့ အရသာများ လျှာပေါ်တွင် ကျန်ခဲ့ခြင်း၊ ခံတွင်းပျက်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ လေ၊ သလိပ်၊ သွေးခြေဖောက်ပြန်ခြင်း၊ လျှာလေး အာလေးဖြစ်ခြင်း၊ အစားဆေးမှား၊ ဇက်ကြောတက်ခြင်း၊ ချွေးငုပ်၊ ချမ်းတုန် ပူရောဂါများ အသုံးဝင်စေပါတယ်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ် အဆိပ်အတောက်ဖြစ်ခြင်း

ပျဉ်းတော်သိန်အရွက်တစ်ဆ၊ ပေါက်ပန်းဖြူအနီရွက်တစ်ဆ၊ ဆီးဖြူသီးတစ်ဆအခြောက်မှုန့်တို့ကို ရောစပ်ဆေးတစ်ခွက်စာအဖြစ် ဆေးပွင့် လက်ပက်ရွှန်းတစ်ရွှန်းထု ကျွေးခြင်းဖြင့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်များ အစားမှာ၊ အဆိပ်ရှိသတ္တဝါများရဲ့ အဆိပ်ကို ပြေစေနိုင်ပါတယ်။

အာရောဂံ ပရမံ

ကျော်စော

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ

ဂဠီဂုဆန် : ကြယ်

ခုနစ်ရက်သားသမီး

ကံကြမ္မာဟောစာတမ်း

အောင်အတိတ် အောင်နိမိတ်ဆရာ

► တနင်္ဂနွေသားသမီးများ

ဤလတွင် ကောင်းတာတွေ ဘယ်လောက်ပဲလုပ်လုပ် သူတစ်ပါးရဲ့ မကောင်းပြောခြင်း အကြောင်းမဲ့ ခံရတတ်ပါသည်။ အလုပ်အကိုင်မှာလည်း ထိခိုက်တတ်သည်။ ငွေကတော့ ဝင်မည်။ စည်းနှင့် ကမ်းနှင့် သုံးပါ။ သင်ကိုယ်တိုင် ကျန်းမာရေး မည့် သော်လည်း သင့်အိမ်သားတွေက ကျန်းမာရေးညံ့နေတတ်သည်။ ခရီးတိုလေးတွေ သွားရမည်။ ခရီးသွားလျှင် နှစ်ဆင့်ခရီးဖြစ်လိမ့်မည်။ သင့်ငယ်သား (သို့မဟုတ်) ကလေး နေမကောင်းဖြစ်တတ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် စနေသား အင်္ဂါသားတို့နှင့် စကားများလိမ့်မည်။ ပြဿနာမဖြစ်အောင် နေပါ။ ယခုလ သင့်ကံဇာတာ မှေးမှိန်နေသည်။

အိမ်ပေါ်တွင်၊ အိမ်နားတွင်လည်း သူခိုးအခိုးခံရတတ်သည်။ ငွေတွေ ဘယ်လောက်ရရ အကြွေးတင်နေဦးမည့် အချိန်ပါ။ ငယ်ရွယ်သူများ ယခုလ အချစ်ရေးတွင် စိတ်သောက ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် သဘောထား ကွဲလွဲနေတတ်သည်။

အိမ်တွင် အနေအထားပြောင်းလဲမှုကြုံမည်။ ယခုလ အလုပ်တွင်လည်း အပြောင်းအလဲကြုံရဦးမည်။ ဘုရားဖူးထွက်လိုက် ပါ။ စိတ်ချမ်းသာမှုများ ရရှိပါလိမ့်မည်။ ယခုလသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ များများလုပ်သင့်သည့်လပါ။ ဘာသာရေးဖိလှုပ်ပါ။ ယတြာ ။ သပြေပန်း(၇)ညွှန်းကို တန်ခိုးကြီးဘုရား၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် တနင်္ဂနွေနေ့နံနက်စောစောသွား၍ လှူဒါန်းပါ

လေ။ ပြီးလျှင် သရဏံဂုံ သုံးပါးကို ပုတီး (၇)ပတ်စိပ်ပါ။ အညံ့များ မြေပျောက်၍ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ ရရှိလာပါလိမ့်မည်။

ထိကံစမ်းရန် ။ (၆၊ ၀၊ ၁)ဂဏန်းများဖြင့် ထိကံစမ်းပါ။ ထိလက်မှတ်တွေကို သေတ္တာထဲ ထည့်ထားပါ။

➤ တနင်္လာသားသမီးများ

ဤလတွင် ထိပေါက်သတဲ့သို့ ငွေများ အလုံးအရင်းနှင့် ဝင်လိမ့်မည်။ အလှူဒါနတွေ များစွာပြုဖြစ်မည်။ ကံဇာတာ အလွန်ကောင်းနေသည့်လပါ။ မျက်နှာပွင့်လန်းနေမည်။ ပြောဆိုသမျှ အထူးအောင်မြင်နေမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ လင်မယား ကတောက်ကဆဖြစ်တတ်သော်လည်း ပြဿနာမဖြစ်ပါ။ သို့သော် အိမ်တွင်းရေးအဆင်ပြေအောင်နေလျှင် ပိုပြုလာဘ်ရှင်နေမည်။ ငွေလည်း ပိုဝင်လာမည်။ အိမ်ထောင်ရေး သစ္စာရှိရမည့်အချိန်ပါ။ ငယ်ရွယ်သူများအတွက် အချစ်ရေးကိစ္စများ ပြေလည်တတ်ပါ သည်။ သို့သော် မျက်နှာအလွန်ပွင့်နေတတ်ချိန်ဖြစ်သဖြင့် ချစ်သူအပေါ် သစ္စာရှိဖို့ လိုသည်။ စက်၊ စိန် စသည်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ်၏။ ရာထူးတိုးသော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ၌ အလုပ်တွင် မပျော်သလိုလည်းဖြစ်မည်။ ရွှေ ထွက်တတ်ပါသည်။ ဝမ်းဗိုက် ဥပါဒ်ပေးတတ်ပါသည်။ နားရသည်ဟု မရှိဘဲ အလုပ်များခြင်း၊ ခရီးတို့များ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထွက်နေရပါလိမ့်မည်။ နိုင်ငံခြားခရီး စီစဉ်ထားသူများ ယခုလ မချထွက်ရအံ့။ ကောင်း၏။ ပျော်ပျော်နေပါ။ ဘာသာရေးဖီလုပ်ပါ။ တစ်ချက်တည်းနှင့် တစ်သက်စာအတွက် ကောင်းစားခွင့် ကြုံနေသည့်ကာလပါ။

ယတြာ။ ။ တနင်္လာနေ့၌ တစ်ကြိမ်၊ စနေနေ့၌ တစ်ကြိမ်၊ နန်းကြီးသုပ်ကို ဆွမ်းတော်ကပ်ပါ။ ထို့နောက် သင့်အိမ်မှ လွယ်အိတ်တစ်လုံးကို ပုံသကူပစ်သကဲ့သို့ အကျအနထုပ်၍ လမ်းပေါ်မှာ ပစ်ပါ။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ သင့်ထံသို့ ရောက်လာပါလိမ့်မည်။ ယခုလမှစပြီး ကိုးနဝင်း မိုးလင်းမှ သိမယ်ဆိုသည့် အဓိဋ္ဌာန်ကို စွဲစွဲ မြဲမြံပွားထုံသွားပါ။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာတွေ များ ခံစားရပါအံ့။

ထိကံစမ်းရန်။ ။ (၇၊ ၁၊ ၂) ဂဏန်းများဖြင့် ထိကံစမ်းပါ။ ပြီးလျှင် ထိလက်မှတ်တွေကို ဘုရားကျောင်းဆောင်ပေါ်မှာ တရိတသေတင်ထားပါ။

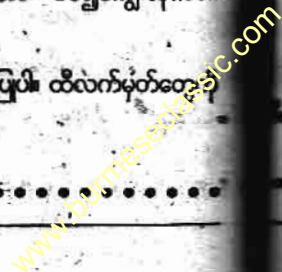
➤ အင်္ဂါသားသမီးများ

ကံဇာတာ ကောင်းနေပါသည်။ ရတနာသုံးပါးကို အထူးပူဇော် အားထုတ်မှု ပြုသင့်ချိန်ပါ။ ဒိဗာဆရာတွေကိုလည်း အထူးကန်တော့ပေးပါ။ ကောင်းကျိုးထူးပါအံ့။ ထိုအပြင် ရိုးရာနတ်တွေကိုလည်း ပ၊သပေးတာ၊ ဂါရဝပြုပေးတာ၊ အထူး အမျှဝေပေးတာမျိုးတွေ ပြုသင့်ချိန်ပါ။

ဤလအတွင်း ငွေရေးကြေးရေးခက်ခဲမည့်ပုံ ကြုံရသော်လည်း တကယ်တွင် အလိုလို အဆင်ပြေရပါလိမ့်မည်။ ငွေ အတွက်နှင့် သောက၊မဖြစ်ပါနှင့်။ အလုပ်ကို စိတ်မဝင်စားဘဲ အလုပ်မှရွှေ့ပြောင်း၍ လုပ်ငန်းသစ်များ လုပ်ကိုင်ရန် စိတ်ကူး မိနေပေလိမ့်မည်။ လောလောဆယ်၌ ရွှေ့ပြောင်းရန် မသင့်သေးပါ။ အင်္ဂါနပစ္စည်းများဖြစ်သည့် စက်၊ စိန် ဝင်တတ်ပါသည်။ အမှုဖြစ်တတ်၏။ အစားများခြင်း၊ အစာအာဆိပ်သင့်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ နိုင်ငံခြားခရီးသွားရန် စာရင်းပါပြီးမှ အပယ် ခံရခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်ပါသည်။ စကားများရတတ်ခြင်း၊ တပည့်တပန်း၊ သားသမီးနှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်ညစ်ရတတ်ပါသည်။ မြေဝင်တတ်ပါသည်။ ပညာထူးတစ်ခုခု ရတတ်ပါသည်။ ငယ်ရွယ်သူများ ရုတ်တရက် အိမ်ထောင်ပြုရတတ်သည်။ အနေအထိုင် အသွားအလာ ဆင်ခြင်ပါ။ စုတ်ရော လာဘ်ပါ ပွင့်လန်းနေ၏။ ကျန်းမာရေးကောင်းမည်။

ယတြာ။ ။ ဘုရားစင်ပေါ်မှာ စပယ်ပန်း ရှစ်ကုံးကို ပန်းမွေယာခင်းလိုက်ပါ။ ပြီးလျှင် မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်ကို ကျကျနန ရွတ်ပွားပူဇော်ပါ။ သတ္တဝါတွေကို လေးလေးနက်နက် အမျှဝေပေးပါ။ နံနက်စောတိုင်း ထိုသို့ဆောင်ရွက်ပါ။ ထို့ပြင် ထန်းလျက် (၁၁)ခဲကို လမ်း၌ တွေ့သောခွေးအား ပစ်၍ကျွေးလိုက်ပါ။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ ရရှိလာပါလိမ့်မည်။

ထိကံစမ်းရန်။ ။ (၃၊ ၄၊ ၅) ဂဏန်းတွေနှင့် ထိထိုးပါ။ ထိပေါက်လျှင် ဆယ်ပုံတစ်ပုံလျှင် အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါ။ ထိလက်မှတ်တွေ ချ အဝတ်စီရိုထဲမှာ ထည့်ထားပါ။

> ဝတ္တုဟူးနှင့် ရာဟုသားသမီးများ

ဤလအတွင်း ငွေရေးကြေးရေးကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်သောကုရောက်စရာ ကြုံရတတ်ပါသည်။ ငွေအလိမ်ခံရတတ်ပါသည်။ ငွေနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သည့် ကတိစကားကိုမျှ မယုံပါနှင့်။ နားမယောင်ပါနှင့်။ ထို့ပြင် အသားထဲက ထောက်ထွက် ခိုသည့်အတိုင်း မိတ်ဆွေ၏ မကောင်းကြံစည်ခြင်းကို ခံရတတ်ပါသည်။ အထူးသတိပြုပါ။ သားသမီးကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ဆင်းရဲစရာများ ပေါ်တတ်ပါသည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ သွေးနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါများ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ထိုဝင်လှထွက် မကောင်းပါ။ ညအိပ်စဉ်သည် လက်မခံပါနှင့်။ စက်၊ စိန်စသည့် အင်္ဂါနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများအတွက် မှု ဆောင်ရွက်ရန် အကောင်းဆုံးလဖြစ်သည်။ အစိတ်အပိုင်းများ မပျော်လင့်ဘဲ ဝင်လာတတ်ပါသည်။ အဖိုးတန် စက်(သို့မဟုတ်) မိန့်ထည်ပစ္စည်း ဝင်မည်။ ကောင်းသည်။ ယခုကာလ နေအိမ်တွင် မပျော်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်သည်။ အိမ်ကို တရော်ကင်ပွန်းချည်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ပါ။ လာဘ်ရှင်လာပါလိမ့်မည်။ အလုပ်အကိုင်လည်း တိုးတက်မည့်အချိန်ပါ။ အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခုလောက် စွဲစွဲမြဲမြဲဝင်ကြည့်ပါ။ ဥပမာ- အရဟံဂုဏ်တော်တစ်ခုတည်းကို နေ့စဉ် ပုတီး (၉)ပတ်လောက် ပုံမှန်လေး စိပ်သွားကြည့်ပါ။ မုချ ထူးခြားစွာ တိုးတက်လာပါလိမ့်မည်။

ဝတ္တု။ ။ တနင်္ဂနွေနေ့ (သို့မဟုတ်) အင်္ဂါနေ့၌ အနီးသီးစိမ်းတစ်လုံးကို အဝလုပ်၍ အရည်များ သွန်းပစ်ပြီး ဆားအပြည့်သိပ်လျက် နံနက် ၅နာရီခန့်၌ ညောင်ပင်ကြီးကြီးသို့သွား၍ ရုက္ခစိုးအား သင်၏ ခုက္ခများ ပြောပျောက်အောင် ဆုတောင်းပါ။ ညနေပိုင်းတွင် လမ်းမှ ခွေးအား ပဲကြော်နှစ်ခု ကျွေးပါ။ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာများ သင့်ထံ ရောက်လာပါလိမ့်မည်။

စိတ်စမ်းရန်။ ။ (၁၊ ၉၊ ၄)ဂဏန်းတွေနှင့် ထိထိုးပြီး ထိလက်မှတ်တွေကို အိပ်ရာအနီးမှာ ထားလိုက်ပါ။

> ကြာသပတေးသားသမီးများ

ဤလအတွင်း အလုပ်အကိုင်များတွင် အဆင်မပြေဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ အလုပ်သစ် အကိုင်သစ်များ ပြောင်းလုပ်လိုစိတ် ပေါ်မည်။ မလုပ်ပါနှင့်။ လုပ်မိပါလျှင် ခုက္ခရောက်ပါလိမ့်မည်။ ငွေအလိမ်ခံရတတ်သည်။ ငွေကိစ္စမှန်သမျှ သတိထားပေးတော့။ စရာတူ၊ ဘိုးတော်တုများ နေအိမ်သို့ ရောက်လာတတ်သည်။ အင်္ဂါနံ စက်ပစ္စည်းများ ဝင်မည်။ ဝင်လျှင် အကျိုးပေးမည်။ စွဲထွက်မည်။ ခရီးတစ်ခုသွားရမည်။ မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးထွက်ကိန်းရှိပါသည်။ အမိအဖ ဆရာသမား သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အကြံပေးချက်များကို ယူ၍ လုစီငန်းများ တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

ငယ်ရွယ်သူများ အချစ်ရေးအတွက် စိတ်ညစ်စရာ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ သည်းခံပါ။ စိတ်ရှည်ပါ။ သင်တန်းတစ်ခု ကျက်ရောက်ရမည်။ အဆိုပါ သင်တန်းသည် ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်သော သင်တန်းဖြစ်ပါသည်။ ကျန်းမာရေး ကုရိုက်ရမည့် ကာလပါ။ သင့်နေအိမ်မှာ မသန့်ပါ။ စိညာဉ်တစ်ခု စွဲကပ်နေတတ်သည်။ ကုသိုလ်စာစီခုပြုပြီး အမျှဝေပေးပါ။

ဝတ္တု။ ။ အနီးပန်းခိုင် နှစ်ခိုင်ကို တန်ခိုးကြီးဘုရား၏ တနင်္ဂနွေထောင်တွင် ကပ်လျှောက် အညွှန်း ပြောပျောက်၍ ကောင်းကျိုးများကို ရရှိပါလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် ကောက်ညှင်းပေါင်းနှင့် ဗယာကြော်ဝယ်ပြီး သူငယ်ချင်းတွေ မိတ်ဆွေတွေကို ကျွေးမွေးကာ ဒါနပြုလိုက်ပါ။

စိတ်စမ်းရန်။ ။ (၁၊ ၂၊ ၃) ဂဏန်းတွေနှင့် ထိထိုးပြီး ပိုက်ဆံအိတ်ထဲ ထည့်ထားလိုက်ပါ။

➤ သောကြာသားသမီးများ

ယခုလတွင် သင်သည် ငွေဝင်သလောက် အကုန်အကျလည်း များပေလိမ့်မည်။ ငွေထွက်ပေါက်များ ပိတ်ဆို့မရအောင် ဖြစ်နေလိမ့်မည်။ ခရီးရှည် သွားရတတ်ပါသည်။ နိုင်ငံခြားသို့ပင် သွားရတတ်ပါသည်။ ထိုခရီးမှာ သင့်အတွက် ကောင်းပါသည်။ မီးလျှပ်စစ် ဒုက္ခပေးတတ်၏။ အမှုပေါ်တတ်၏။ အလုပ်မှ ရုတ်တရက် နားရတတ်သည်။ အတိုက်ခံပေါ်တတ်ပါသည်။ တစ်သက်လုံးတွဲလာသော မိတ်ဆွေနှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲတတ်ပါသည်။ မုဆိုးဖို၊ မုဆိုးမများ အိမ်ရောက်လာသော အမှုအခင်းဖြစ်တတ်၍ လက်မခံပါနှင့်။ သီးနှာခဲသော် ဆေးဆိုးခြင်းမပြုဘဲ လူးဆေး သောက်ဆေးဖြင့်သာ ကုပါ။ သင့်အသုတစ်ပါးက ဆေးဝါးအတတ်ဖြင့် ဒုက္ခပေးတတ်ပါသည်။ ဧည့်သည်အဖြစ်ဖြင့် ခင်အိမ်နေရာထိုင်ခင်းအတွက်လည်း စိတ်သောက ရောက်စေရာပေါ်တတ်ပါသည်။ ကံညံ့နေတာတော့ မဟုတ်ပါ။ တိုးတက်ဖို့ ရှိနေတာကို အဖျက်တွေ ဝင်နေတဲ့ သဘောပါ။ ဝန်းကျင်အာရုံပြုပါ။ လေ့လာပါ။ သူများတွေကို စိတ်ဝင်စားကြည့်လိုက်ပါ။ သူများကိစ္စတွေမှာ (လိုအပ်သလို) စိတ်ပါလက်ကူညီပေးပါ။ ထူးခြားစွာ ကံကောင်းလာပါလိမ့်မည်။ ယခုအချိန်မှာ မောက်မာ မော်ကြားတာတွေ လုံးဝ မလုပ်မိပါစေနဲ့ အိမ်တွင်းရေးကိစ္စတွေ သိမ်မွေ့စွာ ကိုင်တွယ်ပါ။ စကားချိုသာပါ။

ယတြာ ။ ရောက်သီးသစ်လုံးမညှိမညှိကို ရှာ၍ ဘုရားကျောင်းဆောင်တွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်စောစော၌ အလုံးလိုလို ကပ်လှူလိုက်ပါ။ လေးလုံးလှူထားပါ။ ထိုပြင် တနင်္ဂနွေနေ့ညနေ၌ ဘဲဥပြုတ်တစ်လုံးကို အခွံခွာလမ်း၌ ရှိသော ခွေးတစ်ကောင်အား ချကျွေးပါ။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ သင့်ထံသို့ ရောက်လာပါစေပါမည်။ လောကဝီရိယတော်ကို နေ့စဉ် ပုတီး(၁၀)ပတ်လောက် ပုံမှန်စိပ်သွားပါ။

ထိတ်စမ်းရန် ။ (၄၊ ၈၊ ၆) ဂဏန်းတွေနှင့် ထီထိုးပြီး ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှာ သိမ်းထားပါ။

➤ စနေသားသမီးများ

ဤလအတွင်း ရွှေထည်ပစ္စည်း၊ လက်စွပ် ဝင်လာရရှိတတ်သည်။ လုပ်ငန်းသစ်ပေါ်ခြင်း၊ အိမ်သစ်ဆောက်လုပ်ခြင်း အိမ်သစ်ဝင်ခြင်းများ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါသည်။ ယခုအချိန်တွင် ပတ်ဝန်းကျင်က သင့်ကို အလွန်အထင်ကြီးနေမည်။ မနာဝန်စိတ်လည်း ဖြစ်နေတတ်သည်။

ဘုရားဖူးခရီး ထွက်ရတတ်သည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားသို့သွားရန် လျှောက်ထားသူများ ဤလအတွင်း သွားရောက်ခွင့်ရရှိတတ်ပါသည်။ နေအိမ်တွင် သူခိုးခိုးခံရတတ်ပါသည်။ သတိထားပါလေ။ အိမ်တွင်းရေး တည်ငြိမ်အောင်နေပါ။ အလုပ်တွင်လည်း အတွင်းရေး မကျေလည်မှုလေးတွေ ကြုံမည်။ သည်းခံပေးပါ။ အိမ်တွင် မြွေနှင့်ပတ်သက်သော နိမိတ်တွေရအုံး။ ကောင်းသည် မြွေဝင်က မသတ်ပါနှင့်။ ထူးခြားစွာ ငွေများဝင်လာပါအုံး။

ငယ်ရွယ်သူများ မင်္ဂလာကိစ္စ တွေ့ကြုံတတ်သည်။ (သို့မဟုတ်) မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ မင်္ဂလာကိစ္စကို ဝိုင်းဝန်းကူညီဆောင်ရွက်ရတတ်သည်။ ထိုသို့ တွေ့ကြုံပါက စိတ်ရော ကိုယ်ပါ ဆောင်ရွက်ပေးပါလေ။ သင့်အတွက် မျှော်မှန်းထားသော ကိစ္စများ အောင်မြင်မှုရရှိပါလိမ့်မည်။

ထီထိုးရန် ဝါသနာပါက မင်္ဂလာစုံတွဲကို များများထိုးပါ။ ထီပေါက်ကိန်းများ ရှိနေပါသည်။ ကံကောင်းနေပါသည်။ ကျန်းမာရေး ဝမ်းဗိုက်ကို ဂရုစိုက်ပါ။

ယတြာ ။ တန်ခိုးကြီးဘုရားရှိ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ယဉ် (၆)ချောင်းကို မိမိနာမည်ရေးပြီး ကပ်လှူပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်၍ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ ရရှိပါလိမ့်မည်။ ယခုတစ်လလုံး သရဏဂုံ သုံးပါးကို နေ့စဉ် ပုတီး (၁၀)ပတ်စိပ်ပြီး ကုသိုလ်ကံ မြှင့်တင်သင့်ပါသည်။

ထိတ်စမ်းရန် ။ (၈၊ ၅၊ ၆) ဂဏန်းများဖြင့် ထီထိုးပြီး အိပ်ရာအောက်မှာ ထားအိပ်ပါ။

အားထုံးသတ္တဝါ ချမ်းသာပါစေ
စောင့်အတိတ် စောင့်မြတ်အောင်

(၀၉-၇၃၀-၂၅၇၃ / ၀၁-၅၅၉-၁၇၇၃)

